

XUYÊN LAN

*yêu
quái
nhỏ*

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)
[Phần 31](#)
[Phần 32](#)
[Phần 33](#)
[Phần 34](#)
[Phần 35](#)
[Phần 36](#)
[Phần 37](#)
[Phần 38](#)
[Phần 39](#)
[Phần 40](#)
[Phần 41](#)
[Phần 42](#)
[Phần 43](#)
[Phần 44](#)
[Phần 45](#)
[Phần 46](#)
[Phần 47](#)
[Phần 48](#)
[Phần 49](#)
[Phần 50](#)
[Phần 51](#)
[Phần 52](#)
[Phần 53](#)
[Phần 54](#)
[Phần 55](#)
[Phần 56](#)
[Phần 57](#)
[Phần 58](#)
[Phần 59](#)
[Phần 60](#)
[Phần 61](#)

[Phần 62](#)
[Phần 63](#)
[Phần 64](#)
[Phần 65](#)
[Phần 66](#)
[Phần 67](#)
[Phần 68](#)
[Phần 69](#)
[Phần 70](#)
[Phần 71](#)
[Phần 72](#)
[Phần 73](#)
[Phần 74](#)
[Phần 75](#)
[Phần 76](#)
[Phần 77](#)
[Phần 78](#)
[Phần 79](#)
[Phần 80](#)
[Phần 81](#)
[Phần 82](#)
[Phần 83](#)
[Phần 84](#)
[Phần 85](#)
[Phần 86](#)
[Phần 87](#)
[Phần 88](#)
[Phần 89](#)
[Phần 90](#)
[Phần 91](#)
[Phần 92](#)
[Phần 93](#)

Phần 94

Phần 95

Phần 96

Phần 97

Phần 98

Phần 99

Phần 100

Phần 101

Phần 102

Phần 103

Phần 104

Phần 105

Phần 106

Phần 107

Phần 108

Phần 109

Phần 110

Phần 111

Phần 112

Phần 113

Phần 114

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 1

《 tiểu yêu quái 》

Tác giả: Xuyên lan

Văn án:

Đêm khuya vắng phòng, Tang Du bỗng nhiên nghe được trong ngăn tủ truyền đến kỳ quái lộc cộc thanh.

Nàng tráng lá gan mở cửa vừa thấy ——

Bên trong cuộn cái đói bụng mỹ thiếu niên, môi hồng răng trắng, ánh mắt như nước.

Sáng như tuyết ánh đèn hạ, thế nhưng như là chuyện xưa câu nhân tâm phách ngậy thơ tiểu yêu quái.

*

Từ cùng tiểu yêu quái cùng ở dưới một mái hiên, Tang Du sờ hăn mặt, ôm hăn eo, xem hăn mặt đỏ, quả thực quá đủ nghiệm.

Nhưng mà không bao lâu,

Hăn đảo khách thành chủ, phun tức nóng rục mà đem nàng đồ tiến góc tường, cúi đầu chạm vào nàng môi, ngậm lấy khế cắn.

Tang Du chân mềm: Ngây thơ?? Thẹn thùng?? Này xuất sư không khỏi cũng quá nhanh đi!

“Muốn ăn ta sao? Ta dạy cho người nha ~”

【 nỗ lực phản liêu · kiêu tiểu tiểu hộ sĩ X thâm tình ngưng ngưng · người cầm đại thiếu gia 】

1. Nam chủ thực sự có bệnh, không quá nghiêm trọng, đều sẽ tốt, thanh âm cũng sẽ khôi phục

2. Ấm áp chữa khỏi hướng, ta cảm thấy thực ngọt ^o^

3. Thâm tình lẫn nhau sủng

Tag: Đô thị tình duyên yêu sâu sắc

Vai chính: Tang Du, Lam Khâm | vai phụ: | cái khác:

Chương 1 thần tiên · 1

Tang Du ở ra cửa trước cố ý nhìn dự báo thời tiết, biểu hiện chính là tình, cực nóng, chú ý phòng phơi.

Trình tự khai phá thương đại khái vì đề cao mức độ đáng tin, ở di động màn hình góc trên bên phải treo cái bắt mắt icon, là tay vẽ bản năng hè chói chang mặt trời chói chang, họa đến ánh vàng rực rỡ béo ngậy, rất giống một viên trứng muối hoàng.

Tang Du lại triều cửa sổ nhìn sang, bên ngoài xác thật lạnh lạnh trời quang, vì thế nàng đem trong bao phòng đồ che mưa lấy ra tới, tiết kiệm không gian, ngược lại cất vào đi hai túi tự chế đồ ăn vặt.

Dù sao cũng là lần đầu tới cửa, hẳn là mang một ít lễ vật.

“Tang tiểu ngư —— người ở tầng cái gì thứ tốt!”

Hai cái xuyên màu lam nhạt hộ sĩ phục tuổi trẻ nữ hài kết bạn tiến vào, hai mắt tỏa ánh sáng mà bổ nhào vào Tang Du bên người, thềm ăn mà nhìn chăm chăm trong bao đồ vật, một tả một hữu vẫn trụ nàng khuỷu tay.

“Ăn ngon đúng hay không?”

“Cái này trước kia chưa thấy qua! Là người mới làm sao?”

Tang Du cười mắt cong cong triều ven tường ngăn tử dương dương cầm, “Đều có phân, chính mình đi lấy.”

Hai cái tiểu hộ sĩ cao hứng hôm nay bữa ăn khuya có tin tức, chạy như bay qua đi kéo ra cửa tử, tranh tranh đoạt đoạt chia cắt đồ ăn vặt thời điểm, phát hiện Tang Du phải đi, vội quan tâm hỏi nàng, “Người có phải hay không muốn đi cấp cái kia thần bí người bệnh tới cửa chích?”

Tang Du một tay giở xách, một tay dẫn theo hòm thuốc, tiêm tay không cánh tay banh thật sự khẩn, gật đầu nói: “Hẹn trước giữa trưa 12 giờ, ta xuất phát lạp.”

Hai cái tiểu hộ sĩ liếc nhau, không yên tâm mà đuổi theo đi dặn dò nàng, “Đi sớm về sớm, tiểu tâm đừng bị làm khó dễ, nếu là bị khí tận lực nhẫn nhẫn, chính diện xung đột đối với người không tốt. Nếu thật sự quá khó làm, lần sau chúng ta xin thế người đi.”

“Nào có như vậy khoa trương ——”

“Chuẩn bị tâm lý thật tốt tóm lại không sai.”

“Yên tâm đi,” Tang Du quay đầu lại giơ lên khoe môi, lúm đồng tiền như ẩn như hiện, “Ta có thể ứng phó.”

Giữa trưa ánh mặt trời nhiệt liệt, Khang Phục Trung Tâm hành lang tầng lớn cửa kính bị hoảng đến sặc sỡ, Tang Du đứng ở tiêu hóa nội khoa hộ sĩ trạm cửa, chân dài thẳng tắp, eo nhỏ một tay có thể ôm hết, nhưng hung hàng mi dài thượng phủ kín quang, liền má lúm đồng tiền đều thành lấp lánh hồ nước nhỏ.

Hai cái tiểu hộ sĩ lẫn nhau dựa gần, nhìn theo nàng đi xa, lặng lẽ kề tai nói nhỏ, “Nói trở về, chúng ta tiểu ngư trường như vậy mỹ, hẳn là không ai bỏ được làm khó dễ đi.”

“Kia nhưng không nhất định, tiền lệ thật sự quá nhiều, yêu cầu tới cửa đánh dinh dưỡng châm cao giá trị con người thần bí người bệnh,” một cái khác tám tắc hai tiếng, “Hơn phân nửa tính tình không tốt, ngấm lại liền rất khó hầu hạ.”

Tang Du ngựa quen đường cũ tìm được chính mình cừu con xe điện, đem hòm thuốc cố định ở phía sau tòa, chậm rì rì sử ra Khang Phục Trung Tâm đại môn, dọc theo bờ sông đường cái một đường thông suốt.

Phong nhẹ vân thư, giang mặt hơi lan.

Tang Du chờ đèn đỏ khi, ngẩng đầu là có thể nhìn đến cách đó không xa đồ sộ san sát một mảnh trứ danh xa hoa khu dân cư, Lâm Giang bàng thủy, địa lý vị trí thật tốt, duyên màu xám lâu mặt phiếm lân lân lãnh quang, đều có một phen làm người nhìn lên tự phụ.

Nàng mắt trông mong nhìn chăm chăm, nhớ tới chính mình nhớ thương hồi lâu kia bộ chặt chẽ hình hai phòng ở, lấy trước mắt thu vào còn muốn lại tồn thượng một hai năm mới có thể đủ đầu phó, giống loại này vị chỗ bờ sông đại diện tích song tầng biệt thự cao cấp, phỏng chừng phải đợi kiếp sau.

Tuy nói mua không nổi, nhưng hôm nay người bệnh liền ở tại bên trong, nhưng thật ra có thể thích hợp mà no nhìn đã mắt.

Đèn đỏ biến lục, Tang Du đang muốn tiếp tục lên đường, đột nhiên cảm giác mu bàn tay chợt lạnh, không hề dự triệu từ trên trời giáng xuống giọt nước “Bang” một tiếng rơi xuống, bắn ra một cái vang dội bọt nước.

Quanh mình người đi đường tức giận mắng thanh tức khắc hết đợt này đến đợt khác, “Ngày nắng hạ cái gì vũ ——”

Tang Du ngưỡng mặt vừa thấy, cũng không phải là, rõ ràng thiên còn lam, nặng trĩu nước mưa lại liên tiếp rơi xuống, mới đầu lác đác lưa thưa, thực mau liền trở nên dày đặc, hoa đùng bang tạt đầy đất.

Thấp ám mây đen cũng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ áp đi lên, hiển nhiên ở áp ủ một hồi mưa to.

Tang Du trong lòng đem không đáng tin cậy dự báo thời tiết phun tào mấy trăm lần, khoảng cách nàng rời đi Khang Phục Trung Tâm mới hai mươi phút không đến, và mặt cũng quá nhanh đi!

Nàng vội vàng đem cừu con ninh đến lớn nhất tốc độ, mạo hiểm vũ toàn lực triều bờ sông biệt thự cao cấp lao tới.

Năm phút đồng hồ sau, nàng chạy đến đơn nguyên môn pha lê mái hiên hạ, vừa lúc phía chân trời sấm rền vang lên, nước mưa mưa to.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 2

Tang Du trong lúc nhất thời sinh ra nào đó kỳ dị vợ vẫn cảm, trời đầy mây, mưa to, biệt thự cao cấp, ồm yếu mỹ nhân, không một không cho nàng cảm thấy là tự tiện xông vào nào đó không muốn người biết xa hoa lãng phí bí cảnh.

Nàng phân không rõ là chấn kinh vẫn là cảm mạo, nảy lên nhu nhu giọng mũi, nhỏ giọng hỏi: “..... Tiên sinh? Ngài tỉnh sao?”

Tống cảm thấy này xinh đẹp người ngẫu nhiên căn bản sẽ không trả lời.

Nhưng giây tiếp theo, có thể so với tác phẩm nghệ thuật nam nhân động, triều nàng nghiêng đầu, tiện đà điểm điểm.

Thật là sống a!

Tang Du không biết nên khóc hay cười nhìn chính mình một phen, đành chỉ suy nghĩ vợ vẫn, khẩn trương cảm bởi vì nam nhân cấp phản ứng mà giảm đạm, giọng nói của nàng không tự giác phóng mềm, “Ta trước cho ngài lượng huyết áp, lúc sau muốn tiêm tĩnh mạch, khi lớn lên khái hai tiếng rười.”

Nam nhân vẫn như cũ gật đầu, không nói một lời, bịt mắt vẫn không có trịch rớt.

Tang Du lại tò mò cũng không thể hỏi nhiều, thu liễm tâm thần, tự hành ấn lượng phòng đèn trần, tẩy sạch tay, mở ra huyết áp nghi.

Huyết áp thấp, tim đập quá nhanh, miễn cưỡng ở vào nhưng tiếp thu phạm vi.

Nàng nhú mày, “Ngài hiện tại choáng váng đầu sao? Thượng một lần ăn cơm là khi nào?”

Nam nhân trầm mặc, quá vài giây triệu nàng lắc đầu, trắng bệch môi nhợt nhạt nhấp khởi, cư nhiên có ti bị nạn đổ đường như nho nhỏ vô thố.

Tang Du xúc động hỏi xong, có điểm hối hận, nếu là thần bí người bệnh, tự nhiên có không nói quyền lợi, nàng ấn bác sĩ công đạo làm việc là đủ rồi.

Nàng nhịn xuống, không hề lăm miệng, an tĩnh mang lên khẩu trang bao tay, tiểu tâm nâng lên hãn tay trái vỗ nhẹ, lặp lại nhiều lần sau mới có xanh nhạt mạch máu hiện lên.

Kim tiêm đâm vào, hãn lạnh lẽo tay cuộn lại cuộn.

Tang Du điều hảo tốc độ chảy liền rời khỏi phòng, bình không lộn xộn không loạn xem nguyên tắc, tự nhiên không chú ý tới nàng mới vừa vừa đi, nam nhân lập tức xúc lên bịt mắt, rút ra gối đầu hạ di động, nhanh chóng biên tập mấy hành tự phát ra đi.

Trần thúc nắm chặt ong vang di động đứng ở cửa thang lầu liên tiếp hướng lên trên xem, thấy Tang Du xuống dưới, chạy nhanh tiếp đón, “Tang tiểu thư, tới trên đường gặp mưa đi? Tới uống ly trà gừng.”

Tang Du cười chối từ, “Không lạ, ta về trước Khang Phục Trung Tâm, chờ rút châm lại qua đây.”

Trần thúc chỉ chỉ ngoài cửa sổ, “Vũ quá lớn.”

Xác thật, trời đất tối tăm, thế giới hỗn độn.

Tang Du kiên trì, “Không quan hệ, ta đánh xe.”

Trần thúc cần tuân tiên sinh công đạo, nhất định phải khuyên lại Tang Du, lại tìm lý do nói: “Người tiến vào thời điểm hãn là thấy được, đi bộ đi ra đại môn rất xa, ta nơi này không có đồ che mưa. Người nếu là gặp mưa bị bệnh, chúng ta bán khoãn, huống hồ người tiếp xúc gần gũi tiên sinh, đối hãn khỏe mạnh cũng thật không tốt, không bằng ngồi xuống từ từ, Khang Phục Trung Tâm bên kia ta giúp người câu thông.”

Những câu có lý, nhắc nhở nàng hậu quả nghiêm trọng.

Tang Du bị “Đối tiên sinh khỏe mạnh thật không tốt” câu này đánh bại, bất đắc dĩ từ bỏ chống cự, “..... Ta chính mình ngồi là được, ngài không cần phải xen vào ta.”

Trần thúc thấy nàng nguyện ý lưu lại, cười đến vui mừng, ấn tiên sinh ở tin tức phân phó điều cao thất ôn, đem trà gừng cùng trái cây đoạn đến nàng trước mặt.

Tang Du đơn giản nhìn quanh một chút thân ở to như vậy phòng khách, lặng lẽ thở dài.

Phòng ở cùng chủ nhân liền tính lại hảo, như vậy ăn không ngồi rồi ngốc chờ cũng thực biệt nữ a.

Nói đến nói đi, hôm nay này một hàng sở hữu không được tự nhiên, nguyên nhân gây ra đều là dễ tin dự báo thời tiết, nếu không nàng cũng sẽ không gà rút vào nôi canh giống nhau tới cửa, quần bách mà ngồi xuống phát ngốc.

Sử dụng ít lưu ý tiểu chúng trình tự quả nhiên là muốn chịu khổ quả.....

Nàng cúi đầu, trắng nõn gương mặt bất giác cố lấy một chút, bực mình địa điểm khai phần mềm quản lý, tìm được dự báo thời tiết trình tự trang bị giao diện, thực thành thật trắng ra mà để lại điều bình luận: “Hảo hổ người, dự báo trời nắng kết quả đảo mắt hạ mưa to, hại ta bị nhốt ở người bệnh trong nhà, hiện tại liền tưởng tháo dỡ rớt!”

Tuyên bố thành công.

Trên lầu phòng ngủ, nam nhân bên gối di động tùy theo chấn động.

Dưới lầu, Tang Du cảm thấy nhiều nhất qua ba năm giây, nàng còn không có tới kịp thật đi tháo dỡ, liền nghe được “Leng keng” một thanh âm vang lên, phần mềm quản lý cho nàng tới điều đẩy đưa thông tri, “Ngài bình luận bị trình tự khai phá giả hồi phục.”

Nàng hơi giật mình, theo điếm đi vào.

Bình luận phía dưới, tình hình xuất hiện đoạn đoạn chính chính ba chữ, cộng thêm một chuỗi dấu ngắt câu ——

“Thực xin lỗi.....”

Nàng khiếp sợ khi, đệ nhị điều hồi phục lại tới nữa, “Không cần tháo dỡ, có thể chứ?”

Tác giả có lời muốn nói: Các bảo bảo ta tới rồi!! Đã lâu không thấy!!

Lần này là cái thực ôn nhu chữa khỏi chuyện xưa ~~ hy vọng các người thích ~~~

Cảm tạ phía trước đầu lời các bảo bảo!

Sau đó, tấu chương sở hữu bình luận phát bao lì xì ~~

Cầu nha cầu cất chứa, moah moah!

Chương 2 yêu quái ·2

Tang Du từ trước đến nay mềm lòng dễ nói chuyện, vừa nhìn thấy này ngữ khí, không cấm hoài nghi chính mình có phải hay không quá hung.

Nàng châm chước một chút, hồi cấp đối phương, “Nhưng ta xác thật bị hố.”

Đệ tam điều giây đến, “Là số liệu nơi phát ra xảy ra vấn đề, đêm nay phía trước nhất định chữa trị.”

Xanh nhạt đầu ngón tay ở trên màn hình huyền, lặt lại thua mấy hành tự lại xóa rớt, Tang Du bất đắc dĩ, duỗi tay còn không đánh gương mặt tươi cười người đâu, bị người ta như vậy kiên nhẫn thành khẩn xin lỗi bảo đảm, nàng thật sự không hảo lại chỉ trích.

Nàng vừa mới chuẩn bị phát cái biểu tình hòa hoãn không khí, đệ tứ điều xuất hiện —— “Thật sự.”

Thật sự thực xin lỗi.

Thật sự sẽ chữa trị.

Tang Du từ hai chữ nào bố rất nhiều, trong lòng những cái đó phiền muộn bất giác quét không, khóe môi nhếch lên, cười ra tới.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 3

Tang Du giơ lên đuôi lông mày, “Không cần nhu tình oanh tạc.”

“Bị người xem thấu.....” Giản Nhan che mặt, “Chính là muốn cho người bớt thời giờ nhiều làm điểm sao.”

Đuôi ngựa tiểu tử muội Mạnh Tây Tây cũng nhân cơ hội đuổi theo hỏi: “Tiểu ngư, người gần nhất xác thật làm được thiếu, bánh kem trong tiệm sinh ý cũng ngừng, là trong nhà có chuyện gì sao?”

Tang Du hệ khẩn dây giày, đứng dậy đem tóc dài tùy ý trát khởi, giải thích nói: “Chính là bận quá, tiếp rất nhiều ngắn hạn xứng cơm công tác, thường xuyên đuổi tới hơn phân nửa đêm, thật sự không tinh lực làm ăn.”

Nàng bỗng nhiên nhớ lại đáp ứng rồi Trần thúc yêu cầu, lại cười tủm tủm bổ sung, “Bất quá hậu thiên còn sẽ có, bảo đảm đủ các người ăn.”

Cấp hai cái đồ tham ăn ưng thuận hứa hẹn, Tang Du xách lên bao, bước chân nhẹ nhàng mà nhảy bắn xuống lầu.

Nàng trong tay dư lại hai phân dinh dưỡng xứng cơm biểu không có làm xong, đến chạy nhanh về nhà, hộ khách muốn cấp giá cao, chờ đổi phương tiếp thu sau, nàng thẻ ngân hàng kim ngạch lại có thể hướng lên trên nhảy nhảy dựng.

Tang Du chính mỹ tư tư kế hoạch, trong túi di động tiếng chuông đại tác phẩm.

Nàng nhìn đến điện báo người tên gọi vội vàng tiếp nghe, mới vừa ngọt ngào kêu một tiếng “Mẹ”, ông nghe liền truyền ra thấp buồn bất lực tế nhu tiếng khóc.

Tang Du khóe miệng tươi cười nháy mắt đong lại, chậm rãi cúi đầu, hàng mi dài vô lực mà rũ đi xuống, “..... Mẹ, có phải hay không các nàng lại bức người?”

Khóc nước nở thành liên tục một hồi lâu mới gian nan mà bình ổn.

“Không có..... Chính là muốn nghe xem người thanh âm,” nữ nhân tuy đã năm gần nửa trăm, nhưng tiếng nói vẫn cùng tuổi trẻ khi giống nhau mềm mại nhút nhát, đã khóc sau, kéo dài phát ra run, “Mụ mụ tưởng người.”

“Ta cũng tưởng người,” Tang Du trong cổ họng đổ đến phát đau, không hy vọng mụ mụ nghe ra, ngữ khí nỗ lực bảo trì giờ lên, “Ta tồn không ít tiền, sang năm là có thể mua phòng ở, đến lúc đó nhất định đem người tiếp nhận tới.”

Nữ nhân lại khóc, khụt khịt nhuyễn thanh nói: “Người quá vất vả.....”

Nàng lẩm bẫm chính mình vô dụng cùng đối nữ nhi liên lụy, liên thanh thở dài.

Tang Du đi ra đại lâu, đi dạo đến Khang Phục Trung Tâm hậu viện hoa viên nhỏ, tìm cái không ai góc, lưng dựa vách tường. Nhớ lại từ trước ba ba trên đời khi, người một nhà thường ở như vậy sau cơn mưa sơ tình ngày mùa hè chạng vạng ra cửa tản bộ, trời tối mua đồ ăn trở về, ở nhà mình tiểu viện tử nhàn nhã mà nướng BBQ uống rượu.

Ba ba dùng chiếc đũa dính chút rượu mạnh dứt cho nàng, xem nàng nhăn cái mũi le lưỡi bộ dáng cười ha ha.

Mụ mụ nhu thuận dịu dàng mà thêm đồ ăn, trong mắt tất cả đều là đối tượng phu không muốn xa rời.

Này phân không muốn xa rời vài thập niên như một ngày, thẳng đến ba ba mất nhiều năm, nàng vẫn là không có thể từ thống khổ đi ra, cũng vô pháp đối mặt khốn cảnh, hiện tại trong nhà hai bàn tay trắng, nàng có thể dựa, bất quá một cái hai mươi tuổi xuất đầu nữ nhi mà thôi.

Tang Du xoa nhẹ hạ đôi mắt.

Mụ mụ không muốn xa rời nàng là hẳn là, nàng cần thiết làm được.

“Mẹ, ta không vất vả, người chờ một chút ta.”

Quả điện thoại sau, Tang Du chân có chút toan, khoảng cách cừu con đỡ xe lều còn có giai đoạn trình, nàng bỗng nhiên không có sức lực, thuận thể ngồi xõm xuống, ở góc tường nhật căn tiểu gậy gỗ, giải quyết dường như một chút một chút đào bên chân triều hồ hồ ướt thổ.

Chung quanh từng cụm tu thành hình tròn cây xanh tươi tốt sinh trưởng, thể tích thật lớn, nàng súc ở trong đó, chỉ có nhỏ nhỏ gầy gầy một đoàn, rất khó bị phát hiện.

Tang Du phóng túng chính mình lạng lẽ khó chịu trong chốc lát, cảm xúc sắp rơi xuống đáy cốc, bỗng nhiên ——

“Miêu.”

Một con cả người tuyết trắng tiểu béo miêu từ cây xanh gian chui lại đây, ngoan ngoãn ngồi xõm nàng bên chân cọ cọ.

Khang Phục Trung Tâm phụ cận lưu lạc miêu nhóm đều bị thống nhất thu dưỡng, đuổi trùng chích sau tập trung tán dưỡng ở hoa viên nhỏ,

thường có ái miêu người bệnh tới đặng chúng nó chơi, hữu ích thể xác và tinh thần.

Này chỉ bạch miêu là trong đó nhất đặc biệt, nghe nói bị mỗ vị lão chuyên gia nhìn trúng, tính toán ôm về nhà đi đối xử tử tế.

Tang Du nhẹ nhàng hô thanh nàng cấp tiểu bạch miêu lấy tên, “Thân thân.”

Thân thân liếm nàng một chút, trợn to một đôi kỳ dị lại xinh đẹp đôi mắt.

Một con thiên hạt, một con đạm hôi.

Tang Du không tha mà sờ sờ đầu của nó, “Chúng ta thân thân là dị đồng đâu, đôi mắt thật đẹp, về sau khẳng định sẽ thảo chủ nhân thích.”

Một người một miêu an tĩnh đối diện.

Dị sắc hai mắt lộng lẫy chớp động, thanh triệt lộ chân tướng.

Nàng cảm lót ở đầu gối, suy nghĩ loạn phiêu, mặc danh nhớ tới giữa trưa vị kia tác phẩm nghệ thuật giống nhau người bệnh, nửa khuôn mặt tuyệt sắc, không biết ở hắc lụa bịt mắt che đậy dưới, lại nên là nhiều xuất sắc một đôi mắt.

*

Lâm Giang cao tầng, mười sáu lầu.

Trần thúc thật cẩn thận đem Tang Du lưu lại hoa màu bánh cùng sơn tra nãi đông lạnh chia làm bốn phân phóng hảo, trong đó một phần hủy đi đóng gói bàn, xứng với một hồ độ ẩm thích hợp nước trong đoạn đến nhà ăn.

Hắn đang muốn đi trên lầu kê, liền nghe được thang lầu động tĩnh, không chút cầu thả ăn mặc màu đen áo ngủ nam nhân mi mắt buông xuống, nỗ lực ấn tay vịn, chậm rãi nhật cấp mà xuống.

Đã gần đến chạng vạng, mây đen bị sáng sửa xé rách, đặc sệt quầng sáng nhanh chóng phủ kín phía chân trời, mạn nước vào tích hầy còn tồn cửa sổ sát đất, sương mù giống nhau tráo nam nhân đầy người, lung trụ hẳn mảnh khánh đỉnh bạt thân cốt.

Trần thúc nhất thời xem ngốc, trong lòng chua xót mà ninh hạ, vội qua đi dìu hẳn.

Nhà hẳn tiên sinh, nhà hẳn Lam Khâm thiếu gia, mặc dù suy yếu thoát lực, cũng giống nhau sống lưng thẳng.

“Ăn một chút gì đi,” Trần thúc nói, “Là Tang tiểu thư thân thủ làm.”

Lam Khâm bày xuống tay, cự tuyệt nâng, trầm mặc mà đi đến bàn ăn biên ngồi xuống, duỗi tay hợp lại quá sứ bàn, trên tay hẳn băng dính xé rách, lỗ kim đỏ thắm, ngưng một chút ám sắc vết máu, chung quanh một mảnh xanh trắng.

Hắn dùng cái muỗng múc một tiểu khối nãi đông lạnh, bãi ở trước mặt chậm chạp bắt động.

Trần thúc ở bên cạnh thấp thỏm bất an mà chờ.

Ước chừng qua hai ba phút, Lam Khâm rốt cuộc đem cái muỗng lấy gần, đựng tới môi, hàm tiến trong miệng.

Đã lâu hương vị, chua xót hơi ngọt, nãi hương nhàn nhạt, bị đầu lưỡi độ ấm hóa khai, chảy qua vết thương chong chất yết hầu, thuận lợi hoạt nhập dạ dày.

Trần thúc nắm chặt nắm tay, khẩn trương quan sát hãn phản ứng, sợ hãn lại nhổ ra.

TIÊU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 4

Lam Khâm cúi đầu, lông mi ở trước mắt che ra bóng ma, niết bút ngón tay ần ần trắng bệch, “Người cùng miêu không giống nhau.”

Miêu có dị đồng, là xinh đẹp, kỳ lạ, làm cho người ta thích.

Người có dị đồng, lại là quái dị, bất thường, bị trở thành yêu quái.

Hắn ngàn chọn vạn tuyển, tìm được một con cùng hắn màu mắt tiếp cận tiểu miêu, dưỡng đến khỏe mạnh lẫn vào Khang Phục Trung Tâm miêu đàn trung, thật là tồn tâm tư, muốn làm Tang Du phát hiện.

Gần nhất nãi nãi thường cho hắn mang đến tin tức, nói Tang Du như thế nào nhận thức nó, như thế nào thân cận yêu thích, như thế nào khen ngợi kia đối dị sắc | mắt mèo, thậm chí còn trùng hợp..... Cho nó lấy tên gọi “Thân thân”.

Hắn cho rằng chính mình có chút tin tưởng, nhưng chờ đến thật muốn mặt đối mặt thời điểm mới biết được, tất cả đều là phí công.

Tống Chi Ngọc thần sắc dần dần ngưng trọng, buông chén trà.

Ở nàng mở miệng phía trước, Lam Khâm giành trước viết xuống, “Cho ta điểm thời gian.”

Nãi nãi muốn nói đơn giản là khuyên bảo, nói cho hắn dị đồng cũng không quái dị, thật có chút đồ vật từ sinh ra khởi liền ăn sâu bén rễ mà trát

ở trong xương cốt, hấn mất đi nói chuyện năng lực, nuốt không trôi, xết đến cùng đều phải bái này đôi mắt ban tặng.

Bị ngoại giới thịnh truyền “Lam gia có cái yêu quái” nhiều năm, hấn làm không được thờ ơ.

Tống Chi Ngọc thở dài, nuốt xuống bên miệng nói, ngược lại nói: “Ta cho người thời gian đủ nhiều, kết quả hiện tại Tang Du thượng môn, người cư nhiên liền đôi mắt cũng không dám lộ, còn nói cái gì cố dùng nàng?”

Nàng không đành lòng nhiều xem hấn, dời đi ánh mắt, ngạnh hạ tâm địa, “Huống hồ người nhị thúc chờ người thiết kế đồ chờ đến cùng phát đều trắng, người chậm chạp ăn không vô đồ vật, đánh thành hồ cũng phun đến thất thất bát bát, hiện tại lưu lạc đến muốn dựa dinh dưỡng châm độ nhật, loại này thân thể, đồ khi nào mới có thể họa xong?”

“Ta không phải tới tìm người thương lượng, ta là thông tri người, cần thiết mau chóng làm Tang Du lại đây, phụ trợ ta đem người hoàn toàn trị một trị!” Nàng nghiêm túc khi rất có uy nghiêm, ngữ khí lạnh lùng ngẫm thông điệp, “Người nếu lại do dự, vậy đến lượt ta đi tìm nàng, tiền cũng hảo vật cũng hảo, nàng muốn cái gì đều có thể, liền tính không tình nguyện, trói cũng đến trói đến Lam gia tới!”

Lam Khâm nhìn đến nãi nãi đôi tay nắm chặt ở bên nhau, rõ ràng nàng chỉ là ở cường căng.

Hấn liễm mắt, nước chảy mây trôi hạ bút, “Nãi nãi, không cần dọa đến Tang Du.”

Tống Chi Ngọc hàm hừ.

Lam Khâm thấy nãi nãi có điều mềm hoá, cười một chút, bảo đảm, “Ta chính mình đi theo nàng nói, nhưng là.....”

Hắn dừng dừng, “Ít nhất làm chúng ta lại nhiều thấy hai lần.”

Ít nhất chờ Tang Du đối hắn càng quen thuộc chút, nàng mới có thể dễ dàng lý giải cùng tiếp thu.

Ở người khác xem, bất quá là thỉnh cái bên người hộ công kiêm dinh dưỡng sư tới chiếu cố hắn mà thôi, nhưng đối tượng là Tang Du, hắn liền không cho phép đây là có chứa bất luận cái gì miễn cưỡng hoặc hiếp bức giao dịch.

*

Tang Du về đến nhà liền bắt đầu vùi đầu đẩy nhanh tốc độ.

Đêm hè oi bức, nàng xuyên một cái nải màu vàng váy ngủ, trường tóc trát thành viên hồ hồ viên, mướt mồ hôi toái phát dán ở tuyết nị cổ gian, bàn hai điều tế bạch chân dài ngồi ở cũ trên sô pha, cúi người bò đến trước máy tính mặt.

Màn hình phát ra lãnh quang, ánh đến nàng một trương bàn tay đại mặt tràn đầy tái nhợt.

Ở dinh dưỡng xứng cơm biểu thượng thua xong cuối cùng một cái dùng lượng số liệu, kiểm tra không có lầm, Tang Du ho khan hai tiếng, eo đau bối đau ngồi dậy, mu bàn tay cọ cọ khóe mắt, hơi thở mong manh mà ngã vào sô pha trên tay vịn.

Bên ngoài môn tiếng vang động, có người tiến vào.

Tang Du khởi động tinh thần, hai chân rơi xuống đất mới phát hiện chân đã tê rần, nàng lao lực nhi mà dịch đi cửa, kéo ra cửa phòng tưởng cùng vẫn về hợp thuê bạn cùng phòng lên tiếng kêu gọi, kết quả đương trường sững sốt.

Phòng khách ánh đèn mờ nhạt, ôm chặt nam nữ lửa nóng cọ xát, tiếng nước tiếng thở dốc giảo đến người lổ tai phát cương, hai người trong tay đồ vật ướt đẫm đất, tay chân dây dưa hướng đối diện kia gian phòng ngủ đêm.

Nữ hài phát hiện Tang Du, không e dè mà triều nàng bay cái mị nhãn.

Tang Du hít thở không thông mà đóng cửa, ninh khóa lại, chán nản bỏ nhào vào tiểu trên giường.

Cái này hảo, muốn đi phòng bếp nấu cái ăn khuya cũng không được, vạn nhất gặp được cái gì, còn không được trường lỗ kim a.

Tang Du trở mình, sầu khổ mà che lại đôi mắt.

Trước kia trụ đến tường an không có việc gì, nhưng từ bạn cùng phòng bắt đầu yêu đương, mang bạn trai trở về số lần càng ngày càng nhiều, nàng lại thực trạch, cơ hồ mỗi lần đều sẽ gặp được.

Đang nghĩ ngợi tới, cách âm không được tốt cửa gỗ đã bị phóng tủng thân thiết thanh vô tình xuyên thấu.

Tang Du chạy nhanh bò dậy, vọt vào phòng tự mang trong phòng tắm, dùng ào ào dòng nước ngăn cách tạp âm.

Nàng đơn giản hướng tắm rửa, mang lên nút bịt tai, đói bụng buồn đầu liền ngủ, hoàn toàn không đem choáng váng đầu ho khan đương hồi sự, cách thiên sáng sớm tỉnh lại, mới hậu tri hậu giác phát hiện bị cảm.

Xối năm phút đồng hồ vũ mà thôi..... Tang Du bất mãn mà xoa bóp chính mình gầy hề hề cánh tay, cũng quá giòn!

“Tiểu ngư, người bệnh nghiêm trọng đi?” Hộ sĩ trạm, đuôi ngựa tiểu ty muội Mạnh Tây Tây vẻ mặt lo lắng để lại trụ nàng.

Buổi sáng chạm mặt thời điểm Tang Du trạng thái còn hảo, nhìn không ra thần sắc có bệnh, cùng trước kia giống nhau tinh thần gấp trăm lần công tác, lúc này mới nửa ngày xuống dưới, sống thoát thoát thành chỉ nấu hồng tiểu tôm biển.

Tang Du cách khẩu trang thở ra một ngụm nhiệt khí, tiếng nói yếu ớt khàn khàn, “Mới vừa cấp hai cái người bệnh an bài xong nằm viện, thật sự bận quá, giữa trưa quên uống thuốc đi.”

Mạnh Tây Tây sờ sờ nàng cái trán, “Điều phỏng tay! Đi đi đi đi lượng nhiệt độ cơ thể!”

Trắc ra tới nhiệt độ cơ thể không tính quá cao, mấy hạng xét nghiệm kết quả cũng còn bình thường, Tang Du thề với trời bảo đảm đúng hạn uống thuốc, Mạnh Tây Tây mới buông tha nàng, không có áp nàng đi thỉnh nghỉ bệnh.

Tang Du vì bất truyền nhiễm cho người khác, tự giác mang lên hai tầng hậu khẩu trang, đại mùa hè buồn đến sắc mặt đỏ lên, thật vất vả kiên trì đến tan tầm, tâm tâm niệm niệm mà chạy tới siêu thị tuyển mấy thứ nguyên liệu nấu ăn, khẩn đuổi chậm năm cơ hội làm ăn bạn cùng phòng dẫn người trở về phía trước, cấp thần bí người bệnh làm tốt ngày mai muốn mang đồ ăn vặt, cẩn thận phong túi.

Vội xong vừa định nằm sắp xuống, phát hiện cư nhiên nhận được tân đơn, hộ khách tốt thực cấp, Tang Du ho khan bò dậy, lại ngao hơn phân nửa đêm.

*

Ngày mới tờ mờ sáng, Lam Khâm liền bắt đầu ngồi ở phòng khách chờ.

Tối gần giữa trưa khi, hãn bên chân thùng rác đã chứa đầy xoa thành đoàn phế bản thảo.

Tái nhọt ngón tay thon dài nhỏ đến không thể phát hiện mà phát ra run, dưới ngòi bút đường cong thường xuyên không chịu khống chế mà phát sinh chệch đi, một nét bút sai, chỉnh kiện châu báu đều thay đổi hương vị, với hãn mà nói tương đương hủy diệt, yêu cầu trọng họa.

Tổng cộng hai mươi bốn kiện châu báu thiết kế đồ, đến bây giờ chỉ có sáu trưng thành bản thảo, ly cuối cùng kỳ hạn còn sót lại một tháng.

Trần thúc ngẩng đầu nhìn xem trên tường chung, sốt ruột 12 giờ như thế nào còn không đến.

Tiên sinh chính là mong Tang tiêu thư mong, chờ nàng tới, hãn khẳng định trạng thái là có thể hảo đi lên.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 5

Hiện tại sao ——

Tang Du nhìn trên giường vị này cơ hồ thạch hóa tác phẩm nghệ thuật, thoát nhìn thực yêu cầu trấn an.

Trấn an người bệnh..... Hẳn là hộ sĩ chức trách chi nhất đi?

Tang Du đề đề thiêu vừng cái trán, ma xui quỷ khiến đào đào hộ sĩ phục dâu, thật đúng là lấy ra hai khối tự chế đậu phộng tô tời.

Nàng không nghĩ lại, tự nhiên mà vậy cúi người, chạm vào nam nhân khối băng giống nhau tay, lật qua tời, mở ra vuốt phẳng.

Giống như có cái gấp tờ giấy?

Khẳng định không phải cho nàng, xem nhẹ bất kể.

Sau đó, nàng cong một đôi thủy quang oánh nhiên mắt, đem hai khối đậu phộng tô, trình trọng chuyện lạ mà bỏ vào hãn lòng bàn tay.

Tác giả có lời muốn nói: Chúng ta mỗi đêm 10 giờ càng ~

Tấu chương bao lì xì tiếp tục rơi xuống ~~~~ ôm chầm các bảo bảo từng cái sao sao ~~~~

Tác giả quân cầu yêu thương ~~~

Chương 4 yêu quái ·4

Tang Du trăm triệu không nghĩ tới, nàng rời đi Lâm Giang cao tầng, trở lại Khang Phục Trung Tâm liền hoàn toàn ngã bệnh.

Bệnh đến căn bản không rảnh suy xét toàn cần vẫn là trừ tiền lương, ở nhà hôn hôn trầm trầm năm ước chừng ba ngày mới hảo.

Mạnh Tây Tây cùng Giản Nhan cắt lượt tới cấp nàng truyền dịch, Giản Nhan là cái ôn nhu tiểu mềm muội, nhưng Mạnh Tây Tây liền không giống nhau, bình thường hi hi ha ha, một gặp được sự tình quan khỏe mạnh đứng đắn sự, đừng động có phải hay không bằng hữu, thái độ làm theo nghiêm khắc.

“Người đừng trách kia trận mưa, gặp mưa nhiều nhất tính cái nguyên nhân dẫn đến, người đây là mệt nhọc quá độ, trường kỳ nghỉ ngơi không đủ miễn dịch lực giảm xuống!”

Tang Du trộm ngắm Mạnh Tây Tây, không tự tin hé răng.

Nhìn này đáng thương vô cùng tiểu bộ dáng, Mạnh Tây Tây không đành lòng nói, ngồi mép giường tức giận mà thay đổi đề tài, “Người phía trước không cho chúng ta lại đây, chính là bởi vì này hoàn cảnh?”

Vừa rồi nàng vào cửa không lâu, hảo xảo bất xảo chính dụng phải Tang Du bạn cùng phòng không e dè tình cảm mãnh liệt khúc nhạc dạo hiện trường, cả kinh nàng thiếu chút nữa xốc bàn, hiện tại ngắm lại còn lòng tràn đầy không khoẻ, “Mau chóng đổi cái phòng ở đi.”

Tang Du héo héo ghé vào trong chăn, “Tiền thuê giao nửa năm, còn có hơn một tháng mới đến, trước tiên đi không cho lui tiền,” nàng nhìn chung quanh một chút thân ở phòng, thực tập mãi thành thói quen mà cong lên mắt, “Tuy rằng địa phương không lớn, có điểm phiền toái nhỏ, nhưng đi làm gần giá cả thấp a, ta ở khá tốt, bất quá muốn kêu các người lại đây chơi, ta đã có thể nói không nên lời.

Giản Nhan cùng Mạnh Tây Tây gia đình điều kiện đều thực hảo, từ nhỏ đến lớn nuôi chiều từ bé, nếu tới nàng này căn nhà nhỏ tẻ, nàng thiệt tình bần khổ.

Mạnh Tây Tây nhú mày, cho nàng dịch dịch góc chần, “Nếu như vậy để ý tiền, làm gì còn tổng tự xuất tiền túi cho đại gia làm ăn.”

“Ta là vội vã mua phòng ở mới ước gì nhiều tỉnh điểm nhiều kiếm điểm, bình thường đủ dùng,” Tang Du ở gối đầu thương cọ cọ, “Lại nói đồ ăn vật nguyên liệu nấu ăn kỳ thật đặc biệt bình thường, thật sự không uổng tiền, chỉ cần các người thích, ta liền siêu có thỏa mãn cảm.”

Nàng tiếng nói tuy rằng ách, cười đến lại cực ngọt, giọng lên điệu hỗn đồ tế nhuyễn giọng mũi, “Hơn nữa ta mục đích nhưng không đơn thuần, là tưởng lấy ăn ngon bắt được các người tâm nha ——”

“Đừng ý vào lớn lên mỹ liền làm nũng,” Mạnh Tây Tây bị manh đến, không có biện pháp địa điểm điểm nàng cái trán, “Thật muốn là không có tiền nhớ rõ cùng ta nói, ta cho người lấy.”

Tang Du cười trốn, “Không cần không cần, ta tiêu dùng thiếu, nguyên liệu nấu ăn gặp phải đắt mạnh tiêu thụ liền ba năm đồng tiền một cân, ta mấy ngày hôm trước cấp tới cửa chích kia gia mang đồ ăn vật, nguyên vật liệu tổng cộng mới ——”

Nàng còn chưa nói xong, Mạnh Tây Tây đột nhiên đôi tay một phách, chờ không kịp xen mồm, “Người không đề cập tới ta thiếu chút nữa đã quên! Người tới cửa chích kia gia rốt cuộc tình huống như thế nào? Quá cổ quái đi.”

Tang Du một ngốc, trước mắt lập tức hiện lên khởi nam nhân mang bịt mắt, tỉnh nằm ở trên giường hình ảnh.

Trừ bỏ quá mức mỹ mạo, không thành vấn đề a.

Nàng truy vấn: “Làm sao vậy?”

Mạnh Tây Tây ngẫm lại liền khí, “Ngày hôm qua giữa trưa lần thứ ba tới cửa, ta thế người đi, ai biết liền dưới lầu đơn nguyên môn cũng chưa đi vào!”

Tang Du giật mình, phản ứng đầu tiên là có hiểu lầm, lấy Trần thúc hảo tính tình, không có khả năng đem người cự chi ngoài cửa.

“Đổi giảng chuyển được tốc độ xác thật mau, giống ở bên cạnh cố ý chờ dường như, vấn đề là thái độ không hảo a,” Mạnh Tây Tây buồn bực, “Trực tiếp chất vấn ta vì cái gì thay đổi người, Tang Du đi đâu. Ta nào dám nói người trọng cảm mạo xin nghỉ, người bị bệnh phía trước mới vừa cho nhân gia gần người đánh quá châm, vạn nhất lấy cái này chọn người sai lầm, khiếu nại người làm sao bây giờ.”

“Vậy người nói như thế nào?”

“Ta nói người bận quá đi không khai,” Mạnh Tây Tây buông tay, “Kết quả nhưng hảo —— đại gia lạnh như băng nói câu, không tiếp thu thay đổi người, sẽ cùng Khang Phục Trung Tâm liên hệ, liền cấp treo!”

Tang Du trực giác tình huống không đúng lắm, ngồi dậy, “Cuối cùng châm đánh sao?”

Mạnh Tây Tây nói: “Không đánh, một chuyển tay không, ta nghe chủ nhiệm nói, chờ người bệnh hảo có thể đi làm lại đi.”

Cho nên chủ nhiệm thế nhưng đồng ý Trần thúc yêu cầu..... Cần thiết từ nàng tới cửa mới được?

Tang Du không rõ nguyên do, hồi tưởng đi qua hai lần trải qua, cùng Mạnh Tây Tây đã chịu đãi ngộ hoàn toàn bất đồng, trong lòng có chút ẩn ẩn bất an.

Nàng ánh mắt rơi xuống mép giường rữ truyền dịch quản thượng, rõ ràng nhớ lại nam nhân lạnh lẽo tố bạch tay, còn có lần trước trước khi đi, nàng bị ma quỷ ám ảnh bỏ vào hủ trong tay đậu phộng tồ.

Lúc ấy còn sợ hủ một kích động ném trên mặt nàng đầu, sự thật lại là, hủ cương, ở phản ứng lại đây sau, lập tức thu nạp năm ngón tay, đem đậu phộng tồ đương bảo bồi dưỡng như, trao đến kín mít.

Bởi vì cái này động tác, nàng trong lòng còn không thể hiểu được mà mềm một chút.

Nhưng hiện tại đầu óc thanh tỉnh, lại cân nhắc liền nơi chốn không đúng.

Cùng nàng sinh hoạt có cách biệt một trời phú quý nhân gia, xưa nay không quen biết nam nhân, mặc dù bệnh cũng thân ở đám mây, tuyệt đối không nên đối nàng nhìn với con mắt khác.

Mạnh Tây Tây đi rồi, Tang Du lại ở trên giường bò hơn nửa ngày, đầu mau tạc rớt cũng không có thể lý ra cái nguyên do.

Nàng hữu khí vô lực củng tiến trong ổ chăn, sau một lúc lâu cảm thấy nhiệt, vươn hai điều trơn bóng tế bạch chân dài, lưỡi nhác đáp tại mép giường.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 6

Lão thái thái trong mắt tinh quang sáng ngời, nhìn một cái, như vậy khẩn trương, nguyên hình tất lộ đi, còn không thừa nhận thích nhân gia.

Nàng nói: “Bệnh vừa vãn, một ngày cũng không chịu nhiều hừ, hôm nay liền trở về đi làm, sợ hãi nhiều khẩu kia một trăm đồng tiền.”

Nói xong thở dài cảm khái, “Nghe nói nàng gầy không ít, vốn dĩ người liền nhỏ xinh, hiện tại đến nhiều đáng thương nột ——”

Lam Khâm rốt cuộc không rảnh lo chần chờ, “Nàng vài giờ đi làm, ta qua đi.”

“Ân?”

“Ta đi theo nàng nói,” hần đầu ngón tay phù phiếm không xong mà đánh chữ, “Hôm nay liền đi.”

Tống Chỉ Ngọc vui mừng khôn xiết, cao hứng mà một phách cái bàn, hoả tốc xem xét ngày đó hộ sĩ sắp xếp lớp học biểu, Tang Du đệ nhị ban, buổi chiều bốn điểm đến buổi tối 12 giờ.

“Hảo, nói định rồi!” Nàng mừng rỡ mặt mày hơn hở, còn không quên ngạnh khởi ngữ khí cố ý thêm đem hỏa, “Đây là ta cho người cuối cùng một lần cơ hội, nếu hôm nay còn nói không thành, ta liền dứt khoát đem tiểu nha đầu từ Khang Phục Trung Tâm khai trừ, ngạnh trói về Lam gia đi, đến lúc đó, người cũng đừng trách ta này lão thái thái không khách khí!”

Trần thúc nghe nói Lam Khâm quyết định đi Khang Phục Trung Tâm, kích động mà sớm bị xe.

Lam Khâm giao cho hãn một phần tràn ngập được phẩm danh danh sách, hãn dùng tốc độ nhanh nhất người mua sắm, cuối cùng giống nhau đến buổi chiều bốn điểm mới đưa tới.

Trần thúc đóng gói chỉnh tề sau, dẫn theo chuẩn bị tốt mỏng áo khoác, triều chậm rãi xuống lầu Lam Khâm qua đi, đến trước mặt vừa thấy, hoảng sợ.

Lam Khâm hai mắt là màu đen.

Phi thường tự nhiên thiên hắc, đem bản sắc toàn bộ ngăn trở.

Trần thúc nhất thời khí huyết dâng lên, “Mang thấu kính?! Người đôi mắt chịu không nổi! Mang một lần liền phải đau tốt nhất mấy ngày!”

Lam Khâm lắc đầu, hãn đôi mắt quá khác thường, sẽ làm Tang Du sợ hãi.

Hãn tiếp nhận quần áo nhìn nhìn, cảm thấy nhan sắc quá mờ, Tang Du khả năng sẽ không thích, đi phòng giữ quần áo thay đổi một kiện.

Hiện tại bốn điểm, nàng mới vừa đi làm, khẳng định phi thường vội, hãn không thể đi quấy rầy, xa xa xem một cái, xác định nàng thân thể không thành vấn đề là đủ rồi.

Chờ đến người bệnh đi vào giấc ngủ, nàng mới có nhàn rỗi, hãn trước tìm cái không ai địa phương chờ một chút, buổi tối hãn là có thể thuận lợi cùng nàng chính thức gặp mặt.

Trái tim bang bang chấn động, đầu thực vững.

Hắn định định thần, vuốt phẳng vạt áo, mang lên một đại bao các kiểu phòng chống cảm mạo cùng đề cao miễn dịch lực được, xuống lầu lên xe.

*

Tang Du đi làm khi, cảm mạo cơ bản hảo toàn, đầu nhập đến công tác trạng thái càng là tinh lực dư thừa, chờ vội xong một trận, tiêu hóa nội khoa chủ nhiệm lại đây kêu nàng, “Trời tối trước người đều cái thời gian, cùng Lâm Giang cao tăng người bệnh liên hệ một chút, qua đi truyền dịch.”

Trước kia loại sự tình này, nhiều nhất là y tá trưởng tới thông tri, lúc này cư nhiên là chủ nhiệm tự mình.

Tang Du nhin không được hỏi: “Chủ nhiệm, rốt cuộc vì cái gì một hai phải ta đi?”

Chủ nhiệm “Sách” thanh, “Không nhớ rõ quy củ? Là người này tiểu nha đầu nên hỏi sao? Đi đừng hạt liêu, liền nói lần trước bạn quá không tránh ra, miễn cho nhân gia trách người mang bệnh tới cửa.”

Tang Du thầm nghĩ, đại mỹ nhân cùng Trần thúc đều hảo thật sự, khiếu nại là sẽ không phát sinh.

Nhưng nguyên nhân làm không rõ, tóm lại trong lòng hoảng.

Nàng xem chủ nhiệm tạm thời còn không có sinh khí, tưởng dò xét thử, không chờ mở miệng, liền thấy thang máy đi ra một cái đoạn trang tú nhả lão thái thái, một thân áo blouse trắng tương đương có khí chất, mỉm cười triều nàng vẫy tay, “Tang Du, lại đây giúp một chút.”

Không nhận sai nói, là các nàng Khang Phục Trung Tâm giá trị con người tặc cao vị kia Tổng lão sư?

Tang Du đáp ứng một tiếng, khó xử mà nhìn nhìn chủ nhiệm.

Chủ nhiệm xoa eo qua lại nhìn xem, vị này Tổng lão sư nhưng không đơn giản, y thuật cao không nói, theo tiểu đạo tin tức đồn đãi, nàng bối cảnh thâm hậu, là Khang Phục Trung Tâm phía sau màn đại cổ đông. Hắn không thể trêu vào, cười nịnh nọt xoa xoa tay, “Đi thôi đi thôi, trước giúp Tổng lão sư.”

Tang Du nhẹ nhàng chạy chậm qua đi, “Tổng lão sư, yêu cầu ta làm cái gì?”

Tổng Chỉ Ngọc căn bản không có đứng đắn sự, nàng mới vừa cùng lão trần thông qua điện thoại, biết Lam Khâm đã tới, lúc này không biết lạng lẽ giấu ở nào, mà truyền dịch nhiệm vụ liền xếp hạng Tang Du công tác trong ngoài, nàng vạn nhất trực tiếp tới cửa, chẳng phải là phải đi xóa, vẫn là vương đến hảo.

Nàng cười ha hả tìm lấy cớ, “Ta có cái người bệnh cảm xúc không xong, các nàng đều nói người thực sẽ điều tiết người bệnh tâm tình, muốn cho người đi phòng bệnh nhìn xem.”

Tang Du một ngụm đáp ứng.

Tổng Chỉ Ngọc nghiêng đầu âm thầm đánh giá nàng, tiểu cô nương eo nhỏ chân dài, làn da trắng nõn, màu đen tóc dài bàn đến sạch sẽ lưu loát, một đôi mắt to tổng ngọt ngào cong, lông mi nhỏ dài, giống ấu trĩ nhưng mềm tiểu cánh.

Thật là làm cho người ta thích.

Tang Du đoán được trấn an Tổng lão sư người bệnh khẳng định khó khăn rất cao, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới sẽ chệch đường ray.

Nàng vốn dĩ chỉ là tùy tiện nói hai cái chuyện xưa, thế nhưng hấp dẫn tới hàng xóm bệnh hoạn sôi nổi gia nhập, một phát không thể vãn hồi mà diễn biến thành kỳ văn dị sự toạ đàm sẽ.

Cảm xúc không xong vị kia, lúc này nghe chuyện xưa nghe được hứng thú bừng bừng, nét mặt toả sáng.

“Ai u những cái đó hào môn ân oán chuyện này quá nhiều, một cái so một cái ly kỳ,” đang ở miệng lưỡi lưu loát chính là trung niên phụ nhân, bảo dưỡng thích đáng, nghe nói lão công thường xuất nhập xã hội thượng lưu, bát quái biết đến khá nhiều, “Lam gia, liền làm châu báu lập nghiệp cái kia Lam gia, các người đều nghe qua đi?”

“Ai không biết Lam gia a.”

“Đúng vậy, Lam gia chính là thật hào môn.”

“Lam gia cũng có việc lạ nhi?”

Trung niên phụ nhân cho tới hưng chỗ, vỗ đùi, hạ giọng, “Này các người cũng không biết đi, nhà bọn họ tiểu bối nhi, có một cái liền gia phá đều không cho nhập quái vật.”

Đại gia sừng sốt, cười vang, quỷ chuyện xưa a?

Trung niên nữ nhân lại làm như có thật, nói được sinh động như thật, nói này quái vật như thế nào tướng mạo ly kỳ, sinh ra liền mang theo tai hoạ, năm đó Lam gia lão gia tử ở phòng sinh ngoại vừa nhìn thấy hẳn, trực tiếp tướng đuổi tay bóp chết.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 7

Hắn ánh mắt định trụ.

Duy độc nhất cái, tựa hồ là tân chuyển đến, bên trong trống không một vật, hạ tầng cửa tủ mở rộng ra, liền tấm ngăn đều không có trang, to như vậy hình hộp chữ nhật trống không.

Lúc này, Tang Du vừa lúc tới rồi cửa, ngón tay gặp phải kim loại then cửa.

Lam Khâm không còn có suy xét đường sống, hắn không dám phát ra âm thanh, tận khả năng tay chân nhẹ nhàng ai dựa đến quây biên, thon dài thân thể cúi xuống, ôm đầu gối cuộn lại đi vào.

Cửa phòng kéo kẹt đẩy ra.

Cửa tủ nhẹ nhàng đóng lại.

Ánh sáng biến mất, mọi nơi hắc ám yên tĩnh, hẹp hòi lạnh lẽo, Lam Khâm rũ đầu, bản năng dùng sức che miệng lại, một lát sau phản ứng lại đây, chậm rãi buông ra.

Che lại làm cái gì? Hắn..... Căn bản là sẽ không ra tiếng.

Tang Du trở lại phòng nghỉ, cuối cùng cảm giác an toàn điểm, nàng thuận tay giữ cửa hờ khép, vỗ ngực bình phục một chút cảm xúc, đi trong ngăn tủ lấy giữ ấm hộp cơm.

Người là thiết cơm là cương, sợ sao? Sợ sẽ nên ăn cơm, ăn no cái gì cũng tốt!

Nàng tự mình an ủi phi thường đúng chỗ, vì điều tiết không khí, còn nhẹ giọng hừ đầu vui sướng nhạc thiếu nhi.

Lam Khâm rõ ràng nghe nàng gần trong gang tấc, tim đập chấn đến trong tai ong vang, đầu vầng mắt hoa.

Tang Du ngồi xuống, vặn ra hộp cơm ngoại tầng cái nắp, có nhè nhẹ mùi hương phiêu ra, nàng càng đói bụng, vừa định mở ra bên trong giữ ấm tầng, di động ong ong chấn động, Mạnh Tây Tây điện thoại.

“Tiểu ngư, thân thể thế nào?”

“Sinh long hoạt hổ,” Tang Du nguyên khí tràn đầy làm nàng an tâm, lại kéo trường âm, “Chính là đói, đang chuẩn bị ăn bữa ăn khuya.”

“Đừng ăn quá dầu mỡ.”

Tang Du dùng bả vai chống di động, vặn ra tầng, cơm tẻ thượng, cá hương cà tím cùng muối tiêu tiểu khoai tây lộ ra chân dung, tuy rằng thả mấy cái giờ, nhưng hoàn toàn không thay đổi dạng, vẫn như cũ như vậy đáng yêu mê người.

“Biết, ta làm tất cả đều là thức ăn chay, hảo —— hương —— nha ——”

Mạnh Tây Tây đối với di động kêu to, điên cuồng oán trách nàng đêm khuya phóng độc.

Tang Du thiếu chút nữa cười ra tiếng, lấy cái muỗng đào khởi nửa cái tô lặn mềm mại tiểu khoai tây, tưởng cấp Mạnh Tây Tây kỹ càng tỉ mỉ miêu tả một chút vị, lại đột nhiên gian tay một đốn, động tác dừng hình ảnh.

Nàng tròn mắt mãnh rụt một chút, cả người lạnh lẽo bỗng chốc len lỏi mà qua, cứng đờ vài giây, chậm rãi quay đầu, không thể tin được mà nhìn về phía ven tường ngăn tủ.

Cái gì..... Thanh âm?!

Ổng nghe, Mạnh Tây Tây đánh ngáp nói: “Không cùng người hàn huyền, ta trước ngủ, người về nhà chú ý an toàn a.”

Tang Du nín thở.

“Tiểu ngư?”

Tang Du trong đầu chỗ trống, phân không ra tinh lực đáp lại Mạnh Tây Tây, chờ nàng tưởng nói chuyện khi, Mạnh Tây Tây cho rằng nàng ở vội vàng ăn cơm, sớm đã treo.

Phòng nghỉ, chết giống nhau yên tĩnh.

Một lát sau.

“Lộc cốc ——”

Lại một tiếng.

Tang Du tức khắc sắc mặt trắng bệch, trên người run lên, cái muống “Bang” mà dừng ở hộp cơm.

Không phải nàng nghe lầm! Trong ngăn tủ thật sự có thanh âm!

Lam Khâm chính cố hết sức mà cuốn thân thể, đầu để ở trên đầu gối, phát run tay ở dạ dày cùng bụng nhỏ gian dùng sức ấn.

Đọc theo cửa tủ khe hở thắm thấu tiến vào đồ ăn mùi hương giống câu hồn xiềng xích giống nhau, từng cái đâm thủng hấn da thịt cốt nhục, giáo

nổi lên sớm thành thói quen nhẫn nại đói khát cảm.

Hắn cảm thấy có vô số chỉ lợi trao vói vào yết hầu, thọc tiến dạ dày, không ngừng vuốt ve đâm thọc, làm người lại đau lại không, cho đến ý thức không rõ. Hắn không cam lòng như vậy bị nuốt hết, nhấp khăn khô khốc môi, bàn tay tiến túi áo, lấy ra một cái plastic giấy đóng gói tiểu khối vuông.

Là hắn một ngụm đều luyện tiếc cắn..... Tang Du thân thủ cho hắn đậu phộng tồ.

Chính là không thể nhịn..... Nếu lại ngạnh căng đi xuống, nói không chừng sẽ hôn ở trong ngăn tủ.

Tang Du da đầu từng trận tê dại, lực chú ý toàn bộ tập trung ở kia phiến nhắm chặt cửa tủ thượng, tay tại bên người hồ loạn mạc tác, bắt được một cái thô tráng kim loại đèn pin, chạy nhanh gắt gao nắm lấy.

“Lộc cộc ——”

“Sa —— sa ——”

Truyền ra tiếng vang càng thêm quý dị, Tang Du tay chân lạnh băng, nghe ra trừ bỏ cùng loại đói bụng âm điệu ngoại, còn lẫn lộn plastic giấy cọ xát thanh.

Bên trong khăng định có đồ vật.

Ai di động dừng ở bên trong? Hoặc là có tiểu động vật, thậm chí là..... Người?

Tổng không thể là quý đi!

Phòng bệnh nữ nhân kia kể chuyện xưa quý dị âm điệu lại xoay quanh đi lên, cùng với trong ngăn tủ quái vang, làm Tang Du như đứng đồng lửa,

như ngồi đồng than, thiếu chút nữa hô to.

Nghĩ lại tưởng tượng, bệnh khu người bệnh nhóm đều đi vào giấc ngủ, bảo an ở lâu một, cách xa nhau khá xa, nàng liền tính muốn kêu, dù sao cũng phải trước xác định bên trong đến tột cùng là cái thứ gì.

Tang Du nuốt nuốt nước miếng, bay nhanh kéo ra ngăn kéo tìm ra một cái lớn nhất hào ống chích, hủy đi đóng gói lấy rớt kim tiêm phong bì, một cái tay khác nắm chặt đèn pin, hai cái vũ khí nơi tay, nàng hơi chút trấn định một chút, cắn răng đứng dậy, đi nhanh triệu ngăn tử đi qua đi.

Lam Khâm hơi thở mong manh phùng đậu phộng tô tưởng phóng tới bên miệng.

Tiếng bước chân ở hẳn trong tai sấm sét giống nhau nổ vang.

Hắn ngây người, đã quên ăn cái gì, nghe được Tang Du cực nhanh mà tiếp cận, thế nhưng là thẳng đến hẳn mà đến.

Nhất khẩn trương thời khắc, trước sau căng thẳng thần kinh ngược lại cương.

Hắn toàn bằng thân thể tự nhiên phản ứng, hung hăng cắn hai hạ môi ý đồ thanh tỉnh, không kịp hợp lại khẩn phía trước vội vàng khi kéo ra cổ áo, đã bị chọt mở ra cửa tử sợ tới mức toàn thân máu đọng lại.

Tang Du mở cửa nháy mắt, chỉ cảm thấy da đầu một tạc, kêu đều kêu không được.

Nàng thân thể chống đỡ, ánh đèn không có thể lập tức chiếu đi vào, mơ hồ thấy được một đoàn hình người đồ vật súc ở bên trong, nàng hai chân rào rạt nhũn ra, lão đảo nửa ngồi xồm xuống, phản xạ tính nâng lên lại thô lại lớn lên kim tiêm, hướng tới đối phương yếu hại bộ phận liền phải tàn nhẫn trát đi xuống.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 8

Thấy hẳn còn muốn đi xuống viết, Tang Du bần khoản, vội nói: “Ta đã hiểu, người không cần viết nhiều như vậy tự.”

Viết chữ nhiều mệt a, nàng liền đặc biệt không yêu viết chữ.

“Người hoảng không chọn lộ, này nhà ở quá tiểu không địa phương có thể tàng,” Tang Du gặp qua các loại hành vi kỳ quái người bệnh, thực thuận lợi liền tiếp nhận rồi hẳn lý do, nàng nhìn chung quanh một chút chung quanh, tự động não bổ, “Chỉ có cái này ngăn tử là trống không, vừa vặn đủ đại, cho nên người liền trốn rồi đi vào, đại khái là tưởng chờ ta trên đường đi ra ngoài, người điều chỉnh tốt trạng thái tái xuất hiện đi?”

Lam Khâm bút dừng lại, ngoài ý muốn nghiêng đầu xem nàng.

Tiểu cô nương sợ hãi kính nhi qua, con người tỏa sáng, chột lóe chột lóe cầu nhận đồng.

Lam Khâm bản năng muốn gật đầu khi, nàng lại lược hiện nhược khí mà nhẹ giọng bổ sung một câu, “Tuy rằng bằng người như vậy đẹp mặt, ta hoàn toàn không hiểu có cái gì yêu cầu điều chỉnh.”

Đẹp?

Hẳn, đẹp?

Lam Khâm chinh lảng.

Tang Du phun tào xong, phát giác Lam Khâm đem vấn đề trả lời đến không sai biệt lắm, liền dư lại.....

Nàng nhìn trộm đi ngắm kia khối đậu phộng tồ.

Ấn màu sắc rực rỡ tiểu hoa cánh plastic đóng gói giấy, là nàng ở trên mạng phê lượng mua, thực tiện nghi.

Đại gia bình thường tùy ăn tùy ném, không có phai màu quá, nhưng này khối khả năng phóng đến lâu rồi, cánh hoa rõ ràng phai nhạt mấy cái độ, như là bị người sờ qua nắm chặt quá nhiều lần giống nhau, vừa thấy liền chất lượng không tốt, cùng Lam Khâm hoàn toàn không xứng.

Tang Du thầm hạ quyết tâm, về sau muốn mua quý một chút!

Nàng giãy giụa một chút, cảm thấy đậu phộng tồ cùng quái thanh đều sự tình quan nàng, hay là nên dò hỏi tới cùng.

“Tiên sinh, người ——”

Câu chuyện mới vừa khởi, lại một lần, “Lộc cốc ——”

Tang Du kinh ngạc đến ngây người.

Lần này trăm phần trăm rõ ràng vang dội, tuyệt đối không có khả năng nghe lầm, thật là nàng bên cạnh vị này xinh đẹp thần tiên tự mình phát ra, đã đỏi bụng thanh âm!

Cho nên nói, hấn trốn vào trong ngăn tủ, đỏi bụng, không khác có thể ăn, tùy tay sờ đến đậu phộng tồ đỡ đỏi?

Logic hợp lý!

Như vậy đầu sỏ gây tội ——

Tang Du kinh ngạc quay đầu, Lam Khâm cũng không thể nhìn được nữa mà ngăn chặn dạ dày, rối rắm mà cùng nàng cùng nhau nhìn phía rộng mở giữ ấm hộp cơm.

Cá hương cà tím cùng muối tiêu tiêu khoai tây, hương khí bốn phía, câu hồn nhiếp phách.

Không cần hỏi lại, nàng tất cả đều ngộ, “Nguyên lai người là đói bụng nha?!”

Ba phút sau.

Tang Du trước nhanh nhẹn mà đem đầy đất dưng bình nhật lên tới dọn xong, tìm ra dùng một lần chiếc đũa, đem đồ ăn gạt ra một nửa, nghĩ nghĩ lại thêm tiến một phần tư.

Lam Khâm ngồi ở nàng đối diện, nhìn không được nhẹ nhàng nuốt.

Tang Du hỏi hần: “Ta không biết người là bệnh gì, nhưng mấy ngày hôm trước còn nằm trên giường đánh dinh dưỡng châm đầu, hiện tại xác định có thể ăn sao?”

Hần trịnh trọng gật đầu.

Bị ẩn hình thấu kính ma đến phát đau đôi mắt đi theo nàng chiếc đũa qua lại động.

Tang Du cân nhắc một chút, ăn cơm khó khăn hoặc là là nuốt hoặc tiêu hóa khí quan có vấn đề, hoặc là tâm lý nhân tố, giống nhau chỉ cần người bệnh có chủ động ăn cơm ý nguyện cùng năng lực, liền có thể cho phép, huống chi đồ ăn gia vị nàng có phổ, cũng không cay cũng không dầu mỡ.

Nàng đem chứa đầy nắp hộp đẩy qua đi, thuận tiện cho hần đổ ly nước ấm, “Ăn từ từ, nếu không hợp ăn uống cũng đừng miễn cưỡng.”

Lam Khâm đôi tay tiếp nhận, ngẩng đầu nhìn xem nàng, nhìn nhìn lại đồ ăn.

Tang Du phát hiện hần mắt đuôi ẩm ướt, mau rút nước mắt dường như.

“Một bữa cơm mà thôi, không có gì,” nàng vội nói, “Trước nếm thử hương vị.”

Lam Khâm rũ mắt, một bàn tay khăn bắt lấy ghế dựa áp lực cảm xúc, một cái tay khác miễn cưỡng tự nhiên mà cầm lấy chiếc đũa, trân trọng khơi mào một cây gia điều, thật cẩn thận phóng tới bên miệng.

Chua ngọt hàm độ gãi đúng chỗ ngứa, vị mềm mại, du không nhiều không ít, chính tạt ở hương mà không nị vi diệu tới hạn.

Lam Khâm cắn một chút liền nhanh chóng đem vùi đầu đến càng thấp.

Từ kia tràng lửa lớn về sau, hần rốt cuộc không có thể hưởng thụ mà nhắm nháp một đạo cơm nhà, đối đồ ăn yêu cầu, chỉ là ăn không phun, duy trì đừng đói chết.

Duy độc Tang Du hương vị.

Hần thương nhớ đêm ngày, ngày đêm tư tưởng, dựa vào nàng thân thủ làm ra một chút bánh kem tra cũng có thể chống đỡ độ nhật, chưa từng hy vọng xa vời quá một ngày kia có thể ngồi ở nàng trước mặt, phân nàng trong chén đứng đứng dẫn dẫn đồ ăn ăn.

Tang Du cũng đói đến không được, đem để lại cho chính mình kia hơn một nửa bay nhanh ăn sạch, chưa đã thèm uống lên mấy ngụm nước, vừa thấy Lam Khâm bên này, thông thả ung dung thần sắc thành kính, giống như ở đối đãi cái gì sơn trân hải vị.

Nàng cười hỏi: “Ăn ngon sao?”

Hắn thật mạnh gật đầu.

Bị người khẳng định vốn dĩ liền vui vẻ, đặc biệt đối tượng là Lam Khâm, lấy hắn sinh hoạt, ăn qua thứ tốt khẳng định vô số kể, cư nhiên còn có thể thích ăn nàng làm cơm, tương đương với vô hình cho nàng tăng lên đẳng cấp nha.

Tang Du chống cằm xem hắn, hai mắt cong cong, “Tiên sinh, cảm ơn người có thể tới cấp ta đưa được, còn chờ ta lâu như vậy.”

“Nhưng ta cảm mạo sự cùng người không quan hệ, người không cần tự trách,” nàng chỉ chỉ gói thuốc, “Những cái đó được hơn phân nửa là nhập khẩu, mỗi loại đều thực quý, ta thân thể đã hoàn toàn hảo, thật sự không dùng được, chờ hạ cơm nước xong, người mang về.”

Lam Khâm lưu luyến đem cuối cùng một cái tiểu khoai tây nướng xuống, lắc lắc đầu.

Hắn đề bút viết chữ, nửa cái còn không có viết xong, Tang Du liền nói: “Ta đoán xem —— ý của người là, nếu cho ta, liền không có lấy về đi đạo lý?”

Lam Khâm chớp hạ mắt.

Tang Du tiếp theo nói: “Chính là này tính quý trọng lễ vật, ta tuyệt đối không thể thu.”

Lam Khâm như cũ lắc đầu, đáy mắt có âm thầm mong đợi.

Tang Du đã chịu cổ vũ, tế tay không chỉ điểm điểm gương mặt, nghiêm trang mà thay đổi đến hắn ngữ khí, thế hắn biểu đạt, “Tang tiểu thư, này không phải lễ vật, là.....” Nàng thổ từ từ, “Bồi thường? An ủi?”

Nói xong chính mình ha ha cười, má lúm đồng tiền nho nhỏ nhợt nhạt,
“Ta lý giải đúng không?”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 9

“Ta không có tính toán đi nhà người.”

“Ta sẽ không ảnh hưởng người sinh hoạt.”

Lam Khâm ấn đường ninh đến phát đau, sợ Tang Du sẽ hiểu lầm.

Ở phòng nghỉ khi hãn quá nóng nảy, viết chữ chậm, không có thể đem ý tứ biểu đạt rõ ràng.

“Không địa phương nhưng đi”, là bất đắc dĩ tìm cái lấy cớ, hy vọng nàng không cần thúc giục hãn đi.

“Phiền toái người giúp giúp ta”, là muốn cho nàng phí thời gian, nghe một chút hãn tố cầu.

Nhưng hai câu viết ở bên nhau, Tang Du tự nhiên mà vậy hướng một chỗ tưởng, đem hãn trở thành mới vừa nhận thức liền mưu toan ngêh ngang vào nhà hỗn đản.

Lam Khâm chờ nàng xem xong, vội vàng tiếp tục đánh chữ, “Ta chỉ là có chuyện quan trọng cùng người nói, thỉnh người cho ta nửa giờ hảo sao?”

Tang Du chớp chớp mắt, hỏi lại: “Kia nửa giờ về sau người đi đâu?”

Lam Khâm sững sốt.

Tang Du thở dài, “Người xem đi, vẫn là không địa phương đi.”

Lam Khâm thế nhưng không lời gì để nói.

Vì kéo dài cùng nàng ở chung thời gian, hẳn nhất thời xúc động, tựa hồ đem vấn đề làm phức tạp.

Tang Du lại hỏi: “Chìa khóa đều không có, thân phận chúng khẳng định cũng không ở trên người đi?”

Lam Khâm gật đầu, xác thật không ở.

Nàng dự kiến bên trong mà nghiêng đầu nhìn hẳn, “Ta liền biết —— khách sạn cũng vô pháp trụ, nếu không phải phòng bệnh hôm nay toàn mãn, ta liền trực tiếp cho người ở trên lầu tìm trượng giường.”

Lam Khâm vừa nghe năm viện, phía sau lưng phản xạ tính mà căng thẳng, mồ hôi lạnh đều thấm ra một tầng.

May mắn đây!

Hẳn may mắn không thôi, nghiêm túc đánh chữ, “Không cần phải xen vào ta, nếu người nguyện ý, chúng ta tìm cái nhà ăn hoặc là tiệm cà phê ngồi xuống nói hảo sao? Người cảm mạo vừa vắn, không thể trúng gió.”

Đánh xong này đó, hẳn hơn nữa một hàng, “Hơn nữa người ăn khuya bị ta ăn hơn phân nửa, người không ăn no, chờ ăn xong nói xong, ta đưa người trở về.”

Tang Du vốn đang có điểm bản khoản cùng đề phòng, ai biết vừa thấy câu này, không thể hiểu được đều biến mất.

Một cái không nhà để về đáng thương bệnh hoạn, ăn nàng nửa chén cơm nhà nhớ mãi không quên, chính mình hữu khí vô lực, cư nhiên còn nhớ thương muốn đưa nàng về nhà.

Tính, như vậy ngoan, tổng không thể thật đem hấn ném trên đường cái mặc kệ.

Nàng không có biện pháp mà triều hấn ngoắc ngoắc ngón tay, “Đi thôi tiên sinh, chúng ta đêm hôm khuya khoắc đừng ở chỗ này ngốc đứng, trước lên xe, mặc kệ người muốn nói chuyện gì, chậm rãi tổ chức ngôn ngữ.”

“Người tưởng hạo đi đâu?”

“Nghĩ kỹ rồi nha,” Tang Du liếc hấn màn hình, giơ lên tinh tế đuôi lông mày, ngọt thanh cười, cấp ra một cái hấn không tưởng được đáp án, “Đi nhà ta.”

Đi nhà nàng, lấy thân phận của nàng chứng, lại tìm khách sạn, cấp vị này xinh đẹp thần tiên khai cái phòng.

Tang Du mang theo Lam Khâm, không có khả năng ký nàng cừu con, ở ven đường ngăn lại một chiếc xe taxi.

Nàng ngồi vào xếp sau, lễ phép tính mà hướng trong xe dịch, lại thấy Lam Khâm liếc nhìn nàng một cái, chủ động kéo ra ghế phụ.

Tang Du khóe miệng cong lên, tiên sinh tuy rằng thân thể không tốt, lại không thể nói chuyện, nhưng tâm tư rất nhỏ, nơi chốn đều thoả đáng đến làm người cảm thấy bị tôn trọng.

Đêm khuya đường phố trống trải, xe taxi nhanh như điện chớp.

Lam Khâm từ kính chiếu hậu nhìn Tang Du, nàng hơi chớp mắt, lông mi trường mà tinh mịn, ngoài cửa sổ xe các màu ánh đèn nước chảy thoảng qua nàng tươi đẹp mặt, hấn không đành lòng hô hấp.

Hấn chậm rãi đánh mấy chữ, không quay đầu lại, đem điện thoại đặt ở lưng ghế thương, “Người làm ta đi nhà người, không sợ ta là người xấu

sao?”

Tang Du nhần cười, hơi cúi người về phía trước, phát hiện thuần văn tự giao lưu rất mới mẻ, trực tiếp ở hần di động thượng nhẹ ấ.

Nàng khác khởi một hàng, đưa vào, “Làm người đứng ở bên ngoài, chờ ta lấy thân phận chứng mà thôi.”

Thua xong, đầu ngón tay chạm vào vai hần.

Hần cúi đầu tái khởi một hàng, “Kia cũng rất nguy hiểm.”

Cho nên nói, tiên sinh là cảm thấy chính mình rất nguy hiểm, ở khuyên nàng không cần lãnh hần về nhà sao?

Tang Du càng cảm thấy thả lỏng, “Người không như vậy đáng sợ.”

Lam Khâm là Khang Phục Trung Tâm người bệnh, mặc dù thân phận bảo mật, nhưng các hạng tư liệu khẳng định đăng ký trong danh sách, đêm nay hần ở đại lâu hành động quỹ đạo, nàng cùng hần cùng nhau ra tới lên xe, đều bị tùy ý có thể thấy được theo dõi quay chụp, hưởng hồ hần liền đi nhanh điếm đều cố sức, muốn nói đối nàng có cái gì gây rối, nàng phản kháng thất bại khả năng tính cơ bản bằng không.

Hơn nữa vừa rồi hần này liên tiếp biểu hiện.....

Tang Du trong lòng vững vàng, đem Lam Khâm liệt vào phi thường an toàn kia một lan.

Xe taxi ngừng ở tiểu khu ngoại, Tang Du lấy ra tiền bao, Lam Khâm đã đem tiền thanh toán, hai người một trước một sau đi đến dưới lầu khi, nàng bỗng nhiên cảm thấy gió lớn chút, độ ẩm cũng rơi chậm lại không ít, ngẩng đầu nhìn một cái đen như mực không trung, trừ bỏ ánh trăng biển đậm, đảo nhìn không ra cái gì nguyên cơ tới.

Vừa rồi còn hảo hảo, hẳn là sẽ không đột nhiên biến thiên đi.

Nàng vốn định làm Lam Khâm ở dưới lâu chờ, kết quả này lạnh lẽo phong một quát, nhìn nhìn lại Lam Khâm trên người đơn bạc quần áo, hướng trên người một dán, càng có vẻ hẳn thanh thanh gầy gầy, cô đơn chiếc bóng.

“Nếu không người cùng ta đi lên?” Nàng nhỏ giọng nói, “Bất quá ta kia tầng hàng hiên đèn hồng rồi, thực hắc, người không sợ hắc đi?”

Đèn hồng rồi?

Lam Khâm lắc đầu, cho nàng đánh chữ, “Ta không sợ hắc, bởi người lên lâu, không đi vào, liền trạm cửa chờ người.”

Đến tám lâu sau, Tang Du mở ra di động thượng đèn pin, thuận tiện nhìn mắt dự báo thời tiết.

Nhiều mây chuyển tình.

Màn hình góc trên bên phải icon là cái quán lấy một chút mây đen trắng rậm, hoàng cam cam giống cái mới vừa tạc thực con mực vòng, cắt bỏ một nửa tế điểm tương salad bộ đáng.

Nhiều mây mà thôi.

Nàng liền biết, làm sao dễ dàng như vậy biến thiên, lần trước là đột phát ngoài ý muốn, tổng không có khả năng liên tục gặp phải.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 10

Tang Du bật cười, hãnh thoạt nhìn thế nhưng tâm tình đặc biệt hảo, thật đúng là hảo nuôi sống.

“Đừng ôm kia bao được, trước buông. Vũ lớn như vậy, người thân thể không tốt, hiện tại khẳng định đi không được, từ từ đi,” nàng tiếp đón hãnh ngồi vào trên sô pha, thần sắc nghiêm cẩn một ít, “Vừa lúc đem người tưởng cùng ta nói sự, chải vuốt rõ ràng cho ta xem.”

Nàng oai oai đầu, “Hơn nữa, ta cũng có việc muốn hỏi người.”

Lam Khâm nghi hoặc.

Nàng thử, “Ta đây hỏi trước?”

Hãnh lập tức gật đầu.

Tang Du trao cái đệm dựa ôm lấy, ngón tay nhẹ nhàng moi moi, châm chọc một lát, hoãn thanh mở miệng, “Tiên sinh, thỉnh người nói cho ta, cho người tới cửa chích, Khang Phục Trung Tâm mỗi cái hộ sĩ đều có thể làm rất khá, vì cái gì —— phi ta không thể?”

Trầm mặc.

Ngoài cửa sổ vũ thể lớn hơn nữa, pha lê bị trầm trọng mà đánh sâu vào không ngừng.

Nhỏ hẹp phòng khách hai người tương đối mà ngồi, một cái cúi đầu có thể so với chạm ngọc, một cái tìm tòi nghiên cứu mà kiên nhẫn chờ đợi.

Lam Khâm trong cổ họng lại bắt đầu đau đớn, hồi lâu chưa từng chịu tải đại lượng đồ ăn dạ dày, cũng ở ngay lúc này bùng tỉnh lại đây, từng đợt bất kham gánh nặng co lại, ý đồ đem kia lưỡng đạo trân quý đồ ăn toàn bộ đĩnh ra tới.

Hắn đêm nay đặc ý vênh váo, lập tức ăn đến quá nhiều, phải vì lòng tham đã chịu trừng phạt.

Hắn vô thố mà bắt lấy Tang Du cho hắn ly nước, quá mức dùng sức, đầu ngón tay trắng bệch.

Tang Du nhẹ giọng nói: “Tiên sinh, ta không phải ở chất vấn người, cũng không hoài nghi người, nếu không ta không có khả năng mang người tiến ta gia môn, ta chỉ nghĩ có cái giải thích hợp lý.”

Tiếp xúc xuống dưới, Lam Khâm đích xác ôn nhã vô hại, nhưng nguyên nhân chính là vì như vậy, hắn lựa chọn liền trở nên càng thêm không hợp tình lý.

Lam Khâm không muốn bị Tang Du nhìn ra thân thể không khoẻ, cắn răng chịu đựng, một chữ tự đưa vào, “Người hỏi, chính là ta muốn cùng người nói.”

Tang Du kinh ngạc, hơi hơi mở ra môi, không tự giác lộ ra một chút phần hồng ửng át đầu lưỡi.

Lam Khâm chỉ nhìn thoáng qua liền vội vàng sai khai ánh mắt, “Ta bảo đảm không phải chuyện xấu, nhưng rất dài, làm ta viết ra tới có thể chứ?”

“Viết? Đánh chữ đi.”

Hắn không chút do dự kiên trì, “Viết.”

Thân thủ viết chữ, là hẳn có thể làm, nhất trịnh trọng phương thức.

Tang Du tìm tới giấy bút giao cho hẳn, hẳn cúi xuống thân, ở trên bàn trà xoát xoát đặt bút.

Tưởng phun đục vọng càng thêm mãnh liệt, hẳn trên trán thấm ra mồ hôi, một bàn tay đè lại bàn trà bên cạnh.

Di động cán bút thôi miên năng lực mười phần, Tang Du nhìn chăm chăm nhìn hai phút, thực mau liền phạm vào vây, nàng đứng dậy đi đến bên cửa sổ, xem bên ngoài mưa to hạ đến lại mãnh liệt ồ, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có đình khả năng.

Nàng nhịn không được ngáp một cái, sờ sờ trong túi thân phận chứng, do dự một chút, bất đắc dĩ mà đánh gãy hẳn, “Tiên sinh, người nếu là chịu được, ở trên sô pha tạm chấp nhận ngủ một đêm được không?”

Lam Khâm bỗng chốc ngãng đầu.

Tang Du đẩy ra cửa sổ, cho hẳn đúng sự thật triển lãm một chút vũ hống, “Ta cảm thấy lấy cái này phát triển, chờ có thể đi ra ngoài tìm khách sạn phòng chừng thiên đều mau sáng.”

Hắn lẳng lặng nhìn nàng, trong mắt ô ô âm thầm.

Tang Du dừng một chút, cùng hẳn đối diện, trong lòng bỗng dưng có loại khó có thể nói rõ kỳ quái cảm giác.

Lam Khâm có thể nói tuyệt sắc một khuôn mặt, giống như không nên..... Không nên là cái dạng này đôi mắt.

Ở nàng trong tưởng tượng, hẳn là sắc sỡ loá mắt, mây tía lưu chuyển.

Mà hiện tại, lại che một tầng cái gì dường như, âm đạm đến thấu không ra quang.

Nàng hoàn hồn, xoa xoa vẩy ướt khóe mắt nói với hần: “Ta đương nhiên sẽ khóa phòng ngủ môn, liền chính người ở phòng khách, ta cho người tìm điều mỏng thảm, dù sao hiện tại không lạnh, người chấp vá một đêm đi?”

Lam Khâm bay nhanh gật đầu, đảo tởi dường như.

Thật tốt nói chuyện a..... Tang Du có điểm tưởng sờ đầu của hần, ngữ khí phóng đến càng mềm, “Nếu người đáp ứng rồi, kia cũng không vội này nhất thời nửa khắc, hiện tại đã một chút, người chờ sáng mai lại viết, ta ngày mai là ca đêm, chúng ta có thể từ từ nói chuyện.”

Nàng chuẩn bị dùng một lần cái ly cùng nha cụ, nhanh nhẹn mà xả ra thảm cùng tiểu gối đầu cho hần phóng hảo vỗ vỗ, ngẫm lại có điểm không yên tâm, lại vọt nửa ly đậu nãi, “Ta xem người sắc mặt không tốt, ngủ trước uống khẩu nhiệt, có lẽ có thể thoải mái điếm.”

Lam Khâm tiếp nhận phủng trụ, nhiệt độ thẳng để ngực.

“Ta thật sự quá mệt nhọc, hừng đông liêu, đi trước ngủ lạp,” Tang Du vào phòng trước, trên giấy cắt xuyên con số, “Người nếu nơi nào khó chịu, gọi điện thoại đánh thức ta.”

Kế tiếp cửa phòng quan trọng, lạp lạp khóa lại.

Bên trong mơ hồ truyền ra rửa mặt tiếng vang, thực mau hoàn toàn an tĩnh.

Nàng ngủ.

Lam Khâm rốt cuộc phóng túng chính mình cong hạ bối, cánh tay dùng sức ngăn chặn ngực bụng, cố sức mà thở gấp gấp hai khẩu khí.

Hần đỏ lên đôi mắt nhìn chăm chăm đậu nãi, liếm liếm khô khốc môi.

Khăng định..... Khăng định là Tang Du thân thủ làm đi? Nói không chừng uống một ngụm, nhiệt nhiệt chảy vào đi, thật sự sẽ dễ chịu.

Buổi tối thật vất vả ăn đến cơm, hăn thật sự không muốn phun ra đi.

Lam Khâm cố hết sức mà ngồi dậy, run rẩy bưng lên cái ly, nỗ lực uống xong một mồm to.

Nhưng lập tức, hăn liền biết xong rồi.

Hương vị không đúng, là bên ngoài bán cái loại này tốc dung, tuyệt không phải xuất từ Tang Du tay.

Vừa rồi còn miễn cưỡng chịu đựng được, hiện tại bị đập nãi một kích, vô cùng quen thuộc ghê tởm cảm xông thẳng yết hầu, Lam Khâm đỡ xô pha lão đảo đứng lên, nghiêng ngả lão đảo phóng đi toilet đóng cửa lại, mở ra vòi nước chế tạo tạp âm, bổ nhào vào bồn cầu bên phun đến trời đen kịt.

Sinh lý tính nước mắt khổng chế không được thấm ra, ẩn hình thấu kính tiểu đao tử dương như ma, đau đến sắp không mở ra được.

Hăn phun qua đi, lo lắng lảng phí Tang Du thủy, sờ soạng bò dậy tắt đi dòng nước, khom lưng nằm ở bồn rửa tay thượng, từng đợt trời đất quay cuồng.

Xem đi.....

Hăn chính là như vậy tao.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 11

Tang Du vô luận như thế nào cũng không đoán được sẽ là như thế này.

Lam Khâm đối với phát sinh ở hẳn trên người tai hoạ chỉ dùng đôi câu vài lời nhẹ nhàng mang quá, nhưng nàng ở Khang Phục Trung Tâm gặp qua cùng loại bệnh lịch, trong lúc thống khổ tra tấn hoàn toàn có thể tưởng tượng.

Nàng nhìn đến Lam Khâm cười, ngực lập tức buồn đến thở không nổi, vội vàng tiếp theo đi xuống xem, nhanh chóng đem giấy phiên đến đệ nhị trang, biểu tình lại càng thêm khiếp sợ, ngập ngừng một hồi lâu mới nói ra lời nói, “Từ từ..... Người, ý của người là..... Người chỉ có thể nuốt trôi ta làm cơm?!”

“Cho dù có cái này tình huống cũng khẳng định là trùng hợp a!” Tang Du lung lay lên đồng, cho rằng đang xem cái gì kỳ kỳ chuyện xưa, không cần nghĩ ngợi mà nhận định Lam Khâm cách nói hoàn toàn là thiên phương dạ đàm, “Tiên sinh, ta bản thân là làm chữa bệnh và chăm sóc công tác, có thể minh xác nói cho người, vô luận người là thân thể vẫn là tâm lý thượng ăn cơm chướng ngại, bệnh trạng đều không thể bởi vì ta cái này người xa lạ giảm bớt.”

Lam Khâm rũ mắt, nếu, không phải người xa lạ đâu?

Tang Du điểm điểm trên giấy tự, “Dựa theo người viết, người trường kỳ nuốt không trôi, hai năm trước ngẫu nhiên trải qua bánh kem cửa hàng, nghe thấy được ta ở bên trong gửi bán điểm tâm mùi hương, mua trở về không ôm hy vọng mà ném, phát hiện không có phun, từ đó về sau dựa vào

ta điểm tâm duy trì ăn cơm, ta sắp tới bận quá, bánh kem cửa hàng đoạn hóa, vì thế người liền đi theo chặt đứt lương?”

Nàng càng nói càng cảm thấy thái quá, lắc đầu, “Tuyệt đối trùng hợp, là người nếm thử quá quá ít.”

Đồ ăn hương vị, nhiều hư vô mờ mịt đồ vật?

Đồng dạng nguyên liệu nấu ăn bước đi, có thể làm ra cực kỳ cùng loại thành phẩm, nào có cái gì là đặc thù đến độc nhất vô nhị?

Lam Khâm biết nàng sẽ là cái dạng này phản ứng.

Nàng nghi ngờ là đúng, bởi vì chính hắn cũng không tin.

Viết ra tới này đó vốn dĩ liền không phải sự thật, mà là trước mắt lớn nhất hạn độ thượng có thể cho nàng giải thích, chi với chân chính nguyên nhân, bất quá là linh tinh một góc.

Lam Khâm viết, “Là thật sự.”

Tang Du sửng sốt.

Hắn chăm chú nhìn nàng, “Vô luận có bao nhiêu ly kỳ, ‘ta chỉ có thể nuốt trôi người thân thủ làm gì đó’ chuyện này, đã nghiệm chứng quá vô số lần, bao gồm tối hôm qua.”

Nàng đầy bụng nói tạt ở bên miệng, nhất thời phản bác không ra, trong tay giấy sần sạt vang, nàng nhớ tới còn có đệ tam trang không thấy, nhin xuống cảm xúc tiếp tục mở ra, cái này, đã không phải khiếp sợ có thể hình dung.

“Người nói có câu với ta, chính là phải bỏ tiền mời ta chiêu cố người?” Nàng cho rằng nhìn lầm rồi, đem giấy dựng đến trước mặt lặp lại đếm ba lần, “Kim ngạch, bảy, bảy vị số?!”

Thiếu chút nữa phá âm.

Lam Khâm đĩnh bồi, lo lắng có phải hay không thiếu, hẳn tưởng lại viết cái linh, sợ làm sợ nàng.

Tang Du hoa hơn nửa ngày, miễn miễn cường cường đem thở hỗn hển đều, “Cho nên nói, người đối ta nhìn với con mắt khác, tùy thân mang theo đậu phộng tồ, thậm chí ban đầu an bài ta tới cửa chích, đều là vì cái này lý do? Người cố chấp mà nhận định ta là người duy nhất đồ ăn nơi phát ra, không tiếc ở ta trên người lãng phí mấy trăm vạn?”

Không phải như vậy.

Lam Khâm nhú mày, sở hữu sức lực đè ở bút thượng, tự tự xuyên thấu qua giấy bồi, “Không phải lãng phí, lại nhiều người đều đáng giá.”

Tang Du nhìn chăm chăm những lời này.

Nàng lắc đầu, rõ ràng mà nói: “Không được, ta không tiếp thu.”

Phòng bếp nôi phát ra ô ô thanh, bữa sáng sắp hảo.

Tang Du thật mạnh dựa hướng sô pha bồi, “Tiên sinh, nếu không phải đối với người có một chút hiểu biết, biết người sẽ không lấy nhàm chán lấy cố tìm ta vui vẻ, ta khả năng hiện tại liền phải thỉnh người đi ra ngoài. Người nói chuyện này, ta xác thật vô pháp lý giải, cũng không dám tiếp thu.”

“Người là cái người bệnh, yêu cầu chính quy trị liệu, mà ta chỉ là cái hộ sĩ, dinh dưỡng sư giấy chứng nhận khảo xuống dưới không lâu, kinh nghiệm thiếu, không có đã làm trường kỳ hệ thống kháng phục công tác. Ta tuy rằng thích tiền, nhưng có tự mình hiểu lấy, lấy ta điều kiện, vô luận nào một cái đều không đáng người như vậy giá cao mời ta.”

Nàng nói xong, huyết sắc giảm đậm trên mặt miễn cưỡng treo một chút cười, “Đương nhiên, người nếu đơn thuần thích ăn ta làm cơm, có thể lại đây, chẳng sợ người yêu cầu ta thực đơn, ta cũng nguyện ý cung cấp, không thu người tiền.”

Lam Khâm đầu lưỡi nếm tới rồi nhàn nhạt mùi máu tươi.

Hắn nhéo bút, “Người không tin, đúng không?”

Nói đến cùng, căn bản nguyên nhân, là Tang Du không tin hắn phi nàng không thể.

Tang Du ăn ngay nói thật: “Đúng vậy, không tin.”

Nàng không muốn bàn lại, đem tam tờ giấy điệp hảo còn cho hắn, đi phòng bếp đoan chén đĩa.

Nắp nồi mở ra, cháo cùng mì phở thơm ngọt nhiệt khí cùng nhau trào ra, là Lam Khâm nhất khát vọng hương vị, nhưng vào giờ phút này, hắn trái tim giống như bị dây mây trói trụ, tinh tế rằng đâm vào đi.

Tang Du đem mấy thứ phòng ăn sáng dọn xong, đứng ở bên cạnh bàn nhìn hắn bóng dáng.

Mảnh khánh thẳng, lộ ra treo ở một đường cường căng.

Hôm nay buổi sáng, Lam Khâm vô thanh vô tức ăn xong non nửa chén ngọt cháo, không bao lâu hắn di động liền vang lên, tiếp lên sau, đối phương thanh âm to lớn vang dội, “Tiên sinh, ta năm phút đồng hồ sau đến Tang tiểu thư dưới lầu tiếp người.”

Tang Du nghe ra là Trần thúc.

Lam Khâm ra cửa, nàng không có đưa.

Hắn cúi người đem dùng một lần dép lê dọn xong, đỡ tường đứng lên, ổn ổn mới bán ra đi.

Tang Du ở cửa lại gần một lát, nhịn không được đi đến bên cửa sổ, thò người ra nhìn đến phía dưới dừng lại một chiếc màu xám đậm xe hơi, Trần thúc từ ghế điều khiển chạy chậm đến Lam Khâm bên người sam hăn, bị hăn ôn hòa lại không dung cự tuyệt mà ngăn.

Nàng trong lòng không biết như thế nào ninh hạ, cẩn cẩn môi, hai chân không chịu khống chế mà vọt tới bàn ăn bên, dùng sạch sẽ bao nilon đem thượng có thừa ôn một mâm tiểu hoa cuốn trang thượng hệ khăn, không kịp đổi giày, đi thang máy một đường thẳng đến xuống lầu.

Tới rồi lâu cửa khi, Trần thúc vừa vịn thế Lam Khâm đóng lại xếp sau cửa xe.

“Tang tiểu thư?”

“Trần thúc,” Tang Du bỗng nhiên cảm thấy lấy không ra tay, mũi chân điểm chĩa xuống đất, căng da đầu đem bao nilon đưa cho hăn, “Hăn vừa rồi liền uống lên một chút cháo, cái này..... Có lẽ hăn có thể sử dụng được với.”

Tang Du nói xong liền hối hận, cảm thấy chính mình quả thực giấu đầu lòi đuôi.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 12

Hoặc là uyển chuyển mà tỏ vẻ nàng quá tuổi trẻ, làm dưỡng sinh đồ ăn vặt hoặc ngăn hạn xứng cơm có thể tín nhiệm, nhưng trường kỳ điều dưỡng người bệnh, liền có vẻ tư lịch quá thiên.

Hoặc là trắng ra mà cự tuyệt, còn lời nói thâm thía, “Tiểu ngư a, người xem này giá cả vô pháp khai, quá thấp xin lỗi người, cao nói..... Còn không bằng tìm kinh nghiệm phong phú, cơm phổ phối hợp càng phù hợp chúng ta sinh hoạt thói quen.”

Tang Du sứt đầu mẻ trán, trừ bỏ công tác cùng kiêm chức ngoại, đại bộ phận tưởng đều là chuyện này, đem có thể hỏi người, có thể tưởng biện pháp toàn thử qua một lần không có kết quả sau, chính đem cảm tiêm nhi lót ở trên bàn thờ dài, liền nghe được chủ nhiệm gõ hạ môn.

“Lười biếng đâu?”

Tang Du tiểu lò xo dường như “Bang” mà dựng thẳng bối, nhắc tay bảo đảm, “Không có, mới vừa vội xong, chuẩn bị tan tầm.”

Chủ nhiệm ngắm mắt trên tường chung, xác thật đến thời gian, ngón tay điểm điểm nàng, cũng liền không nhiều lời chỉ trích nói, “Người trước đừng tan tầm, Lâm Giang cao tầng vị kia người bệnh, yêu cầu tới cửa tiêm vào dinh dưỡng dịch, người thu thập đồ vật qua đi một chuyến, tính tăng ca phí.”

Tang Du sững sốt, “Ngài nói..... Ai?”

Chủ nhiệm “Tắm tặc” hai tiếng, “Mới mấy ngày a liền đã quên, Lâm Giang cao tăng, chỉ tên một hai phải người đi kia gia, nhớ tới không có?”

Tang Du chậm rì rì gật đầu, “..... Không quên.”

Không phải quên, là không nghĩ tới.

Cũng không hoan mà tán buổi sáng bắt đầu, đảo mắt mười ngày đi qua, Lam Khâm rốt cuộc không cùng nàng liên hệ quá.

Không xuất hiện, không gửi tin tức, không cần chích.

Tang Du cho rằng hẳn nghĩ thông suốt từ bỏ, hoặc là đã tìm được rồi càng tốt biện pháp.

Như thế nào đột nhiên.....

Chủ nhiệm lại dặn dò nàng vài câu, xoay người lãnh người đi kiểm tra phòng. Tang Du ở hộ sĩ trạm tĩnh một lát, ấn đến khám bệnh tại nhà đơn thương yêu cầu chuẩn bị tốt nước thuốc cùng tiêm tĩnh mạch khí cụ, trước khi đi, nàng trở lại phòng nghỉ lấy bao, từ ven tường cái kia tân chuyển đến ngăn tủ con đường phía trước quá.

Ngăn tủ hạ tầng tắm ngăn đã sớm an thượng, rốt cuộc không có biện pháp giấu người.

Nàng không khỏi nhớ tới cái kia đêm khuya, Lam Khâm tinh quái dường như ngã ra tới, hoảng sợ nhìn phía nàng ánh mắt, cùng với gia môn ở ngoài, lệ lóe đánh xuống khi, hẳn khẽ run đôi tay, từ lạnh biến năng độ ấm.

Tang Du ở trong bao tìm ra di động, dựa lưng vào cửa tủ click mở Lam Khâm WeChat khung thoại.

“Người có khỏe không?”

Không được, quá chằng qua, xóa rớt.

“Người gần nhất ăn thế nào?”

Cái gì a, đi lên liền hỏi ăn uống, quá việc nhà, xóa rớt.

Tang Du căn môi phát sần, nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng trắng ra mà cho hần đã phát một câu, “Người như thế nào lại yêu cầu đánh dinh dưỡng chằm?”

Gửi đi thành công.

Nàng cho rằng hồi phục phải đợi chờ mới đến, thậm chí căn bản là sẽ không có hồi phục.

Kết quả chớp mắt công phu, một hàng tự xoát nhảy ra ——

“Ta đem bánh bao cuộn ăn sạch.”

Uy —— này ngữ khí, cũng quá ủy khuất đi?!

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu hoa cuộn: “ $\geq O \leq$ ” ta là ai ta ở đâu???

Khâm Khâm: Đi nhà ta trên đường..... Tiểu ngư đem người cho ta, ta sẽ nỗ lực ăn luôn $(\pi) \wedge (\pi)$

*

Bao lì xì ~~ tiếp tục rớt ~~~ nha ~~~~~

Chương 10 yêu quái ·10

Tang Du lập tức trợn to mắt, tiêu hóa rớt trong đó ý tứ, mười ngón tung bay, “Người nên sẽ không liền dựa kia mấy cái bánh bao cuộn qua mười ngày?!”

Lần này khoảng cách dài quá một chút, nửa phút sau hồi phục mới xuất hiện, ba chữ cực kỳ đơn giản sạch sẽ, không mang theo bất luận cái gì cảm xúc, nhưng lại cứ làm Tang Du cảm thấy hẫng khó chịu đến sắp đoàn đi lên.

“Là sáu ngày.”

Cho nên nói..... Một mâm tiểu hoa cuốn, thêm lên nhiều lắm cũng liền sáu bảy cái, hẫng một ngày một cái, mặt khác còn đói bụng bốn ngày?!

Gạt người đi!

Tang Du hoãn hoãn, miễn cưỡng tiếp thu sự thật, lập tức muốn truy vấn, hẫng lại trước một bước phát tới ——

“Ta mau không có sức lực đánh chữ.”

Như vậy một câu, Tang Du mấy giây chung nào bỗng ra hẫng cúi đầu rũ mắt, suy yếu đến sắc mặt tái nhợt, môi khô khốc, còn kiên trì thẳng thắn sống lưng bộ dáng.

Cực hảo xem, cũng cực yếu ớt bộ dáng.

Nàng biết, hẫng giảng chính là lời nói thật.

Tang Du nắm chặt nắm chặt di động, không có biện pháp mà hô khẩu khí, đem ban đầu đánh tốt tự một đám cắt bỏ, một lần nữa hỏi: “Tiên sinh, người tìm ta qua đi, thật là muốn đánh dinh dưỡng châm sao?”

Hẫng hồi đến biến chậm, “..... Không phải.”

Tang Du ngược chậm rãi mềm sụp, “Người đói bụng đi?”

Lần này qua ước chừng hai phút.

Từ màn hình để đoan cùng đi lên, chỉ có thon gầy linh đình một chữ
—— “Ân.”

Tang Du nhất thời không biết nên lấy ra cái gì cảm xúc đối hẳn.

Một cái ôn nhu hòa hoãn, sạch sẽ tự giữ xuất sắc nam nhân, trên người mang theo thương bệnh, ngôn ngữ không thể biểu đạt, trường kỳ chịu đói chỉ nghĩ ăn nàng làm cơm.

Đồng thời lại như vậy cố chấp, tùy tùy tiện tiện liền ném mấy trăm vạ tạp người.

Tang Du tâm tình phức tạp, Lam Khâm tự thân lực hấp dẫn không thể nghi ngờ, hảo cảm nàng khẳng định có, thương hại..... Chưa nói tới, muốn nói tránh né càng không đến mức.

Hắn vốn dĩ chính là cái thật lớn mâu thuẫn thể.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 13

Nàng muốn hỏi một chút vị, Lam Khâm đã múc đệ nhị muông.

Kế tiếp tốc độ càng lúc càng nhanh.

Năm phút đồng hồ không đến, chén thấy đế.

Hắn không biết là ăn đến quá cấp vẫn là dạ dày thư hoãn, tái nhợt gương mặt hiện lên một tầng ửng đỏ, gương mắt nhìn về phía nàng, đem sạch sẽ không chén đối nàng khẽ đẩy một chút, giống cái ngoan ngoan ăn sạch cơm, kiêu ngạo tranh công tiểu hài tử.

Tang Du hỏi: “Tưởng phun sao?”

Lam Khâm lắc đầu.

“Có hay không không thoải mái?”

Hắn vẫn là lắc đầu, thần sắc sam tiến vài sọi che dấu không được vui vẻ.

Tang Du không chớp mắt nhìn chăm chú hắn, khẽ cắn môi quan, nhíu mày nhẹ giọng nói: “Tiên sinh, ta cùng người xin lỗi.”

Nàng hàng mi dài rơi xuống, dùng sức đè lại chén duyên, gian nan mà thừa nhận, “Ta đem này chén cháo bột..... Trở thành thực nghiệm.”

Mỗi cái lưu trình thân thủ thao tác, làm ra hắn chán ghét thức ăn, tới phán đoán hắn nói rốt cuộc có bao nhiêu thật.

Hắn ăn xong còn hảo.

Chính là nếu..... Phun ra đâu?

Làm một cái đối đồ ăn tràn ngập chờ mong người bệnh đi phun, nàng tâm quá xấu rồi.

Tang Du chính lòng tràn đầy chịu tội cảm, một con mảnh khảnh tổ bạch bàn tay lại đây, đầu ngón tay đè nặng một trương giấy.

Nàng tiếp nhận tới, thấy mặt trên viết: “Ta biết. Trần thúc cùng người lời nói, ta nghe thấy được.”

Tang Du giật mình ngẩng đầu.

Lam Khâm thần sắc ôn hoãn, đem giấy quay lại tới, rơi xuống chữ viết đoan trang ngay thẳng lưu loát, “Như vậy thực nghiệm, người có thể làm đi xuống, dùng người có thể nghĩ đến bất luận cái gì phương thức.”

Hắn vô luận thân thể trạng huống như thế nào, cầm bút tư thế trước sau thanh nhã, ở giấy mặt tùy ý du tẩu cũng lộ ra tốt đẹp giáo dưỡng cùng trong xương cốt trời sinh tự phụ.

Sấn nàng không nói lời nào khi, hắn khác thêm một hàng, chỉ có ngắn gọn năm chữ.

“Chỉ cần người tin ta.”

Tang Du bị chọc trúng tâm sự, tinh tế cổ tay run lên.

Hắn tay ở bút thượng, tay nàng trên giấy, cách xa nhau vốn là rất gần, bởi vì nàng này vô ý thức run, kéo gần lại khoảng cách, mềm mại ai đến cùng nhau.

Hơi lạnh xúc cảm, giống lay dính một phủng mát lạnh nước đá.

Tang Du bốn tính toán lập tức thu hồi tới, nhưng không nghĩ tới lại là như vậy hảo sờ, tiểu lòng tham trong lúc nhất thời tấn mãnh phát sinh, nàng luyện tiếc buông lỏng ra, cọ tới cọ lui thấu đi lên..... Lại dán một chút.

Oa ——

Nàng hưởng thụ mà hí hí mắt.

Thật sự đặc biệt hảo sờ.

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu ngư: Không phải ta thôi! Chúng ta Khâm Khâm trao trao, siêu cấp hảo sờ!

Thân thân: Miêu miêu miêu?

Khâm Khâm: Khụ, không phải nói người, là nói ta (ノ ^ 〽)

*

Tiếp tục rút bao lì xì ~~ miêu miêu miêu ~~~

Chương 11 thần tiên ·11

Tang Du sờ xong mới phản ứng lại đây chính mình phạm vào cái gì xuẩn, nàng hô hấp phát khẩn, một tắc tắc bắt tay dịch đi, thu được đầu gối dùng sức nắm lấy, một cái tay khác nhìn như tự nhiên mà buông ra đuôi ngựa, đem trường tóc lay xuống dưới, che khuất dần dần thẳng ôn lỗ tai.

Làm chuyện xấu nhi.....

Nàng nhìn trộm ngăm ngăm Lam Khâm, phát hiện hấn tay cũng phóng tới bàn hạ, trên cổ huyết quản đều banh lên.

Trần thúc nhưng không nhìn thấy những chi tiết này, xem hai người đã không động tác cũng không nói lời nào, gấp đến độ đuổi đầu nhìn xung

quanh, không yên tâm hỏi: “Tiên sinh, Tang tiểu thư, không có việc gì đi?”

“Không có việc gì không có việc gì,” Tang Du nhanh nhẹn mà thẳng khởi bồi, vẻ mặt thuần khiết vô tội mà đối Trần thúc chớp chớp mắt, “Chúng ta đây là ý thức giao lưu.”

Trần thúc không hiểu ra sao.

Tang Du lặng lẽ nhìn một phen trên đùi mềm thịt, đem thoát cương tiểu tâm tư thu liễm lên, lực chú ý trở lại lúc ban đầu vấn đề thượng.

Thực nghiệm?

Lam Khâm đôi tay khấu đến đỏ lên, một lần nữa nhặt lên bút viết, “Người tùy ý tuyển phương pháp, ta toàn bộ tiếp thu.”

Hắn như vậy thấp tư thái, ta cần ta cứ lấy, Tang Du cái loại này chua xót lại nảy lên tới, thiệt tình bản khoản.

Nàng không đành lòng lại lấy hắn làm cái gì thực nghiệm, thật thật tại tại khuyên bảo, “Tiên sinh, cái này cháo bột đặc biệt đơn giản, ta đem kỹ càng tỉ mỉ bước đi toàn viết ra tới được không? Bảo đảm chính xác đến mỗi loại đồ vật dùng lượng cùng thời gian, làm ra tới khẩu vị khẳng định không biến hóa, qua đi người làm trong nhà nấu cơm a di thử xem?”

Lam Khâm bình tĩnh xem nàng vài giây, chuyển hướng Trần thúc.

Trần thúc lại đây cong lưng, “Tiên sinh?”

Lam Khâm viết, “Tiếp gì tâu lại đây, nửa giờ nội.”

Trần thúc đáp ứng một tiếng, không yên tâm người khác, cầm lấy chìa khóa xe hoá tốc xuất phát.

Tang Du choáng váng, này đi hướng không đúng a.

Nàng xanh nhạt ngón tay cào cào nhỏ vụn thái dương, mắt thấy Trần thúc phong giống nhau biến mất, mờ mịt hỏi: “Người không phải mới vừa ăn qua sao? Như vậy cấp tiếp gì tâu làm cái gì? Ta viết hạ bước đi, chờ buổi tối nàng lại cho người thêm cơm là được.”

Lam Khâm lắc đầu, từng nét bút cho nàng kiên quyết ba chữ ——

“Làm thực nghiệm.”

Tang Du hít vào một hơi, Lam Khâm người này, đừng nhìn nhìn ôn ôn nhã nhã không biết giận, vừa động khởi thật cách giống như liền đặc biệt sẽ để tâm vào chuyện vụn vặt nhi.

Nàng hối hận được không, nàng không nghĩ tiếp tục lấy hãn đương vật thí nghiệm!

TIÊU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 14

Tang Du cấp chính mình cũng thịnh hai muống, lặt lại tinh tế hưởng qua, chăm chú nhìn Lam Khâm đôi mắt, “Tiên sinh, không lừa người, thật sự giống nhau như đúc.”

Nàng thậm chí đã phân không rõ này hai chén rốt cuộc cái nào mới là nàng làm.

Lam Khâm dương môi, vươn tay.

Tang Du đem cái muống cho hắn, làn da tương chạm vào khi, cảm giác được hắn càng băng rất nhiều đầu ngón tay.

Nàng ngập ngừng, “Tiên sinh.....”

Tiên sinh đừng ăn? Tiên sinh đừng thử?

Nhưng đừng ở đây, nàng thật sự tin sao?

Lam Khâm minh bạch nàng do dự, ấn từ tả đến hữu trình tự, làm trò tam song tròng lớn đôi mắt, ăn trước hạ bên tay trái này chén.

Trần thúc cùng gì tẩu bốn con tay cầm thành nắm tay, Tang Du khẩn trương mà thân thể trước khuynh, mắt cũng không dám chớp.

Canh trứng mùi hương lan tràn khoang miệng, hoạt nhập yết hầu.

Lam Khâm ngực phập phồng vài cái, buống cái muống, không kịp nhiều xem Tang Du liếc mắt một cái, lại lần nữa vọt vào buống vệ sinh,

đem dạ dày thật vất vả có được kia chén cháo bột hoàn toàn phun sạch sẽ.

Tang Du đi theo chạy tới, mắt trông mong chờ đến cửa mở, lập tức sam cánh tay hẳn.

Lam Khâm dựa vào khung cửa, trên mặt trắng thuần, thờ dốc trầm trọng, có chút tan rã ánh mắt định ở nàng mềm bạch sạch sẽ một đôi tay thượng.

Hắn ghét nhất có người đồng tình hẳn, đáng thương hẳn, nâng hẳn.....

Nhưng hiện tại, muốn đỡ người của hẳn là Tang Du.

Hắn cự tuyệt không được.

“Người thế nào?” Tang Du thấy hẳn chinh lăng, gấp đến độ dậm chân, “Dạ dày đau không? Yết hầu đau không? Người nơi nào khó chịu chạy nhanh viết cho ta xem!”

Nàng không nhàn tâm bản khoản quá nhiều, dứt khoát thượng thủ, nửa đỡ nửa ôm, mạnh mẽ đem Lam Khâm mang về sô pha biên, đè nặng hẳn ngòi xuống, nước ấm ly nhét vào hẳn trong tay, “Nhanh lên uống miếng nước!”

Lam Khâm rất rõ ràng, nàng quan tâm khẩn trương, chỉ là đem hẳn đương người bệnh, cùng Khang Phục Trung Tâm bất luận cái gì một cái người bệnh đều không có khác nhau.

Nhưng hẳn như cũ vui vẻ, vì chẳng sợ một chút thân cận.

Hắn đem bên tay trái chén đẩy đến thật xa, bên tay phải chén ôm gần, triều Tang Du cong cong mắt, bắt đầu cảm thấy mỹ mãn mà ăn uống thỏa thích.

Tang Du cũng ở ngay lúc này phát hiện, Lam Khâm nâng lên trong chén, chôn sâu một khối đặc thù hình tam giác rau xanh diệp, thật là nàng thân thủ thiết, nàng có ấn tượng.

Lam Khâm tuyên đúng rồi.

Nàng trong lòng sông cuộn biển gầm, thế giới quan đều đã chịu đánh sâu vào.

Lam Khâm ba lượng hạ liền đem canh trứng ăn sạch, trên mặt rớt cuộc khôi phục một chút huyết sắc.

Chính là không ăn no, dạ dày lại phun không, canh trứng căn bản là như muối bỏ biển.....

Hắn lưu luyến liếm liếm môi, âm thầm may mắn, còn hảo may mắn mà trước ném bên trái kia chén, phun xong còn có thể ăn xong tốt như vậy đồ vật, nếu không trình tự đổi lại đây, đều phải phun rớt.

Tang Du muộn thanh hỏi: “Thế nào?”

Lam Khâm bút vung lên, “Ăn ngon!”

Tang Du muốn khóc, nàng hỏi chính là hắn thân thể thế nào, hắn mới vừa như vậy khó chịu mà lăn lộn quá, cứ nhiên còn có nhàn hạ thoải mái khen nàng!

Nàng ủ rũ mà đôi tay phùng mặt, thất thần lẩm bẩm: “Tiên sinh, người hiểu hay không, quá dễ nói chuyện sẽ bị khi dễ, ta cảm thấy..... Ta hiện tại chính là ở khi dễ người.....”

Lam Khâm còn bưng không chén luyến tiếc phóng, dùng lắc đầu tận lực phản bác nàng lời nói.

Tang Du thở dài, hãnh làm ra tiền phương lại như vậy ngoan, càng sẵn đến nàng làm ra vẻ lại tâm tàn nhẫn.

Nàng tự trách đạt tới đỉnh núi, mũi toan đến lợi hại, sinh lý tính nước mắt vô ý thức thấm ra hai giọt.

Lam Khâm nhìn đến nàng mắt to tráo tăng mỏng lượng thủy quang, óánh bạch mắt khuếch mạn thượng ửng đỏ, hãnh tâm vừa kéo, vội vàng xả tờ giấy khăn, tưởng dính dính nàng lông mi ướt.

Tang Du phát hiện, nhú mày nhìn chăm chăm hãnh, không quá xác định hỏi: “..... Người phải cho ta sát nước mắt sao?”

Lam Khâm bị nhìn thấu, gật đầu cũng không phải lắc đầu cũng không phải, duỗi hướng nàng khoe mắt tay cương ở giữa không trung.

Nàng thật đúng là đoán trúng.

Tang Du càng thêm huyệt hãnh nhi, liền tính là Lam Khâm tình nguyện đi, nhưng hãnh đích xác bị nàng hổ thật sự đáng thương, chẳng những không tức giận, còn nhớ thương phải cho nàng sát sát cá sấu nước mắt.

Ngốc hề hề một cây gân.

Nàng ngực mặc danh bò lên trên tinh tế ngứa, giống có hơi lạnh ngón tay ở mềm nhẹ khảy.

Sát nước mắt mà thôi sao? Nàng đồng ý.

Tang Du hút hút cái mũi, máu có chút thăng ôn, cúi người triều hãnh để sát vào một chút, thoải mái hào phóng, đem một trương đồ tế nhuyễn trắng nõn mặt dương cho hãnh, nhẹ giọng nói: “Cho người, sát đi.”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu ngư ngưỡng mặt, mềm như bông nói: Cho người, thân đi.

Cà rốt cháo bột cùng rau dưa canh trứng: Mau mau mau, liền cái này trường hợp, khi nào mới có thể an bài thượng (* 0) /

*

Tiểu bao lì xì tùy cơ rơi xuống moah moah!

Chương 12 yêu quái ·12

Trần thúc cùng gì tẩu không biết khi nào đi, phòng khách liền dư lại trên sô pha song song ngồi hai người.

Có một giọt nước mắt ở nàng lông mi tiêm thượng huyền mà chưa lặn, khăn giấy dán qua đi, vừa vụn lau khô.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 15

Tang Du bưng lên nồi, đi đến nhất góc bếp lò, cẩn thận đào tây gạo kê, chờ gạo bắt đầu đều đều quay cuồng, nàng đem hỏa giảm, kiên nhẫn chậm ngao, không ra tay đem tiểu bí đỏ thiết khối, bỏ vào nồi hấp, chuẩn bị chờ lát nữa giã tiến cháo.

Đầu bếp trưởng xách theo cái đại bình thoáng qua tới, “Người không chê phiền toái a, bí đỏ có có sẵn.”

Một vai ướp tốt bí đỏ khối, là nàng hạ mới lên giá kia khoản dưỡng sinh cháo yêu cầu dùng đến, nàng xứng liêu.

Tang Du cong mắt, “Ta còn là tân làm đi.”

Lam Khâm nói..... Cho dù là nàng xứng liêu, nhưng rốt cuộc không phải nàng thân thủ làm, phỏng chừng không được.

Đầu bếp trưởng có điểm ngoài ý muốn, dựa vào liệu lý đài hỏi nàng, “Cho ai làm a, như vậy tỉ mỉ.”

Tang Du hàm hồ nói câu “Chính là người bệnh sao”, đầu bếp trưởng còn tưởng hỏi nhiều, có cái mặt điểm sư vô cùng lo lắng chạy tới kêu nàng, “Tiểu ngư, bên kia là người bao đi? Bên trong di động chấn động đã nửa ngày.”

“Là của ta!” Tang Du nhìn xung quanh liếc mắt một cái, lau lau tay, đối đầu bếp trưởng chấp tay trước ngực, “Làm ơn hỗ trợ xem một chút nồi, chờ bí đỏ chưng hạo bỏ vào cháo là được, ta lập tức quay lại.”

Nàng nắm chặt di động, rời đi sau bếp, ở cháo thành lều hai cửa thang lều tìm cái không ai địa phương, mới chuẩn bị tâm lý thật tốt tiếp nghe, nhưng nghe ổng một cái chớp mắt lao ra sắc nhọn giọng nữ, vẫn là làm nàng khó chịu mà nhấp khấn môi.

“Các người hai mẹ con có xấu hổ hay không? Muốn bá chiếm hai vợ chồng già phòng ở tới khi nào!”

“Ta lặp lại lần nữa, này phòng ở không phải nhà các người! Mẹ người có cái gì tư cách mặt dày mày dạn ở không đi?!”

“Tang Du ta nói cho người, hai vợ chồng già nếu cũng chưa, này phòng ở chính là chúng ta tỷ muội cùng sở hữu, trừ bỏ người mẹ,” trung niên giọng nữ nghiêng răng nghiêng lợi, “Trừ bỏ người mẹ hiểu không? Người ba làm ra cái loại này thương thiên hại lí gièm pha, người cùng mẹ người không phải chúng ta gia người! Người nhân lúc còn sớm đem nàng lộng đi, chạy nhanh đem phòng ở còn trở về!”

Tang Du thủ đoạn nhẹ nhàng run lên, thở sâu, châm chọc mà kêu một tiếng “Tiểu di”, sau đó một chữ một chữ nói: “Ta lặp lại lần nữa, miễn bàn ta ba! Còn có, mặc kệ các người có nhận biết hay không, phòng ở là năm đó ông ngoại bà ngoại cho ta mẹ nó của hồi môn, chính là nhà của chúng ta, ai cũng không tư cách đuổi nàng đi!”

“Mặt khác, không cần phải người thúc giục, ta khẳng định sẽ tiếp ta mẹ lại đây,” giọng nói của nàng cường ngạnh, “Đó là bởi vì ta không nghĩ làm nàng thấy các người sốt ruột!”

Nữ nhân còn muốn kêu gào, Tang Du dùng sức cắt đứt điện thoại, dựa tường thở dốc, nhìn đến thông tri lan có hai điều tân WeChat, là bất động sản người môi giới phát tới.

“Tang tiểu thư, kia bộ hai phòng ở người rất cuộc có hay không ý đồ? Tháng này giá nhà tăng giá, phòng chủ ý tứ là tưởng đem giá cả hướng lên

trên nâng vừa nhấc.”

“Người nếu trong vòng 3 ngày có thể phó tiền đặt cọc, một vòng giao đủ đầu phó, ta có thể giúp người câu thông, duy trì giá gốc.”

Nàng dâu ra như vậy nhiều tiền.....

Tang Du không có hồi phục, nhắm hai mắt cúi đầu, tắt đi màn hình, một mối khom lưng hoãn hoãn, tái khởi thân khi, thần sắc đã khôi phục bình thường.

Nàng xoa xoa mặt, nỗ lực đem khước miệng hướng lên trên đề, chọc chọc chính mình má lúm đồng tiền, chạy về sau bếp, chính nhìn đến đầu bếp trưởng xách theo bí đỏ bình lại đây, vội hỏi hẩn, “Ta về trễ, cháo không thành vấn đề đi?”

Đầu bếp trưởng vỗ vỗ nàng vai, trấn định nói: “Yên tâm đi, gạo kê bí đỏ cháo, thành phẩm hoàn mỹ.”

Tang Du trộm cọ rớt khước mắt vết nước, cười tủm tỉm cùng hẩn nói lời cảm tạ, xem thời gian mau tới không kịp, vội vàng đem dính nhu thích hợp cháo ngã vào giữ ấm thùng, trát khăn túi cùng đại gia cáo biệt rời đi.

Nàng đi được cấp, không chú ý tới, có mấy khối hấp hơi lâu lắm, đã hóa thành bùn lầy, hoàn toàn vô pháp sử dụng bí đỏ, bị ném ở ly nàng bên chân không xa thùng rác.

Tang Du đuổi tới Lâm Giang cao tầng dưới lầu, thiếu chút nữa không nhận ra nhà mình cừu con.

Bên ngoài bộ cái..... Phòng vũ cái lỏng?

Tang Du một bên đánh giá, một bên ấn vang video intercom cái nút, đợi hai ba phút mới có người tiếp nghe.

Nàng tự nhiên mà vậy hỏi: “Trần thúc, xe điện cái lồng là người hỗ trợ tròng lên sao? Cảm ơn a, ta cho người bắt được trên lầu đi.”

Không có trả lời, đơn nguyên môn lại khai, đối giảng tự động cắt đứt phía trước, nàng rõ ràng nghe được bên trong truyền ra bùm bùm kinh hoảng chạy xa tiếng bước chân.

Khẳng định không phải Trần thúc.

Nên sẽ không..... Chỉ có tiên sinh ở nhà đi?

Tác giả có lời muốn nói: Đêm nay hai chương ~ tiếp tục điểm, mặt sau còn có ~~

Chương 13 thần tiên ·13

Tang Du đem giữ ấm thùng treo ở trên cổ tay, tháo xuống cái lồng điệp hảo, dọc theo đường đi đến mười sáu lầu, nhìn đến môn hờ khép, nàng gõ hai hạ, không ai ứng, vì thế kéo ra một cái phùng, thăm tiến nửa cái thân mình quan vọng, “Trần thúc? Gì tẩu?”

Phòng khách vẫn đầy ánh sáng mặt trời, trống vắng an tĩnh, nàng thanh thanh giọng nói, lại tiểu tâm hô một tiếng, “Tiên sinh?”

Vừa dứt lời, Lam Khâm thân ảnh ở cửa thang lầu xuất hiện, hấn xuyên một thân màu xanh đen áo ngủ, bắt lấy tay vịn tận khả năng nhanh chóng ngằm tới, tóc đen hơi hỗn độn, khóe môi nhấp, hình dạng xinh đẹp một đôi mắt phiếm tầng không quá bình thường ướn hồng.

“Người một người ở nhà sao?” Tang Du nhú mày hỏi, “Đôi mắt làm sao vậy?”

Lam Khâm bản năng rũ xuống mi mắt, cho nàng đánh chữ, “Trần thúc đi đưa gì tẩu, trong nhà chỉ có ta, đôi mắt không có việc gì.”

Là hăn vừa rời quá hoảng, chạy đến trên lầu đi mang ẩn hình thấu kính thời điểm mạnh tay, có điểm đau.

Hăn chớp chớp, không quá dám ngẩng đầu nhìn thẳng nàng.

Tang Du tâm tư vừa động, lắc lắc trong tay cái lồng, “Cái này là người hỗ trợ phóng?”

Lam Khâm gật đầu, đưa vào một hàng, “Lo lắng tối hôm qua trời mưa.”

Lo lắng trời mưa, cho nên an bài Trần thúc cùng gì tẩu đi Khang Phục Trung Tâm tiếp nàng, còn không quên bảo hộ ngừng ở dưới lầu cừu con?

Tiên sinh rõ ràng tự thân khó bảo toàn, còn như vậy cường trách nhiệm tâm.

Tang Du bật cười, ủ dột toan trưởng tâm chậm rãi khôi phục bình thường nhảy lên.

Nàng đem giữ ấm thùng cùng nhập khẩu dược đưa cho hăn, “Dược người lần trước quên ở nhà ta, giống nhau không ít tất cả tại bên trong, giữ ấm thùng là cho người ngao cháo, còn nhiệt đâu.”

Lam Khâm biết nàng đã hảo toàn, cũng không miễn cưỡng, đem dược tùy tay hướng huyền quan ngăn tử thượng một phóng, nói cho nàng, “Trước lưu trữ, chờ yêu cầu thời điểm lại dùng.”

Sau đó một khắc không chậm trễ mà tiếp nhận giữ ấm thùng, như châu tựa bảo ôm đến trong lòng ngực, kinh hỉ đặc thủ tâm thẳng nóng lên.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 16

Nàng rõ ràng không nghĩ bị hiểu lầm, nhưng lại giải thích không ra, ngạnh giọng nói nói: “Người không cần gạt ta, tưởng sinh khí liền sinh khí, tưởng phát hỏa liền phát hỏa ——”

Phát tiết nói chưa nói xong, nàng bỗng nhiên dừng lại.

Một con sặc sẽ tái nhợt tay, nhẹ nhàng dính lên nàng thấm ướt phát run lông mi.

Rùng mình, hơi lạnh lòng bàn tay, thuộc về Lam Khâm.

Tang Du cách uông ra nước mắt, thấy rõ trước mắt nam nhân.

Xuất sắc, đủ để kêu bất luận cái gì nữ nhân đầu vầng mắt hoa, lại ở đây mặt khăn trương, nhìn không chớp mắt cùng nàng đối diện.

Hắn cho nàng lau sạch nước mắt, lại một lần viết, rồng bay phượng múa, tự thấu giấy bồi, “Ta biết, người không phải cố ý.”

Tang Du đáy lòng có một khối sờ không tới địa phương, âm vang một tiếng, lặng lẽ sụp xuống đi xuống.

Nàng hít sâu, dùng mu bàn tay mạt mạt khóe mắt, không nói một lời túm quá Lam Khâm ống tay áo, dìu hắn ngồi xuống, cho hắn đảo chén nước, đem giữ ấm thùng cùng trong chén cháo toàn bộ ném xuống, vùi đầu tiến phòng bếp, tìm mấy thứ đơn giản nguyên liệu nấu ăn, bay nhanh cho hắn một lần nữa làm phân táo đỏ gạo kê hồ.

Chờ bưng lên bàn, thời gian đã chỉ hướng 7 giờ ba mươi lăm.

Tang Du cúi đầu, thanh âm hơi khàn, “Người ăn đi, ta muốn đi làm.”

Nàng tâm tình phức tạp, không có nhiều xem Lam Khâm, chạy trốn dường như chen vào thang máy, trở lại cừu con bên cạnh chuẩn bị khởi động khi, di động vang lên, thu được Lam Khâm phát tới WeChat.

“Tang Du.”

“Chờ người có thể tin tưởng cùng tiếp thu ta thời điểm, nhớ rõ nói cho ta.”

“Ta chờ.”

Tang Du ngọn tóc bị thần phong giơ lên, liêu quá mặt bạn.

Nàng..... Đã tin.

Tang Du một đường đem cừu con ninh đến lớn nhất tốc độ, đuổi ở 8 giờ trước tới rồi Khang Phục Trung Tâm, cùng ca đêm đồng sự giao tiếp xong, chủ nhiệm vừa lúc đi ngang qua, nhắc nhở nàng, “Tổng lão sư có việc tìm người, người vội xong nắm chặt qua đi một chuyến.”

Tống Chi Ngọc thừa dịp tiếp đãi người bệnh khoảng cách, thỉnh thoảng hướng phòng khám bệnh ngoại nhìn xung quanh, đã ngấm không dưới hơn mười thứ, rốt cuộc ở kiên nhẫn sắp khô kiệt, chuẩn bị đi ra ngoài tìm Tang Du khi, thấy được tiểu nha đầu tiếp cận thân ảnh.

Nàng vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, mang sang nghiêm túc đáng tin cậy chuyên gia phạm nhi, đối Tang Du mỉm cười ý bảo một chút, tiếp tục tứ bình bát ổn mà cùng người bệnh câu thông.

Tang Du ngoan ngoãn dựa vào một bên chờ, nhìn quanh một chút Tống Chi Ngọc văn phòng, bởi vì là đặc sinh chuyên gia, điều kiện so

giống nhau bác sĩ tốt hơn không ít, trừ bỏ bên ngoài tiếp phòng khám bệnh ở ngoài, bên trong còn có tư nhân phòng xép.

Chờ người bệnh rời đi, tiếp theo vị còn không có tiến vào trước, Tống Chỉ Ngọc cười cùng nàng nói: “Ta tuổi lớn, có chút trên máy tính đồ vật lộng không rõ lắm, phòng tiểu nữ hài liền xem người nhất hợp nhãn duyên, cho nên tìm người tới hỗ trợ, người không ngại đi?”

Tang Du đứng thẳng, trịnh trọng lắc đầu, “Đương nhiên không ngại, ngài yêu cầu ta làm cái gì cứ việc nói.”

Tống Chỉ Ngọc trầm ngâm một lát, trong lòng mặc niệm “Khâm Khâm nha nãi nãi thật sự quá sốt ruột, tự tiện nhúng tay người không cần sinh khí”, duỗi tay triệu phòng xép chỉ chỉ, “Ta có cái đặc thù người bệnh, gần hai năm trị liệu video không cần thận trọng lần thời gian, tưởng phiền toái người giúp ta bài bài trình tự, liền ở bên trong kia máy tính trên mặt bàn.”

Nàng tạm dừng một chút, thả chậm ngữ tốc nói: “Trên mặt bàn —— tên gọi Lam Khâm folder.”

Tang Du một ngốc, “Lam..... Khâm?”

Tống Chỉ Ngọc không chuẩn bị nhiều lời, dứt khoát ấn hạ hỏi khám đèn, thỉnh tiếp theo vị người bệnh tiến vào, trăm vội bên trong đậm đậm cười, “Phiền toái người, tiểu ngư.”

Tang Du ngồi ở Tống Chỉ Ngọc trước máy tính, quả nhiên nhìn đến “Lam Khâm” hai chữ, không phải cùng âm, không phải nàng nghe lầm, tên này cũng không thường thấy, đại khái cũng không phải trọng danh.

Bên trong chất đống ba mươi mấy điều video, văn kiện danh không hề kết cấu.

Nàng do dự mà không dám điếm đi vào khi, liền nghe được Tống Chỉ Ngọc giương giọng nhắc nhở, “Ký lục thời gian ở video hình ảnh góc trên bên phải, tiểu ngư, người muốn mau một chút, ta vị này người bệnh trước mắt tình huống không tốt, ta vội vã muốn sửa trị liệu phương án.”

Tang Du tay run lên, vừa lúc con chuột song đánh, trực tiếp click mở trong đó một cái.

Máy tính không có âm rương, hợp với một cái tai nghe tuyến, Tang Du nhấp khẩn môi, ngừng thở mang lên tai nghe, ngay sau đó hình ảnh sáng ngời, xuất hiện quen thuộc phòng khách, góc trên bên phải thời gian, biểu hiện hai năm trước mùa đông.

Màn hình yên lặng không dưới hai mươi giây, Tang Du tưởng máy tính ra vấn đề, đang muốn kiểm tra, đột nhiên nghe được tai nghe truyền ra rất nhỏ, xa xôi nôn mửa thanh.

Gì tẩu ở trước màn ảnh vội vàng trải qua, thoạt nhìn so hiện tại tuổi trẻ chút, mang theo khóc nước nở thanh âm từ gần cập xa, “Đều do ta, là ta bắt chước đến không tốt!”

Tống Chỉ Ngọc thanh âm nghiêm túc vang lên, “Cùng người không quan hệ, nói là thực nghiệm, thất bại bình thường.”

“Thực nghiệm” hai chữ đâm trúng Tang Du, nàng ý thức được cái gì, nắm lấy đôi tay.

Màn ảnh bỗng nhiên bị xoay cái phương hướng, chuyển hướng buồng vệ sinh, nơi đó lập một đạo thon dài bóng dáng, gạch phát lực trường che khuất đôi mắt, làn da giấy dường như bạch, trên môi dính nôn ra nhàn nhạt vết máu.

Tang Du trừng lớn đôi mắt.

Kia bóng dáng chậm rãi đi trở về sô pha bên, cố hết sức mà ngồi xuống, từng nét bút viết ra qua loa tự, “Tiếp tục thực nghiệm sao?”

Gì tẩu ở Tổng Chỉ Ngọc ý bảo hạ, lại bùng lên một mâm tâm điểm tâm.

Tang Du nhận được, là nàng hai năm trước thực ái làm một loại mật ong táo bánh, gì tẩu làm được giống nhau như đúc.

Lam Khâm cúi đầu ăn xong, kết quả có thể nghĩ, nàng đã không đành lòng lại xem.

Hình ảnh Tổng Chỉ Ngọc lạnh giọng, “Ta thật sự không rõ, điểm tâm mà thôi, lại không phải nhiều phức tạp đồ ăn, đến nỗi như thế nào đều bắt chước không giống sao?! Liền phi ăn người nào đó làm không thể?!”

Lam Khâm từng nét bút, ngòi bút cắt qua trang giấy, thật mạnh trước mắt bốn chữ, “Phi nàng không thể.”

Tang Du trong tai ong ong vang lên, Tổng Chỉ Ngọc lại nói gì đó, nàng không nghe rõ, lạnh lẽo ngón tay bắt lấy con chuột, tim đập nổ vang đem video tắt đi.

Bên ngoài phòng khám bệnh, Tổng Chỉ Ngọc hỏi: “Tiểu ngự, thế nào? Đại khái yêu cầu bao lâu thời gian?”

Tang Du hoảng thần, nuốt hai hạ, ách thanh trả lời: “Thực mau, mười phút.”

Nàng đôi tay che mắt bình tĩnh trong chốc lát, theo thứ tự click mở video, chỉ xem góc trên bên phải ngày, sửa chữa văn kiện danh, ấn trình tự sắp hàng, có khi không kịp tắt đi, Lam Khâm những cái đó xa xăm, chịu đủ tra tấn bộ dáng liền sẽ nhảy đến trước mắt.

Từ phòng xép đi ra ngoài khi, nàng căn bản không biết chính mình sắc mặt có bao nhiêu kém, Tống Chi Ngọc biết rõ cố hỏi, “Tiểu ngư, người làm sao vậy?”

Tang Du nhẹ giọng hỏi: “Tổng lão sư, ngài nói vị này người bệnh..... Trạng huống không tốt?”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 17

Cả người như sương như tuyết, thuần tịnh lại đoan trang ngay thẳng, gọi người biết rõ không thể xâm phạm, lại lang huyết sôi trào đến hận không thể đem hãn đồ tiến góc tường hung hăng khi dễ, làm hãn thất thố..... Hốc mắt ửng đỏ lại bất lực.....

Tang Du đỡ trán, nói không được nữa, vụng trộm nuốt nuốt nước miếng, thật là..... Nam nhân không có việc gì trường như vậy đẹp làm cái gì! Yêu tinh sao? Đâu giống cái người bệnh a!

Nàng dời đi mắt, nỗ lực trở về chính sự, lời thề son sắt tỏ vẻ, “Dù sao ta mục đích không đơn thuần, tuyệt đối không phải đơn giản vì chiếu cố người, rất xấu!”

Lam Khâm mặt đối mặt cho nàng phát WeChat, “Có bao nhiêu hư?”

“Hư đến ——” Tang Du hút khẩu khí, bản một trương nộ mặt trịnh trọng chuyện lạ nói, “Hư đến tuyệt đối không đáng người hoa như vậy nhiều tiền mướn ta.”

Lam Khâm mỉm cười.

Đứng ở sô pha mặt sau Trần thúc cũng buồn cười.

Tang tiểu thư không dễ dàng a, vì không thu tiên sinh giá cao, tự mình chửi bới loại sự tình này đều làm ra tới.

Lam Khâm tay vừa chuyển, đem hai phân đóng sách chỉnh tề hợp đồng hướng nàng, theo bàn trà đẩy qua đi, tiện đà cầm lấy giấy bút, “Nhiều hư cũng chưa quan hệ, người trước nhìn xem hợp đồng, có dị nghị cứ việc đề.”

Tang Du tổng cảm thấy nàng nỗ lực cùng hung cực ác nửa ngày, giống như đều bị Lam Khâm cười cấp nhẹ nhàng mang qua đâu.

Nàng tinh tế ngón tay xoa bóp váy biên, ánh mắt rơi xuống trên hợp đồng, nháy mắt không rảnh hạt cân nhắc, đem trang giấy chụp đến bạch bạch vang, “Lại trưởng giới?!” Nàng cẩn thận số ba lần, xác định đơn vị không sai, khó có thể tin tưởng mắt Lam Khâm, “Lần trước vẫn là sáu trăm vạn, hiện tại tám trăm vạn?!”

Lam Khâm cái gì đều nghe nàng, duy độc chuyện này không thể nhượng bộ.

Nàng tưởng mua căn hộ kia, hẳn làm Trần thúc người kiểm tra qua, vị trí hoàn cảnh kém, năm đầu quá lâu, hẳn có thể coi trọng mắt mấy bộ, tám trăm vạn kỳ thật chỉ đủ hơn một nửa, nhưng hẳn hiện tại không thể đem giới đề quá cao dọa đến nàng, chờ đến hiệp ước thực hiện kết thúc.....

Hắn rử rử mắt, tâm hung hăng không còn.

Chờ đến hiệp ước thực hiện..... Kết thúc, hẳn lại cho nàng càng nhiều.

Kiên trì làm nàng tới chiếu cố hẳn ước nguyện ban đầu, bản thân chính là tưởng đem tiền danh chính ngôn thuận giao cho tay nàng, làm nàng không hề vất vả, về sau quá thượng nhẹ nhàng thoải mái sinh hoạt.

Lam Khâm viết, “Bởi vì chậm mấy ngày, cho nên trưởng giới.”

Tang Du hít thở không thông, khiếp sợ với hần thần logic, “Ta chậm, còn hại người phun ra thật nhiều thứ, chẳng lẽ không phải nên nên nhiều chuẩn bị chiết, ít nhất cũng muốn giảm tiền a!”

Lam Khâm thực hảo tính tình hỏi nàng, “Giảm nhiều ít?”

Tang Du không dự đoán được hần như vậy ngoan, thoát nhìn thật sự phải nghe theo nàng ý kiến, vội vàng bẻ ngón tay cho hần tính, “Người xem a, hợp đồng viết, nói ta thân kiêm tam chức, hộ lý, dinh dưỡng, thêm đầu bếp. Sau hai cái ta thừa nhận, nhưng hộ lý liền thôi bỏ đi? Người sinh hoạt hoàn toàn tự gánh vác, nơi nào dùng được với ta.”

“Nói trắng ra là, ta nhiệm vụ chính là chiếu cố người một ngày tam cơm,” nàng vô hình bàn tính nhỏ bát đến ào ào vang, “Dinh dưỡng sư kiêm đầu bếp, không cần phụ trách nguyên liệu nấu ăn mua sắm, hoàn cảnh lại hảo, còn không chậm trễ ta bình thường công tác, này có thể sử dụng bao nhiêu tiền?” Nàng đánh nhịp, “Một tháng tám ngàn, nửa năm bốn vạn tám, không thể lại nhiều.”

Lam Khâm theo sát đặt bút, “Một tháng một trăm tám mươi vạn, nửa năm một ngàn linh tám mươi vạn.”

Sau đó tiếp tục hỏi nàng, “Người thích tám? Như vậy càng tốt.”

Tang Du thiếu chút nữa sặc chết, ngoan? Hần ngoan? Kẻ lừa đảo!

“Người giận ta, Lam Khâm —— người cố ý chọc giận ta!”

Lam Khâm sửng sốt, lần đầu tiên nghe được nàng chính miệng kêu tên của hần, liền hô hấp đều nhịn không được tạm dừng.

Tang Du bị hần nhìn chăm chăm đến có điểm mặt nhiệt, lắp bắp ngập ngừng: “Làm..... Làm gì.”

Lam Khâm bay nhanh thấp hèn mi mắt, dùng sức cầm bút, tự ủy khuất ba ba nhỏ một vòng nhi, “Ta không có.”

“Vậy lại hàng điếm! Tám ngàn cũng quý!” Tang Du không dao động, nỗ lực ép giá, “Một tháng sáu ngàn, nửa năm tam vạn sáu!”

Lam Khâm liêm môi, không chút do dự viết, “Một tháng hai trăm 60 vạn, nửa năm 1500 60 vạn.”

Còn nhân tiện một bút, “Càng thích sáu sao?”

Tang Du mau bị hấn khí hôn mê, thật mạnh dựa vào sô pha trên lưng.

Này tiểu yêu tinh, tuyệt đối có cười tùm tùm đem nàng đổ đến á khẩu không trả lời được bản lĩnh!

Trần thúc qua lại nhìn hai người bọn họ, ghen cười ghen đến mức ứa ra nước mắt, cảm giác chính mình vây xem hai cái ấu trĩ tiểu bằng hữu cho nhau cấp đối phương làm món đồ chơi, kết quả lui qua sắp sảo lên.

Lam Khâm xoa xoa thái dương, phát giác chính mình bị Tang Du hoạt bát lanh lợi kéo, thế nhưng nhịn không được bồi nàng náo loạn một trận.

Hấn nghiêm túc viết, “Kháng phục kỳ nửa năm, tám trăm vạn, giới vị hợp lý.”

Trần thúc ở bên cạnh hát đệm, “Tang tiểu thư, nói thật ra, lấy tiên sinh họa thiết kế đồ giá trị con người, chỉ cần người có thể đem hấn điều dưỡng hảo, này đó tiền chỉ thiếu không nhiều lắm, người phải biết rằng, người vị trí không thể thay thế.”

“Người không thể xem người thị trường giới,” Trần thúc tiểu tâm tìm từ, “Người đến xem tiên sinh thị trường giới a.”

Tang Du ngơ ngẩn, nàng chỉ cảm thấy con số thiên văn quá áp người, đảo không nghĩ tới này đó.

Lam Khâm đối thượng nàng lược hiện ngốc nhiên đôi mắt, bỗng nhiên không muốn làm Trần thúc nhiều lời, hấn buông bút, đổi thành di động cho nàng đã phát một câu đã từng giảng quá nói, “Lại nhiều người đều đáng giá.”

Tang Du lông mi phẩy phẩy.

Tiên sinh rốt cuộc có biết hay không, những lời này thật sự rất có nghĩa khác.....

Ấn Trần thúc nói, đáng giá không phải nàng, mà là tiên sinh bản thân.

Tang Du kiên trì không cấm mềm đi xuống, cắn cắn môi, không quá cam tâm mà trừng hấn, mắt to hàm chứa thủy, sáng rọi sắc sỡ.

Lam Khâm bị nàng trừng đến ngực kinh hoàng, hấn hơi thở nhiệt năng, đè ép áp ngực, vốn dĩ có chút huyết sắc mặt trời lên một mảnh tái nhợt.

Tang Du chú ý tới, lập tức cái gì đều đã quên, phản xạ tính ngòi dậy, tế bạch chân dài một mại trực tiếp ngòi đi hấn bên người, khẩn trương hỏi: “Người không sao chứ? Nơi nào không thoải mái sao?”

Nữ hài ngọt ấm hương thơm một cái chớp mắt đánh tới, làm đầu người vụng hoa mắt.

Lam Khâm tận lực ổn định tâm thần, nghiêng đầu xem nàng.

Nàng cùng hấn khoảng cách rất gần, trắng nõn ấn đường nhú lại, khe rãnh tinh tế nhợt nhạt, đầy mặt không thêm che lấp lo lắng.

Ngực hẫng chấn thật sự đau, suyễn mấy hơi thở, thông thả mà, thử mà mở ra môi, không tiếng động nhẹ nhàng khép mở, mặc niệm ra nàng tên, sau đó dùng khẩu hình, trịnh trọng mà cắn ra bốn chữ ——

“Đáp ứng ta đi?”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 18

Chính là..... Bị hung hãn đáng sợ, vẫn mãi hoa cánh tay Đông Bắc đại ca cường thế theo đuổi, nàng thật sự chỉ nghĩ nhanh lên chạy trốn QAQ

Thẳng đến một lần bơi lội khóa thượng ——

Tần ấu âm mở to hai mắt, “Người hoa cánh tay đâu???”

“Hung hãn đáng sợ” cố viêm bên tai ửng đỏ, “..... Ta cho rằng người thích, ở đào bảo mua dán giấy, chất lượng không tốt, phai màu.”

*

Sau lại, "Bên tai ửng đỏ" cố viêm, ở thư viện góc tìm được súc thành một đoàn Tần ấu âm,

Hắn trước mặt mọi người cúi người, đem tiểu cô nương ôm vào trong lòng ngực, ở nàng bên tai thấp nhu mà nhẹ hống:

“Âm âm không khóc, ta tới.”

Tiếp theo, hắn che lại nàng lỗ tai, lạnh lẽo nhìn chung quanh bốn phía, đầy người lệ khí, hung hãn đáng sợ ——

"Ai TM dám khi dễ ta tức phụ nhi!"

——

Thật ngọt nhu · lá gan rất nhỏ Giang Nam mềm muội X giả hung hãn ·
sủng thê cuồng ma Đông Bắc đại ca

Hạ hạ bốn khả năng viết: 《 ban ân 》

Đêm khuya, ngôn khanh lái xe đi ngang qua vượt giang đại kiêu, ai
ngờ nửa đường vút miêu.

Nàng liếc mắt một cái nhìn đến cách đó không xa đứng vị anh tuấn
nam sĩ, vì thế tiến lên xin giúp đỡ.

Trăm triệu không nghĩ tới, vị này nam sĩ cư nhiên tay trao lan can,
chân dài nâng lên, đang chuẩn bị từ trên cầu nhảy xuống.

*

Ngôn khanh chưa bao giờ nghĩ tới.

Ngoại giới trong truyền thuyết cái kia bạc tình lương bạc, cao cao tại
thượng hoặc cầm khi, một ngày kia thế nhưng sẽ quỳ một gối, năm lấy
nàng góc váy, ách thanh đối nàng nói:

“Khanh khanh, ta không muốn chết, người có thể yêu ta, chính là trời
cao đối ta ban ân.”

*

Ngôn khanh tỏ vẻ, này vẫn có lẽ hẳn là như vậy kêu ——

《 không cần thận cứu Hoắc gia đại lão, nhưng ta chỉ nghĩ tu cái xe 》

Nữ chủ mất trí nhớ · nam chủ bệnh kiêu

Sở hữu bình luận có bao lì xì ~~~ moah moah!

Chương 15 thần tiên ·15

Tang Du cảm thấy nàng thật là muốn xong đời.

Vị này thần tiên cấp bậc ồm yếu đại mỹ nhân, nghiêm trang đáng yêu lên nàng hoàn toàn ngăn cản không được.

“Có thể..... Có thể còn không được sao.....”

Thiếu hản!

Ngoài miệng nói không tình nguyện, nói đến cùng Tang Du trong lòng kỳ thật thực vui sướng.

Dù sao cố dùng quan hệ đã đạt thành, sau này nửa năm đều phải xen lẫn trong một khối, là sớm chiều làm bạn người quen.

Lam Khâm lớn lên hảo, tính tình ôn nhuận tâm tư tế, đại đa số thời điểm thực ngoan thực ngưỡng ngừng, cùng hản đái ở bên nhau, ngẫu nhiên đậu đậu hản quả thực kéo dài tuổi thọ, có thể nhiều ở chung trong chốc lát, đương nhiên là chuyện tốt.

Cừu con bị Trần thúc đình tiến trong tiểu khu trường kỳ tồn xe chỗ, Tang Du ý thức trách nhiệm mười phần mà che chở Lam Khâm lên xe, đem hản dàn xếp hảo, nàng đứng dậy muốn đi ghế phụ, cửa xe đem quan chưa quan khi, nàng thủ đoạn chột căng thẳng.

Hơi lạnh thon dài ngón tay, hư hư nắm nàng, mỗi cái nhô lên khớp xương đều tinh điều tế trắc.

Lam Khâm bay nhanh buông ra tay, hướng trong dịch rất nhiều, lẳng lẳng xem nàng.

Tang Du thủ đoạn có điểm năng, nàng thở nhẹ khẩu khí, cong hạ thân cười nhìn hấn, “Người ở mời ta ngồi người bên cạnh sao?”

Lam Khâm không dám gật đầu, hấn quá xúc động..... Xem nàng phải đi, phản xạ tính liền.....

Thân thể căn bản không nghe lời hấn.

Hấn ảo não khi, cửa xe “Phanh” một tiếng đóng lại, Tang Du đã ngồi vào tới, kề tại bên cạnh hấn, khóe mắt hơi hơi thượng chơn, thanh tuyến ngọt nhu, “Kia —— ta nhưng không khách khí lạ.”

Trần thúc vào ghế điều khiển, từ kính chiếu hậu ngắm đến tiên sinh lỗ tai phiếm phấn, chính mạnh mẽ quay đầu nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, trên người mau cương.

Hấn nhẫn cười, thanh thanh giọng nói hỏi: “Tang tiểu thư, trực tiếp hỏi chỗ ở của người sao?”

Tang Du vừa muốn đáp ứng, di động đình linh một vang.

Lam Khâm bản năng theo thanh âm vọng qua đi, ánh mắt quét ở nàng trên màn hình, một hàng tự thu hết trong mắt.

Tiểu Mạnh ca ca: “Tiểu ngư bảo bối, đừng quên tới tìm ta, chờ người!”

Hình cái đầu là cái nam sinh bóng dáng, vắn tự mặt sau cùng một chuỗi tâm.

Tang Du lúc này mới nhớ tới đáp ứng quá Mạnh Tây Tây, muốn đi giáo nàng cấp bạn trai làm bánh kem sự, vội hồi phục: “Đừng nóng vội, mười phút liền đến.”

Hồi xong tắt đi màn hình, cùng Trần thúc nói: “Trần thúc, ta đi bằng hữu trong nhà, phiền toái phía trước giao lộ quẹo trái.”

Trần thúc lên tiếng, trong xe liền lại vô động tĩnh.

Lẽ ra Lam Khâm sẽ không nói chuyện, không khí trầm mặc đúng là bình thường, nhưng Tang Du chính là cảm thấy từ phát xong WeChat khởi, cả người không được tự nhiên, nàng bên cạnh vị này thần tiên, đôi tay khẩn thủ sẵn, bình tĩnh mặt triều cực nhanh phố cảnh, đóng băng dường như vừa động cũng không chịu động.

Nàng..... Chưa nói sai cái gì a?

Lam Khâm hai mắt nửa mở, tâm phi tốc hạ trụ, lôi kéo hẳn bình tĩnh khắc chế hướng không thấy để trong vực sâu rớt.

Mới vừa chồng chất ra hạnh phúc, âm âm không còn, cái gì cũng chưa.

Tiểu Mạnh ca ca..... Trong nhà..... Tang Du nàng, nàng đã..... Luyến ái sao?

Lam Khâm thái dương để ở cửa sổ xe thượng, ngón tay hung hăng moi lòng bàn tay, Tang Du hình ngọt hơi thở liền trong người bạn, hẳn lây dính một chút đều cảm thấy muốn bốc cháy lên.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 19

Một cái từ cả kinh Mạnh Tây Tây suýt nữa nhảy lên, lôi kéo nàng đem tiền căn hậu quả hỏi thất thất bát bát, Tang Du trừ bỏ làm người nghe kinh sợ giá cao cùng Lam Khâm phi nàng không thể ly kỳ thuộc tính không lộ ra, khác cơ bản đều nói.

“Khó trách khi đó không cho ta chích, nguyên lai là tưởng mướn người a,” Mạnh Tây Tây nghe xong thở phào khẩu khí, “Các phương diện đều rất không tồi, người tính toán dọn qua đi trụ sao?”

Tang Du do dự, “Ta còn không có tưởng hảo, dọn qua đi xác thật tương đối phương tiện, nhưng mới vừa thêm liền trụ cùng nhau, có điểm không được tự nhiên.....”

Mạnh Tây Tây đồng ý, vừa đi vừa nói chuyện, “Không sai, người đối hẳn còn chưa đủ hiểu biết, nhân thân an toàn đệ nhất vị,” nàng tiến ban công lấy đồ làm bếp, trong lúc vô tình hướng dưới lầu đảo qua, kinh ngạc đến ngây người, mặt dán ở pha lê tốt nhất vài giây, “Tiểu ngư tiểu ngư! Người mau tới đây xem dưới lầu cái kia ——”

Nàng quay đầu lại kích động mà vẫy tay, Tang Du nghi hoặc mà theo sau, cùng nhau đi xuống xem.

Tiểu khu bồn hoa biên, màu xám đậm xe hơi ngừng ở tại chỗ, xếp sau cửa xe mở ra, một cái thân hình thon dài nam nhân vừa mới đứng thẳng, tóc đen ở biển mất hoàng hôn vừng ánh sáng nhu hòa, một khuôn mặt tuyệt sắc, chính ngẩng đầu tìm chỗ phiến cửa sổ.

Ánh mắt thiếu chút nữa đối diện.

Tang Du trái tim mãnh nhảy dựng, túm Mạnh Tây Tây lui xa một chút.

Lam Khâm không đi?!

Nàng mặc danh có điểm..... Không biết làm sao.

Mạnh Tây Tây ngộ đạo, “Người cố chủ a?!”

“..... Là hẳn.”

“Cư nhiên như vậy tuổi trẻ! Nhan giá trị như vậy tạc nút! Có bạn gái không?”

“Không.....” Gì tẩu nói qua, tiên sinh vẫn luôn là độc thân một người.

Mạnh Tây Tây đỡ trán, nửa nói giỡn nói: “Đột nhiên không nghĩ cho ta bạn trai làm bánh kem làm sao bây giờ, ngại hẳn xấu.”

Nàng vỗ vỗ Tang Du vai, “Tiểu ngư, ta thu hồi lời nói mới rồi, nếu không người liền dọn đi trụ đi, liền vị này a ——”

Mạnh Tây Tây không hề tiết tháo mà phản chiến, anh anh anh cắn khăn tay, “Thật muốn phát triển điểm thân mật quan hệ, ta tỷ muội nhi ốn kiếm không bồi!”

Trọng độ nhan không Mạnh Tây Tây, gặp được sắc đẹp, miễn dịch lực giây biến số âm.

Tang Du vô cùng đau đớn điểm điểm nàng, cúi đầu cấp Lam Khâm phát WeChat, “Về nhà không?”

Người nào đó do do dự dự mà hồi phục —— “Trở về.”

Kẻ lừa đảo!

Nàng khẽ cắn môi, cũng không hảo trực tiếp vạch trần, “Vậy người sớm một chút nghỉ ngơi.”

Hắn siêu ngoan ngoãn, “Hào.”

Tang Du không dám lại đi bên cửa sổ thò đầu ra, vạn nhất không khéo đương trường đối diện, kia Lam Khâm đến nhiều xấu hổ.

Chờ một lát vài phút, suy đoán hần hẩn là đi rồi, nàng cũng dần dần định ra tâm, mới lôi kéo Mạnh Tây Tây tiến phòng bếp giáo bánh kem, quá trình không nhịn xuống, thuận tay cho hắn làm khối tiểu xảo dừa nãi bánh, đậm đường, cũng đủ đồ tế nhuyễn để tiêu hóa.

Làm xong mới nhớ tới thứ này vô pháp qua đêm, ngày mai liền hỏng rồi, Tang Du đăm đăm cái trán, cảm thấy chính mình quả thực ngớ ngẩn.

Kết thúc khi 8 giờ nhiều, Mạnh Tây Tây muốn đưa Tang Du về nhà, Tang Du không đồng ý, “Như vậy vẫn người cũng đừng ra cửa, ta ngồi xe điện ngầm là được.”

Mạnh Tây Tây không lay chuyển được nàng, không biết nào căn thần kinh đột nhiên đáp đối, linh quang vừa hiện chạy đi bên cửa sổ, tức khắc kinh ngạc đến ngây người, “Dựa” một tiếng, “Được tiểu ngư, ta không cần đưa người, tàu điện ngầm cũng miễn, người vẫn là nhanh lên đi xuống đi.”

Tang Du mờ mịt, “Như thế nào?”

Mạnh Tây Tây chỉ chỉ cửa sổ, “Người vị kia vô địch xinh đẹp cố chủ, còn chờ người đâu!”

Nói xong che lại ngực, “Ta thiên, đây là coi trọng người tiết tấu a _____”

Tang Du đã ngốc, hoàn toàn không rảnh lo Mạnh Tây Tây ở cảm khái cái gì, vội vàng cùng nàng tiếp đón một tiếng, xách lên tiểu nữ bánh liền lao xuống lầu, chạy đến lầu môn vừa thấy, Lam Khâm quả nhiên đứng ở nơi đó, bóng dáng bị vừng hoàng đèn đường kéo đến thật dài.

Sáng sớm liền hoàn toàn đen, phong có chút lạnh lẽo.

Hắn bồi dưỡng đến thực trắng, da bạch trắng tuyết, cả người giống như điêu tốt mỹ ngọc không tỳ vết.

Tang Du chớp chớp mắt, tưởng kêu “Tiên sinh”, tới rồi bên miệng nhớ lại muốn sửa miệng, nàng ngăn chặn biến tấu tim đập, nhẹ giọng kêu hắn: “Khâm Khâm?”

Lam Khâm chấn động, ánh mắt chuẩn xác dừng ở nàng trên mặt.

Nàng đến gần, “Người nói tốt trở về.”

Lam Khâm ngượng ngùng mà cười, cho nàng phát, “Hôm nay bắt đầu, người là của ta dinh dưỡng sư, ta tưởng đem người an toàn đưa đến gia.”

Trong bóng đêm, hắn một thân trong suốt, Tang Du nhìn chăm chăm hắn, trừ bỏ lòng đang không ngừng mềm hoá, lấy hắn nửa điểm biện pháp cũng không có.

Nếu phi đưa nàng về nhà không thể, kia như thế nào không cùng nàng trước tiên nói đi? Là sợ ảnh hưởng nàng cùng tiểu tử muội ở chung đi, cho nên thà rằng vô thanh vô tức chờ ở bên cạnh xe.

Lam Khâm thật sự quá ôn nhu, độc thân từ trong bụng mẹ cho tới hôm nay, lại thuận đến muốn chết, hắn là không có khả năng nhanh như vậy..... Đối nàng sinh ra cái gì kiêu diễm tâm tư.

Hắn vừa rồi nói câu kia tám phần là lời nói thật, bởi vì đem nàng coi như dinh dưỡng sư, đồ ăn suốt ngày, cho nên thực đơn thuần mà muốn đổi nàng hảo, quan tâm nàng hướng đi, để ý nàng giao tế vòng..... Liên tính thực sự có cái gì, nhiều nhất cũng chính là nhân cơm mà sinh mộng lung hảo cảm.

Khả năng liên ái muội đều không tính là.

Nàng hà tất cùng hắn tích cực đâu.

“Cho người,” Tang Du đem tiểu hộp giấy đưa cho hắn, “Ta làm dưa nãi bánh, bồi thường người đợi lâu như vậy.”

Lam Khâm ánh mắt sáng lên, tiếp nhận phủng trụ, yêu thích không buông tay.

Tang Du bất đắc dĩ tưởng, nhìn một cái, quả nhiên đi? Đừng nhìn lớn lên siêu thoát phàm trần thần tiên dạng, trên thực tế nhìn đến ăn liền siêu vui vẻ.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 20

Lam Khâm ở dưới lầu nhú mào, chăm chú nhìn tám lầu cửa sổ.

Trần thúc lo lắng hỏi: “Tiên sinh, còn không đi sao? Người trúng gió thời gian quá dài.”

Lam Khâm lắc đầu, Tang Du phòng ngủ đèn vẫn luôn không lạng, phòng khách ánh sáng cũng cực kỳ mờ nhạt.

Phát WeChat không hồi, nhện không được gọi điện thoại, tắt máy, hẳn trong lòng càng thêm bất an, chính là lo lắng nằng ở tắm rửa hoặc thay quần áo, không dám tùy tiện đi lên.

Chính dầy vò khi, một chiếc dán đầy LOGO tam luân xe điện ngừng ở lầu cửa, xuyên chế phục chuyển phát nhanh viên lớn tiếng đánh điện thoại, “Ta hôm nay tăng ca, liền thừa cuối cùng một nhà, mười phút về sau gặp mặt? Phòng chừng quá sức, thu hóa nhân thủ cơ quan cơ không tiếp điện thoại, ta phải thượng tám lầu gõ gõ cửa, còn không biết khai không khai đâu ——”

Gió đêm đưa tiễn, Lam Khâm nghe được rõ ràng chính xác.

Hắn tâm thần vừa động, nắm chặt nắm chặt tay, bước nhanh đi qua đi, dùng di động đánh chữ cấp chuyển phát nhanh viên xem, “Xin hỏi thu hóa người là 802 Tang Du sao?”

Chuyển phát nhanh viên nhìn mắt đưa hóa đơn, “Là, không sai.”

Lại hỏi: “Người nhận thức a? Người nhà?”

Lam Khâm nhấp môi dưới, “Ân, ta có thể đại thu sao? Giúp người mang lên đi.”

Chuyên phát nhanh viên nói: “Người báo một chút thu hóa người số điện thoại đi, đối được liền cho người, chúng ta đối với hộ khách phụ trách.”

Lam Khâm không chút do dự, bằng ký ức lưu sương đánh ra một chuỗi con số, thành công đạt được Tang Du bao vây.

Trung hào cái rương, rất trầm.

Đại buổi tối, một người nam nhân muốn đi lên gõ Tang Du môn, nghĩ như thế nào đều rất nguy hiểm, còn không bằng hấn đi.....

Lam Khâm cự tuyệt Trần thúc tương bồi, kiên trì chính mình nâng cái rương, thừa cũ xưa thang máy kéo kẹt kẹt thượng đến tám lầu.

Đứng ở quen thuộc ngoài cửa, hấn cố cố dững khí vừa muốn gõ cửa, bỗng nhiên nghe được bên trong truyền ra “Phanh” một tiếng vang lớn, như là thứ gì nổ tung, giây tiếp theo, nam nhân tức giận mắng cuồng loạn, trung gian hỗn loạn nữ hài hỗn độn tiếng bước chân cùng mang theo khóc nức nở kêu sợ hãi.

Tang Du!

Lam Khâm không hề chuẩn bị, chỉ cảm thấy trong đầu âm vang một tạc, uống phí mở ra môi, trong cổ họng mài giữa phát ra mơ hồ rách nát khí âm, hấn tay nắm chặt thành quyền, hung hăng chùy vang ván cửa.

Trong môn tĩnh một cái chớp mắt.

Ngay sau đó nghe được Tang Du phác lại đây, thân thể đung vào trên cửa “Đông” một tiếng, bắt lực hô to: “Cứu ——”

Một câu chưa nói xong, miệng tựa hồ bị người che lại, ô ô kháng cự không ngừng.

Lam Khâm trong mắt bò lên trên tơ máu, lý trí tất cả bạo thành mảnh nhỏ, hấn sắc mặt trắng bệch lui về phía sau một bước, giơ lên trong tay phân lượng không nhẹ chuyển phát nhanh rương “Loảng xoảng” một tiếng thật mạnh đập đến trên cửa, nâng lên chân liều mạng đá môn.

Hấn huyết Thái Dương trườ đến đau nhức, trên người mồ hôi lạnh ròng ròng, đá đến chân nâng bất động, bắt đầu đem chính mình hưởng trên cửa đâm, bả vai từng cái đỉnh bị rương giắc đập ra vết rạn, phát ra “Thùng thùng” vang lớn.

“Hấn | mẹ nó ai!”

Trong phòng nam nhân bị loại này hận không thể muốn hủy đi lâu tư thế dọa sợ, không khỏi hoảng sợ.

Hấn vốn dĩ chính là nhất thời hứng khởi, tổng nghe bạn gái nói vun vào thuê này nữ hài ý vào khuôn mặt xinh đẹp nhiều có thể trang thuần, không biết cùng nhiều ít nam nhân ngu | quá, liền tưởng đùa giỡn đùa giỡn, thử xem có thể hay không thương thú.

Không nghĩ tới Tang Du phản ứng sẽ như vậy kịch liệt, hấn sợ là hàng xóm ở tông cửa, thật sẽ xen vào việc người khác đi báo nguy, trên tay lực độ theo bản năng buông lỏng.

Tang Du miễn cảm mà nhận thấy được, dùng hết sức lực tránh ra hấn kiểm chế, hai bước vọt tới cạnh cửa run rẩy đè lại bắt tay áp xuống ——

Hành lang ánh đèn dật tiến.

Ngoài cửa vạt áo hỗn độn, gạch phát ướt đầm thon dài thân ảnh lập tức xâm nhập mi mắt.

Hắn rõ ràng thân cốt mảnh khảnh, lâu bệnh quấn thân, nhưng mà giờ phút này đứng ở chỗ này, lại giống như một đao đao thương bất nhập bảo hộ cái chân.

Tang Du ngơ ngác nhìn hắn, hai mắt đầm lệ mông lung, yếu ớt mà lấm bầm một tiếng “Khâm Khâm”, đã sớm dọa mềm chân rồi cuộc chịu đựng không nổi muốn đi xuống đảo.

Lam Khâm cúi người một phen tiếp được nàng, chống này phó gầy yếu trong thân thể còn thừa không có mấy toàn bộ khí lực, hai tay rùng mình đem người ôm khởi, chặt chẽ hộ tiến trong lòng ngực.

Chương 16 yêu quái ·16

Chính tránh ở mắt mèo mặt sau quan vọng mấy hộ hàng xóm thấy không ra đại sự, sôi nổi mở cửa, dò ra thân tới xem náo nhiệt, nhỏ giọng mà mồm năm miệng mười nghị luận.

“Ai u, không phải tiểu phu thê cãi nhau sao? Như thế nào lại tới một cái.”

“Làm cái gì a đại buổi tối không cho người nghỉ ngơi.”

“Sao lại thế này? Không gặp huyết đi?”

Tang Du ngã ở Lam Khâm trước ngực, lạnh lẽo ngón tay nắm chặt hắn vòng eo mướt mồ hôi vật liệu may mặc, lỗ tai ong ong vang lên.

Lam Khâm ôm lấy cánh tay của nàng ở run lên, nhưng dị thường kiên định cực nóng.

Nàng đóng chặt đôi mắt, mồm to hô hấp, nam nhân kia lệnh người buồn nôn hương vị vút đi không được, má nàng cọ cọ, nhin không được triều Lam Khâm dựa đến càng gần, gần như tham lam mà nhu cầu hãn trên người mát lạnh hơi thở.

Trong phòng nam nhân lúc này cũng phản ứng lại đây, xem Lam Khâm tuy rằng so với hãn cao không ít, nhưng thân thể thiên gầy, diện mạo lại cùng thần tượng minh tinh dường như, căn bản không đáng sợ hãi, hãn phun thanh, hùng hổ vượt tới cửa, “Người hãn | mẹ ——”

Thô tục mới vừa vừa ra khỏi miệng, Lam Khâm ôm lấy Tang Du đầu, bàn tay khấu ở nàng trên lỗ tai che lại, lạnh lùng giương mắt.

Một đôi hình dạng cực xinh đẹp mắt, mạn huyết sắc, ánh mắt thâm hàn, ra khỏi vỏ lưỡi dao sắc bén, làm như có thể đem người cắt thịt tước cốt.

Nam nhân giương miệng, không tự chủ được đánh cái rùng mình, hoàn toàn không nghĩ ra Lam Khâm đâu ra như vậy cường khí tràng.

Giống như tùy tùy tiện tiện là có thể đem hãn nghiền chết.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 21

Tang Du khớp hàm cắn chặt, hốc mắt đỏ bừng.

Lam Khâm nhìn không chớp mắt chăm chú nhìn nàng, tưởng tượng thấy nàng súc ở chính mình trong lòng ngực khi độ ẩm, quyến luyến cùng nghĩ mà sợ cùng nhau nảy lên, hấn lông mi phác rào rữ thấp, lại đưa vào

“Tang Du, dọn đi ta nơi đó đi.”

“Ở tại ta có thể thấy, có thể bảo đảm người an toàn địa phương.”

Tang Du buồn đầu, vừa mới chuẩn bị đem đầu điểm một chút, còi cảnh sát thanh gào thét tới, hai chiếc xe cảnh sát hư ảnh dường như bay nhanh quẹo vào tới, lú lo ngừng ở dưới lầu, cửa xe tùy theo mở rộng ra, năm sáu vị xuyên chế phục cảnh sát nhảy xuống xe bước nhanh lên lầu.

Tới nhiều người như vậy?!

Tang Du choáng váng.

Nàng khẩn trương mà bái lưng ghé nỗ lực xuyên thấu qua sau cửa sổ ra bên ngoài xem, sợ hãi Lam Khâm cùng Trần thúc sẽ có phiền toái, hơn nửa ngày không thấy người xuống dưới, nàng gấp đến độ mau khóc, “Ta đi lên nhìn xem, đây là chuyện của ta a, không thể toàn cho các người lo lắng.”

Nói dụi dụi mắt phải đi, bị Lam Khâm dặt tay cổ tay.

Tang Du quay đầu.

Lam Khâm nhìn hăn, môi không tiếng động nhẹ động, “Đừng sợ.”

Đừng sợ.

Hăn vô pháp chân chính nói ra, lại ở cái này buổi tối dùng hành động, chính miệng nói cho nàng hai lần.

Lại quá mười phút, lâu cửa ồn ào náo động lên, hai vị cảnh sát nhân dân bắt kia nhân tra nhét vào trong xe, Trần thúc cùng trong đó lãnh đạo bộ dáng nam nhân song song đi ở mặt sau, nắm tay.

Trần thúc cùng hăn lên tiếng kêu gọi, đi tới gõ gõ cửa sổ xe, “Tang tiểu thư, đừng khẩn trương, làm ghi chép liền hảo.”

Tang Du đem sự thật hoàn chỉnh giảng thuật một lần, phụ trách ký lục cảnh sát nhân dân gật gật đầu, “Hành, không có việc gì, hảo hảo nghỉ ngơi, uống nước áp áp kinh.”

“Có thể?” Nàng kinh ngạc, nhìn mắt xe cảnh sát, “Người kia.....”

Cảnh sát nhân dân hừ lạnh, “Hăn thượng nửa năm từng có dùng một lần | quấy rầy, là cái kẻ tái phạm, lần này mang về làm hăn hảo hảo phát triển trí nhớ!”

Chuyện lớn như vậy nhẹ nhàng đơn giản liền giải quyết rồi, Tang Du không có gì chân thật cảm, choáng váng hướng bên cạnh xe đi, tưởng đi vào cùng Lam Khâm nói một chút, liền nghe được có cái chói tai giọng nữ từ xa tới gần, “Các người dựa vào cái gì mang đi ta lão công!”

“Hăn sao có thể tính | quấy rầy! Khẳng định là Tang Du kia trà xanh | kỹ nữ cố ý ——”

Tang Du nắm lấy tay.

Nữ nhân ở hỗn tạp trong đám người liếc mắt một cái chú ý tới Tang Du, biểu tình dữ tợn trên mặt đất tới liền tưởng kéo nàng, Tang Du sớm có phòng bị, giơ tay ngăn trở, rõ rõ ràng ràng ra bên ngoài đấy, kia nữ nhân thét chói tai ném tới trên mặt đất.

“Ta liền biết ngươi không phải cái thứ tốt, mỗi ngày làm cái này đồ ăn vặt làm cái kia đồ ăn vặt, còn không đều là vì lấy đi ra ngoài câu dẫn người! Ngươi cho ta ăn những cái đó, ta toàn ném! Ngươi còn tưởng rằng thật có thể câu cái cao phú soái? Ngươi nằm mơ đi!”

Tang Du trên cao nhìn xuống nhìn xuống nàng, một chữ tự nói: “Ném hảo, ngươi căn bản là không xứng ăn.”

Nàng nói xong, trên mặt không hiện, trong lòng chua xót đến khó chịu.

Một con trái rộng vết thương tay nhẹ nhàng chậm chạp dừng ở nàng trên vai, mang theo nàng trở lại bên cạnh xe, mở cửa hộ nàng lên xe, tiện đà ngoái đầu nhìn lại, quét nữ nhân liếc mắt một cái.

Quá ngắn cực đậm ánh mắt, lãnh lệ như băng trùy.

Nữ nhân trừng lớn đôi mắt, ngần ngừ nhìn Tang Du ngồi vào siêu xe, bên cạnh nam nhân xuất sắc, sẵn sàng chờ, nàng ách dường như nửa cái tự cũng nói không nên lời.

Cảnh sát hoài nghi nữ nhân có xui khiến bạn trai thương tổn hợp thuê người hiềm nghi, đem nàng mang đi cùng nhau điều tra.

Trần thúc thành thạo chuẩn bị xong kế tiếp, tiến trong xe khởi động, trên mặt khôi phục thông thường ôn hòa từ thiện, đặc biệt tự nhiên hỏi: “Tang tiểu thư, cùng nhau trở về sao?”

Tang Du trộm ngắm Lam Khâm liếc mắt một cái.

Lam Khâm nhẫn nại trên người càng thêm mãnh liệt lạnh lẽo, cho nàng phát một chữ, “Hồi.”

Phát xong cảm thấy có điểm đông cứng, nhấp nhấp môi, lại bổ sung, “Đi.”

Về đi.

Tang Du khóe môi nhin không được kiêu kiêu, nhỏ giọng nói: “Ân, hồi.”

Vào gia môn, Tang Du chuyện thứ nhất là đem Lam Khâm ẩn ở trên sô pha, tìm gia dụng hòm thuốc cho hẩn đôi tay tiêu độc băng bó.

Povidone-iodine miếng bông mỗi chạm vào một chút, hẩn liền hơi hơi co rụt lại, hàng mi dài loạn run.

Đáng thương lại đáng yêu.

Nào còn có vội vã đi cứu nàng thời điểm hung mãnh.

Tang Du ngồi xổm sô pha biên, cẩn thận phủng hẩn tay, đem băng gạc thắt, nghiêm túc dặn dò, “Đêm nay người cũng đừng tắm rửa, bắt tay dưỡng hảo lại đựng vào thủy.”

Chính là hẩn ra rất nhiều hẩn.....

Lam Khâm lạng lẽ tưởng.

Tang Du ngược mắt xem hẩn, “Có thể chứ?”

Lam Khâm chớp hạ mắt, yên lặng gật đầu.

Nàng nói cái gì chính là cái gì.....

Băng gạc chủ yếu bao nơi tay bối vị trí, đầu ngón tay còn có thể hoạt động, không ảnh hưởng cơ bản nhất động tác, Tang Du cho hẳn điều chỉnh tốt căng chùng, cười tùm tùm nói: “Khâm Khâm, đêm nay cảm ơn người cứu ta một mạng, ta về sau sẽ dùng cày thật tốt ăn hồi báo người!”

Nàng nhìn như đã lật qua này một thiên, thoải mái mà nửa mở ra vui đùa.

Lam Khâm rũ mắt, đón nhận nàng gương mặt tươi cười, cách trên tay băng gạc, thật cẩn thận đụng vào nàng đỉnh đầu, không tiếng động cắn tự, “Khóc đi.”

Tang Du sửng sốt.

Nàng ngây ngốc nhìn Lam Khâm, giơ lên khóe miệng không chế không được một chút biến bình, xuống phía dưới cong, trong sáng mắt to chậm rãi đỏ cái hoàn toàn, nàng nâng lên cánh tay che lại miệng, lẩm bẫm một câu “Người như thế nào như vậy trắng ra a”, nước mắt liền bùng lên.

Hôm nay buổi tối.....

Nàng thật sự hù chết.

Kia nam nhân kéo lấy nàng ngọn tóc thời điểm, nàng hoàn toàn tuyệt vọng.

Còn có bạn cùng phòng, rõ ràng ở chung tới nay thiết tình tương đãi, làm cái gì ăn ngon đều phân cho nàng một phần, sinh hoạt thượng có cái gì có thể giúp sự đều tận lực làm được, cuối cùng đến đối phương trong miệng, lại tất cả đều là hiểu lầm coi khinh, ô ngôn ố ngữ.

Nàng không có làm sai sự, thực nỗ lực mà đối người khác hảo, làm gì phải bị như vậy đối đãi.

Trần thúc đem bọn họ đưa đến gia sau, sớm liền lảng tránh.

To như vậy phòng khách, ánh đèn trong sáng, chỉ có an an tĩnh tĩnh hai người.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 22

Tang Du chính là lo lắng hẳn không thoải mái còn cường căng, đem luyện tiếc ăn dưa nãi bánh toàn nhường cho nàng, biết rõ hẳn ngưng ngưng sẽ không cự tuyệt, mới có ý dùng biện pháp này tương đùa với hẳn ăn mấy khẩu điền điền dạ dày, miễn cho hẳn ngủ khi dạ dày vũ trụ sẽ khó chịu.

Không nghĩ tới..... Sẽ uy đến như vậy vui vẻ.

Cả đêm kinh hách thương tâm, ở hẳn trong lúc vô tình toát ra vui sướng biến mất đến không còn một mảnh.

Dưa nãi bánh dư lại một nửa khi, Lam Khâm kiên quyết không chịu ăn, tiến phòng bếp lấy chỉ tân cái muỗng, đem bên cạnh phân ra hơi mỏng một tầng, cạo rớt chính mình lây dính quá, dư lại sạch sẽ bộ phận, đẩy cho Tang Du.

Tang Du bật cười, “Ta không chê người a.”

Lam Khâm liếm môi dưới, chính là hẳn..... Ghét bỏ chính hẳn.

Tang Du ăn xong, nhìn ra Lam Khâm vội vã lên lầu, cho rằng hẳn là mệt mỏi, tìm đúng chính mình chỗ ở vị trí sau, đem hẳn đưa đến cửa thang lầu.

Tận mắt nhìn thấy hẳn vào phòng, nàng mới thả lỏng thân thể, xoa tóc trở lại lầu một, tắt đi phòng khách đèn trần, đẩy ra nàng kia gian phòng ngủ môn.

Đẩy cửa trước nàng còn ở suy xét, hôm nay thật sự tình huống đặc thù, nàng tiếp nhận rồi Lam Khâm bảo hộ, nghĩ đến cái này an ổn địa phương trước lạc cái chân, giải quyết lửa sém lông mày.

Chờ ngày mai nàng lại đi ra ngoài tìm phòng ở, không thể như vậy yên tâm thoải mái liền.....

Nghĩ đến nửa thanh, môn hoàn toàn khai.

Bên trong sáng lên một trần sắc màu ấm đèn tường, chiếu sáng lên cả phòng tinh xảo dụng tâm.

Sắc điệu là nhợt nhạt hôi lam, sở hữu bố phẩm phối hợp thô thù, cùng nàng dép lê phong cách thống nhất, gia cụ bài trí nơi chốn không thể bắt bẻ, đầu giường thế nhưng còn treo xuyên nhu hòa tiểu đèn màu, giường trung gian bãi hai cái nãi manh tiểu thú bông, lại xem xa một chút, phòng tắm rộng mở, phòng giữ quần áo lờ mờ lập mẫn tường tủ quần áo.

Môn một quan, tự thành an toàn yên lặng tiêu thế giới.

Tang Du xem ngốc, ngốc nhiên đứng lại.

Hơn nửa ngày mới dựa vào trên cửa hô khẩu khí, căn ngón tay yên lặng tường, vừa rồi câu nói kia nuốt trở về được không? Nàng thừa nhận nàng tầm mắt tiểu nàng không tiền đồ, liền căn phòng này..... Nàng khả năng trụ quá về sau liền luyến tiếc đi không ra đi a.....

Tang Du ở Lam Khâm trước mặt còn không cảm thấy nhiều mệt, vừa đến tư mật không gian, lập tức eo đau bối đau lên.

Nàng nằm liệt trên giường lớn, trợn mắt nhìn chăm chăm trần nhà, xác định thế giới này thật sự huyền huyền.

Lần đầu tiên tới cửa chính, nàng còn cười cừu con cảm khái nơi này xa xôi không thể với tới, không đến một tháng, cư nhiên ngênh ngang vào nhà, công khai ngủ thượng chủ nhân giường.

Nga không..... Không phải chủ nhân giường, là chủ nhân cung cấp giường!

Nàng trở mình, ở trên giường cọ cọ, nào đó thân mật tiếp xúc ký ức không tự chủ được thu hồi, nàng nhớ lại Lam Khâm ôm ấp độ ấm, trên eo khấn hẹp đường cong, mặt đả địa nhiệt lên, cùng tiến trong chăn thẳng cào giường.

Tuy rằng mệt, lại không có buồn ngủ, còn dễ dàng miên man suy nghĩ, Tang Du lại xoay người ngồi dậy, xem viết chữ trên đài bãi notebook máy tính, giấy bút đầy đủ hết, nàng dứt khoát rời giường ngồi đi bên cạnh bàn, bắt đầu thu chỉnh tâm thần, nghiêm túc bố trí Lam Khâm kế tiếp một vòng xứng cơm biểu.

Lam Khâm cho nàng cung cấp đếm không hết tiện lợi cùng chiếu cố.

Nàng phải làm, chính là làm hăn ăn no ăn được, thân thể kháng phục.

Trước tạm thời an bài một vòng, từ sáng mai bắt đầu nghiêm khắc theo kế hoạch chấp hành, chờ cùng Tổng Chỉ Ngọc mặt đối mặt câu thông quá Lam Khâm bệnh tình sau, lại làm trường kỳ kháng phục xứng cơm.

Lam Khâm vị suy yếu, lúc đầu cần thiết lấy mềm mại để tiêu hóa là chủ.....

Tang Du đem các loại hồ a cháo a liệt xong, quay trở lại phiên hai lần, càng xem càng giống trẻ con phụ thực.....

Thân cao 1 mét 8 năm trở lên, lớn lên quốc sắc thiên hương, thời khắc mấu chốt có thể từ trên trời giáng xuống một mình cứu nàng —— trẻ con

Lam Khâm.

Tang Du cười ra tiếng, quyết định hảo sảng mai phải làm, đứng dậy đi phòng tắm tính toán tắm rửa.

Nàng biên cời áo khẫu biên hướng trong đi, phát hiện bồn tắm là vỏ sò tạo hình, kích cỡ thật lớn, nhìn không được tò mò mà qua đi sờ sờ, tới rồi trước mặt hướng trong vừa thấy, tức khắc kinh ngạc đến ngây người.

Không nhìn lầm đi..... Tọa hình cao lớn thượng tuyết trắng bồn tắm, chính tề bãi bảy tám cái hình dạng không đồng nhất ——

Món đồ chơi?!

Plastic vịt con thỏ con tiểu chim cánh cụt, còn có các loại nhan sắc tiểu ngư?!

Tang Du cúi người nhặt lên một cái, thấy nhãn còn không có hủy đi, nàng thuận tay nhẹ nhàng nhéo, vịt con thế nhưng “Cạc cạc” kêu hai tiếng, hơn phân nửa đêm dị thường kinh tủng.

Nàng tay run lên, đem vịt lật qua tới, nhìn đến cái bụng thượng ấn một hàng không thấm nước chữ nhỏ ghi chú ——

“Thích hợp ba tuổi trở lên nhi đồng khi tắm chơi đùa.”

Nàng cố chủ, không ngừng bố trí phòng, còn cho nàng chuẩn bị một đồng lớn tắm rửa món đồ chơi.....

Cho nên hiện tại là tình huống như thế nào?

Nàng đem Lam Khâm trở thành ăn hồ hồ trẻ con.

Lam Khâm đem nàng..... Trở thành yêu cầu món đồ chơi mới có thể tắm tắm ba tuổi tiểu nha đầu?!

*

Tang Du cuối cùng không nhẫn tâm động cái kia tràn đầy đồng thú vô sò bồn tắm, dùng vòi hoa sen đơn giản tắm xong, lên giường ngủ.

Nệm rắn chắc mềm xốp, nàng rơi vào trong chăn bò bò, lại bò bò, mới bò đến giường trung tâm.

Trong lòng mơ hồ nghĩ rốt cuộc không cần sợ hãi nửa đêm rớt xuống giường, nàng còn không kịp cao hứng, mệt nhọc liền thành lần mà tìm tới tới.

Trong mộng tất cả đều là Lam Khâm bộ dáng, hấn tay từng cái chùy môn, thẳng đến huyết nhục mơ hồ, môn phá động, hấn vọt vào tới, đem nàng kéo vào trong lòng ngực, dán ở nàng bên tai thấp giọng nói ——

Nói.....

Nói?!

Tang Du thần kinh nháy dựng, đột nhiên bừng tỉnh, nắng sớm mờ mờ chiếu tiến cửa sổ, nàng nghe được ngoài cửa phòng có mơ hồ không rõ nói chuyện thanh.

Hình như là nữ nhân?

Ấn Lam Khâm giảng, cửa phòng cách âm thực hảo, có thể truyền tiến vào, thuyết minh âm lượng tuyệt đối không thấp.

Nàng kiều diễm lại chua xót mộng hoàn toàn tỉnh, vội vàng rời giường, đơn giản thu thập chỉnh tề, đem cửa mở ra một cái phùng, chợt cất cao to lớn vang dội giọng nữ nháy mắt rõ ràng, “Người rốt cuộc muốn thế nào! Không muốn sống nữa đúng không?!”

“Sốt cao cũng tưởng nhần qua đi? Chính người trạng huống người không rõ ràng lắm?!”

“Còn có mắt, ta đều lười đến nói người, ách ngại không đủ, còn tưởng hạt rớt có phải hay không!”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 23

Không nghĩ làm nàng phát hiện.....

Nàng vừa mới đến hẳn bên người, mới vừa nguyện ý lưu lại cùng hẳn sớm chiều ở chung.

Hắn không nghĩ đình chỉ, sợ hãi nàng sẽ chán ghét mà xem hẳn, lạnh lùng kêu hẳn “Yêu quái”.

Lam Khâm áo ngủ hỗn độn, môi cắn đến đỏ thắm như máu, thở gấp gấp muốn đem chính mình sức tiến trong ngăn tủ.

Hoảng loạn ngược mắt rũ mắt gian, hai mặt che lấp không được nhan sắc kinh hồng hiện lên Tang Du mắt.

Nàng kinh ngạc đến ngây người, bắt lấy Lam Khâm góc áo, nắm chặt hẳn banh như thép tấm cánh tay, cường bách hẳn xoay người đối mặt chính mình.

“Khâm Khâm,” nàng âm điệu mơ hồ phát run, “Người..... Người mở to mắt.”

Lam Khâm cắn khớp hàm.

Tang Du không chớp mắt gắt gao nhìn chăm chăm hẳn, “Người trốn mắt, làm ta nhìn xem.”

Hắn đen nhánh hàng mi dài gian chậm rãi thấm ướt.

“Lam Khâm!”

Gấp đến độ mang theo khóc âm.

Lam Khâm yết hầu gian nan mà lẩn lộn, rốt cuộc không chỗ nhưng trốn.

Tia nắng ban mai dung ẩm.

Mạn quá cửa sổ sát đất đồ cả phòng, nơi nơi là minh diễm ánh sáng mặt trời.

Lam Khâm gần như tuyệt vọng mà từ bỏ giấy giụa, ở nàng nhìn không chớp mắt nhìn chăm chú, một chút nâng lên mi mắt, lộ ra lưu li giống nhau, thanh nhuận trong sáng dị sắc hai tròng mắt.

Chương 18 yêu quái ·18

Giống như là ấn nút tạm dừng.

Sở hữu thanh âm, hình ảnh, ánh sáng, đều thành yên lặng bất động bối cảnh, to như vậy phòng ngủ biến thành hắc bạch phác hoạ hoạ, sắc thái toàn bộ trừu đi, tất cả xoa tiến hẳn một đôi trăn bảo trong ánh mắt.

Thiên hạt, đậm hôi, ở tia nắng ban mai trung, lại chiếu ra càng nhiều sắc sở sáng rọi, hút người vô pháp tự kèm chế mà hướng chỗ sâu trong trụ.

Tang Du khẽ nhếch môi, bình tĩnh cùng này đôi mắt đối diện, căn bản nhớ không nổi muốn hô hấp.

Thẳng đến khẩn trao người bất lực mà co rúm lại một chút, nàng mới giật mình tỉnh lại.

Lam Khâm mắt khuếch còn hồng, kết mô sung huyết, rõ ràng là đã phát viêm, kia hai mặt dị sắc khóa lại lẩn lộn tơ máu cùng run lên lông mi

gian, tràn ngập vô vọng cùng..... Tự mình ghét bỏ?

Tang Du tay không nghe chính mình sai sử, ngơ ngẩn mà che miệng lại kinh ngạc cảm thán, lại ngơ ngẩn mà buông, không quá dám tin tưởng mà nhẹ giọng lẩm bẩm: “Người..... Trốn ta là bởi vì..... Đôi mắt?”

Lam Khâm trên tay quẩn lấy băng gạc, uông phí giật giật, liền tưởng nắm chặt lên đều làm không được.

Hắn cúi đầu, môi nhấp đến chết bạch, choáng váng cảm hương đến tầm nhìn từng đợt biến thành màu đen.

Tang Du chính mắt..... Tận mắt nhìn thấy tới rồi.

Kế tiếp nàng sẽ nói cái gì.....

Người như thế nào cùng người bình thường không giống nhau?

Người có phải hay không yêu quái a! Cha mẹ người như thế nào sẽ sinh ra người như vậy quái vật?

Đôi mắt như vậy khủng bố, vì cái gì không che hảo! Cố ý lộ ra tới dọa người sao? Quả nhiên lớn lên kỳ quái, tâm cũng là hắc! Chỉ bằng người, cũng xứng làm Lam gia người?

Chính mình đi không ai địa phương! Không cần kinh hách người khác rất khó sao! Người có hay không điểm cảm thấy thẹn tâm đạo đức công cộng tâm!

Từ nhỏ bắt đầu ngày đêm tràn ngập sắc nhọn thanh âm ma chú giống nhau ở bên tai hắn ong ong vang lớn, cho rằng đã sớm quên mất, cho rằng không để bụng cũng thói quen, nhưng đứng ở trước mặt người là Tang Du.....

Là Tang Du, nàng bất luận cái gì một chút chán ghét, hẳn khả năng đều không thể thừa nhận.

Lam Khâm đầu rũ đến càng ngày càng thấp, cánh tay bị nàng trảo đến phát run, không muốn chính mình càng khó kham, nhưng dùng hết sức lực cũng không chế không được, vết hầu chỗ sâu trong tràn ra rách nát tiếng vang, quay cuồng nghẹn ngào mơ hồ nghẹn ngào.

Tang Du tim đập chần đến lỗ tai phát đau, nhìn Lam Khâm phản ứng, nếu là lại đoán không ra tiền căn hậu quả, nàng chính là gốc tử.

“Người là trời sinh dị đồng, trước kia thấy ta thời điểm màu đen đôi mắt, là đeo ẩn hình thấu kính cố ý che khuất, đúng không?”

Đối.

“Người lo lắng đôi mắt nguyên bản nhan sắc sẽ dọa đến ta, không dám lộ ra tới?”

Là.

“Lam Khâm, nếu ta không tưởng sai, người là ở vì đôi mắt tự ti? Người cảm thấy khó coi, sẽ bị ghét bỏ, là người khuyết điểm, thậm chí lo lắng ta vừa thấy đến liền sẽ bị dọa chạy, về sau liền cơm cũng không chịu cho người làm?”

Lam Khâm sắc khụ một chút, gắt gao hợp trụ đôi mắt.

Hắn toàn thân nóng bỏng đến sắp cháy, thành thành thật thật chờ Tang Du cho hắn lạnh lùng sắc bén, nhưng mà giây tiếp theo, hắn nướng nướng mi mắt thượng, bỗng nhiên phủ lên một con mềm mại hơi lạnh tay.

“Người gốc không gốc a.....”

Bên tai là nàng bất đắc dĩ lại khó hiểu thanh âm, “Như vậy xinh đẹp một đôi mắt, người hẳn là trước tiên liền đối ta khoe ra a!”

..... Cái gì?

Lam Khâm sùng sốt.

Mi mắt thượng tay mềm nhẹ mà sờ sờ, xoa xoa, nàng lại nói: “Sách, độ ẩm như vậy cao..... Khó trách trước kia tổng xem người đôi mắt đỏ lên, kỳ thật là mang ẩn hình thấu kính không thích ứng, ma đến nhiễm trùng đi?”

“Lần này phát sốt thời điểm người cũng mang thấu kính, càng khó chịu có phải hay không?” Tang Du ngẫm lại còn có điểm khí, “Phàm là có thể nhận, người khẳng định còn sẽ tiếp tục cất giấu đi!”

Lam Khâm trương trương môi, thiêu đặc ý thức có chút chậm chạp.

Thậm chí không dám xác định, Tang Du rốt cuộc có phải hay không ở đối hẳn nói chuyện.

“Lam Khâm ——”

Kêu tên của hẳn!

Là đối hẳn nói!

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 24

Lam Khâm gật đầu, “Ăn ngon.”

Quan trọng nhất chính là, tình thời gian tiết kiệm sức lực.

Nàng ngao hào một chén cháo không dễ dàng, không thể lại làm nàng vất vả.

Tang Du do dự một lát mới đáp ứng, “Cảm mạo không thích hợp ăn quá nhiều trứng gà, ta cho người chưng một chén nhỏ, cháo nhiệt quá vị sẽ biến kém, cũng ít ăn một chút, người hào hào nằm xuống chờ.”

Nói xong hướng ra ngoài đi.

Đi đến một nửa không yên tâm, lại chiết trở về.

Nàng xốc lên chăn, nhìn chăm chăm Lam Khâm nằm xuống, cho hẳn dịch khăn góc chăn, hỏi qua đánh đuổi thiêu châm thời gian, cho hẳn thử một lần nhiệt độ cơ thể, mới đi xuống lầu phòng bếp.

Tống Chi Ngọc làm bộ cùng nàng ngẫu nhiên gặp được, vừa lúc nghênh diện lên lầu.

Tang Du chủ động giải thích, “Tổng lão sư, vừa rồi Trần thúc không ở, ta liền chính mình đi vào cấp Lam Khâm đưa cháo.”

Tống Chi Ngọc cười, “Hiện tại biết hẳn vì cái gì trốn người?”

Nàng than nhẹ, “Lam Khâm đưa nhỏ này bởi vì đôi mắt ăn qua không ít khổ, khả năng sẽ có điểm tự ti, người nhiều thông cảm.”

Tang Du nghe ra Tống Chỉ Ngọc hiểu biết Lam Khâm quá khứ, lòng tràn đầy nghi hoặc, nhịn không được trước chọn quan trọng nhất hỏi: “Ta đương nhiên thông cảm, nhưng là không rõ, hãn đôi mắt rõ ràng như vậy đẹp, liền tính không bị khen, cũng không đến mức bị ai ghét bỏ a? Vì cái gì hãn sẽ như vậy để ý?”

Tống Chỉ Ngọc nhất thời không ngôn ngữ, ánh mắt chuyển hướng thang lầu biên thật lớn cửa sổ sát đất.

Ngoài cửa sổ nước sông hơi lan, quang mang lân lân như toái toán.

Nàng nhớ tới ở Tang Du chính thức đi vào Lam Khâm sinh hoạt phía trước, hãn tổng như vậy một đoàn nước lặn giống nhau, đầy người sương mù nặng nề thấu không ra quang, thời gian dài ngồi ở lầu một Lâm Giang cửa sổ, vô thần mà nhìn chăm chăm giang mặt xem.

Vừa thấy chính là nửa ngày, căn bản không biết suy nghĩ cái gì.

Trừ bỏ ngẫu nhiên về Tang Du tin tức cùng yêu cầu hãn đi làm công tác ở ngoài, hãn tựa như cái tùy thời có thể dung tiến trong không khí bóng dáng.

Nàng làm nãi nãi cũng vô pháp bắt được thật thể.

Về Lam Khâm, Tống Chỉ Ngọc luôn là tự trách.

Năm đó nàng cùng lão nhân trí khí, xuất ngoại đã nhiều năm không trở lại, đi phía trước, Lam Khâm còn nhỏ nhỏ gầy gầy, lẻ loi ngồi ở Lam gia nhà cũ kia đồng âm trầm tiểu lâu sân phơi thượng, cười cười mà cùng nàng phất tay cáo biệt, thiếu niên âm mát lạnh dễ nghe, nói: “Nãi nãi tái kiến.”

Nàng tuy có không đành lòng, nhưng vô lực thay đổi quá nhiều, rốt cuộc quay đầu đi rồi.

Chờ đến nghe nói Lam gia xảy ra chuyện, nàng suốt đêm chạy về quốc nội, nhìn thấy chính là mới từ phòng cấp cứu đẩy ra, hôn mê bất tỉnh, hơi thở thoi thóp Lam Khâm.

Một hồi lửa lớn xâm nhập hấn yết hầu, huỷ hoại thanh âm, nuốt không trôi, bởi vì nổi lửa khi trong ánh mắt bị bắt mang che đậy dị đồng ẩn hình thấu kính, thiếu chút nữa bị cực nóng hóa ở tròng mắt thượng, tuy nói cứu lại kịp thời, không đến mức ảnh hưởng thị lực, nhưng từ đó về sau, hấn xem như cùng ẩn hình tuyệt duyên.

Nghĩ đến khi đó hình ảnh, Tống Chi Ngọc đấm mắt âm thầm phiếm nước mắt, không muốn bị Tang Du nhìn ra, che dấu mà sườn nghiêng đầu, lẳng lặng nói: “Nhà hấn tình huống đặc thù, thế hệ trước, Lam Khâm có cái dị đồng thúc công, phạm vào đại sai thiếu chút nữa làm hại cả nhà cửa nát nhà tan, là Lam Khâm gia gia một tay vãn hồi rồi cực diện, hấn làm người cũ kỹ thủ cựu, từ đó về sau liền đem dị đồng trở thành toàn bộ gia tộc bất tường.”

“Vốn tưởng rằng hấn kia thúc công mất, chuyện này liền tính kết, ai biết.....” Tống Chi Ngọc nhíu mày, “Lam Khâm sẽ như vậy xảo.”

Tuy rằng ngôn ngữ không nhiều lắm, nhưng Tang Du đã hiểu.

Lam Khâm từ ở trong tã lót lần đầu tiên trợn mắt khởi, đại khái đã bị vô tội mà giận chó đánh mèo.

Càng kỹ càng tỉ mỉ, nàng không hiểu biết cũng không tính toán đoán mò, nhưng chỉ cần hơi chút thử nghĩ Lam Khâm đi đến hôm nay đều qua chút cái dạng gì nhật tử, nàng ngực liền đổ đến sắp đau.

“Tổng lão sư, vừa rồi đêm đó cháo lạnh, Lam Khâm còn không có ăn cơm,” Tang Du trong lòng không dễ chịu, uyển chuyển mà tạm dừng đề tài, tiếng nói hơi khàn, “Phiền toái ngài chờ ta hai mươi phút, ta đi chưng chén canh trứng, chiếu cố hăn ăn xong liền xuống dưới cùng ngài tế nói, xác định hăn cụ thể kháng phục phương án.”

Tổng Chỉ Ngọc đáp ứng, nhìn theo nàng bóng dáng tiến phòng bếp, nhớ lại lúc trước kia tràng lửa lớn toàn bộ chân tướng, thờ dài thử thử khoe mắt, tâm tình phức tạp mà từng viên thủ sẵn trong tay gỗ đàn Phật châu.

Canh trứng hấp hơi thực mau, Tang Du nhớ Lam Khâm tình huống, gấp không chờ nổi lên lâu.

Vừa vào cửa nàng liền cười, Khâm Khâm thật sự quá ngoan, lúc đi nàng đem chăn dịch thành cái dạng gì, hăn hiện tại vẫn là cái dạng gì, động cũng chưa động quá.

Hăn đảo cũng không ngủ, chính trợn mắt nhìn nóc nhà đèn treo, vẻ mặt thỏa mãn.

Tang Du xuất kỳ bất ý hỏi: “Trộm cao hứng cái gì đâu?”

Lam Khâm nghe được nàng thanh âm, lập tức tay chống giường ngồi dậy, ngượng ngùng mà cong cong khoe miệng.

Hăn ở vì hăn đôi mắt cao hứng.

Không nghĩ tới nó bị tránh còn không kịp như vậy nhiều năm, có thể có một ngày..... Bị nhất để ý người tiếp nhận cùng khích lệ.

Tang Du không có dò hỏi tới cùng, bưng bàn ăn đến gần, biết hăn tay không có phương tiện, nàng vẫn khởi cổ tay áo ngồi ở mép giường, chuẩn bị uy hăn.

Nàng oai oai đầu, thanh âm ngọt thanh, “Đến đây đi, toàn thế giới đôi mắt đẹp nhất người nào đó, lại đây ăn cơm.”

Lam Khâm nín thở.

Nàng lại khen hẳn.

Hôm nay giống như..... Có thể ăn nhiều hai chén!

Chương 19 thần tiên ·19

Nhưng mà Tang Du dùng sự thật nói cho hẳn, ăn nhiều hai chén là không có khả năng.

Bàn ăn thượng, một cái mini chén trang canh trứng, một cái bình thường chén chỉ trang nửa chén cháo, xứng một ly ôn khai thủy, thêm lên còn chưa đủ một chỉnh chén lượng.

Đâu ra như vậy nhiều cho hẳn ăn.

Lam Khâm cố tình ăn uống thực hảo, lưng dựa gối đầu ngồi đến đoạn đoàn chính chính, nương Tang Du tay, nhai kỹ nuốt chậm đem đồ vật ăn xong, đến cuối cùng một ngụm thời điểm, hẳn mắt trông mong rũ mắt nhìn, dừng lại, không đành lòng ăn.

Liền thừa một muống nhỏ canh trứng.....

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 25

Nàng trước mắt xuất hiện Lam Khâm từ trước chịu đủ tra tấn hình ảnh, gian nan mà nhắm mắt lại, uống một ngụm trà định thần.

Tang Du sống lưng đĩnh đến phát cương, đôi tay tương khấu, khớp xương trở nên trắng.

Nàng ở Khang Phục Trung Tâm gặp qua không ngừng đồng loạt tương tự bệnh hoạn.

Lam Khâm trên người độ ấm còn ở nàng đầu ngón tay nấn ná không đi, muốn đem cái loại này sống không bằng chết thống khổ tròng lên hẳn trên người, nàng tưởng cũng không muốn tưởng.

Tống Chỉ Ngọc thư khẩu khí, “Trung gian quá trình liền không nói, phát hiện người làm đồ ăn có thể làm hẳn nuốt xuống, thật là trùng hợp, đại khái là Lam Khâm mệnh không nên tuyệt đi.”

Nàng cười khổ một chút, không hề liên lụy cảm xúc, nói thẳng kết luận, “Nguyên nhân tạm thời không đi khảo cứu, thông qua ta đối hẳn quan sát ký lục, trước mắt tình huống là như thế này, hẳn có phần biện người năng lực, chỉ cần xác thật là kinh người tay chế tác, gia vị, nấu nướng quá đồ ăn, hẳn không chọn, đều có thể nuốt xuống, thậm chí trạng thái hảo khi, còn có thể phối hợp ăn chút mặt khác.”

Tang Du lấy tiểu vở nghiêm túc ghi nhớ, biên nhớ biên thờ dài, Lam Khâm này rốt cuộc là cái gì kỳ quái năng lực.....

“Nhưng nếu người chỉ tham dự trong đó một bộ phận, lấy bánh kem nêu ví dụ tử, tử như người xoa nhẹ mặt, nhưng quay đổi thành người khác, hoặc là nói đến ai khác xoa mặt phổi liệu, người chỉ phụ trách sai tầng đậu phộng toái, tình huống như vậy, hẳn phản ứng tùy cơ.”

“Người thân thủ tham dự quá trình càng nhiều, hẳn kháng cự tỷ lệ càng nhỏ.”

Tang Du càng viết càng kinh ngạc, nàng mấy năm nay ở bánh kem cửa hàng gửi bán điểm tâm, có khi sẽ đi phòng bếp hỗ trợ, xác thật đã làm không ít chỉ nhúng tay tiểu bộ phận, xem ra Lam Khâm tất cả đều thử qua.

Tống Chi Ngọc bổ sung, “Như vậy suy luận, nếu người tham dự độ quá thấp, cùng loại hương cái cà phê, phao ly trà như vậy, hẳn cảm thụ không đến người, liền hoàn toàn mất đi hiệu lực.”

Tang Du nhớ tới đêm đó đậu nãi, tràn đầy thể hội, toàn bộ nhớ kỹ.

Nàng lấy ra lập gần một vòng xứng cơm biểu cấp Tống Chi Ngọc xem, “Ta đều đã biết, ngài xem xem có cái gì vấn đề.”

“Không thành vấn đề, tối nay ta đem hẳn bệnh lịch phát đến người hòm thư, người xuống chút nữa bài nửa tháng,” Tống Chi Ngọc xem xong cười, trong mắt có chút hoài niệm, “Chính là xem này xứng cơm, nhớ tới hẳn tiểu thí hài nhi thời điểm.”

Tang Du mặt đỏ lên.

Lam Khâm dạ dày không bình thường lâu như vậy, một lần nữa bắt đầu chữa trị, nhưng không phải thích đáng trẻ con như vậy cẩn thận đối đãi sao.

Trẻ con cơm..... Cũng ăn rất ngon.

Đại khái câu thông xong, Tống Chỉ Ngọc nhìn xem biểu, nói câu “Mặt khác sự tối nay bàn lại” liền đứng dậy phải đi, tới cửa lại quay đầu lại, “Đúng rồi, ta nghe lão nói rõ, Lam Khâm công đạo hăn hôm nay mang người hồi một chuyến cho thuê phòng, đem tư nhân vật phẩm sửa sang lại một chút lấy lại đây.”

“Người yên tâm, kia hai cái hồn trưởng còn ở đồn công an, sẽ không có người quấy rầy người.”

Tang Du nhiều ít có điểm thẹn thùng, “Ta tính toán đi ra ngoài tìm cái phòng ở.....”

“Tìm phòng ở làm cái gì?” Tống Chỉ Ngọc kinh ngạc, “Nơi này trụ không tốt? Lam Khâm làm người không được tự nhiên? Vẫn là ——”

Nàng nhướn mày hơi, phóng nhẹ thanh âm, “Vẫn là Khâm Khâm quá đáng yêu, người sợ tổng ở bên nhau chịu không nổi?”

Tang Du bị đập đến cười, vẻ mặt thuần khiết mà nhấc tay tỏ vẻ, “Không có!”

“Không có liền trụ sao,” Tống Chỉ Ngọc xua tay, “Thời đại nào, người trẻ tuổi so với ta này lão thái thái còn luẩn quẩn trong lòng, hăn vui cho người cung cấp, người làm gì không cần.”

Nói không khách khí mà chọc chọc nàng thái dương, “Ngốc.”

“Còn có, hăn bệnh, người nhiều chiếu cố điểm, hai ngày này ta cho người phê giả, hậu thiên người trở lên ban,” Tống Chỉ Ngọc đổi giày ra cửa, tóc quần rục rỡ lấp lánh, “Hăn thẹn thùng, người không có việc gì nhiều đập hăn, thực hảo ngoạn.”

Tang Du tới cửa đưa nàng, cười nói: “Ngài đối hăn quá hiểu biết.”

“Có thể không hiểu biết sao,” Tống Chỉ Ngọc tiến thang máy trước, khinh phiêu phiêu ném xuống một câu, “Dù sao cũng là hấn thân nãi nãi.”

Tang Du ngậy người.

Cửa thang máy chấn động, chậm rãi khép kín, Tống Chỉ Ngọc đối thượng Tang Du khiếp sợ biểu tình, khí định thần nhàn hơi hơi mỉm cười, “Đều là người quen, về sau người đừng lão sư trưởng lão sư đoán, cũng kêu ta nãi nãi đi.”

Tang Du bị từ ngữ mấu chốt ảnh hưởng, phản xạ tính liền tới rồi câu, “A? Nga..... Nãi nãi đi thông thả.”

Tống Chỉ Ngọc mừng rỡ nếp nhăn thẳng phản quang, “Ai u —— tiểu ngư thật ngoan.”

Dư lại Tang Du đứng ở trống rỗng hàng hiên, đối với kim loại môn vè mặt ngốc.

Như thế nào tổng cảm thấy giống như bị kích bản đâu?!

Tang Du cùng Tống Chỉ Ngọc nói chuyện phiếm nửa giờ, lại hoa một tiếng rưỡi tiêu hóa rốt thật lớn tin tức lượng, đúng hạn cấp Lam Khâm làm chén rau dưa đậu hủ canh, ba phút không đến đã bị hấn ăn sạch.

“Còn năng đâu,” nàng sờ sờ hấn cái trán, “Tiếp tục ngủ đi.”

Trần thúc đang ở dưới lầu, chờ Lam Khâm ngủ, nàng liền đi theo đi đem cho thuê phòng hành lý thu thập trở về.

Một cú đầu phát hiện, Lam Khâm đang có điểm khó xử mà nhìn nàng.

Tang Du phản ứng lại đây, cũng cảm thấy nàng vừa rồi lời này nói xong đi, giống như nơi nào quái quái.....

Lam Khâm chậm rì rì cho nàng đánh chữ, “Ăn xong liền ngủ, ngủ xong lại ăn, ăn xong ngủ tiếp.....”

Hắn ngược mắt, thủy quang gió mát nhìn chăm chú nàng.

Tang Du ngộ đạo, mãnh liệt tỏ vẻ oan uổng, nàng là chiếu cố người bệnh, thật không phải dưỡng tiểu trư!

Lam Khâm rõ ràng không tin.

Ai ——

Hắn rũ mắt.

Tang Du cong hạ thân nhìn hắn, ủy khuất lạp?

Lam · tiểu trư · khâm kỳ thật ở trộm vui vẻ.

Tiểu trư làm sao vậy.

Có thể bị nàng dùng ăn ngon dưỡng, làm tiểu trư..... Cũng cầu mà không được!

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 26

Trần thúc không dự đoán được còn có thể tái kiến này tiểu miêu, hần giọng nói ách, “Tang tiểu thư thích loại này tiểu món đồ chơi?”

“Ân,” Tang Du cong cong môi, “Hơn nữa đặc thù thích nó.”

Trần thúc gật gật đầu, ho khan một tiếng, “Người chậm rãi thu thập, ta đi bên ngoài chờ.”

Hần bàn tay to bắt hạ môn khung, âm thầm vì Lam Khâm kích động.

Đại khái không còn có bất cứ thứ gì, có thể so sánh không tiếng động cho nhiệt tình yêu thương, đột nhiên được đến đối phương đồng dạng để ý cùng quý trọng càng đáng giá vui vẻ.

Nhưng hần sẽ không lảm miêng.

Tiên sinh một ngày nào đó..... Có thể chính mình phát hiện.

Đóng gói sửa sang lại hoa gần một giờ, Tang Du nhìn chung quanh một vòng, xác định không có để sót, đi vào phòng khách kêu Trần thúc xuất phát.

Đi vào trong xe, Trần thúc xoay người đưa cho nàng một cái phong thư, “Tang tiểu thư, tiên sinh kêu ta đem người còn thừa tiền thuê nhà cùng tiền thế chấp phải về tới.”

Tang Du dọ nháy dưng, “Phòng chủ nói không lụi.....”

“Đó là chủ động dọn đi tình huống, hiện tại người là thụ hại phương, lý nên lui về tới, tiên sinh nói, không thể lãng phí Tang Du vất vả kiếm tiền.”

Tang Du căn môi dưới, đem phong thư nắm chặt.

Lam Khâm thật là.....

“Trần thúc, tiên sinh hẳn có phải hay không.....” Tang Du nhìn ngoài cửa sổ phố cảnh, chần chờ mà nhỏ giọng hỏi, “Đối ai đều rất tinh tế thực hảo?”

Như vậy đãi nàng, hẳn là..... Là tính cách cho phép đi?

Trần thúc từ kính chiếu hậu liếc nhìn nàng một cái, ha ha cười, “Đó là người chưa thấy qua tiên sinh nghiêm khắc bộ dáng, thực dọa người.”

Lam Khâm còn sẽ nghiêm khắc?

Trần thúc đứng lúc bổ sung, ngữ khí chắc chắn, “Hẳn chỉ đối với người như vậy.”

Tang Du hướng lưng ghé thưởng một dựa, ai ——

Không cần nói như vậy, nàng thật sẽ nghĩ nhiều! Trời biết đối mặt Lam Khâm, khống chế chính mình có bao nhiêu không dễ dàng.....

Tang Du mãi đầu óc len sợi bộ không giải được khi, di động bỗng dừng chân động, Mạnh Tây Tây gọi điện thoại tới, “Tiểu ngư, ta vừa mới nghe nói người xin nghỉ hai ngày, tình huống như thế nào?”

“Hẳn bị bệnh,” Tang Du không nói rõ, biết Mạnh Tây Tây hiểu, “Ta đi không khai.”

Mạnh Tây Tây hắc hắc cười không ngừng, “Hắn —— nha? Phỗ phỗ thông thông một chữ, như thế nào từ người trong miệng nói ra như vậy triền miên đâu!”

Tang Du sợ Trần thúc nghe thấy, “Được rồi, đừng nháo, phòng không có gì sự đi?”

Mạnh Tây Tây ngẫm lại, “Nhân sự điều động bắt đầu rồi, chúng ta bên này muốn lại đây cái tân hệ sĩ, còn có bên cạnh cốt thương khoa, từ thị bệnh viện số tiền lớn đào tới một vị tuổi trẻ chủ trị, nghe nói đặc biệt soái, còn không có nhìn thấy, mấy cái tiểu nha đầu đã trước tiên chúc mừng.”

Có thể có bao nhiêu soái?

Có Khâm Khâm 1% soái?

Nói giỡn sao.

Tang Du hứng thú thiếu thiếu.

Mạnh Tây Tây lại nói: “Mặt khác đều là lông gà vỏ tỏi việc nhỏ, nga đúng rồi, buổi sáng trung tâm cấp sủng vật thể thống nhất kiểm tới, người thích kia chỉ dị đồng tiểu thân thân lại béo hai cân.”

Dị đồng tiểu thân thân!

Tang Du mở to hai mắt, cuối cùng là đem tiểu gia hỏa kia cấp nghĩ tới.

Trừ bỏ so Lam Khâm béo, mặt khác quả thực giống nhau như đúc!

Cúp điện thoại, Tang Du không chịu nổi lòng tràn đầy nói hết dục, ngữ điệu nhẹ nhàng mà cùng Trần thúc giảng, “Trần thúc, chúng ta Khang Phục Trung Tâm có chỉ tiểu bạch miêu, đôi mắt cùng Lam Khâm đặc biệt giống!”

Trần thúc còn đắm chìm ở cũ thú bông thương cảm hưng phấn, nhất thời không chú ý, buột miệng thốt ra, “Có điểm không giống nhau, mắt mèo một con là lam hôi, tiên sinh kia con mắt là thuần hôi.”

Hắn hoàn toàn không phát giác không đúng, lại tri kỷ giải thích, “Tiên sinh thực nỗ lực mà tìm, này chỉ là nhất giống.....”

Phản ứng lại đây khi, im miệng đã không kịp, cuối cùng hai chữ, lắp bắp dừng lại, lộ ra hoảng.

Trần thúc khóc không ra nước mắt.

Ai u hân này há mồm!

Tang Du khẽ nhếch môi trầm mặc nửa ngày, xác định chính mình không lý giải sai, nằng khó có thể tin mà hít sâu một hơi, chậm rãi, chậm rãi nói: “Cho nên, dị đồng tiểu bạch miêu, là Lam Khâm, chuyên môn bỏ vào đi?”

“..... A.”

Tang Du ngẫm lại tiểu miêu xuất hiện thời gian, che lại ngực, “Hắn đã sớm nhớ thương muốn tìm ta? Phóng tiểu miêu, là sợ ta sợ hãi, muốn cho ta đối dị đồng có chuẩn bị?”

“..... Ân.”

“Làm nửa ngày..... Ta đã sớm vào hân bộ nhi a?!”

Trần thúc vừa lúc đem xe ngừng ở Lâm Giang cao tầng, đầu hướng tay lái thượng một khái, giả chết.

Nhanh lên tới nói sét đánh hân đi.....

Tang Du trở lại mười sáu lâu, to như vậy trong phòng an an tĩnh tĩnh, phù hơi mỏng mùi hương thoang thoảng, làm người vô cùng thoải mái thả lỏng.

Nàng ần ần thái dương, đôi giày rửa tay, trước thượng lầu hai đi xem Lam Khâm trạng huống.

Nàng động tác nhẹ nhàng chậm chạp mà đem cửa đẩy ra một cái phùng, thấy hần dựng thẳng lên gối đầu, dựa lưng vào đầu giường, chính nghiêm túc trên giấy câu họa cái gì.

Xem ra trạng thái còn hảo.

Tang Du mới vừa biết tiểu miêu chân tướng, tâm tình có một tí xúu phức tạp, nhần nhin, chưa tiến vào, xoay người đi xuống lầu phòng bếp, cho hần chuẩn bị tiếp theo cơm.

Hầm điểm canh, lại đem canh thực lạn đồ ăn hạ tiến nấu mềm cháo.

Làm tốt yêu cầu không ít thời gian.

Vòi nước, gas bếp, dụng cụ cắt gọt thớt thanh âm lần lượt rung động, Tang Du toàn tình đầu nhập, không chú ý tới bên ngoài mơ hồ truyền đến động tĩnh.

Tang Du mới vừa đẩy môn thời điểm, Lam Khâm liền biết.

Hần ở nửa giờ trước tỉnh lại, nằm ở trên giường như thế nào nỗ lực nghe cũng nghe không đến Tang Du thanh âm, chịu không nổi xuống giường, đỡ lan can xuống lầu đem mỗi cái phòng tìm khắp, rốt cuộc xác định Tang Du không ở.

Tuy rằng đoán được nàng hần là đi thu thập đồ vật.

Nhưng đột nhiên nảy lên tới không cùng sợ vẫn là chuẩn xác xâm nhập hẳn.

Hắn ngồi ở cửa sổ vẫn luôn chờ, nhìn chăm chăm phía dưới xe cầu đường nhỏ, thật vất vả mong đến quen thuộc xe quái nhập, hẳn mới lại sống lại, vội vã chạy về trên lầu, sợ Tang Du trách hẳn tùy tiện lộn xộn.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 27

Lam Khâm đã khắc chế không được vươn tay, nhẹ nhàng khấu thượng nàng eo.

Tế mà mềm dẻo, đường cong nhu mỹ.

Hắn lông mi run lên hạ, vô pháp thỏa mãn, hận không thể dựa đến càng khấn.

Vừa rồi nàng trở về không muốn để ý đến hắn..... Hắn đến bây giờ còn khó chịu đến nhức mồi, bức thiết mà khát cầu an ủi.

Đồng hồ tí tách.

Tim đập thùng thùng gõ tiến đối phương lỗ tai.

Tang Du trong tay mặt bị niết đến đỏ lên, một hạt một hôi đôi mắt đá quý giống nhau, môi nhuận rất nhiều, câu đến người muốn ăn đại động.

Lạch cạch.

Trần thúc cười tùm tùm đẩy cửa tiến vào, “Tang tiểu thư, ta mới vừa phát hiện trong xe còn thừa một bao đồ vật! Cho người lấy..... Lấy..... Mang lên nung ngừng ta đi trước coi như ta không có tới quá!”

“Phanh” một tiếng.

Đại môn lại lần nữa đóng lại.

Tang Du trên mặt lập tức trướng đến lấy máu, nhắm mắt lại yên lặng mắng to chính mình một vạn thứ, run rẩy buông ra tay, đem Lam Khâm giải phóng.

Mọi nơi yên tĩnh, ngây ngốc nhìn nhau.

Tang Du muốn khóc.

Nàng loại này xúc động cảm thú hành vi rốt cuộc muốn như thế nào mới có thể hợp lý giải thích?!

Lam Khâm là người bệnh nội, thuần đến cùng khối tiểu nãi bánh đường như, nàng một cái duyệt biến các loại chùng mực thiếu nữ mạn, nội tâm cực kỳ phong phú “Nhiều màu” người xấu, quá khi dễ hấn đi.

“Ta xem người đẹp đáng yêu, cho nên xông lên liền sờ người niết người qua tay nghiệm?”

“Vừa rồi nếu không phải Trần thúc tới xảo, ta nói không chừng lang huyết một biểu liền trực tiếp một ngum thân đi xuống?!”

Loại này lời nói thật muốn nói như thế nào xuất khẩu!

Tang Du đỡ trán, giọng nói ách đến lợi hại, nhược hề hề nói sang chuyện khác, “Cái kia..... Cảm ơn người giúp ta trang cái giá, người đi trước trên lầu năm nghỉ ngơi một chút, ta đi phòng bếp nhìn xem a.....”

Nói xong xoay người muốn chạy, cánh tay lại bị Lam Khâm giữ chặt.

Xoay người vừa thấy ——

Lam Khâm rũ mi mắt, ngoan ngoãn mà vẫn duy trì ngòi xồm quỳ tư thế bất động, nắm lên tay nàng, lại đặt ở chính mình trên mặt cọ cọ.

Còn chọc màn hình cho nàng đã phát một câu, “Đã sờ đủ rồi sao?”

Ngữ khí mạc danh hạ xuống.

Tang Du cảm thấy lại đi xuống, nàng thật muốn bị Lam Khâm câu đến khó giữ được cái mạng nhỏ này.

“Không đủ cũng không thể sờ soạng, ta đây là trừng phạt người có biết hay không?”

Lam Khâm nhú nhú mày.

Tang Du xách theo cổ áo phiến quạt gió, thổi ra nhiệt khí, “Người cố ý hướng Khang Phục Trung Tâm phóng tiểu miêu, là kịch bản ta sao, cho nên muốn niết người một chút.”

Lam Khâm trên người lập tức một banh, luồng cuống tay chân đi sờ đi động.

“Ai ta không trách người, người không cần giải thích, nói đến cùng người cũng là vì ta suy nghĩ, ta liền muốn mượn cơ cùng người nháo một chút ——” Tang Du an ủi, phát hiện Lam Khâm khẩn trương, cùng nàng càng gần, hần trên người thanh thiên hơi thổi che trời lấp đất bao phủ xuống dưới.

Nàng sợ một kích động lại có cái gì gây rối hành vi, theo bản năng nhẹ đẩy hần một chút, chính đẩy ở hần vai phải thượng.

Lam Khâm không hề chuẩn bị, thấp buồn mà phát ra một chút khí âm.

Tang Du sắc mặt biến đổi, “Người bả vai làm sao vậy?”

Lam Khâm lắc đầu, sau này né tránh, làm bộ không có việc gì đứng lên.

Tang Du không tin, biết cùng hần thương lượng vô dụng, trực tiếp thượng thủ đem nhà hần cư phục áo trên nút thắt cởi bỏ hai viên, cổ áo

hướng bên phải một xá.

Thiền bạch trên vai tảng lớn phát tím máu bầm xâm nhập trong mắt.

Tang Du xem ngốc, nhanh chóng phản ứng lại đây, hấn dùng vai đụng phải môn.....

“..... Người đau cũng không biết nói cho ta sao?!”

Tang Du máu dâng lên, cái này là thật sự có điểm sinh khí, lôi kéo hấn đến trên sô pha đây ngã, xụ mặt đi tìm dược du, đặt ở lòng bàn tay áp nhiệt, cho hấn một tấc tấc áp tiến thương chỗ.

Lam Khâm đuối lý, không rên một tiếng, nhìn chăm chăm nàng biểu tình.

Tang Du vẻ mặt hung, nửa điểm cười cũng không cho, xoa xong dược du, lại bỏ thêm tầng phun sương mù, lưu lại một câu “Phơi khô mới có thể mặc quần áo”, liền lo chính mình đi rửa tay tiến phòng bếp.

Nghe dược hấn muốn theo kịp, nàng quay đầu lại, hung ba ba, “Ngồi xuống nghỉ ngơi!”

Lam Khâm vạt áo hỗn độn, bả vai nửa lộ, trên mặt bị xoa ra hồng còn không có lui, mắt trông mong xem nàng.

Tang Du đóng lại phòng bếp môn, trường ra một hơi.

Lòng tràn đầy tự trách.

Nàng quá không phụ trách nhiệm, đối Lam Khâm quá không cẩn thận.

Hấn thân thể vốn dĩ liền suy yếu, lại vì cứu nàng sinh bệnh, nhưng hấn tay đổ máu, nàng lên xe mới sờ đến, hấn phát sốt, nàng cách thiên tài cảm

kích, hấn bả vai ứ thương, nếu không phải vô tình đụng tới, khả năng đến hảo nàng đều hoàn toàn không biết gì cả.

Này tính cái gì hộ lý.

Tính cái gì chiếu cố hấn.

Nàng liền nhất cơ sở công tác đều không có làm tốt, từ đâu ra tư cách đi trên chộc hấn?

Nàng không thể lại nhẹ nhàng như vậy thậm chí ý lại tâm thái, nàng cần thiết đối Lam Khâm phụ trách.

Chờ đến canh cùng cháo ra nồi, Tang Du thịnh ra lượng ôn, mở ra phòng bếp môn mang sang đi thời điểm, ngoài ý muốn phát hiện nửa giờ không thấy, phòng khách không khí hoàn toàn thay đổi.

Tống Chỉ Ngọc lại lần nữa tới cửa, thần sắc nghiêm túc, Lam Khâm thay đổi chính thức áo sơmi ngồi ở đối diện, cái trán hạ sốt dán cùng trên tay băng gạc đỡ xuống, mu bàn tay miệng vết thương kết huyết vảy.

“Hội đồng quản trị thượng đã bắt người sự tranh luận quá vài luân, hôm nay buổi tối 7 giờ, người nhị thúc dẫn người lại đây, hấn rõ ràng tình huống của người, nói vậy sẽ không giáp mặt thúc giục người, nhưng toàn bộ tâm một quý đều ở khổ chờ người đỡ, hấn áp lực xác thật không nhỏ.”

Lam Khâm đánh chữ, “Ta sẽ cho hấn hợp lý giải thích, định tốt kỳ hạn nội, nhất định họa xong.”

Tống Chỉ Ngọc nhướng mày, “Có thể làm được?”

Lam Khâm chém đinh chặt sắt, “Có thể.”

Tống Chỉ Ngọc vừa lòng, triệu phòng bếp cửa Tang Du gật gật đầu, “Tiểu ngư, người cho hấn ăn nhiều một chút, trên tay thương tốt nhất che

vừa che, đôi kiện hiện khí sắc quần áo, đêm nay hẳn còn có tràng trận đánh ác liệt muốn đánh.”

Lam Khâm ánh mắt tùy theo nhìn qua, đảo qua đối mặt nãy nãy khi bình tĩnh, nhanh chóng hóa đến mềm ấm, kẹp bị nàng hung quá bất lực đáng thương.

Tang Du đoan bàn ăn thủ nhất khẩn, gấp gáp cảm đột nhiên sinh ra, “Ta đã biết.”

Trận đánh ác liệt là cái gì?

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 28

Không nên xem, không nên sờ, không nên hạt cân nhắc, nàng tuyệt đối sẽ không ——

Tang Du lòng tràn đầy kiên định, ai ngờ vừa nhắc đầu, đối diện thượng Lam Khâm áo sơmi rộng mở, gạch phát hỗn độn, tái nhợt bên tai dâng lên huyết hồng bộ dáng.....

Dựa, nhắm liếc mắt một cái đều cảm thấy ngọt!

Tưởng đối hãn không có tà niệm? Quá khó khăn hảo sao!

Tang Du hít vào một hơi, nắm chặt nắm chặt tay đi trở về hãn trước mặt, nhẹ giọng nói: “Người đừng lộn xộn, ta giúp người.”

Mặt đối mặt đứng thật sự quá kích thích, nàng sợ chảy máu mũi, sửa đi hãn phía sau, đôi tay giữ chặt áo sơmi hai vai chậm rãi cởi ra.

Lam Khâm vai lưng dần dần lộ ra, đỉnh đầu ánh đèn rõ ràng, ánh hãn ngọc thạch giống nhau khiết tịnh lưu sương vân da.

Hãn bả vai giãn ra rộng lớn, cột sống đường cong hơi lồi, nhiều năm đồ ăn thiếu thốn tra tấn đến này phó tuyệt đẹp thân cốt chỉ có hơi mỏng một tầng cơ bắp, vai hình dáng đột hiện, lộ ra bệnh trạng yếu ớt.

Xuống chút nữa, eo tuyến thu nạp, khẩn hẹp mà mảnh khảnh.

Tang Du vốn dĩ lòng tràn đầy phấn hồng phao phao, nhưng mà chân chính nhìn đến toàn cảnh khi, không biết như thế nào hốc mắt đau xót, nảy

lên nói không rõ sáp đau.

Lam Khâm ăn qua khổ thật sự quá nhiều.

Đại khái là đình thời gian có điểm lâu, Lam Khâm nhịn không được nghiêng đầu, trong mắt cất giấu bất an, cùng với đối tự thân sâu nặng chán ghét.

Hắn thẳng không nổi dụ hoặc, lưu lại Tang Du.

Nhưng thân thể này..... Quá không xong, cho nàng xem, nàng chỉ biết nhú mày đi.

Tang Du bay nhanh cọ hạ đôi mắt, thu liễm tâm tư cho hắn đem áo sơmi cởi, nhưng bên trái nút tay áo có một viên đã quên cởi bỏ, nàng không phát hiện, một chút không kéo xuống tới, bản năng đi xả đệ nhị hạ, sức lực lớn chút.

Lam Khâm trên cổ tay có hai xuyên đồ vật tạt ở cổ tay áo, bị liên quan lôi kéo, theo ống tay áo cùng nhau rơi xuống.

“Bạch bạch” liền vang, lần lượt nện ở trên sàn nhà.

Tang Du dọa nhảy dựng, chạy nhanh ngồi xổm xuống thân nhật lên, phát hiện là hắn thường mang xanh sẫm chuỗi hạt, nàng ánh mắt không tự chủ được chuyển qua hắn không trên cổ tay, trông mắt đột nhiên co rụt lại.

Khớp xương rõ ràng trắng nõn cổ tay gian, hoành vòng quanh một cái cực kỳ dữ tợn bông vết sẹo, chừng hai ngón tay khoan, nhan sắc ám trầm, da thịt tẫn hủy.

Tang Du ngây người.

Lam Khâm vội vàng xoay người đối mặt nàng, hô hấp rõ ràng tăng thêm, bức thiết mà đi bắt nàng trong tay chuỗi hạt, tưởng nhanh lên một lần

nửa bộ trở về.

Miệng vết thương này quá sâu, vô pháp khôi phục, sở hữu gặp qua người đều sẽ lảng tránh, không phải sợ chính là ghê tởm.

Tang Du lại đem chuỗi hạt cầm, nói cái gì cũng không cho hấn cướp đi.

Nàng thử thăm dò duỗi qua tay, nhẹ nhàng đụng chạm kia nói sẹ, dự kiến bên trong mà sờ đến một mảnh thô lệ cứng rắn, nhưng mặc dù là như vậy da chất, vẫn cứ bị hạt châu cộm ra thật sâu vết sâu.

Hấn mang hạt châu, là vì ngăn trở, cố ý buộc chặt bên trong tuyến, mới sẽ không dễ dàng đem thương lộ ra tới.

Tang Du suy nghĩ cẩn thận, khó chịu đến nửa ngày chưa nói ra lời nói, hốc mắt hoàn toàn ướt, giữ chặt cổ tay của hấn, ngẩng đầu lên xem hấn, “..... Này hạt châu, về sau ở nhà liền không đeo được không?”

Lam Khâm khóe miệng gắt gao nhấp, hơi hơi phát run.

Tang Du nhìn chăm chăm hấn, lòng bàn tay mềm mại phủ lên hấn vết sẹ, “Trong nhà không người khác, ta lại không sợ, người mang hạt châu nhiều khó chịu, người nhìn xem, cộm đến tất cả đều là dấu vết! Không đeo được không?”

Lam Khâm thấp thấp mà sặc khụ, môi không tiếng động động động, không thành từ ngữ.

Tang Du lại đã hiểu, một chữ tự nói với hấn: “Ta không sợ, không cảm thấy khó coi, người không cần ngăn trở, thật sự.”

Nàng thấy hấn còn ở trì trệ, không còn biện pháp, dứt khoát làm nũng, năn nỉ mà rũ xuống mắt đuôi, quơ quơ cánh tay hấn, mềm mại nói: “Khâm

Khâm, ta nói thật ——”

Lam Khâm lông mi gian mờ hồ một ướt.

Nàng đơn giản tam ngôn hai câu, năng đến hần ngực phát đau, tùy thời muốn thiêu cháy, hần không nghĩ làm Tang Du thấy hần chật vật, vôi vàng xoay người, bồi hướng tới nàng.

Nhưng nào nghĩ đến, Tang Du sẽ trao hần trao đến như vậy chuyên tâm lại dùng sức.

Hần bất quá là làm cái động tác nhỏ, nàng hoàn toàn không chuẩn bị, liền ngồi xổm dưới đất thượng tư thế, thuận thế liền đi theo đi phía trước một phác.

Bất quá một hai giây chi gian.

Hai người cách xa nhau rất gần, Lam Khâm không chỗ trốn, Tang Du cũng vô pháp làm, nàng “A” một tiếng, thẳng tắp bôn thân thể hần liền đi qua.

Tang Du đôi mắt một cái chớp mắt trừng lớn.

Uy từ từ ——

Nàng thề! Thề! Lần này thật không phải chủ mưu ——

Nàng phản xạ tính mà dùng sức nhắm mắt lại, cuối cùng nhìn đến hình ảnh, là Lam Khâm xóa quần áo sau, trắng nõn khăn thật eo thon.

Giây tiếp theo.

Nàng môi, chuẩn xác không có lầm, không nghiêng không lệch.....

Chính chính đáng đáng dán ở hần hơi lõm vào nhọt nhạt eo oa thượng.

Hơi lạnh tinh tế, hơi thở sạch sẽ.

Cư nhiên còn có như vậy điếm ngọt!

Tang Du sở hữu banh thẳng thần kinh “Phanh” địa điếm bạo, lập tức vỡ thành đầy trời pháo hoa.

Thân..... Thân..... Thân thân thân tới rồi?!

Lam Khâm ở phản ứng lại đây mềm nhẹ chạm vào chính mình rất cuộc là cái gì sau.....

Hắn trực tiếp cương thành một tôn động đều không thể động chạm ngọc.

Trong đầu hoàn toàn chỗ trống.

Nhưng thân thể này sớm đã áp đầy đối Tang Du khát vọng, căn bản không chế không được nhất nguyên thủy xúc động, xóa quần áo trở ngại thân mật tiếp xúc sau, để cho hắn cảm thấy then vô thổ phản ứng âm âm tặc khởi.

Lam Khâm mồm to thở dốc, hơi cong hạ bối.

Hắn phía sau người rất cuộc bưng tỉnh, lung tung rối loạn nói hai câu khiếm bò dậy liền ra bên ngoài chạy, bùm bùm lao ra phòng giữ quần áo, giống như còn ở cửa đụng phải một chút, ủy khuất “Ai u” một tiếng.

Tang Du che lại cái trán, tim đập nổ mạnh mà dừng lại thở dốc, lạng lẽ nhìn lên Lam Khâm liếc mắt một cái.

Giật mình đối thượng hắn đồng dạng nhìn lên lại đây, hồng toàn bộ mắt khuếch.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 29

Tang Du thăm đầu nỗ nghe, nỗ nghe.....

Thật sự nghe không hiểu.

Lam Khâm giảng đồ vật quá chuyên nghiệp, cùng nàng hằng ngày hiểu biết không hề tương quan, nghe xong nửa ngày vẫn là không hiểu ra sao.

Nhưng đối diện các nam nhân rõ ràng bị ngăn chặn, ai đều không nói lời nào.

Tang Du cảm thấy cái trán có điểm ngứa, cọ một chút mới phát hiện nàng đang khẩn trương đến ra mồ hôi, nàng nho nhỏ hô khẩu khí, trong lòng bàn tay nắm chặt di động đột nhiên chấn động, thu được một cái tân bạn tốt xin ——

“Truy tinh thiếu nữ Tống.”

Ai?

Tang Du thuận tay điểm thông qua, tân tin tức xoát nhảy ra, “Tiểu ngư, tình huống thế nào?”

Ai? Này ai?

Tang Du ngây ngốc, vừa muốn hỏi, “Truy tinh thiếu nữ Tống” lại tới một cái, “Ta là người nãi nãi.”

Tống lão sư?!

Tang Du đỡ trán, ra bên ngoài ngấm liếc mắt một cái, Lam Khâm lông mi nửa rũ, ánh mắt đều không cho đối phương một cái, thân thể giãn ra, ngón tay như bay, rõ ràng câu nói tùy theo truyền ra, đem nhắm vào hãn mà đến vấn đề nhất nhất đánh hồi.

Cả phòng lặng ngắt như tờ khi, hãn còn bớt thời giờ xoay chuyển đầu, triều Tang Du nhìn thoáng qua, ánh mắt biến nhu.

Tang Du dè dè ngực, cấp nãi nãi hồi, “Một chữ, soái!”

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Mau mau mau tới đoạn hiện trường video.”

Tang Du đem màn ảnh nhắm ngay Lam Khâm phóng đại, tựa như tầm nhìn đột nhiên kéo gần, hãn nhất cử nhất động, hàng mi dài vừa nhấc một thấp, sườn mặt đóng băng, mẫn nhãn đạm nhiên, trấn định tự nhiên mà ứng đối phiến toái..... Sở hữu bộ dáng, thu hết nàng trong mắt.

Này..... Thật là một sờ liền mặt đỏ Khâm Khâm?

Tang Du lưu luyến chụp xong chia nãi nãi, “Hai chữ, hảo soái!”

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Mẹ nó, hai cái lão bất tử đi theo tiểu nhị tới cửa gây sự, xem Khâm Khâm không thu thập bọn họ.”

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Tiểu ngu, người không vội đi? Đi giúp Khâm Khâm lộng điểm uống, bên ngoài người đều cho rằng hãn thân thể hảo, hiện tại đây bàn nước trà hãn bất động, sợ sẽ dẫn người hoài nghi.”

Tang Du sống lưng một đĩnh, “Ta đây liền đi!”

Là nàng sơ sót!

Phòng khách không khí giương cung bạt kiếm.

Tang Du xoa xoa làn váy, hít sâu hai khẩu khí, ưỡn ngực ngẩng đầu đi ra phòng ngủ.

Đừng hoảng hốt, đừng khẩn trương, Khâm Khâm nói nàng muốn làm sao làm gì, không cần chịu hạn chế, dù sao người khác nàng lại không nhận biết, coi như không phát hiện.

Tang Du làm xong tâm lý xây dựng, đi ra bước đầu tiên, Lam Khâm miễn cảm phát hiện, lập tức mặt hướng nàng, Trần thúc cũng cẩn thận mà nhìn qua.

Nàng bình tĩnh mà cùng trên sô pha ba vị tây trang giày da xa lạ nam nhân khách khí gật gật đầu tiếp đón, đối Lam Khâm nói: “Người uống không quen này đó, ta cho người nấu điểm quả trà.”

Lam Khâm cong cong môi, gật đầu.

Đối diện, thương trường thượng thân kinh trăm chiến Lam gia nhị thúc trợn mắt há hốc mồm, bên cạnh hai vị đầu tóc hoa râu đại cổ đồng cũng khiếp sợ đến hai mặt nhìn nhau.

Lam Khâm đánh hai chữ, thay đổi giọng nói, “Tiếp tục.”

Mười phút, quả trà nấu hảo, cả phòng ngọt hương, Tang Du dùng cơm bàn nâng lên, hợp với trà cụ cùng đoàn đến sô pha bên.

Trần thúc thuận tay liền phải tiếp nhận.

Tang Du cũng không nghĩ ở lâu, chuẩn bị giao cho Trần thúc, trở về phòng đối nữ nữ báo cáo kết quả công tác.

Liền ở ngay lúc này, mang mắt kính lương họ cổ đồng đẩy đẩy gọng kính, liếc Tang Du liếc mắt một cái, ánh mắt ở nàng cùng Lam Khâm trung gian xoay hai vòng.

Này nữ hài trang điểm bình thường, một lộ diện trực tiếp đi pha trà, chẳng sợ tuổi trẻ mạo mĩ, cũng chính là cái người hầu mà thôi.

Người hầu, như thế nào cùng hần nữ nhi đánh đồng.

Nhưng biết rõ là nhiều lự, hần cũng phi thường cảnh giác sinh ra nào đó nguy cơ cảm.

Hần nhíu mày chỉ phía dưới trước cái ly, đối Tang Du ý bảo, “Người, cho ta thêm ly trà.”

Tiếng nói vừa dứt, sở hữu lực chú ý tập trung hướng hần.

Lương họ cổ đông sống trong nhung lụa quán, vẫn chưa cảm thấy sai khiến một cái người hầu có cái gì không ổn, cũng không cho rằng Lam Khâm thật sẽ vì này đối hần có cái gì phê bình kín đáo.

“Kêu người cho ta châm trà,” hần liếc Tang Du, ngữ khí trọng chút, “Không nghe được?”

Tang Du ngón tay siết chặt.

Trần thúc đang muốn giải vây.

Lam Khâm đã là đứng lên, làm trò đang ngồi mọi người mặt, ôn nhu dắt lấy Tang Du thủ đoạn, lôi kéo nàng đến bên người dựa gần ngồi xuống, tiếp nhận Trần thúc trong tay bàn ăn phóng tới trên bàn trà.

Tiếp theo hần cúi xuống thân, thân thủ đổ một ly quả trà, vững vàng đưa tới Tang Du trong tay.

Tang Du không chớp mắt chăm chú nhìn hần, tim đập rầm rầm như cổ.

Lương họ cổ đông sắc mặt một cái chớp mắt xanh mét.

Lam Khâm vẫn không hài lòng, cầm lấy di động đánh mấy chữ, ấn hạ giọng nói, thanh âm vang dội quanh quần ở phòng khách, tự tự rõ ràng điếc tai ——

“Tiểu ngư, còn tưởng uống cái gì, ta đi cho người nấu.”

Chương 23 thần tiên ·23

Tang Du phủng quả thơm nồng úc cái ly, cánh tay cùng Lam Khâm châm dẹt sam vô phùng dán sát, làn da bị thật nhỏ len sợi cọ đến có một chút ngứa.

Trong lòng..... Lại là rất nhiều điểm ngứa, ngứa đến khó nhìn loạn nhảy.

Nàng có lẽ không tinh thông đạo lí đối nhân xử thế, nhưng xem mặt đoán ý năng lực vẫn phải có, rõ ràng Lam Khâm là ở bảo hộ nàng.

Hắn làm trò vai vị như hồ rình mồi đại nhân vật, biết rõ đối phương đối chọi gay gắt dưới tình huống, bởi vì hai câu tiểu làm khó dễ, không cần nghĩ ngợi bảo hộ nàng.

TIÊU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 30

Câu thông công tác thời điểm, không ai sẽ kiên nhẫn xem hẩn văn tự, trên thị trường hiện có giọng nói phần mềm lại đọc từng chữ không nối liền, rất nhiều chuyên nghiệp từ ngữ vô pháp biểu đạt rõ ràng, hẩn không nghĩ gửi hy vọng với người khác, vì thế hoa rất nhiều thời gian chính mình học tập, nhằm vào tự thân tình huống, làm ra cái này áp dụng trình tự.....

Chính là thanh âm, hẩn nghe thật sự kỳ quái lại chói tai.

Hẩn là nghiệp dư, kỹ thuật không tốt, chuyên môn cấp Tang Du làm được dự báo thời tiết giống nhau sẽ làm lỗi, còn liên lụy nàng sinh bệnh.

Lam Khâm thả chậm tốc độ gõ tự, “Ta làm trình tự không hoàn thiện, không có càng tốt giọng nói kho, không nghĩ.....”

Không nghĩ nói như vậy cho người nghe.

Công tác gian thực tĩnh, hẩn lông mi cây quạt nhỏ giống nhau rơi xuống, ở gương mặt che khuất hình cung âm đậm bóng ma.

Từ đầu đến chân đều là tận lực che dấu, nhưng lại không thể nào che dấu thân thiết tự ti.

Tang Du cùng hẩn cùng nhau dựa vào ván cửa thượng, tầm mắt lướt qua hẩn gọn gàng ngăn nắp công tác hoàn cảnh, tưởng tượng thấy hẩn như thế nào mang bệnh ở chỗ này chẳng phân biệt ngày đêm bận rộn, không cấm xả hạ hẩn ống tay áo, “Khâm Khâm, người bắn khoản đến quá nhiều,

đôi mắt người ngại khùng bố, vết sẹo người ngại dọa người, làm ra lợi hại như vậy trình tự người lại ngại khó nghe, chính là theo ý ta tới ——”

Nàng thanh tuyến ôn hoãn, “Đôi mắt mỹ đến không giống chân nhân, vết sẹo làm người đau lòng, đến nỗi cái này giọng nói, ta mới vừa nghe được thời điểm thiếu chút nữa nhảy dựng lên, đặc biệt cao hứng người có thể phát ra tiếng.”

Lam Khâm lẳng lẳng nghe, không dám hô hấp.

Tang Du tay lại tiến thêm một bước, thử thăm dò câu lấy hấn lạnh lạnh ngón út lay động, “Người nơi nào đều hảo, liền tính không tin chính người, cũng nên tin ta nói đi?”

Những cái đó không đếm được, đè ở Lam Khâm trên người nhiều năm vô số đá lờm chờm cự thạch, tựa hồ cứ như vậy một tắc một tắc, bị nàng cạy nổi lên biên giác.

“Tin hay không ta?”

Lam Khâm gật đầu điếm đến nhược nhược.

“Tin hay không sao ——”

Hơi chút trọng một chút.

Tang Du chọn môi, “Người tin nói, ta hiện tại liền cho người nhiệt quả trà nga ——”

Người nào đó đầu dừng lại, rồi rầm một chút, quyết đoán tăng thêm rất nhiều.

Tang Du cười to, thềm chết hấn tính!

Dưới lầu đã không, Lam gia nhị thúc không biết khi nào đi, Trần thúc sửa sang lại hảo cũng công thành lui thân, Tang Du đi trong phòng tìm được nàng ái dùng tiểu lò điện, tính toán lấy về công tác gian mở điện.

Nàng chân mới vừa bước lên thang lầu, truy tinh thiếu nữ Tống lại lần nữa xuất hiện, “Tiểu ngư đêm nay biểu hiện thật tốt, lão bất tử cái này niệm tưởng nên chặt đứt! Khâm Khâm thế nào? Người đừng nhìn hãn bình tĩnh, phỏng chừng thân thể sẽ không quá dễ chịu.”

Tang Du hồi phục: “Hãn trạng thái còn có thể, ta tự cấp hãn nấu quả trà uống.”

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Hảo, người hống hống hãn, hãn không thích trường hợp này, đều là bị bắt bắt đặc dĩ.”

Tang Du nhớ tới phía trước trong lòng nghi vấn, do dự mà cấp Tống Chỉ Ngọc phát, “Nãi nãi, mạo muội hỏi một chút, lấy Lam Khâm thân thể, không phải hãn là tĩnh dưỡng sao? Như thế nào sẽ.....”

Áp lực lớn như vậy công tác.

Cách nửa phút.

Hồi phục tới.

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Nếu không cho hãn tìm việc làm, hãn căn bản sống không đến hôm nay.”

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Hãn trước kia ném thử tự sát số lần, nhưng không thể so họa quá bản vẽ thiếu.”

Tang Du tay run lên, lò điện tuyến đột nhiên rơi xuống, “Bang” một tiếng đánh vào thang lầu kim loại lan can thương.

Nàng nhìn chăm chăm này hai hàng tự, như là không quen biết giống nhau, lẩn qua lộn lại phân biệt không biết bao nhiêu lần, lỗ tai ong ong vang lên, nàng nắm chặt lan can, chân một loan, vùi đầu ngồi ở bậc thang.

Sáng sớm liền đen, cửa sổ sát đất ngoại cảnh đêm huy hoàng, giang mặt ánh đèn điểm điểm, ánh sương mù mênh mông phía chân trời.

Trên lầu có tiếng bước chân truyền đến.

Lam Khâm đợi lâu không đến nàng, sợ là nóng nảy.

Tang Du nỗ lực hút khí, nghẹn lại nước mắt, vồ vồ mặt cười ra tới, đứng lên triều hấn chạy tới, “Khâm Khâm ta tìm được lò điện lạp, người xem ——”

Nàng đem lò điện chuyển được, đèn đỏ sáng lên, ấm trà bãi ở mặt trên, cùng Lam Khâm cùng nhau ngồi vây quanh ở công tác đài biên, tập trung tinh thần thủ nó mạo phao.

Hai phút sau, Tang Du cào hạ thái dương, “Khâm Khâm, chúng ta như vậy chờ có phải hay không có điểm góc?”

Lam Khâm trên mặt tất cả đều là chờ mong, cho nàng viết chữ, “Ta không uống qua, hảo tướng nếm thử.”

Tang Du ghé vào trên bàn, phía dưới đè nặng hấn thật dày giấy vẽ, có ti không dễ phát hiện giọng mũi, “Người còn có cái gì mặt khác muốn ăn sao?”

Nhắc tới cái này đề tài, Lam Khâm tinh thần gấp trăm lần, rút ra một trương giấy trắng từ đầu bắt đầu viết, ở Tang Du càng thêm khiếp sợ nhìn chăm chú, không mang theo tạm dừng mà vẫn luôn viết đến nhất phía dưới

“Tạc cánh gà, con mực vòng, thịt nướng xuyên.....”

“Gà Cung Bảo, thịt kho tàu xương sườn, thịt thăn chua ngọt.....”

“Bánh kem tơ nhung đỏ, mạt trà ngàn tầng, chocolate mousse.....”

“Từ từ, từ từ,” Tang Du xem hẳn xuống chút nữa mau tràn ngập hán toàn tịch, chạy nhanh phanh lại, “Liền người này tâm nguyện thực đơn, sắp tới đều không quá khả năng thực hiện.”

Lam Khâm ngây người, “Vì cái gì?”

Tang Du chống gương mặt, ánh mắt miêu tả hẳn ngũ quan, “Bởi vì người hiện tại ăn chính là một tuổi nhi đồng thực đơn, cuối tuần có thể trường đến ba tuổi, nếu là khôi phục tốt đẹp, lại cuối tuần có lẽ năm tuổi, nhưng người liệt này đó, nếu muốn tận tình ăn..... Ít nhất đến chờ người trường đến tám tuổi mới được.”

Lam Khâm quả thực không thể tin được, nhìn xem đồ ăn danh, lại nhìn xem nàng, bị vô tình | sự thật đã kích đến đôi mắt thủy nhuận.

Thực mau, càng thủy nhuận.

Thủy muốn rút ra tới.

Tròng mắt có thể so với hai viên ướm át tinh thạch.

Tang Du nhấp nhấp môi, ngực thùng thùng loạn hưởng, ngấm hẳn ưu việt khuôn mặt nha đều căn toan, nhất biến biến cảnh cáo chính mình thu hồi lang thảo, bình tĩnh, ổn định.

Nàng nhin rồi lại nhin, hẳn thiên giống đối nghịch dường như, ánh đèn tiếp theo phiến sạch sẽ vô tội, đẹp đến quá mức.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 31

Lam Khâm nghe được đi xét nghiệm, theo bản năng néo chần.

Có chút hình ảnh không thể hồi ức, hơi chút nhớ tới, ngay lúc đó thống khổ liền sẽ dờn non lấp biển.

Nhưng trong lòng minh bạch, Tang Du yêu cầu là đúng, hẳn cần thiết phối hợp.

Lam Khâm cười gật đầu, đem bóng ma ẩn sâu.

Tang Du còn có một ngày kỳ nghỉ, trừ bỏ cấp Lam Khâm làm tốt một ngày tam cơm, vậy xem hẳn ở công tác gian đuổi bản thảo ở ngoài, còn lại thời gian đều buồn ở trong phòng, tiếp tục nằng ở nhận thức Lam Khâm phía trước thường làm những cái đó công tác.

Khang Phục Trung Tâm định kỳ khảo thí lập tức tới rồi, nằng phải nắm chặt ôn tập, còn có một ít lão hộ khách ngắn hạn xứng cơm, nằng như cũ cứ theo lẽ thường tiếp đơn.

Lam Khâm đích xác cho nằng con số thiên văn thù lao, lúc trước ký hợp đồng khi, hẳn tính toán dùng một lần cấp toàn khoản, nằng mãnh liệt phản đối lúc sau, mới nói phục hẳn theo giai đoạn, hai tháng vì một kỳ, đệ nhất kỳ một trăm vạn, đệ nhị kỳ ba trăm vạn, hiệp ước kết thúc khi bốn trăm vạn.

Hiện tại nằng trong thẻ, liền lẳng lẳng năm Lam Khâm chuyển tới một trăm vạn.

Tang Du một phen cũng không có động, đặc biệt hiện tại, càng là đối Lam Khâm để bụng, càng là bị hấn hấp dẫn, nàng liền càng không nghĩ chạm vào này phen tiên, chuẩn bị hảo hảo phóng, chờ cuối cùng cùng nhau còn cho hấn.

Hấn như vậy ngoan như vậy bớt việc, cho nàng cung cấp vô số ưu đãi, chiếu cố hấn, nàng cam tâm tình nguyện, thích thú.

Căn bản không cần lấy tiên.

Buổi tối ngủ trước, Tang Du thay xong áo ngủ chuẩn bị lên giường, Mạnh Tây Tây trực đêm ban chán đến chết, làm tặc đường như cho nàng phát video mời, vừa thấy nàng đầu giường tiểu đèn màu, đèn nặng giọng nói cười ầm lên ra tiếng, “Không phải đâu tiểu ngư, ở cố chủ gia còn như vậy thiếu nữ tâm?”

Tang Du bát bát tròn vo tiểu bóng đèn, “Hấn chuẩn bị.”

Mạnh Tây Tây ý vị thâm trường “Nga nga” hai tiếng, “Chúng ta tiểu ngư mỹ mạo cùng trù nghệ lực sát thương quá lớn, đã đem hấn thu phục đúng hay không? Nói thật, hấn là thích người đi? Bằng không làm sao như vậy cẩn thận.”

Tang Du không nói chuyện.

Lam Khâm thích nàng sao?

Khẳng định là thích, nhưng rốt cuộc là cái dạng gì thích, hấn cái loại này ngây thơ ngượng ngừng tiểu nãi bánh, chính mình hấn là đều không rõ ràng lắm đi.....

“Vừa lúc a,” Mạnh Tây Tây lại nói, “Người có cao chất lượng cố chủ, ta liền không cần giúp người nhớ thương cốt thương khoa mới tới trình bác sĩ, hấn hiện tại chính là trung tâm tâm tấn nam thần, nhất bang không tiền

đồ nữ nhân đều điên rồi, liền ngày hôm qua vừa tới đưa tin cái kia hộ sĩ đều là hăn mê muội, cạnh tranh quá lớn, phiền.”

Tang Du nằm lên giường, bật cười, “Không đến mức đi?”

Cốt thương khoa trình bác sĩ? Nàng nhưng thật ra vừa vặn nhận thức một cái, bất quá trước nay không cảm thấy soái quá, hăn là không phải.

“Đến nỗi, chờ người thấy liền biết,” Mạnh Tây Tây nói, thần sắc trở nên nghiêm túc, “Lại nói tiếp chúng ta phòng mới tới cái kia, ta nhìn không giống cái thiện tra, người đừng chê ta nhiều chuyện a, để ý điem.”

“Làm sao vậy?”

“Nàng a, cùng trình bác sĩ đều là thị bệnh viện chuyển qua tới, người mỹ nói ngọt ra tay hào phóng, ngày hôm qua đi làm ngày đầu tiên, cấp toàn phòng chữa bệnh và chăm sóc thêm bệnh hoạn người nhà, đều tặng nhập khẩu đồ ăn vặt làm lễ gặp mặt,” Mạnh Tây Tây tấm tắc, “Hôm nay càng là, hộ sĩ nhân thủ một con Dior son môi, nói là nghỉ phép xuất ngoại mua.”

Nàng phết hạ miệng, “Liền Giản Nhan đều bắt đầu vây quanh nàng xoay, ta coi không đơn giản nột.”

Tang Du nghĩ nghĩ, cảm thấy người khác như thế nào cùng nàng quan hệ không lớn, làm tốt chính mình công tác là đủ rồi, hợp phách coi như bằng hữu chỗ, không hợp chụp liền thuần đồng sự, không đáng quá lo lắng.

Nàng trấn an Mạnh Tây Tây hai câu, treo video ngủ.

Có thời gian kia, còn không bằng cân nhắc cân nhắc Khâm Khâm thực đơn đâu.

Tang Du thượng chính là sớm 8 giờ đệ nhất ban, sớm lên cấp Lam Khâm làm bữa sáng, cơm trưa trước tiên chuẩn bị tốt bỏ vào tủ lạnh.

Lam Khâm dựa vào phòng bếp cửa, viền trình cái đuôi nhỏ dường như đi theo nàng đảo quanh.

Tiểu ngư nói không cho hấn tới gần phòng bếp, bởi vì có khói dầu kích thích yết hầu.

Hấn không sợ khói dầu, chỉ sợ nhìn không thấy nàng.....

Tang Du đóng lại tủ lạnh môn, nhắc nhở Lam Khâm, “Chờ đến giữa trưa 11 giờ nữa, đem đệ nhị cách hộp lấy ra tới bỏ vào lò vi ba hai phút.”

Lam Khâm gật đầu.

Tang Du thở dài, “Người ủy khuất a, giữa trưa trước như vậy ăn, buổi tối cho người làm nhiều một chút.”

Lam Khâm theo tới cửa đưa nàng đi làm, lại chạy tới cửa sổ sát đất biên, vịn cửa sổ hộ nhìn nàng thượng Trần thúc xe, vẫn luôn biến mất ở chuyển biến giao lộ.

Phòng ở quá lớn, nơi nơi trống vắng an tĩnh.

Lại dư lại hấn một người.

Sáng sớm ánh mặt trời vốn dĩ thực hảo, Tang Du ở khi, hấn trên người đều là ấm áp dễ chịu, hiện tại nàng đi rồi, ánh mặt trời cũng mạc danh lãnh xuống dưới, uổng phí chiếu, chiếu không tới hấn trên người.

Nãi nãi nói đúng.

Hấn khát cầu Tang Du đến gần hấn, cũng sợ hãi Tang Du đến gần hấn.

Nếu từng có, cảm thụ quá, trong lòng ngọt quá, hấn liền rất cuộc không có biện pháp trở lại quá khứ nhật tử.

Lam Khâm ngồi ở trước kia thường thường phát ngọc ghế trên, thất thần nhìn chăm chăm sắc sỡ giang mặt.

Khẩn thủ sẵn di động bỗng dừng chấn động.

Hắn tỉnh thần, lập tức phiên lên xem, là Tang Du phát, “Ta tan tầm trước, Lam Tiểu Khâm muốn họa hảo hai trương bản thảo nga.”

Lam Khâm ủ dột đi xuống đôi mắt dần dần sáng lên.

Nàng lại phát, “Nếu họa hảo hai trương nữa, buổi tối có thể nhiều hơn một phần canh trứng.”

Lam Khâm tim đập không tự chủ được nhanh hơn, “Ta có thể họa tam trương.”

Tang Du ngồi ở trong xe, nhìn Lam Khâm hồi phục cười cong mắt, giữa những hàng chữ đều lộ ra thèm, nàng ngón tay như bay, “Hảo, họa tam trương, vậy lại thêm một phần gạo nếp tiểu bánh trôi, bắt quá muốn dự chi đến ngày mai.”

Phát xong này một cái, Khang Phục Trung Tâm tới rồi, Tang Du thu hồi di động, cùng Trần thúc từ biệt, cầm lấy bao xuống xe, mới vừa đi hai bước, liền thấy hạ ca đêm Mạnh Tây Tây từ bậc thang xuống dưới, vây được hai mắt đắm lệ mông lung nhào hướng nàng, “Nhưng tính thấy người, không tòi không tòi, trắng nõn thủy nhuận.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 32

Hắn như thế nào có thể như vậy đáng yêu, đáng yêu đến hảo tướng khi dễ.....

Tang Du xoa xoa ngực, ngồi vào trong xe tới gần hắn, rất xấu mà cười tủm tủm nói: “Canh trứng người ăn qua rất nhiều lần, nhưng là tiểu bánh trôi chính là ta bí chế nga, người còn không có hưởng qua, ngọt độ vừa vặn tốt, canh là trù, mẽ hương thực nùng ——”

Nàng tận mắt nhìn thấy đến, mỗi nói một câu, Lam Khâm yết hầu liền động một chút.

Ánh mắt nhi càng đáng thương một phen.

Nàng biết chính mình quá mức, nhưng chính là nhịn không được, cố ý thả chậm ngữ tốc miêu tả, “Tiểu bánh trôi nửa trong suốt, có thể nhìn đến bên trong đậu đỏ như vậy đại nhân liêu, cắn đi xuống, mềm mềm mại mại, còn có một chút co dãn ——”

Lam Khâm chớp hạ mắt, một hạt một hôi con người dạng thềm hề hề quang.

Tang Du nghiêng đầu, cách hắn càng gần chút, cười cười hỏi: “Người xác định, thật sự muốn đổi sao?”

“Ăn ngon như vậy ăn khuya,” nàng mắt đuôi giơ lên, chuyên chú chăm chú nhìn hắn, “Đổi thành tiếp ta tan tằm?”

Lam Khâm yết hầu lại giật giật, không chút do dự gật đầu.

Nếu có thể tiếp nàng tan tầm, đừng nói ăn khuya, bữa ăn chính không ăn cũng không quan hệ.

Tang Du nhìn chăm chăm hấn đôi mắt, trong lòng một mảnh mềm nhiệt, ngẩng ngẩng trước tòa, phát hiện Trần thúc đang ở nghiêm trang mà ngẩng phong cảnh, nàng nhân cơ hội nâng lên Lam Khâm mặt, hưởng thụ mà néo néo, cảm thấy mỹ mãn ăn một khối to đậu hủ, “Hảo, yêu cầu thông qua.”

Nàng châm chước một lát, “Về sau ta bốn điểm tan tầm, người có thể tới đón, coi như ra cửa giải sầu, nhưng là buổi sáng hoặc là nửa đêm không thể, người không cần lẫn lộn chính mình.”

Lam Khâm biết muốn tuân tự tiệm tiến, ở nàng trong lòng bàn tay nghe lời gật đầu, âm thầm đem việc này ghi nhớ.

Hấn muốn biểu hiện càng tốt, tranh thủ càng nhiều khen thưởng, đi đổi buổi sáng cùng nửa đêm tới đón nàng cho phép.

Bốn điểm còn chưa tới giao thông cao phong, xe một đường thông suốt, mười phút liền đến Lâm Giang cao tầng dưới lầu.

Tang Du đỡ Lam Khâm xuống xe, xoay người quan cửa xe khi, Trần thúc thăm dò cùng nàng nói: “Tang tiểu thư, gần ba ngày nguyên liệu nấu ăn ăn người liệt biểu mua sắm hảo, thiếu cái gì tùy thời cùng ta nói, nửa giờ nội là có thể đưa tới.”

“Hảo,” Tang Du hiểu biết, hỏi nhiều một câu, “Trần thúc người này liền đi sao? Muốn hay không lên lầu cùng nhau ăn?”

Từ nàng trụ hạ về sau, trừ phi đặc thù tình huống, Trần thúc rất ít lại đây.

Trần thúc thanh thanh giọng nói, thực ấu trĩ mà dựng thẳng lên bàn tay ngăn trở miệng, tránh Lam Khâm tiểu tiểu thanh nói: “Người đừng nhìn tiên sinh mặt ngoài hào phóng, giống như không biết giận, trên thực tế đặc biệt lòng dạ hẹp hòi, người làm đồ ăn, hẳn không vui cho người khác ăn, liền ta cũng không được.”

Hắn khoa trương mà thở dài, “Ta a, không thể thảo hẳn ngại, vẫn là chính mình giải quyết cơm chiều đi.”

Tang Du đảo không dự đoán được, Lam Khâm cư nhiên còn để ý cái này, nàng dư quang liếc liếc, Lam Khâm đang đứng ở đơn nguyên môn pha lê mái hiên hạ, chung quanh tiếng người xe thanh, ánh mặt trời phong cảnh, tựa hồ tất cả đều vô pháp hấp dẫn hắn ánh mắt.

Hắn không chịu bất luận cái gì quấy rầy, lực chú ý hoàn toàn định ở trên người nàng, yên lặng chờ nàng đi qua đi.

Tang Du đáy lòng có căn bản cảm huyền, không biết như thế nào đã bị đụng chạm, phát ra ong ong chấn động.

Lam Khâm này chẳng lẽ là..... Chiếm hữu dục sao?

Kia rất cuộc..... Là đối nàng làm ra đồ ăn, vẫn là..... Đối nàng bản nhân?

Lam Khâm xem nàng đang ngăn người, nhin không được triều nàng lại đây, bản năng vươn một bàn tay.

Này chỉ tay sạch sẽ trắng thuần, gân cốt thon dài lưu loát, ống tay áo theo động tác hướng về phía trước, thủ đoạn dữ tợn, mu bàn tay mang thương.

Mãnh liệt xung đột mỹ cùng tàn nhẫn.

Cũng đại biểu cho Lam Khâm quá chú tâm ở tín nhiệm cùng ý lại nàng, đem hẳn cho rằng bất kham, xấu xí một mặt, không bố trí phòng vệ mà thẳng thắn thành khẩn cho nàng xem.

Tang Du hô khẩu khí, đón nhận đi, đôi tay bắt lấy cánh tay hẳn nhẹ nhàng một ôm, đầu ngón tay dừng ở vết sẹo thượng ôn nhu sờ sờ, mi giương lên, bật cười, “Đi lạ, chúng ta về nhà.”

Ở thang máy, Tang Du cấp Lam Khâm liệt ra một đồng lớn bữa tối bị tuyền, nói đêm nay có thể ăn hai loại.

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Lam Khâm lập tức tuyền không ra, mãi đầu óc đều là nàng báo ra các loại tên, tuy rằng không phải cháo chính là hồ, nhưng là! Vẫn như cũ thực mê người!

Bởi vì hẳn cũng chưa ăn qua.....

Chờ đến cửa thang máy mở ra, Lam Khâm thật vất vả tuyền ra hai cái, tưởng cấp Tang Du phát WeChat, tùy ý vừa nhắc đầu khi, bước chân bỗng nhiên dừng lại, nâng cánh tay đem Tang Du hướng phía sau hộ một chút.

Tang Du không chuẩn bị, tiểu bạch giày trên mặt đất gạch thượng cạo xát, đột ngột mà kéo kẹt một vang.

Nàng kinh ngạc mà theo Lam Khâm ánh mắt xem qua đi ——

Cửa nhà thế nhưng đứng bốn người, tam nam một nữ, mỗi người áo mũ chỉnh tề khí chất lồi lạc, tất cả đều bao lớn bao nhỏ đề ra đầy tay, đang lờm đôi mắt cùng nàng đối diện.

Cái gì..... Tình huống?!

Tang Du mới đầu dọa nhảy dựng, định định thần phát hiện, bên trong có một cái nàng nhận thức, là Lam Khâm nhị thúc, trừ hẳn ở ngoài, mặt

khác ba cái đều thực tuổi trẻ, rõ ràng nhỏ đồng lứa, tuy rằng tướng mạo không Lam Khâm như vậy đẹp, nhưng cũng có bảy tám phần tương tự, hơn phân nửa là người trong nhà.

Nhị thúc tiến lên một bước, đôi mắt không chế không được mà đi xuống xem.

Tang Du lúc này mới nhớ tới nàng còn tự nhiên mà vậy mà ôm lấy Lam Khâm cánh tay đâu, vội vàng buông ra, ai ngờ vừa rời xa một chút, Lam Khâm tay liền phủ lên tới, đem nàng ngăn chặn, tại chỗ thả trở về.

“Khâm Khâm.....” Tang Du bảo trì biểu tình bất động, tới gần hắt bên tai, tễ tiểu muội thanh âm hỏi hắt, “Lần trước chúng ta làm bộ tiểu tình lữ, nhị thúc đây là không phải..... Dẫn người hưng sư vấn tội tới?”

Rốt cuộc nàng chính là cái phụ trách chiếu cố Lam Khâm sinh hoạt tiểu nha đầu.

Ấn phim truyền hình kịch bản, có tiền có thể đại gia tộc, hơn phân nửa không tiếp thu được a.

Khi nói chuyện, Tang Du đã nào bố xong rồi một bộ 60 tập hướng lên trên hào môn tuồng.

Lam Khâm trấn an mà vỗ vỗ nàng, nhìn thẳng nhị thúc, đi phía trước mại gần một bước.

Nhị thúc rùng mình, vội đem ánh mắt sai khai, tung hoành thương giới khí tràng ở Lam Khâm trước mặt rốt đến rơi rớt tan tác, có điểm khí đoán mà triều sau chỉ chỉ, thấp giọng giải thích: “Người ca người đệ người muội, này không phải nghe nói người..... Có bạn gái sao, nóng vội đến nghĩ tới đến xem.”

Tang Du trong lòng oa thanh, quả nhiên là Lam gia người, bất quá nhị thúc cái nồi này ném.....

Nghe nói?

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 33

Lăn lộn như vậy nửa ngày, trời đã tối sẫm.

Cách đó không xa giang mặt phiếm ánh sáng nhạt, đèn đường dần dần sáng lên, phía chân trời là nồng đậm thâm lam.

Tang Du ngồi quỳ ở trên đệm mềm, tế bạch tay hợp lại ánh nển, điểm hảo một loạt sau, nàng ngẩng mặt, đối Lam Khâm cười đến ngọt nhu, “Khâm Khâm, hôm nay chúng ta ở chỗ này ăn cơm chiều hảo sao?”

Lam Khâm vô pháp động.

Hắn đứng ở tại chỗ ngơ ngác nhìn nàng.

Chân giống bị đình trụ, đã đau lại ngứa, nhưng vô luận như thế nào, cũng so ra kém trong lòng phiên giáo khởi ồn ào náo động sóng nhiệt.

So ánh nển càng lóa mắt.

So trên trời dưới đất hết thảy đều phải thanh thế to lớn.

Nàng như vậy hảo, như vậy sáng ngời nhiệt liệt, có thể bậc lửa hẩn toàn bộ thế giới.

Hắn căn bản không có biện pháp không xem nàng, không yêu nàng, lại như thế nào cưỡng bách chính mình..... Cũng làm không đến.

“Khâm Khâm?”

Lam Khâm trắng bệch môi giật giật, hợ trạ, gật đầu.

Tang Du tay chống mặt đất, thấy hăn đáp ứng, cao hứng đến hai mắt cong cong, “Hào, người đừng vội, thực mau liền có thể ăn, lại nói cho người một cái tiểu bí mật ——”

Lam Khâm cảm thấy, hăn hiện tại xem ánh mắt của nàng, có thể là tham lam.

Nhưng hăn nhịn không được.

Chỉ có thể miễn cưỡng cúi đầu, đánh chữ hỏi nàng, “Cái gì bí mật?”

Tang Du thần bí hề hề cười nói: “Ta cấp người nào đó bỏ thêm cơm, hiện tại phòng bếp tiểu trong nôi, đang ở nấu gạo nếp tiểu bánh trôi nột.”

Qua nửa giờ, thiên hoàn toàn đen.

Tang Du mở ra bên cửa sổ hai ngọn ấm quang bắn đèn, lại đem thổi tắt ngọn nến một lần nữa bậc lửa, cẩn thận cảm thụ một chút, xác định không có yên, sẽ không kích thích Lam Khâm yết hầu, mới bưng lên nóng hằm hạp chén đĩa.

Lam Khâm chạy trước chạy sau giúp nàng lấy bộ đồ ăn, bị nàng ấn trở về, “Thành thật ngồi.”

Chén đĩa dọn xong, Tang Du lại hiến vật quý dường như phủng ra một cái tiểu sứ hồ, cho hăn đổ một ly, “Là nhiệt chè, như vậy xem có phải hay không rất giống rượu? Coi như thành uống rượu đi.”

Một người một ly, ánh nến lập loè, dựa ngoài cửa sổ lưu quang lộng lẫy cảnh đêm, nhẹ nhàng tương chạm vào.

Tang Du ngồi xếp bằng ngồi ở trên đệm mềm, đỉnh sống lưng, nghiêm túc nói: “Mong ước Lam Tiểu Khâm sớm ngày kang phục.”

Lam Khâm cười, khoe môi đường cong xinh đẹp đến thẳng đem Tang Du xem ngắm.

Hắn hàng mi dài thấp hèn.

Nếu không nghĩ khang phục..... Có thể chứ?

Bình phục, nàng liền đi rồi.

Hắn liền không có nàng.

Nhưng vẫn là gặt đầu, không nghĩ làm Tang Du thất vọng.

Tang Du cười tủm tỉm chống cằm, “Ai —— người đâu, muốn hay không chúc ta cái gì.”

Lam Khâm trong tầm tay bị giấy, chậm rãi viết xuống, “Mong ước tang tiểu ngư.....”

Tang Du chờ mong mà chờ kể tiếp.

Lam Khâm thủ đoạn có một chút run, từng nét bút viết hai chữ, “Hạnh phúc.”

Tang Du giật mình, tổng cảm thấy Lam Khâm giống như ở khổ sở, nàng hô khẩu khí, duỗi tay xoa xoa đầu của hắn, “Mau ăn cơm, muốn lạnh.”

Ăn đến một nửa, Tang Du chú ý Lam Khâm biểu tình, thẳng đến nhìn không ra hạ xuống dấu vết, mới tìm đề tài nói: “Khâm Khâm, trên bàn trà những cái đó lễ vật, chờ hạ người nhớ rõ thu hồi tới nga.”

Lam Khâm dừng một chút, “Cho người.”

Tang Du sửa đúng, “Bọn họ là nhà người người, lễ vật là cho người bạn gái ——”

Lam Khâm nhấp nhấp môi, biết Tang Du khẳng định đối bọn họ tò mò, chủ động cho nàng phân biệt giải thích, “Nhị thúc hiện tại là trong nhà người cầm quyền, yêu cầu ta họa bản vẽ.”

Hiện tại nhị thúc đối hẳn tiểu tâm tinh tế, nhưng mà khi còn nhỏ, nhị thúc vô số lần chỉ vào hẳn mắng quá.

“Lam gia như thế nào lại ra cái yêu quái! Thật là làm bậy! Nhìn xem người như vậy, khó trách lão gia tử sinh khí!”

Lam Khâm tiếp tục cấp Tang Du viết, “Đại ca là nhị thúc hài tử, gia tộc bồi dưỡng người nổi nghiệp.”

Đại ca hiện tại thành thực ổn trọng, nhưng mười mấy năm trước, cũng từng trên cao nhìn xuống, đem hẳn đẩy ngã trên mặt đất, “Thứ gì, liền người, cũng xứng làm Lam gia người?”

Lam Khâm cười cười, đặt bút không ngừng, “Đệ đệ cùng ta cùng phụ cùng mẫu, ta đôi mắt không bình thường, cha mẹ liền lại có hẳn.”

Đệ đệ nuông chiều từ bé, cha mẹ đem đối hẳn thất vọng, toàn biến thành hy vọng trút xuống cấp đệ đệ, ngóng trông hẳn có thể thảo đến gia gia niềm vui, lấy về bởi vì sinh hẳn, mà ở tập đoàn trung mất đi lời nói quyền.

Đệ đệ tự nhiên không quen nhìn hẳn, nãi thanh nãi khí đi theo người khác cùng nhau vỗ cái bàn cười mắng, “Yêu quái! Yêu quái!”

Lam Khâm hô hấp một chút, nhìn nhìn ngoài cửa sổ, bình tâm tĩnh khí viết, “Muội muội cũng là nhị thúc gia, tuổi còn nhỏ, còn ở đọc sách.”

Hiện tại là hiểu chuyện đại cô nương, trước kia non nớt khi, sẽ chuyên môn đem trái cây phóng hự, tích cóp ở bên nhau chạy đến hăn sống một mình tiểu lâu, toàn ném ở hăn trên người, cười kêu to: “Người vì cái gì còn sống! Không biết gia gia sẽ sinh khí sao?”

Vừa rồi ngồi ở nhà hăn trên sô pha, chính là như vậy một đám người nhà.

Ở hăn trọng thương thất thanh, sống không bằng chết sau, gia gia không lâu mất, cả nhà giống thông suốt, hoàn toàn tỉnh ngộ quá khứ sai lầm, trở nên lý trí thành thực, sẵn sóc lương thiện, mỗi khi xem hăn, trong mắt tổng mang theo thật sâu áy náy.

Hy vọng hăn quá đến hảo.

Hy vọng hăn có thể không so đo hiềm khích trước đây.

Tới đền bù bọn họ từng người trong lòng tự trách cùng xin lỗi?

Lam Khâm không biết nên làm như thế nào.

Hận sao? Bọn họ đã biết sai rồi, xin lỗi, vô cùng khát vọng hăn tiếp nhận cùng thông cảm.

Không hận sao? Nhưng những cái đó thương, chỉ có ở trên người mình, mới hiểu được sẽ có bao nhiêu đau.

Tang Du cau mày, nhìn ra Lam Khâm trong mắt tối nghĩa, nàng dịch qua đi, để sát vào hăn bên người, dùng ấm áp ngón tay chọc chọc hăn gương mặt, “Người không muốn theo chân bọn họ nhiều tiếp xúc, đúng không?”

Lam Khâm đi dạo đầu, cọ nàng đầu ngón tay, không trả lời.

“Hào, ta đã hiểu,” Tang Du lại xoa xoa hãnh, “Khâm Khâm không thích, kia về sau không cho bọn họ vào cửa.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 34

“Ta đi lạp.”

Lam Khâm đuổi theo một bước, cúi đầu cho nàng phát WeChat, “Buổi chiều ta có thể đi tiếp người sao?”

Tang Du nghĩ nghĩ, Lam Khâm hai ngày này không biết như thế nào, muốn ăn hạ thấp, nàng đang ở suy xét đêm nay nên đổi mới thực đơn, thay thế thành cang phù hợp hãn khẩu vị.

Hãn ăn đến thiếu, thể chất tự nhiên so phía trước có giảm xuống, cảm mạo vừa mới hảo, thiếu đi ra ngoài tương đối an toàn.

Nàng lắc đầu, “Người hảo hảo đái ở nhà, ta sẽ đúng hạn trở về.”

Tang Du không dám nhiều xem hãn, sợ nhìn lại nhẹn không được thân cận, thậm chí giở trò, cũng căn bản không đem Lam Khâm muốn ăn cùng nàng thái độ liên hệ lên.

Chính mình đối với Lam Khâm tầm quan trọng cùng ảnh hưởng trình độ, Tang Du hoàn toàn không có khái niệm.

Tang Du đến Khang Phục Trung Tâm cổng lớn khi là buổi sáng 7 giờ năm mươi, chính phùng đi làm tan tầm tối cao phong, nàng thỉnh Trần thúc ngừng ở hơi chút sang bên ít người vị trí, từ biệt sau mới vừa mở cửa xe, liền cảm giác bị cái gì ánh sáng bỗng chốc lung lay mắt.

..... Đèn flash?

Tang Du nhíu mày, nàng trạm vị trí xác thật ngược sáng, nếu di động chụp ảnh, đèn flash không có cam chịu đóng cửa, có khả năng sẽ tự động mở ra.

Nhưng ai sẽ chụp nàng?

Trùng hợp đi.

Nàng nhìn quanh một vòng, không tìm được cái gì dị thường, thu liễm tâm thần đi trên bậc thang, mau vào đại sảnh khi, mặt sau truyền đến giày cao gót thanh thúy tiếng vang, một bàn tay vỗ vỗ nàng vai, giọng nữ điềm mỹ ôn nhu, “Tiểu ngư, lại đụng tới lạp.”

Tang Du ngoái đầu nhìn lại, từ thật họa tinh xảo trang điểm nhẹ, trường tóc quấn từng từng rồi tung trước ngực.

“Đúng vậy, hảo hảo.”

Tang Du khách khí cười cười, từ thật thân thiết mà bám lấy cánh tay của nàng.

Hai người đồng thời vào hộ sĩ trạm, đã tới rồi mấy cái đồng sự chính ghé vào cùng nhau đối với di động nhỏ giọng nghị luận cái gì, vừa thấy đến các nàng tới, lập tức không có việc gì giống nhau tản ra, từng người đi vội, còn có người biểu tình một lời khó nói hết mà thò qua tới, tìm lý do lôi đi từ thật.

Từ thật trợn to mắt, thanh âm rõ ràng, “Các người không gọi tiểu ngư cùng nhau sao?”

Hành lang mỗi người nghe tiếng ghé mắt.

Tang Du không rõ nguyên do.

Như thế nào giống như nàng thành không hợp đàn?

Bị đặc thù đối đãi cảm giác cũng không dễ chịu, lập tức là có thể phát hiện, Tang Du tâm trầm trầm, tiến phòng trong thay quần áo, vừa vặn gặp phải tóc ngắn tiểu tử muội Giản Nhan ra tới, Giản Nhan vừa thấy nàng, chạy nhanh đem nàng túm đến bên cạnh.

“Tiểu ngư tiểu ngư, tình huống như thế nào nha!”

Tang Du mặc danh, “Rốt cuộc làm sao vậy?”

Giản Nhan dậm chân, “Người đều không xem chúng ta chữa bệnh và chăm sóc bát quái đàn?”

Tang Du mờ mịt, còn có loại đồ vật này?!

Nàng nhảy ra di động vừa thấy, quả nhiên phát hiện có cái WeChat đàn tin tức biểu hiện 99 mang dấu cộng, bất quá thiết trí thành miễn quấy rầy, nàng tự động xem nhẹ, chưa từng đi vào xem qua.

Giản Nhan nói: “Lúc ấy vẫn là ta đem người kéo vào đàn đầu, người sẽ không chưa bao giờ xem đi? Bên trong đều là trung tâm các loại bát quái, hiện tại truyền chính là chuyện của người, ta biết khẳng định là nói bừa, nhưng là vừa rồi có người chụp tới rồi đồ, người nhìn xem ——”

Nói nàng click mở trong đàn một trương ảnh chụp.

Tuyên bố thời gian là tám phần chung phía trước, nàng mở cửa xe, dò ra thân thể, Trần thúc cười phất tay cùng nàng cáo biệt.

Kia nói đèn flash!

Thật là có người ở chụp nàng?!

Nhưng Tang Du vẫn là không hiểu, “Này ảnh chụp có thể nói mình cái gì?”

Giản Nhan thở dài, phụ đến nàng bên tai, “Đều ở truyền cho người bị..... Bị bao dưỡng a! Đối phương là 5-60 tuổi đại thúc!”

Tang Du chỉ cảm thấy da đầu một tặc, trong đầu rầm rầm vang lên.

Bao..... Bao dưỡng?! Nàng?!

Tang Du cơ hồ là lập tức liền nhớ lại Khâm Khâm tới đón nàng cái kia buổi chiều, lên xe trước, có nói thanh âm ở nàng phụ cận nghị luận “Bao dưỡng” linh tinh đề tài, lúc ấy nàng còn cảm thấy cùng chính mình không quan hệ.

Hiện tại xem ra, tám phần chính là nói nàng?!

Tang Du hỏa khí bỗng dưng dâng lên, xoát xoát đem WeChat đàn tin tức ký lục hướng lên trên phiên, nhìn đến không ít nói mát cùng châm chọc mỉa mai.

“Ai lieu nàng đều không đồng ý, còn tưởng rằng nhiều thanh cao.”

“Ai nha có thể lý giải, chúng ta trung tâm tiếp xúc kẻ có tiền cơ hội nhiều, rất khó không chịu dụ hoặc sao, chỉ là không nghĩ tới nàng tìm cái như vậy lão.”

“Có tiền liền có hết thầy lâu, bằng không còn có thể thế nào, một cái chỉ là khuôn mặt xinh đẹp nghèo nha đầu, tổng không thể trông cậy vào cái nào tuổi trẻ cao phú soái đường đường chính chính đương chính quy bạn gái tới truy đi!”

“Các người xem nàng vẫn luôn không ra tiếng, khẳng định chột dạ cam chịu.”

Cũng có quen biết đồng sự ở vì nàng cãi lại, nhưng đa số người tâm lý vĩnh viễn có khuynh hướng bạo điểm.

Tang Du tức giận đến thủ đoạn thẳng run, hít sâu vài hạ, hỏi Giản Nhan, “Ban đầu ai nói? Ảnh chụp ai phát?”

“Một cái tiểu hào,” Giản Nhan nhăn mặt, “Không có thân phận chứng thực.”

Tang Du đem điện thoại nắm chặt đến nóng lên, dùng hết sức lực bình phục cảm xúc, cọ rớt khước mắt toát ra vết nước, click mở đàn liêu, đề lại nói chuyện khung vuông, dứt khoát lưu loát nói: “Ngượng ngùng, ta vô tâm hư cũng không cam chịu, không ra tiếng là bởi vì che chắn, không rảnh xem các người không phụ trách nhiệm bát quái.”

Điều thứ nhất phát ra.

Giản Nhan ở bên cạnh che ngực.

Tang Du ngay sau đó phát đệ nhị điều, “Ta rất bận, công tác ở ngoài ở làm tư nhân dinh dưỡng sư, xe là ta cố chủ, lái xe chính là ta cố chủ người trong nhà, đón đưa bao hàm ở hiệp ước, ta nguyện ý, làm sao vậy? Có chỗ nào không đúng?”

Giản Nhan nắm tay.

Tang Du lại phát đệ tam điều, “Khuyên đại gia có thời gian nhiều vội điếm chính sự, đừng nghe phong chính là vũ, ta có hay không người đường đường chính chính truy, không nhọc đại gia lo lắng. Còn có, chuyện này rất cuộc ai nói ai truyền, ảnh chụp ai chụp, có cái gì mục đích, trực tiếp tìm ta! Đừng lấy tiểu hào núp ở phía sau mặt, không thú vị.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 35

Tống Chi Ngọc vô nghĩa không có, dứt khoát lưu loát, “Mười phút.”

Lam Khâm lên lầu, liềm trắng bệch môi mở ra máy tính, ngón tay bay nhanh thao tác, dùng Trần thúc cung cấp tài khoản tiến vào WeChat đàn, mục đích minh xác, thẳng lấy tin nóng tiểu hào sau lưng chân thật số liệu.

Tang Du dựa vào liệu lý đài biên, nhìn quay cuồng nồi đun nước phát nổ.

Khâm Khâm mỗi ngày an bài chính mình xe đón đưa nàng, là vì nàng hảo, muốn cho nàng dùng ít sức thoải mái, công tác thượng ghê tởm sự nàng nửa điểm cũng không nghĩ giảng cho hẳn nghe, nhưng như vậy đi xuống, xe xuất hiện tổng phải bị chỉ chỉ trở trở.....

Khâm Khâm cùng Trần thúc dựa vào cái gì chịu loại này bồi nhọ.

Tang Du đôi tay giáo, khớp xương ần ần trở nên trắng.

Di động chợt vang thời điểm, nàng chính thất thần, bị linh âm hoảng sợ, nhìn đến là Mạnh Tây Tây đánh, đánh lên tinh thần tiếp nghe.

“Tiểu ngư, kia phá đàn ta về sớm, các nàng xem ta cùng người quan hệ hảo, cái gì đều không cùng ta nói, ta đến bây giờ mới biết được xảy ra chuyện,” Mạnh Tây Tây giọng cất cao, “Giản Nhan vừa rồi đem ta thêm đi vào! Người thấy trong đàn mới nhất nội dung không?”

“Không,” Tang Du hút hút cái mũi, “Có cái gì nhưng xem, còn không phải những cái đó.”

“Không phải!” Mạnh Tây Tây kích động, “Nghịch chuyển hảo sao! Đột nhiên xuất hiện cái thần bí tài khoản, đã phát trương sáng nay ngoài cửa lớn theo dõi chụp hình, sau lưng chụp người người đoán là ai?”

Tang Du ngốc, “..... Ai?”

Mạnh Tây Tây chụp cái bàn, “Mới tới cái kia từ thật! Ta liền nói nàng không phải cái gì người lương thiện đi!”

Tang Du há miệng thở dốc, vội vàng phản hồi mặt bàn, đi tìm WeChat đi xem.

Một đường xem xuống dưới, nhưng xem như xuất sắc ngoạn mục.

Từ thật chụp nàng hình ảnh, bị theo dõi cao thanh cameras hoàn chỉnh ký lục, ngay cả trên mặt cười lạnh biểu tình đều rõ ràng, sau này cư nhiên còn không có xong, thần bí tài khoản điều tra rõ tin nóng tiểu hào chi tiết, đăng nhập địa chỉ, di động kích cỡ, còn có đã từng dùng cùng thiết bị đồ bộ quá mặt khác tài khoản, từng vụ từng việc công bằng.

Xác định là từ thật không sai.

Trong đàn hoàn toàn ồ lên.

Mạnh Tây Tây điện thoại còn ở bảo trì, nàng kích động không thôi, “Rốt cuộc ai làm! Quá lợi hại đi! Kia nữ sắc mặt đều rõ ràng, xem cái này ai còn dám loạn khoa môi múa mép!”

Tang Du khó có thể tin sẽ có người giúp nàng.

Nàng phản hồi lịch sử trò chuyện nhất biến biến xác nhận, đột nhiên mới nhất tin tức lại nhảy ra mấy cái.

“Truy tinh thiếu nữ Tống” gia nhập đàn liêu.

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Khang Phục Trung Tâm văn bản rõ ràng quy định, cấm ác ý đối đồng sự bịa đặt tin đồn.”

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Bịa đặt khẩu hai tháng tiền lương nửa năm tiền thưởng, sở hữu phụ họa tin đồn khẩu một tháng tiền lương ba tháng tiền thưởng, như có tái phạm, trực tiếp khai trừ.”

Từ thật đại khái là bị đột nhiên xoay chuyển hướng gió bức điên rồi, đi làm tới nay điềm mỹ khả nhân hình tượng lập tức sụp đổ, nhảy ra hô to: “Người ai?! Thân phận chúng thực đều không có cũng dám ra lệnh!”

Trong đàn mỗi người im tiếng.

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Tống Chỉ Ngọc, người đỉnh đầu lão bản.”

Truy tinh thiếu nữ Tống: “Tiểu ngư ở sao?”

Tang Du luống cuống tay chân hồi phục, “Ồ.”

Truy tinh thiếu nữ Tống ở hơn hai trăm người trong đàn công khai nhắc lại: “Vất vả người, chiếu cố hảo ta bảo bồi tôn tử thân thể.”

Tang Du xem đến đầu vầng mắt hoa.

Trong đàn quả thực nổ tung nôi.

Vài giây sau, Tống Chỉ Ngọc phát tới trò chuyện riêng, “Hôm nay chuyện này, Khâm Khâm giải quyết, ta chính là đại biểu hãn lộ cái mặt, hãn không cho ta nói cho người, nhưng ta không thể không nói.”

“Tiểu ngư, các người chi gian có cái gì vấn đề sao? Hãn rất khỗ sở.”

Tang Du run rẩy tâm, bị Tống Chi Ngọc cuối cùng những lời này, dễ như trở bàn tay niết đau.

Cơm chiều làm tốt khi, đồng hồ chỉ hướng 5 giờ rưỡi.

Tang Du đẩy ra phòng bếp môn, nhìn đến Lam Khâm ngồi ở đềm đó ăn ánh nến bữa tối vị trí, cả người cuộn ở không tính quá lớn trên đềm mềm, nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ.

Hắn ngọn tóc dán tuyết trắng sau cổ, ẩn nấp độ sâu màu xám cổ áo.

Ngoan ngoãn, lẳng lặng, rõ ràng thực thích quẩn lấy nàng, nhưng nàng nói không thể tiến phòng bếp, hắn liền thành thành thật thật canh giữ ở bên ngoài.

Nàng ở yên lặng giã giũa đã chịu oan khuất, mà hắn đã không nói một lời, sạch sẽ lưu loát mà giúp nàng giải quyết vấn đề.

Rõ ràng hắn là vô tội bị lan đến người.

Hắn lại cho là chính mình phạm vào sai, cố chấp mà tự trách, vì nàng làm nhiều như vậy, còn không cho nãi nãi nói.

Tang Du cắn môi, đáy lòng sông cuộn biển gầm, ngăn không được mà vì hắn nhiệt nằng bủn rùn.

Không có biện pháp không chạm vào hắn.....

Tang Du đi qua đi, duỗi tay xoa đầu của hắn nhẹ nhàng sờ sờ.

Lam Khâm ngơ ngẩn, ngẩng đầu xem nàng, dị sắc tròng mắt che chở tàng thê ai thủy quang.

Lại kết hợp vừa rồi nãi nãi nói, Tang Du giống như đột nhiên nhanh trí, đột nhiên liền đoán được Lam Khâm không buồn ăn uống nguyên nhân.

Chẳng lẽ bởi vì..... Nàng?

Tang Du đầy bụng nói đờ ở cổ họng, tạp nửa ngày ách thanh hỏi: “Người hai ngày này vì cái gì muốn ăn không tốt?”

Lam Khâm trong mắt dật thượng không hề lực sát thương lên án.

“Bởi vì.....” Nàng khẩn trương mà nuốt nuốt nước miếng, “Bởi vì ta đối với người không phía trước như vậy thân cận?”

Lam Khâm móng tay áp tiến lòng bàn tay, không chớp mắt nhìn nàng.

Tang Du mau bị hấn ánh mắt bậc lửa.

Xem ra thật đúng là.

Nàng không dự đoán được hấn sẽ như vậy mãi cảm để ý..... Làm hấn khổ sở.....

Nàng có tội a.

Tang Du nhẹ giọng, “Vậy người có biết hay không, vì cái gì?”

Lam Khâm chỉ xuống tay cơ, ý bảo là bởi vì bịa đặt sự.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 36

Như vậy khi giờ phút này bộ dáng này.....

Thật có thể manh đến nàng tại chỗ lăn lộn!

Tang Du nhẹ tay niếp chân, ngừng thở, không ra tiếng mà đem bàn ăn đặt ở đầu giường, nhìn đến Lam Khâm ở trong chăn trăn trọc, nàng thật sự chịu không nổi, nhẹ nhàng hướng lên trên một phác, không nhẹ không nặng ngăn chặn hẳn thượng thân, kéo trường thanh âm hỏi: “Lam Tiểu Khâm, có thịt mạt cháo nga, người trốn đi làm cái gì, còn ăn không ăn lạp?”

Lam Khâm lập tức cứng đờ, ngừng ở năm thẳng tư thế thượng.

Tang Du bắt lấy bị duyên, chậm rãi đi xuống xa, lộ ra hẳn cái trán, mi cốt, hai mắt, mũi, cùng với buồn đến nhọt nhọt đỏ lên môi.

Nàng quỳ gối mép giường, cúi đầu cười khanh khách.

Hắn nằm ở gối thượng, hô hấp gấp gáp.

Nóc nhà sở hữu ánh đèn toàn bộ tụ ở Lam Khâm tròn mắt, hút Tang Du không hề phòng bị mà hướng chỗ sâu trong hạ trụ, nàng tưởng hảo muốn đậu hẳn nói một chữ cũng nói không nên lời, thở ra hơi thở mang theo hỏa, phất ở Lam Khâm thẳng ôn trên mặt.

“Ăn..... Ăn cơm!”

Tang Du cắn răng, tàn nhẫn véo chính mình một chút, suýt nữa ngã xuống giường, bị Lam Khâm dò ra chăn cánh tay một phen tiếp được.

Cánh tay hắn ở run lên, không như vậy nhiều sức lực.

Tang Du hoang mang rối loạn đỡ ổn, thối lui đến dưới giường, xốc lên bàn ăn thượng cái nắp, nói năng lộn xộn, “Ta, ta bưng lên, người không phải muốn ăn..... Muốn ăn thịt sao?”

Lam Khâm căng thân ngồi dậy, ngăn chặn tim đập, bưng lên chén đưa cho nàng.

Tang Du thất sách hồn, không dễ dàng như vậy lý giải, “..... Cho ta?”

Lam Khâm nắm chặt góc chăn, gật đầu, bị vừa rồi gần sát nghiêm trọng kích thích đến, môi không tiếng động khép mở, trắng ra dững cảm mà nghiền ra hai chữ, “Uy ta.”

Lẳng lẳng đối diện.

Tang Du nhận mệnh, tiếp nhận chén một lần nữa ngồi trở lại đi, mức tới thối thối, một muống muống uy tiến hẳn trong miệng.

Uy uy uy!

Muốn mệnh tiêu tổ tông.....

Lam Khâm hai đêm không ngủ, ăn đến lại thiếu, tâm tình tích tụ, hơi một khôi phục lại, mỗi mệt khốn đốn liền thành lần mà tìm tới môn, chịu không nổi quá lớn tâm tình dao động kích thích.

Ăn xong vài phút, hắn liền mi mắt trầm trọng, lôi kéo Tang Du ống tay áo không mở ra được mắt.

Tang Du hống hẳn ngủ qua đi, rốt cuộc trường ra một hơi, đứng ở đầu giường nhìn chăm chăm hắn ngủ nhan nhìn sau một lúc lâu, rốt cuộc kìm nén không được.

Nàng cúi người, ấn xuống cấp khiêu ngực, nhẹ không thể tra mà dùng môi chạm vào một chút tóc của hắn.

Rời khỏi phòng ngủ, Tang Du tay trao thang lầu lan can che lại mắt.

Dựa.

Tóc cũng như vậy dễ ngủ.

Tang Du bay tới dưới lầu, cường bách tập trung chú ý muốn nhìn một chút thư, nhưng mà nàng về điểm này suy nghĩ căn bản không nghe lời, vừa lơ đãng liền hướng trên lầu chạy.

Nàng chống đỡ cái trán, lòng tràn đầy nôn nóng khi, Mạnh Tây Tây ước nàng đi ra ngoài uống cà phê.

“Uống cà phê? Như vậy có tình thú.”

Mạnh Tây Tây ở trong điện thoại cười to, “Hôm nay ngược gió phiên bàn, thần thanh khí sảng, không nên chúc mừng một chút sao!”

Tang Du nhỏ giọng, “Hắn mới vừa ngủ, ta không yên tâm đem chính hắn lưu lại.”

Mạnh Tây Tây tranh thủ, “Người cố chủ gia dưới lầu có cái Starbucks, nửa giờ liền thả người đi lên, được rồi đi?”

Tang Du ở nhà thật sự tĩnh không dưới tâm, ngẫm lại Lam Khâm mới vừa ngủ sẽ không tỉnh, nàng đổi kiện quần áo, dùng nhỏ nhất động tĩnh đóng cửa trộm đi đi ra ngoài, đi vào Starbucks đại môn, Mạnh Tây Tây đã tới rồi.

Mạnh Tây Tây đem điểm tốt cà phê đẩy cho nàng, “Người là không thấy được từ thật sự sắc mặt, đáy nồi giống nhau, nàng chết cũng không thể tưởng được làm đại sự có thể như vậy xong việc.”

Tang Du ngẫm lại liền khí, “Ta rốt cuộc như thế nào đắ tội nàg!”

“Giản Nhan cùng nàg đi được tương đốì gần, miệg nàg mặt xé rách, Giản Nhan tức điên, hôm nay cùng ta nói đén,” Mạnh Tây Tây hạ giọng, ý vị thâm trường, “Tiểu ngư, ngưoi thâm tàng bất lộ a, cốt thương khoa vị kia trình bác sĩ, là ngưoi mối tình đầu?”

Tang Du một ngụm cà phê sắc, khụ đén chết khiếp.

Nàg hôm nay cũng thật náo nhiệt, không phải bao đườg chính là mối tình đầu.

“Ta từ đầu ra mối tình đầu?!”

Mạnh Tây Tây trờng mắt, “Không phải? Kia từ thật như thế nào một mực chắc chắn, nói Trìn Trì chính miệg thừa nhận, nàg khổ truy Trìn Trì đầu không kịp, cho nên mới đốì với ngưoi như vậy đại địch ý, tiến Khang Phục Trung Tâm phía trước sớm đem tình huống của ngưoi tìm hiểu rõ ràng, tới liền nơi chốn nhằ vào.”

Tang Du sửng sốt, “Đợì chút..... Trìn Trì?”

Mạnh Tây Tây dứt khoát mở ra di độn, nháy ra một trườg chụp lén chiế, đờ thương một thân áo blouse trắng nam nhàn tóc ngắn lưu loát, cao lớn cường hãn, “Liền hắ, chúng ta trung tâm tâm tấn nam thần.”

Tang Du hít hà một hơi, bãi ở góc bàn di độn đứg lúc khi chắ độn, thu đượ hai đầu WeChat ——

“Tiểu ngư, ta nghe nói.”

“Thực xin lỗi a, ta bồi tội, thỉnh ngưoi ăn cơm.”

Gởi thư tín ngưoi, Trìn Trì.

Mạnh Tây Tây giận chỉ, “Người đều có hẫn WeChat, còn không thừa nhận!” Nàng tức muốn học máu lắc đầu, “Oa ta đột nhiên đau lòng nhà người xinh đẹp cố chủ, như vậy thương người, kết quả người ——”

Tang Du cắt đứt nàng, “Đồng học! Mà thôi!”

Tiểu học cùng sơ trung đồng học, trước kia hai nhà ở gần đây, thường xuyên đi lại, Trình Trì tính cách lại da lại tiện, gặp mặt liền cùng nàng cho nhau ghét bỏ, sau lại nhà nàng xảy ra chuyện, liên hệ càng ngày càng ít, nàng chỉ biết hẫn học y, ở bốn thị mổ bệnh viện cốt thương khoa, đảo không nghĩ tới, thật như vậy xảo.

“Mối tình đầu?” Tang Du khinh thường, “Hẫn từ đâu ra mặt.”

Mạnh Tây Tây chống cằm xem nàng, “Hảo —— Trình Trì không phải mối tình đầu, xem nhẹ bất kể, vậy người cố chủ đâu? Đối hẫn cảm giác thế nào?”

Tang Du xụ mặt, bản lại bản, biểu tình cuối cùng là một suy sụp, đôi tay chống cằm, tiểu tiểu thanh nói: “Cầm giữ không được.”

Mạnh Tây Tây ánh mắt sáng lên, “Thật sự?”

“Ân.....” Tang Du thở dài, “Mỗi ngày đều ở mất khống chế bên cạnh, hẫn..... Ai nói như thế nào..... Thật sự quá làm cho người ta thích.”

Mạnh Tây Tây không nín được cười, “Ta nhưng thật ra không nghĩ tới, Tống lão sư là mục nội nó, lúc này giống trống khua chiêng một tiếng minh, về sau Khang Phục Trung Tâm người liền đi ngang, nhà bọn họ thật đủ giữ gìn người, đối với người khẳng định là thiệt tình, còn do dự cái gì? Ngại hẫn thân thể không tốt?”

Tang Du lắc đầu, “Hẫn đúng là chẳng ta, nhưng ta tổng sợ.....”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 37

“Ta.”

Quá oai, hẳn khác khởi một hàng ——

“Ta hôn nàng tóc.”

“Nàng không có chán ghét ta, không có tưởng rời đi ta.”

“Nàng lại giống phía trước giống nhau, nguyện ý tới gần ta.”

Viết xong, hẳn phiên đến trước hai trang, khuynh đảo, mang theo nhàn nhạt vệt nước bút tích nhìn thấy ghê người, là âm thầm khó chịu hai ngày lưu lại hỗn độn cõi lòng.

Lam Khâm khép lại vở, bỏ vào ngăn kéo khi, sờ đến một khác dạng đồ vật.

Hắn lấy ra, mở ra, là nửa năm lịch ngày bốn, hẳn ở hôm nay ngày thượng nhìn chăm chăm hồi lâu, gian nan mà họa tiếp theo cái xoa, quý trọng mà sau này số một số.

Một trăm nhiều ngày.

Nàng ở hẳn bên người nhật tử, còn có thể có một trăm nhiều ngày.

Lam Khâm làm xong này đó, ánh mắt không chịu khống chế mà dính ở Tang Du ngủ yên sườn mặt thượng.

Hắn bị mê hoặc giống nhau, duỗi qua tay, tiểu tâm chạm chạm nàng gương mặt.

Muốn như thế nào biểu đạt.....

Như thế nào nói cho nàng.....

Hắn một cái thân thể gầy yếu người câm, như vậy tao người, đối nàng có như vậy nhiều..... Như vậy nhiều tâm tình.

Biết rõ không nên, nhưng mà đáy lòng quay cuồng kêu gào, lại vô cùng muốn nói hết cho nàng.

Lam Khâm đẩy ra thiết kế đồ mặc kệ, mở ra tablet, lãnh bạch mảnh khánh ngón tay cầm bút, liên tiếp máy tính nhanh chóng vẽ tân đồ, tô màu lúc sau, hắn lập tức bắt đầu đối mới dự báo thời tiết trình tự, đem vừa mới họa tốt này trưng đồ, tặng thêm đến mới nhất download trong bao.

Làm xong về sau, Tang Du di động ong ong chấn động, thu được dự báo thời tiết đối mới nhắc nhở.

Nàng bị thanh âm quấy rầy, bất an động động thân thể, cánh tay vừa trượt, hướng bên cạnh tài đến.

Lam Khâm đem nàng nhận được trong lòng ngực.

Mềm mại ngọt thanh, hương thơm tận xương.

Lam Khâm cố hết sức mà đóng chặt đôi mắt, môi cắn đến trắng bệch, cúi đầu, nhợt nhạt dán lên nàng thái dương.

Tang Du bình tĩnh khi, nàng ghé vào trên bàn, phía dưới lót mềm xếp tiểu gối đầu, Lam Khâm ở bên cạnh vẽ, trên tay huyết quản căng thẳng, khóe mắt mơ hồ đỏ lên.

Nàng ngượng ngùng mà bò dậy, sờ qua di động che dấu ngủ gật thẹn thùng.

Vừa lúc nhìn đến dự báo thời tiết có đổi mới, nàng thuận tay click mở trang bị.

Ở mở ra mới nhất phiên bản trong nháy mắt, giao diện thượng trước nhảy ra một trương thị giác đánh sâu vào cực cường tay vẽ bản đồ.

Thâm lam trong nước biển, rong chơi da bạch mạo mỹ, tóc dài phiêu diêu mỹ nhân ngư.

Đồ trung gian, khám một hàng tự ——

“Có một cái tiểu mỹ nhân ngư, từ sớm đến tối, ngày ngày đêm đêm, du ở trong lòng ta.”

Chương 28 yêu quái ·28

Tang Du phủng di động, bị tay vẽ bản đồ hấp dẫn, nhin không được phát ra nho nhỏ kinh ngạc cảm thán.

Trước kia nàng chỉ cảm thấy dự báo thời tiết các loại icon cực kỳ giống đồ ăn, không nghĩ tới đột nhiên tươi mát văn nghệ lên, chất lượng còn như vậy cao, so trên thị trường nhìn đến rất nhiều giá cao vẽ bốn càng gọi người xem qua khó quên.

Nàng lập tức trường ấn màn hình, thử đem đồ tồn xuống dưới, nhưng mà cũng không có bắn ra bản địa bảo tồn đánh dấu, lại qua vài giây, khởi động hình ảnh siêu khi biến mất, nhảy tới dự báo thời tiết độ ẩm giao diện thượng.

Tang Du phiên biến trình tự công năng, cũng không tìm được tồn đồ phương pháp.

“Làm sao bây giờ.....”

Nàng sốt ruột lắm lắm, bỗng nhiên nhớ tới trình tự khai phá giả là cái dễ nói chuyện, tính toán điểm tiến phần mềm quản lý, cho hẳn lưu cái ngôn hỏi một câu.

Tang Du vừa muốn ở bình luận trong khung đánh chữ, bên cạnh người hô hấp bỗng nhiên biến trọng.

“Khâm Khâm?” Nàng buông di động, lực chú ý hoàn toàn chuyển hướng Lam Khâm, xem hẳn khéo môi nhấp khấn, tinh mịn hàng mi dài phác rào, tựa hồ phá lệ khẩn trương, “Mệt mỗi sao?”

Lam Khâm lắc đầu, hẳn trước sau ở lặng lẽ chú ý nàng, phát hiện nàng tỉnh lại liền ở đùa nghịch dự báo thời tiết, hiện tại lại muốn đi hẳn lại, nếu tuyên bố thành công, hẳn bên này lập tức sẽ có thanh âm nhắc nhở.....

Khả năng..... Khả năng liền bại lộ.

Hẳn tay nắm chặt, cho nàng viết chữ, “Trình tự ra vấn đề?”

Có phải hay không đổi mới xong nơi nào ra sai, làm nàng không hài lòng, vẫn là tân họa đồ nàng không thích, tưởng hủy bỏ rốt cái này công năng.....

Lam Khâm viết xong, thấp thỏm chờ đợi nàng đáp án.

Tang Du cái này nhớ lại tới, Khâm Khâm là cái có thể độc lập khai phá giọng nói phần mềm cao thủ, tồn đồ việc nhỏ khăng định dễ như trở bàn tay, nàng vội đem điện thoại đưa qua đi, “Ta dự báo thời tiết mới vừa đổi mới quá, khởi động giao diện đồ đặc biệt mỹ, ta tưởng tồn xuống dưới làm mặt bàn bối cảnh, nhưng là không biết như thế nào bảo tồn.”

Lam Khâm trất trụ, đầu ngón tay thu vào lòng bàn tay, bình tĩnh nhìn nàng.

“Như thế nào?” Tang Du nhăn mặt, “Sẽ rất khó sao?”

Lam Khâm chạy nhanh sai khai ánh mắt, tim đập nổ vang, nhéo bút viết, “Đặc biệt mỹ?”

Tang Du cho rằng hẳn tò mò, đem dự báo thời tiết từ hậu đài đóng cửa, một lần nữa khởi động, tay vẽ bản đồ lại lần nữa nhảy ra, nàng khoe ra mà cấp Lam Khâm triển lãm, “Người xem nha, có phải hay không đặc biệt —— đặc biệt mỹ.”

Màu lam biển sâu, tiểu mỹ nhân ngư.

Lam Khâm trên mặt nổi lên nhiệt, nhìn chăm chăm chính mình thân thủ họa đồ, lại lặng lẽ nhìn nhìn Tang Du đường cong rõ ràng xương quai xanh.

Nàng bên trái xương quai xanh thượng, có một tiểu khối màu hồng nhạt giọt nước hình bột.

Tiểu mỹ nhân ngư xương quai xanh thượng..... Cũng có.

Lam Khâm không nghĩ tới nàng sẽ như vậy thích.

Còn hảo..... Còn hảo đồ kích cỡ không lớn, không đủ để làm nàng thấy rõ.

Lam Khâm tiếp nhận di động, ở trình tự thiết trí tìm được đối mới sau che dấu công năng, bảo tồn hình ảnh, giúp nàng thiết trí thành mặt bàn bối cảnh.

Tang Du vui vẻ mà nhìn lại xem, ở trên mặt hẳn một xoa, “Khâm Khâm thật là lợi hại!”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 38

Giản Nhan trợn to mắt, “Cần thiết người làm ăn ngon a, nào có có thể so tính! Ai dám nói nàng so người hảo, tuyệt đối là đầu không rõ ràng lắm!”

Tang Du cười, trong lòng thoải mái, kháp Giản Nhan một phen, “Tha thứ người.”

Giản Nhan cười hì hì ôm nàng, “Đúng rồi, cuối tuần khảo thí người ôn tập sao?”

Tang Du gật đầu.

Giản Nhan sầu khổ, cho nàng xem máy tính giao diện, “Tan tầm trước vừa tới thông tri, muốn lâm thời thêm hạng nhất tân cơ sở dữ liệu sử dụng khảo hạch, chúng ta cũng chưa tiếp xúc quá, nhưng là từ thật kia giúp thị bệnh viện tới, đã trước tiên dùng qua, khẳng định so với chúng ta thuận thực!”

Nàng buồn bực, “Thật không nghĩ bị nàng so đi xuống!”

Tang Du nhú mày, “Rất khó sao?”

“Nghe nói đặc biệt khó, phát xuống dưới giáo trình lại thực tối nghĩa,” Giản Nhan vò đầu, “Từ thật trước khi đi còn đặc ý, nói khẳng định sẽ đem chúng ta trung tâm áp xuống đi, khảo ra thành tích tới cấp Tổng lão sư xem.”

Tang Du minh bạch.

Nói cái gì áp Khang Phục Trung Tâm, kết quả là chính là tướng áp nàng.

Nàng nếu thật sự khảo bắt quá từ thật, tất nhiên bị nơi nơi trào phúng, nói không chừng liên quan nãi nãi đều sẽ bị ngầm nghị luận, nói cực lực giữ gìn người năng lực không đủ, kỹ không bằng người đi.

Vì nãi nãi, cũng tuyệt đối không thể thua!

Giao ban về sau, Tang Du tra xong phòng, trở lại hộ sĩ trạm phòng nghỉ bắt đầu nghiên cứu tân cơ sở dữ liệu giáo trình.

Nhìn không đến mười phút liền đầu choáng váng não trướng.

Xác thật siêu cấp khó.....

Nàng cảm lót ở trên bàn, đem nhỏ vụn tóc mái trao đến lung tung rối loạn, thở ngắn than dài khi, di động ong ong chấn động.

Dự báo thời tiết đây đưa?

Này hơn phân nửa đêm!

Tang Du thẳng khởi bối, tò mò địa điểm khai thông biết lan nhắc nhở.

Màn hình di động xoát biến đổi, bị một trường đột nhiên nhảy ra tay vẽ bản đồ hoàn toàn phủ kín.

Ồ thượng ——

Tiểu mỹ nhân ngư dáng người mạn diệu, cánh tay đáp ở bờ biển đá ngầm thượng cười nhạt, đuôi cá cuốn lên một chút thâm lam bọt nước.

Đồng dạng vị trí, khảm một hàng tự ——

“Tối nay, tiểu mỹ nhân ngư du thượng ngàn, màu lam biển sâu, ở ngóng trông nàng về nhà.”

Tang Du nhin không được nhẹ nhàng “Oa” thanh.

Ngực mạc danh bị ê ẩm mềm mại mà xúc động.

Nàng bản năng đi trường ấn, ngoài ý muốn phát hiện thế nhưng nhiều trực tiếp bảo tồn công năng, chạy nhanh tồn hạ, thiết trí thành bình bảo, đầu ngón tay sờ sờ tiểu mỹ nhân tóc dài.

Như vậy mỹ.....

Tang Du click mở phần mềm trung tâm, đi dự báo thời tiết giao diện nhấn lại, “Tân tăng tay vẽ bản đồ rất thích!”

Lam Khâm chính tựa lưng vào ghế ngồi, nắm chặt di động một vang.

Hắn hồi phục thật nhiều, tưởng tuyên bố khi, lại cảm thấy chính mình quá dong dài, từng hàng xóa rớt, một lần nữa đánh mấy cái phiên bản đều không hài lòng, cuối cùng chỉ chừa vô cùng đơn giản ba chữ, “Tặng cho người.”

Đêm khuya tĩnh lặng.

Lam Khâm biết Tang Du sẽ không lại có tin tức lại đây, hắn nằm đi trên giường, nhìn nhìn Khang Phục Trung Tâm cái kia đã im tiếng bát quái đàn, lịch sử trò chuyện bên trong một hàng tự trước sau thứ hắn ——

“Một cái chỉ là khuôn mặt xinh đẹp nghèo nha đầu, tổng không thể trông cậy vào cái nào tuổi trẻ cao phú soái đường đường chính chính đương chính quy bạn gái tới truy đi!”

Hắn không thể cho phép Tang Du bị như vậy ngôn ngữ thương tổn.

Lam Khâm nhắm mắt lại.

Tuổi trẻ..... Hãn có.

Cao..... Còn có thể.

Phú..... Ân, có một chút tiền.

Soái..... Tiểu ngư nói qua, hãn đáng yêu, rất đẹp.

Hãn hãn là đủ tư cách.

Lam Khâm nỗ lực đi vào giấc ngủ, hãn muốn dậy sớm, bảo trì tốt nhất trạng thái.

Hãn định rồi sáng sớm 5 giờ rưỡi đồng hồ báo thức, rời giường đem chính mình xử lý sạch sẽ, lấy ra lâu không sử dụng màu đen ẩn hình thấu kính mang lên, chớp chớp mắt, lau thấm ra sinh lý tính nước mắt.

Trần thúc trước tiên chờ ở dưới lầu, vừa thấy Lam Khâm xuống lầu, trước bị chính thức màu đen quần dài sơ mi trắng lung lay mắt, tiện đà nhìn đến hai mắt nhan sắc, thở dài, “Tiên sinh.....”

Lam Khâm lắc đầu, không cho hãn tiếp tục.

Hãn không thể bởi vì đôi mắt, ở người khác trước mặt cấp tiểu ngư mất mặt.....

Trần thúc lái xe, ra Lâm Giang cao tầng vòng cái cong, ngừng ở một nhà trang hoàng điển nhã cửa hàng bán hoa trước cửa, lão bản trước tiên bị hảo mới vừa đưa đến cả phòng hoa tươi, che ngực xem Lam Khâm hai mắt, biết điều mà lui ra ngoài.

Nắng sớm dung ẩm, nghiêng sái tiến cửa kính phi, bao phủ ở Lam Khâm trên người, đem hãn trên người uất thiếp sơ mi trắng chiếu ra hơi

mỏng vàng sáng.

Trần thúc kiên nhẫn mà canh giữ ở cửa chờ.

Lam Khâm thon dài trắng nõn ngón tay xẹt qua kiêu nộn cánh hoa, rũ mắt lựa, trình trọng tuyển ra nhất không rảnh mấy chi, thân thủ tu bổ cành lá, bãi tiến phô khai màu xám đậm trang giấy, dùng đồ sạm lựa mang trát khân.

Xe lại lần nữa khởi động khi, vừa mới 7 giờ.

Trần thúc từng ở Lam gia nhà cũ đã làm mấy năm hoa thợ, đối hoa tượng trưng ý nghĩa cũng có chút nghiên cứu, hấn xuyên thấu qua kính chiếu hậu ngăm ngăm Lam Khâm trong lòng ngực bó hoa, đáy lòng có điểm phiếm toan.

Hai chi hoa hướng dương.

Trầm mặc ái.

Cúc non.

Ẩn sâu dưới đáy lòng ái.

Cát cánh.

Vô vọng ái.

Ngay cả phối hợp chanh thảo, cũng là không mở miệng được cảm tình.....

Duy độc mấy chi phấn bạch hoa hồng, đại khái là hấn thật sự nhịn không được, mới bỏ vào đi nhiệt liệt.

Xe ngừng ở Khang Phục Trung Tâm dưới lầu, ly Tang Du tan tằm còn có ước chừng bốn mươi phút.

Nhưng này xe là sắp tới bạo điểm, mới vừa vừa xuất hiện, đã bị trên lầu vô số người xuyên thấu qua cửa sổ bắt giữ, hưng phấn mà quan vọng.

Tiêu hóa nội khoa hộ sĩ trạm cửa sổ hướng đại lầu bên kia, Tang Du cũng không biết, đi ngang qua bác sĩ văn phòng khi, bị trực ban bác sĩ kêu trụ.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 39

“Ngọa tào ta mặc kệ khác, soái thành như vậy, trước chụp ảnh lại nói ——”

“Chụp ảnh” hai chữ vừa ra, Tang Du bỗng nhiên bình tĩnh, đón nhận Lam Khâm vô tận mềm ấm ánh mắt, nghẹn lại nước mắt, liền phải đi bắt trụ hãn tay rời đi.

Trần thúc lúc này tiến lên một bước, bình tĩnh tự nhiên mà giảng Lam Khâm trước đó cho hãn an bài lời kịch, “Tang tiểu thư, tiên sinh cố ý lại đây, liền tính người còn không chịu đáp ứng hãn, ít nhất không cần cự tuyệt hãn tiếp người a.”

Một câu nói xong.

Vây xem vòng vây lại lần nữa chết giống nhau yên tĩnh.

Không, chịu, đáp, ứng?!

Ý tứ là..... Đại thiếu gia ở khổ truy, Tang Du không những không có oán qua đi, cứ nhiên còn ở suy xét, thậm chí khả năng cự tuyệt?!

Từ thật ly Tang Du gần nhất, xem đến nghe được nhất rõ ràng, một trương trang dung tinh xảo mặt từ bạch đến thanh, khớp hàm cắn đến đầy mặt cơ bắp dữ tợn.

Nàng không hạt, trước mắt vị thiếu gia này, mãn tâm mãn nhãn tất cả đều là Tang Du.

Tối hôm qua ở thang máy cùng nàng cùng chung kẻ địch mấy cái tiểu hộ sĩ xấu hổ đến nhắm thẳng sau trốn, cùng từ thật bảo trì khai một chút khoảng cách.

Khó trách Tổng lão sư như vậy giữ gìn Tang Du, làm nửa ngày là chính mình bảo bối tôn tử khổ đuổi không kịp người!

Từ thật nơi nơi nói bừa, này cũng quá hổ!

Tang Du vốn dĩ ghen lại nước mắt, lại rốt cuộc không chế không được, tùy thời muốn tràn ra hốc mắt.

Khâm Khâm sao lại có thể như vậy.....

Nàng dùng sức cắn môi, cảm giác được có người ở kinh ngạc qua đi, giờ lên di động, nàng vội vàng đi lên trước tiếp nhận Lam Khâm hoa, một phen cầm hẳn tay, nắm liền đi.

Mặt sau có chuyện tốt đuổi theo tưởng chụp.

Trần thúc huấn luyện có tổ đuổi cánh tay ngăn lại.

Tang Du cúi đầu, nước mắt tự phát mà ra bên ngoài dững, nàng đem Lam Khâm càng trao càng chặt, một hơi vọt tới bên cạnh xe, kéo ra môn tưởng che chở hẳn ngồi vào đi.

Lam Khâm khó được không nghe lời, trở tay ôm lấy nàng vai, một tay che ở cửa xe phía trên, trước mắt bao người, cúi người giữ gìn, làm nàng trước lên xe.

Chờ đến tả hữu cửa xe toàn bộ quan trọng, tiếng ồn ngăn cách bên ngoài, tư mật trong không gian còn sót lại hạ lẫn nhau hai người.

Tang Du xoay người, nước mắt lưng tròng tròng mắt hẳn.

Lam Khâm đối mặt người ngoài khi khí tràng lập tức không dùng được, chân tay luống cuống mà cương ở trên chỗ ngồi, nhìn nàng nước mắt, mắt cũng không dám chớp, trái tim giống bị nắm lấy, khóe mắt cũng nhịn không được phiếm thượng ửng hồng.

Hắn.....

Hắn làm sai có phải hay không.....

Tiểu ngư ở sinh khí.

Lam Khâm ngực buồn đổ lên, đôi tay ấn ghế dựa, môi bản năng khép mở, lại gắt gao nhấp, cúi đầu muốn tìm di động cho nàng đánh chữ, trên người đột nhiên cứng đờ, một đạo bọc ngọt thanh mùi hương thoang thoảng bóng dáng, bay nhanh mà phác gục lại đây, hai mắt ướt lợc cộc bắt lấy cánh tay hắn.

“Lam Khâm người sao lại thế này!”

Lam Khâm ngây người.

“Ai làm người mang thấu kính! Ai làm người mang hạt châu thít chặt thủ đoạn! Ai làm người nói cho Trần thúc như vậy nói..... Nói cái gì ở truy ta, ta còn không đáp ứng!”

Tang Du một khuôn mặt trướng đến đỏ bừng, ngẩng đầu căm tức nhìn hắn, “Người sao lại có thể như vậy!”

Lam Khâm bị nàng từng tiếng chấn trong lòng.

Nữ hài lại hồng lại mềm mặt mang vết nước, gần trong gang tấc, hắn hô hấp một chút quan trọng hơn một chút, kháng bất quá xúc động, chậm rãi nâng lên tay, cái ở nàng cái gáy, nhẹ nhàng xoa xoa hồng an ủi.

Hắn động tác quá ôn nhu.

Chẳng sợ không thể nói chuyện, không có đánh chữ, nhưng Tang Du tại đây một cái chớp mắt, tất cả đều đã hiểu.

Lam Khâm vẫn luôn ở nhớ nàng ở Khang Phục Trung Tâm đã chịu đòn đả vớ vẩn.

Cũng không phải giải quyết WeChat đàn liên tính kết thúc, cũng không phải nãi nãi phát ra tiếng là có thể bảo nàng an tâm vô ưu, kế tiếp sẽ phát sinh vấn đề, có lẽ ở chính nàng đều không có ý thức được thời điểm, Lam Khâm cũng đã trước tiên chuẩn bị tốt.

Hắn cố ý tới che chở nàng, làm nàng người theo đuổi.

Dùng tự mình hành động đem nàng phụng đến cao cao, minh xác nói cho sở hữu sau lưng toan nàng người, Tang Du là trân quý.

Nàng là trân quý, đáng giá hết thảy coi trọng che chở.

Tang Du nước mắt lại lần nữa chảy xuống tới, nỗ lực thực hung mà lau mặt, nghẹn ngào nói: “Lam Khâm! Người không thể như vậy! Người đến..... Người đến khách quan một chút hảo sao!”

Đôi mắt như vậy mỹ, làm gì giấu đi.

Vết sẹo cũng không cần sợ người thấy.

Còn có truy nàng.....

Thật sự nếu là truy nàng, nàng làm sao cự tuyệt a!

Tang Du nói mấy câu ngạnh ở giọng nói, muốn dứt khoát nói ra cho hẳn nghe.

Không nghĩ tới Lam Khâm xem nàng khóc đến đáng thương, không còn biện pháp, nương vừa rồi ở bên ngoài dững khí, cánh tay bao quát,

khắc chế lại tiểu tâm, đem nàng áp tới rồi chính mình trước ngực.

Tang Du lập tức cái gì đều đã quên, cảm quan hoàn toàn bị hấn hơi thở xâm nhập, đã từng chặt chẽ dán quá cái này ôm ấp, lại lần nữa dựa đi vào mới biết được, nàng có bao nhiêu hoài niệm.

Lam Khâm sao lại có thể như vậy.....

Như vậy đương nhiên làm bảo hộ nàng an ủi chuyện của nàng, làm nàng tâm đều bay lên, hấn còn một thân thuần tịnh đoan trang ngay thẳng!

Tang Du nhéo hấn áo sơmi, thở phì phì đem khóc hoa trang cọ đến hấn trên vạt áo.

Trần thúc đi đến bên cạnh xe, trước tiên gõ gõ pha lê.

Tang Du hút hút cái mũi bò dậy, dịch khai một chút khoảng cách, cái trán chống hàng phía trước chỗ tựa lưng, tận lực đem trên mặt nước mắt lau khô, thở sâu, xoay chuyển đầu, vừa lúc cùng Lam Khâm đối diện.

Càng xem hấn màu đen đôi mắt càng khó chịu.

“Về nhà.....” Nàng lẩm bẫm, “Nhanh lên đem thấu kính hái xuống.”

Lam Khâm tự biết đuối lý, cho nàng đánh chữ, “Tiểu ngư, không khóc được không.”

Tang Du hừ hừ quay đầu, dừng dừng, bắt tay đuổi cho hấn.

Nàng một lòng bủn rủn rung động đến lợi hại, nhịn không được xúc động, muốn bắt hấn tay cấp chính mình sát sát nước mắt.

Lam Khâm lại là tuyệt đối đoán không được tiểu ngư muốn hấn.

Hắn khẩn trương mà mọi nơi nhìn xem, cấp cái gì cũng không đúng, cuối cùng đem bó hoa nâng lên tới, thử thăm dò đưa tới nàng mềm mại trong lòng bàn tay.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 40

Hắn chưa bao giờ có hào phóng như vậy mà lộ dị đồng ra cửa, nhưng tiểu ngư tại bên người, hắn liền..... Có rất nhiều tự tin.

“Khâm Khâm, người đừng nghĩ nhiều,” Tang Du kịp thời phát hiện hắn không được tự nhiên, chống đỡ miệng lặng lẽ nói, “Các nàng nhìn chăm chăm người, là bởi vì người đẹp nha.”

Bằng không làm sao vẻ mặt không cam lòng mà ngăm nàng.

Lam Khâm trong lòng buông lỏng, nhấp môi cười nhạt, đánh chữ cho nàng, “Người cảm thấy đẹp là đủ rồi.”

Hắn chỉ nghĩ muốn Tang Du khẳng định.....

Tang Du quyết đoán giữ chặt cánh tay hắn đi phía trước hướng, “Đi —— hiện tại liền mang toàn thế giới đệ nhất đẹp Khâm Khâm đi dạo phố!”

Tiến vào nghi gia bán trà, trước trải qua đồ làm bếp khu, Lam Khâm quả thực mở ra tân thế giới đại môn, nơi nơi tò mò mà đánh giá, thấy cái gì đều tưởng sờ sờ.

“Tiểu ngư, cái này cho người uống nước!”

Một bộ hoa văn màu cái ly bỏ vào xe đẩy tay.

“Tiểu ngư, cái này dùng để trang quả trà.”

Gồm sứ ấm trà nhập sọt.

“Tiểu ngư, mâm đáng yêu, có thể thịnh điểm tâm ngọt, người có thích hay không?”

Không khỏi phân trần liền tắc trong xe.

Thậm chí có mặt khác khách hàng đem giường phẩm khu mấy cái manh hệ ôm gối thuận lại đây, không nghĩ mua tùy tiện bãi ở một bên góc, Lam Khâm cũng nhặt lên tới xoa bóp, nói cho Tang Du, “Hảo mềm —— tiểu ngư người xem!”

Tang Du xem thế là đủ rồi, lắc lắc hăn, “Khâm Khâm, người thanh tình điểm a, không thể cái gì đều lấy, chúng ta là tới mua cái bàn!”

Lam Khâm chớp chớp mắt xem nàng, chậm rãi đánh chữ, “Nhưng là thực đáng yêu.”

Đều thích hợp nàng dùng.....

Tang Du bật cười mà phiên phiên, hăn mua rõ ràng đều là nghi gia trường năm ở bán kinh điển khoản, cũng không có gì đặc biệt mới mẻ nha.....

Nàng đang nghĩ ngợi tới, đột nhiên thần kinh căng thẳng.

“Người.....” Nàng nhìn hăn, “Trước kia không có tới quá sao?”

Lam Khâm lắc đầu, “..... Ta không có đạo quá phổ.”

Mười sáu tuổi trước kia, hăn đãi ở Lam gia nhà cũ, trừ bỏ bị đưa ra đi đi học, chính là trở lại hăn sống một mình tiểu lâu, quen thuộc chỉ có ven đường phong cảnh, hằng ngày chi phí có người chuyên môn đưa tới, hăn lại không dám lộ đôi mắt, không có đi dạo phố cơ hội.

Mười sáu tuổi về sau, hăn nằm ở trên giường bệnh hai năm, lúc sau liền tự mình phong bế lên, trừ bỏ lạng lẽ đi gặp nàng, từ sớm đến tối đều

đãi ở trong phòng, thật sự bất đắc dĩ mới có thể ra cửa, càng miễn bàn.....
Đi dạo phố loại này xa xỉ xa xôi sự.

Hôm nay, là hẳn lần đầu tiên.

Tang Du thất thanh, trong cổ họng trướng đến khó chịu, thương tiếc mà ở cánh tay hẳn thượng thuận thuận, “Mua mua mua, Khâm Khâm thích cái gì đều mua.”

Nàng vỗ vỗ tiền bao, “Nghĩ gia ta còn là có thể mua nổi!”

Nhưng mà cuối cùng tính tiền khi, cũng không có mua quá nhiều, nàng cũng không có thể xông về phía trước đòi thợ cơ hội.

Lam Khâm luyến tiếc làm Tang Du xe đẩy, chính là quá nặng hẳn một tay cũng đẩy bất động, đôi tay nói, cánh tay liền không có phương tiện làm nàng..... Ngẫu nhiên lơ đãng ôm như vậy một chút.

Không được.

Cần thiết thiếu mua.

Trần thúc vui rạo rức giúp đỡ đem đồ vật dọn đến cốp xe, triều cách vách thương trường chỉ chỉ, “Tang tiểu thư, người muốn hay không mang tiên sinh tiếp tục đi dạo? Hẳn nơi nào cũng chưa đi qua.”

Tang Du không chút do dự.

Đương nhiên muốn.

Nghĩ gia ngầm gara cùng thương trường phụ một tầng tương liên, đi qua đi khi, vừa lúc từ ăn uống khu vực xuyên qua, tới gần giữa trưa giờ cơm, các nhà ăn lớn dòng người dần dần dày đặc, có mùi hương hỗn tạp phiêu ra, lối đi nhỏ trung gian trong suốt quầy triển lãm điểm tâm ngọt cùng trà sữa càng hấp dẫn người ánh mắt.

Lam Khâm đối mặt loại này cảnh tượng, chỉ có thể giật nhẹ Tang Du cổ tay áo.

Đều..... Muốn ăn.

Chính là đều..... Không thể ăn.

Hắn ánh mắt ướt át, mắt trông mong nhìn chăm chăm Tang Du, xinh đẹp trông mắt liền một chữ, “Thèm.”

Tang Du buồn cười lại đau lòng, trấn an mà vỗ vỗ hắn, “Người nhìn xem, thích cái gì đều nhớ kỹ, chờ người dạ dày chuyển biến tốt đẹp, ta giống nhau giống nhau làm cho người ăn.”

Lam Khâm thật mạnh gạt đầu, lấy ra di động từng nhà chụp ảnh.

Màn ảnh nhìn như lơ đãng mà đối tới đối lui, lặng lẽ dừng hình ảnh ở Tang Du trên người, răng rắc, chụp được nàng.

Lam Khâm chụp lên vài trương, cảm thấy mỹ mãn đối đến WeChat, “Tiểu ngư, ta tưởng cho người mua trà sữa.”

Tang Du kinh ngạc ngẩng đầu.

“Rất nhiều người đều ở uống,” Lam Khâm khắp nơi nhìn xem, “Cho người cũng mua.”

Năm phút đồng hồ sau, Lam Khâm dựa vào phong phú sức tưởng tượng, ở đông đảo mục lục tuyển ra hẳn cho rằng tốt nhất uống đậu đỏ pudding trà sữa, cầm hảo ống hút đưa cho Tang Du.

Tang Du uống một ngụm, đối thượng hắn lấp lánh đôi mắt, bỗng nhiên mũi toan.

Nàng ở bản ghi nhớ ghi nhớ, Khâm Khâm thích đậu đỏ pudding trà sữa, về sau phải thường xuyên nấu cho hẳn uống.

Tự động thang cuốn bên cạnh, có thương trường tầng lầu phân bố sơ đồ.

Lam Khâm nhìn kỹ xem, chỉ hạ lầu ba.

Lầu ba là thiếu thực trang.

Tang Du đối Lam Khâm hữu cầu tất ứng, hẳn nói muốn đi đâu, vậy nhất định phải bồi hẳn đi đâu, nhưng tới rồi lầu ba nàng mới phát hiện, vấn đề cũng không có đơn giản như vậy.

Khâm Khâm có mua sắm cuồng tiềm chất!

Phát hiện xinh đẹp váy liền hương trên người nàng so, cố tình ánh mắt còn đặc biệt hảo, tuyển tất cả đều thích hợp nàng.

Tang Du vừa lật điệu bài liền buồn bực.

Này giá cả..... Muốn giết người sao?!

Sau lại nàng dứt khoát chơi xấu, không chịu hưởng trong tiệm tiến, Lam Khâm nhấp nhấp môi, trong mắt toát ra mất mát.

Tang Du kiên nhẫn cho hẳn giảng, “Khâm Khâm người không thể xúc động tiêu phí, người xem điều thứ nhất, sa quá mỏng, không an toàn.”

Lam Khâm chần chờ gật đầu.

“Đệ nhị điều đi, nhan sắc có điểm hoa, ta không thích.”

Lam Khâm cúi đầu.

Tang Du đem vừa rồi xem qua váy nhất nhất bởi lông tìm vết, nói được lời thề son sắt, đặc biệt thành khẩn, Lam Khâm cũng không nhụt chí, bồi nàng tiếp tục dạy.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 41

Lam Khâm xem ngốc, ngừng thở.

Tang Du giương mắt, nhìn cùng nàng cách xa nhau không đủ ba mét nam nhân.

Phòng khách đèn còn không có mở ra, hắc đứng ở chạng vạng mờ nhạt sắc trời, thân cốt mảnh khảnh đỉnh bạt.

Eo tuyến khẩn hẹp, thích hợp ôm, bả vai bình thẳng rộng lớn, thích hợp dựa, một khuôn mặt mặc dù ở vào âm đạm ánh sáng, như cũ câu nhân thềm nhỏ dải, nàng có thể tưởng tượng đến..... Không ngừng thích hợp vuốt ve, nhất định càng thích hợp..... Vuốt ve hòa thân hôn.

Mà hắc bản thân, lại luôn là như vậy sạch sẽ trong sáng, nội liễm ôn nhu.

Sao lại có thể..... Như vậy làm nàng tâm động.

Nàng không phải thánh nhân, làm không được vẫn luôn bị vô hình dụ hoặc còn tuân thủ nghiêm ngặt đúng mực, có chút đồ vật ở vì Lam Khâm điên cuồng mà nhảy lên, miêu tả sinh động, nàng đại khái rất khó chờ đến hắc thân thể kiểm tra kết thúc.....

Tang Du lông mi nhẹ động, môi đỏ nhợt nhạt giơ lên.

“Khâm Khâm,” nàng ăn mặc hắc đưa váy, dựa cánh cửa, nhẹ giọng nói, “Người như vậy..... Không thể trách ta.”

Nàng nói qua, nàng rất xấu, Khâm Khâm còn nhớ rõ sao?

Nàng lần này khả năng không chế không được..... Muốn thật sự bắt đầu khi dễ hẳn.

Chương 31 thần tiên ·31

Trước mắt nữ hài ngậm cười, hơi cuốn tóc dài mềm xấp tán ở ngực, đỏ bừng cánh môi hơi ướt át, từ đầu đến chân kiều kiều bạch bạch, lộ ra cùng thường lui tới bất đồng vũ mị.

Lam Khâm rũ tại bên người đôi tay nắm chặt, trong lòng bàn tay thấm ra mồ hôi, ngơ ngẩn nhìn chăm chú, lực chú ý hoàn toàn bị nàng chiếm cứ.

Tiểu ngư đang nói cái gì?

Không thể..... Quái nàng?

Nàng căn bản không cần lo lắng, vô luận chuyện gì, hẳn đều không thể quái nàng.

Lam Khâm hơi hơi hé miệng, yết hầu chỗ sâu trong khó có thể tự ức mà nghiền nát ra một chút gian nan khí âm, hẳn nghe được, khóe môi vô thổ mà dùng sức nhấp, có chút hoảng sợ mà rơi xuống mi mắt.

Thật là..... Khó nghe.

Hẳn như thế nào có thể ở Tang Du trước mặt, phát ra loại này tạp âm.

Lam Khâm vừa định xoay người tránh đi nàng tầm mắt, liền nhìn đến nàng đột nhiên động, triều hẳn đến gần hai bước, dừng lại, tiếp theo —— cởi ra trên chân miên ma dép lê.

Hẳn bản năng muốn ngăn cản.

Tang Du động tác càng mau, tiểu xảo trắng nõn ngón chân cọ cọ, đem dép lê đẩy xa, trần trụi một đôi chân trực tiếp đạp lên trên sàn nhà, trần trụi cẳng chân nhấc tới vừa nhấc, hương hấn tới gần.

Không khí phảng phất trở nên dính trù, bị nàng tiêm mềm thân thể quấy, Lam Khâm hô hấp tiệt trọng.

“Khâm Khâm, người nhìn xem ta,” Tang Du vồ về làn váy, thanh tuyến miên ngọt, “Đẹp sao?”

Lam Khâm nhĩ tiêm mắt thường có thể thấy được mà bắt đầu biến hồng, đầu ngón tay bắt lấy khoan đăng ống quần, thẳng không nổi mê hoặc nâng lên mắt, nàng cách hấn càng gần, không đủ nửa thước, duỗi tay là có thể chạm vào.

Hấn gật đầu, lông mi run lên.

Tang Du ngực đi theo hấn lông mi cùng nhau run, giống như khó xử mà nằm hạ bên hông, “Chính là người không cảm thấy, vòng eo giống như lớn một chút sao?”

Lam Khâm tưởng chính mình chọn sai số đo, vội vàng xem qua đi.

Nàng vòng eo nhỏ hẹp mảnh khảnh, một tay có thể ôm hết, váy hơi mỏng ren gãi đúng chỗ ngứa dán sát, đường cong lưu sương.

Lam Khâm lỗ tai toàn đỏ, đang muốn lắc đầu, Tang Du đã một bước nhỏ tiến lên, dặt cổ tay của hấn nâng lên, đem hấn hai chỉ ần ần nóng lên tay, đoan đoan chính chính đặt ở chính mình bên hông.

Lam Khâm trong đầu âm âm một tặc, bàn tay giống bồng dưng bị cực nóng bậc lửa, hòa tan giống nhau dính ở nàng trên eo, không dám gần sát, không đành lòng buông ra.

Bên tai là nàng hơi khàn, buồn rầu thanh âm, “Khâm Khâm, quang xem như thế nào biết, người sờ sờ, mới có thể xác định có phải hay không lớn.”

Lam Khâm mân khân môi thoáng mở ra, hấp thu loãng dưỡng khí.

Tay lại có tự chủ ý thức, chậm rãi thu nạp, chế trụ, luyện tiếc phóng.

Tiểu ngư.....

Tiểu ngư eo.

Tang Du tim đập như cổ, lược ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm hẩn lẫn lộn hầu kết, “Sờ đến sao? Có phải hay không lớn? Nếu không thích hợp, muốn đi đổi..... Như vậy quý, ta không thể làm người bạch bạch tiêu tiền nha.....”

Lam Khâm toàn thân máu đều vọt tới một đôi tay thượng, theo nàng lời nói, nhẹ nhàng vuốt ve hai hạ, liền cổ cùng xương quai xanh đều đỏ một mảnh.

Hẩn khốe mắt âm thầm nổi lên hơi ấm, không biết làm sao mà tiểu biên độ lắc đầu.

Không lớn, vừa vặn, tiểu ngư ăn mặc, đặc biệt mỹ, mỹ đến làm hẩn.....

Không muốn nàng xuyên đi ra ngoài, cho người khác nhìn đến.

Lam Khâm miệng khô lưỡi khô, mông sương mù ánh mắt dừng ở nàng một đôi trắng như tuyết trên chân, trong đầu rối cuộc thanh tịnh một chút, tưởng cúi người đi cho nàng nhặt dép lê.

Tang Du giữ chặt hẩn, “Dép lê cùng váy không xứng đôi, ta cố ý cởi ra.”

Lam Khâm không có dư thừa tinh lực đi đánh chữ, môi không tiếng động khép mở, “Lãnh.”

Tang Du cười, trong mắt quang ảnh lưu chuyển, bám lấy cánh tay hắn, “Vì xinh đẹp, lãnh tính cái gì, bất quá —— còn có một cái biện pháp, đã xinh đẹp, lại ấm, ta có thể hay không thử xem?”

Lam Khâm đương nhiên đáp ứng.

“Khâm Khâm, người nói trước, ta có nặng hay không?”

Hắn vội vàng lắc đầu.

Không nặng! Quá gầy.

“Kia —— người có thể gánh vác được ta sao?”

Lam Khâm phun tức nhiệt năng mà cùng nàng đối diện, như thế nào..... Gánh vác?

Tang Du nhẹ nhàng nâng khởi chân, hai chân dẫm lên hắn giày trên mặt, thân thể tự nhiên đứng thẳng không xong, đành phải đi phía trước một phác, không hề biện pháp mà ôm vòng lấy hắn eo bối.

Cái này ôm ấp.....

Nàng lại đã trở lại.

Ngoài miệng xin lỗi mà nói “Thực xin lỗi a ta không đứng được”, trong lòng quay cuồng đến có thể so với nổ tung tiểu chảo dầu.

Rốt cuộc..... Rốt cuộc!

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 42

Giọng nói rơi xuống, Tang Du môi đỏ hé mở, trắng tinh hàm răng gian lộ ra một chút phấn nhuận đầu lưỡi, ẩm ướt mềm mại, thối qua hãnh dĩnh nãi bánh mảnh vụn đầu ngón tay.

Lam Khâm toàn thân giống như thông điện, từ ngón tay lan tràn khai tê đại toan ngứa, thẳng tắp chui vào đáy lòng, dững hững trong thân thể mỗi một chút ẩn sâu tình yêu bí ẩn góc.

Tang Du lưỡi thượng còn sót lại hãnh độ ẩm, tâm mau nhảy ra cổ họng.

Nhưng cần thiết trang đến giống điều bình tĩnh sói đuôi to.

Nàng oai phía dưới, “Không thể lãng phí, nhớ rõ sao?”

Lam Khâm làm nàng cố ý vô tình khi dễ, cả người mau bị nấu chín, liếm môi lặng lẽ hồi hận, hãnh..... Hãnh học xong, lại tới một lần được không?

Hãnh duỗi tay đẩy đẩy nãi bánh mâm, muốn Tang Du lại uy hãnh một khối.

Tang Du xoa bóp hãnh, nhịn xuống xúc động, bưng lên mâm đi rồi.

Không thể nóng vội.

Lập tức tiến triển quá nhanh, Khâm Khâm sẽ tiêu hóa không xong, hôm nay học được giống nhau, ngày mai —— tiếp tục giáo.

Đêm đó Tang Du lại đến phiên ca đêm, Lam Khâm vẫn luôn đem nàng đưa đến cửa thang máy.

Chờ thang máy khi, Tang Du nghiêng đầu xem hăn, chú ý tới hăn ngón tay, ánh mắt không cảm nhảy dựng, “Người tay làm sao vậy?!”

Không biết khi nào dán lên băng keo cá nhân!

Lam Khâm hướng phía sau giấu giấu, cho nàng giải thích, “Vẽ..... Ma tới rồi.”

Kỳ thật là..... Bị nàng liếm quá, hăn sợ làm dơ, sợ tẩy rớt, liền bao lên.....

Tang Du không nghĩ nhiều, dặn dò hăn cẩn thận, thực mau lại phát hiện không đúng, truy vấn: “Khâm Khâm, người làm gì quản gia cư phục đổi đi? Ở nhà xuyên áo sơmi không khó chịu sao?”

Lam Khâm điểm tâm này sự sùỵ cả đêm, tới rồi cuối cùng thời điểm, rốt cuộc vô pháp ghen, cho nàng đánh chữ, “Ta có thể hay không cùng người cùng đi trực đêm ban.”

Tang Du ngoài ý muốn, “Cùng ta đi trực ban?”

Lam Khâm gật đầu, “Ta bảo đảm không sáo người, liền ở bên trong phòng nghỉ vẽ.”

“Vì cái gì?”

Lam Khâm nhìn xem thang máy biến hóa con số, ngóng trông chậm một chút, “Buổi tối người một người sẽ nhàm chán, sợ hãi.”

Hộ sĩ trạm hăn đi qua, đêm khuya sự tình thiếu, liền một người ở.

Trống không thực cô đơn.

Chính hẳn ở nhà qua đêm..... Cũng thực cô đơn.

Phía trước không dám đề, nhưng hôm nay..... Tiểu ngư cùng hẳn càng thân cận, hẳn thậm chí có không thực tế xa tưởng, tiểu ngư có phải hay không..... Đối hẳn có một ít hảo cảm.

Hẳn không muốn cùng nàng tách ra.

Tang Du nhìn xem biểu, nhìn nhìn lại Lam Khâm không có gì huyết sắc môi, lựa chọn lắc đầu.

“Người yêu cầu hảo hảo dưỡng thân thể, không thể chạy loạn, ở hộ sĩ trạm cả một đêm cũng chưa địa phương ngủ, ngao một đêm lại đây, cuối tuần lại vô pháp đi làm kiểm tra rồi.”

Thang máy tới rồi mười sáu lầu, “Đinh” một tiếng mở ra.

Tang Du đi vào đi, “Mau trở về, đi ngủ sớm một chút.”

Lam Khâm chậm rãi gật đầu, nghe lời mà rũ mắt.

Cửa thang máy đóng cửa, hẳn thân ảnh biến mất, Tang Du rất cuộc chịu đựng không nổi, một phen che lại ngực, tiểu yêu tinh..... Ủy ủy khuất khuất bộ dáng mau đem nàng chọc đã chết.

Nhưng hẳn thân thể còn yếu, tổng không thể thật hưởng Khang Phục Trung Tâm mang.

Tang Du nhú mày đi ra đơn nguyên môn, ngẩng đầu nhìn nhìn trên lầu ánh đèn, ruột gan cồn cào mà nhớ bị ném xuống người nào đó.

Trần thúc liền ở trong xe chờ.

Tang Du hô khẩu khí, chuẩn bị đi đến bên cạnh xe, bên người phóng đi động chân một chút, thu được hai điều WeChat.

Trình Trì: “Tiểu ngư, hôm nay ta cũng đáng ca đêm, từ từ qua đi tìm người.”

Trình Trì: “Người không chịu làm ta thỉnh người ăn cơm, ta chỉ có thể mang điểm bữa ăn khuya, cho người bồi tội.”

Tang Du đầy bụng nhu tràng toàn không có.

Nhớ tới Trình Trì mấy ngày nay cũng không có việc gì WeChat oanh tạc liên đầu đầu.

Ai muốn hấn bồi tội a, nếu không phải hấn ở thị bệnh viện cùng người nói bậy cái gì mỗi tình đầu, đến nỗi làm nàng không duyên cố chịu loại này không thể hiểu được phong ba?

Tang Du căm giận hồi phục, “Không cần, người vẫn là chính mình lưu trữ ăn đi.”

Trình Trì giây hồi: “Tiểu ngư đừng nháo, ta còn có thể giáo người cơ sở dữ liệu thao tác, mang người cuối tuần khảo thí thượng phân, ổn ngồi đệ nhất.”

Tang Du ghét bỏ, “Không cần phải.”

Nàng hồi xong đem điện thoại cất vào trong túi, không hề đi lý, nẩy lên bực bội tâm lại lần nữa bị Lam Khâm chiếm mẫn.

Bị Trình Trì một trận lẩn, cảm giác tinh thần đều đã chịu ô nhiễm, nhu cầu cấp bách Khâm Khâm mỹ nhan tinh lọc an ủi.

Tang Du khê căn môi, có cái tiểu ý niệm xao động khó an, nàng liền tính không thể mang Khâm Khâm đi trực ban, ít nhất hấn là nói cho hấn, đêm nay thượng, nàng sẽ tưởng hấn nha.

Sáng mai trở về, hỏi lại Khâm Khâm có hay không giống nhau tưởng nàng.

Lần nhau tổ tưởng niệm —— chuyện thứ hai cũng liền thuận tiện giáo hội.

Tang Du hạ quyết tâm, cùng Trần thúc lên tiếng kêu gọi, bay nhanh mà xoay người lên lầu, đi thang máy thẳng đến mười sáu tầng.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 43

“Ta đôi được rồi.”

Lam Khâm nghe tiếng làm theo, không nghĩ tới giặt mình ở cửa.

Sáng như tuyết ánh đèn hạ, đột nhiên đập vào mắt, là tiểu hộ sĩ mảnh khảnh kiêu tiểu bóng dáng.

Nàng tóc dài chảnh tề bàn ở sau đầu, lộ thon dài trắng nõn sau cổ, vai lưng mỏng mà tú lệ, eo bị Khang Phục Trung Tâm thiến lam hộ sĩ phục véo đến hẹp hẹp một cái, chính quay đầu đối hăn cười, đôi mắt cong thành kiêu.

Tang Du xoay người, đôi tay bối đến phía sau, chớp chớp mắt, “Làm gì nhìn chăm chăm vào ta, hộ sĩ phục xinh đẹp sao?”

Lam Khâm vội vàng quay mặt đi, trái tim chấn đến trong tai nổ vang, che dấu mà cho nàng đánh chữ, “Xinh đẹp.”

Hăn lại xem một cái, phun tức càng nhiệt một phân, thành thật mà bổ sung, “Người xuyên xinh đẹp.”

Tang Du nhìn chăm chăm mấy chữ này, cười đến nhộn nhạo.

Khâm Khâm thật đúng là ngọt đã chết.

Nàng đi đến hăn bên người, kéo hăn đến bên cạnh bàn ngồi xuống, đem hăn laptop mở điện, tablet liên tiếp, giấy vẽ bút vẽ phôi hảo, “Trước công tác, một giờ họa xong, cho người khen thưởng.”

Lam Khâm sờ qua giấy bút viết, “Cái gì khen thưởng?”

Tang Du cúi người, khuỷu tay chống ở trên mặt bàn kéo cằm, giơ lên khoe môi xem hần, thẳng đem hần xem đến mặt đỏ, nàng mới cười cười mà nhẹ giọng nói: “Người nghĩ muốn cái gì, ta liền cấp cái gì.”

Hằng ngày trêu chọc xong Lam Tiểu Khâm, Tang Du cảm thấy mỹ mãn ngồi ở hần đối diện cái bàn trước, sầu khổ mà trở về ôn tập khảo thí hiện thực.

Nàng sâu kín thở dài, mở ra tân cơ sở dữ liệu giáo trình, đối với máy tính một hàng một hàng cố sức mà nghiên cứu.

Từ Lam Khâm lấy người theo đuổi thân phận cao điệu xuất hiện ở Khang Phục Trung Tâm công lớn, sau lưng toan nàng những cái đó thanh âm cuối cùng bình ổn đi xuống, tuy rằng còn có người trong tối ngoài sáng tìm hiểu Lam Khâm thân phận cùng của cải, nhưng ngại với Tống Chi Ngọc uy áp, ai cũng không dám lỗ mãng, dần dần cũng liền đối Tang Du chuyển vì thuần túy hâm mộ.

Tang Du đảo không thêm để ý người khác ánh mắt, ghen ghét cũng hảo hâm mộ cũng hảo, chỉ cần đừng quấy rầy đến nàng cùng Lam Khâm, coi như không tồn tại.

Nhưng khảo thí chuyện này như cũ treo ở đỉnh đầu, thành tích là từ thật duy nhất có thể lại lấy tới nói bậy lấy cứ.

Nàng không thể cấp nãi nãi cùng Khâm Khâm mất mặt, cần thiết cao phân thông qua, cơ sở dữ liệu lại khó, cũng phải học được.

Tang Du ghé vào trên mặt bàn nhú mày phiên giáo trình, không chú ý tới cổ áo rơi xuống, lộ ra xương quai xanh, kia khối tiểu xảo giọt nước hình bột, vừa lúc dừng ở Lam Khâm trong mắt.

Lam Khâm bút vẽ phác hoạ nhân thể cổ đường cong, phi thường tự nhiên thuần thực, ở người mẫu xương quai xanh chỗ, thêm đồng dạng hồng nhạt tiêu giọt nước.

Hắn sớm nhất thiết kế bản thảo, lúc ban đầu vẽ châu báu ước nguyện ban đầu, gần là vì nàng mà thôi.

Tang Du bát bát tóc mái, đầu choáng váng não trưởng mà ở giáo trình thượng hoa trọng điểm, một bút mới vừa đi xuống, hộ sĩ trạm tiếng chuông sập vang, nàng huấn luyện có tổ đứng dậy lao ra đi, nhìn đến là 15 hào phòng bệnh ở rung chuông.

Nàng vội vàng cùng Lam Khâm tiếp đón một tiếng, “Khâm Khâm người trước họa, ta đi phòng bệnh nhìn xem!”

Nói xong bước nhanh chạy tiến hành lang.

Lam Khâm không yên tâm mà đuổi theo ra đi, nhìn đến nàng thân ảnh quẹo vào phòng bệnh, bên trong ánh đèn sáng lên, cũng không có cái gì dị vang truyền ra, lại đợi vài phút, như cũ an tĩnh, hẳn kết luận không có đại sự, mới trở về chỗ ngồi.

Nhưng như thế nào cũng họa không ra.

Nàng không ở, tâm liền cao cao huyền, không có biện pháp rơi xuống thật chỗ.

Lam Khâm mở ra tablet, viết bản thảo vẽ tân đồ, tiểu mỹ nhân ngư ăn mặc ren váy liền áo, cùng hóa thành một chút hình người màu lam biển sâu ôm.

Hắn họa màu lam biển sâu ngón tay, vỗ ở tiểu mỹ nhân ngư trên eo.

Lúc ấy ôm nàng xúc cảm lại lần nữa bò lên tới, hấn nắm chặt xuống tay, tư tâm mà đem đồ thượng hai người khoảng cách kéo đến càng gần, ôm đến càng khấn.

Điểm đánh bảo tồn khi, phòng nghỉ ngoại, vang lên tới gần tiếng bước chân.

Lam Khâm tưởng Tang Du đã trở lại, đang muốn đi nghênh, thực mau ý thức đến không đúng.

Bước chân thực trọng, bước chân mại đến đại..... Là nam nhân.

Hắn đứng dậy, sống lưng thẳng thắn, lẳng lặng nhìn về phía cửa.

“Tiểu ngư? Không hảo hảo trực ban đã chạy đi đâu,” bên ngoài truyền đến nam nhân thấp nhuệ từ tính tiếng nói, rõ ràng mang theo ý cười, “Người trình ca ca ta, cố ý đưa ăn khuya tới.”

Lam Khâm nhú mày, đỡ bên cạnh bàn ngón tay chậm rãi thu nạp.

Trình Trì ở hộ sĩ trạm chưa thấy được người, quay đầu phát hiện bên trong phòng nghỉ môn hờ khép, có ánh đèn tràn ra, tự nhiên tưởng Tang Du không muốn phản ứng hắn, bất đắc dĩ mà qua đi đẩy cửa, “Tang tiểu ngư, ta cũng đã nhiều năm không gặp, người liền thật sự một chút cũng không nghĩ ta ——”

Cánh cửa mở rộng ra, bốn mắt nhìn nhau.

Trình Trì cả kinh, dư lại nửa thanh nói ngạnh sinh sinh tạt ở bên miệng, bị nhìn chăm chăm lại đây dị sắc trông mắt hoảng sợ.

Hắn sắc mặt đối đối, “Người là?”

Ngoài miệng hỏi, đôi mắt đã đem toàn bộ phòng nghỉ đánh giá một vòng, chú ý tới Tang Du mở ra cơ sở dữ liệu giáo trình cùng đối diện Lam

Khâm mặt bàn khăn ai, tỏ rõ quan hệ phi thiên, hẩn trong lòng trầm, trên mặt không hiện, tiếp tục hỏi: “Tang Du đâu? Ta tìm nàng.”

Trình Trì bản năng tưởng đột hiện đặc thù, đem đóng gói tinh xảo hộp cơm xách lên tới, “Ta tới cấp nàng đưa ăn khuya.”

Lam Khâm đầu ngón tay hung hăng thủ sẵn bàn duyên, rử mắt đặt bút, rồng bay phượng múa viết chữ, “Ta ở bồi nàng trực đêm ban, nàng lâm thời đi ra ngoài.”

Viết xong, hẩn đem giấy dựng thẳng lên, cũng đủ làm Trình Trì xem cái rõ ràng.

Trình Trì từ Lam Khâm viết chữ khởi liền bắt đầu khiếp sợ, lại một căn thận đánh giá thân thể hẩn hình dáng, không thềm để ý ý cười đã là bò lên trên khóe miệng.

Hẩn còn cho là cái gì cường hữu lực đối thủ cạnh tranh.

Làm nửa ngày là cái người câm, tuy rằng cùng hẩn thân cao xấp xỉ, nhưng màu da tái nhợt, ống tay áo ngoài nửa thanh cánh tay cùng hẩn so quả thực gầy yếu, vừa thấy chính là thân thể nhược, không biết cất giấu nhiều ít tật xấu.

Lại một liên tưởng Khang Phục Trung Tâm các loại nghe đồn cùng miêu tả, không khó cùng trong truyền thuyết “Đại thiếu gia” liên hệ lên, mặt là không tồi, khả năng cũng có tiền, kia có ích lợi gì, Tang Du lại không phải cái tham tài hảo | sắc.

Trình Trì cười cười, đem ăn khuya phóng tới Tang Du trên bàn, “Chờ nàng trở lại, phiền toái người nói cho nàng ta đã tới.”

Lam Khâm ánh mắt lạnh băng, “Tiểu ngư ăn qua.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 44

Nói xong, nàng che lại hăn mắt, cúi đầu.

Cổ lấy thương tiếc cùng tình yêu, chuồn chuồn lướt nước hôn, nhẹ nhàng dừng ở hăn lạnh lẽo ấn đường.

Chương 33 thần tiên ·33

Lam Khâm trái tim phảng phất đình nháy, sở hữu cảm quan tê mõi, toàn thân máu đầu tiên là ngưng kết, tiện đà điên cuồng mà cấp dũng hướng nàng môi nhẹ dán kia một chút.

Đôi mắt thượng cái nàng mềm mại tay, ấn đường là nàng nước ấm giống nhau hóa khai môi.

Hăn không phải đang nằm mơ, không phải mỗi đêm tránh ở trong chăn trộm xa tưởng.

Tiểu ngư thật sự..... Ở hôn hăn.

Nhưng mà thanh thiển hôn vừa chạm vào liền tách ra.

Lam Khâm căn bản không kịp lại nhiều cảm thụ, Tang Du đã hô hấp hỗn độn mà nâng lên thân, che lại hăn đôi mắt tay khắc chế không được kích động, ở hơi run lên.

Nàng biết rõ trong nhà tối tăm, Lam Khâm nhất định thấy không rõ trên mặt nàng ướt át lang huyết, nhưng cũng không dũng khí bắt tay lấy ra, tổng cảm thấy hăn chỉ cần vừa mở mắt, nàng liền không chỗ nào che giấu.

Lần đầu tiên làm loại này nói chuyện chuyện xấu.....

Nàng yêu cầu thích ứng cùng thuần thực!

Tang Du làm không rõ nàng này rốt cuộc tính cầm lòng không đậu vẫn là thú tính quá độ, nỗ lực trấn định mà mở miệng, “Ta.....”

Một chữ còn chưa nói xong, hộ sĩ trạm tiếng chuông lại lần nữa vang lên, đêm khuya hết sức đề thần tỉnh não.

Tang Du kinh nhảy dựng lên, tại chỗ vòng một vòng nhỏ lại về tới mép giường, lung tung ở Lam Khâm trên đầu xoa nhẹ hai thanh, ách thanh nói: “Khâm Khâm người trước ngủ, sẽ không lại có không có mắt tới quấy rầy người, ta đi ra ngoài vội, có việc đánh ta di động.”

Lam Khâm theo bản năng đi kéo nàng.

Tang Du không chú ý tới, vội vã đi phòng bệnh, hộ sĩ phục cùng hẳn đầu ngón tay nhẹ sát mà qua.

Tiểu cách gian môn bị nàng thuận tay quan trọng, không còn có ánh sáng thấu nhập, một mảnh hắc ám, Lam Khâm mở to mắt, rốt cuộc nghe được chính mình sấm rền giống nhau kịch liệt tiếng tim đập.

Hắn bắt tay tâm cái ở Tang Du thân quá vị trí, kéo cao chặn che lại đầu, ở tràn đầy nước sát trùng khí vị tiểu trên giường trần trọc, cuộn thân quay cuồng hai vòng sau, hẳn lấy ra di động, lấy hết can đảm click mở Baidu.

Lam Khâm cọ cọ sương mù mênh mông lông mi, rối rắm hơn nửa ngày, ở tìm tòi trong khung tiểu tâm mà đưa vào ——

“Bị nữ hài hôn môi ấn đường.”

Nhảy ra cái thứ nhất tìm tòi kết quả, chính là có người ở dò hỏi, hôn môi ấn đường đến tột cùng đại biểu cái gì.

Lam Khâm yết hầu khô khốc mà nuốt vài cái, mở ra giao diện, nhìn đến trên cùng hồi phục, làm mai hôn ấn đường đại biểu cho yêu thích.

Hắn đầu váng mắt hoa, ở trong chần đoán lên, phun tức nóng bỏng, tiếp tục đi xuống phiên, lại thấy phía dưới liên tiếp hồi phục, hoàn toàn thay đổi phong cách ——

“Tỏ vẻ an ủi.”

“Ngủ trước lễ nghi, cảm ơn.”

“Thời đại nào, hôn môi đều ngại tiến độ chậm, thân cái ấn đường có thể đại biểu cái gì? Nhiều lắm an ủi thường bái.”

“Phỏng chừng là người ta nữ hài xem người đáng thương.”

Lam Khâm bất động, nắm chặt di động cương hồi lâu, chậm rãi đem màn hình khấu hạ, bốn phía khôi phục hắc ám.

Không quan hệ..... Chỉ cần là tiểu ngư cấp, hẳn đều phải.

Hơn nữa tiểu ngư đối hẳn..... Có lẽ có, có một chút thích.

Lam Khâm bắt lấy chần, đem thân thể bao lấy, cưỡng chế chính mình gạt bỏ những cái đó ăn sâu bén rễ bi quan, triều tốt nhất phương hướng suy nghĩ.

Hắn cong cong khóe miệng, ở không người thấy trong ổ chần lộ ra cười nhạt.

Không phải có lẽ.....

Tiểu ngư chịu dùng môi chạm vào hăn, nhất định..... Nhất định là có điểm thích hăn.

Tang Du đi vẫn cứ là 15 hào phòng bệnh, ngực buồn người bệnh nửa giờ không đến lại bắt đầu vị toan, chờ đến lại lần nữa vững vàng đi vào giấc ngủ, đã gần rạng sáng tam điểm.

Nàng trở lại tiểu cách gian ngoại, nhẹ tay niếp chân đem cửa mở ra một cái khe hở, muốn nhìn một chút Lam Khâm ngủ ngon không tốt, kết quả cư nhiên nhìn thấy một cái tròn vo bị đoàn tể ở ven tường.

Tang Du dùng vài giây mới ý thức được cái này bị đoàn chính là nhà nàng Khâm Khâm.

Nàng dở khóc dở cười chen vào đi, nương bên ngoài lượng, kiên nhẫn đem chăn chậm rãi xốc lên, lộ ra bên trong cuộn tròn nam nhân.

Ngốc tử..... Nàng muốn như thế nào hô hấp a.

“Khâm Khâm?”

Nho nhỏ kêu hai tiếng, hăn không có tỉnh, Tang Du luyến tiếc sảo, xuyên qua hăn cổ sau, kéo eo bồi hướng lên trên đề ra đề, hăn trong lúc ngủ mơ cũng ở phối hợp, ngoan ngoãn hoạt động, đủ tới rồi gối đầu thượng.

Tang Du thư khẩu khí, nhịn rồi lại nhịn, không nhịn xuống, thò người ra chạm vào một chút hăn thái dương, lo lắng cho mình tiếp tục đi xuống sẽ có càng quá phạm hành vi man rợ, nàng dịch hảo góc chăn muốn chạy, Lam Khâm lại có điều cảm ứng, mơ mơ màng màng ôm lấy nàng đuổi đến phụ cận cánh tay, mặt dán ở mặt trên, không tha mà cọ xát vài cái.

Hoàn toàn vô ý thức đáng yêu chuẩn xác không có lầm mà đem Tang Du đánh trúng.

Nàng môi cắn đến sung huyết, một bên nghiêng răng nghiêng lợi mặc niệm “Lam Tiểu Khâm người còn như vậy muốn mệnh a”, một bên hung ba ba cúi đầu, ở hăn trên má không chút khách khí mà dùng sức hôn một mồm to.

Lau khóe miệng đóng cửa khi, Tang Du đỡ trán thở dài một tiếng.

Nàng trước kia rất thuần, thật sự.

Sở hữu kinh nghiệm toàn bộ nơi phát ra với các hình các khoản cuộn cuộn thiếu nữ mạn, thuần lý luận mà thôi.

Không nghĩ tới thực tế vận dụng lên có thể thượng thủ nhanh như vậy.....

Đều do Khâm Khâm quá nhận người!

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 45

Mạnh Tây Tây nhướn mày, “Tiểu ngư hiện tại trong lòng có người,” nàng nhẹ giọng bát quái, “Bất quá Giản Nhan nói rất đúng, người là thanh khổng tới, liền truy idol đều là ca hát tốt.”

Nàng hắc hắc cười không ngừng, “Nhà người cố chủ như vậy soái, thanh âm khăng định dễ nghe, người song trọng thỏa mãn đi?”

Tang Du giật mình, tưởng nói nhà ta cố chủ không cần nói chuyện ta cũng cảm thấy dễ nghe, chính phùng phía trước Trình Trì gõ gõ bạch bản, ý bảo an tĩnh, nàng cũng liền không có thể nói xuất khẩu.

Tiếng nói gì đó.....

Nàng đều mau đã quên này một vụ.

Không có Lam Khâm trước kia, nàng xác thật thiên hảo, thích nghe kịch truyền thanh, chú ý thanh ưu, làm truy tinh thiếu nữ đều là trầm mê tiếng ca cái loại này.

Nhưng có Lam Khâm về sau, đều là mây bay.

Giảng bài kết thúc khi, Tang Du lại lần nữa thu được dự báo thời tiết phát tới đây đưa, tân nhảy ra tay vẽ bản đồ thượng, chỉ có yên tĩnh sâu thẳm một mảnh lam hải.

Tiểu mỹ nhân ngư không thấy.

Trung gian khảm kia hành tự hết sức đơn giản ——

“Tiểu mỹ nhân ngư không ở, màu lam biển sâu bị ấn tạm dừng.”

Tang Du đi phần mềm quản lý bình luận đặt câu hỏi: “Tiểu mỹ nhân ngư đi đâu?”

Hồi phục giây đến, “Đi trên bờ thế giới.”

Nàng có điểm vì biển sâu lo lắng, “Sẽ trở về đi? Bằng không kia phiến hải hảo đáng thương.”

Lam Khâm ngồi ở cửa sổ sát đất biên, một khắc không ngừng nhìn dưới lầu nàng nhất định phải đi qua đường nhỏ, “Sẽ, nàng sẽ trở lại trong biển.”

Điểm gửi đi, hân đem vùi đầu ở đầu gối, hồng lỗ tai sờ sờ ấn đường.

Tiểu mỹ nhân ngư còn nói.....

Sẽ cho hân khen thưởng.

Trình Trì giảng bài, Tang Du liều mạng nỗ lực cũng không như thế nào nghe đi xuống, tính toán cách cuộc thi còn sót lại ba ngày, mặt khác đều ôn tập hảo, duy độc cơ sở dữ liệu này hạng nhất, là cần thiết phá được việc cấp bách.

Cho nên đêm đó uy no rồi Lam Tiểu Khâm, nàng lập tức mở ra nghiêm trang học tập hình thức.

Nghiêm trang ——

Làm Lam Khâm ngồi ở trước máy tính, trước biểu thị một lần cho nàng xem.

Lam Khâm sạch sẽ thon dài tay phải đáp ở con chuột thượng, tùy tiện một cái lăn lộn đánh động tác đều hết sức vui mắt, hân lo lắng Tang Du

xem văn tự không kịp, khó được đối nàng dùng giọng nói phần mềm, thao tác vài cái, lại trật tự rõ ràng mà nhất nhất giải thích cho nàng.

Tang Du bảo đảm nàng học được phi thường nghiêm túc, tuyệt đối không thể lãng phí Khâm Khâm vất vả.

Nhưng tổng có thể phân ra như vậy một tia nửa lữ tiêu tâm tư, tìm cơ hội đối hãn giở trò.

Giọng nói phần mềm ở phát ra lược hiện trúc trắc thanh âm, “Nơi này, tiên tiến nhập ghi vào hệ thống, đem người bệnh bệnh lịch ——”

“Nơi nào?” Tang Du lập tức không thấy rõ, kịp thời đặt câu hỏi, tay thuận thế đưa qua đi, nhẹ nhàng cái ở hãn tay phải thượng, hơi hơi nhoáng lên con chuột, “Điểm nơi nào? Lại dạy ta một lần được không.”

Lam Khâm sống lưng không cảm thẳng thắn, trên tay nhanh chóng bị hong ra cực nóng.

Tang Du đứng ở hãn ghế dựa mặt sau, xem hãn bất động, thân thể cúi xuống, môi cùng hãn vành tai gần sát, hình ngọt hơi thở mềm mại mà phác sái, “Khâm Khâm? Người nói cho ta nha.”

Lam Khâm hầu kết lẩn lộn, ở nàng bao trùm hạ, chậm rãi di động con chuột, một lần nữa thao tác.

Nhưng tầm nhìn lại không có vừa rồi như vậy rõ ràng.

Mãn tâm mãn nhãn, tất cả đều là nàng bao phủ lại đây ngọt thanh.

Lam Khâm tay thực năng, lỗ tai bỏng cháy, ấn đường cũng không chịu cô đơn mà tê tê ngứa ngứa, hãn vô ý thức mà liếm liếm môi, chính dừng ở Tang Du trong mắt.

Tang Du nhìn đến hần ước át khóe môi, ánh mắt nhảy dựng, có điểm chịu không nổi kích thích, nỗ lực chuyên chú mà nhìn chăm chăm hướng màn hình.

Nàng đem bước đi theo thứ tự nhớ kỹ, đối chiếu giáo trình, bảo đảm chân chính học xong.

Giáo xong một lần, Lam Khâm đứng lên, có chút bất an mà xem nàng, đánh chữ hỏi: “Thử một chút sao? Nơi nào không hiểu, ta lại cho người giảng.”

Tang Du gật đầu, cùng hần trao đổi vị trí.

Nàng ngồi ở trước máy tính, con chuột bàn phím thượng lưu trữ hần nhiệt độ cơ thể, mà sau lưng, nàng tham luyện cái loại này thanh thiên được hương che trời lấp đất phúc xuống dưới.

Tang Du nuốt hạ nước miếng, lỏa lồ sau cổ ần ần phát ngứa.

Lam Khâm không dám cùng nàng thân cận quá, tay trái ấn ở lưng ghế thượng, lạng lẽ dùng sức, năm ngón tay banh thật sự khẩn, tay phải đỡ ở bàn duyên, tùy thời chờ giúp nàng chỉ đạo.

Tang Du lưu sượng mà ần bước đi tiến hành, đến kết thúc khi, cố ý thả chậm tốc độ.

Nàng vừa rồi, liền đứng ở Khâm Khâm vị trí hiện tại, tự thể nghiệm dạy hần.....

Hần như vậy thông minh..... Hần là học xong đi?

Nàng tim đập bang bang, cường trang bình tĩnh, con trở ngừng ở nơi nào đó, ngoài đầu nhìn lại gốc nhiên vô tội hỏi Lam Khâm, “Nơi này, ta nhớ không rõ.”

Lam Khâm lập tức thấp hèn thân đi tiếp con chuột, phát hiện tay nàng cũng không có dịch khai ý tứ.

Hắn hàng mi dài cấp loạn mà run một lát, học nàng vừa rời bộ dáng, nâng lên tay phải, nhẹ nhàng phúc ở nàng mu bàn tay thượng.

Tang Du nín thở, mu bàn tay thông trái tim, lan tràn thành một mảnh tê dại.

Hắn giáo nàng học tập.

Nàng..... Lại ở dạy hắn liêu nhân.

Tang Du thành công giáo hội Khâm Khâm đệ tam dạng, tiểu lòng tham tràn lan, chưa đã thềm, nghĩ bằng không dứt khoát nỗ nỗ lực, lại tiến thêm một bước ——

Nàng xoay chuyển mặt, trộm ngắm hắn không rảnh ưu việt sườn mặt, vắt óc tìm mưu kế cân nhắc như thế nào mới có thể tự nhiên mà dán qua đi.

Mới vừa thử thăm dò giật mình, Lam Khâm công tác trên đài sáng ngời ánh đèn đột nhiên tắt, máy tính không có trang bị pin, cũng ở cùng thời gian hắc bình.

Toàn bộ công tác gian bức màn khẩn hợp, ánh sáng biến mất, nháy mắt ngã vào thuần túy nồng đậm trong bóng tối.

Tang Du không hề chuẩn bị, thực sự hoảng sợ, phản xạ tính mà nhào hướng bên người an toàn nhất nguồn nhiệt.

Lam Khâm cũng ở biến cố đột phát đệ nhất khắc, lập tức đem nàng ôm đến trong lòng ngực.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 46

Này không đúng a.

Nàng nằm xuống thời điểm là 8 giờ nhiều, bờ sông ngọn đèn dầu mỗi đêm 9 giờ rưỡi giảm phân nửa, kia ít nhất qua hơn một giờ!

Hơn một giờ..... Khâm Khâm vẫn luôn tự cấp nàng quạt gió?!

Tang Du thiếu chút nữa hoài nghi chính mình là một hồi đại mộng căn bản không tỉnh, âm thầm bóp chặt lòng bàn tay, tê —— đau!

Nàng chớp chớp mắt, ngực thùng thùng kịch chấn, làm bộ trong lúc ngủ mơ phiên cái thân, rầm rì thay đổi phương hướng, mặt triều Lam Khâm.

Nàng vừa động, phong tùy theo ngừng, Lam Khâm tay buông xuống, bảo vệ nàng đầu, giúp nàng hoạt động.

Tang Du nhắm hai mắt, đáy lòng sông cuộn biển gầm.

Không phải ảo giác, là thật sự.....

Nàng thanh thanh sáng sáng ngủ hơn một giờ, trên mặt một chút hãn ý cũng không có, là bởi vì..... Lam Khâm toàn bộ hành trình đều ở chiếu cố nàng.

Tang Du hốc mắt đau xót, lặng lẽ hút hạ cái mũi, dứt khoát đem cánh tay duỗi ra, mềm như bông ôm lấy Lam Khâm eo.

Mặc kệ, dù sao muốn ôm.

Coi như nàng là ngủ vụng hảo.

Hắn vòng eo hơi mỏng cơ bắp rõ ràng ban khởi, lại khẩn lại ngạnh, Tang Du càng đau lòng, ở hẳn trên đùi bất an mà loạn cộ, không cho hẳn lại có cơ hội đi quạt gió.

Lam Khâm lại hiểu sai ý, cho rằng Tang Du là ngủ đến khó chịu.

Hắn yêu quý mà thuận thuận nàng tóc, lại không tha cũng nhẫn nại trụ, nhẹ nâng lên nàng sau cổ, đem chính mình chân một tấc tấc hướng ra phía ngoài rút lui, ngay sau đó trao quá gối dựa, cho nàng đương gối đầu lót ở dưới.

Tang Du làm sao ngoan ngoãn thả hẳn đi, nhưng nếu hiện tại đột nhiên tỉnh lại giống như cũng lược hiện đông cứng, nàng chỉ có thể lại phiên cái thân, ủy khuất mà nhú mày, trong miệng mơ mơ màng màng nhỏ giọng nhắc mãi, dùng nói mới tỏ vẻ mãnh liệt oán niệm.

“Ngạnh.....”

“Không thoải mái.....”

Có phải hay không thông tục dễ hiểu?

Không cần gối dựa, muốn hẳn, cảm ơn.

Nàng lại dán một chút liền hảo, dán một chút..... Nàng liền tỉnh lại, giúp Khâm Khâm mát xa, cường gân hoạt huyết.

Tang Du trong lòng kế hoạch đến mỹ tư tư, nhưng mà lời kịch không chờ nhắc mãi xong, nàng liền cảm giác được một đôi tay xuyên qua nàng cổ hạ cùng đầu gối cong, ý đồ đem nàng từ trên sofa bế lên.

Khâm Khâm?!

Tang Du cả kinh, không nghĩ tới Lam Khâm thế nhưng có sức lực tới ôm nàng, nàng lập tức tưởng trọn mắt tỏ vẻ tỉnh, nhưng Lam Khâm so nàng càng mau, môi răng gian tràn ra một chút cổ hết sức khí âm, nỗ lực đem nàng khấu tiến trong lòng ngực, từng bước một, chậm lại ổn định mà đi hướng nàng phòng ngủ.

Nàng dán dựa vào hăn trước ngực, nghe được thành thạch tim đập.

Thẳng đến thân thể rơi vào quen thuộc giường, Tang Du mới tính hoàn hồn, hồi đến hận không thể bóp chết chính mình, Khâm Khâm chân khẳng định đã tê rần, cánh tay cũng tất nhiên là toan, nàng cư nhiên còn làm hăn ôm xa như vậy!

Nàng nắm chặt yên lặng giậm chân đấm ngực, đôi mắt mở một cái khe hở, lẫn lộn giao nhau lông mi gian, mơ hồ nhìn đến Lam Khâm ngồi ở mép giường, bàn tay đến trên mặt nàng, giúp nàng đẩy ra không cần thận cẩn vào trong miệng đầu tóc.

Tang Du một lòng bủn rủn ngọt nị, quay cuồng đến sắp nổ tung hoa, kịp thời nhớ tới đáp ứng hảo Khâm Khâm khen thưởng còn không có cấp.

Nàng hạ quyết tâm, quyết đoán vừa chuyển đầu.

Môi không nghiêng không lệch, vừa lúc dán ở hăn trong lòng bàn tay.

Mềm, nhiệt, tinh tế hảo thân.

Lam Khâm tay bị điện tới rồi dường như chấn động, định ở mặt nàng sừng hồi lâu bất động, Tang Du nóng vội khó nhịn, loại tình huống này, nàng rất cuộc hăn là tỉnh vẫn là không tỉnh a!

Rối rắm đến ruột gan còn cào khi, Lam Khâm rớt cuộc bắt tay di đi, nàng mới vừa suyễn quá một hơi, bỗng dừng cảm giác được ấn đường một năng.

Tang Du ngây người, ngây ngốc cương ở trong chốn.

Ngay sau đó vang lên hoảng loạn đứng dậy, bùm bùm chạy xa tiếng bước chân.

Từ từ —— từ từ!

Đã xảy ra cái gì?!

Nàng ấn đường rớt cuộc làm sao vậy! Vừa rồi cái kia mềm mại nhiệt nhiệt..... Nên sẽ không.....

Tang Du trợn mắt nhìn chăm chăm tối om óc nhà, trong đầu trống rỗng, từ cái trán vẫn luôn hồng đến xương quai xanh, qua hồi lâu, nàng rầu rĩ mà nức nở một tiếng, một đầu chui vào mềm xộp gối đầu, xao động mà mẫn giường lăn lộn.

Có thể hay không xin đảo mang a.....

Rớt cuộc là đầu ngón tay vẫn là môi?!

Rớt cuộc là thân nàng vẫn là học tập?!

Nàng phải bị Lam Tiểu Khâm một động tác cấp tra tấn điên rồi.

Lam Khâm nghiêng ngả lão đảo chạy về lầu hai, vọt vào công tác gian mồm to thở dốc, hấn môi năng đến hòa tan, một đôi tay không biết nên đặt ở nào.

Viết chữ trên đài ánh đèn xôn xao sáng lên.

Điện báo.

Hắn lững dựa ván cửa, ngẩng đầu lên lấy lại bình tĩnh, ngồi vào Tang Du ngồi quá ghế trên, lấy ra trong ngăn kéo mang khóa notebook, đem nó coi như thư giải xuất khẩu, hỗn độn cấp thông mà đặt bút, “Ta..... Ta sẵn sàng ngủ, hôn nàng ẩn đường.”

Hắn dụi dụi mắt, hơi mướt mồ hôi tay đè nặng trang giấy, một chữ tự trịnh trọng viết ——

“Hôn ẩn đường, đại biểu yêu thích.”

“Ta biết ta lòng tham, không biết tự lượng sức mình, nhưng ta.....”

Hắn ngồi bút trát phá trang giấy, mắt khuếch mạn thượng hơi ẩm.

“Nhưng ta cái gì đều không cần, chỉ nghĩ muốn nàng thích ta.”

Tang Du mất ngủ hơn phân nửa đêm, cách thiên sáng sớm lên đã bị chộp tới Khang Phục Trung Tâm tăng ca.

Mùa thu là một ít trung lão niên bệnh mãn tính thi đỗ mùa, cho nên từ hạ mạt bắt đầu, Khang Phục Trung Tâm liền sẽ nghênh đón nhập viện cao phong, tiêu hóa nội khoa lại vừa vắn là đại đứng đầu, nguyên bản phòng kế hoạch bận rộn kỳ là ở khảo thí sau, không dự đoán được đại lượng người bệnh trước tiên xuất hiện, toàn viên không thể không khẩn cấp tiến vào bận rộn trạng thái.

Khảo thí trước hai ba thiên, Tang Du cơ bản đều ở bên ba vượt qua, ôn tập, tăng ca, giành giật từng giây trở về cấp Lam Khâm chuẩn bị tam cơm, coi chừng thân thể hắn, liền cùng hắn nhiều lời nói mấy câu thời gian đều rất khó tìm đến.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 47

Hắn có chút cố hết sức mà đã phát điều tin tức cấp nãi nãi, “Đừng nói cho tiểu ngư ta ở.”

Tống Chi Ngọc quay đầu đi, “..... Đã biết.”

Chờ năm quản huyết toàn bộ trừu xong, Lam Khâm vẫn không thể ăn cơm, ngao đến huyết kiểm kết quả ra tới, tiếp tục từ Tống Chi Ngọc thân thủ làm dạ dày kính, hắn ra thao trường làm đài khi trạm đến không quá ổn, tiến buồng vệ sinh nôn khan nửa ngày mới ra tới, thói quen tính dựa tiến trong một góc ngồi xuống.

Còn hảo, hắn bóng ma sâu nhất, nhất kháng cự mấy hạng tất cả đều làm xong.

Lam Khâm nắm chặt trên cổ tay vết sẹo, cái gậy để ở trên tường, hắn hôm nay..... Hắn là không có quá khó coi.

Khôi phục gần một giờ, Tống Chi Ngọc muốn hắn ăn cơm trước, nếu không không sức lực chống đỡ đến mặt sau.

Lam Khâm cánh tay ần ần run lên, bế lên giữ ấm thùng, cúi đầu một muống muống múc Tang Du thân thủ ngao trái cây cháo, ăn một ngụm, là có thể cười ra một chút.

Thẳng đến buổi chiều hai điểm, Tống Chi Ngọc buông khí giới, nhằm vào Lam Khâm trọn bộ kiểm tra mới tính toàn bộ làm xong.

Các loại xét nghiệm đơn lớn lớn bé bé xếp thành một chồng, Tống Chi Ngọc qua lại nghiêm túc phiên ba lần, rốt cuộc lộ ra gương mặt tươi cười, “Khôi phục không tồi, tiểu ngư có công.”

Lam Khâm lau một tầng tầng trào ra mồ hôi lạnh, tận lực làm chính mình thoát nhìn cùng bình thường giống nhau.

Nghe được nãi nãi kết luận, hăn trong mắt có ý cười.

Tiểu ngư mau tan tầm, hăn muốn mang nàng đi dạo phố mua tân váy, lại đi bên ngoài ăn một bữa cơm, nàng ăn, hăn ở bên cạnh nhìn.

Lam Khâm lần này không ôm giữ ấm thùng, bế lên chứa đầy xét nghiệm đơn giấy dai túi, vui sướng mà muốn mang đi cấp tiểu ngư xem.

Rời đi Tống Chi Ngọc văn phòng trước, Lam Khâm mơ hồ nghe được hành lang nữ hài chạy quá tiếng bước chân.

Hăn thần kinh mãnh nhảy dựng, khẩn trương mà nhìn chăm chăm hồ khếp ván cửa.

Theo sau, Tang Du ngọt thanh thanh âm cách xa nhau một chút khoảng cách, xóc nảy truyền tiến lỗ tai hăn, “Này liền tới ——”

Hăn không tự chủ được hướng cửa đi rồi vài bước, đi ngang qua ven tường gương khi, chú ý tới chính mình thâm đậm sắc mặt, lại dừng lại, cách môn nghe nàng thanh âm.

“Tiểu ngư người chậm một chút!”

“Không có việc gì lạ,” Tang Du cười, “Quảng ngã không đến.”

“Đúng rồi! Cái kia trình bác sĩ! Cốt thương khoa nam thần! Vừa rồi nơi nơi tìm người đâu, người vội xong đừng quên đi thông báo hăn một tiếng ——”

“Không đi,” Tang Du thanh âm xa hơn, “Không rảnh.”

Trình bác sĩ.....

Lam Khâm nắm chặt then cửa, lại nhìn xem trong gương mặt.

Hắn thấp thấp lông mi, khởi động sức lực trở lại nãi nãi bên cạnh bàn, phù phiếm mà viết chữ, “Có khẩu trang sao?”

Tống Chỉ Ngọc khước mắt một chọn, “Làm gì, muốn đi tiếp tiểu ngư tan tâm, ngại chính mình trạng thái kém, khó coi a?”

Nàng phiên phiên ngăn kéo, tìm ra hai bao, một bao là bình thường màu lam y dùng khẩu trang, một bao là dưới lầu nhi khoa đặc chế phim hoạt hoạ khẩu trang, đại hào, đủ dùng.

Lam Khâm đi lấy y dùng.

Tống Chỉ Ngọc cười khanh khách, “Người xác định muốn cái này? Theo ta được biết —— tiểu ngư chính là thực thích manh hệ nga.”

Tiểu ngư..... Thích?

Lam Khâm ánh mắt dừng ở kia điệp phim hoạt hoạ khẩu trang thượng.

In màu hoàn mỹ..... Tiểu gấu trúc, tiểu cầu, thỏ con, mèo con.....

Hắn nhấp môi, ngón tay cuộn lại cuộn, từ bỏ y dùng khẩu trang, tuyền mèo con mang ở chính mình trên mặt, một lần nữa trở lại trước gương.

Màu vàng nhạt mèo con phủ kín nửa khuôn mặt, bao lại hắn tái nhợt.

Lam Khâm hình dạng xinh đẹp đôi mắt cong cong.

Chỉ cần tiểu ngư thích.....

Hắn làm miêu mẽ cũng hảo a.

Chương 35 thần tiên ·35

Ấn Tống Chi Ngọc ý tứ, là hy vọng Lam Khâm lưu tại nàng văn phòng nghỉ ngơi nhiều, đem trạng thái khôi phục hảo chút, chờ đến bốn điểm, vừa lúc qua đi tiếp Tang Du tan tâm.

Nhưng Lam Khâm vừa nghe đến Tang Du thanh âm, căn bản nhịn không được, suy yếu nhảy lên trái tim giống như bọc đầy mềm mại mà chặt chẽ ti, đem hắn từng vòng trói đến toan toan trướng trướng, trong đầu liền dư lại một ý niệm, tưởng nhanh lên nhìn thấy nàng.

Chẳng sợ trước rất xa xem một cái.....

Cũng có thể được đến an ủi.

Lam Khâm ôm một chỉnh túi kiểm tra kết quả đơn, đẩy cửa đi ra ngoài, đứng ở Khang Phục Trung Tâm hành lang tả hữu nhìn nhìn, Tang Du sớm đã không có bóng dáng, hắn cho nàng phát WeChat, “Tiểu ngư, người đang làm cái gì.”

Không sai biệt lắm qua mười phút, Tang Du mới có không hồi phục, “Đặc biệt vội, người không cần quá sớm ra tới tiếp ta, có khả năng sẽ tối nay tan tâm.”

Lam Khâm chọc chọc màn hình, “Hảo.”

Hắn lại hỏi: “Người hiện tại ở hộ sĩ trạm sao?”

Lam Khâm rõ ràng, nếu hắn trực tiếp xuất hiện ở Tang Du trước mặt, Tang Du khẳng định muốn phân tâm chiếu cố hắn, hắn lại tưởng nàng, cũng không thể quấy nhiễu nàng công tác, hắn liền tưởng xác định nàng vị trí, qua đi nhìn một cái.

Tang Du hồi: “Là nha.”

Hai chữ lúc sau, rốt cuộc không có động tĩnh.

Tống Chỉ Ngọc chuyên gia phòng khám bệnh cùng tiêu hóa nội khoa phòng bệnh cách bốn tầng lầu, Lam Khâm không muốn đứng ở trong đám người tễ thang máy, từ ít có người sử dụng bước thang hướng lên trên đi, đi một tầng nghỉ ngơi một lát, cho dù như vậy, tới khi vẫn là suyễn đến biến trọng chút.

Bước thang gian cùng phòng bệnh khu trung gian, kẹp một cái đặt cung cấp điện thiết bị hình chữ nhật tiểu thông đạo, trước sau lưỡng đạo lối thoát hiểm, phân biệt thông hướng liên tiếp hai nơi.

Lam Khâm đứng ở cái này tiểu trong thông đạo, dán tường hoãn hoãn, tận lực ổn định hô hấp, hẩn ần ần trong lòng ngực giấy túi, nghĩ đến chính mình có điều chuyển biến tốt đẹp kiểm tra kết quả, khóe môi bất giác giơ lên tới, chờ tan tầm gặp mặt, tiểu ngư biết nhất định sẽ cao hứng, có lẽ liền sẽ không trách hẩn trộm nhắc tới sớm kiểm tra rồi.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 48

Lam Khâm chậm rãi đứng thẳng, bắt lấy giấy dai túi ngón tay không tự giác buộc chặt.

“Người nên sẽ không hoài nghi hẳn không thể nói chuyện?” Mạnh Tây Tây do dự một chút, hàm súc nói, “..... Ách?”

Giản Nhan đầu điều đến giống trống bỏi, “Ta chính là đoán mò, nhưng là không có khả năng đi, ấn người nói, tiểu ngư hiện tại cùng nàng cố chủ đi rất gần, lấy nàng cái kia siêu cấp thanh khống, đừng nói ách, liền tính là thanh tuyến không dễ nghe, nàng đều không thể thích!”

Mạnh Tây Tây không cấm cười, “Nói cũng là, ta nhớ rõ trước kia thu xếp cấp tiểu ngư giới thiệu bạn trai, mỗi lần nàng sàng chọn tiên quyết điều kiện đều là thanh âm có dễ nghe hay không, không dễ nghe lời nói, một mực không bàn nữa.”

“Chính là,” Giản Nhan tán đồng, “Ta loại này nhan cầu, đối phương lớn lên xấu phỏng chừng liền xem cũng không nghĩ xem, tiểu ngư càng bắt bẻ, đừng nói ách không ách, liền tính thanh âm khó nghe điếm, kia cũng trăm phần trăm không diễn.”

Thang máy “Đinh” một tiếng tới, Mạnh Tây Tây cùng Giản Nhan đi vào đi, nói chuyện thanh tùy theo rời xa.

Toàn thế giới lâm vào yên lặng.

Lưỡng đạo lối thoát hiểm, tuy rằng không có khóa lại, nhưng đều đóng lại, thấu không tiến cái gì quang.

Lam Khâm điều khắc giống nhau đứng thẳng, hô hấp cơ hồ không tồn tại.

Hắn chớp một chút mắt, lại chớp một chút, trước mắt như cũ là xám xịt, thấy không rõ lắm, tồn tại với ký ức cùng trong tưởng tượng những cái đó sáng ngời lóa mắt quang, tựa hồ giây lát chi gian, đều bị cuồng phong thổi tắt.

Bị các loại y dùng khí giới thổi qua trong cổ họng nổi lên nóng bỏng sấp đau, trong lồng ngực dưỡng khí bị cấp tốc trừ đi, ngũ tạng lục phủ đều ở khó nhịn run rẩy.

Lam Khâm thở hỗn hển một tiếng, khống chế không được cong hạ bối.

..... Sẽ không.

Các nàng nói, không phải là thật sự.

Tang Du cùng chủ nhiệm ở mười lăm phòng họp vội đến bốn giờ rưỡi, cuối cùng ngao đến tan họp, nàng đem hội nghị ký lục bốn cùng một đại chồng tư liệu mã chỉnh tề, chủ nhiệm thấy thế vung tay lên, “Được rồi, người mau tan tầm đi.”

Được đến cho phép, Tang Du một giây cũng chờ không đi xuống, lập tức hướng ngoài cửa chạy, lấy ra di động phải cho Lam Khâm gửi tin tức.

Bốn giờ rưỡi, Khâm Khâm khẳng định sốt ruột chờ.

Nàng nhìn đến thông tri lan có một cái chưa đọc WeChat, đoán được là Lam Khâm phát, trong lòng ngọt tư tư đang muốn click mở, trát khởi đuôi ngựa biện đột nhiên bị người từ sau lưng nhẹ nhàng néo.

Trình Trì thấp từ thanh tuyến tự đỉnh đầu truyền đến, “Tan họp liền chạy, vội vã làm gì đi, thiếu chút nữa không bắt được đến người, không phải biết ta ở tìm người sao?”

Tang Du bất mãn mà đem bím tóc xả trở về, “Có thể hay không đừng động thủ động cước.”

Nàng vô tâm tình phản ứng Trình Trì, nhìn đến từ phòng họp ra tới bác sĩ nhóm toàn tụ ở thang máy ngoài, nàng không nghĩ lãng phí thời gian, dứt khoát đẩy bên cạnh lối thoát hiểm, xuyên qua tiểu thông đạo, đi vào bước thang gian, bước chân nhẹ nhàng xuống lầu.

Tiêu hóa nội khoa ở bảy lầu, ba tầng mà thôi, đi một chút liền đến.

Trình Trì không nhanh không chậm đi theo nàng mặt sau, “Tiểu ngư, chúng ta tốt xấu cũng là thanh mai trúc mã, người liền tính đối ta lại nhiều bất mãn, cũng không đến mức cửu biệt gặp lại, liền hảo hảo liêu cái thiên cũng không được đi.”

Tang Du tâm sinh bực bội, nhanh hơn tốc độ, một hơi vọt hai tầng nữa, Trình Trì chân trường, tưởng bắt được nàng dễ như trở bàn tay, mắt thấy tới rồi bảy tầng tiêu hóa nội khoa, mà hấn cốt thương khoa ở sáu tầng, sắp đường ai nấy đi, lại không truy thật không còn kịp rồi, hấn vài bước đuổi kịp, đè lại Tang Du vai.

“Ta tưởng cùng người nghiêm túc tâm sự.”

Tang Du tay đã đáp thượng lối thoát hiểm bắt tay, cảm giác được trên vai lực lượng, không thể nhịn được nữa, hoắc xoay người, “Người rốt cuộc tưởng liêu cái gì!”

Bên trong cánh cửa, Lam Khâm mồ hôi lạnh ròng ròng, cúi người dựa ở góc tường, không muốn chịu thua mà cường chống đáy lòng che kín vết rạn phòng tuyến.

Khấp nơi tỉnh mạch.

Quen thuộc nhất, nhất tham luyện thanh âm, một môn chi cách, búa tạ giống nhau đâm tiến lỗ tai hần.

Tiểu ngư.....

Tiểu ngư đã trở lại.

Lam Khâm vội vàng mà há mồm, cố hết sức nuốt vài cái, ấn vách tường đứng lên, liều mạng hướng nòng tới gần, mỗi đi một bước, hần khởi động hàng rào liền sụp xuống một phân.

“Ta tưởng liều rất đơn giản, Tang Du, ta thừa nhận năm đó nhà người xảy ra chuyện, ta sợ hãi bị người khác nghị luận, trực tiếp dọn đi là ta không đúng, sau lại cùng người liên hệ, người càng ngày càng lãnh đạm, thẳng đến hoàn toàn chặt đứt, ta cũng minh bạch người là oán ta.”

“Mười sáu tuổi cùng người thổ lộ không phải ta xúc động, ta thật sự thích người, cùng người tách ra về sau, ta vẫn luôn ở tự trách, cho nên liều mạng nỗ lực mới có hôm nay vị trí, mấy năm nay mặc kệ ai truy ta, ta đáp án đều là không thể quên được mối tình đầu.”

“Lần trước nói qua, không phải lời đồn, ta tưởng nói cho người, người chính là ta mối tình đầu, ta đến bây giờ cũng không bỏ xuống được.”

Lam Khâm trong tai ong vang, duỗi hướng then cửa tay cương ở giữa không trung.

“Phiền toái người câm miệng,” Tang Du nghe được muốn cười, “Trình Trì, người thiết tình cũng hảo, giả ý cũng hảo, ta căn bản không để bụng, ta trước kia không thích người, hiện tại cùng về sau, càng không thể có thể thích.”

Nói xong, nàng kéo động then cửa.

Trình Trì trên mặt hiện lên một chút không thể nói lý, no căng tự tin đã chịu đả kích, kéo lấy cánh tay của nàng, “Ta như vậy ăn nói khép nép, người còn không có cái gương mặt tươi cười? Ta rất cuộc nào không tốt, làm người sâu như vậy ác đau tuyệt?”

Tang Du chán ghét một phen ném ra, “Người có thể hay không đừng như vậy? Ta nói cho người, ta sớm đã có thích người!”

Đã sớm..... Có yêu thích người.

Một câu, lợi kiếm đâm thủng ván cửa.

Môn sau lưng, Lam Khâm trong đầu “Oanh” một tiếng, sở hữu treo ở một đường kiên trì toàn bộ tạc nứt, đốt thành tro tẫn.

Chương 36 yêu quái ·36

“Thích người? Tang Du, người nên không phải là muốn nói cho ta, người thích thượng cái kia theo đuổi người người cầm đại thiếu gia đi?”

Không đợi Tang Du mở miệng, Trình Trì trào phúng mà phát ra cười khê, “Người muốn bắt người khác đương nguyệt trang, ta còn miễn cưỡng tin tin, hửn?”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 49

“Ân, không ở,” nàng cũng không hiểu chính mình vì cái gì mang theo một chút khóc nức nở, “Liên hệ không thượng.”

Trần thúc cũng không biết Lam Khâm đi kiểm tra sự, hẳn nghĩ, tiên sinh gần nhất cùng qua đi bất đồng, mỗi ngày ngọt ngào hạnh phúc thẳng đến luyến ái, làm không hảo là đi ra ngoài cấp Tang tiểu thư mua lễ vật lộng cái gì kinh hi, tiên sinh như vậy cẩn thận người, tóm lại sẽ không ra vấn đề, hẳn trấn an, “Người đừng vội, chờ một chút, ta liên hệ Tống nữ sĩ hỏi một chút.”

Tang Du lại chờ năm phút đồng hồ, Trần thúc không gửi điện trả lời lời nói, nàng dùng sức cắn môi, trực tiếp đánh cấp Tống Chỉ Ngọc, liền đánh hai lần tự động cắt đứt, nàng xoa đôi mắt nhìn xem biểu, bưng tình nhớ tới thời gian này, Tống Chỉ Ngọc hẳn là còn ở Khang Phục Trung Tâm khai chuyên gia hội thảo.

Bên ngoài sắc trời càng ám, mưa gió sắp đến.

Mỗi ngày đều ngoan ngoãn chờ nàng quán lấy nàng Lam Khâm, như là đột nhiên biến mất.

Tang Du rốt cuộc ngao không đi xuống, nàng cấp Lam Khâm mang kiện hậu áo khoác, một hơi vọt tới dưới lầu, lang thang không có mục tiêu mà ở tiểu khu chung quanh bồi hồi.

Rời nhà hai con phố giao lộ, Lam Khâm trên cổ tay thấm huyết.

Hắn tựa hồ không cảm giác được đau, thất tiêu đôi mắt tùy ý đảo qua, môi giật giật, lại đã quên chính mình mang khẩu trang, đối phương nhìn không tới vẻ mặt của hắn.

“Ở bên ngoài đi không biết xem lộ?” Kỵ xe điện tiểu thanh niên hùng hùng hổ hổ, sờ sờ quát đến Lam Khâm tay lái, trừng hướng hắn, “Người đụng tới ta xe, sẽ không xin lỗi a?!”

Lam Khâm toàn bằng bản năng ở hoạt động hai chân, trên người sớm đã thoát lực, đơn giản một cái cầm lấy di động động tác, với hắn mà nói đều là năng lực phạm vi ở ngoài xa xỉ.

Thiên tối sầm, muốn trời mưa.

Hắn trên người thực lãnh.

Tiểu thanh niên giận sôi máu, còn tưởng chỉ trích hai câu, liếc mắt một cái ngăm đến hắn trong tay bắt được mướt mồ hôi giấy dai túi, ấn Khang Phục Trung Tâm tiêu chí, đoán được có thể là cái người bệnh, nhịu mày xua xua tay, “Thật đen đui, tính tính, ta còn vội vã tiếp bạn gái đâu.”

Tiếp bạn gái.

Lam Khâm lại hoạt động hai bước, máy móc mà bắt lấy túi, hắn nguyên bản cũng là..... Đi tiếp tiểu ngư.

Ngực hắn quá đau, khó coi bộ dáng không thể cấp tiểu ngư nhìn đến, không dám cùng nàng cùng nhau ngồi xe, thấy nàng, hắn sở hữu tâm tư nhất định sẽ lộ rõ, bị nàng chán ghét.

Làm dinh dưỡng sư cũng hảo, cái gì cũng tốt, hắn không thể mất đi nàng.

Bên ngoài thực lãnh, nơi nơi đều rất nhiều người, hần chỉ nghĩ nhanh lên trở lại hần trong phòng, ở nàng dựa quá sờ qua địa phương, tìm một góc là đủ rồi.

Tang Du đứng ở chạng vạng càng thêm lạnh lẽo phong, không đếm được đánh nhiều ít điện thoại, nàng không dám đi xa, liền vòng ở tiểu khu phụ cận các nhập khẩu, ngóng trông có thể trước tiên phát hiện Lam Khâm.

Năm chặt di động bỗng dừng vang lên, nàng luống cuống tay chân tiếp nghe.

“Tiểu ngư, ở vội sao?” Mạnh Tây Tây thanh âm từ ống nghe truyền ra.

Tang Du yết hầu giống bị bóp chặt, đóng hạ đôi mắt, lúc này mới thấy rõ điện báo người, không phải cùng Lam Khâm có quan hệ, là Mạnh Tây Tây, nàng tiếng nói khàn khàn, “Phân khối.”

“Tan tầm không cùng người nhìn thấy mặt, có điểm không yên tâm tới hỏi một chút,” Mạnh Tây Tây cười, “Hạnh phúc tiểu ngư, có hay không cùng nhà người cố chủ thành công hội hợp?”

Tang Du một ngốc, “..... Cái gì?”

Mạnh Tây Tây kinh ngạc, “Hần không phải đi hộ sĩ trạm tiếp người sao? Giản Nhan cùng hần chạm mặt, hần còn đeo nhi khoa siêu đáng yêu miêu mẽ khẩu trang, lúc ấy người không tan tầm, hần liền tiếp tục chờ người, như thế nào, nên sẽ không chưa thấy được?”

Tang Du tức khắc trước mắt biến thành màu đen, “Vài giờ sự?!”

“Bốn điểm nhiều,” Mạnh Tây Tây hồi ức, “Đại khái bốn điểm mười lăm.”

“Hần còn nói cái gì?!”

“Nào có nói chuyện, hẩn liền cấp Giản Nhan đánh một hàng tự, hỏi người ở đâu ——”

Tang Du cánh tay bắt đầu phát run, không còn có hoài nghi, biết nhất định là đã xảy ra chuyện, nàng mờ mịt vô thức mà trở về chạy, muốn lên lầu đi gặp hẩn có hay không trở về, nếu không có, nàng liền đi Khang Phục Trung Tâm tra theo dõi, mặc kệ nơi nào, nàng cần thiết mau chóng đem hẩn tìm trở về.

Mạnh Tây Tây còn đang nghe ống liên tục nói cái gì, Tang Du căn bản nghe không rõ, đỉnh đầu nùng vùn càng thấp, dần dần có mưa bụi bay xuống, ướt nhẹp nàng ngọn tóc.

Nàng một hơi chạy đến lầu cửa, đột nhiên đứng lại.

Trong tiểu khu đèn đường sáng lên, bạch ánh oánh chiếu sáng hạ, một đạo mảnh khánh thân ảnh ở nàng phía trước không xa, lão đảo mà đi đến pha lê mái hiên hạ, cực kỳ cố hết sức mà kéo ra đơn nguyên môn.

Hẩn áo khoác thượng lạc mật mật hạt mưa, lộ ở bên ngoài cổ cùng đôi tay ở bóng đêm hạ trắng bệch chói mắt.

Tang Du trái tim giống như bị lạnh băng bàn tay to hung hăng nắm lấy, không rõ nguyên do mà đau nhức lên, yết hầu cũng ngạnh đến sinh đau, thế nhưng phát không ra tiếng, nàng cọt rớt khóe mắt thẫm ra thủy, bước nhanh đuổi theo đi.

Lại không nghĩ rằng Lam Khâm so nàng mau.

Nàng đuổi tới ngoài cửa, Lam Khâm đã vào thang máy.

Nàng bổ nhào vào thang máy biên, môn đã đóng cửa thượng hành.

Nàng thật vất vả thương đến mười sáu lâu, gia môn vừa lúc bị từ đóng lại, hành lang chỉ còn trống vắng.

Tang Du trong lòng tế tế mật mật trát thứ, các loại ý niệm đèn kéo quân giống nhau hiện lên trước mắt, đi suy đoán bốn điểm mười lăm đến nàng tan tầm chi gian, ở Lam Khâm trên người rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nàng tay run vạy ra khoá cửa, nhìn đến ướt đầm dề dấu chân nổi thẳng lâu hai, Lam Khâm giày đều không có đổi, thân ảnh ở thang lầu cuối cong chiết, lộ ra khó nén thống khổ.

“Khâm Khâm..... Khâm Khâm!”

Tang Du cuống quít đuổi theo, thang lầu thượng đến một nửa khi, Lam Khâm toàn bộ thân thể té công tác gian trên cửa, hấn dùng bả vai đỉnh khai, thông thả quay đầu lại, né tránh mà nhìn nàng một cái.

Tang Du nước mắt nháy mắt trào ra tới.

Hấn mang miêu mẽ khẩu trang, mặt trên hỗn độn đan xen vệt nước, trong ánh mắt tích mù sương sương mù, hàng mi dài từng sợi dán, lộ ra nửa khuôn mặt giấy giống nhau bạch.

Cùng nàng ánh mắt đối thượng, hấn rõ ràng co rúm lại mà tránh đi, hợp lực chen vào phòng, dùng phía sau lưng đụng phải môn.

Tiểu ngư..... Ở nhà.

Nàng..... Nàng nhìn đến hấn.

Đụng phải môn một khắc, Lam Khâm thoát lực chân rốt cuộc chịu đựng không nổi, theo môn hoạt đến trên sàn nhà, hấn thở dốc vài cái, nghe

được dồn dập tiếng đập cửa, căn răng nâng lên ngàn cân trọng cánh tay, rùng mình sờ đến khoá cửa, ấn hạ.

Ván cửa không ngừng chấn động, Tang Du kêu gọi hắc thanh âm chột xa chột gần.

Lam Khâm dọc theo đường đi tưởng —— từ đây thối lui, thỏa mãn hiện trạng, không cần bị nàng phát hiện tâm ý, nhưng mà ở rõ ràng nhìn đến Tang Du mặt, nghe được nàng kêu hắc tên thanh âm sau, dễ như trở bàn tay hồng mất.

Không đủ.....

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 50

Hai ngàn nhiều video văn kiện.

Hắn ngón tay áp không đi xuống, điểm vài lần mới click mở trong đó một cái.

Hình ảnh bỗng chốc sáng lên, một cái dị sắc trông mắt mười mấy tuổi thiếu niên, thân xuyên niêm nước trái cây dẫu vết áo trên, ngồi ngay ngắn ở trước màn ảnh, thói quen mà cười cười, tiếng nói mát lạnh sạch sẽ, nhu nhuận dễ nghe, hắn nói: “Hôm nay thời tiết thực hảo, dưới lầu cây dâu kết quả, ta muốn đi trích một chút nếm thử, bị muội muội nhìn đến, bát nước trái cây.”

Lam Khâm liêu mạng dụi mắt, muốn nhìn đến rõ ràng một chút, tay run rẩy, lấy ra video âm quỹ, nhất biến biến lặp lại nghe, đem trong đó “Tang” tự, lấy ra ra tới.

Ngực hắn không ngừng phập phồng, trong cổ họng phát ra rách nát tiếng hít thở, đi xuống phiên, click mở một cái khác ngày video, dị sắc trông mắt thiếu niên vùi đầu ở đầu gối, cười cười mà nói: “Ta muốn ăn cá, nhưng là nấu cơm a di nói, gia gia không cho phép, nàng lại không thể lấy làm.”

Lam Khâm đem “Cá” tự, cẩn thận mà tiết hạ.

Cá..... Là hắn tiêu ngư, hắn, Tang Du.

Hắn trên người mồ hôi lạnh một tầng cái quá một tầng, áp bức chính mình cực hạn, giống muốn đua thượng còn thừa toàn bộ hy vọng cùng sức lực, làm cuối cùng một sự kiện.

Tiếp tục click mở tân video.

Thiếu niên trên mặt dùng vệt sáng họa đáng sợ mặt quỷ, đối với màn ảnh cười đến nước mắt thẳng dưng, “Ta dọa đến bọn họ! Ta có phải hay không rất lợi hại! Ta thích..... Thích như vậy, dọa đến bọn họ, liền sẽ không tới cười ta.”

Lấy ra “Ta thích”.

Con chuột vòng lẩn đem giao diện kéo đến phía dưới, cuối cùng trong video, thiếu niên nhìn màn ảnh, hướng tới mà nói: “Nếu ngày nọ, ta có thích người, ta sẽ đối với người thực tốt.”

Hắn chuyên chú mà nghiêm túc, tiếng nói êm tai, “Thật sự, sẽ đối với người rất tốt rất tốt.”

Đen nhánh trong phòng, Lam Khâm nhìn màn hình niên thiếu khi chính mình, sặc cười một chút, tiết hạ “Người”.

Từ qua đi đến bây giờ, đây là hắn toàn bộ.

Tang Du.....

Nàng có yêu thích người, chính là, nàng còn không có cùng người nọ ở bên nhau, đúng không?

Ở nàng muốn vứt bỏ hắn thời điểm.

Hắn còn có thể..... Dự chi ra về sau sở hữu dưng khí, đem vì nàng nhảy lên mấy năm tâm, thân thủ móc ra tới, một chữ tự nói cho nàng nghe.

Chương 37 thần tiên ·37

Trời tối, đêm dài nước mưa không ngừng cọ rửa cửa sổ sát đất, trên đường ngọn đèn dầu bị đờ thành kỳ quái mơ hồ bóng dáng.

Tang Du che nước mắt ướt đôi mắt ngồi ở bậc thang nhất hạ tầng, khàn khàn mà tiếp khởi điện thoại, “Nãi nãi.....”

Tống Chỉ Ngọc bên kia tựa hồ rất bận, tiếng người táo tạp, nàng không chú ý tới Tang Du dị thường, dứt khoát lưu loát nói: “Vừa rồi cho ta đánh quá điện thoại? Ta ở mở hộp không có nghe được, vừa lúc muốn tìm người, lần trước khảo thí người biểu hiện thực hảo, toàn bộ hộ sĩ hệ thống tổng hợp thành tích xếp hạng đệ nhất.”

Không đợi Tang Du ra tiếng, Tống Chỉ Ngọc tiếp tục công đạo, “Trung tâm có một hội quan trọng huấn luyện, đi Hải Nam đại khái dăm ba bữa thời gian, tổng hợp thành tích chính là suy tính tiêu chuẩn, tiền tam danh trúng cử, huấn luyện đủ tư cách sau khi trở về, tăng lương là cơ bản nhất, kế tiếp còn có mặt khác tăng lên không gian, ta suy xét làm người tham gia.”

Tang Du trong đầu dần độn, nghe không tiến những đề tài khác, ghen ngào nói xen vào, “Lam Khâm hãn ——”

“Khâm Khâm như thế nào?” Tống Chỉ Ngọc cuối cùng cảm giác ra Tang Du ngữ khí không đúng, cho rằng hai cái tiểu hài nhi nháo không thoải mái, cười giúp tôn tử giải thích, “Người sẽ không giận hãn đi? Gạt người trước tiên tới làm kiểm tra, là hãn không đúng, nhưng hãn cũng là bản khoản đến chính mình trạng thái quá kém, không muốn ở người trước mặt nan kham.”

Tang Du mở ra môi, cơ hồ nghe không hiểu Tống Chỉ Ngọc ý tứ.

“Hai mươi mấy hạng kiểm tra từ buổi sáng làm được sau giờ Ngọ, hẳn trung gian chỉ ăn một chút người ngao cháo,” ổng nghe, Tống Chỉ Ngọc giầy gót vừa tranh tranh rung động, nàng cẩn thận dặn dò, “Hẳn đối kiểm tra bóng ma thâm, tâm lý cùng thân thể thượng đều rất khó ngao, chống đi tiếp người đã thực không dễ dàng, người cũng đừng trách hẳn, buổi tối người cho hẳn làm một chút ngọt, hẳn thích.”

Đọc hiểu Tống Chỉ Ngọc đến tột cùng đang nói cái gì sau, Tang Du hốc mắt chứa đầy nước mắt vô tri vô giác chảy xuống tới, bị vũ khí sắc bén thẳng tấp mà xuyên tâm.

“Hẳn hôm nay..... Đi kiểm tra rồi?!” Tang Du thanh âm tê ám đến thay đổi điều, ngữ tốc càng lúc càng nhanh, một cỗ não đem đồ đến mau nổ mạnh nói đảo cấp duy nhất khả năng hiểu biết Lam Khâm tình huống người, “Nãi nãi, ta không biết..... Ta căn bản không biết hẳn đã xảy ra chuyện gì! Hẳn không gặp ta, không ngồi xe, như là chính mình đi trở về tới, hiện tại phòng khóa môn, ta vào không được!”

Tống Chỉ Ngọc bước chân dừng lại, trầm mặc hai giây, ngữ khí chuyển vì lãnh túc, “Đừng hoảng hốt, tình huống như thế nào, người chậm rãi nói.”

Tang Du nói năng lộn xộn, tàn nhẫn bóp ấn đường thật sâu hơi thở, mới tận khả năng có trật tự mà đem trải qua nói rõ.

Nàng quay đầu nhìn phía trên lầu nhắm chặt cửa phòng, nghĩ đến Lam Khâm trước mắt khả năng trạng thái, hàm răng cắn ra nhàn nhạt huyết tinh, “Khâm Khâm mắc mưa, tránh ở công tác gian một chút thanh âm cũng không có, ta quá sợ hãi.....”

“Sợ cái gì!” Tống Chỉ Ngọc quát khê, “Hẳn không đến mức té xỉu, cũng không sức lực làm thương tổn chính mình sự, ta lập tức đi tra theo dõi, ít nhất muốn trước xác định nguyên nhân ở đâu!”

Tống Chi Ngọc sấm rền gió cuốn, đảo mắt công phu liền đem bốn điểm mười lăm lúc sau tiêu hóa nội khoa hộ sĩ trạm phụ cận theo dõi điều ra, Lam Khâm hành động bị rõ ràng ký lục, vào tiểu thông đạo liền lại không có động tĩnh, thẳng đến bốn điểm quá nửa, hăn mới đột nhiên lao ra, chạt vật bất kham mà chui vào thang máy.

Hai phút sau lầu một đại sảnh, chụp đến hăn lung lay rời đi thân ảnh.

Tống Chi Ngọc không nhiều lắm vô nghĩa, trực tiếp đem chụp hình phát đến Tang Du di động thượng, hỏi nàng, “Ta tra xét tiểu thông đạo trước sau môn tình huống, người cùng Trình Trì ở bước thang gian khi, Khâm Khâm hăn là một môn chi cách, liền đứng ở người trước mặt, người có nhớ hay không lúc ấy đều nói chút cái gì? Có hay không khả năng kích thích đến hăn nói?”

Tang Du ngơ ngẩn nhìn chăm chăm liên tiếp chụp hình.

Một môn chi cách, nói gì đó?

Trình Trì nói, kia đại thiếu gia thân thể kém, là cái người câm, người không có khả năng thích hăn.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 51

Dùng chính mình thanh âm, nói ra cho nàng nghe.

Liên tính nàng đi rồi, cảm thấy khó có thể chịu đựng, ghét bỏ, chán ghét hẳn, ít nhất hẳn muốn đem cuối cùng một thốc ánh lửa châm tẫn, sẽ không sù ý hối hận..... Kết thúc này đoạn hỗn độn lại ti tiện ngăn ngui nhân sinh.

Viết chữ dài quá thấp, Lam Khâm tội liên đới thẳng cũng vô pháp làm được.

Mang theo vết sẹo yết hầu gian nan mà nuốt, hẳn tưởng thể diện một ít đi ra ngoài, mới vừa dùng một chút lực, đầu gối liền ngã trên sàn nhà, trong lòng ngực giấy dai túi “Bang” rơi xuống.

Hắn phục đi xuống ôm chặt, tận lực bắt lấy di động.

Này hai dạng khác biệt đồ vật không thể ném, phải cho tiểu ngư..... Cấp tiểu ngư chứng minh..... Hẳn có thể.

Đi không ra đi, liền bò đi, mặc kệ nhiều khó coi, hẳn cũng tưởng.....

Giải khóa môn, bỗng dừng vừa động.

Lam Khâm treo ở một đường thần kinh giống như bị ai một phen kéo lấy, hẳn kinh hoảng mà nhìn dần dần rộng mở khe hở, run rẩy cung đứng dậy, khống chế không được lại lần nữa cuộn vào viết chữ dài phía dưới.

Không được.....

Hắn làm không được, không thể làm như vậy buồn cười chính mình xuất hiện ở Tang Du trước mắt.

Liên..... Liên súc ở chỗ này đi.

Kết quả cho nàng xem, thổ lộ cho nàng nghe, nhưng hắn người này..... Liên lẳng lặng đăm đăm xem không thấy trong bóng tối, hắn thất thổ đủ nhiều, ít nhất đem nàng cảm thấy đáng yêu đẹp kia một mặt, lưu lại.

Lam Khâm thủ đoạn không ngừng run, di động nhật lên tới, rớt ở trên người hai ba lần.

Môn càng khai càng lớn, có bên ngoài ánh sáng thấu tiến vào, đâm thủng cả phòng đen đặc.

Hắn trong lồng ngực hỏa thiêu hỏa liệu đau, toàn thân ngược lại băng đến không giống như là người sống, ngón tay từng cái ấn, gian nan địa điểm khai WeChat, ngừng ở Tang Du giao diện thượng.

Tang Du đứng ở ngoài cửa, ấn ván cửa tay không tự giác trượt xuống đáp ở đem trên tay.

Nàng tưởng lại kêu một lần, làm Khâm Khâm cho nàng mở cửa.

Lại ở vô ý thức ép xuống khi, kinh ngạc phát hiện khóa đã giải.

Môn có thể đẩy ra, nàng có thể đi vào đi, nàng như là ước chừng cách mấy ngày không có thấy hắn, lòng tràn đầy mãn não duy độc nhất cái ý niệm, lập tức vọt vào hắn trong lồng ngực, ôm lấy hắn an ủi.

Môn hoàn toàn mở ra.

Cũng không có Lam Khâm bóng dáng.

Tang Du trước mắt mơ hồ, lau vài hạ mới thấy rõ, viết chữ dưới đài mặt, lộ ra một tắc góc áo.

Nàng hốc mắt lại là một năng, bước chân không xong mà muốn chạy đi vào, đột nhiên ngạnh sinh sinh dừng lại.

Kia góc áo bên cạnh, chậm rãi vươn một con tái nhợt mảnh khánh tay, sợ hãi mà, rung động mà, đẩy ra một cái trang đến phình phình —— Khang Phục Trung Tâm chuyên dụng giấy dai túi.

Ngay sau đó, di động của nàng vang lên đặc thù nhắc nhở âm, là chuyên cấp Lam Khâm thiết trí WeChat tiếng chuông.

Tang Du cuống chân cuống tay cầm lấy di động mở ra, mơ mơ hồ hồ nhìn đến trên màn hình có một hàng tự ——

“Ta hôm nay làm kiểm tra, thân thể có chuyển biến tốt đẹp, không phải người khác nói, như vậy..... Như vậy hư, ta còn có thể càng tốt, ta có thể làm được.”

Tang Du nước mắt không ngừng dừng.

Nàng triều hấn tới gần hai bước.

WeChat lại lần nữa vang lên, nàng cách hơi nước đi xem, hấn cho nàng phát ——

“Ta cũng có chính mình thanh âm, ta có thể chính miệng cùng người nói câu nói kia, người nghe một chút, được không.”

Câu kia..... Lời nói?

Tang Du ngây người, vài giây sau, tim đập đột nhiên nổ vang.

Ở đình tai nhức óc tiếng gầm rú trung, nàng vô cùng rõ ràng mà nghe được viết chữ dài phía dưới, kia phiến góc áo co rúm lại trong bóng tối, truyền ra dùng âm hưởng truyền phát tin, trên đời này nhất âm tai chộc tâm thiếu niên âm.

Rõ ràng là xa lạ, lại cứ quen thuộc đến giống như đã sớm có được.

Thiếu niên âm thanh triệt dễ nghe, sạch sẽ đến không dính bụi trần, vô cùng lưu sướng mà đối nàng nói ——

“Tang Du, ta thích ngươi.”

Tang Du thế giới trống rỗng.

Cổ áo nhiễm ướt, dính dính dán ở trước ngực, nàng không hề cảm giác.

Nàng không có nghe lầm.

Là Lam Khâm chính miệng, dùng chính mình thanh âm đối nàng nói, ta thích ngươi.

Cảm xúc cấp tốc than đảo, Tang Du rốt cuộc khiêng không được, từng bước một nhanh hơn tốc độ chạy hướng hẳn.

Đủ rồi, hẳn làm được như vậy vậy là đủ rồi.

Dư lại, nàng tới.

Tang Du bổ nhào vào viết chữ dài biên, chân đau xót ngã ngồi đi xuống, âm đạm trong một góc, đầy đất máy tính sách vở hỗn độn, Lam Khâm dựa vào chỗ sâu nhất, thon dài thân thể bọc thành một đoàn.

“Khâm Khâm……”

Tang Du niệm tên của hắn, tiếng nói sa đến nghe không rõ ràng.

Nàng lại kêu, “Khâm Khâm.”

Tay chạm đến hắn quần áo, hắn run một chút, sau này lui.

Nhưng sớm đã lui không thể lui.

Tang Du khinh tiến bàn hạ nhỏ hẹp trong không gian, gắt gao ai đến hắn bên người, không khỏi phân trần kéo ra hắn gắt gao thủ sẵn cánh tay.

Lam Khâm yết hầu chỗ sâu trong trần ra vỡ vụn khí âm.

Tang Du tâm đều bị xoa lạn, chính là mở ra hắn cuộn lại thân thể, đem chính mình càng dán càng chặt.

“Lam Khâm, ta nói ta sớm đã có thích người, người chính tai nghe được có phải hay không?”

Lam Khâm đôi tay moi mặt đất, kháng cự mà cúi đầu nức nở.

TIÊU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 52

Nàng chân tay luống cuống khi, rộng mở ngoài cửa, dưới lầu truyền đến chìa khóa chuyển động tiếng vang.

Không ra năm giây, Trần thúc thấp thấp nói âm hưởng khởi, không ngừng một người bước chân bước vào, đèn chốt mở bị “Bang” ầm hạ, càng sáng ngời ánh sáng lướt qua hành lang chiếu tiến công tác gian.

Tang Du ý thức được, hơn phân nửa là nãi nãi chạy đến.

Quả nhiên, Tổng Chỉ Ngọc cao vút thanh tuyến giơ lên, “Tiểu ngư? Tiểu ngư?!”

Nàng kêu xong, vài đạo tiếng người hỗn loạn ở bên nhau, còn có khuân vác khí giới thanh, đều ở bay thẳng đến trên lầu vội vàng lại đây.

Tang Du sờ sờ gấn vào trên người nam nhân, đẩy không khai xả không xong, mà thang lầu thượng bước chân đang ở nhanh chóng tới gần, mắt thấy muốn tới cửa, nàng cũng không thể vẫn luôn không ra tiếng làm nãi nãi lo lắng.

Nàng thở dài, trấn an mà thuận thuận Lam Khâm sống lưng, dứt khoát từ bỏ chống cự, hướng hẳn trong lòng ngực một oa, nhược hề hề đáp ứng rồi một tiếng, “Nãi nãi.....”

Ngay sau đó, quang mang đại lượng.

Công tác gian đèn đuốc sáng trưng.

Tang Du mặt đỏ đến lấy máu, đằng ra một bàn tay che che mặt, lộ ra một con mắt ngượng ngùng mà nhìn về phía bên ngoài.

Mấy hai chân có nam có nữ, không hẹn mà cùng ngừng ở viết chữ dài biên, tiện đà ——

Sôi nổi ngời xôm xuống thân.

Nãi nãi..... Nhị thúc..... Trần thúc..... Còn có không quen biết người.....

Toàn thể trợn mắt há hốc mồm, vô cùng khiếp sợ mà cùng nàng mắt to trừng mắt nhỏ.

Tang Du khóc không ra nước mắt, bốt thời giờ cảm giận mà căn Lam Khâm một cái miệng nhỏ, hăn co rúm lại, nàng lại đau lòng mà cấp sờ sờ, không có biện pháp mà hít hít cái mũi, nhẩn mặt ngậ ngừng: “Nãi nãi ta..... Ta thật không phải cố ý không đứng dậy.....”

Đều do Khâm Khâm tiểu yêu tinh!

Tống Chỉ Ngọc sắc mặt rối rắm, quay đầu lại ý bảo theo tới bác sĩ tâm lý, bác sĩ tâm lý mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, thấp giọng nói: “Không thể ngạnh xả, Tang tiểu thư chính mình đều tránh không khai, huống chi là chúng ta loại này phần ngoài lực lượng, hăn tinh thần banh đến cực hạn, lại mạnh mẽ kích thích sợ là không tốt.”

Hăn cúi người đem dẫn theo đại hào hòm thuốc buông, tiêu độc đôi tay, xé mở ống chích đóng gói.

Tống Chỉ Ngọc gật đầu tán thành, “Tiểu ngư, người đem Khâm Khâm áo ngoài cởi ra.”

Tang Du nhìn đến ống chích, tâm chìm xuống, “Nãi nãi, hăn.....”

“Không có việc gì,” Tống Chỉ Ngọc an ủi, “Tiểu liều thuốc thuốc an thần mà thôi, trước làm hẳn nghe lời.”

Tang Du ôm lấy Lam Khâm, toan đến nói không nên lời lời nói, cau mày tận lực cùng hẳn kéo ra khe hở, đem áo khoác khóa kéo mở ra cởi ra, bên trong áo sơmi nút thắt cởi bỏ, đem phía bên phải cổ áo kéo đến bả vai dưới, lộ ra tiêm vào yêu cầu tam giác cơ khu vực.

Hẳn cơ bắp không nhiều lắm lại đường cong lưu sướng, lãnh da trắng da ở ánh đèn hạ thoáng như giá trị liên thành ngọc thạch.

Tang Du nhìn kim tiêm đâm vào, nước thuốc đẩy mạnh.

Lam Khâm ở nàng trong ngực run hạ.

Tang Du ôm đầu của hẳn vuốt ve, nhẹ giọng ở hẳn bên tai hống an ủi, “Khâm Khâm, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi a, ta không đi.”

Hơn mười phút sau, Lam Khâm an an tĩnh tĩnh dựa vào nàng bên cổ không hề giãy giụa, gấp đến độ thay đổi sắc mặt Trần thúc cùng Lam gia nhị thúc cùng nhau, đem Lam Khâm từ cái bàn phía dưới nửa đỡ nửa ôm kéo ra, Tang Du chân sớm đã tê rần, lão đảo lên đuổi theo qua đi, đem hẳn đưa vào phòng ngủ, an trí ở trên giường.

Tống Chỉ Ngọc đem mang đến chữa bệnh khí giới đẩy đến mép giường, liên tiếp đến Lam Khâm trên người, từng bước cho hẳn làm toàn diện kiểm tra, Tang Du từng bước theo sát nàng hỗ trợ, sợ nơi nào chậm trễ một phân nửa giây.

“Còn có thể,” Tống Chỉ Ngọc chụp hạ Tang Du cánh tay cho nàng định thần, quay đầu cùng bác sĩ tâm lý đối diện, “So dự đoán khá hơn nhiều.”

Bác sĩ tâm lý cũng thư khẩu khí, “So với lần trước, quả thực.....”

Hắn nhìn Tang Du liếc mắt một cái, cười hạ không có tiếp tục nói.

So với thượng một lần như vậy mất khống chế, hảo đến không thể lại hảo.

Lam Khâm ở dưới vật dưới tác dụng đi vào giấc ngủ, Tống Chỉ Ngọc vung tay lên, dẫn người rời khỏi phòng ngủ, dặn dò Tang Du, “Đừng lưu lâu lắm, làm hắn hảo hảo nghỉ ngơi, ta ở phòng khách chờ người.”

Phòng ngủ khôi phục an tĩnh, Tang Du nằm ở mép giường, cấp Lam Khâm dịch hảo góc chăn, sờ sờ hắn băng bó tốt thủ đoạn, thò người ra qua đi cùng hắn dán dán mặt, khẽ hôn một chút khoe môi.

“Trước ngủ a, tỉnh lại liền không có việc gì,” Tang Du biết rõ hắn nghe không thấy, vẫn là lái nhai mà nhắc mãi, “Nãi nãi tìm ta nói chuyện, ta liền ở dưới lầu, thực mau lên đây.”

Tang Du xuống lầu khi, Trần thúc cùng Lam gia nhị thúc đã đi rồi, nãi nãi cùng bác sĩ tâm lý ngồi ở trên sofa, sắc mặt ngưng trọng.

“Tiểu ngư, lại đây ngồi,” Tống Chỉ Ngọc giơ tay tiếp đón, đi thẳng vào vấn đề hỏi, “Người cùng hắn biểu lộ tâm ý?”

Tang Du gật đầu.

Tống Chỉ Ngọc phát sầu, “Ta không cho người nói, không đơn giản là từ tình cảm thượng suy xét, lấy hắn cái này tâm lý trạng huống, người thổ lộ lúc sau, hắn càng không thể có thể từ bị động đi ra, tám phần sẽ cảm thấy đoạn cảm tình này là bị người thương hại, sau này.....”

Tang Du không cảm đình đình bối, “Nãi nãi, ta đích xác thổ lộ, nhưng là..... Là ở Khâm Khâm cùng ta chính miệng thổ lộ lúc sau.”

Tống Chỉ Ngọc lú lo dừng lại.

Qua sau một lúc lâu, nàng mới ngạc nhiên hỏi: “Hắn thổ lộ?! Còn chính miệng?!”

Bác sĩ tâm lý vội vàng mở ra ký lục bốn, “Tang tiểu thư, phiền toái người cần thận nói.”

Tang Du có điểm ngược ngừng, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đem quá trình miêu tả, nói đến hợp thành thiếu niên âm khi, Tống Chỉ Ngọc đã hiểu này giọng nói nơi phát ra, trong mắt toát ra thân thiết khổ sở.

Tống Chỉ Ngọc thở dài, “Xem ra đem hẳn bức đến cực hạn, ngược lại có ngoài ý liệu tiến bộ.”

Nàng chăm chú nhìn Tang Du, trịnh trọng nói: “Trước kia tổng cảm thấy không tới thời điểm, cho nên trước sau không có cùng người thâm nhập liêu quá, chỉ đem trị liệu hẳn trình độ ngừng ở âm thực cùng dạ dày thượng, thực tế hẳn tâm lý vấn đề không dung lạc quan.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 53

Lam Khâm tâm run lên, theo bản năng muốn bắt tay nàng.

Nhưng mà ——

Tang Du một tay ở đoạn chén, một tay ở lấy muống.

..... Siêu ủy khuất.

Hắn trong mắt trầm tích ê ẩm nhu nhu quang, không còn biện pháp, nỗ lực dùng nhanh nhất tốc độ đem cháo ăn xong, lại liền tay nàng uống lên mấy ngụm nước.

Giấc ngủ cùng ăn cơm làm thân thể thượng tra tấn tiêu giảm hơn phân nửa, thể lực cũng bất tri bất giác khôi phục một ít.

Tiểu ngư vội xong rồi, tay không, hắn có phải hay không có thể.....

Hắn..... Hắn căn bản không có chân thật cảm, đáy lòng hoảng đến muốn mệnh.

Tưởng nàng ôm một chút.

Liền một chút.....

Nào biết Tang Du uy xong hắn, đỡ hắn rời giường đơn giản hoạt động vài vòng, chiếu cố xong hắn rửa mặt súc miệng liền chuẩn bị xuống lầu.

Lam Khâm không có tìm được có thể thân cận nàng cơ hội, xem nàng phải đi, đề đến cao cao tâm nhãn nhìn liền rơi xuống, hăn vội vàng mà xiêu xiêu vẹo vẹo viết chữ cho nàng, “Tiểu ngư.....”

“Như thế nào lạ?”

Lam Khâm nắm chặt đặt bút viết, ngòi bút đem giấy trát phá cũng không viết ra được.

Muốn viết như thế nào?

“Ta muốn ôm người”, “Ta tưởng xác định người thích ta”, “Ta tưởng..... Tưởng thân người một chút”.....

Cái nào cũng không viết ra được.

Môn đóng, Tang Du nhảy nhót xuống lầu, tiếng bước chân thực mau biến mất ở cửa thang lầu.

Lam Khâm đứng ở mép giường, cúi đầu xoa xoa đôi mắt.

Hăn vẫn không nhúc nhích dải hơn nửa ngày, trái tim thượng dây dăng càng triển càng chặt, tiểu thứ không ngừng chui vào đi, cười hăn vô dụng, cười hăn lưu không được người yêu.

Mới vừa tách ra hai phút, hăn liền tưởng nàng nghĩ đến toàn thân phát đau.

Lam Khâm nhấp nhấp môi, chống sức lực cúi người nhắc tới gối đầu, cuộn lên chần, toàn ôm vào trong ngực, bước ra hai bước phát hiện ôm bất động, liền kéo, buồn đầu hướng bên ngoài nỗ lực mà đi.

Hăn chịu không nổi, hăn muốn đi gõ tiểu ngư môn, tưởng ở nàng mép giường ngủ dưới đất.

Lam Khâm phòng lên dững khí dịch đến phòng ngủ cửa, nghênh diện đụng phải đồng dạng ôm chần cùng gối đầu tiến vào mảnh khảnh bóng người.

“Ai u đau —— Khâm Khâm người đâm ta!”

Tang Du cái trán ở chần thượng cọ cọ, mới chú ý tới hấn muốn làm gì, nhất thời lại là ngọt ngào lại là buồn cười, đẩy hấn trở về, “Từ thật đưa tới, người muốn đi đâu?”

Nàng cởi giày bò lên trên giường, đem giường lớn một phân thành hai, trung gian lưu lại khe hở, hai bên phân biệt phô hảo gối đầu cùng chần.

Trên người nàng ăn mặc ẩn mãi tiểu đưa hầu quần áo ở nhà, lại bò lại mép giường, nhìn ngốc đứng ở kia Lam Khâm, ánh mắt giáo hoạt, ngưỡng mặt ngọt thanh hỏi: “Ta bạn trai bị bệnh, ta không yên lòng, chuyên môn lại đây bồi giường, người đâu? Người —— muốn đi tìm bạn gái cùng nhau ngủ sao?”

Chương 39 thần tiên ·39

Lam Khâm rũ mắt nhìn chăm chăm nàng.

Nữ hài lông mi nhỏ dài, hai mắt trong sáng, gương mặt đồ sứ giống nhau tinh tế, tóc đen rối tung trên vai thượng, một bên dừng đến nhĩ sau, lộ ra tiểu xảo trắng nõn lỗ tai, bị đèn tường ánh sáng bao trùm, phảng phất nửa trong suốt.

Nàng môi thiên hồng nhu nhuận, đang cười nói, nàng là hấn bạn gái.

Bao nhiêu lần đêm khuya mộng hồi cảnh tượng liền ở trước mắt, trong thân thể cuồng nhiệt cổ động máu thiêu đến người miệng khô lưỡi khô.

Lam Khâm không thể nhẫn nại được nữa, giang hai tay cánh tay, cúi người đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Trên người nàng quần áo ở nhà thực hoạt, lộ ra làn da mềm mại nhiệt nhiệt, ôm sát về sau, nàng tiếng tim đập đột nhiên phóng đại, bang bang gõ hần, tra tấn thật vất vả thành lập khởi kia một tia bình tĩnh.

“Lam Khâm.....”

Tang Du gương mặt dựa vào hần trên vai cọ sát hai hạ, phi thường chủ động mà đi phía trước bò bò, vòng lấy hần eo, cây nhỏ túi hùng giống nhau treo lên đi.

Phía trước ở cái bàn phía dưới địa phương quá tiểu, hạn chế nàng phát huy, nàng cũng chưa hảo hảo cảm thụ!

Hiện tại mới là trời đất bao la, nhậm nàng hưởng thụ.

Tang Du trần trụi trắng nõn ngón chân nhện không được tàng tiến trong chăn cuộn lại cuộn, say mê đến nheo lại mắt.

Dựa.

Lam Khâm thể lực khôi phục chủ động ôm lại đây, nàng nho nhỏ một đoàn dán tiến hần trong lòng ngực, nhiều đơn giản động tác, nàng sao lại có thể như vậy tâm động, xương cốt muốn ma rút.

Tang Du tận tình mà ở hần trên người tác loạn, tinh tế mười ngón nơi nơi sờ loạn, Lam Khâm phun tức liên tục thẳng ôn, bị nàng chạm qua địa phương đều liêu chấy tinh.

Hần môi bản năng theo nguồn nhiệt, thử dán ở cái trán của nàng thượng khê hôn, thân một chút liền xuống phía dưới, đối đến mặt sườn.

Nàng mặt xúc cảm mềm mại, thân vài cái cũng không ngại nhiều, một đường triền miên qua đi, liền rơi xuống khoe môi.

Tang Du thoáng mở ra môi, mi mắt khép hờ, nắm lấy Lam Khâm vạt áo, chuẩn bị hứng lấy hân hôn.

Đêm lặng, một chút hô hấp cùng tim đập đều có vẻ điếc tai.....

Huống chi là chợt rung động di động tiếng chuông! Vẫn là đặc biệt vui sướng trào dâng điệu!

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 54

Hắn không hảo lại thâm nói, cho rằng Tang Du tính tình hảo có thể theo hắn, Tang Du lại xinh đẹp cười, ở sô pha mặt sau đè lại Lam Khâm vai, tâm tư xoay chuyển, ý có điều chỉ nói: “Nếu thật như vậy không tốt, hắn làm Lam gia thiếu gia, lại như thế nào sẽ từ nhỏ trụ đến đại? Lam đồng ngài khẳng định khoa trương đi, ta không ý kiến, toàn nghe Khâm Khâm, hắn tưởng trụ nào, ta liền trụ nào.”

Nhị thúc thờ dài liên hệ Tống Chỉ Ngọc, được đến trả lời cùng Tang Du không sai biệt lắm, hắn rốt cuộc không có biện pháp, đánh một đồng điện thoại đi công đạo, muốn đem hậu viện tiểu lâu mau chóng thu thập ra tới.

Đi Lam gia nhà cũ trên đường, Tang Du nhiều ít vẫn là ôm một chút tò mò.

Nàng một người bình thường gia tiểu nha đầu, đối tiểu thuyết miêu tả cái gọi là hào môn đại gia khó tránh khỏi có chút ảo tưởng, lại nghĩ đến là Lam Khâm lớn lên địa phương, cảm tình thượng lại đồ tăng hưởng tới.

Nhưng mà ở Trần thúc lái xe chuyển qua một cái chỗ ngoặt, hai sườn phố cảnh càng thêm thanh tịnh túc sát, nơi xa nhà lầu đỉnh nhọn xuất hiện ở tầm nhìn khi, Lam Khâm từ lên xe lúc đầu chung cùng nàng giao khẩu tay bắt đầu dần dần biến lãnh, lòng bàn tay thấm ra một tầng hơi mỏng hãn.

Tang Du thực mau nhận thấy được, áp dụng nhất hữu hiệu biện pháp, ôm lấy cánh tay hắn, mềm oặt hưởng hắn trên vai một đảo, nhỏ giọng kéo dài quá điệu, “Khâm Khâm —— ta khẩn trương, người mau hống hống ta.”

Lam Khâm đôi mắt chỗ sâu trong u ám tức khắc bị nàng một câu đánh tan, nghiêng người ôm chặt nàng, bất an mà ở trên má nàng xoa xoa, tay ở nàng đơn bạc trên lưng ôn nhu mà vỗ nhẹ.

Tang Du phát hiện Trần thúc ở kính chiếu hậu cười trộm, nàng phun ra hạ đầu lưỡi, yên tâm thoải mái oa ở Lam Khâm trước ngực, bắt lấy hãnh ngón tay chơi, nhìn như lơ đãng mà nhẹ nhàng nói: “Mặc kệ đi đâu, ta nghĩ đến không phải một người, là cùng người cùng nhau, liên đều cảm thấy thực hảo.”

Lam Khâm ngực nhảy thật sự trọng, đem nàng hoàn đến càng khẩn.

Tuy là Tang Du làm tốt chuẩn bị tâm lý, cũng không nghĩ tới sẽ ở tiền vào này chỗ xa hoa trang viên sau, lái xe quải vài hạ, cuối cùng thế nhưng ngừng ở như vậy.....

Một lời khó nói hết địa phương.

Tiểu lâu không lớn, mang gác mái tiểu tam tầng, một nửa tường ngoài đều là màu xanh thẫm lụi bại dây thường xuân, đang có công nhân mang khẩu trang bò ở cây thang thượng đi xuống xả, bậc thang loang lổ bác bác, lầu một đại môn là tân đối, plastic giấy còn không có tới kịp kéo xuống, nhưng cửa sổ lão hoá rõ ràng, gác mái liên thông tiểu sân phơi thượng, lan can đều là thật dày tú.

Tang Du ngoái đầu nhìn lại nhìn nhìn đồ kinh một đường phồn hoa, lại giương mắt nhìn sang trên gác mái rách nát, những cái đó về Lam Khâm qua đi sinh hoạt đoán rằng, ở hiện thực trước mặt lạc càng sâu ấ.

Xem ra lớn như vậy Lam gia, thật đem Lam Khâm xem thành là dư thừa.

Tới rồi cửa, Lam Khâm lại nhú mày trì trệ, áy náy chính mình có phải hay không quá cố chấp, làm tiểu ngư cùng hãnh tới trụ như vậy ——

Ý niệm mới vừa khởi, tay đã bị Tang Du chế trụ sờ sờ, lôi kéo hẳn đi phía trước đi, “Khâm Khâm chúng ta mau vào đi, còn có thật nhiều đồ vật muốn thu thập.”

Đến lúc đó gần chạng vạng, Tang Du trước kiểm tra lầu một phòng bếp, phát hiện dụng cụ đầy đủ hết, nguyên liệu nấu ăn cũng mua sắm thỏa đáng, nàg ra ra vào vào công phu, Lam gia nàg gặp qua chưa thấy qua các thành viên sôi nổi tới cửa bộc lộ quan điểm, nhìn Lam Khâm ánh mắt nhiều ít đều có chút nơm nớp lo sợ.

Lam Khâm giống nhau không có gì biểu tình, khách khí xa cách mà ngẫu nhiên đáp lại, sườn mặt đóng băng.

Tang Du ngực chua xót địa chấn, không thói quen Lam Khâm như vậy biểu tình, đúng lúc bưng trà qua đi, cấp Lam Khâm đảo ly nhiệt tắc hẳn trong tay, đối trên sofa lầu ngòì không đi Lam gia đại ca cười một cái, “Khâm Khâm hai ngày này trạng thái không tốt, khả năng có điểm mệt mỏi.”

Lam gia đại ca gương mặt cơ bắp banh banh, thần sắc phức tạp mà thật sâu nhìn chăm chăm Tang Du liếc mắt một cái, đối Lam Khâm gật gật đầu, xoay người rời đi.

Lam Khâm đem Tang Du phòng an bài ở lầu hai, là hẳn từ trước trụ quá nhiều năm nhà ở, chính hẳn thì tại dưới lầu, cho nàg thủ đại môn.

Đêm khuya tĩnh lặng sau, Tang Du thay đổi váy ngủ, rửa mặt dán hảo mặt nạ, ở xa lạ phòng ngủ xoay hai vòng, nơi nơi sờ sờ chạm vào, chờ mặt nạ đã đến giờ, nàg tiến phòng tắm đồ bôi mặt, cân nhắc chờ hạ có thể hay không lại ôm chăn đi xuống lầu tìm Khâm Khâm.

Tới nơi này đệ nhất vẫn, nàg không nghĩ đơn độc một người quá.

Nàng hồng lỗ tai đồ nhũ dịch khi, hoàn toàn không nghĩ tới tâm tâm niệm niệm người liền đứng ở nàng ngoài cửa, cùng tối hôm qua giống nhau, ôm một đại phủng chặn gối đầu, đôi mắt buông xuống mà dựa vào tường.

Lam Khâm đem điện thoại nắm đến nóng bỏng.

Từ buổi sáng đến bây giờ, vẫn luôn ở bị quấy rầy, hăn căn bản không có thể hảo hảo ôm một cái nàng thân thân nàng.....

Này đồng tiểu lâu đêm quá tĩnh, tĩnh đến làm người sợ hãi, như là trong nháy mắt, hăn liền cùng qua đi giống nhau cô độc một mình, hai bàn tay trắng.

Lam Khâm đem chăn xoa thành một đoàn, ấn lượng màn hình di động.

Tang Du đồ xong nhũ dịch, còn dư lại tinh hoa sương, nhịn không được thừa dịp trên đường ngón tay khô mát khi, tưởng cấp Lam Khâm phát cái WeChat.

Đầu ngón tay chọc tiếp theo cái tự, ong ong chấn động vừa lúc vang lên.

Lam Khâm tin tức sớm hơn phát tới, “Tiểu ngư, người sợ sao?”

Tang Du cắn môi dưới, hoả tốc hồi phục một chữ, “Sợ.”

Nàng hồi xong cảm thấy trình độ không quá đủ, kích động mà bổ sung, “Đặc biệt sợ.”

“Ta có thể bồi người sao?”

“Có thể nha! Ta đi tìm người.”

Tang Du khóe miệng kiêu, cầm lấy tinh hoa sương liền chạy, chuẩn bị đi dưới lầu lại đồ, một mở cửa, Lam Khâm che chở ánh sáng nhu hòa thần tiên dung nhan vọt vào đôi mắt, tân hồi phục đồng thời tới ——

“Ta đã tới.”

Tang Du nuốt nuốt nước miếng, loại tình huống này nếu có thể kháng cự được, kia nàng liền uống làm Khâm Khâm bạn gái.

Cụ thể như thế nào kéo Lam Khâm tiến môn, Tang Du mơ mơ hồ hồ nhớ không quá minh bạch, chỉ biết tầm nhìn lại lần nữa rõ ràng khi, nàng bị Lam Khâm lấy một nhọc vì từ, đưa tới trên giường dùng chăn bao lấy.

Phòng đèn sáng lên một trần, ly giường có chút xa, ánh sáng mạn lại đây còn sót lại một cái cái đuôi.

Mờ nhạt, Lam Khâm mặt hình dáng thâm nùng, đen nhánh hàng mi dài cái đi xuống, độ cung muốn mệnh mà gãi nàng tâm.

Tang Du điểm hấn cằm cười, “Lam Tiểu Khâm, người tốt cuộc tới làm gì, có phải hay không có không thể cho ai biết mục đích.”

Lam Khâm lẳng lẳng ôm lấy nàng, không nghĩ sờ di động cũng không nghĩ viết chữ, kéo qua tay nàng, dùng đầu ngón tay ở nàng mềm mại trong lòng bàn tay từng nét bút.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 55

Hắn yên lặng may mắn, còn hảo chẵn hậu..... Nếu không nàng xuyên như vậy khinh bạc, trên người nhu nhu uyển uyển đường cong nhìn không sót gì, hắn làm sao dám chạm vào nàng, một chạm vào liền khẳng định.....

Lam Khâm bên tai nhiệt đến phát đau, lặng lẽ ở gối đầu thượng đè ép áp, hỏa thiêu hỏa liệu mạnh mẽ đi vào giấc ngủ.

Hắn chớp mắt trước, này gian phòng ngủ bóng đèn giống nhau đủ loại hình ảnh, một mình dày vò quá dài lâu năm tháng, đều bị nàng nhiệt độ cơ thể cùng hương khí bao trùm, điều võ dương oai mạ lên sắc thái.

Tang Du ở Khang Phục Trung Tâm liên tục bỏ thêm như vậy nhiều ban, đổi lấy một ngày nửa kỳ nghỉ, tiếp được đi lại công việc quan trọng đi ra ngoài Hải Nam, chủ nhiệm trực tiếp cho nàng đặc phê, cho phép nàng đi công tác trở về trước đều không cần đi làm.

Nàng mừng rỡ nghỉ ngơi, nị ở trên giường mặt trời lên cao mới từ từ chuyển tỉnh, lười biếng xoay người, kính giác bị nhốt trụ, cúi đầu vừa thấy, bên hông cánh tay cô chặt muốn chết, tóc gian có nhột nhật ấm áp hô hấp.

Lam Tiểu Khâm a Lam Tiểu Khâm.

Tối hôm qua phân chẵn ngủ thời điểm như vậy nghiêm trang, tuân thủ nghiêm ngặt đúng mực, kết quả đâu? Vẫn là thân thể nhất thành thật đi.

Tang Du lại hưởng thụ trong chốc lát, không đành lòng quấy rầy hắn, tưởng trộm chui ra đi, mới vừa động nhất động, Lam Khâm liền kính giác,

phản xạ tính mà hướng trong lòng ngực khấu khấu.

Hắn ý thức thanh tỉnh sau, phản ứng lại đây Tang Du muốn rời giường, mà chính mình động tác nhỏ cũng bại lộ, vội vàng bắt tay thu hồi đi, ảo não mà xả chần che lại mặt.

Tang Du cười đã chết, dùng sức xoa hắn, “Trốn cũng vô dụng, đã bị ta phát hiện lạp ——”

Lam Khâm rối rắm mà xem nàng, đầu ngón tay năm năm gói đầu.

Tang Du hào phóng tỏ vẻ, “Người bạn gái sao, người tùy tiện ôm nha ——”

Nàng còn tưởng nhân cơ hội thân hắn một chút, không chờ thực thi, nhắm chặt ngoài cửa phòng, bỗng nhiên vang lên trầm ách cũ kỹ chuông cửa thanh.

Tang Du chạy nhanh ngồi dậy, cùng Lam Khâm phân công nhau xuống giường, trước chạy đến bên cửa sổ thăm dò nhìn xem, Lam gia đại ca tây trang giày da đứng ở ngoài cửa lớn, đang chuẩn bị ấn vang đệ nhị hạ.

Lam Khâm nhú mày, cấp Tang Du phủ thêm một kiện áo ngoài, bay nhanh viết chữ, “Ta không có khóa đại môn.”

Tường viện nội toàn bộ khu vực đều là Lam gia nhà cũ phạm trù, có nghiêm khắc an bảo, huống chi từ trước sống một mình khi, hắn mới đầu ngày đêm hy vọng có thể có người nhà ấn vang hắn chuông cửa, sau lại còn lại là khóa không khóa làm theo có người xâm nhập, hắn cũng liền không có khóa cửa thói quen, đêm qua lòng tràn đầy chỉ nghĩ đi lên cùng Tang Du thân cận, thuận tay khóa cửa phòng, liền quên mất dưới lầu.

Tang Du ngộ đạo, ý tứ này là, Lam gia đại ca khả năng đợi chút liền không thành tự vào?

Nàng không có thời gian trì hoãn, giành giật từng giây vọt vào phòng tắm rửa mặt, bay nhanh đồ cái trang điểm nhẹ, Lam Khâm rửa mặt, ở bên cạnh hứng thú dạt dào, xem đến vẻ mặt ngạc nhiên.

Tang Du bớt thời giờ triều hăn chớp chớp mắt, “Khâm Khâm, ta hóa không hoá trang khác biệt đại sao?”

Lam Khâm lắc đầu, không khác biệt, thế nào đều xinh đẹp nhất.

Tang Du khước miệng gọi lên, không e lệ mà tự thối, “Loại này trang chính là vì khí sắc hảo điểm, khẳng định nhìn không ra rõ ràng biến hóa, chờ hôm nào ta họa cái toàn trang cho người xem, phân khối nói qua ta kỹ thuật thực tốt, họa xong đặc biệt mỹ.”

Lam Khâm cười sờ sờ nàng tóc, dưới lầu người rớt cuộc chờ không đi xuống, cao giọng nói hai câu cái gì, áp xuống bắt tay ngênh ngang vào nhà.

Tang Du tùy tiện cạo đọc thuộc lòng hồng nhấp nhấp, bị Lam Khâm túm chặt, đầu ngón tay duỗi đi lên cho nàng đều khai, mới thông thả ung dung dắt nàng ra cửa.

Lam gia đại ca Lam Cảnh Trình ở lầu một nhìn chung quanh một vòng, biết đệ đệ đối đến dưới lầu trụ, đợi lâu không thấy đáp lại, không yên tâm mà muốn đi gõ gõ, bỗng dừng nghe được trên lầu mộc sàn nhà kẽo kẹt động tĩnh, hăn ngẩng đầu vừa thấy, đôi mắt thiếu chút nữa trừng thoát cửa sổ, Lam Khâm nắm Tang Du, thế nhưng từ cùng gian trong phòng ra tới.

“Khâm Khâm, người đây là ——”

Lam Khâm trên cao nhìn xuống, nhạt nhẽo mà quét hăn liếc mắt một cái.

Lam Cảnh Trình ghen trở về, ghen đến mức ngực đau, muộn thanh nói: “Nãi nãi làm ta bồi người đi chủ trạch, ta ba cùng mấy cái cao tầng đều

ở, tính toán cùng nhau khai cái đoán sẽ, yêu cầu người xác định kia vài món hàng mẫu kỳ hạn công trình.”

Lam Khâm hơi gật đầu, nắm nắm Tang Du tay.

Tang Du nhẹ giọng nói: “Người mau đi vội đi, vừa lúc ta tiến phòng bếp, nghiên cứu một chút ra cửa mấy ngày nay cho người lưu cái gì món chính.”

Lam Khâm nghe được “Ra cửa mấy ngày”, trái tim bất giác vừa kéo, không muốn buông ra tay, tưởng trực tiếp mang nàng cùng đi, hẳn công tác, không có gì là nàng không thể nghe.

Lam Cảnh Trình nhìn như lơ đãng mà nói xen vào, “Tang tiểu thư nói đúng, hẳn là lưu lại vội chính mình sự.”

Tang Du không cấm nhìn nhiều hẳn liếc mắt một cái, Lam Cảnh Trình..... Tựa hồ từ ở Lâm Giang cao tầng lần đầu thấy nàng khởi, thái độ liền cùng người khác có chút bất đồng, ánh mắt luôn là phức tạp, ngữ khí cũng không minh bạch.

Xem nàng không vừa mắt sao? Hơn phân nửa..... Là lo lắng nàng đối Lam Khâm có điều đồ? Hoặc là thuận túy cảm thấy nàng trèo cao.

Kỳ thật cũng bình thường, nàng vốn dĩ chính là bọn họ trong mắt nghèo nha đầu.

Tang Du cười cười không nói chuyện, không nghĩ bởi vì này một đình điểm việc nhỏ so đo, nàng thuận hạ Lam Khâm bối, tưởng cùng hẳn từ biệt, lại chợt cảm giác bên hông căng thẳng, Lam Khâm liền đứng ở thang lầu thượng, làm trò Lam Cảnh Trình mặt, cúi xuống thân tới gần, ôn nhu dán lên nàng môi.

Nàng hô hấp lập tức hỗn độn, mặc hẳn khó xá mà hôn môi.

Lưu luyện vài giây, Lam Khâm trấn an mà ôm một cái nàng, nhìn đến nàng đỏ mặt thần sắc chuyển biến tốt đẹp, mới xoay người xuống lầu, lập tức đi ngang qua Lam Cảnh Trình bên người.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 56

Tống Chỉ Ngọc câu môi, rất có tuổi trẻ khi phong thái, “Nếu là có cái nam nhân như vậy yêu ta, ta xoay người liền chạy,” nàng hừ một tiếng, “Mẫn cảm yếu ớt, ý lại triền người, liền tính lại đáng yêu, nào có tự do quan trọng.”

“Cho nên, nãi nãi là vì người hảo, lấy nữ nhân tâm thái, khuyên người bình tĩnh lại suy nghĩ một chút, năm ngày cũng không trường, thực mau liền đi qua,” nàng buông chén trà, ưu nhã đứng dậy, “Học cái gì mới là khỏe mạnh luyện ái, đừng một phen lửa đốt đi xuống, năng tới rồi nàng.”

Tống Chỉ Ngọc chậm rãi bước lên lầu, đi trên bậc thang khi, lại quay đầu nhìn về phía Lam Khâm.

Lam Khâm như cũ ở trên sô pha, áo sơ mi rất mỏng, dán hẳn mảnh khánh sống lưng, cả người giống bị băng ngưng trụ, lãnh bạch phải gọi người toàn thân phát lạnh.

Tống Chỉ Ngọc lòng có không đành lòng, “Nãi nãi hy vọng người bị ái, nhưng không phải nhất thời, là lâu dài,” giọng nói của nàng phóng nhu, “Cũng hy vọng người có thể tích cực phối hợp về sau trị liệu cùng giải phẫu, làm tiểu ngư một ngày kia, gả cho một cái khỏe mạnh, có thể chính miệng nói ái nàng nam nhân.”

To như vậy trong phòng, lại không tiếng động vang.

Lam Khâm vẫn duy trì đồng dạng tư thế, nhớ không rõ bao lâu không có động quá, dài ngắn móng tay ở lòng bàn tay thật sâu ấn, chung quanh

làn da một mảnh chết bạch, run rẩy buông ra sau, lại nhanh chóng nảy lên chói mắt hồng.

Thần kinh lôi kéo đến mức tận cùng, ngược lại là chỗ trống.

Chung quanh cái gì cũng nghe không đến, cảm thụ không đến, nhất biến biến lưỡi dao sắc bén thọc tâm, tất cả đều là cùng với nãi nãi cảnh cáo mà đến —— Tang Du khả năng sẽ chịu không nổi hẳn, nhúu mà tránh né bộ dáng.

Nãi nãi nói không sai, một lần..... Chẳng sợ liền một lần.

Nếu tiểu ngư đối hẳn toát ra phiền chán, hẳn đều sẽ không chịu nổi.

Tiểu ngư là hẳn bạn gái, thích hẳn, nguyện ý tiếp thu hẳn thân cận đụng chạm, vuốt ve hôn môi.

Từ ý thức được sự thật này bắt đầu..... Hẳn trong lòng đã là điên rồi, từ sớm đến tối, mỗi thời mỗi khắc, chỉ nghĩ nhìn nàng ôm lấy nàng, cấp bách lại khiếp đảm mà, chờ đợi có thể đem nàng càng nhiều..... Càng nhiều chiếm làm của riêng.

Lam Khâm hợp trụ mắt, tay phải mở ra, thật cẩn thận che lại chính mình tay trái ngón áp út —— đầu ngón tay thượng, có cùng tiểu ngư tách ra trước, ở môi nàng cọ quá son môi.

Bên người di động ong ong chấn động, Tang Du cho hẳn phát tới WeChat.

Khung thoại, hình ảnh liên tục nhảy ra, nàng đem làm tốt phong ăn món chính đặt tới phô ô vuông phương gạch bên cửa sổ, chọn tốt nhất góc độ, chụp đến tinh xảo xinh đẹp cho hẳn xem.

Hình ảnh phát xong, nàng vẫn tự lập tức lại đây, “Khâm Khâm, xem ta làm tốt lắm không tốt!”

Lam Khâm tay run, phát không ra hồi phục.

Tang Du đợi không được, dứt khoát lại phát tới một trương tự chụp, tiểu cô nương trát viên đầu, hàng mi dài hơi cuốn, ở bên cửa sổ dưới ánh mặt trời phô một tầng toái quang, cười tùm tùm nhìn màn ảnh, còn muốn hỏi hẩn, “Lam Tiểu Khâm, người bạn gái đáng yêu không?”

Lam Khâm nghĩ đến chính mình cố chấp khả năng sẽ làm cho mất đi nàng, hốc mắt đắm vào nhức mỗi, chậm rãi đánh chữ, “Đáng yêu.”

Tang Du vui vẻ, lại hỏi: “Vội xong rồi sao? Ta muốn lại quá hai cái giờ mới có thể làm xong.”

Lam Khâm tận lực nhịn xuống lập tức trở lại bên người nàng khát vọng, một chữ một chữ đánh, “Không vội xong, chờ người làm xong ta lại trở về.”

Tiểu ngư có chính sự làm.

Nàng xuất phát trước, yêu cầu thời gian cùng không gian vội rất nhiều.

Hẩn không thể tùy ý xâm chiếm quấy rầy.

Lam Khâm đè nặng tay vịn đứng lên, đè lại lạnh băng gỗ đặc lưng ghế, hẩn trên người cương đến lợi hại, đi lại vài bước, mới dần dần cảm giác được máu lưu thông.

Rời đi chủ trạch, đứng ở thông hướng nơi xa xanh um thông đạo, Lam Khâm không thể tưởng được có thể đi nơi nào.

Cái này địa phương quá lớn, vũ trụ, cùng hẩn không hề liên hệ, hẩn trừ bỏ họ lam, nơi này một thảo một mộc, đều tràn ngập đối hẩn bài xích, mỗi

căn nhánh cây, đều chứng kiến quá hãn từ nhỏ đến lớn chậ vật tự ti.

Buồn cười chính là, Lam gia từ từ suy vi, đến giờ này ngày này, thế nhưng yêu cầu Tống Chỉ Ngọc mặt mũi, chúng tinh phủng nguyệt thỉnh hãn trở về, dựa vào hãn thiết kế đồ duy trì mặt ngoài phồn vinh.

Bọn họ muốn, trước sau chỉ là hãn giá trị.

Cha mẹ ném xuống hãn xuất ngoại, sinh đệ đệ tranh thủ gia gia súng ái, huynh đệ tử muội đều bị đem hãn xem thành yêu quái dị loại, hô bằng dẫn bạn triều hãn ném đá, nãi nãi..... Cũng là rất nhiều người nãi nãi, vĩnh viễn lấy đại cục làm trọng.

Hãn vốn chính là cái chệ cười, cũng không hiểu sinh mà làm người có cái gì ý nghĩa, lửa lớn lúc sau bức thiết mà tưởng kết thúc rút hỗn độn nhân sinh, là Tang Du nhảy bắn xông vào hãn trong thế giới, cho hãn chờ mong, làm hãn nghĩ được tồn tại hương khí, chẳng sợ vì nhìn xem nàng mới làm váy, cũng có thể chống lại ngao một ngày.

Ngao xong một ngày, bị nàng phủng cháo, cười ngọt ngào dụ hoặc, liền có ngày hôm sau.

Thằng đến từng năm quá khứ hiện tại, nàng thành hãn toàn bộ.

Lam Khâm cương ngồi hồi lâu hai chân liên tục piem toan, hãn đi được rất chậm, dọc theo khắc đầy tru tâm hình ảnh chủ tịch, đi đến nơi xa đơn độc thiết lập phòng làm việc.

Lam gia cao xa nhân hiệu, kinh hãn thiết kế thành phẩm cơ bản đều xuất từ nơi này.

Hãn đẩy cửa mà nhập, không tinh lực để ý tới người khác vấn an, dọc theo đường đi lâu, chen vào nhất bên cạnh nguyên thạch mài giữa chỗ,

mang lên hộ cụ, kéo ra khóa lại tiểu ngăn kéo, lấy ra một khối sớm cấp Tang Du dự lưu phi thúy.

Oánh nhuận trong sáng, hàm quang dạng thủy.

Có chút giống nàng, lại không kịp nàng ngàn vạn phần có một.

Lam Khâm nhấp môi, lông mi buông xuống, tập trung tinh thần mài giũa điêu khắc, hẳn cũng không quá am hiểu tự mình động thủ, nhưng sở hữu cổ trướng ái | đục, tóm lại phải có cái ký thác.

Hẳn có thể nhịn xuống, hẳn có thể giống cái người bình thường.

Tang Du ở tiểu lâu phòng bếp làm xong ít nhất có thể phong ấn bảy ngày món chính, tiếp tục chuẩn bị giao toái hong khô nửa thức ăn lỏng, ăn mỗi ngày dinh dưỡng phối hợp sắp hàng trình tự, phân biệt dán lên nhãn, cuối cùng là hơi chút thả một chút tâm, nhưng mà nhìn tới nhìn lui vẫn là đau lòng Khâm Khâm, lại tiếp tục động thủ, cho hẳn làm không sợ hư điểm tâm cùng đồ ăn vặt.

Lam Khâm khôi phục không tồi, kiểm tra sau khi kết thúc từ thăng cấp.

Rốt cuộc có thể thoát ly ăn cháo uống cháo trẻ sơ sinh thời kỳ.

Tang Du khoe miệng cong, hoàn toàn không mệt, tưởng tượng đến Lam Khâm mắt trông mong bộ dáng liền nhạc, nhịn không được ở liệu lý đài biên biên vội biên ca hát, đa số chạy điều, như cũ kiên trì kêu “Ái người không phải hai ba thiên, mỗi ngày đều tưởng người rất nhiều biến ——”

TIÊU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 57

Một cái tiêu ngư.

Nhặt nhèo bạch lục giao nhau, trợn lẩn ti hơi hơi lam, ngậy thơ chất phác, đuôi cá thượng kiêu, quanh thân phiếm nhu, bên trong thấu đến có thể tích ra thủy.

Rất nhỏ một cái, xuyên tinh tế không hệ trong biên chế tốt ám sắc thường bằng sợi bông thượng.

Tang Du dùng đầu ngón tay chạm vào một chút, băng băng lương lương, chọc đến nàng một lòng hỗn loạn nhảy lên.

Lam Khâm cởi bỏ thắt lưng, khớp xương rõ ràng ngón tay dặt hai đoạn, vòng ở nàng tinh tế sứ bạch cổ chân thượng, không buông không khẩn hệ hảo, chính tạt ở xương cổ tay.

Hắn lại lấy ra một trương tờ giấy cấp Tang Du.

Tang Du gấp không chờ nổi triển khai.

“Mang ở trên cổ, sẽ ảnh hưởng người phối hợp quần áo, thủ đoạn cũng không được, chậm trễ công tác của người, chỉ có cổ chân nhất thích hợp, tiêu ngư, người thích sao?”

“Nếu không thích, ta lại làm tân.”

Lam Khâm nhìn không chớp mắt thật sâu chăm chú nhìn nàng, tưởng đem nàng khắc vào trong ánh mắt.

Nàng cổ chân thượng mang hấn thân thủ làm ngọc trụ.

Hấn hiện tại chỉ nghĩ ôm chặt nàng, dùng sức mà hôn môi nàng, đem nàng vây ở trong lòng ngực một tắc cũng không rời, nơi nào đều không cho nàng đi, dán nàng dán nàng, gắt gao cùng nàng canh giữ ở cùng nhau.

Nhưng viết trên giấy, là nhất ôn tồn bình thản câu nói.

Tang Du vượt phi thúy tiểu ngư, ôm hấn cổ liên thanh nói: “Thích —— siêu thích ——”

Nàng cười đến ngọt, quyến luyến mà cọ cọ hấn thái dương, dương thanh âm nói: “Lam Tiểu Khâm, người có phải hay không cũng siêu thích ta —— thích đến không được cái loại này ——”

Thích?

Tiểu ngư..... Thích nơi nào đủ a.

Lam Khâm ôm lấy nàng, cúi đầu hôn nàng cổ chân.

Hấn bắt lấy nàng mềm như bông tay, vượt mở tay nàng tâm, đè nặng trong lòng điên cuồng sôi trào dung nham, nhìn như vững vàng mà ở mặt trên từng nét bút.

Không phải thích.

Là ——

“Ái người.”

Làm ta yêu người, ta sẽ khắc chế, nhẫn nại, không cho người mỗi mệt.

Thỉnh cầu người..... Mỗi ngày cho ta thích.

Thiếu một chút liền hảo, thiếu một chút, nhưng —— lâu một chút.

Chương 42 yêu quái ·42

Tang Du choáng váng đem mặt chôn ở Lam Khâm bên gáy, cảm giác được trong lòng bàn tay ngứa xúc cảm, dù sao phiết nạy, hợp thành ái nàng hai chữ.

Nàng bừng tỉnh nhớ lại, Lam Khâm đối nàng cảm tình, là so nàng nhận thức hẳn càng muốn sớm, cụ thể từ khi nào bắt đầu? Ăn nàng gửi bán điểm tâm sao? Ăn ă, liền phát hiện làm điểm tâm người thực không tòi có phải hay không?

Nói như vậy, Lam Khâm nhất định đã từng nhìn lên quá nàng đi?

Tang Du bị chính mình não bổ hình ảnh ngọt đến, khóe miệng thượng kiều ôm hẳn, cẩn thận ngẫm lại lại phát hiện không đúng lắm, kia sớm hơn phía trước đâu? Khâm Khâm rất cuộc vì cái gì phi ă nàng làm không thể.

Nên sẽ không..... Đơn thuần chỉ là duyên phận mà thôi.

Sự tình quan Lam Khâm tình chi sở khởi, Tang Du lòng hiếu kỳ bạo lều, muốn mở miệng hỏi một chút khi, hẳn môi tìm lại đây, nhiệt năg mà bao trùm nàng.

Tang Du tâm thần tan rã, xương cốt cũng chưa, không rảnh lo cân nhắc khác, ă vạ hẳn trong lòng ngực mặc hẳn mút hôn cộ xát, hơi chút có như vậy một chút tiểu tâm cấp, Khâm Khâm hẳn.....

Vì cái gì còn không hôn sâu!

Tốt xấu..... Tốt xấu cho nàng cái đầu lưỡi nha!

Chờ mong đến ruột gan cồn cào khi, lò nướng lỗi thời phát ra liên miên không ngừng nhắc nhở âm, cực kỳ phá hư bầu không khí, tức giận đến Tang Du khóe mắt hồng hồng mà ngồi dậy, tưởng vọt vào phòng bếp

hung hăng đem nó cắt điện, chân vừa động, có chút lạnh, nàng mới ý thức được sơn móng tay còn không có làm.

Nàng yên lặng nhìn cái mũi, lần sau..... Muốn mua cái loại này tốt làm, quý một chút.

Dù sao sàn nhà sạch sẽ, chạy tới cũng không quan hệ, nàng hai chân đi xuống lạc, lòng bàn chân vừa chạm vào mà, một đôi tay cánh tay duỗi lại đây, ôm quá nàng phía sau lưng cùng đầu gối cong, trực tiếp đem nàng toàn bộ bế lên.

“Khâm Khâm!” Tang Du sợ tới mức chụp hăn, “Người phóng ta xuống dưới, người vừa mới khôi phục ——”

Lam Khâm nắm thật chặt trên cánh tay sức lực, kiên trì ngồi dậy, ôm nàng rảo bước tiến lên phòng bếp, đi đến đèn đỏ lập loè lò nướng biên.

Tang Du không dám trì hoãn, vội vàng đem nguồn điện tắt đi, kéo xuống lò nướng môn, khô vàng sắc trứng nãi tô thành phẩm hoàn mỹ, nùng hương bốn phía.

Nàng nhin không được hít hít, xoay người vòng lấy hăn, kiêu ngạo hỏi: “Hương không hương?”

Lam Khâm biết chính mình ngày này xuống dưới không có gì sức lực, nhưng giờ phút này thác ôm nàng, thế nhưng chút nào không cảm giác được mệt, hăn cùng nàng dán dán mặt, cười gật đầu.

Là nha, Khâm Khâm tay chiếm, trừ bỏ gật đầu lắc đầu, vô pháp trả lời khác.

Lam Khâm khuỷu tay quá mức ổn định, Tang Du nhất thời đã quên hăn thân thể nhược, rất xấu mà chớp chớp mắt, cố ý hỏi hăn, “Đó là nó hương, vẫn là ta hương?”

Xem Lam Tiểu Khâm muốn như thế nào hồi đáp.

Lam Khâm cười ngôn càng sâu, dứt khoát lưu loát mà hôn hạ nàng oánh bạch chớp mũi.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 58

Lam Khâm sững sốt, đã đáp thượng cửa xe tay cương.

Tang Du trấn an mà ôm một cái hăn, “Người ở nhà đi, đừng lộn xộn, ta đi rồi nga.”

Lam Khâm nhin không được xả nàng thủ đoạn.

Đưa..... Đưa đều không thể sao?

Hăn gấp đến độ muốn cầu, bỗng dừng nhớ lại trên mạng những cái đó trả lời —— “Nàng nói cái gì liền nghe cái gì, không cần quá độ quan tâm cùng ý lại, ít nhất mặt ngoài không cần.”

Tang Du nhón chân, ngửa đầu thân hăn một chút, “Ta đi lạp, năm ngày lúc sau thấy.”

Lam Khâm nhìn tuyệt trần mà đi xe, hốc mắt đều toan, bị nàng cuối cùng một câu chọc thành cái sàng, khó có thể chịu đựng mà bước nhanh đi trở về phòng, kéo ra tủ quần áo nhảy ra nhất không thường xuyên y phục, năm phút đồng hồ không đến, thay một thân vận động quần cùng màu xám liền mũ vệ y, mang lên khẩu trang, tìm Lam gia mặt khác tài xế đưa hăn, tận lực đuổi kịp Tang Du xe.

Nếu “Mặt ngoài không cần”, kia ngằm, hăn trộm mà cùng qua đi nhìn nàng, đưa đưa nàng, không tính làm sai sự đi?

Đây là hăn điểm máu chốt, lại nhần liền phải nỗ mạnh.

Tang Du hồn nhiên không biết, ngồi ở trong xe yên lặng không tha, ghé vào cửa sổ thở ngán than dài, Trần thúc không nín được cười, “Tưởng tiên sinh?”

“Hắn như vậy hảo, có thể không nghĩ sao ——” Tang Du mếu máo, thối thối nhỏ vụn tóc mái.

Trần thúc kiến nghị, “Tiên sinh biểu đạt có chương ngại, trong lòng rất nhiều sự vô pháp lúc nào cũng cùng người nói, người nếu là tưởng hắn, liền nhiều nói cho hắn, hắn nhất định thích nghe.”

Tang Du rồi rắm, “Chính là mới vừa đi ai, có thể hay không có vẻ quá dính người? Bạn gái dính người không thảo hi.”

Trần thúc cười đã chết, “Hắn ước gì người dính người, ta xem các người hai hiện tại vừa mới bắt đầu, đều có điểm lo được lo mất, muốn ta nói, người trẻ tuổi yêu đương không phải hắn là đi thẳng vào vấn đề, muốn làm cái gì làm cái gì.”

Tuy rằng đạo lý là như thế này, nhưng Tang Du néo di động, rớt cuộc ngao tới rồi sân bay mới cho Lam Khâm phát WeChat báo bình an.

Hai ngày này Khâm Khâm mê mê, nàng cũng âm thầm quyết định hảo, lập chí phải làm sẵn sóc ngoan ngoãn đáng yêu bạn gái, ngóng trông muốn cho Khâm Khâm càng nhiều ái nàng điểm.

Xuất phát trong đại sảnh, Mạnh Tây Tây triều nàng chạy tới, “Tiểu ngư —— mau mau mau, đại gia đang đợi người cùng đi làm đăng ký bài.”

Tang Du nghênh qua đi, kéo hành lý cùng các đồng sự vấn an, có nam đồng sự nói: “Tang Du càng ngày càng xinh đẹp.”

Mạnh Tây Tây ôm Tang Du vai, nhướn mày cường điệu, “Chúng ta tiểu ngư đây là bị tình yêu dễ chịu.”

Các đồng sự sôi nổi kinh hô, có bát quái hỏi nàng, “Tiểu ngư, người thật cùng vị kia truy người đại thiếu gia ở bên nhau lạ?”

Tang Du thoải mái hào phóng gật đầu, “Là nha.”

“Bất quá ——” có người thử thăm dò nhỏ giọng hỏi, “Ta nghe trung tâm đồn đãi, hẳn giống như không thể nói chuyện? Thiệt hay giả?”

Tang Du tươi đẹp cười, “Ta bạn trai đích xác không thể nói chuyện a, kia lại không ảnh hưởng ta thích hẳn.”

Nàng mắt to cong cong, cũng làm ra bát quái bộ dáng, “Là cốt thương khoa Trình Trì truyền đi?”

Đồng sự sắc mặt mất tự nhiên mà cười gượng hai tiếng, Tang Du thản nhiên nói: “Trình bác sĩ nhưng thật ra có thể nói lời nói, nhưng có ích lợi gì đâu, thuần túy ô nhiễm hoàn cảnh, chế tạo rác rưởi.”

Di động lúc này một vang, chuyên chúc tiếng chuông lập tức kéo về Tang Du lực chú ý, nàng cười tủm tỉm click mở, nhìn đến Lam Khâm cho nàng phát, “Tiểu ngư, an kiểm sao?”

“Còn không có, ở xếp hàng lạ.”

Lam Khâm xuống xe trước hạng nặng võ trang, mang vài chằng che khuất nửa khuôn mặt kính râm, xứng với khẩu trang cùng vệ y chụp mũ, hơn nữa cao gầy thân hình chân dài, mới vừa vừa xuất hiện liền hấp dẫn không ít chú ý.

Có trải qua nữ hài lôi kéo khe khẽ nói nhỏ, tưởng cái nào giới giải trí mới xuất đạo chưa thấy qua tân nhân.

Lam Khâm mắt nhìn thẳng, thẳng đến xuất phát đại sảnh, đi thang máy thượng lầu hai, tiếp cận an kiểm khu vực khi, xa xa nhìn đến đội ngũ

cái đuôi, Tang Du vàng nhạt góc váy chợt lóe mà qua.

Hắn vội vàng trốn đến cây cột mặt sau, thật cẩn thận nghiêng đầu, trộm đánh giá.

Tiểu ngư.....

Cách ám sắc thấu kính, hắn si ngốc nhìn nàng thỉnh thoảng lòe ra non nửa biên sườn mặt.

Nàng tựa hồ ở cùng đồng sự nói chuyện phiếm, cười đến đặc biệt ngọt, quay đầu khi ngọn tóc sẽ giơ lên, đảo qua mặt sau nam nhân kia cánh tay.....

Lam Khâm ánh mắt ám ám, thực mau phát hiện Tang Du thân ảnh bị người ngăn trở, hắn nhìn không tới.

Hắn liếm khóe môi, tính ra một chút địa hình, chạy tới ly nàng đội ngũ càng gần cây cột mặt sau.

Không quá hai phút, lại bị ngăn trở.

Chỉ còn lại có gần nhất một cái cây cột.....

Lam Khâm lấy hết can đảm tiến lên, không chú ý tới lung lay ngã lại đây một tiểu nam hài nhi, đột nhiên đụng phải tới, ôm chặt hắn chân, nam hài mụ mụ kinh hô một tiếng, đối Lam Khâm liên tục xin lỗi.

Thanh âm không cao, nhưng cũng đưa tới an kiếm đội ngũ ánh mắt.

Mạnh Tây Tây đang theo Tang Du liêu đến hoan, theo tiếng tùy tiện đảo qua, tuôn ra một tiếng “Ngọa tào”, dùng sức giật nhẹ Tang Du, “Người xem người xem! Cực phẩm a! Xem kia thân hình!”

Tang Du không có hứng thú, túm túm nàng, “Người một cái có bạn trai người, có thể hay không thu liễm điểm.”

“Không phải, người mau xem a, thật sự đặc biệt soái!”

Tang Du bị nàng ngạnh lời kéo, không tình nguyện quay đầu.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 59

Nãi nãi cường điệu đúng là điểm này.

Nàng kế tiếp phải làm, không chỉ là làm Lam Khâm thân thể chỉ tiêu đạt tới giải phẫu tiêu chuẩn, càng muốn khắc phục hẳn tâm lý thương bị quan tiêu cực, tận lực sớm một chút tiến phòng giải phẫu, lại kéo đi xuống, xác xuất thành công nhất định liên tục đi thắp, với hẳn có hại vô ích.

Tang Du nhẹ giọng cùng Mạnh Tây Tây nói: “Có hi vọng, chúng ta sẽ tranh thủ, nếu đến cuối cùng vẫn là khôi phục không được, kia cũng không quan hệ.”

“Chúng ta vẫn tự giao lưu khá tốt,” nàng nâng má cười, “Hơn nữa, thanh khổng cũng không ảnh hưởng nha —— ta thích nghe hẳn tiếng tim đập.”

Tiếp viên hàng không khinh thanh tế ngữ nhắc nhở đóng cửa thông tin thiết bị, Tang Du đem điện thoại nắm đến nóng lên, đầu ngón tay đang ngồi ghế cào a cào, rốt cuộc chiến thắng như vậy một chút ngưng ngưng, điếm ra tồn tốt hôn môi y theo mà phát hành cấp Lam Khâm, nàng thủ gửi đi tiến độ điều đi xong, lập tức tắt đi di động.

Làm Lam Tiểu Khâm chính mình mênh mông đi.

Lam Khâm còn chưa đi, đặc biệt nghe lời mà đem mũ khẩu trang mang hảo, yên lặng đứng ở sân bay đại sảnh cửa sổ sát đất biên, nhìn Tang Du ngồi kia giá phi cơ.

Di động chấn động, hấn trước tiên mở ra, xem một cái liền tạc.

Lam Khâm mặt che, chỉ có bên tai tiết lộ xuất huyết hồng, hấn hướng ven tường xô dịch, cái trán để ở lạnh lẽo phương gạch thượng hạ nhiệt độ, đem ảnh chụp phóng đại, xem đến nhập thần, lấy ra, sau đó..... Đối mới chỗ trống nhiều năm WeChat hình cái đầu.

Trần thúc nghe nói Lam Khâm tới, đem vị trí kịp thời báo cho hấn, liền vẫn luôn ở sân bay ngầm gara chờ, hồi lâu không thấy bóng người, hấn không khỏi có chút lo lắng, tính toán phát cái tin tức hỏi một chút, không nghĩ tới sẽ bị tiên sinh tân hình cái đầu cả kính di động tạc trên mặt.

Người trẻ tuổi yêu đương a.....

Chính là hảo.

Lại qua gần hai mươi phút, Trần thúc tính ra Tang tiểu thư phi cơ nên ở chân trời nhìn không thấy, cuối cùng chờ tới nhà hấn tiên sinh, hấn theo kính chiếu hậu đánh giá, thấy tiên sinh trích rớt kính râm, hình dạng duyên dáng mắt khuếch còn tồn một tầng hồng, liền tưởng đến hình cái đầu hình ảnh, không cấm cười lắc đầu.

Tang tiểu thư không ở, tiên sinh luôn có chút không giận tự uy, Trần thúc không dám loạn nói giỡn, đơn giản tiếp đón qua đi, đem xe khai thượng sân bay cao tốc, đình đình đi một chút khi, thỉnh thoảng quan sát đến hấn thần sắc.

Nho nhỏ một phương trong gương, Lam Khâm trên mặt hạnh phúc theo rời xa sân bay mà chuyển đậm, tiến vào nội thành khi, hấn khóe mắt đuôi lông mày đường hòa tan sạch sẽ, thất thần mà cong hạ bối.

Trần thúc không cấm mở miệng, “Tang tiểu thư thực mau trở về tới.”

Lam Khâm không có phản ứng, Trần thúc thở dài, nói sang chuyện khác nói: “Tiên sinh, hôm nay đến nhà cũ về sau, người đổi cái chỗ ở đi, kia đóng lâu..... Người một người không tốt.”

Lam Khâm nâng nâng mắt, lắc đầu.

“Kỳ thật toàn bộ nhà cũ đều không tốt, mới vừa biết Tống nữ sĩ làm người trở về thời điểm, ta rất không hiểu,” Trần thúc đi theo Lam Khâm đã nhiều năm, có chút đề tài không cần kiêng dè, bằng phẳng nói thẳng, “Mấy ngày nay nói bóng nói gió cũng minh bạch một chút, Tống nữ sĩ là tính toán sẵn cơ hội này, giúp người ở Lam gia lập uy, làm cho người thuận lý thành chương tham gia đến Lam gia sinh ý.”

Lam Khâm tầm mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ, dùng từ âm phần mềm đối Trần thúc nói: “Ta sẽ không tham gia.”

Trần thúc vừa nghe, như trút được gánh nặng, “Ta nói cũng là, Lam gia đối với người như vậy, tốt nhất về sau cũng chưa liên quan, người hiện tại muốn cái gì có cái gì, không thiếu những cái đó sinh ý. Tiên sinh người thật là thiện tâm, lấy người năng lực, thiết kế đồ mặc kệ bán cho nhà ai đều là giá trên trời, kết quả vì báo đáp Tống nữ sĩ đối với người hảo, toàn cho Lam gia. Nếu đổi thành ta, trước kia chịu như vậy nhiều tội, hiện tại xem đều sẽ không xem bọn họ liếc mắt một cái.”

Hắn vì Lam Khâm bất bình, nhỏ giọng lẩm bẩm, “Nói nữa, người là cái người bệnh, sao có thể trộn lẫn những cái đó phân tranh, Tống nữ sĩ quá nóng nảy.”

Lam Khâm lại nghe được này hai chữ.

Người bệnh.

Nãi nãi, Trần thúc..... Chỉ có có thể tới gần hắn người bên cạnh, đều đang không ngừng nhắc nhở hắn là cái người bệnh.

Thân thể cũng hảo tâm lý cũng hảo, hấn không bình thường, hấn là dị loại.

Lam Khâm hợp nhau mắt, nói rõ cự tuyệt nói chuyện nhiều, Trần thúc biết hấn tâm tình không tốt, kịp thời dừng miệng, ấn hấn ý nguyện đem xe ngừng ở tiểu lâu trước cửa, ở hấn xuống xe khi còn ý đồ tranh thủ, “Tiên sinh, đừng ở nơi này.”

Không được nơi này..... Ở nơi nào?

To như vậy Lam gia nhà cũ, chỉ có này phiến bên trong cánh cửa tồn Tang Du bóng dáng.

Lam Khâm khóa lại môn, ngoại giới hết thủy tạp thanh đều bị ngăn cách, phòng khách vẫn như cũ là Tang Du đi lên bộ dáng, nàng chuyên môn lấy ra hai dạng khác biệt đồ ăn vặt đặt ở trên bàn trà, là hấn hôm nay có thể ăn số định mức.

Cơm sáng hương khí mơ hồ còn ở, phòng bếp môn rộng mở, nàng xinh xắn đáng yêu thân ảnh tựa hồ tùy thời có thể nhảy ra.

Trên tường chung chỉ hướng 12 giờ, hấn nên ăn cơm trưa, nhưng là tiểu ngư còn muốn hơn một giờ mới có thể đến, cùng nàng chặt đứt liên hệ, hấn cả người đều ở giữa không trung bay, lạc không đến thật chỗ, nửa điểm ăn uống cũng không có.

Lam Khâm chậm rãi đi đến sô pha bên, nắm lên nàng nhất thiên vị ôm gối ôm, cúi đầu chôn ở mặt trên, nhẹ nhàng vuốt ve môi, dư vị hôn nàng xúc cảm.

Hấn rõ ràng chính mình không bình thường.

Nhưng tiểu ngư..... Cũng sẽ đem hấn trở thành người bệnh đối đãi sao?

Liền tính đương người bệnh cũng không gì đáng trách đi, hẳn hôm nay liền làm sai sự, chạy tới sân bay bị nàng phát hiện, tuy rằng tiểu ngư cho hẳn hôn, vạn nhất..... Vạn nhất trong lòng ngại hẳn quá dính đầu.

Lam Khâm lông mi gian mơ hồ tràn ra hơi ẩm, ở sân bay được đến ngọt không đủ dùng, hẳn ý thức được cảm xúc ở triều sụp xuống bên cạnh tới gần, tận lực không đi bi quan, đứng dậy vào phòng dọn ra máy tính cùng tablet, ngồi vào tiểu ngư thích bàn trà biên, lại đem tiểu ngư làm đồ ăn vặt một hộp một hộp ôm đến trên đùi.

Nàng hương vị đủ nhiều, hẳn mới tĩnh một chút tâm, nỗ lực tập trung lực chú ý.

Tang Du một chút hai mươi xuống phi cơ, gấp không chờ nổi mở ra di động về sau, đi theo Lam Khâm WeChat cùng nhau đến, còn có thời tiết báo trước mới nhất tay vẽ bản đồ.

Tiểu mỹ nhân ngư đuôi cá biến thành nhân loại làn váy, nằm ở bờ biển đá ngầm thượng, màu lam biển sâu hóa ra nam nhân hình dáng, không tha mà ôm chặt nàng hôn môi.

Biển sâu mặt bộ đường cong mơ hồ, nhưng có thể nhìn ra ướt đầm, phân không rõ là thủy vẫn là nước mắt.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 60

Mạnh Tây Tây kéo nàng nói: “Huấn luyện mấy ngày nay, đêm nay nhất nhàn, mau mỹ mỹ hóa cái trang mặc vào xinh đẹp vậy, đi ra ngoài ăn đốn tốt!”

Tang Du hưởng ứng, về phòng tìm ra nàng duy nhất một cái tế đai đeo cặp mắt cá vảy dài, khó được đối gương cẩn thận hoá trang, nghĩ vừa lúc video thời điểm cấp Khâm Khâm xem.

Lam Khâm buồn đầu lại ngao nửa giờ, kề bên cực hạn khi, di động bỗng dừng một vang, hần giống như chết đuối phiên lên, phát hiện là một cái quảng cáo tin tức.

Khô sở liền như vậy lơ đãng vọt tới đỉnh núi, hần chọc khai cùng Tang Du khung chat, nhìn đến WeChat hình cái đầu càng chịu không nổi, ngón tay lạnh lẽo mà cấp Tang Du phát, “Tiểu ngư, người ở đâu, đang làm cái gì.”

Tang Du vừa lúc đồ xong son môi, ngắm đến gửi thư tín người, trong gương chiếu ra tinh xảo khuôn mặt nhỏ thượng lộ ra cười, lập tức cho hần hồi giọng nói, “Ở trong phòng thay quần áo hoá trang, chuẩn bị cùng phân khối ăn cơm chiều.”

Hoá trang.....

Lam Khâm không chế không được mà được một tắc lại muốn tiến một thước, “Ta muốn nhìn người một chút.”

Tang Du đối kính chiếu chiếu mặt, xác định đặc biệt mỹ không tì vết tỳ, vui mừng gửi đi video mời, Lam Khâm hoảng sợ, không nghĩ tới nhanh như vậy, hấn vội vàng từ trong chăn chui ra tới, ngã đụng phải xuống giường vọt vào phòng tắm, đem đầu tóc xử lý chỉnh tề, lại chạy ra nàg phòng, mới chuyển được.

Trên màn hình mới vừa vừa xuất hiện Tang Du trang dung tinh tế mặt, Lam Khâm cái mũi liền toan.

Hấn tận khả năng làm chính mình không có khác thường, nỗ lực cong lên khoe miệng, tham luyện mà nhìn chăm chăm nàg.

Đây là tiểu ngư nói toàn trang sao? Thật đẹp.....

Còn hảo là cùng Mạnh Tây Tây ăn cơm, hấn bảo đảm không nháo, không can thiệp, không ăn giấm.

Tang Du mỹ tư tư thường thức bạn trai mỹ nhan, gần sát nhìn xem, phát hiện hấn trong mắt có tơ máu, nhíu mày hỏi: “Khâm Khâm, người không ngủ ngủ trưa sao? Khí sắc không được tốt.”

Lam Khâm nghe được, theo bản năng trốn rồi một chút màn ảnh, hấn thực tiêu tụy có phải hay không.....

Muốn giải thích khi, di động truyền ra tiếng đập cửa, mơ hồ là Mạnh Tây Tây ở kêu, “Tiểu ngư mở cửa, tình huống có biến.”

Tang Du đem điện thoại đứng ở trên bàn, chạy tới mở cửa, Lam Khâm lập tức thấy rõ trên người nàg váy dài, nhu nhuận nhẹ rữ, bọc nàg thân thể đường cong, còn lộ tinh tế bạch bạch bả vai phía sau lưng.

Mạnh Tây Tây thăm dò tiến vào, “Huấn luyện trong đàn mới vừa thông tri, người nhìn đến không? Buổi tối huấn luyện phương an bài thống nhất liên hoan, bãi biển nướng BBQ ai! Danh tác!”

Lam Khâm nghe được rõ ràng chính xác.

Hắn hơi hơi hé miệng, phát không ra tiếng, muốn hấp dẫn tiểu ngư lực chú ý đều làm không được.

Mạnh Tây Tây kéo nàng, “Đỉnh 6 giờ, mãi cho đến 9 giờ kết thúc, nghe nói bố trí đến rất lãng mạn, chúng ta mau đi, hiện tại ít người vừa lúc chụp ảnh.”

Tang Du chần chờ, “Chờ hạ được không, ta ở cùng hẳn video nha _____”

Mạnh Tây Tây không đồng ý, “Ai u biết hai người các người khó xá khó phân, chờ buổi tối trở về tùy tiện xem sao,” nàng nhón chân nhìn đến trên màn hình Lam Khâm, nhiệt tình chiêu một chút tay, “Ta trước mang tiểu ngư đi liên hoan được không?”

Tang Du cũng quay đầu nhìn phía Lam Khâm.

Lam Khâm chăm chú nhìn nàng yếu điệu thân ảnh, nhấp môi cười một chút, chậm rãi gật đầu.

Tang Du đến gần, tiến đến trước màn ảnh, tinh tế da chất, hơi kiêu hàng mi dài, toái quang lân lân mắt đuôi phóng đại ở trên màn hình, nàng nhuyển thanh nói: “Khâm Khâm, ta đây đi lạp.”

Video tùy theo cắt đứt.

Lam Khâm tay nắm chặt thang lầu lan can, nhìn chăm chăm đen nhánh màn hình hồi lâu, chậm rãi ngồi xuống đi, không tiếng động mà ôm lấy đầu gối.

Không thể..... Can thiệp nàng tư nhân xã giao.

Không thể..... Không cho nàng đi bình thường tập thể liên hoan.

Ngoài cửa sổ hoàng hôn mạn đi lên, phòng trong không có bật đèn, tiểu lâu ánh sáng ảm đạm, nơi chốn đều là hôi mông, một chút thanh âm cũng không có, tĩnh đặc nhân tâm hoảng.

Lam Khâm nâng nâng đầu, lưng dựa ở trên tường, khép hờ mắt một tấc tấc đánh giá cái này quen thuộc khắc cốt địa phương.

Ngoài cửa lớn tiểu đình viện, hẳn không ngừng một lần bị một đám cao thấp hài tử đuổi theo đánh, không riêng Lam gia, còn có bọn họ cố ý mang đến cái gọi là hào môn quý tử nhóm, chỉ vào hẳn khóc hồng đôi mắt nhòn nhọn mà cười mắng.

Phòng khách, cha mẹ đẩy ra hẳn, biểu tình trầm trọng nói: “Về sau người liền ở nơi này đi, chúng ta không thể vì người từ bỏ gia sản cùng ở tập đoàn lời nói quyền.”

Hành lang, cao tráng nhị thúc kéo hẳn lên lầu, lạnh giọng giận mắng, “Ai làm người tùy tiện đi ra ngoài? Người gia gia ăn sinh nhật có người chuyện gì? Yêu cầu người thảo người ngại?!”

Trên lầu phòng ngủ, hẳn mỗi ngày mở ra trân quý máy quay phim, chính mình đối với màn ảnh nói chuyện cười to, sợ lại không nói, lâu rồi sẽ biến thành người câm.

Gác mái ngoại sân phơi, duy nhất sẽ đối hẳn tốt nãi nãi cũng từ bỏ hẳn đi rồi, hẳn thực nghe lời, đứng ở nơi đó cười cùng nàng từ biệt.

Lam Khâm đem chính mình ôm chặt, mê mang tầm mắt lại xoay trở về.

Không đối..... Không giống nhau.

Này đó tú hắc ám ký ức địa phương, tiểu ngư đều nhảy nhót đi qua, nàng cười chạy tiến đình viện, ở phòng khách bận rộn, lôi kéo hẳn thích

thịch thịch bò lên trên thang lầu, ở trong phòng ôm hôn.....

Lam Khâm cọ một chút đôi mắt, lại một lần gian nan mà bóp ở hoạt hướng cực hạn cảm xúc.

Tiểu ngư đi liên hoan mà thôi, lại không phải không để ý tới hãn, hãn muốn thành thực.

Nàng như vậy mỹ, hãn muốn kiêu ngạo.

Lam Khâm thật sâu hút khí, nhớ lại Mạnh Tây Tây nói “Huấn luyện đàn”, thấm hãn tay nhặt lên di động, đi hỏi Tổng Chỉ Ngọc muốn đàn hào.

Trộm chú ý.....

Lần này nhất định không bại lộ.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 61

Chương 44 yêu quái ·44

Bờ biển gió đêm phơ phất, thổi bay Tang Du váy dài, nàng cổ chân thượng phi thúy tiểu ngư nhẹ đặng, lạnh lạnh cọ làn da.

Bên người rất nhiều người đang nói cười kêu to, nơi xa ngọn đèn dầu sặc sỡ, đều giống cách tầng lá mỏng mơ hồ không rõ, trên màn hình cười nhạt nam nhân cùng vô cùng đơn giản một câu, đối nàng mà nói chính là toàn bộ.

Tang Du trăm phần trăm xác định, nàng trong lòng đang ở khàn cả giọng mà thét chói tai.

Nhưng là không biết như thế nào hốc mắt thế nhưng ướn lên, thanh âm mềm oặt mà đối Lam Khâm ngập ngừng, “Lam Tiểu Khâm, người phạm quy.....”

Đại thúc phân xong hoa hồng, một đường không xa không gần đi theo, hộ tống Tang Du trở lại khách sạn dưới lầu mới công thành lui thân rời đi.

Tang Du mơ mơ màng màng vọt tới trên lầu, tay có một chút run, xoát mở cửa tạp chen vào phòng, video còn ở hợp với.

Nàng giọng nói khát khô đến lợi hại, vội vàng đem Ipad ấn lượng, lại giật mình nhìn đến Lam Khâm cởi ra áo sơ mi, thay đi sân bay đưa nàng khi xuyên kia kiện rộng thùng thình vệ y, chụp mũ khẩu xuống dưới kéo thấp,

ước chừng che khuất hẳn non nửa khuôn mặt, chỉ còn mũi môi lộ ở bên ngoài.

Cùng vừa rời ở bãi biển thượng hoàn toàn bất đồng trạng thái, Tang Du thậm chí có thể tưởng tượng, nếu không phải đối với cameras, hẳn khả năng giãy tiếp theo liền phải đem cúi đầu, đoàn thân vùi vào sô pha biên biên.

“Khâm Khâm?” Nàng để sát vào xem hẳn, “Như thế nào lạ?”

Tang Du mới nói mấy chữ, có phục vụ sinh dẫm lên điểm dường như lại đây gõ cửa, tươi cười nóng bỏng mà đẩy mạnh toa ăn, đem bàn bàn chén chén đặt tới trên bàn, nhẹ giọng nói: “Ngài dùng cơm kết thúc tùy thời gọi điện thoại, chúng ta tới thu thập.”

Chờ phục vụ sinh rời đi, Tang Du nhìn chày mặn phối hợp thích hợp bữa tối thẳng nuốt nước miếng, đoán được lại là Lam Khâm an bài, chạy tới muốn giáp mặt hỏi hẳn, liền thấy Ipad thượng, Lam Khâm nhấp khẩn môi, ấn di động.

Nàng WeChat tùy theo vang lên, “Người buổi tối khẳng định không ăn được, ta cho người dính cơm.”

Quả nhiên là.

Cao điệu xuất hiện cho nàng giải vây, biểu thị công khai chủ quyền, còn nhớ nàng bị đói ăn không đủ no, như vậy bạn trai, Tang Du tâm đều dung, kết quả Lam Tiểu Khâm bản nhân giống như..... Hạ xuống đến không dám ngẩng đầu?!

Tang Du vốn đang muốn hỏi một chút hoa hồng muốn bao nhiêu tiền, cho bọn hẳn phân hảo lãng phí, hiện tại không rảnh lo, nghiêm túc ngồi vào màn hình trước chăm chú nhìn hẳn, “Khâm Khâm ——”

Lam Khâm yết hầu hơi hơi động, môi sắc lại đậm lại bạch.

Tang Du lo lắng, cố ý hỏi: “Cũng không chịu xem ta, người không nghĩ ta có phải hay không?”

Những lời này thành công chọc sống Lam Tiểu Khâm, hắn đem mũ tím đến càng thấp, chậm rì rì cho nàng phát WeChat, “Thực xin lỗi.”

Tang Du không rõ, “Vì cái gì xin lỗi?”

Lam Khâm khó chịu mà ấn ghép vắn, đem tăng tới đau đớn tư tâm một chút mỡ ra, cùng Tang Du thẳng thắn, “Người khác đối với người không có hảo ý, ta có rất nhiều biện pháp giải quyết, nhưng là, ta tuyến nhất đường hoàng cái loại này.”

“Ta muốn cho bọn họ biết, người là của ta bạn gái, ai cũng không thể mơ ước.”

“Là ta không tốt, thực xin lỗi.....”

Này có cái gì không tốt? Nàng thích, nàng siêu có cảm giác an toàn a.

Tang Du chớp chớp mắt, vẫn như cũ không hiểu lắm, không cấm ly màn ảnh càng gần, muốn nhìn thanh hấn thần sắc.

Lam Khâm rốt cuộc thẳng không nổi tưởng niệm, thoáng ngẩng đầu, ánh mắt dừng ở Tang Du trên mặt, hấn hốc mắt phiếm nhiệt, nghĩ đến chính mình này cả ngày hành động, toàn bộ đều là sai quá giới, kế hoạch tốt ba cái mục tiêu cũng phá đến triệt triệt để để.

Có lẽ chỉ có xin lỗi, mới có thể làm tiêu ngư tha thứ hấn.

Lam Khâm không dám nhìn chăm chăm vào nàng, lặng lẽ bắt tay với qua chụp hình, tiết đến đủ buổi tối ghé vào trong ổ chăn nhìn lén, hấn mới cong hạ bối, ôm lấy chân chua xót mà thừa nhận ——

“Thực xin lỗi, ta ghen tị.”

Ta ghen tị.

Liên này bốn chữ, Tang Du cả đêm không ngủ hảo, không thể nói lòng tràn đầy quay cuồng rồi cuộc là toan vẫn là ngọt, tóm lại đời non lấp biển, tỉnh không xuống dưới.

Lẽ ra trước kia hẳn ghen thời điểm cũng từng có, nhưng lần đầu tiên rõ ràng nói cho nàng.

Lam Khâm với nàng có thể so với bầu trời minh nguyệt, ôm hôn cả người đều có thể bị tinh lọc cái loại này, hiện giờ minh nguyệt cách mấy ngàn km vì nàng ẩn núp huấn luyện đàn, nhìn đến một trương ảnh chụp dấm thành như vậy, thuyết minh cái gì?

Thuyết minh đặc biệt ái nàng nha.

Tang Du hơn phân nửa đêm nắm chặt mặt nhiệt tâm run, qua lại quay cuồng lăn lộn đến một đầu hẳn, tiện đà nghĩ đến chỗ sâu trong.

Nàng mỗi ngày đều có thể đem Lam Khâm thâm ái nàng sự thật càng nhận rõ một chút, cho nên đối với Lam Khâm cảm xúc biến hóa, tự nhiên phát hiện đạt được ngoại mẫn cảm.

Hắn đem ghen trở thành phạm sai lầm, đi sân bay đưa nàng còn cố ý ngụy trang.

Hơn nữa không ngừng này hai việc, nàng trước khi đi, Lam Khâm cũng đã bắt đầu khác thường, cố ý bảo trì khoảng cách, chạm vào nàng thân nàng các loại thật cẩn thận, cả người ám đạm đến như là mộng trần, nào còn có mối vừa xác định quan hệ khi sáng rọi.

Lam Khâm tâm thái xảy ra vấn đề.

Ở mấy ngày phía trước, khẳng định đã xảy ra cái gì nàng không biết sự.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 62

Nàng đi này năm ngày, hẳn rồi cuộc như thế nào chịu đựng.

Xe lại khai quá một cái giao lộ, con đường phồn hoa thương vòng, tả hữu đều là thương trường, Tang Du lau sạch nước mắt ngồi dậy, xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn đến phía trước không xa ở nhà thành.

Nàng nhớ rõ, nhị thúc tới cửa khi, Khâm Khâm từng tỏ vẻ quá, Lam gia nhà cũ, hẳn chỉ có thể trụ kia đồng lâu.

Nếu phi trụ không thể, kỳ hạn lại không chừng, nàng liền không thể tùy ý những cái đó ký ức lại tùy tùy tiện tiện xúc phạm tới hẳn.

“Trần thúc, phiền toái ở phía trước ở nhà thành dừng xe hảo sao,” Tang Du thở sâu, “Chờ ta nửa giờ, ta sẽ mau chóng.”

Nửa giờ, Tang Du bao lớn bao nhỏ qua lại đi tới đi lui, Trần thúc giật mình mà cướp giúp nàng đỡ, “Mua nhiều như vậy đồ vật làm cái gì?”

Tang Du mặt lau mặt, cắn răng, “Trang hoàng!”

Tìm hiểu hảo Lam Khâm lúc này đang ở gia công hiện trường, khẳng định thủ trời tối hảo ẩn nguyên chuyển bay thời gian đi sân bay tiếp nàng, tạm thời sẽ không hồi tiểu lâu.

Tang Du ở Trần thúc yếm hộ hạ, âm thầm ẩn núp đi vào, túm rương hành lý cùng một đồng lớn tài liệu khóa lại môn, trực tiếp mệt nằm liệt trên mặt đất.

Nàng thở hỗn hển khẩu khí, bổ nhào vào trên sofa hít sâu, nắm lên nàng nhất thiên vị ôm gối ôm, cọ cọ, ngoài ý muốn phát hiện mặt trên có hai mảnh nhỏ khô cạn rớt thủy ấn.

Rõ ràng là nước mắt.

Khâm Khâm..... Một người thời điểm khóc a.

Tang Du trước mắt phác họa ra hẳn một mình súc ở chỗ này rơi lệ bộ dáng, lập tức đau lòng đến hít thở không thông, thiếu chút nữa nắm lên di động lập tức cho hẳn phát WeChat, nàng mai phục đầu cố nén trụ, dời đi lực chú ý, bò dậy phóng đi phòng bếp kiểm tra tủ lạnh, vừa thấy đến bên trong tủ hàng, hung hăng nghiêng răng.

Hảo oa Lam Tiểu Khâm, một ngày liền ăn một bữa cơm?!

Nàng lại táo lại đau lòng, vỗ ngực qua lại vòng vòng, miễn cưỡng thuận khí, nhìn xem biểu, tranh thủ thời gian mở ra mua tới các loại tài liệu, xuống tay bắt đầu bố trí.

Chờ xách theo cuối cùng một bao đồ vật chạy thượng gác mái sân phơi khi, Tang Du di động vang lên, nàng chạy nhanh tiếp nghe, “Nãi nãi?”

Ổng nghe truyền đến Tống Chỉ Ngọc tiếng cười, “Trước tiên đã trở lại?”

Tang Du nhấp miệng, “Ngài biết rồi.”

Tống Chỉ Ngọc nói: “Huấn luyện phương vừa rồi đem đường về biểu báo cho ta, ta mới biết được người mua sớm phi cơ chuyên.”

Tang Du vượt ban công lan can thượng rí sét, nhỏ giọng nói: “Ngài đừng nóng giận, ta tưởng nhanh lên nhìn thấy hẳn.”

“Xem ra các người này bình tĩnh kỳ a, ngược lại quá thành lửa nóng kỳ,” Tống Chỉ Ngọc hừ nhẹ, “Hai người cũng chưa có thể bình tĩnh, một cái gấp không chờ nổi hương trở về, một cái mỗi ngày háo ở phòng làm việc cố nén, nói đến cùng, là ta này lão thái thái khó hiểu phong tình.”

Tang Du hơi hơi hé miệng, mơ hồ ý thức được Lam Khâm khác thường khả năng căn nguyên.

Nãi nãi nếu tìm nàng nói qua, hay không..... Cũng chuyên môn tìm Khâm Khâm nói qua tương tự nội dung?

Tang Du ghé vào lan can thượng, tĩnh tĩnh nói: “Nãi nãi, ta tưởng..... Có thể làm Khâm Khâm chân chính biến tốt, hẳn là không phải nhẫn nại khắc chế, là cảm tình, rất nhiều..... Rất nhiều cảm tình.”

Tống Chỉ Ngọc hỏi lại: “Vậy người cũng nên minh bạch, hẳn nhu cầu cảm tình rất nhiều, người có thể vẫn luôn cấp sao?”

Tang Du cong cong môi, nhẹ nhàng nói: “Ta có thể.”

Tống Chỉ Ngọc nửa ngày không ngôn ngữ, chậm rãi bài trừ một câu, “Tiểu nha đầu biết cái cái gì, ngây ngốc một cây gân, có thể? Có thể liền tới đây chủ trách! Vừa lúc tất cả mọi người đều ở đâu, người là Khâm Khâm bạn gái, cũng nên chính thức trông thấy mặt.”

Tang Du không dự đoán được là như vậy cái phát triển.

Nàng nắm chặt đem sân phơi bố trí hảo, tại hành lý rương tìm ra một cái đơn độc phóng đại túi, do dự mà muốn hay không lấy.

Trở về phía trước, nàng có chuyên môn cấp Lam gia người được chọn lễ vật, dù sao cũng là ở tại nhân gia dưới mái hiên, huấn luyện cơ hội cũng là nãi nãi cung cấp, liền tính vì Khâm Khâm mặt mũi, cũng nên có điều tỏ vẻ, tuy rằng không quý, nhưng đều là tâm ý.

Nhưng ở trên xe nghe được Trần thúc giảng những cái đó, nàng liền cảm thấy mấy thứ này thà rằng ném đến ngoài tường mặt, cũng không nên cấp.

Tiếp nàng xe tới rồi, Tang Du rối rắm luôn mãi, rốt cuộc vẫn là đem túi đề thượng, thuyết phục chính mình một vạn biến, coi như là xem nãi nãi mặt mũi.

Tang Du ở chủ công lớn khẩu xuống xe, hồi lâu không thấy gì tẩu cười tùm tùm cho nàng mở cửa, “Tang tiểu thư, tới rồi, tiên sinh bên kia mới vừa đi thông tri, hẩn lập tức liền đến.”

Thông tri..... Lam Khâm lạ?

Tang Du ngực chấn động, mặc danh khân trương, đem trong tay túi nắm chặt một ít, đi vào đại sảnh, nàng cho rằng sẽ tiên kiến đến Lam gia người, lại thấy một con tròn vo tuyết trắng thân ảnh phi phác mà đến, đặt mộng ngồi ở nàng trên chân, nâng lên một hạt một hôi con người kích động mà miêu miêu kêu.

“..... Thân thân?!”

Lam Khâm khổ thủ thời gian, một phân một giây mà dựa gần.

Còn có hai cái giờ.....

Hai cái giờ Tang Du là có thể đăng ký.

Hẩn mấy ngày nay đều có nhẩn nại trụ, nghẹn điên rồi cũng không đi qua độ quấy rầy nàng, hy vọng tiểu ngư có thể tha thứ hẩn ngày đó tùy hứng, cùng hẩn nhiều một chút liên hệ.

Nhưng mà không có.....

Nàng xuất hiện càng ngày càng ít, tối hôm qua bởi vì có vấn đề khóa, không có thời gian cùng bạn video, sáng nay đến bây giờ, chỉ phát quá một cái WeChat, sớm an hai chữ mà thôi.

Lam Khâm đem sở hữu hy vọng ký thác ở tiểu nữ trở về thượng, cấp chính mình tìm rất nhiều lý do, nàng bận quá, quá mệt mỏi, nàng không phải không để ý tới bạn, gặp mặt thì tốt rồi.

Thằng đến có người tới gõ cửa, đối bạn nói, “Tiên sinh, Tang tiểu thư trước tiên đã trở lại, hiện tại ở chủ tịch, ngài xem muốn hay không qua đi?”

Lam Khâm cho rằng nghe lầm, bước chân một lão đạo, trong đầu loạn hưởng, liên tiếp bạn xe cũng chưa nhìn đến, bạn một đường triều chủ tịch phương hướng chạy, tới cửa khi, phía sau lưng quần áo ướt một tầng, thở gấp gấp đẩy ra đại môn, bạn tâm tâm niệm niệm người, đang ngồi ở trên sofa, bị một đồng người vây quanh, kiều tiểu cười ngọt ngào, trong lòng ngực ôm một con mèo.

Bạn phát không ra tiếng, đại môn động tĩnh cũng rất nhỏ, Tang Du đầu cũng chưa hồi.

Nàng căn bản không có phát hiện bạn.

Tang Du ở cửa mở trong nháy mắt, dư quang liền chuyển qua, nhìn đến Lam Khâm xuất hiện, tâm không bao giờ là chính mình, toàn bộ dính tới rồi bạn trên người.

Hồ hấp, nhịn xuống, không thể..... Kiểm củi ba năm thiêu một giờ.

Nàng tay run, cứ theo lẽ thường cấp Lam gia người phát lễ vật, giống nhau giống nhau đệ đi ra ngoài, căn bản không biết chính mình nói gì đó.

Thân thân ở bên cạnh cạ nàng, nàng không cảm giác được, rất nhiều người miệng ở khép mở, nàng cũng nghe không rõ lắm, duy độc Lam Khâm hô hấp, một chút một chút, toàn đập vào nàng lỗ tai.

Hắn suyễn thật sự trọng.....

TIÊU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 63

Tang Du giống như rơi vào bông, tay chân mềm đăc dụng không thương lực, mỗi căn thần kinh đều kêu gào muốn hẫc muốn hẫc, nhưng còn sót lại một đường lý trí ở kịch liệt nháy lên, nói cho nàng cần thiết ngăn cản Lam Khâm mất khống chế đi xuống.

Thân thể hẫc nàng hiểu biết.

Chuyển biến tốt đẹp trình độ còn chưa đủ, yêu cầu tiếp tục điều dưỡng khôi phục, liên tính không ảnh hưởng hẫc..... Thân mật hành vi năng lực, nhưng có hại vô ích.

Huống chi lấy hẫc hiện tại tâm lí trạng thái, nhu cầu cấp bách trấn an, tuyệt đối không phải càng tiến thêm một bước hảo thời cơ.

Tang Du không thể không nhịn xuống xúc động.

Trên người nàng bị lặc đến thật chặt, tưởng đấc hẫc, cánh tay nâng không đứng dậy, bản năng tránh giặc mình.

Lam Khâm dọa tới rồi dường như cứng đờ, lập tức khinh đến càng gần, đem nàng áp tiến giường, hơi thở hỗn loạn mà vỗ trụ nàng mặt, không biết nên như thế nào giải thích hống an ủi, hẫc hơi hơi hé miệng, khó có thể tự khống chế mà dò ra một chút đầu lưỡi, khát cầu mà nhẹ nhàng thổi qua nàng khoe môi.

Tang Du về điếm này lý trí nháy mắt lặc vào trọng đại khiêu chiến.

Khâm Khâm trở lại môi..... Là tướng hôn sâu sao?

Nếu chỉ là hôn, kia không thành vấn đề a!

Tang Du mới vừa áp xuống đi máu một lần nữa sôi trào lên, Khâm Khâm ở cuối cùng thời điểm đột phá, dũng cảm vọt vào tới ôm nàng, nàng vốn dĩ nên cấp khen thưởng!

Nàng thành công thuyết phục chính mình, đối thượng Lam Khâm tràn đầy bất an đôi mắt, một phen nâng lên hân gương mặt, nhiệt tình mà thật mạnh hôn trở về, thuận tiện —— cũng dùng đầu lưỡi cọ một chút hân.

“Lúc này mới đối,” nàng tiếng nói ách, kêu tên của hân, “Lam Khâm.”

Lam Khâm ngậy người.

Ấm hoàng ánh đèn hạ, hai người ngơ ngẩn đối diện.

Tang Du gấp đến độ muốn chết, nàng đều như vậy cố vũ, Khâm Khâm vì cái gì còn không qua tới hôn nàng! Muốn đuổi đầu lưỡi, rất sâu, thực dùng sức cái loại này!

Lam Khâm nhìn chăm chăm nàng, nàng môi bị hân ma đến hơi hơi sung huyết, hồng nhuận no đủ, trắng tinh răng gian mơ hồ là ướt át lưỡi, hân hầu kết cổ hết sức mà hoạt động, nhắm mắt nhắm nạy, nhào lên đi ôm lấy nàng.

Hân hai tay đuổi đến nàng eo bối hạ, thu nạp khẩu đến trước ngực, đem nàng hoàn toàn nạp vào trong lòng ngực, mặt vùi vào nàng cổ, cầu xin mà nhẹ cọ tế hôn.

Cầu xin người.....

Đừng không để ý tới ta.

Đừng với ta lãnh đạm.

Ta làm sai chỗ nào, đều sẽ sửa, cầu người đừng từ bỏ ta.

Hắn nói không nên lời lời nói, trong cổ họng đổ đến sinh đau, một chút khí âm cũng phát không ra.

Nhưng Tang Du đã hiểu.

Cảm giác được hắn kinh hoàng bất lực, nàng hốc mắt đau xót, nâng cánh tay ôm hắn, đem nước mắt sát đến trên vai hắn, “Lam Tiểu Khâm, người có biết hay không sai rồi?”

Lam Khâm dùng sức gật đầu, e sợ cho nàng chống đỡ, không quan tâm ôm đến càng khẩn, vẫn cứ không yên tâm, bay nhanh xả quá chần chẫn vào trên người, đem chính mình tính cả trong lòng ngực người cùng nhau bao lấy.

Tang Du tầm mắt mờ lung, cắn hắn một ngụm, “Ta đây hỏi người, sai nơi nào, không nên đi đưa ta? Không nên thường xuyên liên hệ? Không nên ghen?”

Lam Khâm chần chờ, qua sau một lúc lâu, chớp mũi lấy lòng mà cụng cụng nàng, chậm rì rì lắc đầu.

Nãi nãi lừa hắn.

Baidu cùng thư đều lừa hắn.

Tiểu ngư căn bản không thích như vậy, hắn khắc chế, nàng liền không cảm giác được hắn ái, sẽ cùng hắn giống nhau mất mát bất an.

Tang Du sờ sờ hắn mềm mại tóc ngắn, ách thanh nói: “Khâm Khâm, ta minh bạch người để ý ta, sợ hãi mất đi, cho nên nơi nơi thật cẩn thận, mới

có thể bị người khác tùy tiện vừa nói liền rối loạn đúng mực, không trách người.”

“Nhưng là từ giờ trở đi, người hẳn là đã hiểu,” nàng dán ở bên tai hẳn, “Người cùng người không giống nhau, cảm tình cùng cảm tình cũng không giống nhau, khả năng người khác tôn trọng tự do, ở luyện ái theo đuổi tư nhân không gian, nhưng người không phải, ta cũng không phải.”

“Ta thích cùng người dính ở bên nhau, mỗi thời mỗi khắc đều nghĩ đối phương, liền tính là tạm thời tách ra hai nơi, cũng muốn nhiều liên hệ, dùng các loại phương thức nói cho lẫn nhau, rốt cuộc có bao nhiêu tưởng niệm.”

Chấn căng ra một phương nho nhỏ không gian.

Trong phòng ánh sáng sương mù mênh mông mà thấu nhập.

Tâm nhìn là mờ nhạt mê mang, phảng phất xoa một tầng sa mỏng, Tang Du nỗ lực mở to mắt, nhìn đến Lam Khâm trắng nõn vành tai nhiễm nồng đậm hồng.

Hắn suy nghĩ tẩn biện pháp đem nàng ôm đến càng lao một chút.

Thon dài hai chân cũng không nhàn rồi, đừng trụ nàng cổ chân, sợ nàng chạy trốn.

Hắn càng chặt, Tang Du tâm càng rơi ở thật chỗ.

Khóe miệng nàng cong cong, hưởng thụ mà dán ở hẳn ngực, nghe hẳn kịch liệt tiếng tim đập, “Lam Tiểu Khâm, ta biết người yêu ta.”

“Mấy ngày nay vắng vẻ người, trở về không nói cho người, chính là muốn cho người tự mình thể hội, chủ động đi ra gông cùm xiềng xích, về sau không cần lại bị ngoại giới ảnh hưởng,” nàng nhẹ giọng, “Chúng ta

luyện ái không cần những người khác can thiệp, những cái đó đạo lý lớn đối ta căn bản không thích hợp, ta muốn người nhiệt tình.”

Lam Khâm ngẩng đầu, bình tĩnh chăm chú nhìn nàng.

Tang Du cúi lấy hũ cổ, non mềm lòng bàn tay nhẹ nhàng chậm chạp vuốt ve, ánh mắt chảy xuôi.

Hũ sở hữu dùng khí đều là nàng cấp.

Cũng chỉ có thể từ nàng cấp.

Lam Khâm trong tai tim đập nổ vang, những cái đó khó có thể mở miệng vết thương tựa hồ đều bị vuốt phẳng, hũ nâng lên nàng cái gáy, môi bức thiết mà tương dán, vừa mới đụng tới, đột nhiên ——

“Lộc cộc.”

Lam Khâm quả thực không thể tin được, hũ chạy ném năm ngày ăn uống sẽ trở về nhanh như vậy.

Tang Du nghe được đã lâu thanh âm, ngẩn người, ôm hũ ha ha cười ra tiếng, sẵn hũ chưa chuẩn bị, chống đỡ hũ bả vai đẩy, xoay người đem hũ áp đến phía dưới, đầu ngón tay vuốt ve quá hũ không rảnh mặt, chuồn chuồn lướt nước thân một chút hũ chóp mũi, “Làm người không hảo hảo ăn cơm, thân không đến bạn gái đi.”

“Đi thôi,” Tang Du kéo hũ lên, “Ta đi làm, người ở phòng khách bồi ta.”

Lam Khâm đuổi theo cuốn lấy nàng vai, ở nàng lòng bàn tay viết, “Tủ lạnh.”

Tủ lạnh có có sẵn, người không cần làm.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 64

Mới vừa một quan hỏa, Lam Khâm lập tức vọt vào phòng bếp, giúp Tang Du đem tiểu bánh nhân thịt một đám thịnh ra bãi tiến mâm.

Hắn bận rộn khi, Tang Du tháo xuống tạp dề, dán lên đi ôm lấy hắn eo.

Lam Khâm thon dài năm ngón tay đem nàng tinh tế nộn nộn tay bao ở lòng bàn tay, yêu quý mà vuốt ve.

Tang Du cái trán để ở hắn trên lưng, thỏa mãn cảm không thể miêu tả.

Có lẽ nãi nãi cảm thấy Lam Khâm là người bệnh, đối nàng sở hữu phản ứng đều thuộc về bệnh trạng, bình thường tình yêu, liền không nên quá độ mà ăn vạ dán.

Nếu như vậy định nghĩa nói.

Kia nàng cũng là người bệnh.

Vướng sâu trong vũng lầy, hoạn tên là Lam Khâm bệnh.

Người khác tự do là có cũng đủ tư nhân không gian, mà nàng cùng Lam Khâm tự do, đại khái chính là có thể không chỗ nào cố kỵ mà ôm lẫn nhau.

Lam Khâm đem cuối cùng một mâm bánh nhân thịt mang lên bàn ăn, kích động mà cho rằng có thể bắt đầu ăn, Tang Du lại tìm ra hai cái đại khay, đem bàn bàn chén chén theo thứ tự phóng đi lên, chính mình bưng lên một cái tiểu nhân, một cái khác đại cấp Lam Khâm.

“Đến đây đi Khâm Khâm, đi theo bạn gái đi, chuẩn không sai.”

Tang Du mới vừa bước ra hai bước, khay đã bị một con lãnh bạch tay vững vàng tiếp nhận, nàng quay đầu nhìn lại, Lam Khâm một tay đoan một cái, thế nhưng không chút nào cố hết sức.

“Không được lạp,” nàng lại cướp về, “Muốn thượng hai tầng lầu, không an toàn.”

Lam Khâm ngẩn ra, hai tầng, như vậy..... Là gác mái?

Gác mái ngoại sân phơi, là chính đồng trong lầu hẳn nhất không muốn đặt chân địa phương, hẳn vô số lần đứng ở nơi đó, xuyên thấu qua rỉ sắt lan can đi xem toàn bộ Lam gia nhà cũ, xem dưới lầu thụ tái rồi lại hoàng, xem duy nhất đối hẳn tốt nãi nãi xoay người rời đi.

Nhưng tiểu ngư đang cười triều nàng vươn tay.

Lam Khâm không có tạm dừng, cầm tay nàng chỉ cùng nhau thịch thịch thịch hướng lên trên chạy.

Gác mái cùng sân phơi liên tiếp địa phương, màn sớm bị người kéo xuống, trụi lủi không hồi lâu, mà giờ phút này..... Rũ hơi mỏng thiên sắc rèm vải, bị gió đêm giơ lên biên giác, mềm nhẹ bay bổng.

Lam Khâm bước chân thả chậm.

Tang Du trước một bước chạy tới đem màn kéo ra, lộ ra rục rờ hẳn lên sân phơi.

Lan can thượng loang lỗ rỉ sét bị tân màu đồng cổ sơn quang bao trùm, nguyên bản bò quá lụi bại dây thường xuân địa phương, quần lầy so thang lầu thượng càng lợng ngôi sao xuyên đèn, ấm hoàng tinh mịn, vững bên ngoài màn trời ánh trắng, thoáng như di động ngân hà.

Gác lại nhiều năm ghế mây cùng bàn trà, một lần nữa sát tịnh tròng lên ấ nhỏ vụn ám hoa đệp mềm, gói dựa đại mà mềm xộp, cái hố trên mặt đất, cẩn thận theo biên giác dán sàn nhà, dưới chân là có thể chân trần dẫm lên đi hình vuông nhưng thắm.

Lam Khâm bưng khay, không dám nháy mắt.

Tang Du ở bàn trà biên triều nàng phất tay.

Mộng giống nhau.

Mộng..... Sẽ tỉnh.

Lam Khâm ngực hung hăng va chạm, đi nhanh tiến lên, chân bước lên sàn nhà một khắc, trước mắt tình cảnh không có biến mất, nàng ngọt hương ấ áp gần trong gang tấc, hấn rớt cuộc xác định, hấn chân chính có được thuộc về chính mình, tồn tại ý nghĩa.

Sân phơi thượng, phong nhẹ mà ấ, lãng nguyệt nhô lên cao.

Ghế mây tuy rằng lão, cũng may đủ đại, Tang Du tiểu tế chân nhẹ nhàng bàn ở mặt trên, nàng ánh mắt một tấc tấc có khắc Lam Khâm vô cùng ưu việt sườn mặt, tâm ngứa khó nhìn, bưng lên nước trái cây, cùng hấn nhiệt canh tương chạm vào, “Chúc mừng ta bạn trai ——”

Lam Khâm chờ mong chớp mắt.

Tang Du nhẹ thác cằm, kiêu kiêu mà cười, “Thành công nhận thức đến mặt khác đều là sai, chỉ có tiểu ngư là đúng.”

Lam Khâm rũ mắt cong môi, đem nhiệt canh uống xong, nhặt lên Tang Du cố ý cho hấn chuẩn bị giấy bút, đầu tiên là trình trọng dặn dò nàng về sau tuyệt đối không thể lấy một mình bạn rợn này đó đại công trình, tiếp theo, đem đê ép nhiều ngày nói lỏa lỏa ra tới.

“Tiểu ngư, ta là cái người bệnh, tâm lý không quá bình thường, đối với người khát cầu..... Rất lớn, ta khả năng sẽ nắm chắc không hảo đúng mực, nếu vượt qua, người cho ta sửa lại cơ hội.”

Hắn nhéo nhéo bút, cưỡng chế viết xuống vô pháp chịu đựng chữ nhi, “Không thể rời đi ta.”

Tang Du không nói lời nào, cũng dùng bút viết, “Không nói gạt người, ta hơn phân nửa cũng là cái người bệnh, cùng người bệnh trạng đặc biệt cùng loại, nếu như vậy, chúng ta dứt khoát tùy tiện phát huy, nếu một ngày nào đó, liền ta đều cảm thấy quá độ, nhắc lại tình người, nhưng ở kia phía trước, thỉnh tiên sinh, tận tình.”

Lam Khâm đôi mắt sáng quắc nóng lên, cái móc nhỏ dường như dính ở trên mặt nàng.

Tang Du thở ra một ngụm nhiệt khí, tâm tư không chịu khống chế mà bắt đầu oai, này rất tốt ánh trăng, không giáo Khâm Khâm làm điểm tâm chuyện xấu, quá lãng phí.

Nàng lại lần nữa đặt bút, “Như vậy, vì an ủi Khâm Khâm năm ngày khổ, từ hôm nay trở đi, tiểu ngư tiên nữ mỗi ngày cho người ba cái nguyện vọng, chỉ hạn cùng ngày hoàn thành.”

Viết xong này một hàng, nàng ở phía dưới điền thượng thật lớn một hai ba, đẩy cho Lam Khâm.

Sấn Lam Khâm hàng mi dài hạp động, Tang Du bát bát tóc dài, đem môi cắn đến càn hồng, nhợt nhạt nâng mặt, dưới ánh trăng ánh mắt như nước xem hần.

Ở nàng suy xét muốn hay không đem cổ áo cũng hơi chút kéo thấp như vậy một chút thời điểm, Lam Khâm viết đệ nhất hành ——

“Tiểu ngư, ta tưởng người ly ta gần một chút.”

Cách bàn trà, thật sự quá xa.

Tang Du đặc biệt vừa lòng yêu cầu này, quyết đoán đứng lên, dẫm lên trên mặt đất nhung thảm, tuyết trắng đi chân trần đi bước một tới gần hẳn, mềm như bông bò lên trên hẳn chân, thuận theo oa tiến hẳn trong lòng ngực.

Nghe được hẳn một cái chớp mắt phóng đại tim đập cùng hô hấp, Tang Du vui vẻ nheo lại mắt, lưỡi nhác cọ cọ.

Lam Khâm ôm chặt nàng, nghe được nàng hỏi: “Kia cái thứ hai đâu?”

Hắn dùng môi khẽ chạm nàng tóc, gian nan mà nuốt vài cái, nắm bút tay từng lại khẩn, ước chừng hai ba phút sau, mới lấy hết can đảm viết chữ hỏi nàng, “Có thể đề thực quá phạm yêu cầu sao?”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 65

Đếm tới năm, hấn ở trong bóng tối triều nàng xê dịch.

Đếm tới mười, tiếp tục dịch.

Đếm tới một phút đồng hồ, hai điều chần ai thượng, hấn tay thử thăm dò vờn tới, néo nàng chần nhẹ nhàng mà xả một lát.

Tang Du cười đến mặt toan, thanh thanh giọng nói, quay đầu nương hơi mỏng ánh trăng xem hấn, “Làm gì nha.”

Lam Khâm nghiêng đi thân cùng nàng mặt đối mặt, sờ sờ nàng gối đầu thượng trường tóc, cong lên khóe miệng, vẻ mặt hạnh phúc.

Sắc đẹp hoặc nhân.....

Tang Du trong lòng nhộn nhạo đến không được, cũng dò ra ngón tay ngoắc ngoắc hấn, bị hấn một phen nắm chặt.

Nàng một cái tay khác duỗi đến dưới gối, lấy ra ở Hải Nam cho hấn chuẩn bị lễ vật, nhét vào hấn trong lòng bàn tay, “Xem người ở chủ cổng lớn khâu cái kia ánh mắt, có phải hay không cho rằng người khác đều có lễ vật, liền người không có?”

Lam Khâm tay một banh, chặt chẽ bắt lấy.

“Ngốc không ngốc, khả năng sao?” Tang Du cười khẽ, “Người khác có thể không có, người không thể, ta làm sao đem người quên hạ a.”

Lam Khâm vội vàng mà thò người ra đi mở màn đèn, nhìn kỹ thanh trong tay đồ vật, là một cái tiểu ốc biển cùng thủy tinh xen kẽ tay biên lắc tay, nhan sắc phối hợp mộc mạc sạch sẽ, hình dạng đan xen có hứng thú, mỗi cái ốc biển bên cạnh đều cẩn thận ma quá, mượt mà sẽ không thương tay.

Tang Du thấy hẳn như vậy nghiêm túc, có điểm ngượng ngùng, che chắn nói: “Dù sao ở Hải Nam người cũng không để ý tới ta sao, ta buổi tối không có việc gì làm, liền ở bờ biển nhặt rất nhiều tiểu ốc biển, lấy ra này mấy cái xinh đẹp nhất, đơn mua mấy viên tỉ lệ tốt thủy tinh, chiếu trên mạng giáo biên thẳng thủ pháp xuyên ở bên nhau, ba ngày mới chuẩn bị cho tốt.”

Lam Khâm trong mắt quang quá nhiệt, Tang Du trên mặt cũng bất giác phát sốt, nhỏ giọng nói: “Ta thực nghèo người biết đến, mua không nổi nhiều quý, tiện nghi đồ vật không xứng với người, cũng chỉ có thể chính mình.....”

Nàng còn chưa nói xong, khép khép mở mở môi đã bị mềm ẩm lấp kín, còn lại nói âm toàn bộ bao phủ ở hẳn trong hơi thở.

Tang Du ngưỡng mặt ngênh thừa, trong lòng mỹ tư tư.

Tuy rằng hoa không ít công phu, nàng vẫn như cũ cảm thấy nàng làm được rất xấu, nhưng Khâm Khâm thích.

Hắn thích là đủ rồi.

Đêm nay hẳn như vậy ngọt, trước không nháo hẳn, chờ ngày mai, nàng đến tìm cái cơ hội tốt, đem dự báo thời tiết cùng màu lam biển sâu sự, đồ hẳn hỏi một chút rõ ràng.

Lam Khâm bắt tay liên mang lên, kích cỡ vừa vặn, không buông không khẩn treo ở xương cổ tay, không giống trước kia xanh sẫm chuỗi hạt

như vậy cộm đến đau, hấn cả một đêm ngủ tỉnh ngủ tỉnh, tỉnh liền sờ một chút lắc tay, thò lại gần cách chăn ôm nàng, đắm chìm ở trên người nàng ngọt ấm hương khí.

Hấn không nhớ rõ cuối cùng một lần là vài giờ ngủ quá khứ, nhưng lại tỉnh lại, lại là kinh thiên động địa.

Thiên còn không có hoàn toàn lượng, trong lòng ngực ngủ đến ngoan ngoan tiểu cô nương đột nhiên bừng tỉnh, từ trên giường bắn lên tới, tay tựa hồ ở trong chăn lung tung sờ sờ, hàm hồ kêu một tiếng, hoá tốc đẩy ra cánh tay hấn bò xuống giường, dép lê đều không kịp mặc tốt liền lộc cộc chạy như bay hướng phòng tắm.

Lam Khâm hoàn toàn dọa thanh tỉnh, vội vàng đuổi kịp nàng, nhưng mà bị đở ở ngoài cửa.

Hấn sốt ruột mà gõ gõ cửa, áp áp bắt tay, Tang Du ở bên trong qua một lát tài văn chương nếu tư nhện phát ra thanh, “Khâm Khâm..... Ta khởi không tới, người có thể hay không giúp ta đi tủ quần áo phía dưới cái thứ hai trong ngăn kéo..... Lấy cái.....”

Trong phòng tắm, Tang Du che lại quặn đau bụng khóc không ra nước mắt, nàng vẫn là cái mỹ thiếu nữ hảo đi, còn tưởng ở bạn trai trước mặt tiên tiên hảo đi!

Sáng sớm kêu hấn đi lấy băng vệ sinh, cái này kêu chuyện gì nhi a.

Rõ ràng đại di mục hấn là lại quá mấy ngày mới đến, nàng có thể trước tiên làm đủ chuẩn bị, nào biết sẽ như vậy trở tay không kịp, khăng định..... Khăng định là tối hôm qua thượng hormone quá mức tạc nứt, thân thể của nàng chịu kích thích.

Tang Du nói một nửa không có, ngoài cửa Lam Khâm gấp đến độ sắc mặt trắng bệch, lấy cái cái gì?! Tiểu ngư như thế nào không tiếp theo nói?!

Hắn lại đẩy đẩy cửa, bất an mà quay đầu, muốn đi lấy giấy bút viết chữ nhét vào đi, ánh mắt lơ đãng lướt qua mép giường, bỗng dừng một đốn.

Thiền sắc khăn trải giường thượng, nàng ngủ quá vị trí, có một khối hồng?!

Lam Khâm sửng sốt vài giây, lỗ tai bò lên trên một tầng huyết sắc, đã hiểu tiểu ngư yêu cầu cái gì, hắn bước nhanh đi đến tủ quần áo biên, kéo ra ngăn kéo, nỗ lực xem nhẹ bên trong các loại bên người áo lót, ở trong góc tìm được dùng xong nửa bao băng vệ sinh.

Trở lại phòng tắm cửa, hắn viết xuống một hàng “Tiểu ngư, ta bắt được, người khai mở cửa, ta không đi vào”, đem giấy theo kẹt cửa đẩy vào.

Còn hảo Tang Du ly đến không xa, thăm thân là có thể đủ đến then cửa.

Khớp xương rõ ràng, cực lịch sự tao nhã nam nhân tay, bắt lấy nàng băng vệ sinh, đệ tiến vào.

Tang Du trước mắt liền một cái từ, phí phạm của trời.

Tốt đẹp sáng sớm, hắn là ngọt ngọt ngào ngào ôm nhau, rời giường cùng nhau chuẩn bị cơm sáng, dán dán mặt thân thân miệng, kết quả đầu! Nàng làm dơ khăn trải giường, nửa chết nửa sống nằm liệt nơi này, làm Khâm Khâm cho nàng đưa băng vệ sinh!

Một đầu đâm chết được rồi.

Tang Du chậm rì rì xé mở đóng gói, yên lặng dán hảo, đỡ eo đứng lên, đánh lên tinh thần đối với gương đem chính mình đơn giản thu thập một chút, nàng mỗi lần tới đại di mục sắc mặt đều rất kém cỏi, không nghĩ cấp Khâm Khâm nhìn ra tới.

Muốn mỹ mỹ.

Tang Du lăn lộn xong, eo liền toan đến không được, hơn nửa ngày không nghe được Lam Khâm động tĩnh, có điểm tò mò hẳn đang làm gì, nàng lặng lẽ kéo ra môn thăm dò vừa thấy, phát hiện hẳn phủ thân, đang ở phô tân khăn trải giường.

Tang Du nghĩ đến kia khối vết máu, mau phun ra phát hỏa, chạy chậm qua đi hỗ trợ, dư quang ngắm ghé trên thay thế dơ khăn trải giường.

Lam Khâm ôm lấy nàng an ủi, đem viết tốt giấy cho nàng.

“Đừng lo lắng, vết máu ta đã đơn độc tẩy rớt, lại lấy xuống dùng máy giặt chình thể tẩy một chút.”

“Người nằm, không cần phải xen vào.”

Tang Du buồn ô một tiếng, cúi đầu ôm lấy hẳn củng củng.

Lam Khâm cười thân thân má nàng, đổi hảo khăn trải giường đem nàng ôm đến trên giường, túm quá chặn che lại, đỏ mặt châm chước một chút, lại viết, “Tiểu ngư, còn có áo ngủ quần, cùng nhau tẩy.”

Tang Du cắn góc chặn, kiên quyết lắc đầu.

Lam Khâm cọ cọ nàng lạnh cả người mặt, ở mép giường ngòì xồm xuống, giúp nàng đem điện thoại bắt được trước mặt, đánh chữ cho nàng xem, “Hảo, chúng ta đây mua tân.”

Mua..... Tân?

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 66

Kiên trì ba giây.

Lam Khâm rút cuộc gian nan, thò người ra sờ qua một cái hình chữ nhật tiểu sứ bàn, che ở trước mắt.

Hắn một tay dùng mâm che mắt, một tay lấy cái thìa ở trong nồi quấy, ngọn lửa nhiệt năng gần trong gang tấc, ngẫu nhiên phát quá hẳn tay, đủ đến trên cổ tay dữ tợn vết sẹo.

Nhưng Tang Du thân thủ làm ốc biển lắc tay giống như cái chần, tinh tế một cái che chở hẳn.

Lam Khâm chống được gạo kê quay cuồng khai, điều tiểu hỏa đập lên nắp nồi, sắc mặt tái nhợt mà rời khỏi phòng bếp, giữ cửa quan trọng. Hắn hồi phòng khách ngồi một lát, tâm không chỗ sắp đặt, tổng ở nhớ trên lầu, vì thế thu thập vẽ bản đồ công cụ, phóng nhẹ bước chân trải qua lầu hai phòng ngủ, đi vào lầu ba tiểu sân phơi.

Tiểu ngư ở Hải Nam năm ngày, hẳn mỗi ngày đổi mới thật nhiều đồ cho nàng, nếu trở về đột nhiên đoạn càng, nàng nhất định sẽ cảm thấy kỳ quái.

Nàng ở nhẫn lại nói qua, để ý kế tiếp.

Mà màu lam biến sâu cùng tiểu mỹ nhân ngư kế tiếp.....

Ở sân phơi.

Lam Khâm hàng mi dài thấp hèn, ngồi vào tối hôm qua ghé mây thương, khai máy tính liên tiếp tablet, khống chế không được ngực nường nường nhiệt cay, tiểu ngư nị ở hẳn trong lòng ngực tùy ý đòi lấy bộ dáng rõ ràng trước mắt, câu động hẳn tâm thần.

Tang Du ngủ đến không quá | an ổn, một giờ liền tỉnh, trên người toan đến quá mức, lười biếng không muốn động.

Nàng xem Lam Khâm không ở, phòng ngủ môn đóng lại, tưởng cho hẳn phát cái tin tức, cầm lấy di động ấn lượng màn hình, khóa bình giao diện thương tiểu mỹ nhân ngư tóc dài phấp phới, vòng eo tinh tế, tương đương kích thích tròng mắt.

Thiếu chút nữa đã quên, còn có đại sự không làm rõ ràng đâu.

Tang Du ghé vào trong chăn quay cuồng vài vòng, đầu có điểm tú, cân nhắc rốt cuộc có nên hay không trực tiếp hỏi, Khâm Khâm dùng dự báo thời tiết phương thức này yên lặng yêu thương nàng, nàng đều không đành lòng buộc hẳn đi giải thích cái gì.

Huống chi, liền tính nàng đoán được lại chuẩn, rốt cuộc còn không có trực tiếp chứng cứ nha ——

Ong.

Di động nhẹ chần.

Tang Du vội lật qua tới xem, trên màn hình, bỗng nhiên nhảy ra một trương hoàn toàn mới tay vẽ bản đồ.

Tiểu mỹ nhân ngư váy áo biến trở về sắc sỡ đuôi cá, nhào vào trong biển, màu lam biển sâu hóa thành nam nhân hình dáng, đem nàng gặt gao ôm vào trong lòng ngực.

Tang Du không chớp mắt nhìn chăm chăm, hô hấp dồn dập.

Khâm Khâm..... Ở vế, liền hiện tại.

Trực tiếp chứng cứ, Khâm Khâm muốn chủ động cho nàng đưa tới cửa sao?!

Tang Du dựa vào đầu giường nhẹ suyễn vài cái, thật sự khống chế không được lòng tràn đầy kích động, vội vã cấp Lam Khâm đã phát một cái WeChat, “Khâm Khâm, ta tỉnh, có điểm đói, có thể hay không cho ta nhiệt nhiệt tử lạnh đồ ăn?”

Nàng tim đập như cổ, chạy nhanh lay tóc năm hạo, làm bộ mới vừa tỉnh mơ hồ bộ dáng.

Không ra mười giây, cửa phòng bị Lam Khâm đẩy ra, hăn sắc mặt ần ần phiếm hồng, sốt ruột mà cho nàng xem màn hình, “Khá hơn chút nào không? Có đau hay không?”

Tang Du kéo kéo hăn tay, nhẹ giọng làm nũng, “Không đau, chính là đói bụng.”

Lam Khâm lúc này mới từng một hơi, nghĩ hăn ngao cháo hăn là mau hạo, thuận thuận nàng tóc, xuống lầu thẳng đến phòng bếp.

Hăn mới vừa đi, Tang Du hoá tốc ngồi dậy.

Nghe thanh âm, Khâm Khâm là từ lầu ba xuống dưới, như vậy —— sân phơi?

Nàng ngực lửa nóng đến không được, đỡ đau nhức eo, nhẹ tay niếp chân chạy tiến sân phơi, hăn laptop quả nhiên bãi ở tiểu trên bàn trà, tablet liên tiếp, bút cảm ứng liền đặt ở một bên, hiển nhiên vừa mới buông.

Mà máy tính chưa kịp quan, mặt bàn trống vắng, Thanh Nhiệm Vụ có ba cái nhỏ nhất hóa cửa sổ.

Hết thầy đều tỏ rõ nàng suy đoán cái kia sự thật.

Tang Du ngồi ở Lam Khâm vị trí, ngón tay chạm đến thượng có thừa ôn con chuột, nàng lòng bàn tay nóng bỏng, miệng khô lưỡi khô.

Nàng thật sự không phải nhìn trộm, sự tình quan nàng, vô pháp không thêm để ý, nàng bảo đảm không loạn xem.....

Con chuột run rẩy ẩn hạ, phía dưới cửa sổ ngay sau đó bắn ra.

Một cái, là vừa họa tốt tay vẽ bản đồ.

Một cái, là nàng hoa cả mắt xem không hiểu trình tự hậu trường.

Còn có một cái, là cái mở ra folder, bên trong thượng trăm cái hình ảnh văn kiện, toàn bộ là nàng quen thuộc nhất, màu lam biển sâu cùng tiểu mỹ nhân ngư.

Tang Du đê đê cái trán, nhắm mắt lại tận lực ổn định cảm xúc, click mở gần nhất một trương, liền ở vài phút trước hoàn thành, cùng nàng di động thượng thu được giống nhau như đúc.

Nàng lại đi phía trước phiên một trương, trước chú ý tới thời gian, cư nhiên cách xa nhau chỉ có nửa giờ.

Ánh mắt tiện đà chuyển tới đồ thượng, Tang Du một phen che miệng lại, máu thẳng dững đỉnh đầu.

Không phải cho nàng xem tiểu tươi mát.

Này trương đồ thượng ——

Màu lam biển sâu cùng tiểu mỹ nhân ngư vẫn duy trì đồng dạng ôm tư thế, ở hôn sâu.

Cùng phía trước nhợt nhạt tương chạm vào rõ ràng khác nhau, là môi lưỡi giao triền..... Có thể nhìn đến ướm át vệt nước hôn sâu.....

Tang Du cố nén trụ run sợ, sợ Khâm Khâm bị nàng vạch trần, vạn nhất thẹn thùng đem như vậy mỹ đồ tiêu hủy, nàng giành giật từng giây dùng di động chụp được tới bảo tồn, tiếp tục đi phía trước phiên, lại càng lộn tay càng run, mới phát hiện Lam Khâm cấp xem nàng quá, bất quá chỉ là trong đó rất nhỏ một bộ phận.

Hắn họa quá quá nhiều.....

Tiểu mỹ nhân ngư tự do rong chơi, biển sâu cuốn lên bọt sóng muốn cuốn lấy nàng đuôi cá.

Nhưng mà biển sâu chung quy không tha, yên lặng nhẫn nại canh gác.

Tiểu mỹ nhân ngư phàm là cười một cái, biển sâu liền vui vẻ đến gợn sóng dao động.

Tiểu mỹ nhân ngư mặt lạnh không để ý tới, biển sâu liền vô thanh vô tức cúi đầu chảy nước mắt.

Cùng với những cái đó biển sâu âm thầm cô độc, đối tiểu mỹ nhân ngư thời thời khắc khắc khao khát, không đếm được câu chữ độc thoại, cùng với lớn lớn bé bé thân mật gần bó.

Này đó.....

Nàng tất cả đều không có xem qua.

Lam Khâm cho nàng xem, nhiều là bình thản điềm đạm, ôn nhu tưởng niệm, hẳn để lại cho chính mình này đó, còn lại là sâu nặng tịch tịch, lúc

nào cũng hy vọng, cùng hẳn sôi trào sóng to gió lớn.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 67

Lam Khâm sao lại có thể hảo thành như vậy, nàng có tài đức gì có được hần.

Tang Du đem chính mình trên người ưu điểm phô khai đếm một vòng, cảm thấy đặc biệt không đủ dùng, hoàn toàn không thể cùng Lam Khâm đánh đồng, nàng mếu máo, quản không được cái gì đại di mục, hướng Lam Khâm trên người một phác, koala giống nhau quái trụ, ngẩng mặt liên tục thân hần cảm, “Khâm Khâm, ta nhịn không được, ta muốn khi dễ người.”

Lam Khâm ngực chấn đến phát đau, ôm lấy nàng gật đầu.

Hần vẫn luôn là nhậm nàng khi dễ.

Chỉ cần không phải không cần hần, tùy tiện nàng như thế nào khi dễ đều có thể.

Tang Du không nói hai lời, trực tiếp động thân dùng sức, ấn vai đem hần phác gục ở trên giường, thò lại gần ở hần sung huyết trên môi liếm mút khẽ cắn, ở hần ôm nàng muốn xâm nhập lại đây khi, nàng nhẹ nhàng cười, “Người không thể phản công.”

“Nói tốt ta khi dễ người ——” nàng phúc ở hần thiêu hồng bên tai, ánh mắt mềm mại, thanh âm thông thả ôn nhu, “Người muốn nghe lời nói a, ta..... Màu lam biển sâu.”

Bốn chữ giống như thiên kim búa tạ, phanh một tiếng kịch chấn nện xuống, Lam Khâm bỗng dừng cứng đờ.

Tang Du cọ đến hần trên người, cúi đầu hôn hần, “Dự báo thời tiết, màu lam biển sâu, ta đều đã biết, là người.”

Lam Khâm nhìn chăm chăm nàng, đầu óc ngẩn ngui chỗ trống lúc sau, ý thức được nàng đang nói cái gì, hần hoảng loạn mà đè lại cánh tay của nàng, muốn lên tìm công cụ giải thích cho nàng xem.

Tiểu ngư phát hiện.....

Trách hần, là hần gần nhất không có khống chế tốt, quá thường xuyên mà cho nàng đẩy đưa, nàng mới có thể cảnh giác.

Hần cần thiết tìm ra một cái hợp logic lý do cho nàng.

Tang Du cảm giác được hần ngón tay nhanh chóng lạnh lẽo, ở ẩn ẩn phát run, nàng đau lòng mà ăn vạ bất động, cọ cọ hần rút đi huyết sắc mặt, “Khâm Khâm, người đừng khấn trương, cái gì đều không cần giải thích, ta cũng sẽ không bức người hiện tại phải trả lời, người nếu vẫn luôn gạt, kia khẳng định có người lý do.”

Một hai năm trước, Lam Khâm ăn cơm khó khăn, thân thể suy yếu, lại như vậy chua xót mà yêu thầm nàng, ngẫm lại cũng biết hần nhiều dày vò.

Tuy rằng tràn đầy nghi vấn tò mò, nhưng nàng cũng không nóng lòng xốc lên hần miệng vết thương.

Nói này đó, mục đích cũng không phải buộc hần lập tức thẳng thắn thành khẩn qua đi, nàng có thể chờ, chờ đến hần vượt phẳng trước kia thương, lại chủ động mà kỹ càng tỉ mỉ giảng cho nàng nghe.

“Ta chính là suy nghĩ, hảo lãng phí a,” Tang Du nị ở hần cổ gian, cười cười mà thở dài, “Người thích thượng ta thời điểm, hần là trực tiếp cùng ta nói, ta khẳng định đã sớm đáp ứng người, cũng sớm đem thân thể của

người điều trị hảo, nói không chừng hiện tại, liền tiểu hài nhi đều cho người sinh!”

Lam Khâm ngoài ý muốn mở miệng ra, dồn dập hô hấp, ôm chặt nàng xoay người áp xuống, đem nàng vây ở trong lòng ngực.

Tang Du bị hấn hơi thở bao trùm, an tâm mà gối lên khuỷu tay hấn, nhìn hấn nói: “Là ta quá sơ ý, ta sớm nên đoán được dự báo thời tiết cùng màu lam biển sâu sau lưng là người mới đúng, trên thế giới này, trừ bỏ người, làm sao có người đối ta như vậy tiểu tâm quý trọng.”

Lam Khâm ánh mắt thâm ám, vô pháp biểu đạt, bức thiết mà thân nàng gương mặt.

Tang Du nheo lại mắt, “Kỳ thật người căn bản không cần thiết yêu thầm, người tốt như vậy, hảo đến ta đều hoài nghi là trời cao an bài sai rồi ——”

“Bất quá ta mặc kệ, an bài sai liền an bài sai,” nàng hai tròng mắt nhìn không được phiếm hồng, bóp chặt Lam Khâm cằm không cho hấn động, cùng hấn sáng quắc đối diện, “Lam Khâm, người như vậy yêu ta, người quá ngốc, nhưng là không có biện pháp, dù sao ta đã lại định người, người rất tốt với ta, phải vẫn luôn hảo đi xuống, không thể đổi ý, không thể bỏ dở nửa chừng, có nghe hay không?”

Lam Khâm trong tai gào thét, căn bản không biết nên lấy nàng làm sao bây giờ hảo, chỉ có thể đem nàng thu vào trong lòng ngực, càng hợp lại càng chặt, ướt át hôn cạo quá môi, câu lấy đầu lưỡi, thâm nhập nàng mỗi một tắc lửa nóng mềm mại, tận tình đoạt lấy.

Nàng mới ngốc a.....

Nàng căn bản không biết, tiểu ngư có bao nhiêu hảo, đối hấn có bao nhiêu quan trọng.

Hắn này đoạn không đáng giá nhắc tới nhân sinh, nơi nơi là bị người hoa hạ thương, bị lửa thiêu hủy tro tàn, bị thân cận người lần lượt đẩy mạnh tuyệt lộ thất vọng.

Là nàng không nề này phiến mà triều hấn vươn tay, cứu hấn, mà nàng không tự biết, hoặc là đã sớm quên.

Hắn cũng vĩnh viễn..... Không nghĩ làm nàng nhớ lại.

Tang Du bị thân đến đầu váng mắt hoa, nhin không được sai khai một chút thờ dốt, thủy quang lân lân trừng hấn, “Lam Tiểu Khâm, người như thế nào học nhanh như vậy a!”

Mới thân vài lần, không bao giờ là từ trước ngây thơ ngây thơ Lam Tiểu Khâm!

Lam Khâm nghe được khen thưởng, cong lên môi, trên môi thiển hồng triều ướm, tràn đầy nàng ngọt hương.

Tang Du xem đến đỏ mắt, nhớ tới trên lầu trong máy tính kia trương không muốn người biết hôn sâu phác thảo, nàng nuốt nuốt nước miếng ngập ngừng, “Ta vừa rồi sẵn người xuống lầu, đi sân phơi nhìn lên qua, người vẽ thật nhiều ta chưa thấy qua đồ! Kia hôm nay, hiện tại, người như vậy hôn ta, người..... Còn sẽ họa xuống dưới sao?”

Lam Khâm nghe nàng trắng ra nhắc tới, lỗ tai một nằng, lén lút động tác nhỏ lại bị nàng trao bao.

Tang Du nhước nhước mà giãy giụa một chút, chọc chọc hấn mặt đánh thương lượng, “Người nếu là vẽ cũng đừng tư tàng, có thể hay không..... Cũng cho ta một phần a?”

Như vậy đẹp, như vậy thiếu nhi không nên hình ảnh!

Nhìn xem liền lang huyết sôi trào!

Huống chi họa chính là nàng!

Sinh thời, nàng cứ nhiên có thể ở chính mình nam nhân trong tay, làm một lần thiếu nữ mạn..... Nga không, thiếu cá mạn vai chính, cần thiết một trương trương mã hóa trân quý.

Lam Khâm hơi giật mình, nghĩ đến chính mình dưới ngòi bút những cái đó cầm lòng không đậu thân mật đồ, không cấm thẹn thùng cúi đầu, ôm nàng rầu rĩ bật cười.

Hắn rất nhiều lo lắng đều là dư thừa, tiểu ngư sẽ không hùng hổ dọa người mà dò hỏi tới cùng, nàng trong lòng nhớ, đều là tâm tình của hắn.

Hơn nữa..... Nhà hắn tiểu cô nương sắc đâu.

Hắn không thể chậm trễ, đến..... Chạy nhanh khôi phục thân thể mới được.

Lam Khâm nghĩ đến là làm, trước đem lượng ôn gạo kê cháo từng ngụm dứt cho tiểu ngư ăn xong, xem trên mặt nàng khôi phục huyết sắc, đem nàng bế lên tới phóng tới bên cửa sổ mềm sụp thượng, ôm nhau cùng nhau phơi phơi nắng.

Chờ Tang Du thể lực khôi phục, lại có thể như thường xuống đất chạy loạn, hắn liền bắt đầu đặc biệt tích cực phối hợp mà nghiêm khắc dựa theo nàng thực đơn chấp hành.

Ít nhất, đến đêm này năm ngày tiêu hao rốt bỏ trở về.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 68

“Trình Trì căn bản cũng chưa do dự, vừa thấy có càng tốt cơ hội, vội vàng liền đi, cho nên chúng ta dẫn đầu tự nhiên thay đổi người,” Mạnh Tây Tây tấm tắc, “Trình Trì quá ích kỷ, mọi việc đem chính hản xem đến nặng nhất, người đổi hản không có hứng thú quả thực quá sáng suốt.”

Tang Du nghe chuyện xưa nghe được lên xuống phập phồng, đổi Mạnh Tây Tây nói cười cười, Trình Trì tự không ích kỷ đều cùng nàng không quan hệ, nàng mới không có khả năng đổi hản có hứng thú.

Bất quá..... Đi Bắc Kinh cơ hội, thật như vậy trùng hợp sao?

Vừa lúc trên bàn máy bàn vang lên, Tổng Chỉ Ngọc ở phòng khám bệnh đánh tới điện thoại, kêu Tang Du giúp cái tiểu vội.

Tang Du vội vàng đuổi qua đi, giúp Tổng Chỉ Ngọc đem khóc cái không ngừng người bệnh trấn an trụ, chờ người bệnh rời đi, phòng khám bệnh thanh tịnh xuống dưới, Tổng Chỉ Ngọc nhìn như thuận miệng hỏi: “Cái kia cốt thương khoa Trình Trì, còn có đi quấy rầy người sao?”

Nàng sống lưng một đĩnh, quả nhiên cùng nãi nãi có quan hệ?

“Hôm nay mới vừa đi làm, chưa thấy qua hản.”

Tổng Chỉ Ngọc thản nhiên làm sáng tỏ, “Người đừng nhìn ta a, ta vô tội, nhiều nhất liền tính là Khâm Khâm mượn đao mà thôi.”

Tang Du trợn to mắt, Khâm Khâm..... Mượn đao?!

“Hắn đối với người kia lòng dạ hẹp hòi a, chằm chọc nhi như vậy đại,” Tổng Chỉ Ngọc so một chút, bĩu môi hừ nhẹ, “Trình Trì như vậy trắng trợn táo bạo, hắn có thể buông tha? Bất quá người yên tâm, Khâm Khâm xách đến thanh, sẽ không dùng không hết màu phương pháp. Trình Trì nếu sớm định ra là dẫn đầu, Khâm Khâm cũng vô dụng tư quyền thay đổi người, mà là nhiều cấp một cái cơ hội, là Trình Trì cam nguyện tuyển với mình có lợi cái kia, tương đương với ở người trước mặt, tự động chặt đứt lộ.”

“Huống chi,” nàng nương mày, “Bắc Kinh kia huấn luyện, nghe hảo, trên thực tế đi chính là xa xôi vùng ngoại thành, điều kiện lại khổ lại kém cũng không tài nguyên, hắn xứng đáng.”

Tang Du một viên trái tim nhỏ nhảy nhót bá bá, bay ra Tổng Chỉ Ngọc chuyên gia phòng khám bệnh, nghĩ đến Trình Trì tới rồi Bắc Kinh về sau kia phó bi thăm gương mặt, lấy ra di động cấp Lam Khâm phát WeChat

“Khâm Khâm, làm được xinh đẹp!”

“Nhưng là! Người khác ở trước mặt ta vốn dĩ liền không lộ, ta lộ, đều là cho người.”

Buổi chiều hai điểm, Lam Khâm sớm thay quần áo, chạy đến Khang Phục Trung Tâm tiếp bạn gái tan tầm.

Lần này không cần lại mang khẩu trang che đậy, hắn sống lưng thẳng, tự nhiên ở tiêu hóa nội khoa hạ thang máy, trước tiên đã biết Tang Du ở phòng bệnh bận rộn, hắn không có sảo nàng, thực an tĩnh mà ngồi ở một bên ghế dài, khóe môi mỉm cười kiên nhẫn chờ nàng.

Nhưng mà kia mặt cười, đang xem đến lối thoát hiểm đi ra cao lớn thân ảnh khi, khoảnh khắc biến mất sạch sẽ.

Trình Trì.....

Ôm banh chạy thang tới.

Hơn nữa là cố ý đuổi ở tiểu ngư vừa vặn muốn tan tằm thời gian.

Lam Khâm hai mắt độ ẩm sậu thấp, ở Trình Trì thẳng đến hộ sĩ trạm thân ảnh trải qua sau, hẩn trường thân dựng lên, chậm rãi đi ở mặt sau.

Trình Trì ghen khuất đến muốn chết, vô luận Tang Du lại như thế nào kiên trì, hẩn cũng không tin nàng thật có thể thích người câm đại thiếu gia, vốn định thừa dịp Hải Nam cơ hội hảo hảo thân cận nàng, nào biết trời giáng chuyện tốt, vô luận từ phương diện kia xem, Bắc Kinh huấn luyện đều so Hải Nam quan trọng đến nhiều.

Hẩn không chút do dự tuyển Bắc Kinh, còn cấp chính mình tìm hảo lấy cố, nam nhân sao, sự nghiệp phát triển quan trọng nhất, nữ nhân cũng sẽ không chạy, hẩn là có thể đẩy đẩy.

Nào biết đi mới biết được bị hố, thâm sơn cùng cốc ngao năm ngày, suy sút trở về, hẩn không cam lòng mà tưởng lại tìm Tang Du tán gẫu một chút, rốt cuộc thanh mai trúc mã, hiện giờ nàng lại như vậy lạnh lợi xinh đẹp, cùng hẩn còn tính xứng đôi.

Trình Trì vào hộ sĩ trạm, Mạnh Tây Tây ở thu thập đồ vật chuẩn bị tan tằm, vừa thấy hẩn tới, biểu tình nhàn nhạt, “Trình bác sĩ, có việc?”

“Ta tìm Tang Du,” Trình Trì sờ sờ cái mũi, “Nàng không đi thôi?”

Mạnh Tây Tây ngữ khí không được tốt, “Nàng vội vàng đâu, hơn nữa bạn trai sẽ đến tiếp.”

Trình Trì không thềm để ý mà cười nhạt, “Cái gì bạn trai.”

Hẩn liếc mắt một cái ngắm đến góc bàn một tiểu đôi đồ ăn vặt, nằm lên hai khối, “Tang Du làm đi? Nghe nói các người tiêu hóa nội khoa mỗi

người đều có phân, ta đây cũng không khách khí, cầm đi ném thử.”

Mạnh Tây Tây nín thở, nhưng rốt cuộc vật nhỏ, tiểu ngư phóng nơi này chính là cho đại gia tùy tiện ăn, nàng cũng không hảo nói nhiều cái gì.

Trình Trì tự thảo mất mặt, đem hạch đào bánh vớt cao lại tiếp được, xoay người đi ra phòng nghỉ, tính toán đi ghế dài bên kia ngồi chờ, nào biết mới vừa bán ra hai bước, trước mắt chột tối sầm, bị một đạo cao gầy thân ảnh ngăn trở.

Hắn chinh lăng, bản năng lui lui, trong tay ném khởi hạch đào bánh, chính vớt đến giữa không trung.

Lại nhìn kỹ, ngăn trở hắn nam nhân thân xuyên giá trị xa xỉ áo sơmi quần dài, một quả ngón tay áo đều đưa tình lóa mắt, ngũ quan anh tuấn sắc bén, dị sắc hai mắt kết trầm lãnh băng cứng.

Đây là..... Kia người cầm đại thiếu gia?!

Trình Trì kinh ngạc ngẩn ngùn một cái chớp mắt, Lam Khâm mắt nhìn thẳng, cùng hắn gặp thoáng qua.

Nhưng mà giữa không trung hai khối hạch đào bánh, lại bị Lam Khâm thoáng giơ tay, chuẩn xác cầm, dùng sức nắm chặt vào chính mình lòng bàn tay.

“Ai, ngươi ——”

Trình Trì bị hắn vô hình khí thế ép tới ngực buồn, mới nói hai chữ, liền nghe được hành lang cuối truyền đến nhẹ nhàng tiếng bước chân, nhanh chóng tới gần, mà đã đi qua đi Lam Khâm đang nghe đến sau, thần sắc tức khắc chuyển nhu, trở về thân mặt triều hành lang, chuẩn bị nghênh đón cái gì.

Ba giây không đến, Tang Du mang theo liệt liệt hung ý nhảy vào tầm nhìn, gấp không chờ nổi bắt được Lam Khâm đuổi hướng tay nàng.

Trình Trì trợn mắt há hốc mồm.

“Khâm Khâm, ta vội xong lạp, người tới thật sớm!” Tang Du nói xong, lập tức căm tức nhìn Trình Trì, “Trình bác sĩ, ngài tới làm gì? Lại tưởng cùng ta bạn trai nói cái gì rác rưởi lời nói?!”

Bạn trai?!

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 69

Hắn ngoắc ngoắc môi, phóng nhẹ âm lượng, giống như thì thầm, “Bắt cóc phạm nữ nhi?”

Bắt cóc phạm.

Ba chữ, so lời đình càn sâu, oanh một tiếng nổ tung Tang Du lỗ tai.

Nàng gắt gao nắm lấy góc áo, cường nghẹn khóe mắt nảy lên năng, không chớp mắt nhìn thẳng Trình Trì, môi đỏ hé mở, gằn từng chữ một

“Đệ nhất, ta ba không phải.”

“Đệ nhị, người cút cho ta.”

Trong xe, Lam Khâm trên mặt che chở băng sương, giải khóa Tang Du di động, đem cái kia WeChat cắt bỏ, kéo hắc Trình Trì tên, ngược lại liên hệ Tổng Chỉ Ngọc, chỉ có một câu ——

“Làm Trình Trì lăn.”

Phía trước hắn còn có thể lưu giữ phong độ, tận khả năng không bởi vì cảm tình đi ảnh hưởng Khang Phục Trung Tâm nhân sự biến động.

Nhưng giờ này khắc này, hận không thể nghiền xương thành tro.

Tổng Chỉ Ngọc hồi thật sự mau, “Như thế nào? Cảm xúc kích động như vậy? Người không phải không nghĩ đại động can qua sao? Trình Trì tốt

xấu là từ thị bệnh viện đào tới tinh anh.”

Bên trong xe không khí lạnh lẽo dính trù, Trần thúc một tiếng không dám ra, ngừng thở nuốt nước miếng.

Lam Khâm lại lần nữa lặp lại, “Làm hẩn lẩn, lặp tức.”

“Cho ta một cái đủ quan trọng lý do.”

Lam Khâm nhắm mắt, “Hẩn biết tang liền thành năm đó cái kia tin tức.”

Hai phút sau.

“Hảo, an bài đi xuống,” Tống Chỉ Ngọc phát giọng nói, “Ta ấn người nói làm, kế tiếp người cũng đến ấn ta nói làm. Người đem tiểu ngư tiếp thượng, cùng nàng cùng nhau đến chủ trạch tới, ta này chuẩn bị một kiện nàng thích thứ tốt, đậu đậu nàng vui vẻ.”

Lam Khâm ném xuống di động, mở cửa xuống xe, đi nhanh xuyên qua dòng người đi vào Khang Phục Trung Tâm đại lâu, nghênh diện nhìn đến Tang Du cúi đầu, chậm rãi từ thang lâu đi xuống tới.

Nàng không đi thang máy.

Lam Khâm ngực trưởng đau, nhanh hơn bước chân, Tang Du cảm giác được hẩn, ngẩng đầu khi, khóe mắt ửng đỏ chưa che dấu sạch sẽ, nàng giật mình một chút, bay nhanh xoa nhẹ một phen mặt, cười ngọt ngào nhảy nhót phác lại đây, “Khâm Khâm người như thế nào lại đây lạ, ta nói thực mau, người xem còn không đến mười phút.”

Nàng đã khóc.

Nàng lại làm bộ vui vẻ, hẩn cũng nhìn ra được tới.

Nhất định..... Là ở trên lầu gặp Trình Trì, hẳn nói không nên lời nói.

Lam Khâm ngũ tạng đều đau đến phiên giáo, duỗi cánh tay đem nàng ôm lấy, mềm nhẹ sờ sờ nàng tóc, đem nàng mang về trong xe, gặt gao thủ sẵn eo, phúc đi xuống liên tục khẽ hôn.

Tang Du hướng hẳn trong lòng ngực súc súc, “Như vậy nhiệt tình, tách ra mười phút liền tưởng ta lạ?”

Lam Khâm môi hơi hơi khép mở.

Tưởng.

Một phút đồng hồ đều tưởng.

Tưởng đem những cái đó hắc ám ô trọc, nàng không nên thừa nhận, toàn bộ nghiền nát đuối ra nàng thế giới.

Trần thúc lái xe tránh đi ủng đở trung tâm thành phố, cố ý vòng đường xa, tuyến thanh tịnh lộ tuyến một đường thông suốt, cấp tiểu tình lữ càng nhiều thời gian.

Tang Du thoải mái mà dựa vào Lam Khâm ngực, đặc biệt có thể liêu, lái nhải cho hẳn giảng Khang Phục Trung Tâm các loại bát quái, sợ dừng lại xuống dưới muốn ôm hẳn khóc.

Lam Khâm cầm di động, lúc nào cũng cho nàng phản hồi tâm đắc thể hội, trong cổ họng âm thầm tắc nghẽn như nước mồi.

Nếu có thể nói lời nói nên thật tốt.....

Liền có thể đổi hẳn tới nói, giảng các loại chuyện xưa làm tiểu ngư không khổ sở.

Trần thúc đem xe ngừng ở chủ cổng lớn khâu, Tang Du bình tĩnh không ít, miệng khô lưỡi khô mà uống Lam Khâm đút cho nàng thủy, vỗ vỗ hẳn hỏi: “Khâm Khâm, chúng ta vì cái gì tới nơi này.”

Nàng nhớ rõ Khâm Khâm thực chán ghét lại đây.

Lam Khâm cười cười, cho nàng đánh chữ, “Nãi nãi nói có thứ tốt cho người, người sẽ thích.”

Tang Du ánh mắt sáng lên, lại do dự, “Nhưng ta không nghĩ người khó xử, nếu không —— ta đi vào, người chờ ta, ta lấy tốt nhất đồ vật, hống hống nãi nãi liền chạy nhanh ra tới!”

Tiểu cô nương gương mặt sứ bạch, cầm nhòn nhọn, đáy mắt đê nặng sâu nặng chua xót, còn tại dùng hết sức lực biểu hiện vui vẻ.

Lam Khâm ôm nàng xuống xe, di động đưa cho nàng, trên màn hình viết, “Chỉ cần cùng người cùng nhau, đi đâu đều được.”

Tống Chỉ Ngọc vừa thấy Tang Du vào cửa, cong mi vẫy tay, “Tiểu ngư, người đừng vội, cho người thứ tốt còn muốn chờ, người trước cùng Khâm Khâm ngồi ngồi.”

Tang Du tò mò, “Nãi nãi, rốt cuộc là cái gì.”

Tống Chỉ Ngọc thần bí, “Ta WeChat tên người có nhớ hay không?”

Như vậy đặc biệt, cần thiết nhớ rõ, truy tinh thiếu nữ Tống sao, toàn Khang Phục Trung Tâm đều biết.

Tống Chỉ Ngọc chớp chớp mắt, “Tiểu nha đầu, người không phải cũng là truy tinh thiếu nữ? Ta nghe kia giúp tiểu hộ sĩ nói, chúng ta tổ tôn hai có duyên, idol là cùng cái, hẳn buổi biểu diễn cuối tháng ở áo thể khai, châu

báu là chúng ta tài trợ, ta nơi này có nội tràng tốt nhất phiếu, có nghĩ muốn?”

Tang Du kinh hỉ đến hít thở không thông, ôm chặt nãi nãi cánh tay, tiểu mê muội thét chói tai, “Nãi nãi ngươi hảo bồng!”

Tống Chỉ Ngọc cười ha ha, đắc ý mà triều Lam Khâm một hiên đuôi lông mày.

Lam Khâm mờ mịt nhìn tiểu ngư hoàn toàn đã quên hẳn, một đầu trát đến nãi nãi bên người kích động không thôi, thủ sẵn đôi tay không khỏi nắm thật chặt.

Truy tinh..... Hẳn nghe qua.

Idol..... Là cái gì?!

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 70

Tang Du cười, tả hữu nhìn xem không ai, thân mình phóng thấp gần sát hẳn, “Lam Tiểu Khâm, người lại nghĩ nhiều có phải hay không? Mặc kệ mặt khác nữ hài bộ dáng gì, với ta mà nói, thích idol liền cùng thích một hồi điện ảnh, thích ăn mỡ nói đồ ăn giống nhau, gần là ngăn ngại sinh hoạt điều hòa.”

“Cùng đối với người cảm tình hoàn toàn bất đồng,” nàng rõ ràng Lam Khâm có bao nhiêu để ý nàng, luyến tiếc hẳn khổ sở, lông mi nhấp nháy, cố ý vô tình cọ hẳn mặt, “Trên thế giới có rất nhiều idol, rất nhiều ăn ngon hảo ngoạn, nhưng là chỉ có một Lam Tiểu Khâm, người phải hiểu được khác nhau.”

Lam Khâm bình tĩnh xem nàng, nhìn chăm chăm tiến nàng tươi đẹp đôi mắt chỗ sâu trong.

Nàng môi thực hồng, khép khép mở mở thẳng thắn thành khẩn chính mình non mịn tâm, rõ ràng sủy như vậy nhiều trầm trọng quá vãng, còn ở nhớ tâm tình của hẳn.

Hẳn sai rồi, hẳn không nên không tự tin.

Tiểu ngư ở nói cho hẳn.....

Không ai có thể cùng hẳn tranh đoạt, không ai có thể cùng hẳn đánh đồng.

Mặc kệ ai tới đe dọa, hẳn đều không thể sợ hãi.

Tang Du xem hấn như vậy ôn thuận, tâm động khó nhịn, nhịn không được dựa đến càng thấp, môi thối mạnh hấn chớp mũi, “Ta ái chính là người, nhớ kỹ sao?”

Lam Khâm dị sắc hai mắt quang mang sáng quắc, tiểu ngữ nói..... Yêu hấn.

Ở Tang Du cho rằng chính mình chiếm cứ chủ đạo khi, Lam Khâm dứt khoát lưu loát mà vòng lấy nàng eo, bàn tay dọc theo nàng sống lưng tấc tấc hướng về phía trước, thủ sẵn sau cổ không nhẹ không nặng một áp, nàng cả người mất đi trọng tâm, té hấn trong lòng ngực, no đủ môi vô thố mở ra.

Thủy quang nhuận nhuận, nhậm người hái.

Lam Khâm cúi người ngậm lấy, chộp mắt trần trọc, thẳng đến nàng răng gian không tự giác tràn ra nhẹ nhàng khí âm, hấn tiến quân thần tốc, câu lấy nàng co rúm lại đầu lưỡi, nếm biến nàng trong miệng mềm mại ngọt thanh.

Tang Du chớp mũi tất cả đều là hấn trên người thanh thiên được hương, môi răng bị hấn nhiệt liệt xâm chiếm, hồn nhiên không biết vị trí đã đổi.

Nàng mềm sụp sụp ngồi xuống ghế trên, Lam Khâm cong bối cúi xuống thân, hai tay chống ở nàng bên cạnh người, đem nàng chặt chẽ vây ở chính giữa.

Hấn môi thoáng nâng lên, cùng nàng liên lụy trong suốt tinh tế sợi tơ.

Tang Du mê mang mở to mắt, nhìn đến hấn nghiền hồng môi nhẹ nhàng khép mở, không tiếng động trả lời nàng vừa rồi hỏi chuyện ——

“Nhớ kỹ, ta ái, là người.”

Chương 50 thần tiên ·50

Tang Du cho rằng nàng đã đem cảm xúc thu thập đến cũng đủ hảo, sẽ không kêu Lam Khâm phát hiện dị thường.

Nhưng mà đang xem thanh hãn nói gì đó sau, gian nan dựng nên hàng rào không hề dự triệu mà nát, Trình Trì thấp thấp nói âm trở về bên tai, nhất biến biến trát nàng, “Đại thiếu gia có thể tiếp thu người loại này..... Bắt cóc phạm nữ nhi sao?”

Nàng ba ba không phải bắt cóc phạm, nàng gặp qua vô cùng xác thực chứng cứ, có thể khẳng định không có lầm.

Nhưng khi đó tin tức chấn động một thời, nháo đến mọi người đều biết, làm nàng cái này bình thường gia đình tiểu nha đầu trong một đêm thành mỗi người chỉ điểm nghị luận nói bính.

Thân thích trở mặt, hàng xóm tránh né, đồng học các lão sư khe khẽ nói nhỏ, mù mù cũng trắng tóc, nằm trên giường bị bệnh hai ba năm, nàng bỏ học chiếu cố, trong nhà tiền dùng xong, nàng sẽ không làm khác, vì thế mỗi ngày rạng sáng rời giường, đến giao lộ bày quán, bán cháo cùng mặt điểm.

Trước kia nàng tổng cảm thấy, nàng cùng Lam Khâm thế giới là khác nhau một trời một vực, nàng cũng không có gì ưu điểm, không xa nghĩ tới..... Có thể được đến Lam Khâm sâu như vậy á.

Nhưng nếu được đến, liền không khả năng phóng đến khai, cho dù về sau phát hiện nàng lại nhiều không tốt, Lam Khâm cũng không thể ngại nàng! Nàng là hãn, không tiếp thu lui hàng!

Tang Du cái mũi phiếm toan, bẹp miệng không nói lời nào, Lam Khâm thân thân nàng mi mắt, xoay người ở nàng trước mặt ngồi xổm xuống, bối hướng tới nàng, tay về phía sau duỗi.

“Người làm gì nha.....”

Tang Du quá độ não bổ Lam Khâm khả năng sẽ ngại nàng hình ảnh, khoe mắt ướt lộ cột, chính mình cùng chính mình giận dữ.

Khâm Khâm không chuẩn không yêu nàng!

Ủy khuất muốn khóc.

Lam Khâm thấy nàng không ngoan, bắt lấy tay nàng cổ tay đi phía trước vùng, nàng không phòng bị, thở nhẹ bổ nhào vào hăn trên lưng, hăn nâng nàng đầu gối cong, lực hiện cổ hết sức mà đứng lên.

Tang Du sợ hăn không xong, vội vàng thành thành thật thật phối hợp, nỗ lực ôm hăn cổ, héo héo dán qua đi nhỏ giọng nói: “Người buông ra a, ta chính mình đi.....”

Miệng nàng thượng nói được đứng đắn, thân thể lại ỷ lại đến không được, sợ Lam Khâm thật đem nàng buông, chân kẹp hăn eo, nửa điểm không có muốn tách ra ý tứ.

Lam Khâm quay đầu lại dán dán nàng mặt, không nhanh không chậm công nàng đi trở về tiểu lâu.

Trên đường không lâu lắm, nhưng Lam Khâm đi được chậm, hơn mười phút, Tang Du nị ở hăn trên vai, lặng lẽ đem tích ứ về điểm này nước mắt chảy ra, không biết thỏa mãn mà nghe hăn trên người sạch sẽ mát lạnh hơi thở.

Vào gia môn, Lam Khâm thật cẩn thận đem nàng phóng tới trên sofa, ngồi xổm bên cạnh, đem giấy lót ở nàng trên đầu gối viết chữ, “Tiểu ngư, buổi tối chúng ta đi ra ngoài ăn cơm.”

Tang Du lắc đầu, “Vậy người làm sao bây giờ.”

Lam Khâm cùng nàng thương lượng, “Tùy tiện làm một chút, đặt ở giữ ấm thùng mang theo.”

Tang Du thiết tưởng một chút, cười ra tới, “Cho nên là ta thịt cá, người ở bên cạnh tổ mặt canh thang sao?”

Lam Khâm ánh mắt ám mà nhu, ôm nàng chân ngẩng mặt, như miêu tựa họa không tiếng động khát cầu, chờ hai giây xem nàng không đáp ứng, hấn lại cọ xát một chút, mắt đuôi rữ rữ, toát ra chọc nhôn tâm phổi đáng thương.

Không cần phải nói, không cần viết, ý tứ tất cả tại một đôi rục rờ lung linh trong ánh mắt.

Làm ơn tiểu ngư đáp ứng sao ——

Tang Du quả thực muốn chảy máu mũi, nắm hấn mặt lung tung xoa nhẹ một hồi, chen qua đi lại từ trên xuống dưới thân hấn một lần, một mặt khóe miệng, nhảy xuống sô pha, “Hảo —— mang ta Khâm Khâm đi ra ngoài ăn.”

Lam Khâm kế hoạch vài cái mục tiêu, tử như lần trước ở nghi gia phụ cận nhìn đến cá nướng, lại bị Tang Du nhất nhất phủ quyết.

Xe khai ra Lam gia nhà cũ đại môn khi, Tang Du chụp bản, “Khâm Khâm, chúng ta đi ăn quán ven đường, cái này mùa còn không tính lạnh, vừa lúc có thể ở bên ngoài nướng BBQ loát xuyên nhi!”

Lam Khâm kinh ngạc đến ngây người, nói tốt dinh dưỡng sư đâu? Không phải muốn giữ nghiêm ẩm thực khỏe mạnh? Tin tức thường xuyên cho hấp thụ ánh sáng ăn nướng BBQ đối thân thể không hảo.....

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 71

Hắn uống nửa ly, Tang Du uống một chén, thần sắc ngữ tốc đặc biệt bình thường, cười cười nháo nháo ăn đến dừng không được tới.

Hắn uống một chén, Tang Du uống tam ly, gương mặt nhiễm ửng đỏ, kiêu kiêu mà ăn vạ hẳn trên người.

Hắn đem canh uống xong, Tang Du khai đệ nhị bình, còn tưởng hưởng cái ly đào, bị Lam Khâm đè lại, hạ bút trọng chút, “Không thể uống lên.”

Tang Du cổ cổ mặt, mê mang xem hẳn, nhòn nhọn cảm đều đỏ một mảnh nhỏ, mồm miệng rõ ràng nói: “Khâm Khâm người không đau ta, người về sau.....”

Về sau thế nào, nàng lại gục đầu xuống không chịu nói.

Lam Khâm không yên tâm, đem nàng ôm đến trên đùi, nàng thân thể lay động khi, vừa lúc một chuỗi nước mắt ở ánh đèn nhẹ nhàng rơi xuống, giống như hiện lên sao băng.

Trên người nàng mềm, bò tiến hẳn trong lòng ngực, túm hẳn áo lông sợ hãi hỏi: “..... Người về sau, hiểu biết ta càng nhiều về sau, có thể hay không liền không đau ta.”

Lam Khâm nghe rõ một khắc, trong lòng đau đến như là đao giáo rìu đục, mở miệng ra tưởng nói cho nàng, trong cổ họng dùng hết sức lực, chỉ có xả đau ám ách.

Hắn đem Tang Du bế lên, để lại vượt mức tiền rời đi tiếng người ồn ào nướng BBQ cửa hàng, nơi này ly bờ sông không xa, đối diện liền có đi thông giang đê bậc thang.

Gió đêm hơi nổi lên, mềm mại ước át, Tang Du ở hẳn trong lòng ngực không thành thật, nháo không nghĩ trở về, câu lấy hẳn sau cổ là liều mạng cộ xát, hàm hàm hồ hồ nói: “Khâm Khâm, người dẫn ta đi bờ sông nhìn xem được không.....”

Lam Khâm đem áo khoác mũ khẩu ở nàng trên đầu, dọc theo tối tắm bậc thang đi xuống dưới.

Tang Du say đến mơ mơ màng màng, rượu tác dụng chậm nhi càng thêm hướng lên trên dững, qua lại bất an mà lộn xộn, Lam Khâm khẩn trương mà che chở nàng, dưới chân bậc thang chỗ hống nhất thời không chú ý tới, mắt thấy muốn té ngã, hẳn sợ thương đến nàng, theo bản năng hướng mặt bên quãng ngã, bên trái khuỷu tay vững chắc đánh vào cứng rắn đá phiến thượng.

Lam Khâm kêu rên, trên tay sức lực nửa điểm không có thả lỏng, đem Tang Du hộ đến càng khẩn.

Hắn chịu đựng đau đứng vững, trên môi trắng bệch khô cạn, Tang Du nhảy nhót bá bá mở mắt ra, duỗi tay sờ sờ, “Khâm Khâm, người môi hảo làm, có phải hay không yêu cầu ta.....”

Giọng nói rơi xuống, nàng mang theo mùi rượu môi đỏ khinh gằn, mềm mại mà bao trùm dễ chịu, triền miên quấy.

Bốn phía an tĩnh, nơi xa có xe thanh trải qua, ánh trăng như sa, giang mặt bị phong nhấc lên gợn sóng.

Lam Khâm đã quên đau, xoay người đem nàng để ở đâm quá đá phiến thượng, tay lót nàng bối áp qua đi, thẳng đến cảm giác nàng sẽ không hô

hấp, mới khẽ liếm nàng khoe môi thoáng buông ra, lồng ngực kịch liệt phập phồng.

Tang Du thoát lực mà hướng hẳn cổ một dựa, có điểm thiếu Oxy, nửa ngủ nửa ngất xỉu đi, Lam Khâm nâng lên nàng trở về đi, mới vừa đi trên hai bước, di động tiếng chuông ở đêm lạng chợt vang lên.

Lam Khâm một đốn.

Không phải hẳn, là tiểu ngư.

Đệ nhất biến hẳn không có quản, ngay sau đó vang lên lần thứ hai, ần ần lộ ra gấp không thể chờ, Lam Khâm nhíu nhíu mi, theo tiếng tìm được di động, là cái xa lạ dây số, thuộc sở hữu mà lại cực kỳ quen thuộc, là tiểu ngư gia.

Nhà nàng.....

Lam Khâm nắm di động, nàng mù mù, mặt khác người nhà, đều ở nơi đó.

Hẳn ý thức được khả năng có việc gấp, mà tiểu ngư ngủ thật sự trầm, chung quanh không ai có thể hỗ trợ.

Lam Khâm lập tức cởi ra áo khoác lót trên mặt đất, đem Tang Du tiểu tâm buông làm nàng dựa vào tường, một bên lấy ra bản thân di động, một bên chuyển được điện thoại.

Bên trong thanh âm ồn ào, truyền ra dồn dập cao vút nữ nhân thanh âm, “Tang Du, mẹ người ngã bệnh ở bệnh viện! Người có thể hay không trở về một chuyến?!”

Lam Khâm yết hầu phát trướng, thiên ngôn vạn ngữ đổ đến cơ hồ nôn khan, hẳn nhanh chóng mở ra giọng nói phần mềm, đưa vào chữ Hán,

không chờ điếm đến giọng nói thay đổi, giọng nữ lại kêu lên: “Nói chuyện a Tang Du! Người nếu không trở về ta cũng mặc kệ a!”

Hắn đầu ngón tay run lên, vệt vàng điếm hạ thay đổi, thường thường điện tử âm nói ra nửa câu, giọng nữ hoàn toàn không kiên nhẫn, “Người nói chính là thứ gì?! Căn bản nghe không rõ ràng lắm, ta đem phòng bệnh phát người di động thượng, người xem làm đi! Nàng chết sống ta cũng mặc kệ!”

Đối phương trực tiếp cắt đứt.

Yên tĩnh, chỉ để lại giọng nói phần mềm ở máy móc mà tiếp tục truyền phát tin.

Lam Khâm hai mắt đỏ lên, ở vết sẹo hầy còn ở vết hầu thượng dùng sức kháp vài cái, hung hăng chế trụ lòng bàn tay, hắn dùng tốc độ nhanh nhất cấp ở phụ cận chờ đợi Trần thúc gửi tin tức thông tri tới đón, đem Tang Du bế lên.

Cánh tay trái dùng sức khi, đâm quá khuỷu tay tê mỏi đau nhức, hắn cắn răng cố nén, đem người vững vàng hộ hảo, đi nhanh xông lên bậc thang, năm phút đồng hồ sau, quen thuộc thâm hôi xe hơi bên đường sử tới, lú lo dừng lại.

Trần thúc chạy xuống xe cấp Lam Khâm mở cửa xe, “Tiên sinh, trực tiếp lái xe đi?”

Lam Khâm vệt vàng gạt đầu, phi cơ cao thiết phải đợi không nói, lấy tiểu ngư hiện tại trạng thái cũng không có khả năng làm được, lái xe là nhanh nhất, rạng sáng là có thể đến.

“Hảo, ta khai đến mau, người đừng vội,” Trần thúc trăm vệt trung ngắm đến cánh tay hắn mất tự nhiên, “Người làm sao vậy?”

Lam Khâm lắc đầu, toàn bộ lực chú ý đều ở Tang Du trên người.

Nàng say ngủ, rõ ràng không thoải mái, gương mặt ửng đỏ, hô hấp trầm trọng.

Lam Khâm đỡ nàng nằm xuống, lấy chính mình chân làm gối đầu, bàn tay cái ở cái trán của nàng thượng ấm, nàng cứng cứng, bắt lấy hãn góc áo, ở nhất an tâm trong hơi thở ổn đi xuống.

Đêm khuya.

Trần thúc một đường chạy như bay, so dự tính sớm hơn tới cách xa nhau mấy trăm km huyện thành, ấn hướng dẫn tìm được địa chỉ thượng bệnh viện khu năm viện, trước cửa thanh lãnh túc mục, đại sảnh đèn đuốc sáng trưng.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 72

Cả phòng cả trai lẫn gái ít nói cũng có bảy tám cái, đều thượng chút số tuổi, mỗi người thần sắc dữ tợn, nghẹn họng nhìn trân trối trừng mắt cửa nghênh quang mà trạm tuổi trẻ nam nhân.

Cao gầy thân hình, quần áo không tầm thường, làn da ở đơn sơ đèn quán hạ phiếm ngọc chất thanh tịnh lãnh bạch, ngũ quan đường cong sắc bén, nhú lại ấn đường hạ, một đôi khiếp người đôi mắt nhan sắc tương dị, trong xương cốt tự phụ lại thêm đậm mạc sâm hàn, gọi người không dám nhìn thẳng.

Chỉ một mắt, liền đủ có thể nhìn ra không phải theo chân bọn họ cùng tồn tại một cái thế giới người.

“Người.....” Trong đám người, trạm ra một cái xem như áo mũ chỉnh tề trung niên nam nhân, thon gầy gương mặt trừu động, theo bản năng không dám đối Lam Khâm quá làm càn, “Người ai a? Thiếu xen vào việc người khác a, ta nói cho người, nơi này viện trưởng chính là ta bằng hữu, không phát hiện bên ngoài người cũng không dám tùy tiện vào tới? Chạy nhanh đi ra ngoài!”

Lam Khâm hoàn toàn đem hấn đương không khí, lại trong triều đi rồi một bước.

“Không nghe thấy ta nói chuyện?” Trung niên nam nhân nuốt một chút, mạnh mẽ tăng thêm ngữ khí, “Đừng động nhàn sự!”

Theo Lam Khâm tới gần, hấn trong lòng ngực ôm chặt hình dáng cũng dần dần bại lộ rõ ràng, là cái..... Người?!

Cũng liền ở ngay lúc này, Tang Du cảm giác được âm ỉ, đầu đau muốn nứt ra mà tỉnh một lát, nàng không mở ra được mắt, ôm lấy Lam Khâm vai hướng lên trên đủ rồi đủ, khàn khàn kêu một tiếng, “Khâm Khâm.....”

Một tiếng phát ra, phòng bệnh tức khắc tỉnh mạch, trên giường gầy yếu nữ nhân trước hết phản ứng lại đây, trên tay hợp với truyền dịch quản vôi vàng bò dậy, “Tiểu ngư?!”

Trung niên nam nhân thất sắc, một bước tiến lên liền tưởng xốc Tang Du trên người cái quần áo, không cần Lam Khâm có động tác, Trần thúc một phen bóp chặt cổ tay hấn ném ra, “Thứ gì? Nhà của chúng ta Thiếu phu nhân người cũng dám chạm vào.”

Thiếu phu nhân?!

Một cái xưng hô thọc tổ ong vò vẽ.

Một đám nam nữ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vừa mới chột một mặt đối Lam Khâm khi không tự chủ được toát ra nhược thế khiêm tốn, hiện nay một cỗ não toàn vọt tới hấn trong lòng ngực ôm nhân thân thượng.

Như vậy thân mật tư thế, quan hệ không cần nói cũng biết.

Vui đùa cái gì vậy, bọn họ trước nay không nhìn khởi tiểu nha đầu, lần trước thấy còn dùng giá rẻ đồ trang điểm, tổng không có khả năng ngăn ngừa không đến một năm, thật sự leo lên chức cao?!

Lam Khâm ánh mắt như băng, vững vàng thác ôm Tang Du, căn bản mặc kệ nhiều ít ồn ào, cúi đầu dùng môi khẽ chạm nàng thái dương trấn an.

Tang Du vốn là không thanh tỉnh, mùi rượu còn trong, cảm giác được Lam Khâm hôn môi, hướng hấn cổ gian chôn chôn, nói năng lộn xộn, “Khâm Khâm, về nhà..... Quá sảo..... Mau về nhà đi ngủ.....”

Nếu vừa rồi hai chữ bọn họ thượng có hoài nghi.

Hiện tại một chính câu nói xong, tuyệt đối không có khả năng lại nhận sai thân phận.

..... Thật là Tang Du!

“Ai ở lo chuyện bao đồng, ai là tạp vụ người, làm rõ ràng sao?” Trần thúc hừ lạnh, “Nhìn xem vài giờ! Chúng ta Thiếu phu nhân sớm mệt nhọc, chịu không nổi người ngoài quấy rầy, đều tránh ra, đừng chậm trễ cấp người bệnh chuyển viện.”

“Loại này phá địa phương, các người cũng dám đem người hướng trong đưa?” Cánh tay hấn duỗi ra, cương đốc đem người toàn ngăn cách, nhường ra giường bệnh vị trí, “Người bệnh lập tức chuyển viện làm kiểm tra, bệnh tình nếu là chậm trễ một chút, các người liền chờ bị kiện đi.”

Giọng nói rơi xuống, phòng bệnh ngoại dày đặc cấp thông bước chân gài đúng chỗ ngựa vang lên, không cho bất luận kẻ nào vô nghĩa cơ hội.

Oai vắn bộ áo blouse trắng viện trưởng lãnh một đám bác sĩ hoá tốc vọt vào tới, biên lau mồ hôi biên triều Lam Khâm gật đầu khom lưng, “Lam tiên sinh, xin lỗi xin lỗi, chúng ta đã tới chậm, này liền đưa người bệnh lên xe.”

Năm sáu cái bác sĩ không nói hai lời, cởi bỏ giường bệnh khóa khóa, nhắc tới truyền dịch bình, tạm dừng dụng cụ theo dõi, Tang Du mù mù không biết làm sao, cuống quýt gian ngoài ý muốn đối thượng Lam Khâm đôi mắt.

Lãnh lệ trung kệp cho nàng nhu hòa.

Nhát gan như nàng thế nhưng không sợ, ngoài ý muốn bình tĩnh trở lại, quan tâm mà nhìn chăm chăm Tang Du, Lam Khâm kéo xuống một chút áo ngoài, đem Tang Du đỡ ửng ngủ nhan lộ cho nàng xem.

Mắt thấy giường bệnh bị đẩy đi, trung niên nam nhân tức giận đến cả người run run, túm chặt viện trưởng, “Làm gì đây là? Ta không phải nói tốt ——”

Viện trưởng vung tay áo, “Nói cái gì hảo, người cũng không nhìn xem là ai! Tân chú tư đại cổ đông hiểu không? Về sau nơi này chính là nhân gia!”

Lam Khâm ôm Tang Du tùy theo xoay người, nhàn nhạt xẹt qua Trần thúc.

Trần thúc hiểu, lạnh giọng kết thúc, “Các vị không cần phải gấp gáp, trở về hảo hảo chuẩn bị chuẩn bị, phòng ở cũng hảo di sản cũng hảo, chúng ta tiên sinh phụng bồi rất cuộc.”

Bệnh viện ngoài cửa, một khác gia cao cấp tư nhân bệnh viện xe cứu thương cửa sau mở rộng ra, nhanh nhẹn đem người bệnh an trí thỏa đáng khai đi, Trần thúc lái xe theo sát sau đó, đêm khuya trên đường trống trải, hơn mười phút liền thuận lợi tới mục đích địa.

Nhập viện sau lập tức an bài một lần nữa kiểm tra, Trần thúc không yên tâm Lam Khâm thân thể, khổ khuyên hẳn ở phòng bệnh chờ kết quả.

Phòng bệnh là trước tiên bị ra tới, sạch sẽ ngăn nắp tiểu phòng xép, trừ bỏ giường bệnh ngoài, còn có một trương bồi hộ giường, đệm chăn tuyết trắng không nhiễm một hạt bụi.

Lam Khâm hai chân có chút trầm trọng, ôm Tang Du đứng ở bờ hộ mép giường, cong lưng nhẹ nhàng đem nàng buông, làm nàng an ổn dừng ở gối đầu thượng, sớm đã cương ma cánh tay một chút một chút rút ra, hẳn thừa dịp dư lực không quá còn tính linh hoạt, kéo qua chặn cho nàng cái hảo, ngồi ở mép giường, xoa xoa nàng say hồng gương mặt.

Tang Du miễn cảm mà xoay người nằm nghiêng, đem hẳn ngón tay quyến luyến mà ngăn chặn, dùng khước môi chạm chạm, mơ hồ nói thầm, “Khâm Khâm thơm quá.....”

Thơm quá.

Muốn liếm một chút.

Lam Khâm trơ mắt nhìn nàng vươn hồng nhuận đầu lưỡi, tiểu động vật dường như nị ở trên tay hẳn, mềm mại nhu nhu mà khẽ liếm, cọt cọt, lại thỏa mãn mà đem mặt dán lên đi.

Tiểu ngư.....

Lam Khâm ngực chấn động, đầu ngón tay nóng bỏng ướt át, hẳn khống chế được hô hấp, cong cong môi, không tiếng động lẩm bẩm.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 73

Cửa phòng bệnh có bài ghế dựa, Lam Khâm chọn nhất dựa góc một cái, mệt mỏi mà ngẩng đầu lên, để dựa vào trên mặt tường, lãnh bạch ngón tay câu hạ áo lông cổ áo kéo kéo, rớt cuộc cảm thấy trong cổ họng thấu ti khí.

Hắn làm được.....

Làm tiểu ngư an an ổn ổn ở hắn trong lòng ngực ngủ, hắn thành công mà làm đủ trường hợp, đem tiểu ngư mục mục tiếp ra tới, làm những cái đó khinh nhục quá các nàng cận bã không dám lỗ mãng.

Tiếp được đi, hắn sẽ tìm tốt nhất luật sư, đem hắn là thuộc về các nàng đồ vật toàn bộ lưu lại.

Đều do hắn, là hắn cảm kích quá muộn, nếu không đã sớm hắn là.....

Lam Khâm nhắm hai mắt tự trách, trên người đau nhức mà hướng bên cạnh dựa dựa, không cẩn thận đụng tới bên trái khuỷu tay, lập tức đau đến thanh tỉnh, mấy giây chung ngồi ngay ngắn.

Ngô..... Đau quá.

Hắn lông mi run lên, cúi đầu tiểu tâm sờ sờ thương chỗ, cắn nha ấn, xác định xương cốt không thành vấn đề, hơn phân nửa là bầm tím, khả năng da cũng phá, quá mấy ngày khẳng định có thể hảo.

Loại này thương hắn trước kia thường xuyên chịu, có bao nhiêu trọng chính mình có thể cảm giác ra tới, căn bản không cần để ý.

Lam Khâm dịch đến ghế dựa nhất ngoại duyên, thò người ra theo kẹt cửa trong triều nhìn xung quanh, góc độ này, vừa lúc có thể đối thượng Tang Du ngủ nham, hãn tập trung tinh thần nhìn chăm chăm trong chốc lát, vai cổ toan đến không được, mới lại dịch hồi góc tường, nhảy ra di động WeChat ký lục.

Ở trên xe cùng nãi nãi hiệp thương khi, nàng hồi phục đơn giản rõ ràng bình tĩnh.

“Khâm Khâm, người yêu cầu ta có thể làm được, nhưng làm trao đổi, người đến đáp ứng ta hai điều kiện.”

“Đệ nhất, đem tiếp thu dây thanh giải phẫu trước tiên đến ba tháng trong vòng.”

“Đệ nhị, trở về về sau, bình tâm tĩnh khí nghe người nhị thúc nói chuyện, sẽ giúp tập đoàn một cái vội.”

Lam Khâm không có do dự, hãn trước hết cần giải quyết tiểu ngư gặp được phiền toái, chỉ cần khả năng cho phép, hãn đều có thể đi đổi.

Đêm khuya hành lang đèn thực nhu, ở hãn không rảnh trên mặt cắt ra minh minh ám ám quang ảnh, màu nâu đôi mắt lộ ở ánh sáng, tế sái toái tinh, màu xám đôi mắt giấu ở góc tường chỗ tối, chông chất khởi nùng ám tối nghĩa.

Tập đoàn sự hãn không sao cả, nhưng dây thanh giải phẫu.....

Trước kia hãn thể chất không đủ, kỹ thuật không thuần thực, hãn cũng không nghĩ nói chuyện, chưa từng trông cậy vào quá.

Hiện tại, hãn có có thể đạt tới giải phẫu tiêu chuẩn khả năng, có khát cầu nói chuyện dục vọng, lại cũng có sợ.

Lam Khâm nhìn tối tăm óc nhà chộp chộp khô khốc mắt.

Sợ giải phẫu, cái kia vẫn luôn bị nãi nãi xem nhẹ bất kể, thấp hơn 1% sinh mệnh nguy hiểm.

Nếu gần là dây thanh tổn thương chữa trị, giải phẫu liền tính thất bại, cũng có thể duy trì hiện trạng, cũng không sẽ tạo thành ác liệt ảnh hưởng.

Nhưng hẳn tình huống quá đặc thù, hẳn toàn bộ yết hầu hầu bao gồm thực quản thượng đoạn, đều đã từng nghiêm trọng bỏng rát, có chút không thể nghịch thương tổn chú định đi theo hẳn cả đời, bình thường hơi không lưu ý đều sẽ nhiễm trùng, mà hẳn lại vô pháp khâu phục dục vật, phi thường phiền toái.

Tuy rằng nãi nãi lập lại cường điệu, giải phẫu ngoài ý muốn khả năng tính vô hạn ước bằng không, nàng tuyệt không sẽ làm bất luận cái gì nguy hiểm phát sinh.

Nhưng hẳn bệnh ở hẳn trên người, hẳn trong lòng rõ ràng, một khi thuật trung hoặc thuật sau xuất hiện nãi nãi ứng đối không kịp phản ứng, khiến cho vết thương cũ bệnh phù, có lẽ vài giây vài phần trong vòng, hẳn liền sẽ hít thở không thông.....

Lam Khâm nhấp môi, dựa vào góc ẩn thương cánh tay, vô thanh vô tức mà thấp cúi đầu.

Tang Du cố sức mở mắt ra khi, đầu đều phải tạc rớt, hoa nửa phút mới chống thân ngồi dậy, che lại cái trán hoãn một hồi lâu, mê mang mà bò xuống giường lê dép lê, phân biệt một chút toilet phương vị, lung lay đỡ tường qua đi, bò đến bên cạnh cái ao tẩy rửa mặt, thuận tiện xé mở sớm có người chuẩn bị tốt dùng một lần nha cụ đánh răng súc miệng.

Nàng thật vất vả thanh minh một chút, đối với gương sơ hảo tóc, chiếu chiếu chính mình say rượu qua đi mặt, sừng sốt.

Dùng một lần?

Này..... Là nào?!

Không phải tiểu lâu, không phải nàng cùng Khâm Khâm phòng!

Tang Du sợ tới mức thiếu chút nữa nhảy lên, còn ở đần độn đầu hoàn toàn bị nước lạnh bát tỉnh, nàng kinh hoảng mà lao ra toilet môn, vừa thấy trong phòng bày biện liền ngốc trụ, ánh mắt rơi xuống trên giường bệnh khi, đồng tử rụt rụt, trên người tinh tế mà run một chút, luống cuống tay chân nhào lên đi.

“Mẹ?!”

Từ Tĩnh Nhàn tỉnh lại, bất đắc dĩ tiếp được nàng, vẫn thường tế nhu trong thanh âm mang theo oán trách, ho nhẹ điểm điểm nàng cái trán, “Người a, biết rõ tửu lượng không hảo còn uống rượu, xem đêm nay đem Lam tiên sinh vất vả ——”

Tang Du một lòng phanh nhắc tới cổ họng, nhảy đến trước mắt hoa râm, miệng khô lưỡi khô.

Buổi sáng 5 giờ.

Tang Du rời đi mụ mụ giường bệnh khi qua lại nhìn ba lần, thật là 5 giờ, từ tối hôm qua ăn xong nướng BBQ nàng uống say bắt đầu, đến bây giờ gần mười cái giờ thời gian.

Nàng dùng sức cắn môi, một bên liều mạng cầu nguyện Khâm Khâm nhất định đi nghỉ ngơi, một bên bay nhanh chạy tới kéo ra phòng bệnh môn.

Bên ngoài sắc trời còn hắc, hành lang ánh sáng tối tăm, nàng tiên triều tả xem, trống không không ai, lại triều hữu xem, một loạt ghế dài hơn phân

nửa chôn ở không quang bóng ma, cũng không.....

Không đúng.

Tận cùng bên trong, dựa góc tường vị trí, dựa một đạo âm đạm bóng dáng, đầu rũ, nếu không phải tuyết sắc vành tai quá mức thấy được, cơ hồ liền cùng sương mù mênh mông không khí hòa hợp nhất thể.

Tang Du ngơ ngẩn nhìn chăm chăm, chứa đầy nước mắt tức khắc trào ra tới.

Nàng ngực đổ đến thở không nổi, nơi tay trên lưng thật mạnh cắn một ngụm mới bình tĩnh một chút, phóng nhẹ thanh âm đi đến Lam Khâm bên người, hết sức tiểu tâm mà chạm vào tóc của hắn, nàng khó chịu mà ngồi xổm xuống đi, mặt chôn ở hắn đầu gối, vô thức mà ôm lấy hắn chân.

“Khâm Khâm.....” Nàng tiểu tiểu thanh nức nở, “Ta như thế nào như vậy hư a.....”

Như thế nào có thể uống say ngủ chết, như thế nào có thể làm Khâm Khâm thế nàng đi đổi mặt những cái đó bát nháo hắc ám mặt.

Tang Du hận không thể đem chính mình bóp chết.

Nghĩ còn chưa đủ, nàng thật bắt tay tạt ở trên cổ cho hả giận.

Nàng mới véo một chút, đau cũng chưa cảm giác được, đã bị hơi lạnh bàn tay che đậy đầu, tiếp theo cánh tay bị kéo, thân thể một oai, ngồi xuống hắn trên đùi.

Tang Du trọn to khóc hồng đôi mắt, đối thượng Lam Khâm khó nén ủ rũ dị sắc hai mắt.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 74

Tang Du đem cơm sáng đưa đến phòng bệnh khi, hai cái hộ sĩ chính vây quanh ở mép giường tri kỷ chăm sóc, khinh thanh tế ngữ đùa với Từ Tĩnh Nhàn nói chuyện.

Từ Tĩnh Nhàn so với tối hôm qua sắc mặt hảo không ít, khụ đến cũng không như vậy kịch liệt, hộ sĩ thấy người nhà tới, mỉm cười nói: “A di khôi phục không tồi, bên này có chúng ta tùy thời chăm sóc, các người vội nói, liền không cần tổng ở chỗ này thủ.”

Từ Tĩnh Nhàn biểu tình như cũ lo sợ, môi động vài cái, không có thể nói xuất khẩu, trước mặt người khác nhàn nhạt cười.

Tang Du minh bạch, mụ mụ ở lo lắng tiêu dùng.

Tốt như vậy chữa bệnh điều kiện, không cần hỏi cũng biết phí dụng ngẩng cao, hộ sĩ lại tùy kê tùy đã có như chỉ vì nàng một người phục vụ, hiển nhiên là tiền đôi ra tới, đối với nhiều năm sinh hoạt đơn giản túng quẫn nàng tới nói, nhất định là như đi trên băng mỏng.

Tang Du cảm nhận được mụ mụ tâm tình, qua đi nắm nắm tay nàng, Lam Khâm thuận thực phóng hảo trên giường bệnh bàn bản, đem mua tới cơm sáng mở ra, lẳng lặng ngồi đi một bên không hề quấy rầy mẹ con ở chung.

Từ Tĩnh Nhàn biết không là nói chuyện thời cơ, tìm những đề tài khác, ôn nhu hỏi: “Tiểu ngư, như thế nào liền mua một phần? Người cùng Lam tiên sinh không cùng nhau ăn sao?”

Tang Du lắc đầu, ở mụ mụ trên lưng thuận thuận, “Mẹ, người ăn trước, qua đi ta bồi hăn đi ra ngoài ăn.”

Từ Tĩnh Nhân bưng tỉnh, lấy Lam Khâm điều kiện, bệnh viện đồ ăn tất nhiên nhập không được hăn khẩu, nàng hỏi câu này thật sự là thất lễ, nàng gãi gãi chân, không biết làm sao mà vùi đầu ăn cơm, trong lòng âm đạm.

Nàng nhìn ra được tới, Lam Khâm đối tiểu ngư là thiệt tình thực lòng, tình cảm thâm hậu.

Nhưng các nàng gia hoàn cảnh cùng qua đi những cái đó đồn đãi vớ vẩn..... Như thế nào mới có thể làm nữ nhi ưỡn ngực ngẩng đầu, xứng với Lam Khâm người như vậy.

Nữ nhi thực ngoan thực hiểu chuyện, làm việc có chừng mực, biết rõ tửu lượng kém lại mất khống chế mà uống đến bất tỉnh nhân sự, khẳng định là gặp chuyện thương tâm, mà này đó, nàng làm mụ mụ hoàn toàn không biết gì cả, cũng không từ trợ giúp.

Từ Tĩnh Nhân vành mắt lặng lẽ phiếm hồng.

Phòng bệnh cửa phòng mở động, Trần thúc tiến vào nhắc nhở, “Tiên sinh, luật sư tới rồi.”

Luật sư là Lam Khâm chuyên môn chọn lựa, suốt đêm lại đây, phong trần mệt mỏi từ sân bay trực tiếp đuổi tới bệnh viện, đem di sản tình huống kỹ càng tỉ mỉ hiểu biết lúc sau, hăn đứng dậy cùng Lam Khâm bắt tay, “Tiên sinh yên tâm, chiếu từ nữ sĩ cùng Tang tiểu thư tự thuật, không ngừng có thể lưu lại căn hộ kia, hai vợ chồng già trên đời khi, các nàng mẹ con chiếu cố đến nhiều nhất, hăn là còn có thể hợp lý có được càng nhiều.”

Kế tiếp, không cần những cái đó lòng lang dạ sói thân thích tái xuất hiện đậm chân, sở hữu lời nói đều phóng tới toà án đi lên nói.

Chờ luật sư rời đi, Từ Tĩnh Nhàn thay đệ nhị bình dược, trên tường kim đồng hồ đã chuyển qua 9 giờ.

Tang Du xem mù mù trạng thái vững vàng, giành giật từng giây lôi kéo Lam Khâm rời đi phòng bệnh, nàng nắm chặt Trần thúc tắc tới phòng tạp, nghiêm túc nói: “Khâm Khâm, ta trước đem người đưa đến khách sạn, người ngủ một lát, ta về nhà nấu cơm cho người, hảo lập tức liền đi tìm người.”

Lam Khâm không chịu, vội vàng ấn di động, “Ta không vậy, cùng đi nhà người..... Không thể sao? Tới rồi về sau, người làm ta làm cái gì ta liền làm cái đó.”

Ở cái này lấp đầy ký ức huyện thành, hẳn không nghĩ cùng tiểu ngư tách ra.....

Tang Du không dung cự tuyệt, “Trong nhà sắp phá bỏ và di dời, chung quanh dơ loạn kém, lại nói ta trong phòng vẫn luôn không ai trụ, khẳng định yêu cầu một lần nữa thu thập, vô pháp làm người năm.”

Nàng nghiêng răng, Khâm Khâm nói được dễ nghe, nếu là thật đi theo nàng, tuyệt đối không có khả năng thành thật ngủ, hẳn mệt mỏi mười mấy giờ, nàng không thể mềm lòng dung túng.

Trần thúc đem xe ngừng ở khách sạn cửa, Lam Khâm ấn đường còn hơi hơi ninh, Tang Du xem hẳn sắc mặt như vậy tiều tụy, càng kiên định quyết tâm, “Khâm Khâm, người nghe ta sao, ngủ chờ ta, bằng không ta lại muốn lo lắng.”

Liền hống mang hung đem Lam Khâm đẩy mạnh phòng, cường bách hẳn nghỉ ngơi, còn mang đi phòng tạp để ngừa hẳn chạy loạn, Tang Du một khắc cũng không nhiều lắm lưu, khẩn đuổi chậm đuổi ở hai mươi phút nội tới rồi gia phụ cận.

Khâm Khâm đối lá, nàng đến nắm chặt.

Phá bỏ và di dời còn ở vào giai đoạn trước, không có chính thức chấp hành, quanh thân lụy bại đến không tính nghiêm trọng, Tang Du ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ xe một đường bay vút, trải qua nàng mười lăm sáu tuổi khi mỗi ngày bày quán giao lộ, dường như đã có mấy đời cong cong khóe miệng.

Trần thúc cũng nhịn không được liên tiếp hướng ra ngoài xem, lẩm bẩm tự nói, “Biến hóa thật đại.....”

Tang Du thần kinh nhẹ trều một chút, “Trần thúc, người đã tới?”

Trần thúc rùng mình, ý thức được hấn vừa rồi nhắc mãi cái gì, ót xoát toát ra hấn, nắm chặt tay lái, nhìn như bình tĩnh mà giải thích, “Tuổi trẻ thời điểm..... Đã tới một lần, có bằng hữu tại đây.”

Hấn sợ Tang Du tiếp tục truy vấn, kinh hồn táng đảm mà nhanh hơn tốc độ xe, đem xe ngừng ở nhà nàng cửa.

Tang Du càng kinh ngạc, “Trần thúc, người tìm quá chuẩn!”

Trần thúc trong lòng “Ai u” một tiếng, đối chính mình này đầu óc hoàn toàn tuyệt vọng, vẻ mặt đau khổ cười gượng, vô tội hỏi lại: “Người cùng ta nói kỹ càng tỉ mỉ địa chỉ, có phải hay không chỉ lo nhớ tiên sinh, cấp đã quên?”

“Đại khái là,” Tang Du phun ra hạ đầu lưỡi, “Tiến vào chờ đi?”

Trần thúc liên tục xoa tay, hấn nào dám a, bảo không chuẩn lại sẽ nói nói bậy.

Tang Du không cưỡng cầu, chạy tiến gia môn thẳng đến phòng bếp, hệ thượng tạp dề, động tác nhanh nhẹn mà tìm ra tài liệu bắt đầu xắt rau, nàng

vừa mới đem mẽ hạ nôi, liền nghe được “Bang bang” vang nhỏ.

Nàng vừa chuyển đầu, ngoài cửa sổ đứng nói thanh tuấn bóng người, chính khúc ngón tay gõ cửa sổ, “Tiểu ngư, người đã trở lại?”

“A.....” Tang Du chợt vừa thấy hấn, thiếu chút nữa không phản ứng lại đây, “Thẩm ca.”

Nhà nàng trụ lâu một, mục mục thân thể hảo chút khi, sẽ khai cái cửa sổ bán chút chính mình làm mặt điểm kiếm tiền lẻ, này tuổi trẻ nam nhân là đối diện khai tiệm trà sữa lão bản, thăm vài lần biết nhà nàng ít người, liền thi thoảng lại đây nhiệt tâm hỗ trợ.

Tang Du không nhớ rõ hấn gọi là gì, trước kia gặp qua hai lần, mục mục làm nàng kêu Thẩm ca, nàng liền thuận miệng hô.

“Ta nghe nói từ đi bị bệnh?” Nam nhân quan tâm hỏi, “Ở đâu gia bệnh viện? Ta nghĩ tới đi xem.”

Tang Du cười, “Không cần, ta mẹ không nghiêm trọng, quá mấy ngày là có thể xuất viện.”

Hấn ánh mắt từng từng, “Ta đây yên tâm, tiểu ngư, nếu là trong nhà có chuyện gì, người tùy thời qua đi tìm ta, ta đều ở.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 75

Tang Du uyển chuyển tỏ vẻ chính mình tuyển, nhưng hướng dẫn mua trách nhiệm tâm cường đến thái quá, một hai phải đối nàng phụ trách đến cùng.

Nàng ngăm ngăm thời gian, mụ mụ không sai biệt lắm nên đối được, dứt khoát bắt cái điện thoại qua đi, thuận tiện ngăn trở hướng dẫn mua lái nhải, “Mẹ, cảm giác thế nào? Khụ đến còn lợi hại sao?”

Từ Tĩnh Nhàn ngữ khí luôn là nhu hoãn, “Khá hơn nhiều, bên này mọi việc có hộ sĩ chiếu cố, người đừng nhọc lòng mụ mụ.”

“Sao có thể không nhọc lòng,” Tang Du nhỏ giọng nói, “Ta buổi chiều qua đi, cho người mang hai bộ quần áo thay đổi.”

Từ Tĩnh Nhàn đáp lời, bất an hỏi: “Lam tiên sinh có khỏe không? Ngày hôm qua vất vả hãn.”

“Hãn ở ngủ đâu, chờ hãn khôi phục điểm tinh thần, chúng ta cùng đi phòng bệnh,” Tang Du điệu bất giác kéo đến mềm mại, “Mẹ, hai chúng ta cảm tình đặc biệt ổn định, nguyên bản cũng tính toán năm nội đem hãn mang lại đây, cho nên người không cần như vậy mới lạ, kêu Khâm Khâm là được.”

Nói chuyện khi, nàng nhìn trúng hai điều xúc cảm mềm mại thuần sắc góc bẹt quần, nghĩ Khâm Khâm tuy rằng thân cao chừng một tám năm hướng lên trên, nhưng trên người thiên gầy, eo lại gắt gao hẹp hẹp, một 80 số đo cũng đủ dùng.

Nàng khắc chế ý niệm, bất đắc dĩ não bổ năng lực quá cường, trong trí nhớ Lam Khâm trần trụi thiển bạch eo bụng điều võ dương oai nhảy đến trước mắt, kích đến nàng giọng nói một đốn, tâm tư mơ hồ một lát mới lạc định, nghe được mụ mụ đang nói: “..... Lần này phí dụng muốn tính rõ ràng, chúng ta mau chóng còn, hẳn bang vội quá nhiều, tiền phương diện này tuyệt đối không được hàm hồ.”

Tang Du im lặng, mụ mụ đối tiền miễn cảm, nàng nếu là biết, ban đầu cùng Lam Khâm quen biết, hẳn trực tiếp tạp tới tám trăm vạn cự khoản.....

“Tiểu ngư, đừng ngại mụ mụ bản khắc,” Từ Tĩnh Nhàn thở dài, “Trong nhà tình huống người có phải hay không còn không có đối hẳn nói? Mụ mụ biết người khó, giúp không đến người cái gì, nhưng cũng không thể kêu người bị người xem thấp.”

Tang Du hốc mắt nóng lên, “Ân” thanh, “Ta hiểu.”

Nàng cầm hai điều tuyến tốt góc bẹt quần cộng thêm một bộ áo ngủ đi khoản đài tính tiền, ổng nghe, Từ Tĩnh Nhàn tiếp tục dặn dò, “Còn có, nữ hài tử rụt rè điểm, quan hệ đừng phát triển quá nhanh, người ngày hôm qua ở bồi hộ trên giường bắt tay..... Bắt tay hướng nhân gia Lam tiên sinh trong quần áo duỗi, giống bộ dáng gì.”

Tang Du mới vừa sinh ra một chút âm đạm, bị mụ mụ nói mấy câu cường chế di dời, nàng dờ khóc dờ cười thềm mắng chính mình, đóng cửa lại đối Khâm Khâm bồn phóng còn chưa tính, như thế nào có thể làm trò mụ mụ mặt, đích xác thực quá mức!

“Mẹ người yên tâm, ta đặc biệt ngây thơ!” Nàng lời thề son sắt nói dối bảo đảm, “Không say thời điểm, cùng Khâm Khâm mới kéo bắt tay mà thôi _____”

Nói một nửa, vẫn luôn không bắt được đến xen mồm cơ hội hướng dẫn mua bỗng nhiên mở miệng nói, “Tiểu thư.”

Tang Du nghe tiếng ngẩng đầu.

Hướng dẫn mua cười đến sáng lạn, triều nàng lắc lắc góc bệ quần hộp, câu chữ rõ ràng, “Này khoản quần lót bản hình thiên tiểu, người xác định người bạn trai có thể mặc sao?”

Quần lót, bạn trai, ngây thơ, kéo bắt tay.

Tang Du thạch hóa mà giơ di động, ống nghe lập tức an tĩnh, tất cả đều là Từ Tĩnh Nhân thâm chịu kích thích thở dốc thanh.

Nàng chỉ là không yêu bị quần lấy giới thiệu, chẳng lẽ đặc tội vị này tỷ tử sao!

Tang Du hống xong mụ mụ, tới tiểu tính tình, góc bệ quần cùng áo ngủ cái nào cũng không mua, quái đến cách vách một khác gia, xoát xoát xoát tuyến kết thúc trưởng, dẫn theo túi ưỡn ngực ngẩng đầu bước đi quá, tính tính toán Khâm Khâm hẳn là còn chưa ngủ tỉnh, nàng sợ sảo đến hẳn, chuyển đi dưới lầu siêu thị mua chuẩn bị vật dụng hàng ngày, tiếp cận giữa trưa mới cùng Trần thúc đến khách sạn dưới lầu.

Trần thúc hỗ trợ đem đồ vật đưa đến cửa, cười tùm tùm nói: “Trước đài nói cho tự động thang cấp tới rồi khách sạn tốt nhất phòng hình, ta liền không đi vào, các người nghỉ ngơi.”

Tang Du tả hữu nhìn xem, phát hiện hành lang ánh đèn tựa hồ phá lệ kiêu diễm, nàng không thời gian nghĩ nhiều, phòng tạp “Tích” một tiếng xoát khai, nhẹ tay niếp chân đẩy cửa ra, đem lớn nhỏ túi từng cái dịch đi vào, thăm mềm mại, lặng yên không một tiếng động.

Nàng đơn giản hợp quy tắc hảo, nín thở ngồi dậy, nhìn đến bức màn kéo chặt, thấu không tiến ánh nắng, mép giường tựa hồ sáng lên tràn ảm quang đèn, ánh đến trong phòng giống như đêm khuya.

Cẩn thận nghe, có thanh thiên lâu dài tiếng hít thở.

Lại nói tiếp, nàng là lần đầu tiên cùng Khâm Khâm ở khách sạn thuê phòng.....

Tang Du đứng ở huyền quan, chỉ có thể liếc đến một tiểu tiết tuyết trắng khăn trải giường, nàng chờ không kịp muốn đi xem Lam Khâm, thay dép lê nhón chân, một bước một đống mà nhẹ nhàng vòng qua phòng tắm chỗ rẽ, súc đủ thể muốn đánh tới mép giường, lại đang xem rõ ràng trước mắt hình ảnh sau, ngạnh sinh sinh tạt trụ, đỡ lấy tường mới lay động đứng vững.

Thiên hồng màn một nửa treo, một nửa nhẹ rũ, to như vẩy viên trên giường, phủ kín mới mở đỏ thắm hoa hồng cánh, cánh hoa trung gian.....

Nằm nghiêng thân hình thon dài, mặt mày như họa mạo mỹ thần tiên.

Tang Du trái tim cơ hồ đình nháy.

Trên giường nam nhân hơi cuộn thân, tóc đen ngăn chặn cánh hoa, hàng mi dài rũ thấp, ở trước mắt che ra sơ sơ nhàn nhạt bóng dáng, môi khô phục một chút huyết sắc, vô ý thức mà khấn hợp lại, câu đến người chỉ nghĩ thân đi lên, phá vỡ hẳn khớp hàm, tùy ý khi dễ trêu chọc.

Tang Du hơn nửa ngày hoãn quá một hơi, che lại đôi mắt.

Loại này huyết mạch bành trướng, ngẫu nhiên một lần thì tốt rồi, nếu là thường xuyên phát sinh, nàng sớm hay muộn khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Lam Khâm tựa hồ cảm giác được nàng tới gần, bất an động động, ấn đường ninh khởi, vô ý thức gãi gãi cánh hoa, lãnh tay không chỉ sẵn hồng, càng là một bộ hoạt sắc sinh hương.

Tang Du hồng mặt mà lấy đầu chạm vào tường.

Lam Tiểu Khâm, ngủ đủ rồi sao? Không đủ cũng không được!

Nàng hút hút cái mũi, vãn khởi cổ tay áo, đi nhanh vọt tới giường đuôi, ném rớt dép lê bò lên trên đi, hai hạ đủ đến Lam Khâm bên người, cánh tay chống giường cúi đầu nhìn hấn.

..... Thật lâu không tưởng giảng thô tục.

Nàng bạn trai, thật..... Đẹp, đẹp phải gọi người cầm giữ không được.

Tang Du đem hơi lạnh tay ấp ấm, vỗ về hấn mặt chuyển hướng chính mình, nóng vội khó nhịn mà thối đi lên hôn một cái.

Hấn lông mi khẽ run.

Thân một chút, nào đến nào a.

Tang Du chưa đã thèm, duỗi đầu lưỡi nhuận nhuận hấn môi, chờ hấn theo bản năng mở ra một ít, nàng mềm mại khinh đi lên, tim đập nổ vang gia tăng hôn.

Lam Khâm lược đẩy ra mi mắt, trong mộng mong muốn không thể tức người gần trong gang tấc, chính nhiệt tình đè nặng hấn môi.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 76

Lam Khâm quay đầu không xem nàng, đen nhánh hàng mi dài che lại trong mắt hạ xuống, thất thần mà nhìn chăm chăm mặt đất.

Tang Du đoán được hẳn hơn phân nửa là chui rúc vào sừng trâu nhĩ, dứt khoát không nói chuyện nữa, trước đem màn giữ tươi phóng một bên, nhắc lên hẳn vạt áo, che chở cánh tay trái thế hẳn đem áo trên cởi ra.

Lam Khâm trong lòng buồn, mới đầu hơi kháng cự, chờ Tang Du thật sự dừng lại động tác mặc kệ hẳn, hẳn lại sợ hãi, nhấp môi đi đến nàng phụ cận, cúi xuống thân dán dán nàng tóc, cọ xát cầu tình.

Tang Du lúc này mới tiếp tục, nghiêm túc cho hẳn bao ở miệng vết thương, tay trượt xuống dưới đến đai lưng thượng.

Nàng dừng một chút, không nghĩ hẳn lại xúc động, buông ra tay nhẹ giọng nói: “Quần chính người thoát đi, ta đi ra ngoài.”

Nói xong nhìn như vân đạm phong khinh mà xoay người liền đi.

Lam Khâm chịu không nổi nàng biến lãnh đạm, đuổi theo đi từ sau lưng ôm lấy nàng, khẩn cô không bỏ, hẳn phát không ra tiếng, chỉ có thể mồm to hô hấp.

Tang Du treo cao tâm bỗng dưng buông lỏng, minh bạch Lam Khâm lại một lần từ cực đoan bi quan đi ra.

Nàng lập tức xoay người, oa tiến hẳn trống trơn lỏa lỏa trong lòng ngực, mang theo giọng mũi hỏi: “Nghĩ thông suốt? Không khổ sở? Người lại ở miên man suy nghĩ! Biết rõ chờ cái này giai đoạn qua đi, thể chất hảo lên, người tương đối ta làm cái gì đều có thể, vì cái gì còn muốn tránh ở này trách móc nặng nề chính mình!”

“Chúng ta từ từ tới, bất luận cái gì quá trình ta đều bồi người, sợ cái gì?” Nàng ngửa đầu xem hẳn, ngón tay không nhàn rỗi, sờ sờ hẳn sống lưng trấn an, “Về sau không được lại tùy tiện ngại chính mình không tốt, nhớ kỹ không có?”

Lam Khâm nghe lời gật đầu, dị sắc trông mắt tràn đầy cảm xúc, hơn phân nửa bị nàng hòa tan, còn thừa một ít càng vì trầm trọng, yên lặng tàng độ sâu chỗ.

Hắn lấy lòng mà dặt tay nàng, đặt ở đai lưng khấu thượng.

Tang Du mặt lại nhiệt, giải xong chạy nhanh chạy ra đi, bái cửa dặn dò, “Dùng nước ấm! Ta..... Ta ở trên giường, không đúng không đúng, ta ở bên ngoài chờ người!”

Suýt nữa nói phiết.

Tang Du hô khấu khí, xoa bóp phồng tay gương mặt, nỗ lực thanh tâm quả dục đi thu thập trên giường hoa hồng cánh, biên sửa sang lại biên phun tào, Trần thúc đừng nhìn tuổi đại, ý tưởng từ trước đến nay đủ tân triều, bảo không chuẩn chính là cố ý cho bọn hắn dính loại này phòng!

Vòng tròn lớn giường, hồng màn, kia còn có hay không mặt khác?

Bất quá mặt khác phồng chừng rất khó kích thích đến nàng, rốt cuộc nàng là vừa rồi chính mắt thấy quá cánh hoa ngũ mỹ nhân tang tiểu ngư, kích thích ngạch giá trị đó là tương đương cao.

Nàng đặc ý đào dạt nghĩ khi, vừa lúc quay người lại, mặt triều phòng tắm phương hướng, cong cong một đôi mắt tròn mấy giây chung trọn to, cả kinh đầu gối mềm nhũn, bùm ngã ngồi đến trên giường.

Vả mặt luôn là tới nhanh như vậy.

Phòng tắm.....

Phân hai cái khu vực, nàng vừa rồi giúp Lam Khâm thay quần áo, là bên ngoài rửa mặt khu, hướng trong có pha lê phòng, là tắm rửa khu, phóng bồn tắm cùng vòi hoa sen.

Tắm rửa khu dựa gần giường, chỉ cách một đạo pha lê tường, nàng phía trước liền chú ý tới, nhưng là!

Nhưng là ở bên trong không bật đèn phía trước, căn bản mơ hồ một mảnh thấy không rõ lắm, nàng tự động cho rằng pha lê dán giấy, nhất định là không trong suốt, kết quả hiện tại mới phát hiện, dán giấy vị trí miễn cưỡng đến nam nhân bụng nhỏ mà thôi, lại hướng lên trên, toàn thấu, pha lê còn sát đạt được ngoại sạch sẽ.

Tang Du té mép giường, Lam Khâm thoát đến tinh quang, nàng cùng hẳn, đang ở mặt đỏ thở hỗn hển hai mặt nhìn nhau.

Lam Khâm là cúi đầu tiến vào, đối trước mắt tình cảnh không hề chuẩn bị, phản ứng lại đây khi, hẳn vội vàng đi kéo trong suốt pha lê nhất phía trên mảnh, đáng tiếc mới kéo xuống một tiểu tiết, dây thừng liền tạt đốn mất linh, liền tóc của hẳn cũng chưa che lại.

Hẳn hoàn hoàn chinh chinh lộ thượng thân, đối thượng Tang Du lóa mắt ánh mắt, dưới thân lại có ngãng đầu xu thế.

Lam Khâm vội vàng bối quá thân, không nghĩ giặt sạch, khá vậy không dám đi xa, khoảng cách một khi kéo ra, nàng chỉ biết nhìn đến càng

nhieu, hấn gõ gõ pha lê kêu nàng đừng nhìn, đợi vài giây, hấn lặng lẽ nghiêng đầu, thiếu chút nữa hít thở không thông.

Tang Du chẳng những không né tránh, thế nhưng mau tiến đến pha lê bên cạnh!

Nàng chấp tay sau lưng, vô tội mà nháy mắt, nhin xuống mệnh môn sóng gió mãnh liệt, thực đứng đần mà trả lời, “Khâm Khâm, ta lại không phải không thấy quá, người tầy nha.”

Lam Khâm yết hầu lặn lội, đối nàng không còn biện pháp, điều cao thủy ôn đem dòng nước phóng đại, vô dụng bao lâu, hôi hổi nhiệt khí liền đem trong suốt pha lê hong thương một tầng sương trắng.

Tang Du kéo kệt kệt cào pha lê, ở bên ngoài kêu: “Lam Tiểu Khâm, người đừng ý vào lớn lên đẹp muốn làm gì thì làm! Đối bạn gái như vậy lòng dạ hẹp hòi không tốt! Ta nhìn xem làm sao vậy!”

Lam Khâm trên người làn da bị nước ấm nắng đến đỏ lên, ngón tay cuộn lên.

Không phải lòng dạ hẹp hòi.....

Hấn là thuộc về tiểu ngư, thấy thế nào, như thế nào sờ, đều tùy nàng cao hứng.

Nếu là bình thường thay quần áo, hấn cũng không đến mức biệt nữ, nhưng hôm nay tình huống này, nàng hứng thú bưng bưng mắt lấp lánh, đáng yêu đến vô cùng nhận người đau, là hạ quyết tâm, muốn canh giữ ở bên ngoài thưởng thức hấn tắm rửa.

Hấn tập thể hình kế hoạch còn ở lúc đầu, thân thể vẻ ngoài khôi phục đến xa xa không đủ, thậm chí cúi xuống mắt là có thể nhìn đến xương sườn, nơi nào nói được với thưởng thức.

Chỉ biết càng xem càng không có hứng thú.

Lam Khâm tránh đi cánh tay trái, nửa bên thân nhậm thủy tưới, đầu ngón tay đụng tới sương trắng thượng, viết chữ cấp Tang Du, “Đừng nhìn.”

Tang Du tức giận đến dậm chân, đề cao tiếng nói cái quá tiếng nước, “Muốn xem!”

Lam Khâm chọc chọc chính mình đột ra xương cốt, khổ ba ba viết, “Ngoan.”

“Không ngoan!”

“Tiểu ngư nghe lời.”

“Không nghe lời!”

Lam Khâm khó khăn, ướm lộc cộc ở pha lê thượng vẽ một cái giản nét bút tiểu ngư, họa xong, tiếp tục ở đuôi cá mặt sau chậm rãi viết xuống một cái từ đơn.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 77

Nàng nâng lên mặt, hai mắt nhu nhuận, cầm hấn ngón tay, “Mụ mụ thúc giục ta muốn đem tiền tính rõ ràng, còn cho người, chính là nàng không rõ, trừ bỏ tiền còn có rất nhiều..... Hơn nữa ta cùng người cũng coi như không rõ ràng lắm.”

Lam Khâm đem nàng trong tay chiếc đũa đoạt hạ phóng đi một bên, dặt quá nàng ôm đến trên đùi, đặt bút viết chữ, khó được đối nàng thái độ cường ngạnh, “Không được tính.”

Tang Du mếu máo, ăn ngay nói thật: “..... Cũng vô pháp tính, người làm cái gì đều danh tác, quang chữa bệnh cùng luật sư, ta tồn chút tiền ấy phòng chừng số lẻ đều không đủ, mặt khác một trăm vạn vẫn là người cấp, người nếu không cấp, liền từ từ phòng ở phá bỏ và di dời khoản được không.”

Hảo cái gì hảo.

Lam Khâm nhúu mày thủ sẵn nàng eo, ý thức được mỗ sự kiện hấn phía trước xác thật không có suy xét đến, làm được không tốt.

Hấn thò người ra lấy quá quần áo cũ tiền kẹp, ôm lấy trong lòng ngực hương thơm mềm ấm nữ hài, đem tạp một trương trương rút ra bỏ vào nàng lòng bàn tay.

Tang Du mờ mịt tiếp nhận, “Làm cái gì?”

Lam Khâm rờng bay phượng múa viết chữ cho nàng, “Trong nhà còn có hai trương, trở về đều giao cho người, mật mã giống nhau, người sinh nhật, về sau tùy tiện dùng, không bao giờ yêu cầu bản khoản tiền, ta có thể kiếm.”

Tang Du tức khắc cảm thấy phủng thượng mấy khối đủ có thể bồng chết người tiểu bàn ủi, lắp bắp nói: “Không phải, người đừng cho ta nha, ta lại không cần ——”

“Vốn dĩ chính là của người, ta bất cứ thứ gì, ta bản nhân, toàn bộ là của người.”

Lam Khâm bút tích thanh tuấn hữu lực, tự tự gõ tâm.

“Huống chi, ta mới là không cần.”

Tang Du ngơ ngẩn nhìn chăm chăm hẳn.

Lam Khâm cong cong môi, ở trên mặt nàng thân thân, dùng một câu hoà âm, “Có người về sau, ta cũng chỉ yêu cầu người.”

Ăn cơm xong, Lam Khâm lại ôm lấy Tang Du ngủ nửa giờ, tiêu hao tinh lực bổ túc sau, cùng nhau đến bệnh viện xem Từ Tĩnh Nhân, an bài hai cái hộ sĩ chiếu cố thoả đáng, bác sĩ y thuật cũng tin được, mới một ngày qua đi, Từ Tĩnh Nhân chứng bệnh rõ ràng giảm bớt, sắc mặt đẹp rất nhiều.

Tang Du giúp mù mù thay quần áo khi, Lam Khâm đến phòng bệnh ngoại lảng tránh, Trần thúc nhân cơ hội cùng hẳn sinh động như thật miêu tả, “Giữa trưa lúc ấy, Tang tiểu thư trong nhà nhất bang thân thích tìm tới môn, ta sau lại xem theo dõi, ở bệnh viện cổng lớn khí thế đủ đâu, hận không thể lên trời xuống đất.”

Lam Khâm một tay cầm túi, lảng lạng chờ hẳn tiếp tục.

Trần thúc không thú vị, “Tiên sinh, người một chút không lo lắng a?”

Lam Khâm lộ ra cười nhạt, Trần thúc đều bắt đầu kể chuyện xưa, nhất định là thích đáng giải quyết hảo tới đặng hẳn cao hứng.

Hắn triển triển mi, không theo đề tài, mà là mặt khác đánh ba chữ cấp Trần thúc xem, “Tuần trăng mặt phòng.”

Trần thúc sắc mặt một lục, đương trường bại trận, liên tục giải thích hẳn là bị khách sạn cấp hổ, không hề thừa nước đục thả câu, đem giữa trưa quá trình công đạo minh bạch.

Toàn gia bảy tám khẩu nói rõ tới nháo sự, dẫn đầu vẫn là phòng bệnh nhất diểu võ dương oai cái kia trung niên nam nhân, thân phận là Tang Du tiểu dưỡng, cùng nàng tiểu di có thể nói duyên trời tác hợp, hai vợ chồng giống nhau tham tiền tâm hồn, sinh khi đối lão nhân bất hiếu, người một mất, lập tức nhảy ra tới phân tài sản.

Tiểu dưỡng qua đi sinh ý làm được không tồi, năm nay liên tục bệnh thiếu máu, thiếu không ít nợ, đôi mắt thuận lý thành chương theo dõi Từ Tĩnh Nhân này cô nhi quả phụ, cầm Tang Du ba ba thương thiên hại lí, lão bà nữ nhi cũng không nên có kết cục tốt đương hư đầu, lại châm ngòi thổi gió ngại hai cái lão nhân thiên hướng các nàng mẹ con, cố động cả nhà đem phòng ở đoạt lấy tới, lâu lâu đi nháo sự, chừng đã hơn một năm.

Tháng này phá bỏ và di dời chính thức thông tri xuống dưới, nghe nói có thể có mấy trăm vạn, mới có thể điền rồi giống nhau cưỡng bức.

“Bọn họ chân cũng chưa chờ đi trên bậc thang, đã bị người trước tiên an bài tốt bảo an đuổi đi, luật sư bên kia tiến độ cũng thực mau, từ chúng ta khởi tố, toà án thấy,” Trần thúc thốn thức, triều phòng bệnh nhìn xem, thấp giọng châm chước nói, “Không nghĩ tới năm đó tang liền thành sự, cho tới bây giờ còn đối với các nàng hai mẹ con lớn như vậy ảnh hưởng.”

Lam Khâm rũ mắt, không tì vết mặt biến mất ở bên cửa sổ phồn thịnh ánh nắng.

Trần thúc tự biết nhiều lời, vỗ vỗ miệng bế khẩn, thấy Lam Khâm điều khắc lập bất động, lại nhin không được tư tâm hỏi: “Tang liền thành bị ác ý lợi dụng là sự thật, nhưng người chịu thương tổn cũng là sự thật, cùng với kia mấy năm người vì Tang tiểu thư đã làm sở hữu sự..... Liền vĩnh viễn đều không tính toán làm nàng cảm kích sao? Tiên sinh, như vậy có phải hay không đối với người quá không công bằng.”

Lam Khâm quay đầu, một hạt một hôi đồng trung tràn ra thấu xương lãnh quang.

Trần thúc tinh thần rùng mình, giống như bị nước đá bát hạ, đầu óc tỉnh táo lại, thối lui đến một bên.

Cùng Tang tiểu thư xác định quan hệ sau, tiên sinh ôn nhu mang cười thời điểm quá nhiều, nhiều đến hẳn cư nhiên quên, tiên sinh có bao nhiêu kiêng kị cái này đề tài.

Hắn hồi hận đụng tới Lam Khâm chỗ đau, lòng nóng như lửa đốt khi, phòng bệnh môn đẩy ra, Tang Du xinh xắn đáng yêu một khuôn mặt treo cười ngọt ngào, nắm lấy Lam Khâm ngón tay hướng bên trong mang, “Khâm Khâm tiến vào.”

Lam Khâm đối thượng nàng mắt, thần sắc không tự giác từng dung, nhắm mắt theo đuôi đi theo nàng mặt sau, đây người không muốn xa rời.

Từ Tĩnh Nhàn bệnh tới cũng nhanh đi cũng nhanh, một vòng không đến liền khôi phục đến thất thất bát bát, nàng sợ hãi lãng phí tiền, vội vã muốn xuất viện, chính là bị Tang Du áp đến trụ đủ bảy ngày, mới thu thập đồ vật tiếp nàng về nhà.

Lên xe khi, Lam Khâm mắt trông mong nhìn xem gần bó hai mẹ con, chủ động ngồi đi ghế phụ.

Từ Tĩnh Nhàn sợ quần áo nơi nào không sạch sẽ, cẩn thận chặt chẽ mà chỉ đắp ghế dựa một cái biên, Tang Du cẩn thận nhìn ra, hoàn mù mù kéo đến bên người, trên đường phát hiện Lam Khâm liên tiếp tưởng quay đầu lại lại không dám hỏi tiểu đáng thương nhi bộ dáng, cúi đầu cho hẳn phát WeChat, “Khâm Khâm, hôm nay chúng ta muốn phân phòng ngủ.”

Về nhà trọ này một vòng, mỗi ngày buổi tối cùng Khâm Khâm cách chần ôm nhau mà ngủ, nhưng mù mù ở liền không giống nhau, nàng thanh thuần OOC rồi nhiều như vậy, dư lại một chút, vẫn là giữ lại hảo, không thể kêu mù mù quá lo lắng.

Lam Khâm rũ đầu, ngọn tóc cọ trắng nõn sau cổ, bị khi dễ dường như.

Tang Du tưởng hống hống hẳn, một hàng tự không kịp đánh xong, ống tay áo bị Từ Tĩnh Nhàn kéo lấy, “Tiểu ngư, người vì chiếu cố ta, chậm trễ nhiều như vậy thiên công tác có thể được không?”

“Ta hiện tại toàn hảo, người cùng Lam tiên sinh nhanh chóng trở về,” nàng lo lắng mà dặn dò, “Đến lúc đó toà án mở phiên toà, ta đi đối mặt bọn họ, đừng chậm trễ người chính sự.”

Tang Du vỗ vỗ nàng, Khang Phục Trung Tâm bên kia, Tổng Chỉ Ngọc cho mười ngày giả, bốn ý là mang tâm, làm như dự chi sang năm nghỉ đông, nhưng nàng rõ ràng không loại này tiền lệ, kiên trì ẩn bình thường chế độ trừ tiền lương, qua đi lại bố ban.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 78

Hắn không nghĩ Tang Du có bất luận cái gì khó xử, chỉ viết đơn giản mấy chữ cấp Từ Tĩnh Nhân, “Xin lỗi a di, đã khuya, ta trước nghỉ ngơi.”

Từ Tĩnh Nhân ấp úng, “Lam tiên sinh.....”

Mới lạ xưng hô vào lúc này hết sức chói tai, Lam Khâm lẳng lẳng nhìn Tang Du liếc mắt một cái, đi vào sáng nay mới vừa thu thập ra tới —— cho hắn đơn độc trụ phòng nhỏ.

9 giờ nhiều, ngoài cửa sổ bóng đêm hắc mông, đèn đường không tính lượng, ánh trăng cũng lương bạc.

Lam Khâm lưng dựa môn đứng vài phút, ngón tay yên lặng ở ván cửa thượng từng cái hoa, hoa đến một trăm nhiều hạ, Tang Du vẫn là không có truy lại đây tìm hắn, ngực hắn đổ đến hô hấp không thuận, chậm chậm đi đến mép giường ngồi xuống, tiểu giường gỗ tùy theo phát ra không quá vững chắc kẽo kẹt thanh.

Liên giường đều so với hắn sẽ ra tiếng!

Lam Khâm chớp mũi dần dần biến hồng, nắm khởi gối đầu ôm lấy, đèn cũng không khai, chìm ở trong bóng tối.

Phòng ở rất già rồi, môn cũng không cách âm, hắn có thể cảm giác đến gian ngoài động tĩnh, tiểu ngư cùng mục mục nhẹ giọng nói không ít lời nói, hắn mông lung nghe không rõ ràng lắm, trong lòng càng cấp.

Đang nói cái gì..... Làm gì thanh âm như vậy thấp.

Lam Khâm khổ sở mà rụt nửa ngày, đợi không được Tang Du, hấn rất cuộc nhịn không được, lại ai đến cạnh cửa, biệt biệt nữ nữ sườn mặt dán lên đi nghe, vừa vặn Tang Du nói xong, đem mù mù đưa về phòng, cách một lát, nàng lộ cộc bước chân ra tới, hấn không cấm khẩn trương, nắm chặt xuống tay chờ đợi nàng tới xem hấn.

Nhưng mà vài giây lúc sau, bước chân thế nhưng trải qua hấn trước cửa, đình cũng không đình một chút, lập tức vào cách vách.

Cách vách, là hấn cùng tiểu ngư cùng ở một vòng, nàng phòng ngủ.

Lam Khâm sở hữu bành trưởng cảm xúc cấp tốc rơi vào đáy cốc, nghẹn hơn nửa ngày toan năng nảy lên khóe mắt, hấn khẽ cắn môi, đi mép giường túm khởi gối đầu, kéo ra môn buồn đầu hướng cách vách hướng.

Hấn không cần phân phòng!

Mới hướng hai bước, cách vách môn cũng mở ra, Tang Du đồng dạng ôm gối đầu, làm tặc đường như nhón chân chạy ra, cùng hấn ở góc tường nghênh diện tương chạm vào.

Phòng khách ánh sáng thấp kém, đen tuyền một mảnh, chỉ có phòng ngủ tràn ra ấm mang.

Lam Khâm đối thượng nàng kinh ngạc mặt, loạn đâm suy sút ghen tuông một cổ não trưởng cao, nhẹ đẩy nàng đảo đi vài bước, lui tiến phòng ngủ, hấn bả vai chống môn, “Phanh” mà quan trọng, đem từng người trong lòng ngực hai cái gối đầu ném đến trên giường, xoay người đè nặng nàng ấn ở ván cửa, tới gần cúi đầu cắn nàng môi.

Cắn cũng luyến tiếc thật cắn, nhẹ nhàng một ngụm phát tiết, nghe được nàng tinh tế hô nhỏ, hấn lập tức đau lòng mà thu hàm răng, ngậm lấy

ôn nhu mà mát.

Tang Du lược mở to mắt, nhìn đến Lam Khâm vô hạn phóng đại tinh mịn lông mi thượng ngưng một chút sương mù, biết nhà nàng cái này ái để tâm vào chuyện vụn vặt nhi tiểu lu dấm lung tung rồi loạn phiên đầy đất, nàng lại không kịp thời đỡ, khẳng định là ủy khuất tàn nhẫn.

Nhưng nàng cần thiết muốn trước cùng mụ mụ nói rõ ràng, mới có thể có toàn bộ an ổn buổi tối tới an ủi hẳn.

Lam Khâm miễn cảm mà nhận thấy được Tang Du ở hẳn trong lòng ngực thất thần, ngực ninh đến muốn xuất huyết, không bao giờ có thể thỏa mãn lướt qua liền ngừng, phủng trụ nàng mặt tiến quân thần tốc, tăng thêm sức lực đoạt lấy, cảm giác được nàng nóng bỏng hỗn loạn hơi thở vẫn cứ không đủ, biệt nữ mà căn nàng vành tai, ở trên cổ lưu lại chỉ thuộc về hẳn vết đỏ.

Tang Du toàn thân bị tê dại tiểu điện lưu công chiếm, bản năng ôm hẳn eo, thở phì phò run giọng nói: “Khâm Khâm..... Người..... Người phải bị ta chiều hư.”

Trước kia Khâm Khâm ghen là đáng thương mà đoàn lên, hiện tại là đè nặng nàng công thành chiếm đất!

Lam Khâm liếm mát đến càng mê mẫn, hoàn nàng bối áp hướng chính mình, tưởng đem những cái đó vô pháp tiêu hóa cảm xúc toàn bộ khuynh đảo cho nàng.

Tang Du bị hẳn nhiệt năng bao trùm, tay chân bủn rủn mà đứng không vững, rõ ràng hẳn có chút mất khống chế, nàng cường căng bình tĩnh, ấn hẳn sau cổ, một chữ một chữ nói: “Lam Tiểu Khâm, mụ mụ không có đối với ngươi không hài lòng.....”

Lam Khâm trên người cứng đờ, vội vàng gỡ gao cô trụ nàng.

Hắn mặc kệ, vô luận vừa lòng không, cũng không thể ảnh hưởng tiểu ngư cùng hắn cảm tình.

Nghe được hắn phun tức hỗn độn hỗn độn, Tang Du theo tóc của hắn phóng nhu thanh âm, “Nàng đặc biệt vừa lòng, sở dĩ cho ta tìm kiếm người khác, là không nghĩ tới ta có thể có người tốt như vậy bạn trai, vừa rồi nói lần sau lại liêu, là khách sáo lý do mà thôi, đến nỗi đối với người xa cách, là bởi vì cho tới bây giờ, mụ mụ cũng ở lo lắng ta sẽ không xứng với người.”

Tiểu ngư..... Không xứng với hắn?!

Lam Khâm sững sốt, nị ở nàng bên cổ, khó có thể lý giải mà chớp hạ mắt.

Không đối.....

Cái này có thể tạm thời phóng một bên, còn có một cái khác càng trọng trọng điểm!

Lam Khâm ngấm lại liền ngực đau, phát ra một chút bất mãn giọng mũi.

Tang Du nghe này thanh nhọt nhạt nhược nhược “Hừ”, tâm âm vang nhảy dựng, như là nghe được Lam Khâm ở nàng bên tai mở miệng nói chuyện giống nhau, nửa ngày hoãn bất quá tới, nàng ngẩng đầu, đối thượng hắn ướt đầm dề đôi mắt, “Còn ở biệt nữ cái gì?”

Lam Khâm không tình nguyện nghiêng đầu, hướng ra phía ngoài tiệm trà sữa phương hướng ý bảo một chút.

“Để ý Thẩm lão bản?”

Lam Khâm lại hừ, Thẩm lão bản? Nàng phía trước cũng không phải là như vậy kêu.

Tang Du hiểu biết hẳn, tiểu tâm tư xoay chuyển bay nhanh, nhanh chóng bắt lấy mấu chốt, thử thay đổi cái cách gọi, “Thẩm tiên sinh?”

Lam Khâm vắn mặt.

Này phản ứng, Tang Du hoàn toàn ngộ, trong lòng cười phiên, ho nhẹ hai tiếng, ngưỡng mặt để sát vào hẳn, từ từ nói: “Vẫn là —— Thẩm ca a?”

Còn gọi!

Lam Khâm trừng mắt nàng, đáy mắt muốn nổi lửa, túm nàng hướng trong thân thể xoa.

“Lam Tiểu Khâm, xem ngươi không tiền đồ,” Tang Du đập hẳn bả vai, giơ lên đuôi lông mày xem hẳn, “Này không phải bình thường xưng hô sao, bình thường ở bên ngoài gặp được không quá thực khác phái, đều phải xưng ca vương ca kêu, Khang Phục Trung Tâm, phàm là tuổi so với ta đại, đều kêu ca ——”

Tang Du cố ý đem “Ca” cái này âm kéo trường, dính dính nhu nhu địa khí hẳn.

Đạo lý Lam Khâm đều hiểu, nhưng chính là ghen ghét đến muốn chết, nàng kêu một tiếng, hẳn tâm liền nhăn một chút, hận không thể đem nàng hủy đi nuốt vào bụng, dung tiến cốt nhục.

Hắn xác định hẳn biến hư, cái gì đạo lý cũng không thể giảng, không nghĩ thành thực lý trí không nghĩ khắc chế đúng mực, chỉ nghĩ đem nàng từ đầu đến chân, liền nho nhỏ một chữ cũng chiếm hữu.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 79

Mỗi một phong, hần đều ở đếm không hết cô đơn nhật tử lấy ra tới nhất biến biến mà lật xem, hấp hối người bệnh cơ khát mà hấp thu duy nhất chất dinh dưỡng như vậy, tham lam lại vô vọng, đem sở hữu nội dung đọc lâu lâu.

Thằng đến sau lại phiên đến quá cần, hơi mỏng trang giấy lần lượt nát biên giác, hần mới giật mình hoảng mà đem tin thu hồi, không dám lại đụng vào, đặt ở khoảng cách chính mình gần nhất địa phương khóa, e sợ cho mất đi.

Tang Du mười lăm tuổi khi, hần mười bảy, lửa lớn bóng sau năm thứ hai, dài lâu trị liệu tiến hành đến hậu kỳ, hần ý chí lực cơ hồ bằng không.

Đối bất luận kẻ nào cùng sự không có phản ứng, cũng không có sức lực chống cự, tùy ý nãi nãi đem hần kéo dài tới một cái lại một cái kiểm tra dụng cụ thương, tùy tiện các loại cái ống vói vào yết hầu cùng dạ dày, hần gầy đến da bọc xương, không ăn không uống, cũng không giao lưu.

Tồn tại tương đương đã chết.

Hần mỗi ngày hôn mê nhiều, thanh tỉnh thiếu, tỉnh lại cũng không muốn trợn mắt, dần dần tìm kiếm có thể mau chóng kết thúc tra tấn cơ hội, không nghĩ lại đem loại này ti tiện nhân sinh kéo dài càng dài.

Châm chọc chính là, phòng bệnh một đám dĩ vãng hận không thể đem hần trừ bỏ cho sáng khoái Lam gia người, trái lại mỗi người đau lòng rơi lệ,

ngĩ mọi cách ngăn cản hẳn tự sát, e sợ cho bọn họ cả đời tá không xong lương tâm thương gánh nặng.

Ở hẳn ly thành công gần nhất lần đó lúc sau, tự giác tội nghiệt sâu nhất Lam Cảnh Trình cảm xúc hồng mất, chính là đem hẳn từ trên giường bệnh giá lên, không màng mọi người phản đối, găm nhẹ: “Ta dẫn hẳn đi tận mắt nhìn thấy xem, tang liền thành cái kia súc sinh đã chết về sau, nhà hẳn người quá đến có bao nhiêu thảm, có lẽ Khâm Khâm nhìn, trong lòng có thể vui sướng!”

Lam Khâm đôi mắt cùng khoang miệng đều không thể thấy phong, trên cổ tay bóng cũng luôn là hóa nùng, toàn thân ăn mặc kín không kẽ hở, mang kính râm khẩu trang cùng bao tay, dựa ở trong xe, hờ hững nhìn ngoài cửa sổ cảnh vật bay vút, cho đến xe ngừng ở một cái dơ loạn ven đường, lộ đối diện, một cái ăn mặc không hợp thân đại tạp dề, đầy mặt là hẳn gây yếu tiểu cô nương đâm tiến hẳn tầm nhìn.

“Người xem, lừa đi người người không có kết cục tốt, người nhà của hẳn cũng đến thế hẳn chịu ông trời trừng phạt!” Ghế phụ Lam Cảnh Trình nghiêng răng nghiêng lợi, “Tang liền thành lão bà bệnh nặng, mệnh mau không có, hẳn nữ nhi mười lăm tuổi bỏ học, chỉ có thể bãi quán ven đường hầu hạ người bệnh! Cả đời cũng cứ như vậy!”

Lam Khâm mắt điếc tai ngơ, lấy hẳn trở thành không khí, tổng ở nhắm đôi mắt lại trước sau mở, ngơ ngẩn nhìn chăm chăm cái kia chân không chạm đất vội đến môi trắng bệch, vẫn cứ tươi cười sáng lạn nữ hài.

Hơn mười phút sau, nữ hài sớm một chút bán hết, nàng lau mồ hôi, thu thập thứ tốt, chạy tiến phụ cận tiệm thuốc mua một bao dược, tinh tế cánh tay đẩy với nàng mà nói có thể nói thật lớn xe đẩy, cố hết sức về phía trước đi, đi chưa được mấy bước, xe đẩy bị đi ngang qua hoàng tóc tiểu thanh niên liền đá mấy đá, cười mắng nàng là “Bắt cóc phạm nữ nhi”, nàng nhặt

tảng đá nhảy dựng lên liên tục, hung hãn phi thường, đám người hùng hùng hổ hổ đi rồi, nàng lại lẻ loi đứng, cúi đầu trừu bả vai mặt đôi mắt.

Lam Khâm tâm, sớm đã quên toan cùng đau là cái gì tư vị.

Nhưng mà ở ngày đó buổi sáng, nữ hài khóc thút thít bộ dáng, cứ như vậy trùng hợp lại chú định, chiêm giống nhau kéo dài mà đâm vào hãn trong lòng.

Tang liền thành là bị lừa, không có hại hãn.

Lam Cảnh Trình vì trong lòng hảo quá, lừa mình dối người mà đem tang liền thành coi như thù địch phải sạch trách nhiệm của chính mình, nhưng hãn không được, hãn nếu đã biết, cho dù muốn chết, cũng nên..... Trước giúp một tay cái kia nỗ lực tồn tại nho nhỏ thân ảnh.

Cách cửa sổ xe nhìn xa, giống một viên nhất không chớp mắt thật nhỏ hạt giống ở bất tri bất giác sinh căn, từ ngày đó bắt đầu, Lam Khâm tìm được rồi một chút mở to mắt lý do, mỗi ngày đi tới đi lui ngời bảy tám tiếng đồng hồ xe, đúng giờ xuất hiện ở đường cái đối diện, bình tĩnh vọng nàng.

Không mấy ngày, nãi nãi sợ hãn như vậy lẫn lộn sẽ muốn mệnh, ở huyện thành bao gia sản người bệnh viện, đem hãn chữa bệnh thiết bị toàn bộ dời đi lại đây.

Lam Khâm như cũ không cùng người giao lưu, vẫn không nhúc nhích dãi ở trong xe, xem nàng buổi sáng bốn giờ rưỡi đẩy xe ra tới, một khắc không ngừng vội đến buổi sáng 10 giờ, người trước luôn là cười ngọt ngào, người sau mệt đến sức thành một đoàn.

Hãn cô độc một mình, không ra hình người, không biết nên như thế nào giúp nàng, đành phải dùng phối hợp trị liệu đôi lấy nãi nãi định kim ngạch, gọi người lấy tiền đi nhiều mua nàng sớm một chút, mua đủ hai tuần

về sau ngày nọ, sáng sớm trời còn chưa sáng, hân hoan sợ phát hiện xuyên vải bông váy tiểu cô nương thế nhưng trích rút tạp dề, đến gần hân xe.

Tiểu cô nương tò mò mà nhìn đen như mực pha lê, nhẹ giọng nói: “Người hảo, ta kêu Tang Du.”

Lam Khâm ngã đụng phải sau này lui, gặp được cái gì hồng thủy mãnh thú dường như, sợ nàng thấy rõ chính mình quái vật giống nhau bao vây kín mít bộ dáng.

Nàng thanh âm thanh thanh linh linh, nháy sạch sẽ đôi mắt, “Xin hỏi có người sao?”

Cửa sổ xe vì thông khí, mở ra tinh tế một cái phùng, Lam Khâm nghe nàng lẩm bẫm “Như thế nào không ai”, sau đó, đem một trương hơi mỏng giấy, theo khe hở tắc tiến vào.

Chờ nàng đi rồi hồi lâu, thiên đều biến lượng, Lam Khâm mới lấy hết can đảm, nhặt lên kia tờ giấy triển khai, mặt trên ——

Xiêu xiêu vẹo vẹo họa cái gương mặt tươi cười, bên cạnh một hàng tự, “Ta biết người mỗi ngày gọi người tới mua sớm một chút, như vậy thích ăn sao? Nhưng là cũng không cần mua quá nhiều a, sẽ lãng phí.”

Góc phải bên dưới, còn có một chuỗi ghi chú, “Ngày mai ta muốn tặng khoai lang đỏ cháo cùng tiểu bánh bao thịt, miễn phí đưa người nếm thử.”

Một ngày thời gian, Lam Khâm đem giấy bên người phóng, lập lại nhìn vô số lần.

Có thể..... Văn tự giao lưu sao?

Cách thiên sáng sớm, đi mua sớm một chút tài xế quả nhiên thu được nóng hầm hập cháo cùng bánh bao, cộng thêm một trương tân tờ giấy, “Tân phẩm, hỗ trợ thí ăn, ngày mai nếu nói cho ta phản hồi, cho người miễn đơn nga.”

Lam Khâm đã đã hơn một năm vô pháp bình thường ăn cơm, càng không có ăn cơm dục vọng, nhưng ngày đó ngồi ở trong xe, hăn ngơ ngác nhìn chăm chăm hương khí phác mũi mới mẻ sớm một chút, dạ dày phá lệ mà không một chút.

Không nuốt..... Liền sẽ không phun đi?

Hăn súc ở phía sau tòa, trích rớt khẩu trang, đối mặt cái gì cực hạn khiêu chiến, múc một chút cháo bỏ vào trong miệng, mũi toan phát hiện đặc biệt thơm ngọt, xa lạ lại mê người, giống đời trước ăn qua đồ vật, hăn run rẩy bẻ ra bánh bao, ném linh tinh dính vào thịt nước mặt, khăn trương đến thiếu chút nữa té xỉu.

..... Thật..... Ăn ngon thật.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 80

Nàng mở cửa ra tới trước, hấn lung lay chạy trốn chết.

Một đêm kia, hấn tránh ở trong xe, môi không tiếng động động, nhẹ nhàng cùng nàng nói sinh nhật vui sướng.

Một năm rưỡi sau Tang Du thi đậu y học viện, cuối cùng một lần ban đêm bày quán bán ăn vặt, lại tới cấp hấn từ khe hở đệ tin, thở phì phì nói: “Hơn hai năm, người mỗi ngày tới, kết quả liền mặt đều không lộ, tốt xấu viết cái tự nói một câu, làm ta biết người là nam hay là nữ đi!”

Lam Khâm khẩn trương vô thố mà cương ở trong xe.

Tang Du hung ba ba gõ hạ cửa sổ, “Cho người lạ, ta đại học địa chỉ, nhớ rõ viết thư cho ta!”

Lam Khâm đã không cần mang mắt kính cùng khẩu trang, hấn khô khốc mà nuốt, giãy giụa một hồi lâu, hơi đem cửa sổ xe hàng nhiều một tia, chôn đầu lộ ra đầu ngón tay, thân thủ đi tiếp tin.

Hấn tay..... Còn tính sạch sẽ chỉnh tề, cũng có thể nhìn ra giới tính.

Tiếp nhận về sau, hấn lại sợ hãi, đem chính mình hồi âm giao cho nàng.

Kia phong hồi âm.....

Hấn đóng dấu tự cực kỳ đơn giản, lần đầu kêu tự hấn viết sai rồi “Tang cá” bắt đầu, nàng diễn sinh ra đặc biệt nick name “Tiểu ngư.”

—— “Tiểu ngư, mong người hạnh phúc.”

Này phong thư, cũng bị Lam Khâm từ đại hộp tìm ra, vết nước dọc theo hấn gương mặt, tích đến phát hoàng trang giấy thượng, kia hành tự phía dưới, tràn đầy, là Tang Du chính mình viết thượng phun tào.

“Là nam nhân! Má ơi là nam nhân! Tay siêu cấp đẹp lại bạch lại sạch sẽ!”

“Đều là người loạn viết tang cá lạp! Bằng không ta làm sao có tiểu ngư loại này kỳ ba tên ——”

“Vào đại học về sau có phải hay không sẽ không còn được gặp lại, tuy rằng nói ta vốn dĩ cũng chưa thấy qua người.”

“Chúc phúc nhận lấy, hy vọng! Người so với ta còn muốn hạnh phúc!”

Nàng giống phát làn đạn giống nhau, ở giấy viết thư chỗ trống địa phương viết nhất xuyên xuyên tiểu lải nhải, Lam Khâm một chữ một chữ trên ái mà xem, gương khẩu dùng sức hô hấp, khống chế không được này viên vì nàng nhảy lên trái tim, mềm lạn thành một bãi bùn.

Tiểu ngư không biết, nàng đi vào đại học, hấn lập tức liền dọn đi nàng ở thành thị, cùng dĩ vãng giống nhau canh giữ ở nàng cổng trường khẩu, tham lam mà nhìn trộm càng thêm kiêu tiểu động lòng người nàng, hàng đêm trần trọc, khắc cốt tưởng niệm.

Hấn không dám lộ diện, không dám chân chính xuất hiện ở nàng trong thế giới, lớn nhất hạn độ can đảm, là võ trang thượng mắt kính khẩu trang, làm bộ người xa lạ cùng nàng gặp thoáng qua, duy trì thư từ qua lại quan hệ.

Tin, nàng cho hấn giảng thuật hiểu biết, nói cho hấn nàng ở bánh kem cửa hàng làm công, làm rất nhiều sáng tạo điểm tâm, nói trong trường học

lớn lớn bé bé kỳ văn dị sự.

Lam Khâm lòng bàn tay nóng bỏng, mơn trớn hần những cái đó hồi âm, sờ đến hộp trên cùng một phong.

Là hần cho nàng gửi đi cuối cùng một phong thơ.

Bên trong ấy, “Ta hết thầy đều hảo, về sau sẽ rất bận, đừng ở đây, không cần lại liên hệ.”

Đánh hạ này hành tự đêm đó, hần bệnh tình khôi phục sau lần đầu tiên tâm lý hỏng mất, cuộn tròn ở cái bàn phía dưới, trước mắt một mảnh hắc ám.

Đơn giản là, hần ở vườn trường âm thầm xem tiểu ngư khi, gặp được nàng ở thu phát thất vào tay hần tin, bị một đám đồng học chê cười, “Quá thổ, thời đại nào còn giao bạn qua thư từ, mỗi ngày thư từ qua lại, cười chết người, người có biết hay không hệ đều nghị luận người a!”

Hần tình nguyện chính mình tra tấn, cũng tuyệt không có thể.....
Làm tiểu ngư bởi vì hần, đã chịu bất luận cái gì cười nhạo.

Hiện tại, này phong cơ hồ muốn hần mệnh tin, liền lẳng lẳng niết ở hần chỉ gian, ma đến nóng lên.

Lam Khâm đôi tay phát run, rút ra triển khai, nhìn đến giấy viết thư thượng có Tang Du lưu lại hình tròn vệt nước, cùng với tảng lớn vụng khai màu lam bút máy tự, “Không liên hệ liền không liên hệ! Ta học tập cũng rất bận! Hừ!”

Hần tiểu ngư, không có..... Không có quên hần, cũng chưa từng đem súc ở trong xe cái kia hành vi dị thường quái vật trở thành có thể có có thể không tồn tại cùng gánh nặng.

Mặc dù là năm đó như vậy bất kham hãn, vẫn như cũ vì nàng nơi ý.

Lam Khâm đem tin đê ở ngực, dùng sức cuộn thân mới có thể miễn cưỡng khắc chế không lao ra đi.

Tủ quần áo ngoại, Từ Tĩnh Nhàn thử thử khóe mắt, thử dài nhẹ giọng nói: “..... Tiểu ngư, nếu không phải hôm nay tiểu Thẩm xuất hiện ngắt lời, khả năng mẹ còn muốn quá chút thiên tài có thể chuẩn bị sẵn sàng cùng người liêu này đó, mẹ hy vọng người hảo hảo suy xét, cùng Khâm Khâm nói thẳng đi, người ba sự, sớm muộn gì cũng không thể gạt được hãn.”

Tang Du sắc mặt tái nhợt, cúi đầu ngồi ở mép giường, đầu choáng váng não trường mà nghĩ, không cần phải nói.....

Khâm Khâm liền ở tủ quần áo, khẳng định đã đem mục mục lời nói toàn bộ nghe được.

Nhà nàng tình huống, đã từng từng có ô danh, nàng là cái nghĩ quá học bãi quá quán nghèo nha đầu, không phải hiện tại thuần thuần mỹ mỹ sạch sẽ ngăn nắp tiểu hộ sĩ cùng dinh dưỡng sư.

Từ Tĩnh Nhàn vỗ vỗ Tang Du vai, đi ra phòng ngủ đóng cửa lại.

Tủ quần áo không có động tĩnh.

Tang Du cắn môi, Khâm Khâm làm sao vậy..... Có phải hay không nghe đến mấy cái này, để ý nàng?

Nàng khóe mắt phiếm triều, chợt đứng lên, bước đi đi tủ quần áo biên.

Mặc kệ thế nào, hãn đều không thể không cần nàng.

Tang Du hút hút cái mũi, trong lòng căng thẳng trừu, một phen kéo ra tủ quần áo môn, rũ mắt xem đi xuống, kinh ngạc đối thượng Lam Khâm đỏ bừng hai mắt cùng gương mặt chưa khô cạn vệt nước.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 81

Mụ mụ dự cảm là đúng.

Nàng như vậy nhìn lên tin cậy ba ba, ở các nàng mờ mịt không biết thời gian, không kịp đi cảm thụ càng nhiều ốms đầu, đã bị khẩu thượng bắt cóc phạm ô danh, trực tiếp chết vào lửa lớn, liền nửa cái tự đều không thể vì chân chính sự thật cải lại.

Tang Du gặp ghềnh nói, nước mắt vẫn luôn lưu, thở hển hển.

Lam Khâm mạnh mẽ tách ra nàng gặt gao lặt hai đầu gói cánh tay, đem nàng ôm đến trên đùi, hấn yết hầu tổn công vô ích chấn động, phát không ra tiếng, chỉ có thể càn dùng sức mà ôm nàng, hôn nàng nước mắt, từng cái theo nàng đồn dập phập phồng phía sau lưng.

Tang Du không sức lực giãy giụa, nắm lấy hấn vạt áo, kiên trì nói: “Ta ba không có khác người nhà, mụ mụ bên này..... Ông ngoại bà ngoại ở nơi khác cũng sẽ không lên mạng, không dám làm cho bọn họ cảm kích, mặt khác thân thích, người chính mắt gặp được, cũng minh bạch là bộ dáng gì, đem chúng ta xem thành tanh tưởi rác rưởi không dám dính dáng.”

“Mụ mụ bị bệnh, trong nhà sở hữu tiền đều dùng hết, ta không thể lại đương không biết thế tiểu cô nương,” nàng bế khẩn đôi mắt, “Vô luận bao nhiêu người nghị luận chúng ta, muốn xem chúng ta chê cười, ta đều không thể nhận thua, ta..... Ta sẽ nấu cơm a, làm được ăn rất ngon, ta đi học người khác, đẩy xe đi bên ngoài ven đường bán sớm một chút.....”

Lam Khâm ngũ tạng lục phủ toan đến điên đảo, mới gặp khi nàng nhỏ nhỏ gầy gầy thân ảnh lưỡi dao sắc bén trong lòng khâu trát.

Hắn nhìn đến nàng buổi sáng, nàng đã thức khuya dậy sớm một năm có thừa, còn như vậy cố hết sức vất vả, đổi thành vừa mới đi làm thời điểm, mười bốn tuổi tiểu cô nương, không có đại nhân quan tâm, trên người công trào phúng mắt lạnh, lại nên là như thế nào chịu đựng tới.

Đồng dạng thời gian, hắn ở trên giường bệnh hấp hối tra tấn, nàng ở ven đường gian nan mà sống qua.

Nếu lẫn nhau không có tương ngộ, có phải hay không đi đến hôm nay, hoặc là một năm đất vàng, hoặc là lang bạc kỳ hồ.

Lam Khâm hơi chút thử nghĩ một chút, đủ để đau đến hãi hùng khiếp vía, hắn không đành lòng lại nghe đi xuống, đè lại trong lòng ngực người, cúi đầu tìm được nàng môi mút hôn.

Tang Du đẩy hắn, khàn khàn khóc âm dứt quăng, “Đã hơn một năm, ta bán sớm một chút đã hơn một năm, nhìn không tới hy vọng, mù mù bệnh còn ở tăng thêm, ta trị không hết nàng, liền cho nàng hảo điểm chữa bệnh điều kiện cũng làm không đến, ta mệt mỏi quá a, tổng tránh ở ổ chần khóc, tưởng có người nói cho ta đường ra ở nơi nào.”

“Sau đó người kia liền thật sự xuất hiện,” nàng bắt lấy Lam Khâm thủ đoạn, nước mắt bồi trên hắn trên người, “Hắn mỗi ngày mua ta đồ vật, cùng ta thư từ qua lại, làm ta có chờ mong, ta qua hơn hai năm mới biết được hắn giới tính, chúng ta chưa từng có ái muội, là đơn thuần nhất sạch sẽ bằng hữu, Lam Tiểu Khâm, như vậy dấm người không cần ăn.....”

Lam Khâm bóp nàng eo, càng dùng sức mà hôn.

Tiểu ngư.....

Người tưởng sai rồi.

Những cái đó tin, với người mà nói là đơn thuần, với ta mà nói, lại là sở hữu hết thảy tình cảm.

Tin nhìn như ngăn gọn câu câu chữ chữ, là lặp lại chằm chước, tiểu tâm che dấu tâm ý, sợ một tia tiết lộ, sẽ làm người phát hiện mà rời xa.

Người trần quý ở hộp tin, cũng không sạch sẽ, là ta đối với người tham lam, khát vọng, hướng tới, dục | niệm.

Tang Du không cho hấn thân, càng muốn né tránh, sáng quắc nhìn chăm chăm hấn đôi mắt, “Lam Khâm, ngay cả Trình Trì cái loại này cái gọi là cao tổ chất bác sĩ, khi đến nay thiên còn sẽ lấy bắt cóc phạm nữ nhi tới nói ta.”

“Ta có chứng cứ, ta ba ba không phải, hấn là bị lừa, nhưng sự thật đã đã xảy ra, hấn lại vô tội, cũng đúng là trong yến hội mang đi cái kia nam hài, huỷ hoại hấn cả đời,” nàng đánh khóc cách nói, “Ta ba ba chính là như vậy một người, gia đình của ta, chính là như vậy không xong, quá khứ ta, cũng không phải vô ưu vô lự, ta bỏ học bày quán, ở trên đường cái cùng trào phúng ta người đối véo, có người khi dễ ta, ta còn sẽ đánh người mắng thô tục!”

Nàng trước mắt bị thủy dán lại, thấy không rõ Lam Khâm biểu tình, nghẹn ngào hỏi: “Người bạn gái gương mặt thật tất cả đều bại lộ, người có thể tiếp thu sao?”

Lam Khâm đôi tay cho nàng lau mặt, nâng lên tới hôn môi.

Tang Du gương mặt đỏ lên, khụt khịt không thuận theo không buông tha hỏi: “Người có thể hay không ghét bỏ ta? Cảm thấy ta không có trước kia hào? Không hề như vậy để ý ta đau ta?”

Lam Khâm hận không thể hoa khai ngực đem tâm đào cho nàng, làm nàng hảo hảo xem xem, bên trong rốt cuộc đều trang chút cái gì.

Hắn nói không nên lời, viết không dưới, trừ bỏ thân nàng, gặt gao đừng nàng không cho nàng né tránh, không biết còn có thể như thế nào làm, mới có thể kêu tiểu ngư không hề ướt nước mắt.

“Vậy người còn ghen! Người còn khóc!” Nàng cảm giác được đến hắn trả lời, lại không chế không được sụp xuống cảm xúc, càng lúc càng lớn thanh, “Ta sợ đã chết, ta không dám nói, sợ hãi người để ý, mấy ngày này đều ăn không vô ngủ không tốt, lại đi xuống ta muốn ghen ra bị bệnh!”

Lam Khâm gấp đến độ đầy đầu là hãn.

Sợ cái gì, người nơi nào yêu cầu sợ, ta sống tới ngày nay, toàn bộ là vì người.

Hắn giương khẩu, ngón tay cuộn lại, trong lòng gào thét lớn muốn nói cho nàng.

Tang Du thọc bên cạnh đại hộp, “Kết quả người đâu, biết rõ ta đem người yên tâm tiêm thượng, người tránh ở tử quần áo, ăn ta này đó thư tín dấm, người ——”

Lam Khâm ngậy người một chút, bỗng nhiên luống cuống tay chân đem hộp nâng lên tới.

Tang Du hai mắt đăm lệt mông lung, “Làm..... Làm cái gì?”

“Người làm ta ném xuống sao?” Nàng nhọc hề hề duỗi duỗi chân, “Không được! Một phong đều không được!”

Lam Khâm từ bên tai hồng đến xương quai xanh, cả người nhiệt đến muốn thiêu cháy.

Hắn..... Hắn làm không được khác, nhưng hắn ít nhất có thể cho tiểu
ngư biết, hắn rất cuộc ái nàng bao lâu, làm nàng an tâm.

Lam Khâm phùng hộp, triều nàng đệ, nhét vào nàng trong lòng ngực,
vốt lên bên trong tin, ấn ở trên người mình.

Tang Du khó hiểu.

Lam Khâm hai mắt đỏ bừng.

Là ta a.

Tang Du nhìn hắn vội vàng động tác, sửng sốt.

Lam Khâm tiếp tục bắt lấy tin, chụp ở chính mình ngực.

Trong bóng tối, hắn không thể nói, không thể viết, nàng thấy không rõ
hắn khẩu hình, hắn là phong bế, vô pháp làm ra bất luận cái gì biểu đạt.

Hắn toàn bộ tâm thần bị nàng chiếm cứ, nghĩ không ra mặt khác
phương thức, một lần một lần cố chấp mà dùng tin chụp đánh chính mình.

Tiểu ngư, ta không có ghen.

Cùng người thư từ qua lại không phải người khác, là ta a.

Tin trang, cũng không phải mặt khác, là ta nghiền nát giao phó cho
người tâm.

Tang Du nghe hắn không xong thấp suyễn, nương thấp kém ánh sáng,
nhìn đến hắn sáng rọi sặc sỡ, mãn đầy nước quang đôi mắt, hắn giơ tin, lặp
lại hướng trên người phóng, tái nhợt môi khép khép mở mở.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 82

Lam Khâm không chớp mắt nhìn chăm chăm nàng.

Trên mặt nàng ửng đỏ, ngoan ngoãn dán ở hãn trong lòng ngực, tay một khắc không ngừng, nắm nhỏ kim loại đầu, chậm rãi túm hạ khóa kéo, đụng tới bên trong mềm mại, nàng thân thủ chọn lựa bên người vải dệt.

Phòng lên to như vậy hình dáng, mang theo bức người nhiệt độ, rốt cuộc không chỗ nào che giấu.

Lam Khâm banh đến cực hạn thần kinh tranh nhiên tránh đoạn.

Tang Du ngẩng đầu lên, ngậm lấy hãn vành tai.

Lần trước..... Nàng liền nghĩ tới cái này chuyện xấu.

Tay nàng bao trùm đi xuống, dán ở hãn bên tai, nhẹ nhàng mà nói: “Khâm Khâm, làm ta sờ sờ.”

Chương 60 yêu quái ·60

Ở nàng đơn giản một câu cùng nóng bỏng hô hấp, Lam Khâm sở hữu quay cuồng máu cấp dừng hướng cùng cái địa phương, toàn thân vô pháp tự ức mà rất nhỏ rùng mình.

Hãn thấm hãn tay bắt lấy Tang Du thủ đoạn, ở trong bóng tối một cái chớp mắt không tồi mà chăm chú nhìn nàng, biết rõ nàng thấy không rõ, môi còn tại bản năng hạp động.

..... Tiểu ngư, không sạch sẽ, đừng làm dơ người.

Tang Du căn bản không tính toán cùng hẳn thương lượng, “Làm ta sờ sờ” càng như là thông báo một tiếng mà thôi.

Nàng cố đủ dũng khí, nhẹ nhàng tránh thoát khai Lam Khâm kiềm chế, đụng tới hẳn bên hông căng chùng, bọc ướt nóng hơi ẩm đầu ngón tay đẩy ra vãi dẹt ven, một chút dọc theo khẩn thật vân da thăm đi vào.

Mỗi thâm nhập một chút, Lam Khâm suyễn đến liền càng trọng một phân.

Nhỏ hẹp tử quần áo, không khí sền sệt đến cơ hồ đọng lại, dưỡng khí thừa thớt, nơi nơi là ngọt nị khô nóng, thúc giục đến người lý trí mất hết, nghiền thành điên cuồng dục | cầu.

Tay nàng chỉ con rắn nhỏ giống nhau du gần, thanh âm tế nhu mà xóc nảy, “Ta còn không có đụng tới đâu, liền như vậy năng.....”

Lam Khâm dựa vào tử quần áo trên cánh cửa, cố nén càng thêm khó qua trướng đau, hẳn vô thố mà ôm sát nàng eo, nghiêng nghiêng đầu, quần quýt si mê mà để ở trên người nàng, ngậm lấy nàng bên gáy liên tục mút hôn, đôi tay đem nàng vấy ngủ nắm chặt nhãn.

Ngay sau đó, tiêm mềm chạm đến nướng ngạnh, tiện đà ôn nhu mà bao bọc lấy.

Lam Khâm tức khắc trước mắt hoa râm, trong tai ong vang lớn.

Đẩy ra tử quần áo môn thời điểm, đã tới rồi sau nửa đêm.

Bức màn hơi mỏng một tầng, mơ hồ lộ ra bên ngoài ảm đạm đèn đường cùng ánh trăng, một chút thanh âm cũng không có.

Tang Du trước bò ra tới, trường tóc hỗn độn, váy lãnh thấp đến có thể nhìn đến thật sâu khe rãnh, tuyết trắng làn da thượng lạc thành phiến vệt đỏ.

Nàng ngực kịch liệt phập phồng, toàn thân so bình thường ít nhất hồng thượng ba cái độ, kiều kiều một khuôn mặt tùy thời có thể trụ trầy da thịt tích xuất huyết.

Đặc biệt làm nàng tim đập đến mau chết rớt chính là.....

Nàng váy ngủ ướt, dính vào một chút đầm ìa..... Thiên bạch dấu vết.

Tang Du đầu choáng váng não trướng đỡ đỡ tường, xoay người bái cửa tử hướng trong thăm dò, không quá dám xem Lam Khâm, siêu nhỏ giọng ngập ngừng: “Khâm Khâm nghe lời, đừng..... Đừng lộn xộn a, chờ ta điếm cuối thủy trở về, lập tức!”

Phòng ở quá lão, chỉ có phòng khách một cái buồng vệ sinh, nàng này một xúc động thật là thực sáng thực đã ghiền, nhưng không suy xét đến kế tiếp thanh khiết không có phương tiện.

Khâm Khâm một hai phải chính mình đi tẩy, nàng nào dám a.

Bên ngoài an không an toàn cũng không biết.

Tang Du đem môi cắn mọc răng ấn, vội vàng đổi điều váy ngủ, nhẹ tay niếp chân kéo ra phòng ngủ môn, quan vọng một chút mù mù phòng, xác định không nguy hiểm, mới thỏ con đường như điếm chân nhảy tiến buồng vệ sinh.

Nàng yêu cầu mau chóng tiếp hảo nước trong, còn muốn đi Khâm Khâm trong phòng cho hẳn bắt được muốn đổi quần áo.

Thoạt nhìn dễ như trở bàn tay, liền sợ thời gian dài, giấc ngủ nhẹ mụ mụ sẽ bị nàng chạy ra chạy vào động tĩnh đánh thức.

Tang Du hít sâu, nỗ lực trấn định, nhưng mà đang xem đến chính mình tay phải thượng kia phiến lược có khô cạn chơi lưu manh chứng cứ phạm tội khi, xấu hổ đến thiếu chút nữa trực tiếp quỳ.

Nàng này lá gan thật là..... Hăng hái thời điểm so thiên đại, chuyện xấu làm xong liền thừa một meo meo.

Dòng nước phóng tới nhỏ nhất, tí tách chảy không thanh âm, Tang Du lưu luyện tẩy sạch tay sau, đem mới tinh tiểu plastic bồn bỏ vào bồn nước, chậm chậm tiếp thủy, nhân cơ hội lưu tiến Lam Khâm phòng, ở hẳn trong bao phiên quần lót cùng áo ngủ.

Quần lót sủy trong túi, áo ngủ..... Không địa phương phóng, quả trên cổ hảo.

Tang Du tạo hình quý dị mà hướng hồi buồng vệ sinh, thủy vừa lúc tiếp xong, nàng phao tiến một cái chính mình dùng khăn lông, bưng bồn mới vừa quay người lại, liền thấy Từ Tĩnh Nhàn còn buồn ngủ đứng ở cửa, nhú mày nhìn nàng.

Này cả kinh dọa, Tang Du mặt mũi trắng bệch, hao hết sức lực mới đem thét chói tai nuốt xuống đi.

Không thể..... Lòi.

“Mẹ, người như thế nào tỉnh?” Nàng khấn trương mà cười gượng, “Bị ta sảo tới rồi có phải hay không?”

Từ Tĩnh Nhàn lau hạ buồn ngủ dày đặc khóe mắt, “Ta nghe được cửa phòng mở lên nhìn xem, tiểu ngư, như vậy vẫn không ngủ làm cái gì đâu?”

Tang Du nghiêm trang nói: “Mẹ, ta này không phải tưởng quá nhiều mất ngủ sao, liền dứt khoát tiếp điểm thủy tẩy giặt quần áo.”

Từ Tĩnh Nhàn đau lòng, thanh tỉnh không ít, đến gần nàng, “Kia mẹ mẹ bồi người.”

Đừng! Ngàn vạn đừng!

Tang Du nghĩ đến còn ở tủ quần áo —— mới vừa bị nàng tận tình chà đạp xong tiểu yêu tinh · khâm, chính đáng thương vô cùng chờ nàng trở về sát lau tẩy ngủ ngon giấc.

Nàng gấp đến độ đổ mồ hôi, vẩy chút chút kéo trường âm, “Không cần lạp, người thân thể còn không có hảo, ngao đêm lại đi nằm viện làm sao bây giờ?”

Từ Tĩnh Nhàn sợ tiêu tiền, vừa nghe nằm viện quả nhiên trì trệ, Tang Du chạy nhanh thừa thắng xông lên, “Mẹ người mau đi ngủ, ta liền tẩy cái áo ngủ, không dùng được mười phút cũng ngủ, sáng mai lại liều a.”

Liền hống mang thúc giục, cuối cùng là đem mẹ mẹ khuyên trở về phòng.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 83

Nhưng thân thể..... Khống chế không được.

Hắn từng có hai lần..... Sau khi chấm dứt, trừng phạt chính mình không chuẩn xem tin, càng không chuẩn đi nhìn lén nàng, tự mình tra tấn.

Lam Khâm đổ trướng yết hầu nuốt, đem Tang Du ôm đến càng lao.

Hắn bàn tay vuốt ve quá nàng khinh bạc váy ngủ, đầu ngón tay xẹt qua nàng bối, không nề này phiền mà nhất biến biến viết xuống cùng cái tự, trả lời nàng vấn đề, “Người.”

Đương nhiên là tưởng người.

Từ đầu đến cuối, cũng chỉ có người.

Chương 61 thần tiên ·61

Tang Du làm cả một đêm không biết xấu hổ mộng.

Trong mộng độ ấm cao đến thái quá, nàng vẫn luôn ở chỗ mờ hôi, mỏng đến trong suốt quần áo dính ở trên người, bị nóng bỏng tay vén lên tùy ý du tẩu.

Lam Khâm trọng suyễn chọt xa chọt gần, kẹp nàng nhỏ bé yếu ớt tiếng kêu cùng mềm nị hô hấp.

Nàng mơ thấy bị hắn từ tú quần áo ôm đến trên giường, lại đi tuần trăng mật phòng trong phòng tắm cùng nhau xối thủy cọ xát, sau lại còn trở

về tiểu lâu phòng ngủ, cho đến ngã đụng phải ôm nhau đảo tiến Lâm Giang cao tầng vỏ sò hình đại bồn tắm, nàng đón hân hôn, ở hân trên người tận tình sờ loạn, một không cẩn thận hưng phấn quá mức, áp tới rồi lu chỉnh tề sắp hàng tắm rửa món đồ chơi, vọt con “Dát” một tiếng vang lớn, đem ý loạn tình mê nàng dọa đến hồn phi phách tán.

Tỉnh.

Tang Du lập tức mở mắt ra, vọt con “Cạc cạc” kêu quả thực ma âm rớt nhĩ, vụt đi không được.

Nàng tức giận đến đá chẵn, thật là bạch bạch lãng phí cả đêm nhiệt liệt triền miên, còn không có sờ đủ đâu!

Tang Du tâm tình cực kém mà xoa xoa mắt, hơi nghiêng người, cảm giác được bên hông khẩn cô cánh tay, nàng phóng nhẹ động tác, tiểu tâm chuyển hảo phương hướng, vắn cọt tiến Lam Khâm trong lòng ngực, xác định hân ở ngủ say, không chịu cô đơn lang traỏ một tấc tấc nâng lên, theo hân áo ngủ ven thăm đi vào, như nguyện sờ đến hân eo.

Lại khẩn lại hoạt, hảo sờ đến rơi lệ.

Tang Du rơi xuống đáy cốc tâm tình nhẹ nhàng bay lên thiên, nàng liếm liếm khóe môi, buồn vui đầu ở ngực hân, trên tay càng thêm vô pháp vô thiên, hướng lên trên sờ đến hân cột sống hơi lồm độ cung, lại khẽ vượt hình dạng duyên dáng xương bả vai, một bên đau lòng hân chưa đạt tới thành niên nam nhân nên có thể chi suất, một bên lại nhộn nhạo đến không được.

Gầy không gầy đều hảo, chính là thích, thích đến tổng trong lòng triều mệnh mệnh.

Nàng bất tri bất giác ai đến càng gần, chân theo bản năng lộn xộn, tưởng dán hân, mới vừa vừa nhắc khởi, liền đụng phải đề thần tỉnh não bộ

vị máu chốt, đại sáng sớm điều võ dương oai cùng nàng chào hỏi.

Tang Du mặt nóng lên, lập tức thành thật, chim cú nhỏ dường như cứng đờ.

Cùng thời gian, tỉnh lại Lam Khâm không thể nề hà để lại nàng thân thân, thượng thân ôm chặt, hạ thân thoáng dời đi khoảng cách.

Tang Du có tật giật mình, trong miệng nhắc mãi “Bình thường bình thường, sáng sớm sao tuyệt đối không thể trách ta nga”, đi theo khẽ meo meo xoay chuyển, phía sau lưng đối hẳn, sờ qua di động chơi xấu mà nói sang chuyện khác, “Nhìn xem vài giờ.....”

Màn hình ấn lượng, con số chói lợi biểu hiện gần 9 giờ.

Tang Du đột nhiên ngồi dậy, luống cuống tay chân chụp Lam Khâm, “Khâm Khâm! 9 giờ!”

Vốn dĩ kế hoạch sớm một chút tỉnh, sấn mụ mụ rời giường trước trước làm Khâm Khâm về phòng của mình, kết quả nàng ngủ đến mơ hồ hồ ấn rớt đồng hồ báo thức, đến nỗi từ trước đến nay tự hạn chế có trật tự Khâm Khâm..... Tối hôm qua đại khái tinh lực tiêu hao lược nhiều, thân thể hơi có không khoẻ phản ứng, mới có thể ngủ đến thời gian này.

Tang Du xúc bị xuống giường chạy đến cửa, dán ván cửa lắng nghe, quả nhiên có nôi chén gáo bồn va chạm thanh.

Nàng nhăn tóc, nhăn mặt sờ sờ theo kịp Lam Khâm, khẩn cấp chi chiêu, “Người trước đừng nhúc nhích, ta đi dẫn dất rời đi mụ mụ, người nhân cơ hội về phòng làm bộ mới vừa tỉnh, hẳn là sẽ không bị phát hiện.”

Nói xong nàng bài trừ cửa phòng, thanh thanh giọng nói, cường trang bình tĩnh mà lưu tiến phòng bếp, cười hì hì ôm lấy Từ Tĩnh Nhàn cánh tay, “Mẹ, ta ngủ quên, người đi nghỉ ngơi, ta làm cơm sáng.”

“Ta đã làm tốt,” Từ Tĩnh Nhàn ở trên mặt nàng niết một chút, dư quang triều nàng mặt sau ngăm ngăm, khóe mắt nháy, không quá tự nhiên mà nhỏ giọng hỏi, “Khâm Khâm không cùng người cùng nhau?”

Tang Du tâm nhảy dựng, thuần khiết tỏ vẻ, “Ta..... Còn chưa có đi hẳn phòng xem.”

Từ Tĩnh Nhàn từ tối hôm qua liền bắt đầu nhẫn, đến bây giờ thật sự nhịn không nổi nữa, phạm sần mà chọc chọc nàng thái dương, “Nói dối phía trước, nhớ rõ đem trên cổ dấu vết chần một chần!”

Tang Du chớp hai hạ mắt, phản ứng lại đây mù mù ý tứ, tại chỗ thạch hóa vài giây, chạy như bay đến trước gương một chiếu.

Hảo thật sự.

Trắng nõn bên gáy cùng xương quai xanh thượng, thâm thâm thiển thiển ái muội vết đỏ, bị tóc đen nửa che nửa lộ, nhan sắc tương phản sần đến phá lệ triển miên, so toàn lộ ra tới càng muốn đánh sâu vào tròng mắt.

Tang Du che lại mắt, nhớ lại Lam Khâm mút nàng khi động tình, mặt đỏ đến nổ mạnh, quang xem này ấn ký, kia cần thiết tình hình chiến đấu kịch liệt nói đều nói không rõ.

“Mẹ ——” nàng lo lắng Từ Tĩnh Nhàn không tiếp thu được, kéo trường âm ý đồ giải thích, “Chúng ta còn không có ——”

Lời nói không chờ nói xong, phòng ngủ môn mở ra, Lam Khâm mặc chỉnh tề, đón lưỡng đạo ánh mắt thản nhiên đi ra, tiến lên ôm quá Tang Du eo, đem một trương viết tốt giấy trình trọng giao cho Từ Tĩnh Nhàn.

Tang Du có chút khẩn trương, âm thầm giật nhẹ hăn cổ tay áo, “Khâm Khâm người viết cái gì?”

Từ Tĩnh Nhàn vội ở trên tạp dề lau lau tay, tiếp nhận triển khai, Lam Khâm thanh tuyến hữu lực tự xuyên thấu qua giấy bồi, chỉ viết một hàng, “A di, ta tuy rằng khuyết điểm rất nhiều, nhưng sẽ dùng toàn bộ ái nàng, người yên tâm.”

Lam Khâm xoa xoa Tang Du bồi an ủi, chính mình lại thấp hèn đôi mắt, che lại thấp âm cùng bất an.

Tiểu ngư mục mục hiểu lầm, vậy hiểu lầm đi xuống, hẳn không nghĩ làm sáng tỏ.

Chẳng sợ hẳn rất nhiều không tốt, cũng hy vọng được đến gia trưởng cho phép, danh chính ngôn thuận có được nàng.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 84

“Nếu ta ba còn sống, hãn sẽ cùng ta giống nhau tưởng,” Tang Du đoàn thân thể, thanh âm mềm mại lại kiên định, “Cái kia nam hài, mới là nhất vô tội người.”

Lam Khâm trái tim phảng phất đình nháy, bị vô hình ngón tay hung hăng bóp chặt, những cái đó thâm áp nhiều năm, cho rằng sớm đã lắng đọng lại hóa thành cục đá huyết vảy, không hề chuẩn bị mà bị nhắc lên.

Hãn ngây ngốc chăm chú nhìn Tang Du, lông mi một chút dính ướt, móng tay áp tiến trong lòng bàn tay khắc chế.

Tiểu ngư nói cái gì.....

Hãn vẫn luôn ở tự trách, hãn này đôi mắt sinh ở Lam gia, vận mệnh bị chú định, sớm đã thói quen bị bài xích bị từ bỏ, lại nhiều khổ đều có thể nuốt có thể nhẫn, nhưng hãn oán chính mình liên lụy không liên quan người, làm hại Tang Du thừa nhận không nên có khổ, cùng hãn giống nhau, trở thành một hồi gia tộc đấu đá vật hi sinh.

Xảy ra chuyện về sau, tất cả mọi người ở vội vàng nói người muốn hận ai, người muốn tha thứ ai, người muốn lý giải ai, đem hãn coi như vấn đề trung gian gió bão mắt.

Chỉ có Tang Du..... Ở cũng không biết chân tướng toàn cảnh thời điểm, liền như vậy tự nhiên mà vứt bỏ rốt sở hữu phức tạp, vô cùng đơn giản nói cho hãn, người là nhất vô tội.

Lam Khâm liêu mạng ôm chặt nàng.

Tang Du dựa vào hắn trong lòng ngực, nhỏ giọng nói: “Ta mỗi lần nhớ tới cái kia nam hài, đều sẽ rất khổ sở.”

Lam Khâm đóng chặt mắt.

Vậy là đủ rồi.

Không cần lại nhớ đến, bất luận cái gì một chút khổ sở, hắn đều không hy vọng nàng lại có.

Coi như làm kia nam hài cũng táng thân biển lửa đi.

Hắn tuyệt đối không thể tiếp thu, tiểu ngư đối hắn có chứa bất luận cái gì áy náy, càng vô pháp chịu đựng về sau tiểu ngư mỗi ngày đối mặt hắn, tổng hội nhớ tới thống khổ quá vãng.

Nàng khổ đủ nhiều, hắn chỉ nghĩ làm nàng có được đơn thuần nhất hạnh phúc.

“Được rồi ——” Tang Du mặt mặt đôi mắt, nắm lấy hắn tay, “Không nói chuyện thương tâm, hôm nay tới là chính thức giới thiệu các người nhận thức! Ba người xem, đây là ta bạn trai, có phải hay không đặc biệt soái đặc biệt hảo! Người khẳng định siêu thích hắn!”

Lam Khâm đem nàng khẩu tiến trong lòng ngực, tim đập nổ vang.

Xuống núi khi, phía chân trời nùng vân bất giác gian chông chất nghiêm trọng, có linh tinh hạt mưa rơi xuống, Tang Du ở trong bao đào đào, “May mắn mang dù!”

Nàng đặc ý mà hoảng dù cùng Lam Khâm khoe ra khi, nhất thời quên lưu ý dưới chân, ở bậc thang không đứng vững, bị nước mưa trượt một chút.

Lam Khâm sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, chạy nhanh ôm, Tang Du lại ngăn người, cúi đầu vừa thấy, nước mắt lưng tròng nâng lên chân, “Khâm Khâm người xem ta giày!”

Tang tiểu nữ vì xinh đẹp, cố ý xuyên song giày gót vừa ra tới dạo, kết quả này vừa trượt không quan trọng, gót giày tạt ở bậc thang, trực tiếp tạt đến khai keo, lắc qua lắc lại lung lay sắp đổ.

Chất lượng quá kém! Ném chết người!

Lam Khâm kinh hồn chưa định, xác định nàg chân căng không thương, so nàg nhiều đi hai cấp bậc thang, cong hạ bối vươn tay.

Tang Du phản đối, “Không được! Quá trượt lại còn có trời mưa! Ta như vậy cũng có thể đi.”

Mắt thấy vũ muốn biến đại, Lam Khâm sao có thể cùng nàg thương lượng, tay câu lấy nàg đầu gối cong một áp, tiểu cô nương ngoan ngoãn bò đến hấn trên lưng, hấn vững vàng ngồi dậy, một bậc cấp bậc thang đi được hết sức cẩn thận.

Tang Du phản kháng không có hiệu quả, đem dù chống ở hấn đỉnh đầu, khấn ôm hấn cổ nị.

Sắc trời tối tăm, mọi nơi an tĩnh trống trải, nước mưa tí tách dừng ở dù thương, theo ven chảy xuôi.

Lam Khâm bước chân có tiết tấu mà đạp thủy, Tang Du trong lòng phá lệ tĩnh, hôn hôn hấn bên gáy, chậm rãi nói: “Khâm Khâm, ta hỏi người vấn đề, người gật đầu lắc đầu được không?”

Lam Khâm gật đầu.

Nàng rũ rũ mắt, “..... Ta sinh nhật, ở ta gia môn ngoại phóng lễ vật người, là người sao? Là người vì giúp ta..... Đi tra chân tướng, tìm được chứng cứ cùng di vật sao?”

Lam Khâm phía sau lưng cứng đờ, đốn hai giây, lắc đầu.

Cái này..... Hẳn không thể thừa nhận, nàng sẽ liên tưởng.

Tang Du thở dài một hơi, không biết như thế nào trong lòng buông lỏng, “Đó chính là có mặt khác người hỗ trợ..... Vô luận là ai, đều quá cảm tạ.”

“Kia còn có,” nàng xoa xoa hăn ngọn tóc, “Người ban đầu vì cái gì sẽ ở trong xe xem ta, mua ta sớm một chút? Đi ngang qua trùng hợp sao?” Nàng chơi xấu niết hăn, “Có phải hay không mười bảy tuổi thiếu niên đối ta nhất kiến chung tình?”

Lam Khâm cong cong môi, gật đầu.

“Ha ——” nàng làm bộ tiểu sinh khí, “Mệt ta đem người trở thành thuần khiết hảo bạn qua thư từ, người thế nhưng rắp tâm bất lương hừ!”

Lam Khâm lấy lòng mà cọ cọ nàng mặt, vững bước đạp ước hoạt thêm đá.

“Còn không có xong đâu!”

“Có phải hay không ăn ba năm ta làm gì đó, người mới ăn không vô mặt khác?”

“Vì cái gì đột nhiên chặt đứt liên hệ? Không thích ta sao!”

“Còn có mỗi lần đều đóng dấu tự, người nếu là viết chữ cho ta, ta sớm nhận ra người!”

“Làm gì kéo nhiều năm như vậy mới tìm ta a! Người đều không nghĩ ta?”

Vấn đề một cái sọt.

Có chút căn bản không phải gặt đầu lắc đầu có thể trả lời, Lam Khâm chỉ có thể giả ngu, nhanh hơn bước chân công nhà hăn tiểu tổ tông hạ sơn, đi đến gần nhất che vũ lều tránh né.

Công viên phương tiện đầy đủ hết, vì cấp du khách cung cấp phương tiện, lều nội nhiều năm có bán các loại ăn vặt đồ uống quầy hàng.

Tang Du cái mũi mẫn cảm giật giật, quay đầu vừa thấy, duỗi tay chỉ, “Khâm Khâm! Nướng khoai!”

Hảo —— đã hiểu.

Lam Khâm chở tiểu tổ tông, đi mua nướng đến lưu đường đỏ thăm khoai, ngày mưa mạo hiểm bạch bạch nhiệt khí, câu đến người ngón trở đại động.

Tang Du ngồi ở nghỉ ngơi ghế thượng, kích động mà xé mở khoai lang đỏ da, ngắm đến Lam Khâm yết hầu giật giật.

Nàng rất xấu mà tiếp tục chậm rãi xé, lộ ra hoàng đến phiếm hồng tâm, nếm một ngụm, hưởng thụ mà cảm khái, “Hảo —— hương —— nha!”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 85

Lam Khâm cái miệng nhỏ cắn nàng.

Hắn không có cái đuôi tiêm nhi.

Tang Du bị hãn nhiệt độ cơ thể một hong, buồn ngủ càng đậm, hàm hàm hồ hồ nhắc mãi, “Mụ mụ thân thể khô phục, sáng mai chúng ta liền phải đi trở về..... Không yên tâm..... Còn có, còn có ta buổi biểu diễn vé vào cửa.....”

Ngủ cũng không quên nhớ thương ngày mai buổi chiều buổi biểu diễn.

Lam Khâm không quá tình nguyện địa điểm điểm nàng cái trán, thủ đến nàng ngủ say, cho nàng dịch hảo góc chăn, động tác nhẹ nhàng chậm chạp mà đứng dậy xuống giường, rời đi phòng ngủ.

Mưa đã tạnh sau, sau giờ Ngọ dương quang một lần nữa mạn thượng, độ ẩm thích hợp, Từ Tĩnh Nhân năm không được, khom lưng ở ngoài cửa tiểu viện tử thu thập hoa cỏ, nghe được tiếng bước chân quay đầu nhìn lại, mắt đuôi tế văn đôi khởi.

Lam Khâm giúp nàng đem mặt đất rơi rụng hoa thổ thu thập sạch sẽ, Từ Tĩnh Nhân nhìn hãn khớp xương rõ ràng thon dài đôi tay, liên tục chặn hãn, “Người đây là vẽ tay, như thế nào có thể làm việc nặng, để ý bị thương.”

Hắn kiên trì làm xong, viết tợ cấp Từ Tĩnh Nhân xem, “A di, năm viện khi chủ trị bác sĩ về sau hội trưởng kỳ theo vào người khỏe mạnh, kia hai

cái cùng người ở chung hòa hợp hộ sĩ, mỗi hai ngày lại đây một lần giúp người làm cơ sở kiểm tra sức khoẻ, còn có phòng ở vấn đề, trước mắt tiến triển không tồi, bước đầu định vào tháng sau mở phiên toà, đến lúc đó ta trước tiên làm tốt an bài, an toàn của người ta cũng có chuẩn bị, cứ việc yên tâm.”

Từ Tĩnh Nhàn xem một hàng, trên mặt co quắp một phen, năm lần bảy lượt tưởng đưa ra ý kiến, nhưng mà một đôi thượng Lam Khâm sâu không thấy đáy dị sắc tròn mắt, những lời này đó lại nghẹn trở về, nàng thở dài ngồi ở hãn đối diện, “..... Khâm Khâm, cảm ơn người.”

Đây là hãn cấp Tang Du ái.

Nàng đã cự tuyệt theo chân bọn họ cùng nhau đi yêu cầu, nếu phản đối nữa bất luận cái gì một cái, đều sẽ làm này mãi cảm hài tử thương tâm tự trách.

Từ Tĩnh Nhàn nói: “Khác a di tiếp thu, nhưng là hai ngày kiểm tra sức khoẻ một lần..... Đổi thành hai tháng được không?”

Hai ngày một lần không cần thiết, tới cửa phí nhiều quý a.

Lam Khâm lẳng lẳng bật cười, nhặt lên bút, “VẬY nửa tháng.”

Từ Tĩnh Nhàn dở khóc dở cười, không hề cùng hãn cãi cọ, chiết khởi giấy thu hảo, ánh mắt nhu hòa mà đem hãn từ đầu đến chân miêu tả một lần, nhẹ giọng nói: “Khâm Khâm, trước kia mỗi lần tiểu ngư phải đi, ta đều kinh hồn táng đảm, sợ hãi nàng ở bên ngoài chịu khổ chịu khi dễ, lúc này đây, rốt cuộc có thể buông tâm.”

Lam Khâm đề bút viết chữ, Từ Tĩnh Nhàn đề lại giấy biên, “Nghe a di nói xong.”

“Tiểu ngư nhìn lạc quan, có thể nói có thể nháo, kỳ thật là bức ra tới,” khoe miệng nàng độ cung dần dần thu liễm, lược có thất thần, “Hắn ba xảy ra chuyện về sau, ta vô dụng, bệnh đến quá nặng, trong nhà toàn dựa nàng gánh vác, lúc ấy cái loại này tình huống, là cái đại nhân cũng muốn hỏng mất, huống chi một cái mười mấy tuổi tiểu cô nương.”

“Nàng trước kia rất văn tĩnh, không thích nói chuyện, cùng hiện tại tương phản rất lớn,” Từ Tĩnh Nhiên ngữ mang nghẹn ngào, “Ta mới vừa phát hiện thời điểm còn rất kỳ quái, tưởng ảo giác, sau lại có thiên ta mất ngủ, hơn phân nửa đêm nghe được có thanh âm, lên vừa thấy.....”

Lam Khâm tâm đi xuống trầm.

Từ Tĩnh Nhiên mũi toan mà nói: “Tiểu ngư đem chính mình nhốt ở phòng bếp, biên chuẩn bị cách thiên muốn bán sớm một chút, biên ca hát làm bầm lâu bầu, nàng sợ sảo ta, thanh âm rất nhỏ lại là ách, nói vậy vẫn luôn không đình quá.”

“Khi đó ta mới ý thức được, nàng ba rời đi, ta lại bị bệnh nhật tử, nàng nhiều tịch tịch.”

Lam Khâm đè lại tay vịn, đốt ngón tay xanh trắng.

Từ Tĩnh Nhiên thử thử khoe mắt, “Nhất yêu cầu quan ái thời thiếu nữ, nàng liền cái có thể người nói chuyện cũng không có, cho nên sau khi lớn lên, khả năng sẽ thực dính người, còn hội thoại lao dong dài, a di không có ý gì khác, liền tưởng cùng người nói, người nhiều đáp lại đáp lại nàng, nàng nếu là không bớt lo, quần lấy người, người tận lực đảm đương một ít.”

Nói mấy câu giống như búa tạ, chuẩn xác nện ở Lam Khâm trong lòng.

Hắn trong tay nắm chặt bút cơ hồ bẻ gãy.

Từ Tĩnh Nhàn miêu tả hình ảnh dễ như trở bàn tay ở trước mắt phác họa, thậm chí không cần hồi ức lâu như vậy xa, ở chung tới nay mỗi cái ngày đêm, nàng ở Lâm Giang cao tầng, ở nhà cũ tiểu lâu, tiến trong phòng bếp bận rộn cho hắn chuẩn bị một ngày tam cơm khi, không cũng ở xưởng xưởng nói nói, lại không chiếm được một câu kịp thời đáp lại?

Lam Khâm trên môi huyết sắc mất hết.

Hắn dùng bút, dùng di động, thậm chí giọng nói phần mềm, gõ pha lê, mặc cho cái nào, đều là chết chính là lạnh, không có độ ấm, vĩnh viễn không thể cho nàng tùy thời tùy chỗ hồi âm.

Ban ngày to như vậy trong phòng chỉ có nàng thanh âm, buổi tối ngủ trước, nàng nhu nhu mà tể ở hắn trong lòng ngực nói liên miên nhắc mãi việc vặt, hắn cũng chỉ có thể ở trên người nàng viết đơn giản nhất tự trả lời.

Cho tới hôm nay, hắn cho rằng nàng hạnh phúc, nhưng nàng cùng qua đi giống nhau.....

Liền cái có thể lúc nào cũng người nói chuyện cũng không có.

Tiểu ngư hứa cho hắn cả đời.

Kia cả đời này, hắn đều phải làm nàng như vậy có khuyết điểm mà quá sao?

Từ Tĩnh Nhàn chú ý tới Lam Khâm thần sắc không đúng, luống cuống, vội vàng hỏi: “Khâm Khâm, a di nói sai cái gì có phải hay không!”

Nàng giải thích rất nhiều, lại một câu cũng không có thể lại nhập lỗ tai hắn.

Lam Khâm cúi đầu sau một lúc lâu, nhớ tới từ nhỏ vậy ở tiểu lâu cái kia làm bầm lâu bầu, cô độc chính mình, trong cổ họng cay độc mà phát

trưởng.

Hắn nhặt lên dính mồ hôi lạnh bết, một chữ một chữ viết, “Đừng lo lắng, ta có thể bồi nàng, ta có thể cho nàng tốt nhất.”

Hắn còn có hi vọng làm được.

Sáng hôm sau, Trần thúc đem thu thập tốt hành lý bỏ vào cốp xe, lái xe môn kiên nhẫn chờ đợi hai mẹ con lưu luyến chia tay.

Từ Tĩnh Nhàn kéo ra treo ở trên người Tang Du, đẩy đẩy nàng, “Mau đi đi, đừng làm cho Khâm Khâm đợi lâu, buổi chiều không phải còn muốn đi nhìn cái gì buổi biểu diễn?”

Tang Du kinh ngạc, “Mẹ người liền cái này đều biết!”

“Khâm Khâm nhớ rõ đâu, hắn nói cho ta,” Từ Tĩnh Nhàn nhìn nhìn dưới ánh mặt trời trường thân ngọc lập người, đã nhìn không ra ngày hôm qua khi đó tái nhợt, nàng không biết như thế nào cùng nữ nhi nói, thấp giọng dặn dò, “Tiểu ngư, người đối Khâm Khâm hảo một chút, hắn là cái đáng thương hài tử.”

Tang Du hào khí bảo đảm, “Cần thiết.”

Lên xe khi thực tiêu sái, cũng thật chờ khai xe, Từ Tĩnh Nhàn phát tay thân ảnh biến mất không thấy, Tang Du ngồi xồm xe tòa thượng bái chỗ tựa lưng, lại nhịn không được lau nước mắt, nàng nghẹn đến mức không ra tiếng, đem mặt chôn ở mu bàn tay thượng, thân mình cuộn thành một đoàn, giống cái không phá xác tiểu khủng long trứng.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 86

Lại nhậm nàng sờ đi xuống..... Thật muốn tạc.

Tang Du cái này thành thật, ngoan ngoãn cùng hắn kéo ra khoảng cách, ngẫu nhiên nhìn trộm ngắm một cái hắn bị áo khoác ngăn trở vị trí, trường ra một ngum nhiệt khí, yên lặng tâm hoá lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Lần trước thân mật tiếp xúc..... Vừa qua khỏi đi hai ngày mà thôi a!

Khoảng cách lần sau, phải đợi tháng sau mới được.

Khoảng cách chân chính không hề giữ lại, đại khái..... Ổn định khôi phục ba bốn tháng liền có thể nếm thử đi?

Tang Du nâng một trương sung huyết mặt, ghé vào cửa sổ trộm tính toán, tại đây phía trước, nàng đến nghe lời điếm, không thể tổng làm Khâm Khâm khó chịu.

Xe khai tiến nội thành, hai người trung gian vẫn cách một cái không vị, Lam Khâm bình tĩnh không ít, quay đầu nhìn đến Tang Du bồi hương tới hắn, an tĩnh bái cửa sổ xe hướng ra ngoài xem, hắn tâm tê rần, sợ nàng mất mát không vui, cúi đầu đánh một hàng tự, đem điện thoại đẩy qua đi.

Tang Du nhạt lên tới vừa thấy ——

“Tiểu ngư bảo bồi ngoan, chờ ta cơ bắp nhiều một chút..... Lại cho người sờ.”

Mặt sau còn theo cái mắt to lưng tròn ủy khuất biểu tình.

Tang Du xem xong cái mũi nóng lên, bụm mặt nhỏ giọng nói câu thô tục.

Liêu nhân không tự biết Lam Tiểu Khâm căn bản chính là xứng đáng! Như vậy ngon miệng hiểu chuyện, không bị khi dễ còn chờ cái gì? Mỗi ngày bạo mạch máu cũng là hăn tự tìm!

Tang Du hít sâu khí, vắn cọ đến hăn bên người, ôm lấy cánh tay hăn một dựa, hung ba ba nhẹ giọng nói: “..... Biết rồi!”

Đường về thời gian đầy đủ, Trần thúc khai đến không tính mau, đến trung tâm thành phố khi là buổi chiều tam điểm, buổi biểu diễn phải đợi buổi tối 6 giờ bắt đầu vào bàn, chừng ba cái giờ nhàn rỗi.

Tang Du cho rằng sẽ về trước tiểu lâu nghỉ ngơi một chút, đã kế hoạch hảo muốn đổi nào kiện quần áo nào đôi giày, không nghĩ tới xe tiếp tục đi phía trước khai, lại không phải triều Lam gia nhà cũ phương hướng.

Nàng tò mò hỏi: “Khâm Khâm, chúng ta đi đâu?”

Lam Khâm trả lời đơn giản trực tiếp, “Thương trường, mang người đi dạo phố.”

Hăn biết, tiểu ngư bình thường mua kiện quần áo mới đều phải rồi rằm luôn mãi, giày tùy tiện ở bậc thang một tạp liền sẽ hư, trang sức trừ bỏ hăn làm phỉ thúy xích chân ngoại, chỉ có vài món tất cả đều là mấy chục khối trang trí phẩm, ở những cái đó thân thích khắc khẩu thanh, hăn cũng nghe ra nàng luyện tiếc cấp chính mình dùng nhiều một phen tiền.

Hăn tự trách không biết bao nhiêu lần, nếu lúc trước không như vậy khiếp đảm co rúm, ở nàng vào đại học chặt đứt thư tín liên hệ về sau, có thể có dũng khí đối nàng tham gia càng nhiều chút nói, hăn đã sớm dùng hết các loại biện pháp làm nàng sinh hoạt hảo quá.

Nghe được đi dạo phố, Tang Du đôi mắt tỏa sáng, “Còn đi nghi gia cách vách kia gia sao? Lần trước nam trang đều không có tới kịp dạo!”

Hiện tại mù mù hết thấy dàn xếp thỏa đáng, có thể yên tâm ở ở các nàng một nhà ba người sinh hoạt quá nhà cũ, không muốn quá sớm chuyển đến, nàng tự nhiên không có bức thiết mua phòng nhu cầu, tồn hạ tiền cũng đủ cấp Khâm Khâm tiêu xài một chút.

Lam Khâm cười lắc đầu, Trần thúc ngựa quen đường cũ, đem xe chạy đến ánh đèn trong sáng ngằm bãi đỗ xe, bốn phía liếc mắt một cái vọng qua đi, toàn là hoa quang đưa tình xa xỉ xe tiêu.

Không ra nửa giờ, Tang Du liền ý thức được nàng ý tưởng rất cuộc có bao nhiêu thiên chân.

..... Tiêu xài?

Nàng sợ là căn bản không nhận thức quá cái này từ.

Thương trường là Tang Du hoàn toàn xa lạ, dòng người rất ít, ngẫu nhiên có khách hàng trải qua, đều là trang dung tinh tế châu quang bảo khí, cực kỳ giống Lam gia những cái đó các nữ quyến bình thường cử chỉ, xem người xa lạ khi tự mang theo trên cao nhìn xuống.

Ánh mắt đối thượng, khó tránh khỏi phải đối quần áo đơn giản để mặt mộc tiểu cô nương nhiều đánh giá vài cái, chờ đảo mắt thấy rõ nàng bên cạnh nam nhân khi, lại sôi nổi lộ ra kinh ngạc kinh diễm, thấp giọng nghị luận là nhà ai xuất thân, thế nhưng ở trong vòng chưa từng nghe nói qua.

Tang Du nghe không rõ lắm những cái đó khe khẽ nói nhỏ, nhậm Lam Khâm nắm đi phía trước đi, nhẹ đẩy mạnh từng nhà quầy chuyên doanh.

Nhìn này bài bài trạm quầy tỷ nhóm tươi cười như hoa, khoe miệng mau dương đến bên tai, Tang Du cũng biết giá cả khẳng định không tiện

nghi.

“Khâm Khâm.....” Nàng nắm chặt Lam Khâm tay, “Có phải hay không đặc biệt quý? Ta còn là đi mua trước kia thường xuyên những cái đó là được.”

Hai trăm 99 đỉnh cao gì đó.

Lam Khâm sờ sờ nàng tóc, không đáp ứng, ôm lấy nàng chậm rãi dọc theo giá áo đi, nàng nhiều xem ai liếc mắt một cái, hần liền đem ai hái xuống đáp ở khuỷu tay, đẩy nàng tiến phòng thử đồ, một tắc cũng không rời canh giữ ở ngoài cửa.

Quầy tử nhóm đôi mắt mau rớt ở Lam Khâm trên người, ân cần đề cử bưng trà đổ nước, thỉnh hần đi xô pha ngồi, Lam Khâm chỉ ở ban đầu lắc đầu, lúc sau một mực hờ hững, biểu tình lãnh đạm, khó có thể tiếp cận.

Chờ Tang Du đổi hảo váy, biệt biệt nữ nữ đẩy ra phòng thử đồ môn khi, trên mặt hần sương tuyết đốn dung, ôm lấy nàng bả vai xoay người mặt triều gương, si ngọc dán luyến tiếc dời đi mắt.

Năm ấy giữa hè, tiểu ngư ở tin chờ đợi một cái mới làm đơn giản vải bông váy.

Từ nay về sau..... Hần tưởng đem sở hữu nàng thích xinh đẹp váy, từng cái mua tới, mặc ở nàng trên người.

Tang Du phía sau lưng ý ở hần trước ngực, vỗ về làn váy hỏi, “Đẹp sao?”

Lam Khâm thật mạnh gật đầu.

Tang Du nhượng mày, hạ giọng, “..... Giá càng đẹp mắt! Ta liền thử xem a, không chuẩn mua, chúng ta đi nhà khác!”

Lam Khâm bật cười, đem điện thoại dựng ở nàng trước mặt, “Bảo bối, tiền phó xong rồi, còn có ——”

Hắn nghiêng đầu, triều trên sô pha bài đội chờ đợi trừu mẫn váy nhóm ý bảo, “Những cái đó đều thử xem, chọn một kiện hôm nay xuyên, nếu đều không hài lòng, chúng ta lại đi tiếp theo gia.”

Tang Du bị hắn “Bảo bối” hai tự kích đến đầu đều hôn mê, huyết áp tiêu cao, duỗi tay véo hắn mặt, “Lam Tiểu Khâm! Người đem tạp đều cho ta có ích lợi gì? Ta phải đóng người di động thượng chi trả công năng mới được! Nói nữa —— ta còn không có thí người liền dám mua!”

Lam Khâm tự động nhảy quá trước hai câu, định liệu trước giải đáp, “Ta có thể tưởng tượng ra tới, người xuyên nhất định đẹp.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 87

Buổi biểu diễn hùng hực khí thế tiến hành đến một nửa, đại minh tinh đỡ microphone giá xướng xong một đầu chậm ca, đối với trước nhất bài thánh phòng vén lên mướt mồ hôi ngạch phát, câu môi cười nhạt.

Cười phương hướng, ly Lam Khâm cùng Tang Du nơi vị trí rất gần.

Tang Du dán ở Lam Khâm bên tai giải thích, “Chúng ta tiểu tấu tử ngồi ở kia, hôm nay là người ta tiểu phu thê mấy chục cái ngày kỷ niệm một cái, phỏng chừng sẽ có phúc lợi cấp fans!”

Vừa dứt lời, đại minh tinh liền đã mở miệng, mát lạnh thanh tuyến bởi vì liền xướng mấy bài hát mà hơi hơi khàn khàn, càng hiện từ tính, “Hôm nay là ——”

Các fan trăm miệng một lời, “Ngày kỷ niệm!”

Đại minh tinh vừa lòng gật đầu, “Thực hảo, tất cả mọi người đều nhớ rõ, vậy hiện trường trù fans ——”

“Trù ta trù ta!”

Tràng quán nổ mạnh sôi trào, Tang Du bị bầu không khí cảm nhiễm, cũng nhảy bắn cử cao thủ, hô to “Trù ta trù ta”!

“Không phải trù một vị,” đại minh tinh đi đến đài biên cấp lão bà đệ thủy, mỉm cười đối thoại ống cường điệu, “Là trù một đôi tình lữ.”

Tang Du vừa nghe càng phấn chấn, ôm lấy Lam Khâm, ở ồn ào náo động gần gũi lớn tiếng hoan hô, “Chúng ta chính là một đôi nha! Hơn nữa kẹp tóc cùng quần áo đều là tình lữ khoản!”

Thân thân cùng tiểu ngư kẹp tóc vì hưởng ứng chủ nhân, chợt lóe chợt lóe phát ra quang, hết sức đáng chú ý.

Lam Khâm giơ tay ôm sát nàng, xem nàng cảm xúc như vậy tăng vọt, nhin không được nhếch lên khóe môi.

Hắn bị hiện trường lửa nóng kéo, cũng không như vậy kháng cự, có thể làm tiểu ngư vui vẻ, hẳn như thế nào đều được.

Lam Khâm âm thầm làm chuẩn bị tâm lý, ích trí tiểu trò chơi linh tinh sao? Hẳn có thể.

Tiểu ngư muốn, hẳn làm được đến.

Người chủ trì đúng lúc xuất hiện tiếp bỗng, an bài hỗ động phân đoạn, phóng nhãn vừa thấy, thuộc nội tràng hàng phía trước hai vị xinh đẹp lại xông ra, toàn trường sở hữu fans, đại khái liền này đối đeo đặc thù kẹp tóc, tưởng xem nhẹ đều khó, người chủ trì ở ồn ào náo động có kỹ xảo mà tô đậm khẩn trương, tình cảm quần chúng nhiệt liệt khi, hẳn duỗi tay một lóng tay, chuẩn xác địa điểm đến Tang Du cùng Lam Khâm.

Tang Du không nghĩ tới thật sự có thể trung, ở đỉnh tai nhức óc nữ hài tiếng kêu kích động đậm chân, nàng nắm chặt Lam Khâm khuỷu tay, cao cao nhấc tay ý bảo.

Ngay sau đó, quy tắc công bố.

Bị trừu trung tình lữ, muốn một người một câu dùng microphone lớn tiếng hát đối tình ca, chỉ cần không tồi từ, mặc kệ điều chạy rất xa đều có thể nhẹ nhàng được đến phong phú khen thưởng.

Mãn tràng đều ở kêu gọi hâm mộ ghen ghét, nói idol cấp ra điều kiện như vậy thấp, ca hát so làm trò chơi đơn giản quá nhiều.

Nhưng đối Lam Khâm mà nói, toàn thế giới bỗng nhiên liền tĩnh.

Sở hữu tiếng ồn biến mất, nơi nơi biến ảo ánh sáng sắc thái từ từ cõi thành hắc bạch, mãn nhãn vang vọng, chỉ có Tang Du chinh lăng qua đi, xin lỗi mà dò hỏi thanh, “Ngượng ngùng, chúng ta không có phương tiện, có thể đổi mặt khác phương thức sao?”

Quá sảo, người chủ trì nghe không rõ ràng, nửa đoán nửa phân biệt, “Là muốn bỏ quyền đúng không? Thời gian hữu hạn, vậy đổi mặt khác fans nga ——”

Lời này vừa ra, toàn trường lại lần nữa sôi trào, không đếm được thân ảnh ra sức tranh đoạt.

Tang Du không lại biện giải, tinh tế cánh tay vòng qua Lam Khâm eo, cười gật đầu đáp ứng.

Ồn ào náo động nhanh chóng cái quá một đoạn ngắn ngắn ngủi nhạc đệm, hồ động tiếp tục tiến hành, bị trừu trung tình lữ hoàn toàn không ở điều thượng, cơ hồ là niệm ra tới, làm theo thành công, nữ hài được đến idol ký tên phần thưởng, hưng phấn đến nói năng lộn xộn.

Xếp sau có lớn giọng các nữ hài riu rít nghị luận.

“Ta thiên quá dễ dàng đi ——”

“Siêu đơn giản a, xướng đến không hảo cũng không quan hệ!”

“Quả thực bạch cấp, vừa rồi bị trừu trung may mắn như vậy cư nhiên còn bỏ quyền!”

“Chính là nói a, không nghĩ tham dự cũng đừng nhấc tay đoạt danh ngạch sao ——”

Tang Du ấn đường càng tức càng chặt, tưởng che Lam Khâm lỗ tai, lại sợ đâm đến hãn.

Nàng oán trách chính mình suy xét đến quá ít, chỉ tưởng bằng trí lực là có thể hoàn thành trò chơi, kết quả lại làm Khâm Khâm khó xử.

Tang Du thu nạp năm ngón tay, tạt ở Lam Khâm bên hông, ngửa đầu đi xem hãn.

Lam Khâm lược râu hàng mi dài, che lại trong mắt cảm xúc, nửa khuôn mặt biến mất ở dần dần ám hạ ánh sáng, bị mình ám phân cách, không rảnh môi cùng hàm dưới mạ thiên kim, mặt mày lại chìm ở hôn mê.

“Khâm Khâm?”

Tang Du kêu hai tiếng, Lam Khâm mới nghe thấy, quay đầu triều nàng cười cười, mắt đuôi tràn ra nhu ảm toái quang, hãn tay nâng lên, hôn ở nàng trên đỉnh đầu sờ sờ.

Nàng bỗng dựng cái mũi đau xót.

Hãn là ở trái lại an ủi nàng sao?

Tang Du hồi đến hận không thể trừu chính mình một cái tát, cùng hãn năm ngón tay tương khẩu, “Khâm Khâm, không nhìn, chúng ta đi trước đi, trở về cho người làm bữa ăn khuya ăn.”

Lam Khâm lắc đầu, không nghĩ nàng càng thêm mất hứng, đôi tay phù chính nàng đầu, giúp nàng đem lực chú ý chuyển tới trên đài.

Ồn ào náo động biến mất, dương cầm thanh vang nhỏ, lưu luyện ôn tồn, nam nhân tiếng ca thấp từ liêu nhĩ.

Lam Khâm đứng ở lay động gậy huỳnh quang, đáy lòng lặp lại trong đó một câu —— “Người cười, ta thần hồn điên đảo.”

Hắn muốn nhìn.....

Tiểu ngư giống vừa rồi như vậy cười, mà không phải giờ này khắc này, nàng nhớ hẳn khả năng sẽ đã chịu thương tổn, hảo tâm tình trở thành hư không, cúi đầu mặt ủ mày chau.

Nàng không nên chỉ phải đến tàn khuyết.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 88

Hắn buông xuống lông mi, thong thả lại kiên định mà ẩn màn hình.

Luật sư cách nửa phút mới hồi phục, cực độ kinh ngạc, “..... Ngài năm nay mới vừa hai mươi bốn tuổi! Chuyện này..... Không khỏi quá sớm đi?!”

Lam Khâm chỉ phát hai chữ, “Không còn sớm.”

Hắn đóng di động, không hề nhiều làm vô vị giải thích, đàn điện tử ở bên người lóe nập điện mỏng manh hồng quang, hắn xoay chuyển đầu, đầu ngón tay đặt ở phím đàn thượng, nhẹ nhàng ấn hạ.

Tiếng đàn mang theo máy móc run rẩy, nhưng cũng không ảnh hưởng chuẩn âm.

Lam Khâm ngón tay liền động, trúc trắc đạn tiếp theo đoạn hoàn chỉnh điệu.

Lâu lắm..... Không chạm qua này đó sẽ ra tiếng đồ vật.

Thiếu niên thời điểm, hắn sống một mình nơi này, nãi nãi cũng từng đưa cho hắn một cái đàn điện tử giải buồn, hắn nhiều ít có chút thiên phú, ngồi ở sân phơi thượng, dùng bó lớn cô độc thời gian đem sẽ xướng ca nghiên cứu ra cầm phổ.

Từ trước.....

Hắn cũng là sẽ ca hát.

Nếu có thể có thanh âm, xướng cấp tiểu ngư nghe nên thật tốt.

Hắn liền không cần ở khẩn cấp tình huống đã đến thời điểm, tiếp khởi điện thoại làm không ra trả lời, không cần ngày đêm phóng tiểu ngư một người nói nói cười cười, vỉnh vô hồi âm, càng sẽ không bởi vì mỗi cái người thường đều làm được đến đơn giản việc nhỏ, làm nàng ở như vậy nhiều người trước mặt mất mát mất hứng.

Lam Khâm đem cầm nâng lên, lót ở trên đùi, đôi tay ấn vang phím đàn, dựa vào ký ức, dứt quãng bản ra buổi biểu diễn thượng kia đầu khúc, đáy lòng yên lặng mà hừ nhẹ ca từ.

Hắn không đếm được qua bao lâu, sau lưng có hương thơm hơi ẩm phi phác lại đây, ôm lấy bờ vai của hắn, ấm áp gương mặt dính sát vào thượng hắn, nàng cười nói: “Thật là dễ nghe —— ta đều nghe được lạ.”

Lam Khâm ngón tay dừng lại.

Tang Du liên tục hôn hắn bên tai, thỏa mãn mà nhẹ giọng nói: “Khâm Khâm, ta nghe được người cho ta xướng ca lạ.”

Lam Khâm ngực hung hăng một xẻo, sáp đau ngọt ngào gào thét dây dưa ở bên nhau.

Nàng không cần như vậy ngoan, như vậy hiểu chuyện.

Lam Khâm ném xuống cầm, kéo ra nàng tiêm bạch cánh tay, xoay người nửa quỳ đến trên sofa, đem nàng trực tiếp bế lên lướt qua chỗ tựa lưng, ôm lấy nàng đâm nhập góc mềm xốp gối dựa, đem người từ đầu đến chân chặt chẽ nạp vào trong lòng ngực, để khai nàng đầu lưỡi tiến quân thần tốc, xâm chiếm nàng sở hữu cảm quan.

Trên bàn trà có trương chuẩn bị tốt giấy, viết ít ỏi một hàng tự, “Tiểu ngư, ta tiếp thu giải phẫu.”

Từ từ nàng liền sẽ nhìn đến.

Nhưng giờ phút này, hẳn cái gì cũng không muốn làm, chỉ nghĩ làm càn mà..... Tận tình nhắm nháp bảo bối của hẳn.

Chương 65 thần tiên ·65

Lam Khâm thích uống các loại khẩu vị sữa bò, bao gồm trộn lẫn nãi mặt điểm canh thang, Tang Du cho hẳn làm lâu như vậy cơm, tràn đầy thể hội.

Cho nên nàng cố ý lạng lẽ lên mạng mua nãi mùi hương tắm gội nữ, nhưng thu được bao vây sau chưa kịp thí, mụ mụ bên kia liền xảy ra chuyện, thẳng đến đêm nay trở về, nàng mới lần đầu tiên Khai Phong dùng tới.

Tắm rửa thời điểm Tang Du liền ở cười trộm, tẩy dễ người nghe, cảm giác mùi hương không quá đủ, nàng lại hủy đi cùng hệ liệt thân thể nữ, từ bên tai đến chân bôi tỉ mỉ lau một hồi, lại vừa nghe, quả thực giống từ quả vị nãi vớt ra tới, lại ngọt lại ấu.

Nàng kích động mà chạy như bay xuống lầu, muốn an ủi ở buổi biểu diễn thượng bị ủy khuất Lam Tiểu Khâm, thuận tiện..... Lại khi dễ khi dễ.

Nhưng chờ đến thật bị Lam Khâm đè ở trên sô pha thân đến đầu vầng mắt hoa, nàng kinh giác chính mình căn bản không có sức chống cự, khi dễ kế hoạch trực tiếp thành bọt nước, chỉ có thể một bên mặc hẳn công chiếm, một bên âm thầm run rẩy, hẳn thân thể còn không có hảo đâu, cường thế lên cũng đã như vậy, chờ về sau có thể muốn làm gì thì làm.....

Tang Du mặt đỏ tai hồng mà não bổ hình ảnh, đột nhiên trong tay nhiều một chút trọng lượng, mơ hồ là tờ giấy.

Nàng cố sức mà đem mông lung tầm mắt điều chỉnh tiêu điểm, ngờ ngác nhìn trên giấy nội dung, hơn nửa ngày không ra tiếng, chờ phản ứng lại đây này hành tự ý nghĩa cái gì, nàng đáy mắt nóng lên, vội vàng bò dậy, sáng quắc chăm chú nhìn hẳn, “Khâm Khâm, người nghĩ kỹ rồi?”

Lam Khâm thấp suyễn, vỗ về nàng gương mặt gật đầu.

Tang Du nhớ lại nãi nãi nói qua nói, Lam Khâm muốn tiếp thu giải phẫu, trừ bỏ thể chất thượng trạm kiểm soát, càng khó chính là, hẳn cần thiết đến đem năm này tháng nọ bóng ma tâm lý toàn bộ khắc phục, một lần nữa trụ tiến phòng bệnh, nắm thượng thủ thuật đài, giống nhất tuyệt vọng khi giống nhau, làm những cái đó hẳn mãnh liệt bài xích lạnh băng khí giới thâm nhập yết hầu.

Nàng có thể tưởng tượng giải phẫu đối Lam Khâm mà nói có bao nhiêu chướng ngại, cho nên cũng không hỏi hẳn, trong lòng cũng làm hảo chuẩn bị, hẳn tiếp thu, nàng liền bồi, đem thân thể hẳn cùng tâm thái điều chỉnh đến tốt nhất, hẳn không tiếp thu, thất thanh cả đời, kia căn bản không sao cả, nàng sẽ nói rất nhiều, cho hẳn cũng đủ náo nhiệt.

“Người xác định là tự nguyện sao?” Tang Du thần sắc nghiêm túc, không tồi quá hẳn bất luận cái gì một chút biểu tình biến hóa, “Vẫn là bởi vì buổi biểu diễn? Hoặc là nãi nãi bức người?”

Lam Khâm lắc đầu, ôm lấy nàng trấn an.

Tang Du chính là đỉnh bờ vai của hẳn đẩy ra một chút khoảng cách, nhìn không chớp mắt trừng hẳn, “Kia vì cái gì!”

Lam Khâm ý thức được, so với nói hay không lời nói, tiểu ngư càng không muốn hẳn khó xử chính mình.

Ngược hẳn mềm sụp, ôm lấy nàng vỗ vỗ, ở nàng trên lưng viết chữ, “Bởi vì tưởng cùng người chính miệng nói một câu.”

“Câu nào lời nói không thể dùng văn tự nói?” Tang Du cãi cọ, “Người xem người viết ở ta trên người này đó, ta đều có thể nhận rõ!”

Câu nào lời nói?

Lam Khâm khóe môi giơ lên, nhìn chăm chăm nàng phiếm hồng đôi mắt, chậm rãi mở miệng, không tiếng động nhẹ động.

—— “Ta yêu người a.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 89

Luật sư cung kính cúi đầu, “Ngài yên tâm.”

Lam Khâm liễm mắt, không hề chần chờ mà đặt bút, tự tự thanh tuyến lưu loát, đoan trang ngay thẳng thanh chính, từng nét bút ở tuyết trắng trang giấy thượng viết xuống.

“Lập di chúc người, tên họ Lam Khâm, nam, sinh ra thời đại ——”

Hắn mỗi viết một chữ, tâm rơi xuống một tắc, lại bị nàng đem qua hôn cùng nước mắt bao vây lấy, triền mẫn ấm ướt nhiệt năng.

Từ trước một lòng muốn chết, đem này mệnh trở thành trói buộc, nhưng hiện tại, hắn quý trọng đến phủng ở lòng bàn tay, từng tí không đành lòng lãng phí, năm mơ đều khát vọng sống lâu trăm tuổi, cùng nàng bên nhau đến lão.

Sinh khát cầu là nàng cấp, dưỡng khí cùng hy vọng, tất cả đều là nàng cấp, hắn thật sự không cam lòng, liền nỗ lực đều không đi làm cứ như vậy nhận mệnh mà vĩnh viễn ách đi xuống..... Làm nàng canh giữ ở bên người, chỉ có thể cả đời an tĩnh không tiếng động.

Coi như hắn là mù quáng bi quan đi.

Hắn tuyệt đối không cho phép..... Một khi giải phẫu nhỏ nhất xác suất ngoài ý muốn phát sinh, tiểu ngư từ đây sẽ không nơi nương tựa, đã chịu chút nào khi dễ khổ sở.

Di động lại chân.

Màn hình sáng lên, nhảy ra khung thoại thượng là Tang Du làm nũng ngữ khí cùng liên tiếp hình thù kỳ quái biểu tình, tràn đầy thuộc về hấn, tồn tại sinh cơ.

Lam Khâm mặc niệm, “Tiểu ngữ ngoan a, chờ ta viết xong này tờ giấy, lập tức cho người hồi âm.”

Chương 66 yêu quái ·66

Luật sư cùng công chứng viên viên rời đi sau, tiểu lâu khôi phục yên ắng, sau giờ Ngọ dương quang nghiêng sái tiến cửa sổ, ánh bức màn thượng Tang Du thân thủ bố trí trường xuyên ngôi sao đèn, lờ ra liền phiến thiên kim quang điểm.

Lam Khâm ở trên sofa ngồi yên một trận, di động lại lần nữa chấn động đem hấn bưng tỉnh.

Vừa rời người nhiều không tiện, hấn chỉ hồi phục ngắn gọn mấy chữ, hiện tại tang tiểu ngữ không thỏa mãn, WeChat một tiết một tiết ra bên ngoài nhảy, ma đến hấn ngón tay hơi ma.

“Lam Tiểu Khâm hôm nay thành thực đến không muốn không muốn, không cần tiểu ngữ tiên nữ quan ái.”

“Nếu không rảnh cùng ta gửi tin tức, ta đây đi công tác.”

“Ta còn không có ăn cơm trưa, cũng không ai đau lòng lạ.”

“Dù sao người như vậy —— vội, khẳng định tạm thời nhìn không tới này mấy cái, liền tính ta có một chút không vui, người cũng muốn chờ buổi chiều mới biết được ——”

Cuối cùng kết thúc, còn có một đoạn hai giây giọng nói.

Lam Khâm bức thiết click mở, bên trong là nàng tế nhu mềm nhẹ một chữ ——

“Hừ.”

Bốn đoạn văn tự thêm một câu khí âm, hóa hình đem Lam Khâm trái tim nắm lấy lặp lại vượt ve, hần trực tiếp đứng lên, bắt lấy áo khoác chuẩn bị chạy đến Khang Phục Trung Tâm xem nàng, vừa đi vừa bay nhanh đánh chữ.

Tang Du vốn là cố ý phát này đó làm nũng, đậ Lam Khâm khẩn trương nàng một chút, kết quả thật sự sinh ra một tia tiểu mất mát, nàng cùng Khâm Khâm ở bên nhau nị suốt mười ngày, đột nhiên tách ra xác thật không quá thói quen.

Dĩ vãng Khâm Khâm như vậy dính nàng, hôm nay ngược lại bình tĩnh, cùng nàng đối thoại tất cả đều là đôi câu vài lời.

Tang Du cố cố gương mặt, vừa định đem điện thoại buông đi ăn cơm trưa, WeChat đột nhiên liên vang, nàng vội click mở, tân hồi phục soạt che kín màn hình, nàng mới xem xong điều thứ nhất, trong ngực lượn lờ về điểm này hồi mộng liền nhẹ nhàng biến mất.

“Lam Tiểu Khâm vội xong rồi, sở hữu thời gian đều là thuộc về tiểu ngư tiên nữ.”

“Tiểu ngư tiên nữ không vui, kia còn nguyện ý thỏa mãn ta ba cái nguyện vọng sao?”

“Nếu không muốn, ta lập tức qua đi tìm người.”

“Nếu nguyện ý ——”

Hắn ở bên trong gặp cái đáng thương mắt lấp lánh cùng chấp tay trước ngực hệ thống biểu tình.

“Cái thứ nhất nguyện vọng, làm ơn tiểu ngư tiên nữ hiện tại bay đi nhà ăn, ít nhất yếu điểm hai đồ ăn một canh, sẵn nhiệt ăn xong.”

Tang Du khóe miệng kiêu đến không bỏ xuống được tới, phủng đi động thẳng mặt toan.

“Cái thứ hai nguyện vọng, ăn cơm thời điểm cho ta phát một trương tự chụp ảnh chụp.”

Tang Du nướng mày hừ nhẹ, phát ảnh chụp làm cái gì, giám sát nàng sao?

“Đến nỗi cái thứ ba nguyện vọng, ta còn là muốn lập tức qua đi tìm người.”

Tang Du hoàn toàn cười ra tiếng, bị cửa đi ngang qua Mạnh Tây Tây bay con mắt hình viên đạn, nàng nỗ lực nghiêm trang mà thanh giọng nói, cấp Lam Khâm phát giọng nói nói: “Cái thứ nhất miễn cưỡng đáp ứng, cái thứ ba không bàn nữa, người hiện tại tới là không chờ, cái thứ hai sao..... Muốn ảnh chụp làm gì?”

Lọt vào quyết đoán cự tuyệt Lam Khâm ở cửa dừng lại bước chân, đan xen hàng mi dài gian tràn ra thâm nùng ánh sáng nhu hòa, trả lời nàng, “Bởi vì một buổi sáng không thấy được người.....”

Hắn khớp xương cân xứng ngón tay ấn màn hình, xả ra trong ngực mãnh liệt loạn đâm nhỏ tí tẹo, khắc chế mà miêu tả, “Tuồng người, nghĩ đến rất khó chịu.”

Thành thật thổ lộ tiếng lòng Lam Khâm thành công đạt được đi tiếp bạn gái tan tằm phê chuẩn, còn thừa hai cái giờ, hắn đem sửa sang lại tốt

tương quan công văn phó bản phong tiến hồ sơ túi, trang nhập rương hành lý cách tầng, ngược lại bắt đầu thu thập tiểu lâu thông thường nhu yếu phẩm, phân loại đóng gói chỉnh tề.

Tân một quý châu báu hàng mẫu đã toàn bộ hoàn thành, hẳn không nghĩ mang theo tiểu ngư tiếp tục lưu tại Lam gia người trong tầm mắt.

Lâm Giang căn hộ kia, mới là bọn họ gia.

Lâm Khâm đem Tang Du cải tạo quá tiểu lâu các nơi phân biệt chụp chiếu, quý trọng tồn tiền đơn độc folder, chụp đến sân phơi khi, lần đầu hôn sâu nàng hình ảnh rõ ràng trước mắt, hẳn bên tai phiếm hồng, không tha mà đem kia bộ đăng bàn ghế mây tất cả đều dọn xuống lầu, muốn mang về phóng tới cửa sổ sát đất biên, mỗi ngày..... Ngồi ở mặt trên thân nàng.

Thật vất vả ngao đến tam điểm, Trần thúc đúng giờ chờ ở tiểu lâu ngoại, Lâm Khâm mới vừa kéo ra cửa xe tính toán xuất phát, một chiếc hoa râm xe hơi bỗng chốc chuyển qua cong, vững vàng ngừng ở phụ cận, Lâm gia nhị thúc một mình bước xuống tới, trên mặt không ít phong sương, than cười mở miệng, “Khâm Khâm, nghe nói người nguyện ý cùng ta nói, ta lập tức từ nước Mỹ gấp trở về.”

Lâm Khâm ấn đường hợp lại khởi.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 90

Tang Du vẫy vẫy tay, nhảy dựng lên triều hấn kêu to.

“Người xem nga ——”

Nàng đứng ở tâm hình lá cây bên cạnh, cười khanh khách nâng lên hai tay, cong thành nửa vòng tròn, đem đôi tay đầu ngón tay đối ở bên nhau, nhẹ nhàng đặt ở chính mình trên đỉnh đầu.

“Hai trái tim!” Trên mặt nàng dạng ra lúm đồng tiền, ngọt thanh đối với Lam Khâm kêu, “Ái người u!”

Lam Khâm đáy lòng run lên, mở miệng ra, hốc mắt nóng lên, thiếu chút nữa đứt khoát từ cửa sổ nhảy xuống.

Nhị thúc nghe được động tĩnh, tò mò thẩu đi lên cũng tưởng ly gần nhìn xem, bị Lam Khâm mẫn cảm phát hiện, băng nhận dường như ánh mắt đảo qua, giọng nói phần mềm ngay sau đó truyền ra tiếng vang ——

“Ta, người đừng nhìn.”

Lam Khâm không còn có tinh lực đi quản nhị thúc tưởng cái gì, tốc độ nhanh nhất chạy đến dưới lầu, đẩy ra đại môn, đem so tâm tang tiểu ngư gắt gao cô tiến trong lòng ngực.

Tang Du bị lạc đến eo đau, không biết hấn như thế nào phản ứng pháp lệ đại, nàng nhón chân ôm hấn cổ, khe khẽ mà kiêu ngạo nói: “Khâm

Khâm, ta chiêu này được không dùng? Đem người từ nhị thúc nơi đó giải thoát ra tới, người khẳng định không muốn đổi mặt hăn.”

Lam Khâm xoa nàng bối, chộp mắt gật đầu.

Tang Du có thể cảm giác được hăn cảm xúc phập phồng, phùng hăn mặt nhìn đến ửng đỏ mắt khuếch, nàng không có vội vã hỏi nhiều, mềm nhẹ sờ sờ hăn ngọn tóc, “Đi lạp, về nhà, ngày mai bắt đầu người liền phải nghiêm khắc chấp hành thuật trước cơm quá mức, đêm nay giải phóng —— chúng ta nấu cái lẩu!”

Hồi Lâm Giang cao tăng trên xe, Lam Khâm di động thượng liên tục có WeChat tiến vào, hăn điều thành tĩnh âm, nhìn đến cuối cùng một cái là Tống Chi Ngọc phát.

Phỏng chừng phía trước nói mềm lời nói, nhưng hồi lâu thu không đến hăn đáp lại, giọng nói của nàng trọng không ít.

—— “Ai đồng ý người vô thanh vô tức dọn đi! Ta già rồi thỉnh bất động người phải không? Người nhị thúc nói chuyện vô dụng, liền ta cũng vô dụng sao?! Lam Khâm, người có thể trốn đến nào? Đêm nay ta liền đi gõ nhà người môn!”

Lam Khâm lựa chọn tắt máy.

Tiểu ngư tại bên người, khởi động máy làm cái gì, đánh chữ dùng nàng là đến nơi.

Hăn buổi tối đặc biệt vội, muốn ăn lẩu đâu.

Kia chính là cái lẩu ai.....

Hăn một lần cũng chưa ăn qua!

Lam Khâm yết hầu nhẹ nhàng nuốt, ngoéo một cái Tang Du ngón tay, cầm lấy di động của nàng, đầy cõi lòng chờ mong mà một chữ tự chọc, “Tiểu ngư tiên nữ, cái lâu..... Có thịt sao?”

Chương 67 thần tiên ·67

Tang Du tỏ vẻ, đêm nay tiểu ngư tiên nữ hữu cầu tất ứng, Khâm Khâm muốn ăn thịt, kia cần thiết thỏa mãn.

Lâm Giang cao tầng phụ cận liền có đại hình siêu thị, Trần thúc đem tiểu tình lữ đưa đến siêu thị nhập khẩu, xung phong nhận việc mang vận xe vận tải về trước mười sáu lầu bố trí.

Chính phùng tan tầm thời gian, siêu thị dòng người hi nường, Lam Khâm ngoan ngoãn xếp hàng đi lãnh xe đẩy tay, Tang Du lưu tại một bên xem mới nhất đẩy mạnh tiêu thụ tin tức, đem có ưu đãi đồ ăn phẩm lấy tiểu vở theo thứ tự nhớ hảo.

Nàng đại công cáo thành vừa chuyển đầu, phát hiện hai phút không đến, thông đạo chỗ lui tới khách hàng tân tăng càng nhiều, cơ hồ đem nàng tầm nhìn toàn bộ ngăn trở.

Cũng may Lam Khâm bản nhân thật sự xuất sắc, mặc kệ ly rất xa, nàng vừa nhắc đầu là có thể vọng được đến.

“Khâm Khâm ——”

Tang Du hô hai tiếng, bắt đắ dĩ bị siêu thị hết đợt này đến đợt khác các loại quảng bá bao trùm, nàng không có mặc giày cao gót, vóc dáng quá không thấy được, bao phủ ở trong đám người rất khó bị phát hiện, đành phải một bên nhắc tay huy, một bên nỗ lực triệu Lam Khâm phương hướng tế.

Thật vất vả xuyên qua chướng ngại tới gần chút, Tang Du liền chú ý tới Lam Khâm biểu tình rõ ràng không đúng, hấn xe đẩy tùy tiện ném ở một bên, bị va chạm đến leng keng leng keng, hấn lại không hề sờ giác, vì bạch mặt qua lại xoay người tìm kiếm, di động nắm chặt chặt muốn chết, trong mắt lộ ra kinh hoàng.

Tang Du theo bản năng sờ sờ đầu, có điện báo ở chấn, vừa rồi quá loạn, nàng không cảm giác được.

Nàng chạy nhanh nhanh hơn tốc độ, nhào lên đi một phen vòng lấy hấn eo, “Ta không ném, ở chỗ này lạ ——”

Lam Khâm cương một cái chớp mắt, cuống quít đem nàng ôm đến trước ngực, cánh tay hấn banh đến cứng rắn, lông mi run lên thô nặng hô hấp.

Tang Du nghi hoặc, không màng người khác đánh giá, nhón chân thân thân hấn mặt, cùng hấn ngón tay giao khẩu, phát hiện hấn trong lòng bàn tay thế nhưng thấm hấn, “Ta vừa rồi không nghe được điện thoại, làm người lo lắng sao?” Nàng đậ hấn, “Trách ta quá lùn.”

Lam Khâm chậm rãi thở ra khẩu khí, trực tiếp nắm nàng hướng xuất khẩu đi.

“Đi đâu?” Tang Du trợn to mắt, “Không ăn thịt sao?”

Lam Khâm gian nan bình phục tim đập nhanh, đến thanh tịnh địa phương mới đánh chữ cho nàng, “Đối diện có cái nhập khẩu siêu thị, chúng ta đi kia mua.”

“Thực quý a!”

“Nhưng là bên kia không tể, ta có thể thời khắc nhìn đến người.”

Tang Du nhìn chăm chăm di động bình thượng tự, nhất thời mắc kẹt, cẩn thận đi tìm tòi nghiên cứu Lam Khâm mặt, Lam Khâm tự biết phản ứng quá kích, cúi đầu sai khai ánh mắt, hắc mèm ngạch phát che lại một chút đôi mắt, lông mi buông xuống môi nhấp thành tuyến, chỉ lộ lãnh bạch như ngọc chớp mũi.

Hắn cố chấp mà chọc đưa vào pháp, “..... Tiểu ngư, người nhiều thời điểm, đừng rời đi ta tầm mắt.”

Vừa rời kia một hai phút, hắn nơi nơi tìm không thấy nàng, liên hệ không thượng, giống..... Ném giống nhau, tâm đều bị sợ hãi cấp đào rỗng.

Tang Du lộn xộn mà tưởng, muốn đổi thành phía trước nãi nãi ngôn luận, tám phần lại sẽ nhận định Lam Khâm quá mức không muốn xa rời thực tiễn người đi? Đạo siêu thị người nhiều mà thôi, nhất thời sai khai nhiều bình thường, nào đến nổi lớn như vậy phản ứng.

Nhưng nàng.....

Cố tình liền ái bị hắn khẩn trương, một tắc cũng không rời mới hảo.

Tang Du môi một loan, dung túng mà vẫn trụ Lam Khâm cánh tay, thuận tiện khi dễ hắn, “Hảo, đi đổi diện, bất quá Lam Tiểu Khâm phải vì tùy hứng trả giá đại giới nga, buổi tối không chuẩn ăn thịt!”

Lam Khâm vuốt ve tay nàng chỉ, sắc mặt còn không có hoãn lại đây, nghe lời gật đầu.

“Cũng không chuẩn ăn ta làm thịt tràng ——”

Lam Khâm khước miệng liếm, ai ai liếc nhìn nàng một cái, tiếp tục gật đầu, biên độ nhỏ một tí xíu.

Tiểu ngư làm thịt tràng đặc biệt hương, hăn một vòng mới có thể ăn hai lần mà thôi, hôm nay hăn là đến phiên lần thứ hai.....

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 91

Tang Du giật mình, vỗ vỗ cái trán, nàng là càng thêm cảm giác được Lam Tiểu Khâm từng bước khôi phục khỏe mạnh lúc sau bạn trai lực, nhớ trước đây tái nhợt gầy yếu đứng không vững vị kia ốm yếu mỹ nhân, ở nàng tỉ mỉ ngày đêm nuôi nấng hoàn toàn thành qua đi.

“Người còn không có hảo toàn đâu, đừng cậy mạnh,” nàng một bước vượt đến bên cạnh hắn, chính là đem trong đó một túi túm khai, giúp hắn xách theo một bên, “Ta sức lực cũng rất lớn.”

Lam Khâm sợ nàng tay sẽ đau, trạm tại chỗ không chịu đi, Tang Du tự nhiên có biện pháp, triều hắn cong mi cười, “Phải đi một cái phố đâu, người lại không thể cùng ta dắt tay, kia dắt cái túi còn không được sao?”

Như vậy nghiêm trọng lý do.....

Lam Khâm nửa ngời xồm xuống, đem trọng toàn ngã vào một khác túi, đổi nhẹ lại đây, mới đáp ứng làm nàng xách một nửa.

Ngày mùa thu trời tối đến sớm, vừa qua khỏi 7 giờ, đèn đường đã dần dần sáng lên, cùng lưu quang đèn xe tương dung, ở u ám cảnh đêm trung vẽ ra ngân hà.

Lam Khâm cánh tay là toan, chân cũng lực trầm trọng, nhưng cũng không cảm thấy mệt, hắn đi được thông thả, hưởng thụ nghe Tang Du thao thao bất tuyệt miêu tả Khang Phục Trung Tâm lớn nhỏ tin tức, thỉnh thoảng dang ra một ngón tay, đi cọ nàng mu bàn tay.

Nàng hôm nay xuyên tân mua màu xanh xám đoản áo gió, tóc lười nhác trát thành viên, nhỏ vụn tóc mai bị gió đêm vén lên, hoàn chỉnh lộ ra trắng nuột không rãnh gương mặt, nàng nói chuyện khi tổng đang cười, má lúm đồng tiền nho nhỏ nhọn nhọn, câu lấy người hướng trong trụ.

Như thế nào có thể..... Như vậy mỹ.

Tiếng người xe thanh, lưu quang bóng đêm, tất cả đều vô pháp hấp dẫn Lam Khâm, hấn xem nàng xem đến nhập thần, dùng ánh mắt lặp lại miêu tả, tưởng đem nàng một tắc tắc khắc tiến trong ánh mắt.

Tiếp cận dưới lầu khi, Tang Du chính cao hứng phấn chấn giảng đến Mạnh Tây Tây cùng bạn trai lẫn nhau đổi nhân sinh, vô tình quay đầu gian, dư quang xẹt qua cách đó không xa một chiếc màu xám đậm xe việt dã, xe đình vị trí ẩn nấp, lại đi hai bước đã bị thụ chặn, nếu không phải vừa mới trùng hợp, nàng cũng sẽ không nhìn đến.

Xe hình cùng chợt lóe mà qua biến số xe số đuôi.....

Giống như ở cái gì đặc thù địa phương gặp qua?

Lam Khâm xem nàng đột nhiên thất thần, quơ quơ túi lo lắng dò hỏi.

Tang Du nghi hoặc ý niệm giây lát lướt qua, thực mau đem loại này hạt mè đại việc nhỏ xem nhẹ rớt, nàng ngẩng đầu nhìn xem tiểu khu điện tử bài thượng thời gian, ưu sầu nói: “Ta suy nghĩ đêm nay có phải hay không quá xúc động, về nhà lại xào canh để điều chăm liêu, thu thập nguyên liệu nấu ăn, phỏng chừng muốn 8 giờ mới có thể ăn cơm, đối với người dạ dày không tốt lắm.”

Lam Khâm sợ cái lẩu ngâm nước nóng, nhấp môi rũ mắt, cúi người cọ xát, liền mạch lưu loát năn nỉ.

Tang Du bị hấn cọ đến lại nhiệt lại ngứa, ha ha cười ấn thang máy, “Được rồi được rồi, liền đêm nay phá lệ một lần, cho người nấu dễ dàng tiêu hóa.”

Trần thúc làm việc từ trước đến nay không cần nhọc lòng, trên lầu toàn bộ thu thập thỏa đáng, đăng bàn ghế mây cũng bãi đi cửa sổ sát đất biên, cùng tiểu bàn ăn song song đặt ở cùng nhau.

Tang Du chợt một hồi tới, bổ nhào vào quen thuộc trên sô pha quay cuồng hai vòng, lê tiểu ngư dệp lê tình cảm mãnh liệt tràn đầy vọt vào phòng bếp, giành giật từng giây chuẩn bị tài liệu, Lam Khâm đi theo nàng bên cạnh trợ thủ, nhìn cái gì đều thềm nhỏ dãi, cách vài giây liền nuốt một chút.

“Nước miếng chảy ra lạp ——” Tang Du mau cười chết, thuận tay đem rửa sạch sẽ rau xanh diệp xé một mảnh tặc hấn trong miệng, “Tiểu đáng thương nhi trước căn điểm thảo.”

Chờ nàng đem canh để phối liệu chuẩn bị tốt, tính toán hạ nồi khi, quay đầu vừa thấy, ăn mặc nhưng kẻ quần áo ở nhà Lam Tiểu Khâm cư nhiên còn ngậm kia phiến đồ ăn, đặc biệt ngoan ngoan mà cúi đầu tẩy bí đao.

Tang Du tâm muốn hóa.

Nghe lời nghe được không biên nhi, làm căn liền căn.

Nàng qua đi kháp đem hấn mặt, đem lá cải tháo xuống, đổi mới vừa nhiệt tốt chè cho hấn.

Lam Khâm nâng lên tới nhấp một ngụm, ngọt nhiệt bốn phía, hấn vui vẻ kiêu khoe miệng, uống xong non nửa chén, Tang Du thấy hấn dạ dày lốt để, cuối cùng yên tâm chút, đem hấn đẩy ra phòng bếp, “Có khói dầu, sẽ kích thích người yết hầu, đi phòng khách chờ.”

Phòng khách hết thảy như cũ, huyền quan lập hai cái đại hào rương hành lý.

Lam Khâm dựa lưng vào phòng bếp môn đứng vài giây, trên mặt cười giấu đi một chút, đi qua đi kéo ra trong đó một cái, ở cách tầng tìm được trang di tặng tương quan công văn hồ sơ túi, đưa tới trên lầu công tác gian, khóa nhập trang tiểu ngư thư tín tiểu trong ngăn tủ.

Hắn kéo ra thượng tầng ngăn kéo, lấy ra dày nặng notebook, phiên đến mới nhất một tờ.

Là hẳn dọn đi Lam gia nhà cũ trước viết.

“Tiểu ngư đáp ứng làm ta bạn gái, là năm mơ đi.”

“Có thể hay không vĩnh viễn không cần tỉnh.....”

“Chỉ cần nàng thích ta một chút, một chút là đủ rồi.”

Lam Khâm cười khổ, hẳn thật sự lòng tham, lúc này mới qua bao lâu thời gian, đừng nói một chút..... Rất nhiều điểm cũng không đủ.

Hắn tưởng có được nàng toàn bộ.

Dưới lầu trong phòng bếp náo nhiệt tiếng vang liên miên, Lam Khâm ở thanh lãnh công tác gian đái không đi xuống, thang lầu mới vừa đi đến một nửa, di động vang lớn, điện báo người là nãi nãi.

Tổng Chỉ Ngọc từ trước đến nay nói được thì làm được.

Lam Khâm quá rõ ràng nãi nãi muốn nói nội dung, hẳn không thể cho nàng vừa lòng đáp lại, không bằng không thấy.

Chờ một hồi điện thoại tự động cắt đứt, hẳn lại lần nữa đóng cơ, nhưng mà không quá hai phút, video intercom nhắc nhở âm bắt đầu hết đợt

này đến đợt khác, hiển nhiên người đã tới rồi dưới lầu.

Tang Du trầm vội trung lộ đầu ra, “Khâm Khâm, ai tới?”

Lam Khâm tiến lên sờ sờ nàng mặt, thấp rử mắt.

Tang Du biết trên xe khi hẳn thu được WeChat, vừa thấy này phản ứng, nháy mắt đã hiểu, trong lòng không cấm nảy lên nóng nảy, mặc dù đối tượng là nãi nãi đi, nàng cũng không tiếp thu được có người dùng như vậy hùng hổ dọa người phương thức đối đãi Lam Khâm.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 92

Tâm thần không yên mà uống đến nửa ly khi, nàng tầm nhìn chột tối sầm.

Tang Du hoảng sợ, đặng mà ngồi thẳng, mặt khác khách hàng cũng đều kêu sợ hãi liên thanh dò hỏi, nhân viên cửa hàng vội vã chạy ra xin lỗi, “Thực xin lỗi thực xin lỗi, công tắc nguồn điện nhảy, chờ một lát hạ mới có thể khôi phục, đại gia tạm thời đừng nóng nảy, chúng ta có tiểu lễ vật đền bù.”

Nàng vốn là tâm hệ trên lầu, nhớ Lam Khâm, lại cảm thấy nếu biết điều ra tới, liền không lý do trên đường quay trở lại.

Cái này hảo, lý do xuất hiện.

Đứt cầu dao đình điện, nàng không có biện pháp mới lên lầu, hợp tình hợp lý đi?

Tang Du quyết đoán rời đi quán cà phê, đi tới cửa ngành bị tắc tiểu lễ vật, nàng chối từ khi, góc độ qua lại chuyển, kia chiếc quen mắt màu xám đậm xe việt dã thế nhưng lại lần nữa bị dư quang đảo qua.

Nàng lảng một chút, vội vàng cẩn thận đi xem.

Bên ngoài đèn đường cứ theo lẽ thường sáng ngời, đan xen bóng cây thấp thoáng hạ, xe việt dã xếp sau cửa mở ra, có trung niên nam nhân thân ảnh bán ra, riêng từ xe mặt sau vòng quanh rời đi, hẳn nghiêng người khi, từ cây cối khe hở gian trải qua, Tang Du ánh mắt nhảy dựng.

..... Trước kia đi theo nhị thúc đã tới trong nhà khiêu khích, vị kia cái gì đại cổ đông?

Mà hẳn đi rồi, cửa xe cũng không có khép lại.

Tang Du ngừng thở, trực giác còn có hậu tặc, nàng bản năng hướng nhân viên cửa hàng bên kia né tránh, làm hẳn ngăn trở chính mình.

Không quá vài giây, lại một đạo thân ảnh từ trong xe xuất hiện.

Tang Du ngực oanh loạn đâm, lập tức nhớ lại này xe rốt cuộc vì cái gì quen mắt, là bởi vì nàng chính mắt ở Lam gia chủ cổng lớn khẩu nhìn đến quá.

Đại ca Lam Cảnh Trình xe.

Mà hiện tại theo cổ đông phía sau xuất hiện người, đúng là Lam Cảnh Trình không sai.

Hai người kia, đại buổi tối xuất hiện ở Khâm Khâm dưới lầu, còn bí ẩn mà chung sống một xe..... Muốn nói thuận nói chuyện phiếm ngắm trăng, ai tin?

Tang Du đè ép áp tim đập, trong chớp nhoáng làm ra quyết định, nàng không thể đương không thấy được, đến năm lấy cơ hội, thế Khâm Khâm đi dò hỏi dò hỏi.

Lam Cảnh Trình ở bực bội mà hút thuốc, hẳn là sẽ không lập tức rời đi.

Nàng lãnh nhân viên cửa hàng lễ vật, cố ý kéo dài một lát, chờ kia đại cổ đông hoàn toàn biến mất, mới giống như vô tình mà đón Lam Cảnh Trình phương hướng qua đi, kinh ngạc mà chào hỏi, “..... Đại ca? Hảo hảo, người như thế nào ở!”

Lam Cảnh Trình hai ngón tay nhéo yên, ngoài ý muốn híp híp mắt nhìn chăm chăm nàng, hơi một suy tư, ngay sau đó nghĩ thấu, “Tang tiểu thư, nãi nãi lại đây tìm Khâm Khâm, người không có phương tiện ở đây?”

Tang Du tâm tư qua lại chuyển, Lam Cảnh Trình biết nãi nãi tới, tựa hồ cũng rõ ràng nãi nãi mục đích, hơn nữa hẳn từ đầu đến cuối đều đối nàng có thành kiến.

Kia nàng liền trang xuân hảo.

Tang Du âm thầm bóp chặt lòng bàn tay, thực không cao hứng mà oán giận, “Đại ca, người đều đã biết? Có thể có bao nhiêu đại sự a, nãi nãi phi không cho ta ở đây, đem ta đuổi ra ngoài, ta muốn đi quán cà phê ngồi ngồi, kết quả còn xui xẻo đình điện.”

Lam Cảnh Trình đem yên vê diệt, khàn khàn mà thấp giọng nói: “Nói Lam gia đại sự, đương nhiên không thể làm người nghe, liền ta, ta đều không thể nghe.”

Hắn tựa than tựa cười, mặt mày ảm đạm lại khói mù, “Tang tiểu thư vận khí là thật không sai, lúc trước không thèm để ý Khâm Khâm có khuyết tật, hiện giờ mơ hồ, khả năng liền theo Lam gia tân người thừa kế đâu.”

“Đừng nói cười, Khâm Khâm chỉ là cái thiết kế sư mà thôi,” Tang Du làm bộ không hiểu, mờ mịt chớp mắt, “Đại ca, người nếu có việc, nếu không đi lên thử xem? Nãi nãi sẽ không ngăn người.”

Lam Cảnh Trình suy sụp vung tay lên, “Tính, ta đi lên cũng vô dụng,” hẳn cắn răng lẩm bẩm, “Ta làm cái gì cũng chưa dùng.”

Nhìn theo Lam Cảnh Trình lên xe khai xa, thẳng đến thâm hôi xe việt dã biến mất nơi cuối đường, Tang Du mới từng gặt gao banh trụ bả vai, cố hết sức mà suyễn quá một hơi, xoa nhẹ hạ đôi mắt, xoay người liền hướng trên lầu chạy.

Lúc này đây, nàng xem như nhìn thấu.....

Họ lam người một nhà, không có cái nào là thật đối Khâm Khâm tốt.

Nhị thúc ân cần hơn phân nửa là bởi vì Khâm Khâm bản vẽ giá trị.

Đại ca qua đi như vậy tiểu tâm quan tâm, nhưng ở gặp được địa vị khả năng đã chịu uy hiếp khi, làm theo biểu tình phức tạp âm dương quái khí.

Mà nãi nãi, cũng tuyệt không phải đơn thuần mà yêu thương hẳn.

Lam Khâm là thiết kế sư, là gánh vác Lam gia người áy náy, trọng nhật lương tâm vật dẫn, là tưởng đề cử đến chỗ cao, vì Lam gia tập đoàn dốc sức làm tranh đoạt hướng vào người được chọn.

Duy độc không phải Lam Khâm người này bản thân.

Hắn chân chính cảm xúc, tâm nguyện, hỉ ác, tựa hồ đều xếp hạng cực kỳ thứ yếu vị trí.

Tang Du trong lòng quay cuồng, càng chạy càng nhanh, nàng có thể cảm giác được, nãi nãi muốn nói nội dung, khẳng định không thể thiếu nàng thân là thượng vị giả lạnh băng.

Nàng lao ra thang máy, mềm nhẹ để giày vô thanh vô tức ngừng ở cửa nhà, tay ấn ván cửa mồm to hô hấp.

Nàng không nghĩ Khâm Khâm một người đối mặt tàn khốc.

Ít nhất nàng có thể nói cho hẳn.

Trên thế giới này có ta thâm ái người, không vì cái gì khác, gần bởi vì người là Lam Khâm.

Chương 69 thần tiên ·69

Tang Du rời đi gia sau, phòng khách dư lại tổ tôn hai cái ngòì đối diện, Tống Chỉ Ngọc nhắm mắt không nói, đôi tay giao khẩu điệp ở trên ðuì, châu quang bảo khí cũng không lấn át ðược màu trắng xanh già nua nếp uấn.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 93

Mặc dù như vậy, hãn vẫn cứ nỗ lực tồn tại, ngu xuẩn mà chờ đợi sinh hoạt có thể có thay đổi ngày đó.

Ngày đó quả nhiên tới.

Mười sáu tuổi đầu thu, ở kia tràng sóng ngầm mãnh liệt cái gọi là trong yến hội, cũng không cho phép công khai lộ diện hãn, lần đầu tiên có người đưa tới hợp thể lễ phục, mang hảo che đậy dị đồng ẩn hình thấu kính, làm ra cùng Lam Cảnh Trình cực tương tự trang điểm, giống chân chính Lam gia thiếu gia như vậy bị thích đáng đối đãi.

Hãn cho rằng gia gia rốt cuộc nghĩ thông suốt, nguyện ý tiếp nhận hãn tồn tại.

Kết quả là, bất quá là cái bẫy rập.

Thúc công một mạch dòng bên vẫn luôn đối tập đoàn như hổ rình mồi, gia gia lại liên tục cắt giảm bọn họ lời nói quyền, dòng bên có cái thiếu kiên nhẫn biểu ca, sớm kế hoạch hảo lợi dụng yến hội trói đi Lam Cảnh Trình, lấy gia gia thương yêu nhất tôn tử vì áp chế, bức bách uỷ quyền.

Tang liền thành là tùy cơ bị lựa chọn công cụ, lấy “Bảo hộ thiếu gia” chi danh giá cao thuê, biểu ca chuẩn bị không đủ, yến hội trước chỉ cấp tang liền thành đơn giản phân biệt Lam gia thiếu gia ảnh chụp, yêu cầu đến lúc đó đem thiếu gia mang đi.

Mà khi đó, hãn cùng Lam Cảnh Trình cùng chỗ thiếu niên, thân hình tương tự, thực dễ dàng bị nhận sai.

Hãn duy nhất một lần làm Lam gia con cháu lộ diện, là làm cái thế thân mà thôi.

Thay thế bị chịu súng ái đại thiếu gia, bị tang liền thành lằm lằm như Lam Cảnh Trình mang đi, biểu ca phát hiện thời điểm thời gian đã muộn, gia gia bày mưu lập kế, đương nhiên sẽ không vì cái khí tử nhượng bộ, biểu ca kinh giận dưới thất thủ dẫn châm hiện trường, lửa lớn tràn ngập khi, chỉ có tang liền thành ý thức được bị lừa, không chút do dự phản thân trở về cứu hãn.

Cho dù là trói đi người của hãn, chỉ cần cho hãn thiện ý, hãn cũng vô cùng cảm kích, hãn ngã đâm khi, buông ra che lại miệng mũi quần áo, dùng thủ đoạn thế tang liền thành chặn rút thiêu đốt ngã xuống vật liệu gỗ, ngọn lửa nhân cơ hội xâm nhập mở ra khoang miệng yết hầu.

Hôn mê trước, hãn cảm giác được bị kéo dài tới góc, có người hàm hàm hồ hồ nói với hãn thực xin lỗi.

Thực xin lỗi.....

Chưa từng có người, nói với hãn quá những lời này.

Hãn có chút vui vẻ, cho rằng nhân sinh rốt cuộc có thể kết thúc, ít nhất độ ấm là nhiệt, lại không nghĩ rằng ở hít thở không thông cùng đau nhức tình lại.

Gia gia tìm cứu viện khoan thai tới muộn, ở hãn trước khi chết đem hãn mang ra đấm chày, gia gia tắc thành công lợi dụng hãn trọng thương vì lấy có, không cần tốn nhiều sức nhất cử diệt trừ thúc công dòng bên, thanh trừ dị kỷ.

Trước giường bệnh, cũng không con mắt xem hãn lão nhân phá lệ cười cười, nói: “Họ lam dị đồng liền không nên tồn tại, người so người thúc công cường, thân là Lam gia con cháu, tốt xấu có điểm tác dụng.”

Hãn đêm đó duy nhất một lần cuồng loạn, tạp rớt dước bình lăn xuống giường bệnh, lòng tràn đầy không mang mà ngã trên mặt đất.

Không bao lâu, gia gia bạo bệnh mất, quyền to dời đi, nhị thúc kế thừa, nãi nãi bắt được đại lượng quyền lên tiếng, Lam gia chính thức tẩy bài, mà hãn làm nãi nãi trọng điểm chú ý đối tượng, hơi thở thoi thóp bị mang lên đài cao, mới thành toàn bộ Lam gia người hổ thẹn chi nguyên.

Nhưng nếu gia gia trên đời đâu? Nếu nãi nãi đối hãn có thể có thể không? Ấy náy thật sự còn tồn tại sao?

Có lẽ càng nhiều, là bất kham đối mặt sỉ nhục đi.

Như vậy một đám người, như vậy cái gọi là hào môn đại gia, hãn vì báo đáp nãi nãi, nhẫn nại cung ứng bản vẽ, bình tâm tĩnh khí đối mặt đã là cực hạn, ngay cả lần trước tới cửa khiêu khích đại cổ đông, nguyên nhân chính là vì là gia gia trung tâm cũ bộ, mới cho đến ngày nay còn đối hãn vô pháp tiếp nhận, liên tiếp ý đồ đối mới thiết kế sư.

Hiện tại, nãi nãi thế nhưng đưa ra, muốn hãn nhận ca kế thừa?

Lam Khâm mất máu sắc môi một chút nhếch lên, không tiếng động bật cười, cười đến trong mắt có thủy sắc.

Tống Chi Ngọc bị vẻ mặt của hãn đâm vào đau lòng, tức vừa nói: “Khâm Khâm, Lam gia như vậy đối với người, người có hận là hãn là, ta tuyệt không phản đối, nhưng tiêu ma hận ý phương thức tốt nhất, chẳng lẽ còn không phải là đem Lam gia nắm ở chính người trong tay?”

“Qua đi thương tổn người, người bằng năng lực được đến nó, làm Lam gia mọi người đối với người cúi đầu nghe theo! Đây mới là lòng ta cấp làm người khôi phục khỏe mạnh, tìm về thanh âm, chân chính muốn cho người thân thủ làm được sự!”

Lam Khâm lẳng lẳng nhìn Tống Chỉ Ngọc, xem nàng cảm xúc kích động đến hốc mắt đỏ bừng.

Hắn lắc đầu, “Nãi nãi người sai rồi, với ta mà nói, phương thức tốt nhất là rời xa, quên mất, hoàn toàn chặt đứt quan hệ.”

Tống Chỉ Ngọc nín thở.

Lam Khâm dùng từ âm phần mềm một chữ một chữ nói: “Ta không hận, cũng không biết nên hận ai, ta chỉ biết, ta ái ai.”

Tang Du ôm đầu gối ngồi xồm ngồi ở ngoài cửa, dính sát vào ván cửa, bọn họ đối thoại không tính nhiều, nàng cũng nghe đến mông lung, lại tâm hữu linh tê minh bạch Lam Khâm ý tứ, nàng che miệng lại, cảm giác hẫ hẫ cảm xúc, nước mắt tràn ra nhuận ướt cổ tay áo.

Khâm Khâm muốn, gần là Lam gia có thể có người chân chính đối hẳn hảo.

Nãi nãi cho rằng nàng làm chính xác nhất lý trí lựa chọn, nhưng mà đối với Lam Khâm, cũng là nhất lạnh băng lựa chọn.

Phòng khách đèn lạng đến lóa mắt, Tống Chỉ Ngọc có hơi hơi choáng váng.

Nàng không phải không cảm tình, nhưng cảm tình ở nàng trong thế giới, sở chiếm tỉ lệ thật sự quá nhỏ bé, nhỏ bé đến đối Lam Khâm sở hữu chiếu cố quan tâm, đều trộn lẫn tạp mục đích cùng đánh giá.

Tống Chỉ Ngọc không thể trơ mắt nhìn tập đoàn sai lở dịp sẽ, vô luận Lam Khâm cái gì thái độ, nàng đối bản vẽ chí tại tất đặc.

Nàng bắt đầu suy xét hay không muốn lộ ra chính mình bệnh tình, đối lấy Lam Khâm mềm lòng đáp ứng.

Nhưng không đợi nàng mở miệng, Lam Khâm đã là lại lần nữa ấn vang giọng nói phần mềm.

“Nãi nãi, ta vẫn luôn cho rằng chúng ta là đơn thuần thân tình, cho nên rất nhiều sự không cần tính toán rõ ràng.”

“Hiện tại ta đã hiểu.”

“Khó trách người thường xuyên dùng trao đổi phương thức cùng ta ở chung.”

“Cấp tiểu ngư họa nguyên đồ, vô luận như thế nào ta không thể cấp, nhưng ta minh bạch người nghĩ muốn cái gì, làm người vì ta chuẩn bị giải phẫu trao đổi, ta sẽ đem quá khứ mấy bộ thiết kế một lần nữa cải tiến, càng thích ứng nhãn hiệu phong cách, làm người vừa lòng.”

“Lam gia có thể hay không mượn triển sẽ xoay người, cùng ta không quan hệ, ta cuối cùng có thể hồi báo người, chính là cho người này phân bản vẽ.”

Lam Khâm đứng lên, “Hôm nay làm người bị liên lụy, ta thông tri Trần thúc lại đây, làm hẳn đưa người trở về nghỉ ngơi, giải phẫu phía trước, ta sẽ đem bản vẽ họa xong.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 94

Khâm Khâm chịu như vậy đại úy khuất, quang thân thân như thế nào đủ.

Tang Du tiểu tâm mà hít hít cái mũi, dùng còn thừa không có mấy não dung lượng nghĩ đến đại sự.

Nàng hôm nay đi làm nha.....

Mỗi lần đi làm, vì bận rộn khi không bị trời buộc, nàng đều sẽ xuyên thực khinh bạc đơn tăng áo ngực, miên lót cơ hồ không có, nhẹ như không có gì, đặc biệt tự tại.

Nàng xuyên thời điểm, chính mình dùng tay sờ sờ đều sẽ cảm thấy mượt mà đầy đà, miên đàn mềm mại, nếu, nếu dựa đi lên đâu.....

Hắn là, thực thoải mái đi?

Tang Du chớp chớp sưng đỏ mắt, khổ sở nhất chua xót thời điểm, ngôn ngữ hống an ủi hiệu quả hữu hạn, nên dùng nhất vui thích ngọt ngào đồ vật đi bao trùm.

Thân thể cùng tâm lý thượng, đồng bộ vui thích.

Nàng làm tốt quyết định, mặt năng đến muốn lấy máu, tim đập nổ vang chủ động thân thân Lam Khâm môi, chống còn sót lại sức lực đem hẳn đẩy ra tắc hứ.

Hắn hai tròng mắt thâm ám, quay cuồng không đáy không muốn xa rời khát cầu.

Tang Du nhẹ giọng kêu hân, “Khâm Khâm.....”

Nàng thuộc về hân a, tuy rằng còn không thể trực tiếp một bước đúng chỗ, nhưng có thể..... Một bộ phận một bộ phận, phân bước thuộc về hân.

Tang Du phun tức nóng rục, ngẩng đầu nhìn xem vị trí, xác định nơi này là theo dõi góc chết.

Nàng nỗ lực đem thân thể nâng lên, vượt qua quỳ xuống Lam Khâm, sau đó ——

Đỏ mặt cắn môi, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm ôm chằm Lam Khâm đầu, làm hân đâm tiến chính mình ngực.

Lam Khâm không hề chuẩn bị, giống như đón đầu ngã vào hai luồng cực hạn thơm ngát nhộn nhạo nước ấm, hân trong đầu chỗ trống một cái chớp mắt, ong một tiếng vang lớn.

Tang Du dồn dập nhẹ suyễn, tô ngứa trái rộng toàn thân, nàng mở to con mắt, miệng khô lưỡi khô mà nuốt nuốt nước miếng, tiểu tiểu thanh hỏi:

“Khâm Khâm, ta..... Ta mềm không mềm?”

Chương 70 yêu quái ·70

Lam Khâm sắp bị bao phủ.

Lý trí cũng hảo, tình cảm cùng thân thể mãnh liệt dục cầu cũng hảo, tại ý thức đến hân rốt cuộc chôn vào nơi nào khi, đều nổ thành mảnh nhỏ.

Mảnh nhỏ góc cạnh ở quát ma hân, làm hân mất khống chế lại thanh tỉnh.

Hảo..... Mềm.

Miên nhuận ấm áp, hơi một dán dựa liền co dẫn mười phần mà hơi lồm, tận tình bao dung hẳn, lại một hoạt động, lập tức phồng lên trở về, tràn ra tấm gội nhũ quả nãi ngọt hương.

Lam Khâm trong tai toàn là cuồng táo tim đập, bóp nàng eo kéo đến trong lòng ngực, sa vào đến khó có thể tự kèm chế.

Tang Du bị hẳn vô ý thức mà cọ xát, vô pháp nói rõ tê mõi cảm từ ngực lan tràn hướng khắp người, nàng hoảng loạn hậu tri hậu giác nảy lên, híp mắt cố hết sức hô hấp.

“Khâm Khâm..... Ta, chúng ta..... Về nhà.....”

Nàng phát ra tiểu muối dường như nhẹ giọng, ngữ không thành câu.

Lam Khâm chế trụ nàng bối, thử hoạt động quỳ xuống đất đầu gối, nâng nàng chậm rãi đứng lên, động tác khi, nơi nào đó cứng rắn bộ vị khó tránh khỏi đụng chạm đến nàng.

Cái này Tang Du xích cốt đều đỏ, bụm mặt tàng đến hẳn trên vai.

Vào gia môn, không hề có ngoại giới hoàn cảnh ước thúc, Tang Du lo lắng nàng này an ủi phương thức đánh sâu vào quá lớn, Lam Khâm sẽ khống chế không được.

Nàng nhìn trộm ngăm ngăm hẳn, xác định hẳn lòng tràn đầy đều suy nghĩ mang nhan sắc sự, không rảnh vì mặt khác đồ vật khổ sở, cuối cùng là thành công hiệu, nàng nhin xuống trên người toan năng, giãy giụa từ hẳn trong lòng ngực nháy xuống, bùm bùm chạy tiến phòng bếp, “Người, người bình tĩnh một chút! Ta đi chuẩn bị cái lẩu, không thể kéo!”

Đã 9 giờ, sớm qua thích hợp cơm chiều thời gian.

Tang Du sợ không dễ tiêu hóa, đem vốn dĩ muốn nấu lát thịt giảo toái, tạo thành viên nhỏ, càng niết càng cảm thấy động tác mặc danh thiếu nhi không nên, nàng dậm chân trộm xoa hạ chính mình ngực.....

Thiên lạp! Dây dưa không xong!

Bị bạn trai cọ cọ mà thôi, lại trưởng lại ngứa cái quý gì!

Cái lẩu rớt cuộc bưng lên bàn ăn nấu khai, Tang Du mạnh mẽ trấn định, biên hướng Lam Khâm trong chén gắp đồ ăn biên nói: “Ta ở dưới lầu gặp được Lam Cảnh Trình, hắn theo tới quá nhà ta cái kia đại cổ đông cùng nhau, lén lút.”

Lam Khâm cũng ra vẻ bình tĩnh mà nỗ lực đem đồ ăn hướng trong miệng phóng, phồng lên gương mặt cho nàng viết chữ, “Cái nào cổ đông?”

Tang Du cẩn thận tưởng tượng lúc trước trường hợp, còn có điểm không vui, “Chính là —— trừ bỏ tưởng đem nữ nhi gả cho người cái kia, ở ngoài, họ gì nhớ không rõ.”

Suýt nữa đã quên, nhà nàng Khâm Khâm còn bị người thêm nhỏ dãi quá.

Mặc kệ Lam gia nhiều xấu xa, Lam Khâm thân phận huyết mạch là sự thật, theo thân thể khỏe mạnh mũi nhọn tiêm lộ, lấy hắn lực hấp dẫn, sau này khó tránh khỏi phải bị càng nhiều người theo dõi, cái gì hào môn quý nữ cái gì nhà giàu thiên kim, Khang Phục Trung Tâm thường xuyên nghị luận, cái gọi là thượng lưu trong vòng loạn đầu.

Tang Du buồn bực mà buông chiếc đĩa, lo chính mình hừ một tiếng.

Lam Khâm đoán được nàng ở cân nhắc cái gì, mặt mày mang theo cười, tiếp tục viết chữ, “Tiểu ngư, buổi biểu diễn phía trước ta bồi người đạo thương trường, là những cái đó thế gia ái đi địa phương, buổi biểu diễn

lúc sau, nghe nói ảnh chụp cùng tin tức ở trong vòng truyền khai, đều biết ta có ái nhân, sẽ không lại có người nghĩ cách.”

Tang Du sửng sốt.

Nguyên lai đạo thương trường..... Hẳn còn có tầng này thâm ý?

Hẳn chuyên môn mang theo nàng, đi đoạn rớt người khác chưa phát sinh oai niệm sao?

“Cái kia cổ đông, cùng gia gia giống nhau chán ghét ta, hẳn hẳn là đã biết nãi nãi ý đồ, lựa chọn đứng ở Lam Cảnh Trình một bên thực bình thường.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 95

Tang Du miễn cảm mà nhận thấy được máu chốt.

..... Chỗ hỏng?

Giải phẫu, trừ bỏ thất bại không có hiệu quả, bảo trì nguyên trạng, còn có thể có cái gì chỗ hỏng?

Nàng trái tim ần ần co lại, đang muốn trực tiếp dò hỏi Tống Chỉ Ngọc, Tống Chỉ Ngọc lại đột nhiên hạ lệnh trực khách, ngữ khí cũng mạc danh biến lãnh ngạnh, “Tiểu ngư, người đi trước vội, ta còn có việc.”

“Nãi nãi.....”

Tống Chỉ Ngọc tàn khốc, “Ta nói đi vội!”

Tang Du chưa từng bị nãi nãi như vậy đối đãi quá, nhất thời cứng đờ, nhấp môi về phía sau lui lui, nàng không rõ nguyên do, xoay người chuẩn bị rời đi.

Phía sau “Bang” một tiếng vang lớn.

Tang Du dọa nhảy dựng, kịp thời ngoái đầu nhìn lại, giật mình nhìn đến Tống Chỉ Ngọc di động rơi trên mặt đất, mà nàng một tay chống đỡ đầu, trên mặt trắng bệch, một cái tay khác ở trên mặt bàn lung tung trao sờ, liên tục lăm chạm vào con chuột cái nút.

“Đang tìm cái gì?!” Tang Du vội vàng chạy về bên người nàng, “Nãi nãi! Người đau đầu sao? Có phải hay không tìm được? Ta cho người lấy!”

Tống Chỉ Ngọc không mở ra được mắt, ấn đường chết ninh, run rẩy chỉ hướng máy tính bên thu nạp hộp.

Tang Du lập tức qua đi tìm kiếm, ánh mắt trong lúc vô tình xẹt qua màn hình máy tính, là một phong bì click mở toàn tiếng Anh bừa kiện, nơi phát ra ký tên cũng không xa lạ, là toàn mỹ nổi danh chuyên gia, cũng là Lam Khâm đây thanh chữa trị giải phẫu mổ chính.

Bừa kiện đại độ dài chuyên nghiệp từ ngữ, Tang Du không thể hoàn toàn xem hiểu, nhưng có chút đặc thù từ đơn tự mang kích thích tính, ở như vậy ngăn ngùn vài giây, xâm nhập nàng tầm nhìn.

—— “Nguy hiểm.”

Chương 71 thần tiên ·71

Tống Chỉ Ngọc trong cổ họng tràn ra hừ nhẹ, Tang Du nghiêm nghị, vội vàng tìm ra được bình đưa đến nàng trong tay, nàng súc khí lực đảo ra mấy viên nuốt xuống, rốt cuộc dần dần ổn định.

Tuy rằng không hề như vậy thống khổ, nhưng nàng tay vẫn dính huyết Thái Dương, mặt như giấy trắng, ở có thể đứng dậy trước tiên, tắt đi trẻ giờ khai bừa kiện.

Bừa kiện không có gì không thể gặp người nội dung.

Nhưng Tống Chỉ Ngọc rõ ràng, Tang Du cùng Lam Khâm quá tương tự, hơn phân nửa sẽ đem nàng cảm thấy không đáng giá nhắc tới vấn đề nhỏ phóng đại, khó tránh khỏi muốn vô vị mà càn mệ để càn con.

Tang Du ngực phiếm lạnh, “..... Nãi nãi, người thật sự không cần đi làm kiểm tra sao?”

“Ta mới vừa nói qua, ngủ không được mà thôi,” Tống Chỉ Ngọc chịu đựng đau đớn, không thèm để ý mà nói, “Ăn chút ngủ đau được là có thể hảo, người đừng thủ ta, lập tức có người bệnh lại đây.”

Tang Du mắt đều không nháy mắt, nhìn chăm chăm nàng biểu tình, “Kia ở ta đi phía trước, có thể hay không nói cho ta, Lam Khâm giải phẫu nguy hiểm..... Là chuyện như thế nào?”

Mãi cho đến buổi chiều bốn điểm, Tang Du còn có chút tinh thần hoảng hốt, nàng che lại cái trán ở hộ sĩ trạm vòng vài vòng, chờ trạng thái bình tĩnh, mới thu thập đồ vật tan tằm, ra phòng nghỉ khi nghênh diện gặp gỡ Mạnh Tây Tây, Mạnh Tây Tây chế nhạo nàng, “Nhìn đến nhà người cố chủ, khôi phục thật nhanh a, trước kia liền đủ lóa mắt tình, hiện tại nhưng hảo, bệnh khí toàn không có, soái đến không dám nhìn thẳng, trừ bỏ phát ra tiếng vấn đề, tuyệt đối hoàn mỹ.”

Nàng lại quan tâm hỏi: “Giải phẫu thời gian định rồi sao?”

Này hơn hai tháng Tang Du mỗi ngày nhớ giải phẫu sự, Mạnh Tây Tây cùng nàng thân cận nhất, cũng đi theo một khối để bụng.

Tang Du gật gật đầu, “Cuối tháng này, ba mươi hào, còn có mười ngày.”

“Kia không phải giải phẫu xong liền vượt năm?” Mạnh Tây Tây lắc lắc nàng bả vai, “Dây thanh chữa trị mà thôi, không thành vấn đề, người đừng mặt ủ mày ê a, chờ tân niên vừa đến, người liền có thể nói có thể cười bạn trai.”

Không thành vấn đề, Tống Chỉ Ngọc cũng như vậy nói cho nàng.

Ở phòng khám bệnh, nãi nãi trả lời vân đạm phong khinh, nguy hiểm đánh giá thứ này, mỗi đài quan trọng giải phẫu đều sẽ làm theo phép, không cần để ở trong lòng, tuyệt đối ra không được xóa.

Nhưng Tang Du chính là trong lòng lo sợ.

Sự tình quan Lam Khâm an nguy, bất luận cái gì gió thổi cỏ lay đều làm nàng vô cùng để ý.

Lam Khâm sớm ngồi ở ghế dài thượng đẳng, một cái chớp mắt không thôi nhìn Tang Du sẽ đến phương hướng, mới vừa liếc đến nàng góc áo, hần lập tức đứng lên, đón nhận đi đem trong tay chuẩn bị tốt khăn quàng cổ vòng ở nàng trên cổ.

Khăn quàng cổ bị hần tận tình ấp, dính nhiệt độ cơ thể, nóng hầm hập bao lấy nàng.

Tang Du trên đầu thủ sẵn len sợi mũ, lại thêm đại khăn quàng cổ, chỉ còn lại có đôi mắt cái mũi lộ ở bên ngoài, tiểu động vật giống nhau lông xù xù nhìn về phía Lam Khâm, thanh âm buồn đến nhũn ra, “Khâm Khâm, quá nhiệt lạp.”

Lam Khâm thấy nàng thật sự đáng yêu, không rảnh lo lui tới người nhiều, cúi người ở nàng chớp mũi thượng thân thân, dùng di động đánh chữ, “Bên ngoài tuyết rơi.”

Hần đôi mắt như vậy lượng, nhắc tới tốt đẹp sự vật, sáng rọi muốn rơi xuống tới.

Tang Du đem nguyên bản tưởng lời nói toàn nuốt trở vào.

Giải phẫu tới gần, Khâm Khâm gánh nặng đủ trọng, từ làm trầm trọng thêm dán nàng liền đủ có thể nhìn ra, nàng nghĩ mọi cách cho hần giảm sức ép còn không kịp, không nên nói chuyện gì nguy hiểm, hướng chi nãi nãi thái độ như vậy chắc chắn, nhất định là nàng nhiều lo lắng.

Khâm Khâm vẫn là không biết cái này từ tương đối hảo.

Mười hai tháng hạ tuần, thời tiết thực lạnh, tuyết hạ quá vài tràng, số hôm nay lớn nhất.

Tang Du đi đến Khang Phục Trung Tâm ngoài cửa lớn, thừa hai cấp bậc thang khi trực tiếp nhảy đi xuống, dẫm tiến chưa bị rửa sạch thật dày tuyết, Lam Khâm lo lắng nàng té ngã, vội đi nhanh đuổi kịp, vững vàng đỡ lấy nàng eo.

Bông dường như tuyết còn ở bay lả tả.

Tang Du nghiêng đầu chăm chú nhìn hăn.

Hơn hai tháng nghiêm khắc khang phục kỳ tới rồi kết thúc, Lam Khâm không bao giờ là trước đây mảnh khảnh tái nhợt tiểu đáng thương, đáng người ưu thế ở từ từ bông bột vân da hạ bày ra đến vô cùng nhuần nhuyễn, hăn trên người xuyên kiện màu đen áo khoác, bên trong là thâm vàng nhạt châm dệt sam, chỉ có Tang Du biết, ở quần áo bao trùm hạ, thân thể này rốt cuộc có bao nhiêu cảnh đẹp ý vui.

Trên mặt nàng bất giác nổi lên nhiệt khí, thanh thanh giọng nói, gần nhất tổng vòng ở trong óc ý niệm lại xông ra.

Giải quyết áp lực tâm lý phương thức tốt nhất là cái gì?

Phóng thích thêm vui thích a.

Nàng lần trước hống hăn sờ sờ, hăn đều trạng thái hảo rất nhiều, kia sẵn lúc này đột phá cuối cùng một bước, chẳng phải là nhất cử vài đến.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 96

Hảo oa Lam Tiểu Khâm, có tiểu bí mật, thực tế không chịu hành động, bút vẽ thương ngược lại lửa nóng lại lớn mật.

Hắn về điểm này tiểu tâm tư, làm không hảo tất cả tại trong ngăn tủ cất giấu.

Qua mười tới phút, cửa phòng nhẹ động, Lam Khâm thả chậm bước chân đi trở về tới, xốc bị nằm xuống, dán lên tới thử ôm lấy nàng, Tang Du phấn khởi tâm bị hắn ôm ấp một bọc, lại sinh ra an ổn buồn ngủ, nửa ngủ nửa tỉnh khi, cảm thấy thái dương hơi ướt, tựa hồ bị hắn đôi mắt nhẹ nhàng cọ qua.

Cách thiên Tang Du buổi tối 12 giờ tan tâm.

Lam Khâm lôi đã bất động đi tiếp, tiến gia môn đã 12 giờ rưỡi.

Tang Du đẩy hắn đi tắm rửa, “Mau đi mau đi, tẩy hoàn hảo nằm xuống, nhanh tay thuật người nào đó phải có ngủ sớm tự giác a ——”

Lam Khâm chớp chớp mắt, tự động giải độc, cho rằng Tang Du muốn nhìn hắn cởi quần áo.

Hắn hầu kết lăn lộn, trạm tại chỗ giãy giụa một lát, bên tai hồng khởi một mảnh nhỏ, ngoan ngoãn cởi bỏ áo sơmi, đem cơ bắp căng thẳng thiên bạch eo bụng lộ ra tới cấp nàng xem.

Phúc lợi tới đột nhiên không kịp phòng ngừa.

Ấm quang hạ anh tuấn nam nhân quả thực dụ nhân phạm tội.

Tang Du máu mũi thiếu chút nữa chảy ra, thầm kêu Lam Tiểu Khâm quá mức, cấp xem cấp sờ, chính là không cho ăn sạch sẽ.

Nàng không tiền đồ thượng hạ này tay xoa nhẹ vài cái, kịp thời phanh lại, đem hẳn đẩy mạnh phòng tắm, đóng cửa trước, nàng híp mắt hỏi: “Khâm Khâm, từ thật đưa tới, người có hay không chuyện gì gạt ta?”

Lam Khâm cứng đờ, tạm dừng vài giây, kiên định lắc đầu.

Quả nhiên không chịu nói cho nàng.

Tang Du ngạo kiều hừ hừ, không nói cho cũng không được, nàng đều có biện pháp, chờ đem tang vật lục soát ra, xem mười tám | cấm họa sĩ Lam Tiểu Khâm đồng học còn có cái gì hảo thuyết.

Trong phòng tắm tiếng nước vang lên.

Tang Du định định thần, vội vàng tranh thủ thời gian chạy tới công tác gian.

Tiểu ngân tử liền ở công tác dưới đài mặt, có nói sáu vị mật mã khóa.

Tang Du nâng mặt ngồi xổm ngân tử trước, trầm tư suy nghĩ mật mã sẽ là cái gì, liên tưởng đến Lam Khâm các loại thẻ ngân hàng, nàng vươn đầu ngón tay thí nghiệm.

Nàng sinh nhật, không đúng.

Hắn sinh nhật, cũng không đúng.

Tang Du không xác định loại này khóa có thể hay không ba lần tỏa định, khẩn trương mà cuối cùng một lần đưa vào, ấn hạ chính là nàng cho hẳn đưa ra đệ nhất phong thư nhật tử.

Lạch cạch, khóa khai.

Bên trong tối om, chính tề thả không ít đồ vật, không lấy ra tới, vô pháp thấy được rõ ràng.

Tang Du ôm đầu gối, không tự chủ được nín thở, tiểu tiểu thanh nhắc mãi: “Ta chỉ là muốn nhìn một chút bạn trai thân thủ họa mười tám | cấm truyện tranh nga, rốt cuộc nam nhân tâm đáy biển thâm, muốn hiểu biết Lam Tiểu Khâm tiểu tâm tư, không thể không áp dụng.....”

“Phi thường quy thủ đoạn” mấy chữ không chờ nói ra, nàng lực chú ý đã bị phủng ra tới đồ vật hoàn toàn hấp dẫn.

Chương 72 yêu quái ·72

Mật mã quỳ trung đồ vật rất nhiều, ánh sáng lại ám, lờ mờ phân biệt không chuẩn.

Tang Du trước tiên trên sàn nhà phô khối cái đệm, duỗi tay một ôm, trừ bỏ trang tin rương gỗ quá nặng ở ngoài, mặt khác một cổ não toàn phủng ra tới.

Lớn lớn bé bé nằm xoài trên cái đệm thượng, kiện kiện vượt quá đoán trước.

Tang Du vốn tưởng rằng trừ bỏ đại chừng mực phác thảo, yêu cầu mật mã khóa trụ khẳng định là quý trọng vật phẩm, đề cập thương nghiệp cơ mật thiết kế đồ hoặc là bất động sản chứng linh tinh.

Nàng còn tính toán hảo, phạm là loại này, nàng bảo đảm không loạn chạm vào, lập tức nguyên dạng thả lại đi.

Nhưng giờ phút này bãi ở trước mắt.....

Phác thảo thật dày một chồng không tính, mặt khác này đó —— lịch ngày? Vài cái gạch giống nhau notebook? Chứa đầy mới tinh phong thư? Còn có cái phân lượng không nhẹ hồ sơ túi, túi là đặc chế, chính diện hoa văn màu đại biểu nàng tiểu mỹ nhân ngư, hiển nhiên cùng nàng có quan hệ.

Tang Du ngốc nhìn một lát, mặt danh cảm thấy hoảng hốt.

Nàng nửa quỳ ở cái đệm biên, trước mặt lên khoảng cách gần nhất kia bốn lịch ngày.

Là năm nay không sai, đã phiên đến phát cũ, nàng lật đi lật lại nhìn xem, không phát hiện cái gì dị thường, nghi hoặc xốc lên, nội trang cũng thường thường vô kỳ, mãi cho đến tháng 7.....

Bảy tháng số 5, bị hắc nét bút thượng cái thứ nhất xoa, phía dưới chỗ trống chỗ có một hàng nhỏ ghi chú, xuất từ Lam Khâm tự tay viết ——

“Nàng đáp ứng cùng ta ký hợp đồng.”

“Cầu xin thời gian, làm nửa năm chậm một chút quá.”

Tang Du ngón tay căng thẳng, nghĩ tới, bảy tháng số 5, là nàng cùng Lam Khâm ký xuống nửa năm hiệp ước nhật tử.

Bảy tám hai tháng, đa số đều đánh xoa, hai bút mà thôi, lại là nhất biến biến miêu tả, thẳng thối đến trang sau.

Xoa dừng lại ngày đó, là Lam Khâm thổ lộ đêm đó.

Nàng đáp ứng làm hãn bạn gái, cho nên nửa năm hiệp ước tự động không tính, biến thành lâu lâu dài dài, không cần lại hoa lịch ngày đếm ngược.

Tang Du nhéo ngực mới vừa thả lỏng một chút, theo sau này phiên khi, lại lần nữa dừng lại.

Từ mười tháng số 2 bắt đầu, màu đen xoa hào một lần nữa xuất hiện, thẳng vẽ đến hôm nay, hơn nữa ở mặt sau cùng, lịch ngày cuối cùng mười hai tháng ba mươi hào thượng, đặc thù đánh một cái dấu chấm hỏi, mặt sau cũng có tinh tế chữ nhỏ ghi chú ——

“Ta tưởng cùng nàng có được sau này rất nhiều năm.”

Mười tháng số 2, hẳn quyết định tiếp thu giải phẫu.

Mười hai tháng ba mươi hào, là giải phẫu ngày.

Tang Du toàn thân khí lực ở không chịu khống chế mà chậm rãi xói mòn, không xong dự cảm càng ngày càng cường.

Nàng buông lịch ngày, thủ đoạn có điểm không xong, lung tung nắm lên điệp phóng phác thảo, đứng mũi chịu sào một trương, chính là nàng đem qua nhìn lén đến mười tám | cấm, biến sâu lộ ra hình người tiểu mỹ nhân ngư cổ áo, mút hôn nàng tuyết sắc trước ngực, tay ấn ở nàng đầu gối cong, nâng lên chân, quần áo quấn quanh trung, thân | hạ gắt gao tương để.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 97

“Còn công ta, yên lặng công đạo hậu sự,” nàng ách thanh, ấn đường khe rãnh thật sâu, “Muốn đem sở hữu tài sản để lại cho ta? Vậy người nói cho ta, nếu không có người, ta muốn những cái đó tiền cùng phòng ở làm gì!”

Lam Khâm rốt cuộc khiêng không được, tràn ra rách nát nghẹn ngào, muốn đem nàng quần áo nắm chặt phá.

Tang Du dùng mu bàn tay thô lỗ mà cọ vài cái đôi mắt, liễu mạng khắc chế điên cuồng nổ mạnh cảm xúc, run rẩy thanh âm cùng hẳn đứt quãng nói: “Lam Khâm, ta thật sự không muốn cùng người cãi nhau, cũng không nghĩ hơn phân nửa đem chọc người khổ sở.”

“Ta có thể không tức giận, chuyện này kỳ thật rất đơn giản,” nàng nỗ lực trợn tròn mắt, nhìn chăm chăm tiến hẳn đồng tử chỗ sâu trong, “Sáng mai chúng ta liền thông tri nãi nãi, giải phẫu hủy bỏ, không làm, được không?”

Lam Khâm đè nặng nàng bối hướng trong lòng ngực mang, nhắm mắt lại.

Tang Du cố sức mà thở hỗn hển khẩu khí, “Hoặc là người đem kia cái gì di chúc vẫn là di tặng, hủy diệt, hủy bỏ, làm nó không tồn tại, cùng ta bảo đảm trăm phần trăm có thể bình an, cũng có thể.”

Lam Khâm ướt đầm cái trán lớt ở nàng trên vai, dùng hết sức lực đi ôm nàng.

Này hai cái..... Hãn đều làm không được.

Nhưng hãn có thể cẩn thận giải thích cho nàng xem, hãn lý do.....

Tang Du đã hiểu, lập tức khóc ra tới, chạy nhanh nhịn xuống, liều mạng tránh ra hãn, từ bên cạnh khe hở bài trừ bàn hạ không gian, lão đảo đứng lên, lạnh lùng tuyên bố: “Rời tay thuật còn có cửu thiên, trừ bỏ này hai lựa chọn, mặt khác ta không tiếp thu, người cũng không cần uổng phí sức lực cùng ta giải thích!”

Nàng nói xong, mặc kệ Lam Khâm phản ứng, đỡ tường đi trở về phòng ngủ, cuộn tròn đến trên giường, xả quá chần che lại đầu, khắc chế không được rùng mình.

Không được, đến bình tĩnh.

Cần thiết ổn định, không thể dễ dàng bị dọa đến, còn kịp, không tính vẫn.

Tang Du nhất biến biến thôi miên chính mình, đem điện thoại nắm đến phóng tay.

Đêm khuya một chút nhiều, nàng rõ ràng Tống Chỉ Ngọc hơn phân nửa ngủ hạ, nhưng thật sự vô pháp nhẫn nại, bắt điện thoại, không nghĩ tới hai tiếng đã bị tiếp khởi, lão thái thái cực kỳ thanh tỉnh, “Xảy ra chuyện gì?”

“..... Nãi nãi, Lam Khâm, người có biết hay không, Lam Khâm đem..... Đem phía sau sự đều công đạo hảo.”

Tang Du nói, nước mắt trút xuống mà xuống, vội vàng nghẹn lại.

Tống Chỉ Ngọc tỉnh vài giây, chửi nhỏ hai tiếng.

Tang Du hàm răng không được va chạm, “Ta không tiếp thu được, ta đi tìm người được không, hiện tại, hoặc là sáng mai đều được, nói cho ta tình hình thực tế.”

“Ta không ở quốc nội, ra tới gõ định hãn giải phẫu cuối cùng phương án,” Tống Chỉ Ngọc lạnh giọng, “Hậu thiên buổi chiều, người lại đây nhà cũ, muốn hỏi cái gì giáp mặt nói.”

Tang Du đem điện thoại nhét vào gối đầu phía dưới, trên người từng đợt rét run.

Lam Khâm còn không có trở về, nàng đoán được, hãn nhất định còn ở cái bàn phía dưới.

Nàng chịu đựng không đi tìm hãn, buồn ở trong chăn nằm xả khăn trải giường, hoảng sợ lo sợ nghi hoặc thoáng sau khi đi qua, kịch liệt đau lòng liền nảy lên tới, bóp trụ nàng yết hầu, phun tức khó khăn.

Khâm Khâm như vậy bi quan, mỗi ngày là như thế nào tra tấn chính mình.

Lại là như thế nào có thể vượt qua đạo khám này, chủ động nguyện ý tiếp thu giải phẫu.

Nhưng Tang Du lại đau cũng không thể đi hống hãn, một khi nàng mềm, hãn càng không thể nào từ bỏ.

Nàng dần động khi, Lam Khâm rút cuộc một bước một đốn trở về mép giường, nằm tiến chăn cứng đờ mà tới ôm nàng, nàng né tránh, làm cánh tay hãn rơi vào khoảng không.

Hãn liền hô hấp đều tĩnh.

Không trong chốc lát, dưới gối di động chấn động, Tang Du click mở, hẳn đã phát rất dài văn tự, nàng nhanh chóng đảo qua, lại nhấn tâm khẩu trở về, “Lam Khâm, ta đã nói rồi, trừ bỏ kia hai cái đáp án, người cái gì đều không cần giảng.”

“Ta không để bụng người nói hay không lời nói, ta chỉ cần người bình an.”

Nàng nhắm mắt lại, thân thể súc thành một đoàn, dán đến mép giường thượng, cùng hẳn khoảng cách rất xa, “Ngủ đi.”

Lam Khâm ở trong bóng tối xem nàng bóng dáng, kiên trì chen qua đi ôm nàng, lại bị ngăn, năm lần bảy lượt sau, hẳn biết không sẽ bị tiếp nhận, hồng mắt cứng đờ bất động, ngơ ngẩn nằm ở nàng phía sau, lặng lẽ thăm qua tay, túm chặt nàng áo ngủ một chút vạt áo.

Rạng sáng tam điểm lâu ngày, Tang Du mơ hồ dần dần ngủ say, đoàn khăn thân thể không tự giác mở ra, thói quen tính triều giường trung gian phiên phiên thân.

Lam Khâm vội vàng đem cánh tay duỗi đến nàng cổ hạ.

Nàng giống tìm được rồi quỹ đạo, tự nhiên mà vậy mà lăm bắm phiên tiến hẳn trong lòng ngực.

Lam Khâm một tay đem người ôm, hợp chợp mắt, đáy lòng băng hàn lỗ trống khoảnh khắc bị lấp đầy, hẳn không dám dùng sức, thật cẩn thận ôm lấy nàng, môi từng cái chạm vào, dùng gương mặt lặp lại nhẹ dán.

Tiểu ngư.....

Tiểu ngư, đừng không để ý tới ta.

Cách thiên Tang Du tỉnh đến sớm, trên người trầm trọng, trợn mắt vừa thấy, bị Lam Khâm gắt gao quấn lấy, hấn còn ở ngủ, đen nhánh lông mi dính đến một sợi một sợi, trên môi làm được nứt ra miệng nhỏ.

Tang Du buồn ở ngực hấn hoãn hoãn, bò dậy thân hấn mi mắt, sợ đánh thức hấn, chậm rãi chui ra hấn giam cầm, tìm son môi cho hấn vụng khai.

Nãi nãi không trở lại, nàng chỉ có thể ngạnh chống, chống đỡ được không chịu thua.

Cả ngày, Lam Khâm liên tiếp cho nàng gửi tin tức đệ tờ giấy, nhưng chỉ cần không phải nhị tuyến một trả lời, nàng hờ hững.

Ở nàng cố tình lãnh đạm hạ, Lam Khâm đã đáng thương đến mau hóa thành một mặt trong không khí hư ảnh, hấn lại cứ phá lệ cố chấp, không chịu nhả ra từ bỏ giải phẫu.

Vào lúc ban đêm, Tang Du dứt khoát trụ vào lầu một nguyên bản thuộc về nàng kia gian phòng ngủ, cùng Lam Khâm phân phòng.

Đêm khuya, nàng lăn qua lộn lại ngủ không được, mãi đầu óc tất cả đều là Lam Khâm bút tích, những cái đó di thư di tặng, những cái đó biểu thị quyết biệt tranh vẽ, còn có hấn không tiếng động năn nỉ.

Nàng che lại mắt thở dài, kiên trì đến sau nửa đêm, xoay người ngồi dậy, muốn đi xem Lam Khâm thế nào.

Nhưng mà môn mới vừa lôi kéo khai, nàng không chờ bán ra, liền nhìn đến ôm đầu gối cuộn ở ngoài cửa bóng người.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 98

Phòng diện tích không lớn, bày biện đơn điệu, bức màn kéo chặt, trên tường treo một mặt thật lớn hình chiếu màn sân khấu, đối diện bãi một loạt sô pha.

Tống Chỉ Ngọc ấn ấn huyệt Thái Dương, từ cửa khóa lại tủ âm tường lấy ra một đài kiểu cũ loại nhỏ máy quay phim.

Tang Du đoán không ra, không tự giác mà khẩn trương lên, “Nãi nãi, đây là.....”

Tống Chỉ Ngọc nhìn chăm chăm máy quay phim, hơi hơi cười khố, “Đây là Lam Khâm mười hai tuổi năm ấy, ta đưa hẳn lễ vật, bên trong đều là chính hẳn quay chụp video, hoàn chỉnh bản ở hẳn trong máy tính tồn, máy quay phim nội còn có hạn, chỉ bảo lưu lại cuối cùng hơn nửa năm bộ phận.”

Tang Du tim đập gia tốc, liếm liếm môi, “Kia máy quay phim như thế nào sẽ.....”

“Như thế nào sẽ trở lại ta trong tay?” Tống Chỉ Ngọc nhìn nàng, “Bởi vì hẳn xảy ra chuyện lúc sau, tiểu lâu hoang phế, đồ vật bị rửa sạch, đứa nhỏ này cơ hồ hai bàn tay trắng, duy độc cái này, xem như chỉ có quý trọng vật phẩm.”

Tống Chỉ Ngọc đem máy quay phim liên tiếp máy tính cùng máy chiếu, “Ngồi đi, ta tùy tiện click mở mấy cái cho người xem xem.”

Tang Du trối chân trối tay ngồi ở sô pha ven, nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm hướng sáng lên màn sân khấu.

Vài giây sau, đệ nhất bức nhảy ra hình ảnh liền thứ đầu nàng đôi mắt.

Mười lăm tuổi Lam Khâm, mảnh khảnh tuấn tiểu, đã có sau khi thành niên hình dáng bóng dáng, hăn ăn mặc một kiện vải bông áo sơ mi, nguyên bản màu lam tấy đến hơi hơi trắng bạch, ngạch phát có chút trường, lược ngăn trở dị sắc đôi mắt, môi thiên hồng, mang theo cười.

Hăn điều chỉnh màn ảnh, đoạn chính ngồi ở máy quay phim đối diện, mở miệng ra, thanh âm mát lạnh, “Hôm nay tuyết rơi.”

Cơ hồ ở hăn ra tiếng nháy mắt, Tang Du liền che miệng lại, chính mình đều nói không rõ nguyên nhân, tình hình xảy ra nước mắt phác rào rớt xuống.

Trước hai ngày buổi chiều, ở Khang Phục Trung Tâm ghế dài biên, Lam Khâm cho nàng mang lên khăn quàng cổ, cũng là như thế này cười, đánh chữ nói cho nàng, “Tuyết rơi.”

Bất đồng với nàng duy nhất nghe qua câu kia ghép nối thổ lộ.

Đây là hăn chân chính lưu sướng nói ra nói, câu câu chữ chữ sạch sẽ dễ nghe, trát đến người chua xót khó làm.

Hình ảnh, Lam Khâm nhìn phía ngoài cửa sổ, “Tuyết thật xinh đẹp, nhưng là trong viện bị bọn họ ném thật nhiều đại hào đình mũ, ta phát hiện quá muộn, đã bị tuyết che lại, không thể tùy tiện đi ra ngoài dẫm tuyết chơi, nếu không để giày vạn nhất trát hư, ta không có có thể đổi.”

Tang Du trái tim trừu thành một đoàn.

Màn ảnh đang đưa, Lam Khâm cầm lấy máy quay phim chạy thượng lầu ba sân phơi, cách rí sét loang lỗ lan can, nhắm ngay bên ngoài cảnh tuyết quay chụp, tiếng cười thấp nhuần, “Không quan hệ, ở chỗ này nhìn xem thì tốt rồi,” hần ở màn ảnh ngoại lằm bằm lâu bầu, “Lam Khâm, người xem a, đến mùa đông, vui vẻ sao?”

Màn sân khấu thượng, ónh bạch một mảnh dấu điểm nguy cơ cái kia sân..... Là nàng đảo qua lá rụng, bãi cố ý hình sân.

Cách hai giây, hần lại nói chuyện, cười trả lời chính mình, “Vui vẻ a.”

Tang Du khóc đến dừng không được tới.

Tống Chi Ngọc ngồi ở một bên, già nua mặt bị ánh sáng hoảng đến lúc sáng lúc tối, thấp giọng nói: “Hần sống một mình những năm đó, luôn là như vậy lằm bằm lâu bầu.”

“Trừ bỏ chính hần, không có người đáp lại hần.”

Tống Chi Ngọc đổi đến tiếp theo đoạn video.

Lam Khâm tóc đoán một chút, có chút so le không đồng đều, hần ngồi ở lầu một bên cửa sổ, đối với màn ảnh nói: “Ta lại đem đầu tóc cắt hồng rồi.”

Hần vẫn là cười, nghiêm túc hỏi: “Có phải hay không rất khó xem?”

Thời gian dài chỗ trống không tiếng động, chết giống nhau yên tĩnh, Tang Du không chế không được đếm giây, ước chừng nửa phút sau, hần rũ xuống mắt lằm bằm, “Đúng vậy, quá khó coi, cho nên liền ta cũng không nghĩ trả lời.”

Tiếp theo đoạn, lại tiếp theo đoạn.

Thời gian mùa ở biển, liền hẩn thanh âm cũng từ thuần túy thiếu niên trộn lẫn vào hơi hơi khàn khàn, bất biến, là hẩn quanh mình hoàn cảnh, lẩn qua lộn lại số đến lại đây quần áo, chính mình luôn là cắt hư đầu tóc, cùng cô độc tự hỏi tự đáp.

Tang Du thấp hèn thân, đem đầu giấu ở cánh tay gian, bả vai trừu động, vết nước xuyên thấu qua ống tay áo, dính ướt làn da.

Nàng quá quen thuộc.

Ba ba mất, mù mù bị bệnh, nàng thức khuya dậy sớm kiếm tiền sống tạm đoạn thời gian đó, không người nhà không bằng hữu, cùng người giao lưu chính là rao hàng, thậm chí bị khi dễ khi chửi bậy, mỗi cái đêm khuya ngao không ngủ, chuẩn bị cách thiên muốn bán tài liệu khi, tổng hội chính mình cùng chính mình ca hát nói chuyện.

Quá cô độc.

Toàn thế giới như vậy đại, cũng như vậy xa, tứ cố vô thân, chỉ có chính mình thanh âm, không ai trả lời.

Tang Du trước mắt mơ hồ thành một mảnh, mãi nào là Lam Khâm thiếu niên cùng hiện tại thân ảnh qua lại giao điệp, bế tắc trong tai bỗng nhiên có đàn thanh âm nhập.

Mang theo rõ ràng máy móc cảm, đàn điện tử thanh âm.

Tang Du ngăn người, ngẩng đầu nhìn về phía màn sân khấu, trong hình là ám, chỉ có đèn bàn một vòng quang bao phủ Lam Khâm, hẩn ôm mài mòn nghiêm trọng đàn điện tử, hết sức chuyên chú đàn vang, bản một đoạn khúc nhạc dạo sau, hẩn mặt mày hơi cong, nhẹ giọng ca hát.

Lam Khâm xương ca rất già rồi, thong thả lại ôn nhu, hẩn xương xong cười một cái, nhìn màn ảnh hưởng tới mà hứa nguyện, “Nếu về sau, ta cũng

may mắn mà có người yêu, ta sẽ đối với người rất tốt rất tốt, kiếm tiền cho người hoa, bồi người nói chuyện, cho người ca hát.”

Kiểm tiền cho người hoa, hẵn mỗi ngày đều ở nỗ lực làm.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 99

Tang Du ngồi vào trong xe, cửa xe chưa quan khi, nàng muốn nói lại thôi.

“Nếu muốn hỏi thân thể của ta liền miễn, hiện tại không có việc gì, giải phẫu xong bàn lại,” Tống Chỉ Ngọc hợp lại áo choàng, lẳng lẳng xem nàng, “Tiểu ngư, Khâm Khâm từ nhỏ thiếu hụt người bình thường nên có tình thân tình bạn, hẳn lại là cái tinh tế hài tử, đại khái là đem sở hữu tình cảm đều đầu nhập tiến tình yêu, đặt ở trên người của người.”

Nàng thở dài, “Như vậy nam nhân, thực phiền toái đi?”

Phản hồi Lâm Giang cao tăng trên xe, Tang Du dựa cửa sổ xe, thất thần nhìn chăm chăm bên ngoài phiêu diêu cảnh tuyết.

Thế giới một mảnh phân loạn bạch mang.

Như vậy thời tiết, Lam Khâm đã từng một mình ghé vào sân phơi thượng, đối mặt dấm cũng không dám dấm sân, chính mình cùng chính mình cười.

Cũng ôm nàng một bước một cái tuyết ẩn, ôn nhu nghe nàng cười đùa, đối quá khứ đếm không hết trả giá cùng sắp đã đến nguy hiểm chỉ tự không đề cập tới.

Lam Khâm phiền toái sao?

Tang Du gắt gao nắm chặt di động.

À không.

Hắn là trăn bảo mới đúng, mà nàng, là có được trăn bảo lớn nhất người may mắn.

Cho nên không chuẩn khóc, khóc cái gì a, nàng nhất định có thể đem trăn bảo bảo vệ tốt, nửa điểm không thể phủ bụi trần.

Lam Khâm WeChat lại lần nữa nháy ra, “Tiểu ngư, 8 giờ rưỡi.”

8 giờ rưỡi, khi nào trở về.....

Lam Khâm đứng ở tuyết, trên vai rơi xuống thật dày một tầng bạch, di động ở nhiệt độ thấp hạ, lượng điện bay nhanh đi thấp, hắn không dám đa dụng, phát xong này một cái, tiếp tục chờ.

Mặt sau đơn nguyên cửa mở, ở tại dưới lầu lão thái thái trải qua hắn bên người, a khí kinh ngạc hỏi: “Đứa nhỏ này như thế nào còn ở? Không lạnh sao?”

Lam Khâm khách khí mà lắc đầu.

“Lớn lên nhiều tuổi, nhưng đừng đông lạnh hông rồi,” lão thái thái nhọc lòng, “Đám người đi bên trong chờ a.”

Lam Khâm vẫn là lắc đầu.

Hắn không lạnh.

Hắn thực nghe lời, đúng hạn đem tiểu ngư làm tốt cơm chiều nhiệt xong ăn luôn, ra tới phía trước xuyên dày nhất áo bông, dưới chân là tiểu ngư mua tuyết địa ủng, còn đeo mũ cùng khăn quàng cổ.

Không thể cảm mạo, tiểu ngư sẽ lo lắng, hơn nữa hắn sắp giải phẫu, tuyết đối không thể gia tăng nguy hiểm.

Hắn tưởng trạm đến dựa ngoại điểm, chờ tiểu ngư trở về, là có thể sớm hơn nhìn đến nàng.

Lam Khâm cúi đầu, đem mặt hướng khăn quàng cổ chôn chôn, duỗi ở quần trong túi tay, gắt gao cầm một cái lăn qua lộn lại sờ qua ngàn vạn thứ nhưng tơ tiểu hộp.

Là lúc trước tiểu ngư đi công tác đi Hải Nam năm ngày, hắn ban đêm ngủ không được, từng nét bút thiết kế, dùng vài cái buổi tối thân thủ làm ra nhẵn.

Dùng để cầu nàng gả cho hắn..... Nhẵn.

Bắt đầu cảm thấy sớm, sợ hãi tiểu ngư sẽ cự tuyệt, sau lại phải làm giải phẫu, lại sợ hãi ra ngoài ý muốn, không dám lấy ra tới, hắn chỉ dám lén lút nhất biến biến xem, tưởng tượng thấy chờ đợi kia một khắc.

Lam Khâm một tay xốc lên nắp hộp, vuốt ve kim cương, khám tiến da thịt, ngón tay bị cộm đến sinh đau.

Tang Du không làm Tổng Chi Ngọc tài xế đưa đến quá sâu, đến tiểu khu cửa xuống xe, dọc theo đường nhỏ hướng trong nhà đi, lộ ở bên ngoài mặt thực mau đông lạnh hồng, nàng nhanh hơn bước chân, đột nhiên nghe được nghênh diện truyền đến dồn dập dầm tuyết thanh, thẳng đến nàng lại đây.

Nàng bản năng vừa nhắc đầu, không kịp thấy rõ ràng, đã bị tạt xông tới cao lớn thân ảnh phác ôm lấy, dùng sức quấn chặt, kín không kẽ hở.

Hắn trên quần áo lạnh đến băng tay, theo động tác, trên người tuyết đọng ào ào rơi xuống.

Tang Du dọc theo đường đi miễn cưỡng ngăn chặn cảm xúc, ở hắn trong ngực nháy mắt vỡ òa.

Nàng, Khâm Khâm a.

Lam Khâm liều mạng ôm, sợ nàng kháng cự rời đi, giữa môi a ra đại đoàn bạch khí, cộ quá nàng bên tai.

Lạnh thấu.

Hắn cả kinh, vội vàng đem mang theo nhiệt độ cơ thể mũ đi xuống xả, bị Tang Du đè lại, “Đừng trịch, sẽ cảm mạo, trước lên lầu.”

Lam Khâm vòng đi bên người nàng, duỗi tay che lại nàng lỗ tai ấm, nhắm mắt theo đuôi hướng lầu môn đi.

Tang Du ỷ vào hăn góc độ không thấy mình biểu tình, tùy tiện nước mắt chảy xuống đông lạnh trụ.

Trong nhà ấm áp như hạ, một mở cửa, nhiệt khí đập vào mặt, trên mặt nước mắt lại hóa, tích tấp chảy xuống, nàng lau, coi như không phát sinh.

Lam Khâm trịch rút mũ khăn quàng cổ, ngồi xổm xuống cấp Tang Du cởi giày.

Nàng giày không tính hậu, chân cách miên vớ cũng có thể cảm giác được lạnh, bị hăn đoàn ở lòng bàn tay bao, bao đến biến ôn mới bỏ vào dép lê.

Tang Du trong lòng một khối tiếp một khối sụp xuống, không biết khi nào sẽ hoàn toàn đỉnh không được bắn ra ào ạt.

Nàng phải dùng ôn hòa biện pháp, chải vuốt lại Khâm Khâm khủng hoảng, bổ khuyết này hai ba thiên lãnh đạm.

Không thể cưỡng loạn.

Tang Du căn môi, sợ nhiều lời nói liền sẽ mất khống chế, quay người lại, trầm mặc mà giúp đỡ hăn cởi quần áo, kéo ra áo bông, túm hạ hậu áo lông, chỉ còn bên trong đơn tầng áo sơmi.

Hăn trên người nhiệt độ lộ ra tới, hong đến nàng bủn rủn, nàng chịu đựng tưởng xoay người, lại bị hăn một phen giữ chặt.

Lam Khâm gấp đến độ nhú mày, không chịu buông tha nàng thật vất vả cho thân cận, nắm chặt nàng còn tại phiếm lạnh tay, từ chính mình áo sơmi vạt áo nhét vào đi, đặt ở trên eo ấm.

Thân thể cũng tùy theo tới gần, thử hôn nàng.

Hai ngày nhiều.....

Không có thân quá tiểu ngư.

Tang Du khống chế không được nghĩ đến hăn phía trước không chịu cùng nàng làm được cuối cùng một bước nguyên nhân, chua xót đau lòng lại thêm một chút sinh khí đồng thời nảy lên, nàng rút ra tay, không cho hăn thân, kiên trì xoay người đi phòng bếp.

Lam Khâm gian nan tích góp ra về điểm này bình tĩnh, bởi vì nàng kháng cự hoàn toàn dập nát.

Hăn đuổi theo đi ôm nàng, đem viết tốt tờ giấy hương nàng trong tay tắc, trong cổ họng sần sạt rung động, ngực chấn động đến giống như nổi trống.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 100

Nàng ở đỉnh | đêm thất thanh kêu to.

Thanh âm bị hấn tất cả nuốt, kích khởi càng vô tận tác cầu.

Tang Du không có thời gian khái niệm, nhớ không rõ là khi nào hành quân lặng lẽ, nàng hoàn toàn hóa thành một bãi thủy, dính ở hấn trong lòng ngực bất tri bất giác ngủ qua đi.

Ngủ trước còn trừu khí, không biên không tế lái nhái không ít lời nói.

“Vì cái gì..... Vì cái gì giống như so sờ thời điểm..... Còn muốn đại a.”

“Lam Tiểu Khâm người..... Có điểm lần đầu tiên tự giác..... Ta sẽ eo đau.....”

“Người cho ta nhãn thật là đẹp mắt.”

“Nhưng là,” nàng nhắm hai mắt, nửa mộng nửa tỉnh mơ màng hồ đồ, ghé vào hấn cần cố cần, cần xong lại không tha mà thân thân, ủy khuất lấm bầm, “Ta còn sinh khí đâu ——”

Nhỏ bé yếu ớt âm cuối hóa ở trong cổ họng, nàng hô hấp chậm dần, ngủ đến gương mặt đỏ bừng.

Lam Khâm trắng đêm khó có thể bình ổn, ôm nàng một lần lại một lần hôn môi.

Trong lồng ngực kịch liệt nhảy lên kia trái tim, tất cả đều phá đi dính ở nàng trên người.

Hùng đông về sau, Tang Du tỉnh lại đã bị ngón tay thượng đại kim cương lung lay mắt.

Hai chân không khoẻ cùng đẩy người bủn rủn đều biến thành mây bay.

Nàng nín thở ngưng thần nhìn cả buổi, sau lưng ôm chặt người thật sự chịu không nổi vắng vẻ, dùng cầm cọ cọ nàng, nàng năm năm chắn nhịn xuống ngưỡng ngừng, bay nhanh xoay người, ngưỡng mặt trịnh trọng chuyện lạ xác nhận, “Tối hôm qua người cùng ta cầu hôn có phải hay không?”

Lam Khâm thật mạnh gật đầu.

Nàng lập tức truy vấn: “Ta đây đáp ứng người không?”

Lam Khâm đồng trung mạn thượng thủy sắc, tạp xác.

Ngay từ đầu nàng không cần, hẳn là ở..... Thời khắc máu chốt, không khỏi phân trần ngạnh cấp tròn lên.

Hiện tại tiểu ngư như vậy hỏi, là không chịu tiếp thu, muốn đem nhẫn..... Hái xuống còn cho hẳn sao?

Lam Khâm bị chính mình suy đoán dọa đến, môi run rẩy nhấp khấn, ấn đường ninh chết, tay chân cùng sử dụng đem nàng thu nạp, hợp với chân cùng nhau dùng sức cuốn lấy, buồn đầu không ngừng điếm.

Đáp ứng rồi.

Hẳn coi như nàng là đáp ứng rồi!

Không thể còn trở về.

Tang Du chôn ở hãn trên vai mau thờ không nổi, đối vắn vẹo sự thật Lam Tiểu Khâm lại là đau lòng lại là muốn cười, nàng cố sức rút ra tay xoa xoa hãn hỗn độn tóc ngắn, bám vào hãn bên tai nhẹ giọng nói: “Ai, người thật sự không cần nghe nghe ta muốn nói cái gì?”

Lam Tiểu Khâm liêu mạng lắc đầu.

Tiểu ngư đến cuối cùng còn sinh khí đâu, hiện tại khẳng định muốn nói hãn không thể nghe nói.

Tang Du vỗ về Lam Khâm ngọn tóc, không chịu ảnh hưởng mà mở miệng, “Ta tưởng nói ——”

Nàng thuận thuận hãn khăn trương banh khởi sống lưng, mặt mày ôn nhu, “Hảo a, ta đáp ứng người.”

Lam Khâm ngậy người mười tới giây, vi bạch mặt nhanh chóng nhiễm hồng, hãn luống cuống tay chân xốc lên gối đầu, nhảy ra cái hồng da tiểu vở, kích động mà lượng cho nàng xem.

..... Số hộ khẩu?!

Lam Khâm từ trên giường bò dậy, lộn xộn cho nàng viết một đoàn tữ, “Cầu hôn không phải miệng, ta sẵn người ngủ chuẩn bị tốt! Chúng ta lãnh chứng!”

Tang Du trợn mắt há hốc mồm, lỗ tai bang bang thẳng chấn.

Cách một lát, nàng bỗng nhiên duỗi tay giận chỉ, “Lam Tiểu Khâm! Người —— người có phải hay không muốn cho ta biến thành người hợp pháp lão bà, người liền không cần làm cái gì di tặng như vậy phiền toái!”

“Sau đó người không có nỗi lo về sau, yên tâm đối ta buông tay mặc kệ?”

“Tưởng, đến, mỹ!”

Tang Du bị não bổ khí đỏ mắt, “Ta đáp ứng về đáp ứng, nhưng là ở người hảo hảo xuất viện phía trước, lãnh chứng không bàn nữa!”

Lam Khâm đầy bụng oan uổng, khô căn nhéo số hộ khẩu, mắt mát rữ xuống mắt.

Hắn không có.....

Hắn chỉ nghĩ hoàn toàn có được nàng.

Tang Du đoàn chắn, mếu máo xem hắn, vùi đầu cọ cọ nước mắt.

Lam Khâm vội vàng quỳ đến mép giường ôm nàng.

Là hắn không đúng, trong ngăn tủ vài thứ kia đem tiêu ngư sợ hãi.

Hắn một lần nữa viết chữ, lần này đoan đoan chính chính, “Chờ ta giải phẫu xong, chúng ta lãnh chứng, kết hôn, được không.”

Tang Du hút hút cái mũi, trong lòng thoải mái, thành thật dựa tiến khuỷu tay hắn, chắn tản ra, không manh áo che thân sứ bạch thân thể dán lên đi, nhỏ giọng rầm rì, “Này còn kém không nhiều lắm.....”

Ban ngày không cần đi làm, lặn qua lộn lại nị đến giữa trưa mới rời giường.

Tang Du sớm bị hắn xử lý đến thoải mái thanh tân sạch sẽ, còn sót lại khó chịu cũng khôi phục thất thất bát bát, đối với không duyên cố bị một buổi sáng thông đồng còn không cho thỏa mãn Lam Khâm, nàng bọc quần áo cười tủm tỉm chạy xa, nghiêm trang cấp xuất quan phương lý do, “Thà rằng dục | cầu bất mãn, cũng không thể túng | dục quá độ!”

Bị hạ lệnh cấm Lam Khâm chỉ có thể trốn vào phòng tắm đi bình tĩnh, khoác áo ngủ ngoan ngoãn thu thập giường đệm.

Tủ lạnh có dự bị tốt nửa ăn chín, đột phát trạng huống khi có thể trực tiếp đun nóng làm bữa ăn chính, Tang Du vốn định làm một đống phong phú cơm trưa chúc mừng chúc mừng, nhưng Lam Khâm không yên lòng, sợ nàng mệt đến, mãnh liệt phản đối, nàng đành phải không có biện pháp mà trộm lười.

Nửa ăn chín đơn giản, tuyết tan bỏ vào lò vi ba liền tính thu phục.

Tang Du lòng tràn đầy ngọt ngào ngửa, khoe miệng cười đình không được, ngẫu nhiên ý loạn tình mê đoạn ngắn nhảy ra, còn muốn bắt tay phiến quạt gió hạ nhiệt độ.

Lò vi ba ánh đèn sáng lên.

Tang Du hô hấp phiếm nhiệt, dùng nấu cơm dờ đi chú ý, chuẩn bị nhiều ngao cái canh phối hợp, nàng vặn ra gas bếp, màu lam ngọn lửa đang mà nhảy lên.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 101

“Thấy được đi, nãi nãi chính là như vậy hử, cho nên người giải phẫu cần thiết muốn thành công, mới có thể thân thủ bảo hộ Tang Du,” nàng tiếng nói khàn khàn đến thay đổi âm điệu, “Ta nói sự, người cũng không cần lập tức trả lời, hết thảy đều chờ người hảo lên.”

“Chờ người hảo lên.....”

Tống Chỉ Ngọc vẫn đục trong mắt ngậm nước mắt, sở hữu tinh lực toàn đặt ở Lam Khâm phản ứng thượng.

Nửa điểm không có chú ý tới, nàng bên cạnh, bàn trà phía dưới, dán một khối màu đen nho nhỏ hình tròn, ở nơi tối tăm mỏng manh mà lóe quang.

Ngày hôm sau buổi chiều, Lam Khâm chính thức nhập viện.

Tang Du bao lớn bao nhỏ trang tràn đầy một cỗ xe, quả thực giống muốn chuyển nhà.

Trần thúc dở khóc dở cười, trấn an nàng, “Đừng sợ, đừng lo lắng, nhà ta tiên sinh tuyệt đối không có việc gì, quá mấy ngày là có thể xuất viện, không dùng được quá nhiều đồ vật.”

Tang Du như lâm đại địch, “Lo trước khỏi hoạ.”

Nàng không ngừng đồ dùng chuẩn bị đến nhiều.

Chờ đợi thực thi an ủi phương thức..... Càng nhiều!

Lam Khâm đón đưa Tang Du đã tới Khang Phục Trung Tâm vô số lần, có thể đi tiến phòng bệnh, với hăn mà nói là không nhỏ khiêu chiến.

Nước sát trùng khí vị tràn ngập phòng, tuyết trắng khăn trải giường, đầu giường lạnh băng truyền dịch giá, các loại tích tích rung động dụng cụ, tùy thời sẽ bị đẩy đi đến rút máu kiểm tra, không đếm được khí giới cái ống vói vào đau nhức trong cổ họng.

Vĩnh vô cuối tra tấn cùng tuyệt vọng.

Lam Khâm đi ra thang máy khi, chinh tầng săn sóc đặc biệt phòng bệnh khu hành lang trống vắng.

Hăn trên trán có chút ướt lãnh, cúi đầu thật sâu hô hấp, mới vừa cảm thấy dày vò khi, liền có một con mềm ấm bàn tay cao, phúc ở hăn trên trán cọ cọ, tiện đà ôm lấy cánh tay hăn, “Không phải trước kia.”

Tang Du nghiêm túc nói: “Khâm Khâm, người không phải cô đơn một người, người có ta.”

Lam Khâm trên lưng vô hình áp xuống cự thạch âm vang tạc ra vết rạn, hăn phát cương tay giật giật, cùng nàng mười ngón khấn khẫu.

Tang Du nắm hăn đi toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng phòng bệnh, ngay trước mặt hăn đẩy cửa ra.

Lam Khâm phản xạ tính nhắm mắt, thẳng đến nghe thấy nàng ngọt mềm tiếng cười, mới thử mở.

Phòng bệnh có sạch sẽ mùi hương thoang thoang, khăn trải giường là cùng trong nhà giống nhau lam hôi cách vẫn, không có dụng cụ cùng truyền dịch bình, thay thế chính là đan xen dọn xong mới mẽ bó hoa, cùng Khang Phục Trung Tâm một đại tiêu chí, tràn đầy một sọt —— tang tiểu ngư đặc chế đồ ăn vật.

Tang Du đẩy hẳn đi vào, lau hẳn hẳn, “Tang tiểu ngư tuyệt đối sẽ không lừa ngươi.”

“Có ta về sau, sở hữu đều không giống nhau,” nàng ánh mắt như tinh, trong sáng chăm chú nhìn hẳn, “Lam Tiểu Khâm thân thể sẽ hảo, tâm tình sẽ hảo, nhất định bình bình an an xuất viện, cùng ta về nhà.”

Lam Khâm ngực phồng, lại bị đường bao vây, cúi người ôm chặt nàng.

Ai cũng không thể.....

Làm tiểu ngư rời đi hẳn bên người.

Chạng vạng khi, Tang Du toàn bộ hành trình cùng đi, mang Lam Khâm làm xong mấy hạng đã định kiểm tra, không đợi hẳn có không khoẻ phản ứng, trước lấy mỹ thực dụ hống, câu lấy hẳn nhớ không nổi khác.

Lam Khâm đôi mắt định ở trên người nàng, một tắc cũng không rời nhìn chăm chăm, bắt lấy tay nàng mới có thể an ổn.

Kết quả vào đêm, nhất yêu cầu làm bạn thời điểm, tang tiểu ngư cư nhiên mất tích.

Nói là lâm thời cấp Mạnh Tây Tây giúp cái tiểu vội, mười phút liền trở về, kết quả đâu!

Mười một phút!

Lam Khâm ở phòng bệnh đứng ngồi không yên, nhưng đáp ứng hảo chờ nàng trở lại, hẳn lại không thể chạy loạn, gửi tin tức không trở về, gọi điện thoại không tiếp, toàn bộ hành lang một chút thanh âm cũng không có.

Hẳn cau mày, gian nan ngoa đến thứ mười hai phút.

Tang Du vẫn là không bóng dáng.

Lam Khâm rốt cuộc nhịn không nổi nữa, chuẩn bị đi ra ngoài tìm nàng, nhưng mà ở kéo ra môn một khắc, một đạo bọc ngọt hương mảnh khảnh thân ảnh vừa lúc đụng phải tiến vào.

Tang Du hơi thở gấp bái trụ hấn vạt áo, cánh môi khẽ mở, “Người bệnh Lam Tiểu Khâm, người muốn đi đâu?”

Lam Khâm ôm lấy nàng, xem ngốc.

Tang Du phía sau lưng một dựa, đứng ở trên cửa, tinh tế ngón tay linh hoạt mà sờ đến khoá cửa, lạch cạch ninh chặt.

Bức màn kéo nghiêm, cửa phòng khóa lại.

An tĩnh phòng bệnh, lại không có mặt khác quấy rầy.

Lam Khâm nhìn không chớp mắt, hô hấp tiệp trọng.

Tang Du dịch dịch bên mái toái phát, gương mặt nóng lên mà ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy triền miên ánh sáng nhu hòa.

Khang Phục Trung Tâm độ ẩm thích hợp, nàng vừa rồi đi dưới lầu hộ sĩ trạm phòng nghỉ.....

Cổ ý thay mùa hè lam màu trắng hộ sĩ váy, hơn nữa..... Tiểu nhất hào.

Nàng bàn nổi lên tóc dài, tạp xinh đẹp hộ sĩ mũ, váy áo lược khấn mà bao vây thân thể, phác hoạ ra no đủ ngực cùng nhỏ hẹp eo tuyến, chuyên môn kéo cao váy hạ, là trắng nõn thon dài hai chân, tuyết sắc cổ chân thượng, treo Lam Khâm thân thủ làm phi thúy tiểu ngư.

“Ta nhớ rõ lần đầu tiên mang người tới trực đêm ban,” Tang Du khẽ nhếch cằm, môi ướt hồng, phun tức phác sái đến hấn hầu kết, “Người nói ta xuyên hộ sĩ phục thực mỹ ——”

Lam Khâm bóp chặt nàng eo, một tay đem người đưa tới trong lòng ngực, ngực kịch liệt đập phồng.

Tang Du thuận thế câu lấy vai hắn, chống hắn đi bước một hướng mép giường lùi lại.

Nàng thanh âm kiều nhu, trí mạng mà dụ hoặc hắn, “Phòng bệnh cách âm thực tốt, đặc biệt an toàn.”

Lam Khâm khắc chế không được, nhiệt năng bàn tay nâng nàng nâng lên, giữa đầu cắn nàng môi.

Nàng thất thanh thở nhẹ, dặt hắn tay phóng tới trên đầu mình, đem hộ sĩ mũ trích rớt, hắc nhuận tóc dài tùy theo rơi rụng, xoa hương thơm lướt qua hắn mặt.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 102

Lam Khâm cho rằng Tang Du sẽ mặt ủ mày ê, chính cân nhắc muốn như thế nào hống an ủi, liền thấy nàng kéo ra rương hành lý, tìm kiếm ra một cái đại hộp, xốc lên vừa thấy, bên trong nguyên bộ cắt tóc công cụ cái gì cần có đều có.

“Người tóc có điểm chẵn đôi mắt lạ,” Tang Du đem hộp hoảng đến rầm vang, cười tủm tỉm nói, “Năm viện trước chưa kịp cắt, cho nên ta cố ý làm chuẩn bị!”

Lam Khâm ngoài ý muốn kéo kéo ngọn tóc, nhớ tới từ trước chính mình làm ra vô số lần so le không đồng đều, ngực nường nằng mà mạn quá dung nham.

Buồng vệ sinh kính mặt là hoạt động, dọn ra tới phóng tới trên tủ đầu giường.

Ghế dựa bãi ở kính trước.

Tang Du ấn Lam Khâm ngồi xuống, cúi người từ trong gương thường thức, cười khẽ ở bên tai hấn tán thưởng: “Thần tiên đại mỹ nhân nột, có vị hôn thê về sau quả nhiên càng đẹp mắt.”

Lam Khâm cong mắt, bao ở tay nàng tinh tế vuốt ve.

Hấn sao có thể nghĩ đến, một ngày kia tóc của hấn có thể có như vậy thiên đại vận khí, bị nàng thân thủ tu bổ.

Tang Du dùng ngón tay mát xa đỉnh đầu hẳn, không nề này phiền mà nhất biến biến chải vuốt mềm mượt tóc đen.

Đều nói tóc mềm người, tâm địa cũng mềm.

Khâm Khâm tốt như vậy, nhất định có thể bình bình an an.

“Người đừng lo lắng ta kỹ thuật a,” Tang Du linh hoạt đùa nghịch tiểu kéo, một bên răng rắc rắc rắc, một bên nhu nhu mà giảng, “Trước kia ta mẹ sinh bệnh thời điểm, ở trên giường hành động không có phương tiện, nàng tóc đều là ta tới phụ trách xử lý, bảo đảm hiệu quả tuyệt đối hảo.”

Nàng đầu ngón tay cố ý vô tình mà cọ xát hẳn, câu đến hẳn phát ngứa, “Lần này nhà ta tiên sinh nếu là vừa lòng, nhớ rõ cấp năm sao khen ngợi nga.”

Lam Khâm không thể tùy tiện lộn xộn, xuyên thấu qua gương si ngốc xem nàng.

Nàng cong lưng, nghiêm túc sửa sang lại hẳn đuôi tóc, thực thuận tiện mà ở hẳn cần cổ thân thân, kéo dài quá âm, “Năm sao khen ngợi về sau, còn muốn phiền toái tiên sinh, cùng ta dự định sau này cả đời chung thân phục vụ.”

Lam Khâm đem nàng kéo đến trên đùi.

Hắn thật sự quá lòng tham.

Cả đời cũng cảm thấy không đủ, liền nàng kiếp sau, đều tương cùng nhau chiếm làm của riêng.

“Được rồi, đoán lam nhạt tiểu khâm,” Tang Du ghé vào hẳn trước ngực, duỗi tay khò khè hẳn thoải mái thanh tân đầu tóc, “Đêm nay ngủ sớm, đêm mai chúng ta lại thức đêm.”

Vì làm Lam Khâm mau chóng đi vào giấc ngủ, Tang Du đặc biệt vất vả địa biểu diễn giả bộ ngủ.

Mọi nơi đen nhánh, nàng hô hấp phóng đến thanh thiên lâu dài, trong lòng lại sôi trào tiểu nội hơi, cầu nguyện Khâm Khâm mau mau ngủ, nàng hảo phóng túng mà thất cái miên.

Nhưng Lam Khâm cự không phối hợp, ôm lấy nàng nhẹ nhàng mà chụp, hồng tiểu hài nhi giống nhau vô cùng kiên nhẫn, hơn nữa cách vài giây liền rơi xuống hôn, càng là thúc giục đến người hôn hôn trầm trầm.

Không vượt qua mười phút, Tang Du liền siêu không định lực mà trước một bước đã ngủ.

Lam Khâm chờ nàng ngủ say, mở ra một trần ánh sáng yếu nhất đèn, nhìn chăm chăm nàng sườn mặt thẳng đến đêm khuya, hẩn ngồi dậy, ở trong ngăn kéo lấy ra sớm dự bị tốt phong thư cùng giấy trắng, lót ở trên giường tinh tế mà viết chữ vẽ.

Hẩn đem giấy tiểu tâm điệp hảo, nhét vào phong thư, chiết khẩu toa thuốc khối, nhẹ tay niếp dưới chân giường, để vào Tang Du hộ sĩ phục trong túi.

Thâm đông hùng đông đến vẫn, rời giường làm chuẩn bị công tác khi, sắc trời vẫn là ám.

Phòng bệnh môn mở rộng ra, bắt đầu có xa lạ chữa bệnh và chăm sóc ra ra vào vào, đại khẩu trang mông ở trên mặt, đều là thần sắc túc mục.

Tang Du không tham dự bận rộn, chuyên tâm bồi ở Lam Khâm bên người.

Giải phẫu thời gian định ở buổi sáng 10 giờ, dự tính ba cái nửa giờ, chờ hoàn toàn khôi phục ý thức, đại khái muốn tiếp cận chạng vạng.

9 giờ rưỡi, thay bệnh nhân phục Lam Khâm ở trên giường bệnh nằm thẳng, Tống Chi Ngọc lại đây nhìn một cái, “Không tồi, không hoảng,” tiếp theo nàng vung tay lên, “Đi thôi, tiến phòng giải phẫu.”

Bốn cái bánh xe nghiền quá gạch, phát ra cách kéo cách kéo trầm đục.

Loại này thanh âm Tang Du mỗi ngày đều đang nghe, cho rằng đã sớm thói quen chết lặng, nhưng đến giờ phút này, mới biết được nguyên lai sẽ như vậy liên lụy thần hồn.

Nàng theo sát giường bệnh, tay vẫn luôn vỗ ở Lam Khâm đỉnh đầu, chính mình đều không hiểu được vì cái gì trong miệng dưng không được tới, mặc kệ bao nhiêu người ở chung quanh, còn ở kiên trì mà nhỏ giọng lải nhải.

“Ta ở bên ngoài chờ người, sẽ không đi.”

“Người muốn nhanh lên nga, bằng không ta quá lo lắng, nói không chừng liền khóc.”

“Hôm nay là cuối năm cuối cùng một ngày, buổi tối có thật nhiều tiệc tối có thể xem đâu.”

“Ta nghiên cứu tân mạt trà bánh kem, còn không có thí đã làm, quá mấy ngày làm người nếm thức ăn tươi.”

Nàng thanh âm không yên ổn ổn.

“Khâm Khâm, Khâm Khâm.....”

Lam Khâm dùng sức cầm nàng lạnh lẽo tay.

Tới gần phòng giải phẫu, đại môn rộng mở, bên trong ánh đèn sáng choang.

Tang Du bị ngăn ở bên ngoài.

Lam Khâm nỗ lực mà quay đầu xem nàng, một hạt một hôi lưu quang trông mắt tràn đầy nhọt nhạt ý cười.

Môn quan trọng, phía trên đèn đỏ thực mau sáng lên.

Tang Du ngốc đứng hồi lâu, đi bước một đi dạo đến bên cửa sổ, bên ngoài ánh mặt trời vừa lúc, tồn tuyết đọng chi đầu trong suốt tế lóa.

Nàng tưởng chụp được tới cấp Khâm Khâm xem, lung tung mà đi tìm di động khi, sờ đến trong túi nhiều cái ngạnh ngạnh khối vuông.

Là một phong thư.

Phong thư thượng quen thuộc nhất vị trí, không hề là đóng dấu tự, đổi thành Lam Khâm tự tay viết.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 103

“Khâm Khâm là ta đệ đệ, như thế nào có thể mặc kệ,” hấn quan tâm hỏi, “Nãi nãi, người có phải hay không đau đầu? Tinh thần quá khẩn trương đi? Ta đưa người đi nghỉ đi.”

Tống Chi Ngọc bệnh nhất kỳ áp lực quá lớn cùng tinh thần khẩn trương, hôm nay hai dạng khác biệt chiếm tề, nàng chống được hiện tại đã là không dễ, nhưng lâu dài tới nay uy nghiêm không cho phép nàng ở tôn tử trước mặt yếu thế, xua xua tay nói: “Người ái lưu liên lưu, không cần phải xen vào ta, ta không rảnh nghỉ ngơi.”

Lam Cảnh Trình cũng không bắt buộc, đem trong tay phao tốt tham trà giao cho nàng, thuận theo hình tượng kinh doanh đến mười thành mười, hấn kiên nhẫn chờ ở ICU phòng bệnh ngoại hành lang, đen như mực mắt thỉnh thoảng nhìn về phía đồng hồ.

Nếu Lam Khâm giải phẫu không thuận lợi, hoặc là phát sinh ngoài ý muốn.....

Nên có bao nhiêu hảo.

Không cần mất mạng, chỉ cần mất đi kế thừa Lam gia tiền vốn là đủ rồi.

Nói vậy, hấn liền không cần mặt khác động thủ đưa lên đại lễ, gian nan xé rách khai chính mình lương tâm.

Đáng tiếc.....

Hắn tháo xuống kính phăng kính xoa xoa, mặt vô biểu tình mà thủ kim đồng hồ tí tách đi qua.

Tang Du mỗi cách nửa giờ ra tới đưa một chuyến nhiệt độ cơ thể biểu, nhiều lần nhìn đến Lam Cảnh Trình ở bên ngoài, không phải giúp đỡ Tổng Chỉ Ngọc hối hả việc vặt, chính là ở kiên nhẫn thủ.

Lam Cảnh Trình..... Như vậy để ý Khâm Khâm sao?

“Đại ca, người đi về trước đi,” Tang Du nhỏ giọng nói, “Khâm Khâm khẳng định không có việc gì, thuật sau gần ba cái giờ, lại tối nay gây tê hiệu lực qua liền sẽ tỉnh, đến lúc đó nãi nãi sẽ tìm người thông tri người.”

Lam Cảnh Trình cười, “Phải không? Mau tỉnh?” Hắn gật đầu, “Xác thật không sai biệt lắm, ta đây đi theo nãi nãi lên tiếng kêu gọi.”

Tổng Chỉ Ngọc chính oai dựa vào văn phòng ghế dựa thượng, đầu đau muốn nứt ra, cơ hồ chống đỡ không được, nàng cánh tay lung tung vung lên, chạm vào đôi tay bên tham trà, sái đầy đất, Lam Cảnh Trình theo tiếng tiến vào, đối nàng trạng thái đoán trước trong vòng, “Nãi nãi, khó chịu sao? Khó chịu liền nghỉ ngơi đi, đừng nhọc lòng vô dụng.”

“Người nói hà tất như vậy đâu,” Lam Cảnh Trình chậm rãi đến gần nàng, “Liền ấn trước kia nói tốt, chuyên tâm bồi dưỡng ta không được sao? Số tuổi lớn như vậy một hai phải lăn lộn, kết quả —— người chịu tội, Khâm Khâm, cũng hảo không đến nào đi a.”

Tổng Chỉ Ngọc toàn thân thoát lực, mồ hôi lạnh ròng ròng, trong đầu giống như chuông lớn vang lớn, “Lam..... Cảnh trình.....”

Nàng khước mắt tận nứt, không thể chịu được sức lực hoạt đến trên mặt đất, dựa vào cái bàn thô suyền, “Tham trà, thả, kích thích thần kinh, là, không phải!”

Lam Cảnh Trình rũ mắt xem nàng, “Nãi nãi, không thể trách ta, ta thêm về điểm này đồ vật bình thường uống căn bản không có việc gì, nhưng người bệnh nguy kịch, còn theo vào như vậy cao cường độ giải phẫu, vốn dĩ liên phụ tải không được, ta đẩy một phen mà thôi.”

Hắn nhặt lên trên bàn Lam Khâm giải phẫu tương quan ký lục bốn, quét thống khổ kêu rên Tống Chi Ngọc liếc mắt một cái, đem nàng giá khởi kéo dài tới phòng trong, trong ngoài lưỡng đạo môn toàn bộ quan trọng khóa trụ, khóe miệng run nửa ngày, nhấp khăn rời đi.

Trở về ICU, véo chuẩn vừa lúc là Tang Du ra tới đưa biểu thời gian.

Tang Du mới vừa một lộ diện, Lam Cảnh Trình lập tức từ góc tường chuyển ra, chạy vội tiến lên, đem bệnh lịch bốn chụp đến bạch bạch vang, “Nhanh lên, nhanh lên cùng ta đi nãi nãi kia! Khâm Khâm tình huống ——”

“Xảy ra chuyện gì!” Tang Du dọa ngốc, mồ hôi lạnh nháy mắt thối ra, “Khâm Khâm thực vững vàng a!”

Lam Cảnh Trình vội vàng nói: “Ta cũng không hiểu, nói là đột nhiên phát hiện vấn đề, nãi nãi làm ta kêu người lập tức qua đi, có chuyện cùng người nói!”

Tang Du mặt không còn chút máu, “Nhưng là ta phòng bệnh ——”

“ICU nhiều như vậy chữa bệnh và chăm sóc, toàn bộ hành trình đều ở theo dõi bên trong, có bất luận cái gì biến hóa khẳng định sẽ không lậu quá, người mau đừng chậm trễ!”

Tang Du khăn đi hai bước đến mép giường, chạm chạm Lam Khâm mặt, run giọng nói: “Khâm Khâm ngoan a, ta đi nãi nãi nơi đó, thực mau trở về tới, người đừng sợ.”

Nàng mạnh mẽ trấn định, đi theo Lam Cảnh Trình vào dòng người thưa thớt VIP chuyên dụng thang máy, ICU đến Tổng Chi Ngọc văn phòng cách xa nhau tầng năm, trên đường khi, lại đi tới bốn cái cao tráng nam nhân, chờ cửa thang máy đóng cửa, nam nhân thế nhưng trực tiếp hủy bỏ Tổng Chi Ngọc tầng lầu, ngược lại ấn lượng một tầng.

Tang Du vội nói: “Ngài ấn sai rồi.”

Nàng lập tức duỗi tay qua đi, lại bị người ngăn lại, giây tiếp theo, có cái gì sắc bén đồ vật thật sâu để tiến nàng eo sườn, phía sau Lam Cảnh Trình thấp thấp mở miệng, “Đệ muội, ngàn vạn đừng lộn xộn, đừng kêu, người cũng không nghĩ không thấy được Lam Khâm đi?”

Hắn đem Tang Du khẩu trang dính ướt.

Thang máy một đường chuyển về, VIP thang máy không phải đối mặt đại sảnh, mà là phía sau một cái khác an tĩnh xuất khẩu, vì phương tiện không muốn lộ diện hộ khách, có thể không chịu quấy rầy trực tiếp lên xe.

Bị đẩy ra thang máy trước, Tang Du nuốt xuống kinh hoàng, dồn dập mà tê thanh hỏi: “Lam Cảnh Trình, người vừa rồi gạt ta đúng không! Nãi nãi không kêu ta, Khâm Khâm cũng không ngoài ý muốn, hẳn hết thầy đều bình thường, đúng hay không!”

“Cảm tình thật thâm, chính mình an nguy khó giữ được, còn nhớ hẳn.” Lam Cảnh Trình lạnh lùng hừ cười, đáy mắt chỗ sâu trong đối nàng chán ghét toàn bộ nhắc lên, hẳn ở yên lặng chỗ bó trụ Tang Du tay, đem nàng đẩy vào cửa xe, chính mình từ bên kia lên xe.

Tang Du cực lực tránh thoát không khai, mắt thấy tốc độ xe biểu khởi, nàng đá ghế dựa khàn khàn mắng to, “Lam Cảnh Trình người cái này rác rưởi! Ta là mắt mù cho rằng người hôm nay theo vào cùng ra là vì Khâm Khâm hảo! Là quan tâm hẳn!”

“Các người họ lam không có một cái thứ tốt! Tất cả đều là ma quỷ! Người có biết hay không người đang làm cái gì!”

“Ta là ma quỷ, vậy người lại là cái gì?” Lam Cảnh Trình đem kính phẳng kính ném tới một bên, anh tuấn ngũ quan ần ần vận vẹo, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra mấy chữ, “Bắt cóc phạm nữ nhi sao!”

Hắn trong mắt tràn ra điên cuồng ám sắc, để sát vào nàng, thương thức nàng đốn mất máu sắc mặt, câu môi cười.

“Ta đang làm cái gì? Ta đây nói cho người.”

“Ta ở làm, chính là năm đó phụ thân người tang liền thành, thân thủ đối Lam Khâm làm sự a.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 104

Phòng bệnh, hai cái hộ sĩ chặt chẽ chú ý Lam Khâm phản ứng.

Tối gần 6 giờ, Lam Khâm lông mi run rẩy một chút.

Hắn ý thức hỗn độn, mi mắt ngàn cân trọng, cố sức vài lần cũng vô pháp đẩy ra, mơ hồ luôn có kiều kiều thanh âm ở kêu hắn, nói như vậy gian nan, nàng muốn khóc, nàng đứng ngồi không yên, ngóng trông hắn nhanh lên tỉnh.

Tiểu ngư.....

Đang đợi hắn.

Hắn không chết, hắn có thể tồn tại, có được bảo bối của hắn cả đời.

Tiểu ngư khẳng định liền tại bên người.....

Lam Khâm ngón tay giật giật, sức gắng sức khí hơi hơi mở mắt ra, đỉnh đầu ánh đèn bạch lạng, mê mang trong tầm mắt, tựa hồ có màu trắng hộ sĩ phục hiện lên.

Không phải tiểu ngư.

Chẳng sợ vô pháp nhìn kỹ, chỉ bằng một cái mơ hồ bóng dáng, hắn cũng có thể kết luận.

“Tĩnh!”

“Thật sự? Ta nhìn xem.”

Thanh âm cùng hình ảnh đồng thời truyền lại, nhưng Lam Khâm còn nghe không rõ ràng, dứt quãng, miễn cưỡng có thể đoán được ý tứ.

Hắn bản năng há mồm, bị hô hấp cơ đè nặng, muốn hỏi một chút tiểu ngữ ở đâu.

Lưỡng đạo xa lạ thanh âm ngay sau đó vang lên ——

“Ai, phía trước Tang Du khóc lóc chạy đi, người thấy đi?”

“Có thể không phát hiện sao! Khóc như vậy thảm, phòng bệnh đều mặc kệ, nếu không sao có thể đến phiên chúng ta?”

“Ta nghe thấy các nàng sảo nội dung! Cùng nàng ba chết có quan hệ, giống như trên giường vị thiếu gia này, là trước đây bị hắn ba cấp làm hại! Sau đó hắn ba lại bởi vì thiếu gia đã chết, đặc biệt phức tạp!”

“Như vậy kính bạo! Kia Tang Du khẳng định chịu không nổi a —— nàng khẳng định không trở lại, loại quan hệ này như thế nào ở chung, không chia tay chờ cái gì?”

“Chính là chính là, không có khả năng trở về, khẳng định đạt được khai.”

Lam Khâm vẫn không nhúc nhích.

“Tang Du đi rồi.”

“Nàng ba chết.”

“Tang Du chịu không nổi, không trở lại.”

“Không có khả năng trở về, khẳng định đạt được khai.”

Này đó trường trường đoán đoán câu liền ở mép giường, gần trong gang tấc, chuẩn xác không có lầm một câu một câu thọc tiến Lam Khâm lỗ tai, chọc lạn yết hầu hòa hảo không dễ dàng một lần nữa khôi phục nhảy lên trái tim.

Đễ như trở bàn tay giảo nát huyết nhục, kéo người thẳng đọa vực sâu.

Tống Chỉ Ngọc kiên trì bò đến gian ngoài môn, bắt lấy bắt tay kéo ra, ngã dựa tiến hành lang, tầm nhìn hỗn độn mà liễu mạng chế tạo tiếng vang, chờ đi ngang qua chữa bệnh và chăm sóc bổ nhào vào bên người nàng khi, nàng liễu mạng mà rỗng to, phát ra thanh âm lại cực kỳ bé nhỏ, “Tìm chuyên gia! Lập tức cứu giúp! ICU người bệnh!”

Cùng thời gian, phòng điều khiển chặt chẽ chú ý hai cái bác sĩ đột nhiên đứng lên, mặt không còn chút máu mà phóng đi phòng bệnh.

“Tim đập huyết áp dao động nghiêm trọng, hô hấp khó khăn, là Tống lão sư đề qua miệng vết thương sưng tấy hít thở không thông?!”

“Xảy ra chuyện gì! Người bệnh đột nhiên cơn sốc!”

Kho hàng trong viện, nơi xa sáng lên mấy cái mờ nhạt đèn.

Lam Cảnh Trình sớm bố trí tốt những lời này đó, thế nhưng đều bị Tang Du đoán trước đến, không có một câu nói được xuất khẩu.

Liền trên mặt nóng rát bàn tay, hãn cũng ở khiếp sợ hạ không rảnh đi trừng trị.

Bảy tám cái tráng hán trạm thành nhân tường, ngăn lại Tang Du đường đi.

Tang Du biết Khâm Khâm không sai biệt lắm nên tỉnh, tâm như du nấu, ngũ tạng lục phủ điên đảo đến muốn khóc lại muốn mắng, trời tối, có

lẽ ba ba hồn phách cũng ở chỗ này, nhìn nàng thâm ái hẳn năm đó vô tình thương tổn đứa bé kia.

Nàng nghẹn lại nước mắt, “Nguyện vọng của người không có khả năng đạt tới, vô luận ta là ai, Lam Khâm là ai, đối chúng ta quan hệ đều không có ảnh hưởng.”

“Lam Cảnh Trình, người không phải đối hẳn vẫn luôn áy náy sao? Người thẹn đâu!”

Lam Cảnh Trình rống giận, “Áy náy cũng là hữu hạn độ! Ta không phải cũng là nghe gia gia mới có thể từ nhỏ khi dễ hẳn sao? Hẳn thay ta bị trói đi, cháy về sau ta không dám hé răng, làm hẳn bị thiêu, không phải cũng là gia gia định đoạt sao!”

Tang Du tâm bị đâm thủng.

Lam Cảnh Trình nhất âm u không thể mở miệng bộ phận bị nhắc lên, kích động đến mất khống chế, “Ta áy náy hẳn căn bản không cảm kích, hiện tại còn muốn cướp đi ta vị trí! Muốn ta về sau như thế nào dừng chân?!”

“Lam Khâm chưa từng nghĩ tới lây dính các người Lam gia, là các người kiên quyết tội danh thêm đến hẳn trên người! Lam Cảnh Trình, khó trách nãi nãi bất mãn nhân phẩm của người, người thật là đê tiện lại vô năng,” Tang Du cười lạnh, “Người không có can đảm dùng càn kịch liệt thủ đoạn hại Khâm Khâm, cũng không có can đảm ở nãi nãi chỉ tay trích thiên Khang Phục Trung Tâm trắng trợn táo bạo động tay chân, vì thế nghĩ vậy loại nhất vô thanh vô tức phương thức.”

“Hiện tại người thất bại! Chân chính hại Khâm Khâm cùng ta ba người là các người! Người tại đây kho hàng trước cửa nói ầu nói tả, sẽ không sợ ta ba chính tai nghe được sao!”

Đêm lặng, tin tức tiếng chuông đột vang lên.

Lam Cảnh Trình đầu tiên là thấp thấp a cười, tiện đà cười ra ần ần khóc âm, hấn đem màn hình chuyển cấp Tang Du, “Người còn có thể đứng ở này mắng ta, này đây vì chỉ cần người không lay được, Lam Khâm liền sẽ bình an không có việc gì đi?”

“Vậy người xem đây là cái gì?”

Chụp lên trên ảnh chụp, Lam Khâm thống khổ hít thở không thông, bị một đám người đẩy ra phòng bệnh.

Tang Du như bị sét đánh, lùi lại hai bước, híp mắt đi xem, “..... Giả..... Giả đồ.”

“Có phải hay không giả người rõ ràng,” Lam Cảnh Trình buông tay, “Có người thủ hấn tình lại, trước tiên nói cho hấn, hấn nhất sợ hãi sự.”

“Người nói, lấy Lam Khâm nguy hiểm kỳ yếu ớt, hấn sẽ thế nào?”

Tang Du xoay người mất mạng mà ra bên ngoài chạy, bị ngăn lại xô đẩy.

Lam Cảnh Trình âm điệu hoàn toàn vắn vẹo, “Làm nàng đi, nếu là cuối cùng một mặt không thấy được, ta đây liền thật xin lỗi Khâm Khâm.”

Trời tối thấu.

Có pháo thanh xa xa vang lên.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 105

Giường bệnh tuyết trắng khăn trải giường bị mơ hồ chiếu ra sáng lạn màu sắc rực rỡ.

Lam Khâm đem sở hữu có thể sử dụng sức lực toàn phóng tới ngón tay thượng, hợp lại đôi mắt, ở Tang Du khàn khàn khóc nức nở cùng nơi xa nổ vang trầm đục trung, cực kỳ nỗ lực ở tay nàng trong lòng, họa hạ đơn giản nhất, cũng nhất phức tạp đồ hình ——

Một lòng.

Tiểu ngư.....

Ta không tin người khác.

Người yêu ta, ta nghe được.

Chương 77 thần tiên ·77

Họa ở lòng bàn tay đồ án tự mang năng lượng, làm Tang Du nước mắt đình chỉ, ngừng thở.

Không quá vài giây, Lam Khâm lông mi nho nhỏ run lên một chút.

Tang Du trều khẩn tâm cùng hãn cùng nhau run, nàng thử thăm dò đứng thẳng người, mặt cơ hồ dán ở dưỡng khí mặt nạ bảo hộ thượng, chăm chú nhìn hãn buông xuống mi mắt.

Pháo hoa màu quang còn chưa tan mất khi, nàng thấy được Lam Khâm đôi mắt.

Một hạt một hôi che đậy ở đan xen hàng mi dài gian, bởi vì thân thể tra tấn mà bịt kín một tầng mê mang hơi nước, hấn liền trợn mắt đều gian nan, cũng không quá có thể điều chỉnh tiêu điểm, còn tại theo nguồn nhiệt cùng bản năng, kiên trì cùng nàng đối diện.

Tang Du ngơ ngẩn, tiếng nói nghẹn thanh, “Khâm Khâm, người tình lạ.”

Lam Khâm nhìn nàng, làm không ra bất luận cái gì phản ứng.

Không có sức lực..... Toàn thân đều không giống chính mình, tưởng gật đầu, làm không được, tưởng cùng vừa rồi giống nhau chạm vào tay nàng, nhưng nàng theo động tác, tay không cần thận lý xa chút, hấn với không tới.

..... Hào cấp.

Tang Du nước mắt lại rơi xuống, sợ lộng ướt hấn mặt, vội vàng né tránh một chút, nức nở dùng ống tay áo mặt đôi mắt.

Nàng này một trốn, Lam Khâm càng nóng nảy, tính toán cùng nàng chớp chớp mắt, làm nàng an tâm.

Nhưng mà mi mắt rơi xuống vừa nhấc, cũng không có hấn kế hoạch như vậy nhẹ nhàng, đơn giản một động tác, trung gian không sai biệt lắm cách nửa phút.

Tang Du thật sự hù chết, bình thường hạ bút thành văn chuyên nghiệp năng lực ở ái nhân trước mặt toàn thành bọt nước, nàng căn bản không tiếp thu được Lam Khâm mở mắt lại nhắm lại, giày cũng không rảnh lo xuyên,

ngã đụng phải nhảy xuống giường đi kêu bác sĩ, gợn sóng cuồn cuộn khóc âm thầm hàng hiên đều là ——

“Hẩn tỉnh! Lại hôn mê đi qua!”

Phòng điều khiển hai cái nam bác sĩ cảm thấy đêm nay thượng hình ảnh đều tương đối phi lễ chớ coi, ngượng ngùng nhiều xem, chỉ là cách vài phút ngấm liếc mắt một cái người bệnh trạng huống, chủ yếu nhìn chăm chăm dụng cụ số liệu.

Mới vừa phát hiện có rõ ràng phập phồng, bên kia Tang Du liền ra tiếng.

Tùy thời đợi mệnh mỗ chính cùng tương quan phụ trách bác sĩ hoá tốc tới rồi, cấp Lam Khâm làm toàn diện kiểm tra, Tang Du đem chính mình cánh tay véo đến máu bầm, rớt cuộc miễn cưỡng trấn định, đi theo vây quanh ở mép giường đảo quanh.

Vài vị bác sĩ giao lưu qua đi, sôi nổi gật đầu, cái nhìn đạt thành thống nhất, phái cái đại biểu cùng Tang Du nói: “Lần này yên tâm đi, người bệnh ý chí thực kiên cường, nguy hiểm kỳ chịu đựng đi.”

Mặt sau còn công đạo rất nhiều những việc cần chú ý, Tang Du hôn mê trong óc bị tin vui lấp đầy, nghe được đứt quãng, chờ bác sĩ đi rồi, nàng mới luống cuống tay chân đuổi theo ra đi hỏi liên tiếp.

Được đến kết luận đơn giản dứt khoát, nếu đêm nay vững vàng, sáng mai liền có thể chuyển tới bình thường phòng bệnh, khôi phục tốt đẹp lời nói, tranh thủ một vòng xuất viện.

Tang Du chạy về mép giường, khóc hoa mặt thần thái sáng láng, tiến đến Lam Khâm bên cạnh người, nhìn tới nhìn lui không biết nên từ nào hạ miệng, cuối cùng tuyến ấn đường, dán lên đi thật mạnh thân một mồm to, “Cho ta lão công khen thưởng!”

Lam Khâm bị tình hình xảy ra xứng hô nghiêm trọng kích thích, khôi phục tiến độ tiến bộ vượt bậc.

Thiên sáng ngồi liền thuận lợi trở lại bình thường phòng bệnh, đến ngày thứ ba buổi tối, hẳn đã có thể số lượng vừa phải mà ăn xong thức ăn lỏng, huyết sắc cũng tùy theo đuổi đi tái nhợt, mắt thường có thể thấy được mà dần dần biến trở về giải phẫu trước khỏe mạnh hồng nhuận Lam Tiểu Khâm.

Lớn nhất một đạo khám, rốt cục là vượt qua đi.

Như vậy mấu chốt ba ngày, Tổng Chỉ Ngọc nhưng vẫn không có xuất hiện.

Tang Du mới đầu cho rằng nãi nãi là một nhọc quá độ ở nghỉ ngơi, sau lại hỏi qua Trần thúc cùng trực ban bác sĩ, muôn miệng một lời nói Tổng nữ sĩ có mặt khác sự ở vội, nhưng vội đến ba ngày không xuất hiện, liền rõ ràng không đúng.

“Trần thúc, cùng ta nói thật,” Tang Du cấp Lam Khâm uy hảo cơm, trấn an hẳn ngủ hạ, đi ra ngoài hành lang gọi điện thoại, “Nãi nãi có phải hay không xảy ra chuyện gì?”

Trần thúc ập a ập ứng nửa ngày, di động bỗng nhiên bị cướp đi, Tổng Chỉ Ngọc thanh âm theo ống nghe truyền đến, không còn nữa dĩ vãng vang dội, “Có thể xảy ra chuyện gì! Nửa giờ sau ta đi phòng bệnh.”

Nói được khí thế mười phần, nhưng mà tới khi ngồi xe lăn.

Tang Du ở cửa đón, nhìn đến nàng kinh ngạc đến ngây người, “Nãi nãi, như thế nào.....”

“Ta kia hảo tôn tử biết ta ái uống tham trà, cố ý nhiều thêm liều, thiếu chút nữa muốn ta này mạng già, hiện tại trên đùi còn không có lực, đứng

dậy không nổi,” Tống Chỉ Ngọc gầy ốm một vòng, tóc cũng xén không ít, ở trên xe lăn ngạo cứ hừ lạnh, “Muốn cho ta cùng Khâm Khâm chết, nào dễ dàng như vậy.”

Lại là Lam Cảnh Trình.

Tang Du nhịn xuống đầy bụng nói, qua đi đẩy nàng tiến phòng bệnh, “Khâm Khâm tỉnh, các người liêu, ta ở bên ngoài.”

“Không cần,” Tống Chỉ Ngọc liếc nàng liếc mắt một cái, “Cháu dâu nhi lại không phải người ngoài.”

Lam Khâm dựa vào trên giường bệnh, thần sắc là chưa bao giờ từng có lãnh túc.

Mười tới phút, hăn trừ bỏ ban đầu bị xe lăn kinh đến, được đến giải thích lúc sau liền điêu khắc rũ mắt, cùng Tống Chỉ Ngọc ai cũng không trước mở miệng, yên lặng giăng co.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 106

Trần thúc dư quang ngắm đến đến gần Tang Du, vội vội vàng cắt đứt, đem thở dài áp đáy lòng, cười hỏi: “Chúng ta đi thôi?”

Tang Du không chú ý tới hắc khác thường, hưng phấn gật đầu, túm Khâm Khâm một đường về nhà.

Tới rồi Lâm Giang cao tầng, Lam Khâm cùng Tang Du trước lên lầu mở cửa, ra cửa thang máy tới nhà mình địa bàn, Lam Khâm trực tiếp cúi người đem người bế lên.

Tang Du đỏ mặt đầy đầy, “Ai người vừa vặn, ta thực trọng ——”

Cùng với giọng nói, chìa khóa thanh hoa lạp khinh hưởng, gia môn bị kéo ra.

Tang Du hơi hơi chớp mắt, tim đập kịch liệt mà chờ hắc hôn, nhưng mà.....

Một con bạch nhung nhung móng vuốt nhỏ, nhẹ nhàng ấn ở Lam Khâm giày trên mặt, tiểu miêu ngưỡng đầu, triền miên lâm li hưởng tới Tang Du thật dài “Miêu” một tiếng, đề thần tình nào.

Tang Du lập tức nhớ tới, Trần thúc xác thật nói qua, hôm nay xuất viện, trực tiếp đem thân thân cũng từ nhà cũ tiếp nhận tới.

Nguyên lai so với bọn hắc đến còn sớm!

Nàng từ Lam Khâm trong lòng ngực nhanh nhẹn cọ đi xuống, uyển chuyển nhẹ nhàng rơi xuống đất, hai tay mới vừa một trương khai, tiểu bạch miêu liền sét đánh không kịp bưng tai mà tàn nhãn nhào lên tới, nhảy đến Tang Du trước ngực tận tình làm nũng.

Lam Khâm trong lòng ngực không, mắt đui rử rử, không tiếng động nhìn chăm chăm Tang Du cùng tiểu miêu thân đâu thành một đoàn bộ dáng, nắm chặt xuống tay quay đầu đi.

Có thể oán ai.....

Lúc trước là hãn tuyến miêu, là hãn cố ý bỏ vào Khang Phục Trung Tâm.

Hiện tại nhưng hảo!

Nhất nhưng khí chính là Trần thúc sau đó không lâu đi lên, còn nhiệt tâm hỏi: “Tiên sinh, thân thân đáng yêu đi?”

Lam Khâm cảm tức nhìn kia chỉ ở Tang Du trên người tác oai tác phúc, hưởng hết vinh hoa phú quý tuyết trắng năm.

Đáng yêu..... Cái quý lạ!

Đối Lam Khâm tới nói, xuất viện chính là tranh sủng bắt đầu.

Trước kia tiểu ngư làm tốt cơm, kêu một tiếng “Khâm Khâm ăn cơm lạ”, hãn đều vội không ngừng chạy tới đoan mâm.

Hiện tại.....

Hãn đối mặt thường xuyên là một chậu miêu lương.

Tang Du vô tội trừng mắt hãn, đoán được hãn lòng dạ hẹp hòi không cao hứng, nhón chân, hôn hãn vành tai kêu đòn sát thủ, “Lão công ngoan

lạ, còn chưa tới người ăn cơm thời gian, đây là thân thân.”

Tiểu miêu “Miêu” một tiếng, diều võ dương oai xem hấn.

Lam Khâm bị nàng cọ xát đến đã khó nhịn lại ủy khuất, hấn đương nhiên là lão công, nhưng cũng là tiểu ngư Khâm Khâm.....

Duy nhất cái kia.

Vì thành công tranh súng, Lam Khâm dùng hết biện pháp, gặt gao nắm chắc không bị kia chỉ hư miêu quấy rầy thời gian, tỷ như buổi tối trên giường, cũng tỷ như luyện tập phát ra tiếng.

Tang tiểu ngư buổi tối nhiệt năng thành thủy, ban ngày nhu thành kẹo bông gòn, nắm Lam Khâm tay, từng bước một dạy cho hấn hút khí bật hơi kỹ xảo, khôi phục phát ra tiếng lúc đầu chữ cái cùng cơ sở âm đọc, có bất luận cái gì tiến bộ, đều cấp ôm hôn môi làm khen thưởng.

“Khâm Khâm, thả chậm hô hấp, đừng nóng vội,” buổi sáng hằng ngày luyện tập, Tang Du chuyên chú nhìn Lam Khâm, trong mắt tình yêu mềm thành sa, “Hôm nay thử một chút tân âm tiết.”

Lam Khâm phản xạ tính mà bất an, phát ra tiếng chuyện này, đối hấn quá xa lạ cũng quá không tự tin.

Cho dù vẫn luôn ở luyện tập, vẫn cứ thấp thỏm.

So với này đó..... Còn càng lo lắng cho mình khôi phục thanh âm sẽ quá khó nghe, không phù hợp tiểu ngư tưởng tượng.

Hấn tận lực há mồm, cơ bắp lại càng banh càng chặt.

Tang Du cong hai mắt, mặt đối mặt ngồi ở hấn trên đùi, vòng lấy hấn nhẹ giọng nói: “Ta thích nghe, lại thấp, lại ách, ta cũng thích.”

Trấn an mút hôn tùy theo rơi xuống.

Lam Khâm chôn ở nàng cần cổ, hấp thu tham luyện độ âm, thử ra tiếng.

Cùng thời gian, quan trọng ván cửa từ bên ngoài truyền đến tàn nhẫn “Kèo kẹt kèo kẹt”, có miêu ở không chịu cô đơn mà ra sức cào môn.

Lam Khâm ở miêu trao tử tiếng ồn, khẩn trương chuyên chú cùng quý trọng đồng thời tới gần, nhưng thật ra tiến triển bay nhanh.

Hắn bắt đầu có thể thử phát ra chút ngăn ngại âm tiết, giống như bi bô tập nói trẻ con.

Nhưng cái thứ nhất hoàn chỉnh tự sẽ ở khi nào, sẽ nói chút cái gì, hắn không có cách nào đoán trước.

Lam Khâm vựng trộm chuẩn bị rất nhiều, liều mạng lạng lẽ luyện tập, hy vọng có thể cho tiểu ngư kinh hi.

Trăm triệu không nghĩ tới, kinh hi tới như vậy đột nhiên không kịp phòng ngừa.

Nói tốt phải về phòng cùng nhau tắm rửa rất tốt buổi tối, tiểu miêu thân thân nháo không ngủ, ở phòng khách nhảy nhót lung tung, đuổi theo Tang Du muốn ôm một cái.

Tang Du kiên nhẫn mà đem nó ôm đến trong lòng ngực hồng.

Lam Tiểu Khâm cô đơn tịch mịch đứng ở thang lầu trung ương, đỏ mắt đến muốn tích thủy.

Tiểu miêu “Miêu miêu” kêu cái không ngừng, giống như người thẳng khoe ra.

Lam Khâm thật sự nhẫn nhưng vô nhẫn, vội vàng cuồn cuộn xúc động vọt tới hầu khẩu.

Đắc ý cái gì, hăn cũng có thể!

Hai chữ hăn nói không nên lời, chính là đơn giản như vậy cơ sở một chữ độc nhất, nhất định..... Nhất định có thể!

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 107

Hắn tự tự tru tâm, “Sớm tại hai mươi mấy năm trước, Lam gia liền lạn thấu.”

Tống Chi Ngọc chăm chú nhìn giấy mặt, hồi ức quá nhiều, nàng sắc mặt thay đổi mấy biến, ánh mắt chuyển thâm, hạ quyết tâm một chút thẳng thắn sống lưng, bưng lên cái ly uống một hơi cạn sạch, “Phanh” mà hung hăng buông, tức vừa nói: “Khâm Khâm, bọn họ không chỉ có cầm người đồ, còn ở Lam Cảnh Trình kia ngu xuẩn khăng khăng yêu cầu hạ, khác thỉnh khác thiết kế sư cải biến chi tiết.”

Giọng nói của nàng tiêm trọng, “Hắn tự biết đường lui toàn đoạn, hoàn toàn điên rồi, không tiếp thu được tập đoàn xoay người đánh mẫn người dấu vết, mê muội giống nhau ngành sữa, ta không biết cuối cùng hiệu quả, nhưng có hắn ba cùng cố đông đại hội lão gia hỏa duy trì, đã chính thức đầu nhập chế tác.”

Dùng hắn thiết kế, lại muốn ma rớt trong đó linh hồn.

Đem hắn giao cho tiểu ngư hàm nghĩa, lung tung bóp méo thành không có nhận thức rác rưởi, cầm đi bọc mẫn hơi tiền.

Tống Chi Ngọc mắt sáng như đuốc, “Mấy năm nay người mai danh ẩn tích cấp Lam gia cung ứng bản vẽ, căn bản vô pháp chứng minh lần này thiết kế đồ là xuất từ người tay, này khẩu ác khí ——”

Lam Khâm dứt khoát đánh gãy nàng.

“Có thể chứng minh!”

Tống Chỉ Ngọc im tiếng, gặt gao nhìn hần.

Lam Khâm đầu bút lông như đao, “Những cái đó bất quá là thích ứng nhãn hiệu cải tiến, chân chính mới bắt đầu thiết kế chỉ thuộc về ta cùng tiểu ngư, ta có thể ——”

Hần bút huyền trụ, gần như bẻ gãy.

Thang lầu thượng truyền đến động tĩnh.

Đã sớm đứng ở nơi đó Tang Du bị thân thân cọ đến quá ngứa, không cần thận đụng phải lan can.

Lam Khâm ngoái đầu nhìn lại, cùng nàng tầm mắt chuẩn xác giao triền.

Tang Du chớp chớp mắt, cong lên khóe miệng, “Khâm Khâm, người muốn làm cái gì đều được, ta toàn lực duy trì.”

Lam Khâm triều nàng vươn tay, Tang Du dẫn theo váy lộc cộc chạy xuống đi, cùng hần mười ngón khăn khẩu một chút, đứng ở hần phía sau, đỡ lấy vai hần.

Hần kiên định hạ bút, “Ta không cần dựa vào Lam gia, ta bản thân liền có cũng đủ đi tham gia triển lãm năng lực.”

Tống Chỉ Ngọc hai mắt liệt liệt loang loáng.

Lam Khâm nước chảy mây trôi, “Ta muốn mang đi chân chính nguyên thủy thiết kế, thành lập thuộc về tiểu ngư độc lập nhãn hiệu, làm Lam gia thông qua triển sẽ một lần nữa xoay người nguyện vọng hoàn toàn tan biến, Lam Cảnh Trình tự tìm, lần này ta tuyệt không nhượng bộ.”

Tang Du chính mắt thấy hản từng nét bút viết xong, mạc danh máu thẳng ôn, khăn trương nuốt nước miếng.

Tống Chỉ Ngọc vẫn không nhúc nhích, nhìn hản hồi lâu, rốt cuộc tiêu tụy mặt vừa động, ha ha bật cười, cười ra nước mắt.

Tang Du vốn tưởng rằng nãi nãi sẽ phản đối, lại ngoài ý muốn nghe được giải thoát lại chua xót tiếng cười.

“Hảo a, thật tốt a,” Tống Chỉ Ngọc vỗ tay, “Lam Khâm, có lẽ ta vẫn luôn lầm, đây mới là ta chờ mong trung người nên có bộ dáng, ta lại không họ lam, dựa vào cái gì tử tâm nhân một dạ đến già? Ta có thể giúp những cái đó hỗn trưởng bán mạng, cho tới hôm nay người đều mau vào quan tài bản, như thế nào liền không thể trái lại giúp người.”

Trên mặt nàng có tàn khốc, lưu loát đứng lên, đệ ra tay cánh tay, “Trao đổi dừng ở đây, từ giờ trở đi, chúng ta hợp tác.”

“Người phụ trách bản vẽ, chọn lựa quặng thô, chế tác toàn bộ hành trình, kéo chính người nhân hiệu,” Tống Chỉ Ngọc giơ lên đuôi lông mày, “Ta phụ trách cung cấp tài nguyên, cho người phô khai con đường phía trước, vài thập niên xuống dưới, nãi nãi cũng không phải là bạch hổ, lại thất vọng cũng đủ người lăn lộn một hồi.”

Lam Khâm lẳng lẳng bất động.

Tống Chỉ Ngọc hừ cười, “Như thế nào, không tin được? Ta cũng không phải là bởi vì thương người, ta vĩnh viễn thiên hướng ta chính mình, nhưng hiện tại, ta trước khi chết liền muốn một cái, tận mắt nhìn thấy xem Lam gia mất đi ta và người, rốt cuộc có thể sụp tới trình độ nào!”

Nàng giá trị bị giảm đập, kia nàng cũng sẽ không tha người khác hảo quá.

Nhi tử tôn tử, không đem nàng đương mẫu thân cùng nãi nãi, tập đoàn cổ đông, đem nàng cho rằng người sắp chết.

Nàng làm sao khổ tự mình tra tấn.

Lão nhân sau khi chết, nàng cướp đoạt được đến Lam gia lời nói quyền, nằm trong tay thao tác, có lẽ là vì trả thù cảm tình bị mạnh mẽ chia rẽ hận ý.

Cho nên nàng hướng vào đồng dạng có hận có năng lực Lam Khâm, cũng như vậy dạy dỗ Lam Khâm.

Nhưng thao tác, liền có trách nhiệm, có người cầm quyền gánh nặng, nàng vô số lần toàn lực ứng phó vì tập đoàn tận tâm chuẩn bị, ngóng trông có thể biến hảo, có thể cứu vớt.

Nhưng mà chuyện tới hiện giờ.

Lam gia đã mất được nhưng cứu.

Đại khái xem này lạn rồi cuộc căn cơ sụp, nàng mới có thể chân chính vô vương bặt đi hướng tử vong.

Lam Khâm nhàn nhạt hoa khai khoe môi, cùng Tổng Chỉ Ngọc giao nắm, một xúc mà phân.

Tổng Chỉ Ngọc lúc đi, đau khổ tất cả tàng khởi, tinh thần phấn chấn rất nhiều, nàng đối Tang Du vẫy tay nói: “Tiểu ngư, người chuẩn bị chuẩn bị, Khang Phục Trung Tâm cổ quyền sắp tới ta sẽ xuống tay chuyển cho người.”

Tang Du kinh ngạc đến ngây người, suýt nữa nghẹn lại, phản ứng lại đây liên tục xua tay, “Ta không cần ta không cần! Nãi nãi, ta chính là cái hộ

sĩ, a không đối —— nửa năm đầy, ta người bệnh hoàn toàn khang phục, ta có thể là lâm sàng dinh dưỡng sư!”

Tống Chỉ Ngọc tức giận đến mặt lạnh, Lam Khâm ôm chặt tiểu cô nương, đối nãi nãi lắc đầu.

Tiểu ngư không thích những cái đó, nàng chỉ cần vô cùng đơn giản như vậy đủ rồi.

Huống chi, làm nàng cái gì cần có đều có sinh hoạt, hẳn có thể làm được.

Tống Chỉ Ngọc hận sắt không thành thép, “Không cái đại tiền đồ! Đi làm đi làm thủ tục, đem hồ sơ chuyển tới dinh dưỡng khoa, tháng sau sơ chính thức báo danh!”

Chữa khỏi Khâm Khâm bằng chứng, đồng thời cũng là sự nghiệp thượng trọng đại tiến bộ, Tang Du tuyệt không hàm hồ, cùng ngày vừa đến Khang Phục Trung Tâm liền nộp lên các loại tài liệu, hoá tốc thay đổi hồ sơ.

Mạnh Tây Tây cùng Giản Nhan một tả một hữu ôm lấy nàng không tha, “Tang tiểu ngư! Người muốn vứt bỏ chúng ta!”

Tang Du xoa bóp hai người mặt, dở khóc dở cười, “Nói được trời nam đất bắc dường như, liền cách một tầng lầu hảo sao!”

Giản Nhan ngẫm lại, “Cũng đối nga, không có việc gì, đi vội đi.”

Mạnh Tây Tây phối hợp gật đầu, “Ngượng ngừng nhập diễn quá sâu, cúi chào, sự nghiệp lão công song thu hoạch nhộn nhạo tiểu ngư.”

Nhộn nhạo tiểu ngư kỳ thật có như vậy một tí xiu không nhộn nhạo.

Bởi vì lão công, còn không phải chân chính ý nghĩa thượng lão công.

Giải phẫu trước nói qua, chờ thân thể hảo liền đi lãnh chứng.....

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 108

Không thích cũng không quan hệ, hãn còn chuẩn bị thật nhiều đâu, có thể cấp tiểu ngư tùy tiện tuyển.

Lam Khâm kiêu ngạo mà bắt tay quán đến nàng trước mặt, đáy mắt phủ kín toái tinh.

Tang Du trợn to mắt, bị hãn một chưởng tâm xa xỉ kinh đến không biết nên khóc hay cười, “Lam Tiểu Khâm, lãng phí!”

Lam Khâm lắc đầu, ở lập loè đèn màu trung gian thành kính hôn môi nàng, “Ta làm, đều thuộc về ngươi.”

Hãn cả người, hãn khả năng cho phép hết thảy, toàn về nàng sở hữu.

Hạ ca đêm về sau, lý nên là Tang Du điều đến dinh dưỡng khoa đi làm ngày đầu tiên.

Nàng nguyên bản kế hoạch nỗ lực công tác, tích cực biểu hiện, nào dự đoán được sự phát quá mức đột nhiên, đành phải cao hứng phấn chấn đi lâm thời xin nghỉ.

Dinh dưỡng khoa chủ nhiệm nghe xong lý do, mặt mày hơn hờ chúc mừng, “Xem ra vẫn là chúng ta dinh dưỡng khoa phong thủy hảo, tiểu ngư vừa tới liền có rất tốt sự.”

Thuận lợi được đến “Tiểu thời gian nghỉ kết hôn” tang tiểu ngư một thân hạnh phúc phần phật sinh phong, đi ở Khang Phục Trung Tâm trong

đại sảnh hết sức có khí tràng.

Nàng một đường đếm trên đầu ngón tay tính toán, phải về nhà đi lấy thân phận chứng, sổ hộ khẩu, còn phải hảo hảo bỏ cái trang, lại đổi kiện cùng Khâm Khâm phối hợp thiên sắc áo trên.

Đại lâu ngoại lão vị trí, Lam Khâm đứng ở bên cạnh xe, vai rộng chân dài, mặt mày như họa, hấp dẫn lui tới cả trai lẫn gái chú ý.

Hắn hơi rũ mắt, trên mặt biểu tình thực đậm, đơn độc một người khi, tổng lộ ra trong xương cốt tràn ra cô linh.

Nhưng đang xem thấy Tang Du một khắc khởi, những cái đó u ám liền giống như chợt thấy mặt trời chói chang, một cái chớp mắt biến mất sạch sẽ, lạnh nhạt đại mỹ nhân cũng tùy theo hoạt sắc sinh hương.

Tang Du từ hơn mười mét có hơn gia tốc, thẳng tắp nhào vào hắn trong lòng ngực, “Nhanh lên về nhà!”

Lam Khâm ngây người, vội vàng đè lại nàng sửa đúng, “Cục Dân Chính!”

Nói tốt sáng sớm đi lãnh chứng, tiểu ngư muốn thay đổi.....

Lam Khâm nhấp nhấp môi, hoàn khãn nàng eo, ảo não chính mình lập tức nói không nên lời quá nhiều, tận lực biểu đạt, “Lãnh giấy kết hôn, đáp ứng rồi.”

Tang Du phải bị hắn cười chết, “Lãnh chứng yêu cầu mang rất nhiều đồ vật a.”

Hắn nghiêm túc, “Đều mang theo.”

Nói hộ nàng lên xe, tề đến bên người nàng ngồi, đem thân phận chứng hộ khẩu bốn theo thứ tự lượng ra tới.

“Chính là ta phải bỏ cái trang!”

“Đồ trang điểm,” hăn sớm có chuẩn bị mà lấy ra thật lớn một cái bao, “Bàn trang điểm thượng, đều cầm.”

“Kia, kia còn hăn là đổi kiện quần áo a ——”

Lam Khâm nhanh tay lẹ mắt xả quá một cái khác bao mở ra, “Tình lữ, mang vài kiện.”

Phía trước Trần thúc nghẹn cười, một tá tay lái, thẳng đến Cục Dân Chính.

Lam Khâm sáng quắc chăm chú nhìn Tang Du, vây nàng không bỏ, thấp thấp nói âm bướng bình lại kẹp tiểu tùy hứng, “Dù sao, yếu lĩnh chứng, không thể chậm trễ, không thể kéo.”

Vì nói ra lời nói, hăn đã đợi thật nhiều thiên, rốt cuộc ngao không nổi nữa.

Hăn không nghĩ tiểu ngư chỉ là vị hôn thê.

Nàng phải làm hăn chân chính thê tử, ái nhân, cả đời không thể phân cách mà bó ở bên nhau.

Ở Cục Dân Chính điền biểu khi, Lam Khâm từng nét bút viết đến cực tinh tế, đôi tay phụng giao ra đi, chờ tiểu hồng bốn kia vài phút, hăn một hạt một hôi tròn mắt đem làm | chứng nhân viên công tác nhìn chăm chăm đến da đầu tê dại.

Tang Du vỗ vỗ hăn trấn an, “Thực mau, đừng nóng vội.”

Cấp..... Hăn thực cấp.

Nhân viên công tác không tự chủ được nhanh hơn tốc độ tay, thành công đệ thượng tiểu hồng bốn mới thở dài một hơi.

Lam Khâm thủ đoạn là run, tiếp nhận tới tìm cái an toàn góc tường, tỉ mỉ đoan trang, xem xong ảnh chụp, hấn lại đi xem bên cạnh chân nhân, cong lên khoe miệng muốn cười, hốc mắt lại trước đỏ.

Trong đại sảnh dòng người hi nhường.

Lam Khâm khắc chế, cúi đầu nhẹ nhàng ôm lấy Tang Du, mấy chữ lảng đong lại quá nhiều, “Tiểu ngư, là của ta.”

Tang Du thiên ngôn vạn ngữ nói không nên lời, “Ân” thanh, cười đến tầm mắt mờ mịt.

Tuyên thệ nghi thức lời thề có vài cái phiên bản có thể lựa chọn, Tang Du cố ý tuyên ngạnh nhất một đoạn, Lam Khâm không đồng ý, đổi thành nhất tình thâm ý thiết.

Rất dài, hấn kiên trì một chữ một chữ niệm ra tới, không có một cái sai âm.

Tang Du phối hợp hấn ngữ tốc, mềm nhẹ thanh âm cùng hấn trọng điệp, uất thiếp mà hợp ở bên nhau.

“Hoạn nạn nâng đỡ, yêu tha thiết cả đời.”

Về nhà trên đường, tang tiểu ngư làm mới mẻ ra lò tiểu thê tử, tự giác trách nhiệm trọng đại, nàng đem thực đơn quy hoạch một đồng lớn, tính toán buổi tối chúc mừng, rất nhiều trước kia Khâm Khâm không thể ăn đồ vật, đều ở hấn thân thể kháng phục hạ dần dần giải cấm, nàng tưởng từng cái làm cho hấn ăn.

Qua đi hần hướng tới, mong muốn không thể tức, nàng đều sẽ cho hần.

Đặc biệt hần gần nhất áp lực rất lớn, công tác cường độ lại cao đến thái quá.....

Tang Du tưởng tượng đến Paris châu báu triển tâm liền hướng khởi đề, nàng bất an mà chọc chọc hình người gối dựa Lam Tiểu Khâm, “Khâm Khâm, gần nhất người vội chính sự đi, đừng mỗi ngày đón đưa ta.”

Lam Khâm vuốt ve nàng vô chần trụ ngón tay, “Người là chính sự.”

Tang Du bật cười, “Không được nói sang chuyện khác, người hiểu ta ý tứ.”

Lam Khâm gật đầu, thân thân nàng thái dương, thấp giọng nói: “Yên tâm.”

Khoảng cách Paris châu báu triển còn có hơn ba tháng, trước mắt Lam gia bên kia toàn tâm đầu nhập, căn bản không đem bệnh nặng mới khỏi hần để vào mắt.

Xác thật, ở Lam Cảnh Trình xem ra, hần bất quá là cái không có chỗ dựa thiết kế sư mà thôi.

Liền tính hần qua đi lại nhiều vang vọng cao xa châu báu vòng luẩn quẩn tác phẩm, đều bị quan lấy Lam gia nhãn hiệu tên, chưa bao giờ từng lấy cá nhân thân phận từng có bất luận cái gì cho hấp thụ ánh sáng, không nói đến cái gì phản kháng.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 109

Lam Khâm thấp thờ gấp xoay người đem nàng bao trùm, thật sâu chôn | nhập, cắn nàng vành tai cọ xát, hỗn dầy đặc khát | cầu khàn khàn tiếng nói từng tiếng hưởng | đêm, kêu nàng các loại nick name, “Tiểu ngư tiên nữ.”

Tang Du chịu không nổi mà che lại mắt.

“Tiểu ngư bảo bối.”

Tiếng nước liên miên, Tang Du lôi kéo chân trầm luân.

“Ngoan bảo bảo.....”

Tang Du phải bị hấn càng thêm sắc | khí kêu gọi tra tấn đã chết.

Mơ màng sắp ngủ khi, Lam Khâm ôm chặt nàng, nhất biến biến hôn môi nàng mướt mồ hôi cái trán, ở nàng trên lưng viết xuống Y cùng U hai chữ mẫu.

Tang Du cân não chuyển bất quá tới, “Cái gì?”

Lam Khâm ở trong bóng đêm chăm chú nhìn nàng, “Là tên của người.”

YU, là du, cũng là cá.

Khởi nguyên, lập tức, tương lai, toàn bộ đều vì nàng tồn tại.

Chương 80 yêu quái ·80

Lam Khâm thiết kế sư độc lập nhãn hiệu thành lập, đội ngũ kéo sau, Tổng Chỉ Ngọc âm thầm an bài cao tiêu chuẩn châu báu xưởng gia công cũng thuận lợi vào chỗ.

Ở hàng triển lãm đầu nhập chế tác phía trước, đại lượng nguyên thạch lựa chọn trở thành trọng trung chi trọng, vì tìm được nhất thích hợp, Lam Khâm không thể không bắt đầu áp sức thời gian, mần thế giới khắp nơi bôn tẩu.

Tang Du không thể phóng hãn một người, cùng Khang Phục Trung Tâm xin đình tân giữ chức.

Dinh dưỡng khoa chủ nhiệm nhiều ít hiểu biết một ít tình huống của nàng, nghiêm túc suy xét sau quyết định, “Đình tân giữ chức không cần, người một tháng thử dùng đã thuận lợi thông qua, người bệnh hưởng ứng phi thường hảo, người không thể bình thường đi làm này mấy tháng, không bằng liền viên trình xứng cơm, giống người bình thường tiếp tư chỉ một dạng, ấn đơn kết toán, chờ vội xong lại trở về.”

Tang Du kinh hỉ không thôi, nhưng vẫn là thận trọng hỏi: “Trái với quy định sao?”

Chủ nhiệm mỉm cười, “Đương nhiên phù hợp quy định, hơn nữa đối chúng ta phòng hữu ích vô hại.”

Tang Du ăn thuốc an thần, càng thêm chuyên tâm, về nhà thu thập tiểu rương hành lý, khí phách hăng hái đi theo lão công vào Nam ra Bắc.

Nàng trước kia đi qua xa nhất địa phương chính là Hải Nam, lúc này nhưng hảo, khoảng cách trực tiếp thành mây bay giống nhau con số.

Nam Phi chọn kim cương, Columbia mua sắm ngọc lục bảo, Miến Điện cùng Sri Lanka qua lại chạy vội tuyến hồng ngọc bích, lại đi Brazil xem bích tử.

Tang Du trước kia liền thủy tinh cùng pha lê đều phân không rõ lắm, một tháng xuống dưới hoàn toàn chuyển hình vì người thạo nghề tay, đối các loại châu báu coi như thuộc như lòng bàn tay.

Cuối cùng một chuyến từ Brazil phản hồi quốc nội trên phi cơ, Tang Du mùi ngon nhìn ngoài cửa sổ xa dần phong cảnh, Lam Khâm ở cái ly cảm thượng ống hút, một bên uy nàg nước chanh, một bên vuốt ve nàg tóc, “Tiểu ngư, thích nhất nơi nào?”

Tiểu ngư thích nào, hãh liền trù bị ở đâu làm hôn lễ.

Tang Du cọ qua đi dựa vào hãh trên vai, nghe hãh lưu sượng phát ra thanh âm, thoải mái dễ chịu tuyên bố, “Thích nhất nhà chúng ta.”

“Khâm Khâm,” nàg nhẹ giọng nói, “Chờ dãm bẹp Lam Cảnh Trình, chúng ta hảo hảo ở nhà quá cuộc sống gia đình.”

Lam Khâm nghĩ đến nàg ăn mặc các loại rau quả đồ án váy ngủ, lầu trên lầu dưới nơi nơi vui vẻ chạy loạn bộ dáng, cười đến mãn nhãn ánh sáng, gật đầu đáp ứng, “Nghe người, nào đều không đi, liền ở nhà.”

“Này một tháng người mệt muốn chết rồi,” Tang Du vuốt ve hãh càng thêm khẩn thật cánh tay, đau lòng hỏi, “Nãi nãi không phải nói, có một bộ phận cục đá không cần người tự tay làm lấy, nàg sẽ chọn tốt nhất cho người đưa qua đi sao? Chúng ta làm gì còn phải bỏ tiền chạy nhiều như vậy địa phương.”

Lam Khâm quát hạ nàg chớp mũi.

“Bởi vì không phải bình thường thiết kế đồ.”

Hãh thấp nhu tiếng nói vẫn có thương tích bệnh sau ám ách, lại phá lệ từ tính hoặc nhân, chậm rãi chảy qua nàg bên tai.

“Họa đệ nhất bộ năm ấy, người mười lăm tuổi, ăn mặc mộc mạc vài bông váy, biên bánh quai chèo biện, ngọn tóc hệ điều ô vuông khăn tay nhỏ, trên cổ tay tổng bộ da gân.”

Rõ ràng quanh mình ồn ào, tiếp viên hàng không cùng hành khách các quốc gia giọng nói hỗn thành một mảnh, nhưng hần mỗi tự mỗi câu, lại cứ xuyên thấu chướng ngại, chuẩn xác chảy tiến nàng đáy lòng.

“Ta mỗi ngày cách cửa sổ xe xem người, liền ở đoán..... Tiểu cô nương khẳng định ái xinh đẹp, nếu tiểu ngư có thuộc về chính mình..... Lắp lánh sáng lên đồ trang sức, lắc tay, nhất định sẽ vui vẻ.”

“Cho nên ta một lần nữa cầm lấy bút, vẽ cho người, bản vẽ xé rất nhiều, mãi cho đến người mau mắn mười sáu tuổi ta mới họa hảo, chính là thân thể không được, cũng không có điều kiện, làm không ra vật thật, chỉ có thể lăn qua lộn lại xem, tưởng tượng về sau cho người mang lên tình cảnh.....”

Sau này mỗi một năm, theo nàng trưởng thành, hần đều yên lặng dùng bút câu họa.

Tiểu ngư thành niên, có thể mang phức tạp chút hình thức, hần vui đầu vẽ mấy đại rương, chọn nhất sẵn nàng phong ấn.

Tiểu ngư vào đại học, nàng cổ như vậy trắng nõn thon dài, nên mang vòng cổ, hần lại chẳng phân biệt ngày đêm, trịnh trọng ở người mẫu xương quai xanh thượng miêu tả tiểu giọt nước, trân trọng thêm trường trường đoản đoản dây xích.

Tiểu ngư tốt nghiệp, là đại cô nương, hoa tai cùng nhẫn cũng không có thể thiếu, chỉ là nhẫn..... Hần ở chính thức nhận thức nàng trước, cũng không thiết kế ngón giữa cùng ngón áp út thích hợp mang, sợ nàng sẽ vì người khác mang khởi.....

Không thể chính diện tiếp xúc nàng như vậy nhiều ngày mộ sớm chiều, hãn chính là dựa vào bản vẽ, vuốt ve giấy trên mặt tiểu giọt nước chịu đựng tới, lại rất nhỏ đường cong, cũng là hãn năm này tháng nọ tâm.

Nếu là đổi thành mặt khác thiết kế, hãn đều có thể đem nguyên thạch giao cho người khác chọn mua, nhưng duy độc này đó, cần thiết hãn tận mắt nhìn thấy quá, thân thủ sờ qua.

Chỉ có chính hãn biết, họa hạ khi hãn ảo tưởng tốt nhất bộ dáng.

Phi cơ cất cánh tiếng gầm rú, Tang Du giấu đầu lòi đuôi mà dựng thẳng lên bàn tay, ngăn trở miệng, hôn hãn môi.

Nàng cho rằng nhất gian nan khốn khổ tuổi tác, cư nhiên sẽ bị thâm ái người như vậy ký lục.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 110

Paris châu báu triển đúng hạn cử hành.

Phía trước bốn ngày triển sẽ đã là bị chịu chú ý, ở trong vòng đề tài nổi mạnh, ngoài vòng truyền thông đại chúng cũng bị tinh mỹ châu báu hấp dẫn trông mắt, thảo luận độ cư cao không dưới.

Đến ngày thứ năm cao xa tràng khi, mua tay nhóm quy cách đồng dạng si đến đỉnh đoan, tuyệt đại đa số phục vụ đối tượng, đều là các giới phu nhân danh viện, giới thời trang cùng giới giải trí vị trí thượng tầng kia một bát.

Vô luận cái nào quầy triển lãm, phàm là có mỗ kiện hàng triển lãm đã chịu ưu ái, đều ý nghĩa kế tiếp cuồn cuộn không ngừng hợp tác.

Địa phương thời gian buổi chiều hai điểm, lưu kim bố trí cao xa tràng sắp khai mạc.

Các đại bài quầy triển lãm đan xen có hứng thú, cơ bản bố trí thỏa đáng, Lam Cảnh Trình đại biểu Lam thị châu báu, tầm mắt xẹt qua kính hắt nhân tinh tâm cải biến quá nguyên bộ hàng triển lãm, vừa lòng mỉm cười.

Đây là hãn đồ vật.

So Lam Khâm nguyên thiết kế xinh đẹp nhiều.

Lam Khâm..... Chỉ là từ nhỏ bị hãn áp chế khí tử mà thôi.

“Ai, số 9 triển đài là nhà ai?”

Liên nhau triển đài phụ cận, có người dùng tiếng Anh khe khẽ nói nhỏ, Lam Cảnh Trình nghe vào trong tai, không cấm theo xem qua đi.

Số 9, vừa vặn ở hẳn đối diện mặt.

“Không rõ ràng lắm, vẫn luôn có vây chắn, nhìn không tới bên trong.”

“Ta xem các nhãn hiệu đều vào chỗ, không phải là năm nay tham gia triển lãm tân nhãn hiệu đi?”

“Cái gì tân thẻ bài to gan như vậy, con đường như vậy thông, trực tiếp tiến cao xa?”

“Ta nghe chủ sự phương nói, thẻ bài tuy rằng là tân, thiết kế sư chính là nổi danh bàn tay to.”

Lam Cảnh Trình cười lạnh, cái gì nổi danh bàn tay to, hơn phân nửa thối ra tới.

Lam Khâm không phải cũng là nổi danh bàn tay to? Thiết kế ra nhiều ít kinh điển khoản, còn không phải uống phí, phía trước bốn ngày căn bản bóng dáng cũng không dám lộ, tất cả đều là làm bộ làm tịch mà thôi ——

“Vây chắn triệt!”

Lam Cảnh Trình suy nghĩ bỗng dừng bị kính hô đánh gãy, bản năng nâng lên mắt.

To như vậy xa hoa tràng trong quán, cơ hồ ánh mắt mọi người đồng loạt chuyển hướng thần bí số 9 triển đài.

Vây chắn dời đi sau, thiết kế độc đáo bảy trọng quỳ triển lãm cao thấp đan xen, hàng triển lãm không thêm bất luận cái gì phức tạp tân trang, sạch sẽ ngăn gọn mà phô khai, mà đứng ở quỳ triển lãm bên nam nhân, tóc đen lưu loát sơ hướng sau đầu, một khuôn mặt phẳng phất bạch ngọc tinh

điều mà thành, lông quạ hàng mi dài hạ, một đôi dị sắc trông mắt rực rỡ lung linh.

Lam Cảnh Trình trong đầu oanh một vang, cơ hồ hít thở không thông, cầm chặt Lam thị quỳ triển lãm thượng trang trí, sức lực dùng đến quá lớn, thế nhưng bẻ toái một khối xuống dưới.

Hắn gắt gao trừng mắt Lam Khâm, bị chung quanh nóng bỏng nghị luận thanh giáo đến đầu choáng váng não trưởng, từng cái đi quan sát số 9 trên đài hàng triển lãm.

Giống.....

Quá giống.

Cùng hắn mang đến, rõ ràng hệ ra cùng nguyên.

Hắn này một bộ, vốn chính là Lam Khâm hỗn hợp ra thiết kế, hắn không cam lòng không thay đổi, cũng không có can đảm đại sửa, kết quả là, như cũ liếc mắt một cái liền xem tới được xuất thân!

Ngắn ngủn vài phút qua đi, Lam Cảnh Trình không kịp làm ra càng nhiều phản ứng, triển sẽ chính thức mở màn, chủ sự phương mở ra tràng quán đại môn, quyết định tương lai sinh tử con nước lớn tùy theo đã đến.

Mặt khác triển đài đa số xứng người giải thích.

Mà Lam Khâm chỉ là đạm cười, an an tĩnh tĩnh canh giữ ở hắn trên bảo bên cạnh.

Hắn không cần dư thừa ngôn ngữ, tác phẩm đầy đủ chảy xuôi linh khí cũng đủ câu lấy bắt bẻ trông mắt, hướng chi hắn có vô số tác phẩm mặc ở những cái đó danh viện các minh tinh trên người, phong cách như vậy tiên

minh, chẳng sợ không ký tên, không công bố thân phận, cũng kêu ánh mắt độc ác mua tay nhóm dễ dàng nhận ra.

Lam thị châu báu trung chỉ có mấy bộ kinh diễm chi tác, sau lưng thiết kế Sư Cứu thành chín chính là số 9 triển đài nam nhân.

Như vậy đối diện Lam thị.....

Lam Cảnh Trình bị các quốc gia truyền thông bao quanh vây quanh, mặt không còn chút máu.

“Lam thị sau lưng thiết kế sư trước sau mai danh ẩn tích, đột nhiên ở hôm nay công khai đánh đối đài, là Lam thị khất khe sao?”

“Vì cái gì ngài hàng triển lãm cùng số 9 đài có rất cao tương tự độ?”

“Không chỉ có là tương tự độ cao,” có quốc nội phóng viên dùng từ chuẩn xác, “Mắt thường xem căn bản là chính phẩm cùng đồ dỏm khác nhau, số 9 đài thiết kế lưu sững đến cực điểm, trái lại ngài bên này, như là cố ý mài đi thiết kế sư tinh hoa, thêm quá nhiều đông cứng thợ khí.”

“Thỉnh ngài trả lời, hay không chưa kinh đồng ý lấy trộm thiết kế sư tác phẩm, hãn bản nhân mới có thể áp dụng loại này kháng nghị phương thức?”

Lam Cảnh Trình diễn luyện nhiều ngày triển sẽ nói từ một câu cũng không phải sử dụng đến.

Hãn vì hướng tập đoàn chứng minh chính mình năng lực, cũng vì độc tài công lao, cố ý cự tuyệt bất luận kẻ nào tương bồi, chuẩn bị ngạo thị toàn trường.

Nhưng lúc này giờ phút này, hãn bị phóng viên vây công, ý chí không ngừng sụp đổ, biến thành màu đen tầm mắt xuyên thấu đám người, thứ

hướng đối diện Lam Khâm.

Lam Khâm triển trước đài, một nửa là các quốc gia nổi danh mua tay, bị phong cách khác nhau châu báu hấp dẫn, một nửa kia đồng dạng bị truyền thông chiếm cứ.

Hai bên mồm năm miệng mười, Lam Khâm lại là thành thạo.

“Như thế nào không có giới thêm?” Mua tay hỏi.

“Không ra bán, chỉ triển lãm, nếu thích phong cách, có thể mặt khác định chế.” Hẳn đạm cười.

“Ngài là Lam thị thiết kế sư sao? Hôm nay hàng triển lãm tương tự vượt qua cao, là cái gì nguyên nhân.” Truyền thông nói xen vào.

Lam Khâm đơn giản dứt khoát, “Là, Lam thị ăn trộm ta thiết kế, ác ý sửa chữa.”

Truyền thông được đến bản nhân kính bạo kết luận, vội vàng truy vấn: “Lam thị hay không khất khe ngài, ngài mới có thể trực diện nghênh chiến? Còn có hay không có thể lộ ra tên của ngài? Cùng với vì cái gì vẫn luôn cam nguyện ở phía sau màn?”

Lam Khâm hoa khai một chút cười ngân.

Lam thị, đối hẳn khất khe?

Đối diện Lam Cảnh Trình cũng ở đối mặt vấn đề này, hẳn thanh âm cất cao, “Không có khất khe! Là hẳn ——”

Lam Khâm nhàn nhạt nhìn phía hẳn, lưu loát trả lời truyền thông, “Đúng vậy, khất khe, đến nổi tên của ta ——”

Tiểu phạm vi yên tĩnh, hướng ra phía ngoài không ngừng kéo dài.

Lam Cảnh Trình im tiếng, khóe mắt tấn nút.

Lam Khâm cánh môi khép mở, nghiền ra hai chữ, “Lam Khâm.”

Sở ra cùng mạch, khắt khe đến tận đây.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 111

Tang Du trên người say hồng, vô điều kiện đáp ứng, cắn mu bàn tay lung tung gật đầu.

Lam Khâm ngưỡng mặt, thỏa mãn mà liếm liếm nàng khoe môi, “Thật ngoan, kia tiểu ngư có biết hay không.....”

“Miêu, là muốn ăn cá.”

Chương 81 thần tiên ·81[chính văn kết thúc]

Tang tiểu ngư bị đại miêu mẽ ăn sạch sẽ, mềm oặt oa ở trong chăn mệt rũ rời.

Nàng trong óc lắc qua lắc lại tất cả đều là nước đường, liền cảm thấy trước kia vào đại học khi, bị bạn cùng phòng ngành loi kéo xem một chúng bất lương thiếu nữ mạn thật sự nhục bạo, những cái đó kiêu đoạn cùng Khâm Khâm một so, liền cái ngón tay tiêm đều không đuổi kịp.

Tiến bộ thần tốc Lam Tiểu Khâm, nàng quả thực chống đỡ không được.

Ngoài cửa sổ sáng sớm liền hắc thấu, Tang Du phân không rõ vài giờ, ôm gối đầu loạn cộ khi, Lam Khâm thân khoác áo ngủ trở lại phòng ngủ, uốn gối ngồi xồm mép giường, đem cái đĩa đoạn đến nàng trước mặt.

Tang Du nhắm hai mắt, chóp mũi mẫn cảm giật giật.

Ai, hương hương ngọt ngào.....

Nàng hoả tốc thanh tình, đỉnh hỗn độn trường tóc nâng lên mặt, liền nhìn đến một khối tạo hình..... Độc đáo bánh kem, mặt trên cắm một vòng tinh xảo màu sắc rực rỡ tiểu ngọn nến.

“Ta làm, có phải hay không có điểm khó coi,” Lam Khâm đôi tay phùng, khẩn trương quan sát nàng biểu tình, “Nhưng là hương vị hẳn là thực tốt, tuy rằng ta không nếm.....”

Như vậy vừa nói, lại xấu, lại không thí ăn.

0 điểm a.

Lam Khâm không chờ Tang Du phản ứng, chính mình trước uể oải, thò lại gần cọ cọ nàng gương mặt, “..... Tiểu ngư, nếu không ta hiện tại đánh cái tân.”

Tang Du bò dậy, một phen đoạt quá, “Một chút cũng không xấu, đặc biệt đẹp, hiện tại liền ăn nó!”

Lam Khâm tiểu mây đen tức khắc trở thành hư không, vội vàng cười bảo vệ, “Yếu điểm ngọn nến.”

Loại này ngọn nến nhưng cùng trên mặt đất bãi không giống nhau, tưởng bậc lửa, liền phải dùng hỏa.

Tang Du bản năng phản đối, “Không cần, ta có thể nào bổ, đương nó là lượng liền được rồi.”

Nàng quá tri kỷ, tri kỷ đến làm Lam Khâm đau lòng.

Hắn ôm quá nàng thân thân, lấy ra chuẩn bị tốt que diêm hộp, thon dài ngón tay rút ra một cây, để ở bên mặt.

“Khâm Khâm ——”

Thứ lạp.

Lam Khâm nhẹ nhàng hoa động, ngọn lửa đặng mà nhảy lên, ở tối tăm trong nhà sáng lên sắc màu ấm quang đoàn.

Tang Du hô hấp mau ngừng, thấp thỏm đè lại cổ tay của hãn, tùy thời chuẩn bị thổi tắt, lại nhìn đến hãn hai mắt ánh cháy quang, qua đi quen thuộc sợ hãi né tránh giây lát trôi đi, bị an ổn bao trùm.

“Có người ở, ta không như vậy sợ,” Lam Khâm tiếng nói phá lệ sa, thân thủ đem nàng sinh nhật ngọn nến theo thứ tự thấp sáng, “Trước kia không dám sợ, ta sẽ nỗ lực một đám khắc phục rớt.”

Hãn ở ánh nến si ngốc mà chăm chú nhìn nàng, “Tiểu ngư, ta cái gì cũng không sợ, sau này cả đời, ta đều có thể hảo hảo bảo hộ người.”

Tang Du từ nhận thức Lam Khâm khởi, liền biết rõ nàng tâm, có thể vì một người chua ngọt khổ hạnh, đã đau lại triền miên.

Mà này đó vì hãn sinh ra tâm tình, vào giờ phút này tích lũy đến tận đỉnh núi.

Tang Du chấp tay trước ngực hứa nguyện, ở Lam Khâm chờ đợi, nàng một hơi thổi tắt, nhổ ngọn nến, đối với bánh kem cắn một mồm to, cười đến cong lên mắt, mơ mơ màng màng khích lệ, “Siêu ăn ngon!”

Lam Khâm nhìn nàng dính đầy bơ khéo miệng, yết hầu nhẹ động, thấp giọng nói: “Ta muốn hôn người.”

Tang Du ngơ ngác liếm liếm môi, “Chính là ta ăn.....”

Hãn nhin không được, thủ sẵn nàng cái gáy trực tiếp hôn lên đi.

Nàng nuốt đến không sai biệt lắm, trong miệng đồ ăn còn thừa không có mấy, nhưng vẫn bị hãn đầu lưỡi dính vào một ít nuốt xuống, hãn không

kịp cảm thụ không khoẻ, đã bị nàng hơi thở lấp đầy.

Tang Du kinh hoàng chụp hấn, “Có phải hay không có bánh kem? Tưởng phun sao? Khó chịu sao?”

Lam Khâm chớp chớp mắt, chần chờ mà tỏ vẻ, “..... Dù sao lão bà đặc biệt ngọt.”

Tang Du không thể tin được, “Nói đứng đắn, đừng cố nén!”

Lam Khâm lại cẩn thận thể hội một chút, hấn môi rằng thậm chí yết hầu, tất cả đều là thuộc về nàng độ ẩm, cảm thụ không đến mặt khác, “Không nghĩ.”

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

Lam Khâm phản ứng lại đây, kinh hi mà hướng trên người nàng một phác, “Ta có thể thử xem đúng hay không!”

Tang Du xoa hấn ngọn tóc, “Ta nguyện ý mỗi ngày nấu cơm cho người, đừng chính là đi sửa.”

Lam Khâm lắc đầu, “Ta tưởng cùng người cùng nhau đi ra ngoài ăn rất nhiều đồ vật, không hy vọng người tổng ở trong phòng bếp đảo quanh, tiểu ngư ngoan, chúng ta thử xem xem, người phải thường xuyên như vậy uy ta.”

Buổi tối ngủ trước, Tang Du oa ở Lam Khâm trong lòng ngực, nghe hấn lặn qua lộn lại xương kia đầu nhất thường thấy sinh nhật ca.

Thực trúc trắc, nhưng chính là không gì sánh kịp êm tai.

Đến đêm khuya tĩnh lặng khi, hạnh phúc cảm bạo lều tang tiểu ngư vẫn như cũ không có buồn ngủ, quán lấy Lam Khâm giáng châu báu triển tình huống, nàng vội vàng khanh khanh ta ta, vẫn luôn đã quên hỏi.

Lam Khâm miêu tả không tính kỹ càng tỉ mỉ.

Những cái đó buồn cười dơ, hẳn không muốn ô nhiễm nàng lỗ tai, “Ta rời đi thời điểm, Lam Cảnh Trình còn bị truyền thông quần lấy, đại khái rất khó thoát thân.”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan

www.dtv-ebook.com

Phần 112

Lam Khâm chính kiểm tra áo cưới hoá trang sức toái toản, cũng không ngẩng đầu lên, “Không có thời gian.”

Hắn sở hữu thời gian, đều dùng để chạy nhanh đem tân nương đường đường chính chính cưới về nhà.

Lam Khâm cô độc một mình, Tang Du cũng chỉ có mục mục, bằng hữu có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Dựa theo Tang Du nguyện vọng, hôn lễ quy mô cũng không lớn, ánh mặt trời ấm áp ngày xuân buổi sáng, ở chỉ có thân nhân khuê mật chứng kiến hạ, Lam Khâm nắm lấy Tang Du tay, một chữ một chữ nói ra “Ta nguyện ý”, run rẩy cùng nàng trao đổi nhẫn, hồng mắt gắt gao ôm hôn.

Hôn lễ buổi tối, tinh xảo bố trí quá Lâm Giang cao tầng ánh đèn dung ấm, áo cưới lễ phục tùy ý đáp ở cửa, dạng nhợt nhạt vàng sáng.

Tang Du thoát đến sạch sẽ, chỉ xuyên một cái khinh bạc dâu tây tiểu váy ngủ, thoải mái dễ chịu kiều chân, nằm ở cửa sổ sát đất bên trên sofa, đầu gối lão công cơ bắp khẩn thật chân dài.

“Lần trước như vậy năm, là trong nhà đình điện,” Tang Du thưởng thức Lam Khâm ngón tay, híp mắt hồi ức, “Người ngây ngốc cho ta quạt gió, ta đau lòng đã chết.”

Lam Khâm lý nàng phô tán tóc dài, ánh mắt ôn nhu, “Chính là ta hạnh phúc đã chết.”

Tang Du xoay người ôm lấy hãn eo, ngửa đầu hỏi: “Khi đó người suy nghĩ cái gì?”

“Ta suy nghĩ.....” Hãn mơn trớn nàng mặt mày, “Nếu người có thể thích ta thì tốt rồi, nếu..... Có thể cho người ca hát thì tốt rồi, thực nhẹ thực nhẹ mà xướng, người nhất định ngủ đến càng thực, làm ta nhiều có được trong chốc lát.”

Tang Du nhìn không chớp mắt xem hãn.

Ngoài cửa sổ bờ sông, ngọn đèn dầu xa xôi lập loè.

Lam Khâm mở miệng ra, xướng một câu niên đại xa xăm lão ca.

Tang Du cái mũi đau xót, chôn nhập hãn bên hông.

Là kia đầu..... Ở Lam gia nhà cũ máy quay phim trong video, hãn một mình một người đàn đàn điện tử xướng quá lão ca, hãn còn hứa nguyện, nếu là về sau có người yêu, muốn nói rất nhiều, xướng rất nhiều cho nàng nghe.

Hãn tiếng ca thấp nhuận mềm mại, vuốt ve màng tai, vuốt ve trái tim.

Tang Du ở hãn trong lòng ngực dần dần ngủ.

Trong mộng thời gian đảo ngược, tất cả đều là Lam Khâm bóng dáng, hãn ngồi ở tiểu lâu trong viện cây đại thụ kia thượng, vẫn là thiếu niên bộ dáng, đối nàng lớn tiếng nói: “Người muốn sớm một chút tới a.”

“Sớm một chút tới tìm ta.”

Hãn cười đến đẹp, dị đồng tất cả đều là sáng rọi, “Ta chờ người.....”

“Chờ người yêu ta.”

Tang Du lại toan lại ngọt, đêm khuya từ trong mộng bừng tỉnh, ngực còn ở kịch liệt phập phồng.

Nàng ngủ không được, chi đứng dậy, tiểu tâm hôn môi bên cạnh ngủ say nam nhân, nhẹ tay niếp chân xốc bị xuống giường, đi đến hẩn công tác gian.

Hết thảy như cũ, hẩn tràn ngập nàng tên những cái đó số nhật ký, còn đặt ở nguyên lai vị trí.

Nàng ôm một chồng nhật ký, nhìn chung quanh một vòng, thử mấy cái địa phương đều cảm thấy không thoải mái, cuối cùng thân mình co rụt lại, cuộn vào hẩn tránh thoát tiểu không gian.

Viết chữ dài phía dưới.

Tang Du không mang di động, phân không rõ chính mình nhìn bao lâu.

Chỉ biết nước mắt chảy biến làm, cho rằng khóc hết thời điểm, lại sẽ chảy xuống tới.

Không chớp mắt dày nặng vỡ nhóm, là Lam Khâm yên lặng thâm ái nàng, năm này tháng nọ tâm.

Nàng phiên đến cuối cùng một quyển, lưu có văn tự cuối cùng một tờ thượng, hẩn từng nét bút viết ——

“Bắt đầu khi, ta chỉ cầu nàng có thể thương hại ta.”

“Sau lại, ngóng trông nàng thích ta.”

“Hiện tại..... Không đủ, ta nhịn không được, muốn có được nàng toàn bộ.”

Ngoài cửa tiếng bước chân vang lên, là Lam Khâm tỉnh lại vỗ huyệt, ở bất an mà kêu nàng, “Tiểu ngư! Tiểu ngư!”

Tang Du tưởng nói, nàng ở đâu.

Nhưng lòng tràn đầy sủy đều là hăn, thế nhưng nói không nên lời lời nói.

Lam Khâm theo ánh đèn tìm tới, bước nhanh vọt tới viết chữ dài biên, ngồi xổm quỳ xuống tới, đem đôi mắt sưng đỏ nàng ủng tiến khuỷu tay.

Tang Du dán ở hăn bang bang chấn động ngực, nhắm mắt lại.

“Là toàn bộ a.”

Nàng đào tâm, ôm hăn nhẹ giọng nói ——

“Lam Khâm, người đã sớm có được ta toàn bộ.”

—— chính văn xong ——

Chương 82 phiên ngoại 1· ai tương đối hảo hống thượng

Sáng sớm 7 giờ không đến, Tang Du trong ô chần bồng chốc mở mắt ra, duỗi tay hướng bên cạnh một sờ, trống không, lạnh.

Nàng không tin tà, quay đầu đi xem, xác thật không ai, trên giường liền thừa nàng một cái.

Tối hôm qua ngủ trước, Lam Tiểu Khâm rõ ràng vẻ mặt ngoan ngoãn nghe lời nhận người đau, đáp ứng nàng hôm nay không tăng ca nghỉ ngơi nhiều, nên sẽ không ngủ một giấc liền thay đổi quẻ, lại sớm đi rồi?!

Tang Du vốn đang mơ hồ buồn ngủ hoàn toàn thanh tỉnh.

Nàng bò dậy, mang theo giọng mũi nhẹ kêu “Khâm Khâm”, lê dép lê từ trên lầu chạy đến dưới lầu, xác định Lam Khâm là thật sự không ở nhà.

Hảo oa, thế nhưng lừa nàng.

Mới kết hôn một năm Lam Tiểu Khâm cánh liền ngành, sợ là muốn tạo phản!

Tang Du tức giận xoa eo, ấp ủ một chút cảm xúc, sờ qua di động chuẩn bị cấp Lam Khâm gọi điện thoại, nàng ấn hạ bát thông phía trước, dư quang lơ đãng xẹt qua bàn ăn phương hướng, ánh mắt định trụ.

Trên bàn pha lê tráo thủ sẵn, là Lam Khâm trước tiên cho nàng chuẩn bị tốt phong phú bữa sáng, hẳn thường ngồi vị trí, bãi một con vằn tiều miêu mao nhưng công tử, công tử hai điều chân ngắn nhỏ nhi chính gian nan quỳ, hai móng tạo thành chữ thập, trình chấp tay thi lễ trạng đáng thương chút chút nhìn nàng.

Tráo gian..... Tựa hồ kẹp một cái xếp thành tâm hình màu sắc rực rỡ trang giấy.

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 113

Nàng trái tim mãnh nhảy dựng, vội vàng chạy tới.

Tuyệt đối sẽ không nghe lầm, là Lam Khâm thanh âm.

Tang Du nắm quyền, áp xuống bắt tay đẩy cửa mà nhập.

Trong phòng đen tuyền, chỉ sáng lên một trần sáng như tuyết đèn bàn, Lam Khâm chính nằm ở bàn thượng, nửa khuôn mặt chôn vào tay cánh tay gian, đã ngủ rồi.

Mặc dù ngủ, hấn tay còn ấn notebook máy tính, môi sắc vi bạch, mê mang mà ho khan.

Rõ ràng khó chịu đến chau mày, thế nhưng cũng chưa tỉnh.

Không cần tưởng cũng biết có bao nhiêu mệt.

Tang Du thấy này phó cảnh tượng, ngực đổ đến đau nhức, tiến lên tưởng điêu tình hấn, tay mới vừa đụng tới hấn mặt, hấn lập tức bản năng dán lên tới, nhẹ nhàng cọ xát, mơ hồ mà ngập ngừng, “Tiểu ngư.....”

Âm điệu thấp mềm.

Niệm xong nàng tên, hấn lại ho khan vài tiếng, so vừa mới càng kịch liệt.

Tang Du lại tức lại đau lòng, tận lực đè nặng cảm xúc kêu hấn.

Lam Khâm có điểm cố sức mà mở mắt ra, vừa thấy là nàng, vội cường bách chính mình thanh tỉnh, tiểu băng hữu giống nhau ngồi thẳng, khăn trương xem nàng phản ứng.

“Lại đây, cùng ta lên lầu,” Tang Du xụ mặt, túm chặt cổ tay hẳn đến mép giường, “Năm xuống.”

Lam Khâm nuốt nuốt nước miếng, không xong, yết hầu đau.....

Hơn nữa thực ngứa, tưởng khụ.....

Hắn nỗ lực nhịn xuống, giật nhẹ nàng góc áo, ách thanh kêu: “Lão bà.”

“Gọi là gì cũng chưa dùng,” Tang Du nửa điểm gương mặt tươi cười cũng không cho, hung ba ba đẩy hẳn bả vai, xả chần vẫn luôn che đến hẳn cằm, “Cho ta năm hảo!”

Lam Tiểu Khâm thấp thỏm mà năm khăn bị duyên, hoàn toàn héo.

Hắn lúc này sợ là muốn xong.....

Lão bà thật sự sinh khí!

Chương 83 phiên ngoại 2· ai tương đối hảo hống hạ

Hôn sau này một năm, Lam Khâm vẫn luôn ở ném thử tiếp xúc mặt khác đồ ăn, từ thiếu nhiều nhất tuần tự tiệm tiến, trong đó tuyệt đại đa số trải qua Tang Du khẩu, lại bị hẳn ăn xong.

Hiệu quả không tồi, mâu thuẫn phản ứng cơ bản biến mất.

Nhưng cũng không đại biểu hẳn có thể bình thường ăn khẩu phục dục, rốt cuộc dục thứ này..... Không có biện pháp miệng đối miệng mà uy.

Tiểu bệnh tiểu đau, cảm mạo cảm mạo, có lẽ người khác mấy viên viên thuốc liền có thể nhẹ nhàng thu phục tình huống, nhưng đối thành Lam Khâm, đều khả năng dẫn phát cũ tật, cần thiết truyền dịch mới có thể hảo.

Cho nên Tang Du phá lệ sinh khí, chích chuyện này hảo chơi sao? Hẳn là ngại chịu quá khổ còn chưa đủ nhiều?

Chẳng lẽ hẳn không biết, công tác kiếm tiền, cùng hẳn khỏe mạnh so sánh với liền cận bã đều không tính sao!

Tang Du trầm khuôn mặt đem Lam Khâm ném ở phòng ngủ, xuống lầu gọi điện thoại tìm suối nước nóng nghỉ phép khu phòng khám tới cửa, hộ sĩ hoá tốc tới rồi sau, nàng khách khí đem người ngăn ở ngoài cửa lớn, tiếp nhận hòm thuốc tự mình động thủ.

..... Ôm yếu Lam Tiểu Khâm, như thế nào có thể cho nữ nhân khác xem.

Lam Khâm khóa lại trong chần một cử động nhỏ cũng không dám, chính mình cũng không làm mình bạch như thế nào vội hơn một tháng đều không có việc gì, cố tình hôm nay bệnh tới như núi đảo, kêu lão bà đương trường bắt được.

Hắn đuổi lý địa nhiệt thuần năm, căn môi nhẫn nại ho khan, thật sự đỉnh không được, mới cố tình vùi đầu tiến gối đầu, tranh thủ không phát ra âm thanh.

Tang Du dẫn theo hòm thuốc vừa vào cửa, chính nhìn đến trong chần hình người hình dáng ở run lấy bấy.

Nàng đi nhanh qua đi kéo ra góc chần, Lam Khâm cuộn thân, bắt lấy bên gối khụ đến gương mặt đỏ bừng, còn không có gan làm nàng nghe thấy.

..... Thật muốn bị hấn tức chết rồi.

Tiêu độc, phổi dược, kim tiêm đâm vào mu bàn tay.

Tang Du toàn bộ hành trình không nói một lời.

Lam Khâm giọng nói ách đến lợi hại, nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm nàng biểu tình, kêu đến một tiếng so một tiếng nhược.

“Lão bà.”

“Tiểu ngư.....”

Tang Du cũng không thèm nhìn tới hấn, cắn giận dán băng dính, ngẫu nhiên con mắt hình viên đạn đảo qua, mang theo hàn mang.

Lam Khâm hồi lâu không bị nàng như vậy đối đãi quá, trong lòng vắng vẻ mà hốt hoảng, nhỏ giọng thừa nhận sai lầm.

“Sai rồi? Đơn giản như vậy? Đáp ứng chuyện của ta không có làm đến, còn đem chính mình làm bệnh, rốt cuộc cái gì công tác quan trọng đến làm người như vậy đua!” Tang Du âm điệu lạnh lùng, “Hiện tại kim đâm ở trên tay, có đau hay không?”

Lam Khâm vừa định lắc đầu.

Tang Du giận mà cắt đứt, “Người không đau ta đau!”

Làm trò Lam Khâm mặt, Tang Du phân biệt liên hệ hấn trợ thủ cùng Khang Phục Trung Tâm, thỉnh ngày mai giả, muốn ở lâu một ngày cho hấn tĩnh tâm dưỡng bệnh.

Lam Khâm gần đây vẫn luôn ở vì tập tranh nhọc lòng, ngày đêm nhớ thương, căn bản không nghỉ ngơi tốt, hiện giờ bệnh tình áp xuống tới, hơn nữa dược hiệu, mệt mỏi thành lần mà nảy lên.

Hắn mi mắt trầm trọng, dần dần không mở ra được, tê thanh lâm lâm, “Tiểu ngư người đừng đi.”

“Ta sai rồi.....” Hắn cau mày, tầm mắt mơ hồ, mang theo kim tiêm tay ý đồ đi đủ nàng, “Về sau sẽ không, đừng giận ta.....”

Tang Du ngoài miệng hung, nơi nào bỏ được thật sự không để ý tới hắn, một bên hàm hừ một bên yên lặng cầm hắn ngón tay.

Chờ hắn ngủ sau khi đi qua, nàng tắt đèn, đá rơi xuống giày bò lên trên giường, ôm đầu của hắn che chở, ở hắn vô ý thức buồn khụ khi, tay ở ngực hắn từng cái ôn nhu mà thuận, hạ giọng toái toái niệm, “Lam Tiểu Khâm người chờ, ta nhưng không dễ dàng như vậy tha thứ người.”

Lam Khâm sáng sớm tỉnh lại, trên người thanh thanh sáng sáng, trong cổ họng khó chịu tiêu hơn phân nửa.

Nhưng mà lão bà vẫn như cũ không cho gương mặt tươi cười, trừ bỏ thí nhiệt độ cơ thể thời điểm sờ soạng hắn ở ngoài, đối hắn các loại tố cầu giống nhau làm như không thấy.

Lam Khâm ý thức được, hắn chỉ sợ là ngênh đón tận thế cấp bậc tai nạn.

Nếu là không chạy nhanh đem tiểu ngư hồng hảo, lại bị nàng tiếp tục như vậy vắng vẻ đi xuống, hắn thật muốn sinh bệnh nặng.

“Được rồi, người nghỉ ngơi đi, ta đi làm cơm sáng,” Tang Du xác định hắn nhiệt độ cơ thể không cao, nhẹ nhàng thở ra nhàn nhạt nói, “Không được đi theo.”

Loại này lời nói Lam Khâm sao có thể nghe, nhắm mắt theo đuôi đi theo nàng phía sau, ngẫu nhiên không chế không được thấp khụ một tiếng.

Tang Du trừng hấn, phòng bếp môn vung, đem mưu toan dính đi lên đại miêu mẽ tàn nhẫn nhất ở bên ngoài.

Cách năm giây.

“Kèo kẹt ——”

TIỂU YÊU QUÁI [C]

Xuyên Lan
www.dtv-ebook.com

Phần 114

“Lão bà ——” Lam Khâm âm điệu so nàng kéo càng dài, thừa thắng xông lên, chơi xấu mà nói sang chuyện khác, “Người xem chúng ta buổi tối ăn cái gì?”

Tang Du không tự chủ được bị mang thiên, dùng sức chọc hấn, thuận miệng nói: “Ăn người!”

Lam Khâm hai tròng mắt sáng ngời, phi thường phối hợp mà cởi bỏ quần áo ở nhà, nắm tay nàng ấn ở chính mình trên eo, thành khẩn tỏ vẻ, “Cho người ăn.”

“Tùy tiện ăn, chỉ cần người không tức giận.”

Tang Du một tay ôm tập tranh, một tay vuốt eo, chung quanh tất cả đều là hấn hơi thở độ ẩm, trên môi là hấn bao trùm mềm mại.

Sinh khí gì đó.....

Hảo khó nga.

Tang Du hoàn toàn lấy hấn không có biện pháp, nhược hề hề cường điệu, “Dù sao..... Người biết lão bà không hảo hống đi, đây là cuối cùng một lần, sau này mặc kệ bất luận cái gì nguyên nhân, không chuẩn sinh bệnh!”

Lam Khâm ôm lấy nàng gật đầu, “Người cũng là.”

Tang Du lời thề son sắt, “Kia đương nhiên!”

Nàng lại không phải một cây gôn Lam Tiểu Khâm, khẳng định sẽ chiếu cố hảo tự mình thân thể, không cho hấn lo lắng.

Không nghĩ tới một tháng còn không có mẫn, hiện thực liền vô tình mà đánh mặt.

Cuối mùa xuân lưu cảm thi đở, Khang Phục Trung Tâm người bệnh thành đàn, Tang Du hợp với hai chu vôi đến chân không chạm đất, chờ rõ ràng cảm giác được không thoải mái khi, cứ nhiên nghiêm trọng đến trước mắt biến thành màu đen.

Tới gần tan tầm, trong văn phòng liền nàng một cái, nàng từ ghế trên đứng lên, chân mềm nhũn thiếu chút nữa ngã quy, may mắn kịp thời đè lại bàn duyên mới miễn cưỡng ổn định.

Đầu vầng mắt hoa, sống lưng ần ần ra mồ hôi lạnh, dạ dày từng đợt quay cuồng ghê tởm cảm.

Tang Du che lại cái trán, suy đoán chính mình có thể là bị lây bệnh cảm mạo.

Nàng muốn đi lấy điểm dượt ăn, đi ra hai bước, đầu nặng chân nhẹ mà lay động, vôi đỡ ven tường điều chỉnh, thử bán ra đệ tam bước, đầu gối trực tiếp rời lực, một đầu đi phía trước đảo, nàng không té trên mặt đất, lại đâm vào an toàn nhất ngực.

Là Lam Khâm.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)

[Phần 45](#)

[Phần 46](#)

[Phần 47](#)

[Phần 48](#)

[Phần 49](#)

[Phần 50](#)

[Phần 51](#)

[Phần 52](#)

[Phần 53](#)

[Phần 54](#)

[Phần 55](#)

[Phần 56](#)

[Phần 57](#)

[Phần 58](#)

[Phần 59](#)

[Phần 60](#)

[Phần 61](#)
[Phần 62](#)
[Phần 63](#)
[Phần 64](#)
[Phần 65](#)
[Phần 66](#)
[Phần 67](#)
[Phần 68](#)
[Phần 69](#)
[Phần 70](#)
[Phần 71](#)
[Phần 72](#)
[Phần 73](#)
[Phần 74](#)
[Phần 75](#)
[Phần 76](#)
[Phần 77](#)
[Phần 78](#)
[Phần 79](#)
[Phần 80](#)
[Phần 81](#)
[Phần 82](#)
[Phần 83](#)
[Phần 84](#)
[Phần 85](#)
[Phần 86](#)
[Phần 87](#)
[Phần 88](#)
[Phần 89](#)
[Phần 90](#)
[Phần 91](#)
[Phần 92](#)

[Phần 93](#)

[Phần 94](#)

[Phần 95](#)

[Phần 96](#)

[Phần 97](#)

[Phần 98](#)

[Phần 99](#)

[Phần 100](#)

[Phần 101](#)

[Phần 102](#)

[Phần 103](#)

[Phần 104](#)

[Phần 105](#)

[Phần 106](#)

[Phần 107](#)

[Phần 108](#)

[Phần 109](#)

[Phần 110](#)

[Phần 111](#)

[Phần 112](#)

[Phần 113](#)

[Phần 114](#)